

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

χ^ο χωρῶμεν ἰδὲ πάντες ἀολλεῖς,
νύμφαις ἀλίσσιν ἐπαξέμενοι,
νόσου σωτῆρας ἰκέσθαι.

ΤΕΛΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

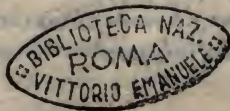
Ε νετίησι παρ' Ἀλφῶ τῷ Ρωμάῳ, οὐ μὴν καὶ ἄνδρες
ρομίῃ, Χίλιος ὦ Πεντακοσίου ὦ δαυτέρῳ, Μαίμα
κτηριῶνος τιναρισκαδενάτη.

Α παντὰ ἐστὶ τετράδια, πλὴν τῶ δ θ μ ββ, ἅπτε
ἐστὶ διάδια, καὶ τοῦ τ καὶ χ πεντάδια.

V enetiis in Aldi Romani Academia mense Augu-
sto. M. DII.

O mnes sunt quaterniones, præter δ θ μ ββ, qui
duerniones, et τ et χ quinterniones.

C autum et in hoc ut in cæteris ne quis in dominio
Ill. S. V. temere hunc imprimat, uendat' ue
librum.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

τόξοις ἀλῶναι· τῦτο δ' ἐννοῶθ', ὅταν
πορθῇτε γαῖαν, ὅς τε βῇν τὰ πρὸς θεῖς·
ὡς τὰλλα πάντα δ' αὐτὲρ ἡγείται πατὴρ

• Ζεὺς· Ἡ γὰρ ἐν σέβῃ συνθνήσκει βροτοῖς.

• καὶ ἐξῶσι, καὶ θάνωσιν, ὅν ἀπόλλυται.

φιλ ὦ φθέγμα ποθὲν ἔμοι πέμψας,
χρόνιος τε φανῆς,
ὅν ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.

νεο καὶ γνώμη ταύτη τίθειμαι.

ἦρα μὴ νῦν χρόνιοι μέλετε πράττειν,
καὶ ρὸς καὶ πλῆς
ὅδ' ἐπέγχε γὰρ κατὰ πρύμναν.

φιλ φέρε νῦν σείχων, χώραν καλέσω.

χαῖρ' ὦ μέλαθρον ξύμφουρον ἔμοι,
νύμφαι τ' ἐνδροισι λεμωνιάδες,
καὶ κτύπος ἄρσιν πόντου προβλῆς,
ὅ πολλὰ κί δ' ἡ τῶ μὲν ἐτέρχθη
κράτ' ἐν δόμυχον πληγῇσι νότου.

πολλὰ δ' ἐφώνης τῆς ἡμετέρας

Ερμαιοῦ ὅρος παρέπεμψεν ἔμοι
σῶνον ἀντίτυπον χήμα ξομένη.

νῦν δ' ὦ κρῆναι γλυκίον τε ποτὸν,

λέγω μιν ὅ μ' ἄς λείπομεν ἡδὴ,

δός ης ὅποτε τῆς δ' ἐπιβάντες.

χαῖρ' ὦ Λήμνου πέδον ἀμφιάλογ,

καί μ' ἐπλοῖα πέμψον ἀμέμπως,

ἐνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίξῃ,

γνώμη τε φίλων, χ' ὡπανδαμάτωρ

δαίμων, ὅς ταῦτ' ἐπέκρανεν.

φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους,
 ἀκοῇ τε κλύειν, λούειν τ' ὄψιν.
 τὴν σὴν δ' ἦν χάριν, ὕρα νείας
 ἰδρας προλιπών,
 τὰ Διὸς φράσεων βουλόματά σοι,
 κατεριτύσων θ' ὁδόν, ἣν σέλλῃ.
 σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.
 καὶ πρῶτα μὲν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας.
 ὅσους πονήσας καὶ διεξιθῶν πόνους,
 ἀθάνατον ἀρετὴν ἔχον ὥς πάρεσθ' ὄρῃν.
 καὶ σοὶ σάφ' ἴσθι τὴν ὁρεῖται παθεῖν.
 ἐκ τῶν πόνων τῶν δ' ἀνελῆσθαι βίον.
 ἐλθὼν δ' ἐσὺν τῷ δ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ τρωϊκὸν
 πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσῃ λυγρᾶς,
 ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατόματος,
 Γάριν μὲν, ὃς τῶν δ' ἄτιος κακῶν ἔφυ,
 τόξεσσι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιγῆς βίου,
 πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ
 πέμψῃς ἀριεῖ ἐκβαλὼν στρατόματος
 Γόαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα.
 αὐτὸν δ' ἀνελάβῃς σὺ σκῦλα τῷδε τοῦ στρατοῦ
 τόξων ἐμῶν μνημῆα, πρὸς πυρὰν ἐμὴν
 νόμιξε. καὶ σοὶ ταῦτ' Ἀχιλλέως τέκνον,
 παρήνεσ'. ὅτε γὰρ σὺ τοῦ δ' ἄτερά γ' ἔνθης
 ἔλθῃς τὸ Τροίας πεδίον, ὅθ' ἔτος σίβειν.
 ἀλλ' ὥς λέοντε συννόμω φυλάσσεται
 ἔτος σέ, καὶ σὺ τόν δ'. ἐγὼ δ' Ἀσκληπίου
 παυσῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
 τοδ' αὐτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεὼν
 τόξοις

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- ΦΙΛ ὁλῆς με γινώσκω σε τοῖσδε τοῖς λόγοις.
 ΝΕΟ ἔκυν ἔγωγε· φημὶ δ' ἔσεμανθάνειν.
 ΦΙΛ ἔγωγ' Ἀτρείδης ἐκβαλόντας οἰδ' αὖ με.
 ΝΕΟ ἀλλ' ἐκβαλόντες, ἧ' πάλιν σώσῃσ' ὄρα.
 ΦΙΛ ἔδ' ἐποθ' ἐκόνταγ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
 ΝΕΟ τί δ' ἦτ' ἂν ἡμεῖς δρῶμεν, εἰ σέγ' ἐν λόγοις
 πείσῃν δυνησόμεσθ'· μὴ δ' ἐν ὧν λέγω;
 ὥς ῥ' ἄς ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λήξαι, σέ δ' ἐ-
 ξῆν ὥσπερ ἦδη ξῆς ἀνδρὸς σωτηρίας.
 ΦΙΛ ἔα με πάχυν ταῦθ', ἅπερ παθεῖν μεδεῖ.
 ἀδ' ἦνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγὼν,
 πέμπειν πρὸς οἶκός, ταῦτά μοι πρᾶξον τέκνον.
 καὶ μὴ βράδυνε, μὴ δ' ἐπιμνησθῆς ἔτι
 Τροίας· ἅλις γάρ μοι τιθρήνηται γούοις.
 ΝΕΟ εἰδοκῆ, σέχωμεν.
 ΦΙΛ ὦ γενναῖον εἰρηκῶς ἔπος.
 ΝΕΟ ἀντέρειδε νῦν βάσιν σὴν.
 ΦΙΛ ἧς ὅσονγ' ἐγὼ σθένω.
 ΝΕΟ αἰτίαν δ' ἐπὶ πῶς Ἀχαιῶν φύξομαι;
 ΦΙΛ μὴ φροντίσης.
 ΝΕΟ τί γάρ ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν;
 ΦΙΛ ἐγὼ παρῶν,
 ΝΕΟ τίνα πρὸς ὠφέλησιν ἔρξεις;
 ΦΙΛ βέλεσι τοῖς ἡρακλέοις,
 ΝΕΟ πῶς λέξεις;
 ΦΙΛ εἶρξω πελάξῃν σῆς πάτρας.
 ΝΕΟ ἀλλ' εἰ δρᾷς ταῦθ' ὥσπερ αὐδ' ἄς,
 σεῖχε προσκύσας χθόνα.
 ἦρα μῆπωγε πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων.
 αἴης μύθων παῖ Γοίαντος.

δοκῶ προλάσσειν· οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν
μήτιρ γένηται, τᾶλλα παιδύει κακά·
καὶ σὺ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε.

Χρῆν γάρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' εἰς Τροίαν μολεῖν,
ἡμᾶς τ' ἀπέρχιν, οἳ τέ σε καθύβρισαν
πατρός γέρας συλῶντες, οἳ τὸν ἄθλιον
Αἰαντὸς ὅπλων σὺ πατρός ὕστερον δ' ἴκη
Οδυσσεύς ἐκριναν· εἴτα τοῖσδε σὺ
εἴ ξυμμάχησῶν, καί μ' ἀναγκάζεις τάδε;
μὴ δῆτα τέκνον· ἀλλ' ἅ μοι ξυνώμοσας,
πέμψον πρὸς οἶκόν· καὶ τὸς ἐν Σκύρῳ μένων,
εἰ κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακὸς.

Χ' ὅτῳ διπλὴν μὲν ἐξέμῃ κτήσῃ χάριν,
διπλὴν δὲ πατρός· καὶ κακὸς ἐπ' ὠφελῶν,
δέξῃς ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.

νεο λέγεις μὲν ἐκόντ'· ἀλλ' ὅμως σε βύλομαι
θεοῖς τε πισύσαντα, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις,
φίλῳ μετ' ἀνδρὸς τῆδε, τῆσδ' ἐκπλεῖν χυθονός.

φιλ ἢ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρείως
ἐχθιστὴν υἱόν, τῷδε Δυσήνῳ ποδί;

νεο πρὸς τὸς μὲν ἔν σε τήνδ' ἐτ' ἐμπυον βάσιν,
παύσοντάς ἄλλους, καὶ ποσὺ ξοντάς νόσους.

φιλ ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῆς ποτε;

νεο ἀσσοῖτε καὶ μοι καλ' ὀρώτεσθαι μένα.

φιλ καὶ ταῦτα λέξας, ὅ καταιχύνειν θεός;

νεο πῶς γὰρ τις αἰχύνοιτ' ἂν ὠφελῆμενος;

φιλ λέγεις δ' Ἀτρεΐδαις ὄφελος, ἢ π' ἐμοὶ τάδε;

νεο σοὶ πεφίλοσγ' ὦν, χ' ὦ λόγος τοιόσδε μέν.

φιλ πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσιν ἐκδῆναι θέλεις;

νεο ὦ τῶν· διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.

φιλ ὁλῆς

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

νόσου βαρέας, ὥσ' ἂν αὐτὸς ἥλιος
 ταύτῃ μὲν αἶρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνη πάλιν,
 πρὶν ἂν τὰ Τροίης πεδί' ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς
 καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιιδῶν,
 νόσου μαλαχθῆς τῇδε· καὶ τὰ πέραμα
 ξύν τοῖσδε τόξοις, ξύν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῆς·
 ὥς δ' οἶδ' αὖ ταῦτα τῇδε ἔχοντ', ἐγὼ φράσω·
 ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐκ Τροίης ἀλγὺς,
 Ἐλενος ἀριστόμαντις· ὃς λέγει σαφῶς
 ὥς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδε ἔτι,
 ὥς ἐς ἀνάγκη τῷ παρεστῶτος θέρης,
 Τροίαν ἀλῶναι πᾶσιν· ἢ δὶ δῶσ' ἐκὼν
 κτήνῃν ἐαυτὸν, ἣν τάδε φασθῆναι λέγων·
 ταῦτ' ὅν ἐγὼ κάτοισθα, συγχώρηθ' ἐλῶν·
 καλὴ γὰρ ἡ πίκτησις, Ἑλλήνων ἕνα
 κριθέντ' ἄριστον, τὸ μὲν παιωνίας
 ἦς χθρὰς ἐλθῆν· ἦτα τὴν πολύστονον
 Τροίαν ἐλόντά, κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν·
 φιλ ὦ συγγενὸς αἰῶν, τί με τί δ' ἦτ' ἔχεις ἄνω
 βλέποντα, καὶ κ' ἀφῆκας εἰς ἅδ' αὖ μολῆν;
 οἱ μοι· τί φράσω; πῶς ἀπιήσω λόγοις
 τοῖς τῷδε, ὃς ὄνυσσ' ἐμοὶ παρήνευσεν;
 ἀλλ' εἰκάθω δ' ἦτ'· εἴτα πῶς ὁ δύσμορος
 εἰς φῶς τάδ' ἔρξας ἦμι; τῷ, προσήγορος;
 πῶς ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἄμφ' ἐμὴ κύκλοι,
 ταῦτ' ἐξαναχθήσεσθε τοῖσιν Ἀτρέως
 ἐμὲ ξυνόντα παισίν, οἳ μ' ἀπώλεσαν;
 πῶς τῷ πανώλει παιδί τῷ Λαερτίῳ;
 ὅ γάρ με τάλχος τῶν παρελθόντων δάμνη·
 ἀλλ' οἶα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΦΙΛ μέθεσ με πρὸς θεῶν χεῖρα φίλτατον τέκνον.
 ΝΕΟ ἔκ' ἂν μεθύνῃ.
 ΦΙΛ φῶ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον,
 ἐχθρόν τ' ἀφείλε μὴ κτανῆν τόξοις ἐμοῖς;
 ΝΕΟ ἀλλ' ὅτ' ἐμοὶ καλὸν τῦτ' ἐστίν, ὅτε σοί.
 ΦΙΛ ἀλλ' ὅν τοσῦτόν γ' ἴαθι, τὴς πρώτης στρατῶ,
 τὴς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακῶς
 ὄντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις, θρασῆς.
 ΝΕΟ ᾗεν· τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις· καὶ κ' ἐσθ' ὅπως
 ὀργὴν ἐχρῖσ' ἂν, ὅδε μέμψιν ᾗς ἐμέ.
 ΦΙΛ ξύμφημι· τὴν φύσιν δ' ἐδείξας ὧ τέκνον,
 ἐξ ἧς ἐβλάσας· ἔχι Σισύφου πατρός,
 ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ξόντων θ' ὅτ' ἦν
 ἥκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.
 ΝΕΟ ἦσθιν πατέρ' αὖτε τὸν ἐμὸν ἀλογῶντά σε,
 αὐτόν τε μ'· ὦν δὲ σὺ τυγχῇ ἐφίεμαι,
 » ἄκυσον· Ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
 » τύχας δοθήσας, ἐς ἀναγκαῖον φέρειν.
 » ὅσοι δ' ἐκ νοσίοισιν ἐγκαινται βλάβαις
 » ὥσπερ σὺ, τῶ τοις ὅτε συγγνώμην ἔχει
 δίκη αἰνέσιν, ὅτ' ἐποικτέργῃν τινά.
 σὺ δ' ἡγρίωσαι· καὶ τε σὺ μβυλονδέχη·
 εἴαν τε νυθετῇ τις ἀνόητος λέγων,
 συγῆς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγόμενος.
 ὅμως δὲ λείξω· Ζῆνα δ' ὄρκιον καλῶ.
 καὶ ταῦτ' ἐπίσω· καὶ γράφα φρενῶν ἔσω.
 σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θεῆας τύχης,
 Χρύσης πελασθεὶς φύλακος· ὃς τὸν ἀκαλυψῇ
 σῆκόν φυλάσσει κρύφιος οἰκηρῶν ὄφρις.
 καὶ πᾶν ἔστιν ἴαθι τῆσδε μὴ ποτ' ἐν τυγχῇ

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

- φιλ παῦσαι· μὴ λέξης πέρας·
μάτην γὰρ ἂν ἔφησγε, πάντ' εἰρήσεται·
- νεο ἔτω δέδοκται;
- φιλ καὶ πέρας ἴσθ' ἢ λέγω·
- νεο ἀλλ' ἤθελον μὲν ἄνσε πεισθῆναι λόγοις,
ἐμοῖσιν· εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων
κυρῶ, πέπαυμαι·
- φιλ πάντα γὰρ φράσεις μάτην·
ἔγχαρ ποτ' ἄνεν τὴν ἐμὴν κτήση φρένα,
ὅστις γ' ἐμῷ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν,
ἀπεσέρηκας, κατὰ νυθετῆς ἐμὲ
ἐλθὼν, ἀρίστου πατρὸς ἐχθίσος γεγώς;
ὅλοισθ' Ἀτρεΐδαι μὲν μάλισ'· ἐπειτὰ δὲ,
ὁ Λάρτις παῖς, καὶ σύ·
- νεο μὴ πάντῃ πέρας·
δέχου δὲ χεῖρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε·
- φιλ πῶς εἶπας; ἔκ' ἄρα δάντερον δολῶ μεθας;
- νεο ἀπώ μοσ' ἀγνῷ Ζηνὸς ὕψισον σέβας·
- φιλ ὦ φίλτατ' εἰπὼν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα·
- νεο τῷ ῥον παρέσται φανερόν· ἀλλὰ δεξιὰν
πρότεινε χεῖρα, καὶ κρέτει τῶν σῶν ὅπλων·
- ὁδν ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ ὥς θεοὶ ξυνίσουρες
ὑπὲρ Ἀτρεΐδων, τῷ τε σύμπαντος στρατῷ·
- φιλ τέκνον; τί νος φώνημα; μῶν Οδυσσεύς
ἐπησθόμην;
- ὁδν σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὄρα·
ὅαν' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποσέλῳ βίαν·
εἴαν τ' Ἀχιλλέως παῖς, εἴαν τε μὴ θέλῃ·
- φιλ ἀλλ' οὔ τι χαίρων, ἦν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος·
- νεο ἅ· ἅ· μηδ' αὖ μῶς μὴ πρὸς θεῶν μεθῆς βέλος·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- πάλιν μεθῆναι ταῦτα;
 νεο τὴν ἁμαρτίαν·
 αἰχρὰν ἁμαρτῶν, ἀναλαβὴν πειράσομαι.
 οδν στρατὸν δ' Ἀχαιῶν ὕφοβῃ πράων τάδε;
 νεο ξύν τῳ Διναῳ, τὸν σὸν ὕταρβῳ φόβον.
 ἀλλ' ὕδέ τοι σὴ χειρὶ πείβομαι τὸ δρᾶν.
 εδν ὕτ' ἄρα Τρωσὶν, ἀλλὰ σοὶ μαχέμεθα.
 νεο ἔσω τὸ μέλλον· χάρα δ' ἐξίαν ὄρεσ
 κῶπης ἐπιφάνυσαν;
 εδν ἀλλὰ καὶ μέτοι
 ταυτὸν τὸ δ' ὄφει δρῶντα, καὶ μέλλοντ' ἐτι.
 καί τοι σ' εἰσω· τῳ δὲ σύμπαντι στρατῳ
 λέξω τάδ' ἐλθὼν, ὅς σε τι μῶρῆσεται.
 νεο ἐσωφρόνησας· καὶ τὰ λóφ' ὕτω φρονῆς,
 ἴσως αὖ ἐκ τὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα.
 σὺ δ' ὦ Γούαντος παῖ, Φιλοκτιτήτην λέξω,
 ἐξελθ' ἀμείψας τάςδε πετρήρεις σέχας.
 φιλ τίς αὖ παρ' ἀντροῖς θόρυβος ἵσται βόης;
 τί μ' ἐκκαλέσθαι; πῦ, κεχρημένον ξένοι;
 ὦ μοι· κακὸν τὸ χρῆμα· μῶν τί μοι μέγα
 πάρεστι πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν;
 νεο θάρσει· λόγος δ' ἄκνσον, ὅς ἤκω φέρων.
 φιλ δέδοικ' ἐγὼ γὰρ καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
 καλῶν, κακῶς ἐπραξά, σοῖς πειθῆς λόγοις.
 νεο ὕκην ἐνεστὶ καὶ μεταγῶναι πάλιν;
 φιλ τοιῦτος ἦδα τοῖς λόγοισι, χ' ὥτ' ἐμου
 τὰ τόξ' ἐκλεπίης πισυρὰς, ἀτὶρὸς λάβρα.
 νεο ἀλλ' ὕτι μὴ γυν· βύλομαι δέ σε κλύειν,
 πότερ' αὖ δέδονται σοὶ μένοντι καρτερῶν,
 ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

χο ἐγὼ μὲν ἦδ' ἡ καὶ πάλαι νεὼς ὁ μὲν
 σείχων ἄν' ἦν σοι τῆς ἐμῆς, ἣ μὴ πέλας
 Οδυσσεὺς σείχοντα, τὸν τ' Ἀχιλλεύς
 γόνον πρὸς ἡμᾶς δ' αὖρ' ἰόντ' ἐλεύσομεν.
 ὁδυ ἔκ' ἂν φράσῃς ἦντιν' αὖτε παλίντροπος
 κέλευθον ἔρπεις ὥδε σὺν σπασθῇ ταχύς;
 νεο λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.
 ὁδυ δεινόν γε φωνῆς· ἡ δ' ἄμαρτία τίς ἦν;
 νεο ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ.
 ὁδυ ἔπραξας ἔργον ποῖον, ὧν ὅσοι πρέπον;
 νεο ἀπάτασιν ἀγλαῖς ἀνδρά καὶ δόλοισι ἐλών.
 ὁδυ τὸν ποῖον; ὧ μοι· μῶν τι βυλάνη νέον;
 νεο νέον μὲν ὕδεν, τῷ δὲ Γοίαντος τόκῳ.
 ὁδυ τί χρῆμα δράσεις, ὥς μ' ὑπὴλθέ τις φόβος;
 νεο παρ' ὕπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ' αὖθις πάλιν.
 ὁδυ ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; ὅτι πεδῆναι νοεῖς;
 νεο ἀγρῶς γὰρ αὐτὰ κηδὶ κηλαβὼν ἔχω.
 ὁδυ πρὸς θεῶν, πότερά δ' ἡ κερτομῶν λέγεις τάδε;
 νεο εἰ κερτόμησίς ἐστι τάλιθ' ἡ λέγειν.
 ὁδυ τί φῆς Ἀχιλλεύς παῖ; τίν' ἔρικας λόγον;
 νεο δις ταῦτα βύλει καὶ τρίς ἀναπολῆν μ' ἔπη;
 ὁδυ ἀρχὴν κλύειν ἂν ὕδ' ἄπαξ ἐβυλόμην.
 νεο αὖν νῦν ἐπίσω· πάντ' ἀκήκοας λόγον.
 ὁδυ ἔστιν τίς ἐστιν, ὅς σε κωλύσῃ τὸ δρᾶν;
 νεο τί φῆς; τίς ἔστι μ' οὐ πικωλύσων τάδε;
 ὁδυ ξύμπας Ἀχαιῶν λαός· ἐν δὲ τοῖσδ', ἐγὼ.
 νεο σοφὸς πεφυκώς, ὕδ' ἐν ἐξαυδᾶς σοφόν.
 ὁδυ σὺ δ' ὅτε φωνῆς, ὅτε δρασεῖς σοφόν.
 νεο ἀλλ' ἣ δίκηαια, τῶν σοφῶν κρήσω τάδε.
 ὁδυ καὶ πῶς δίκηαιον ἄγ' ἔλαβες βυλᾶς ἐμῆς;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- τῶν πάρος, ὧν πρῶφανες;
- Φιλ ἔτοινε μεσση τὸν
ἀλύνοντα χειμερίῳ λύπῃ,
καὶ παρὰ νυν θροῦν;
- Χο βαθὶ νῦν ὠτάλαν, ὥς σε κελύομεν.
ἔδέποτ' ἔδέποτ' ἴσθι τόδ' ἔμπεδον.
- Φιλ ἔδ' ἄ πυρφόρος ἀεεροπιτῆς
βρονταῖς αὐταῖς μ' ἔσι φλογίξων.
ἔρρέτω Ἰλιον, οἱ θ' ὑπ' ἐκείνῳ
πάντες, ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμῷ ποδὸς
ἄρθρον ἀπῶσαι· ἄλ
λ' ὧ ξένοι, ἐν γέ μοι
αἶχλος ὀρέξατε.
- Χο ποῖον ἐρῆς τόδ' ἔπος;
- Φιλ ξίφος ᾗ ποθεν
ἠ γένυν, ἠ βελέων τι προπέμψατε.
- Χο ὥς τίνα ῥέξῃς
παλάμαν ποτέ;
- Φιλ κρᾶτ' ἀποπάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερσί.
φονᾶ φονᾶ νόσος ἦδη.
- Χο τί ποτε;
- Φιλ πατέρα ματῶν.
- Χο ποῖ γὰρ;
- Φιλ ἐς ἄλδ'· ἔ γάρ
ἐς ἐν φάει γ' ἔτι.
ὦ πόλις, ὦ πόλις πατρίᾳ,
πῶς ἂν ᾗ σίδοι μίσ' ἄ
θλίστ' ἀνὴρ, ὅς σε σάν
λιπὼν ἱερὰν λιβάδ', ἐχθροῖς ἔβαν
Δαναοῖς ἀρωγός· ἐτ' ἔδ' ἐν ἐμῷ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

- ἀννοῖα πάσα πελάταν·
 ἀλλὰ γινῶθ' ὅτι σοὶ
 κῆρυγαν δ' ἀποφύγειν·
 οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν· ἀδάησ'
 δ' ἔχειν μυρίον ἄχθος, ὧς ξυνοικῇ·
 φιλ πάλιν πάλιν παλαιὸν ἀλγὴ μ' ὕπερ
 μνασας ὧ λῶσε τῶν πρὶν ἐντόπων·
 τί μ' ὠλεσας; τί μ' ἐργασαι;
 χο τί τῷτ' ἔλεξας;
 φιλ εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ συγχερὰν·
 Τρωάδα γὰρ ἂν μ' ἥλπισας ἄξειν·
 χο τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον·
 φιλ ἀπὸ νῦν με λήπετ' ἡδὴ·
 χο φίλα μοι φίλα ταῦτα παρήγγει
 λας ἐκόντι τε πράσσειν·
 ἴωμεν, ἴωμεν
 ναὸς ἱν' ἡμῖν τέτακται·
 φιλ μὴ, πρὸς ἀραίον
 Διὸς ἔλθης ἱκετάω·
 χο μετρίαξε·
 φιλ ὧ ξένοι,
 μένατε πρὸς θεῶν·
 χο τί θροῆς;
 φιλ αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·
 δαίμων, δαίμων,
 ἀπόλωλ' ὧ τάλας·
 ὧ πῦς, πῦς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
 τάξω το μετόπιν τάλας·
 ὧ ξένοι, ἔλθετ' ἐπὶ ἡλυδες αὖθις·
 χο τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ γνώμα,

ἀλλ' ἐν μεταλλάγῃ
πολυμηχάνῃ ἀνδρὸς ἐρέειν.
ὄρων μὲν αἰχρὰς ἀπάτας,
συγνόν τε φῶτ' ἐχθοδοπὸν
μυρί' ἀπ' αἰχρῶν ἀνατέλλοντ' ὅς' ἐφ' ἡ
μῖν καὶ ἐμήσατ' Ὀδυσσεύς.

χο Ἀνδρὸς τοι τὸ μὲν αὖ, δῖκαιον ἔπειν.

» εἰπόντος δ' ἐ, μὴ φθογεράν

» ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν.

κεῖνος δ' εἰς ἀπὸ πολλῶν

ταχθῆς, τῷ δ' ἐφημασύνῃ

κοινὰν ἥνυσεν ἐς φίλους ἀρωγὰν.

φιλ ὦ πᾶναι θῆραι, χαροπῶν

τ' ἐθνη θηρῶν, ὅς' ὀδ' ἔχει

χῶρος ὕρεσι βιώτας,

φυγὰ μ' ὕκετ' ἀπ' αὐλίων

πελατ' ὕ γὰρ ἔχω χερσίν

τὰν πρόσθε βελέων ἀλκῶν.

ὦ δύστανος ἐγὼ τανῦν.

ἀλλ' ἀνέειν ὅδε χῶρος ἐρύκεται,

ὕ κετι φοβητὸς ὕμιν.

έρπετε νῦν καλὸν

ἀντίφονον κορέσαι σῶμα πρὸς χάριν

ἐμὰς σαρκὸς αἰόλας.

ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λήψω.

πόθεν γὰρ ἔσαι βιοτά;

τίς ὦ δ' ἐν αὔραις τρέφεται;

μηκέτι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμ

πει βιόδωρος αἶα;

χο πρὸς θεῶν εἴ τι σέβη ξένον πέλασιν

δη μετ' ὕδενός ὕστερον
ἀνδρῶν ἥσοπίσω τάλας
ναίων ἐνθάδ' ὀλῦμαι.
αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·

ἔφορβαν ἔτι προσφέρων,
ἔπλανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων
κραιτααῖς μετὰ χερσίν
ἴχων, ἀλλὰ μοι ἄσκοπα
κρυπῆά τ' ἔπη δολεράς ὑπέδυσφρενός.
ἰδοίμαν δέ νιν
τὸν τάδε μισάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας.

χ^ο πότμος σε δαιμόνων τάδ' ὕ
δ' ἐσέγε δόλος ἔχ' ὑπὸ
χειρὸς ἐμᾶς· συχερὰν
ἔχε δύσποτμον
ἄρὰν ἄρὰν ἐπ' ἄλλοις.
καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸτο μέλες
μὴ φιλότητ' ἀπώση.

φιλ οἱ μοι μοι· καὶ πῶς πολιάς
πόντος θινὸς ἐφήμενος
γεῖα μὲ χειρὶ πάλλων
τὰν ἐμὰν μελέων τροφὰν,
τὰν, ὅδ' ἔς ποτ' ἐβάστασιν.
ὦ τόξον φίλων, ὦ φίλων
χειρῶν ἐκβεβιασμένον,
ἦ πῶς ἐλεεινὸν ὄρᾳς, φρένας ἤ τινας
ἔχεις τὸν Ἡράκλειον
ἄθλον ὧδ' ἐσοί
ἔκ' ἐτι χρησόμενον το μεθύστερό;

νιο ἀκύνσομαι μὲν ὥς ἔφην θήκτου πλέως
 πρὸς τοῦδ' ὅμως δὲ μείναντ' εἰ τοῦτω δοκῇ,
 χρόνον τοσοῦτον, ἥς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς
 στείλωσιν αὐταί, καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.
 χ' ὅτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τῷ τῷ λάβοι
 λῶν τίν' ἢ μῖν· νῶ μὲν ἔν ὁρμῶμεθον.
 ὕμεις δ' ὅταν καλῶμεν, ὅρμασθαι ταχῆς.

φιλ ὦ κοίλας πέτρας γυαλον
 θερμόν τε καὶ παγετῶδες, ὥς
 σ' ἔκ' ἐμειλλον ἄρ' ὦτάλας
 λείψην ἐδέποτε, ἀλλὰ μοι
 καὶ θνήσκοντι συνίστη.
 οἶμοι μοι μοι.
 ὦ πληρέστατον αὔλιον
 λῦπας τᾶς ἀπ' ἐμῆ τάλαν,
 τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἡμαρ
 ἔσται; τοῦ, ποτε τάνεομαι
 σιτονόμου μέλεος; πόθεν ἐλπίδος;
 ἕθ' αἰθέρος ἄνω
 πῶ καδεις ὀξύτονον διὰ πνύματος
 ἔλωσί μ'. ὅ γὰρ ἔτ' ἰχθύω.

χο σύ τοι σύ τοι κατηξίω
 σας ὦ βαρύποτ με.
 ἔκ' ἄλλοθεν ἔχῃ τύχῃ
 τῷ δ' ἀπὸ μῆξονος.
 εὐτίγε παρὸν φωνῆσαι
 τῷ λῶνος δαίμονος, εἴ
 λουτὸ κἀκίον ἐλεῖν.

φιλ ὦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ
 καὶ μόχθῳ λωβατός, ὅς ἢ

δη μετ'

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- τούτους, δοῖμί μ' ἂν τῆς νόσου πεφηνέναι.
 χο βαρύνετε, καὶ βαρεῖαν ὀξέος φάτιν
 τήνδ' ᾗ π' Ὀδυσσεύς, κ' ἔχ' ἐπ' ἵκονσαν κακῶς.
 ὁδὺν πολλὰν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τῶδ' ἔπη,
 ἧ μοι παρήκοι· νῦν δ' ἐνὸς κρατῶ λόγου.
 ὅ γ' αὖ τοιούτων δῖς, τοιούτος εἰ μ' ἐγώ.
 χ' ὥπου Διὸς αἰών κατὰ βῶν ἀνδρῶν κρίσις,
 ἔκ' ἂν λάβοις μου μάλλον ἔδ' ἐν ὄψε βῆ.
 νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρεῖων ἔφην,
 πλὴν εἰς σέ· νῦν δ' ἐσσί γ' ἐκὼν ἐκνήσομαι.
 ἄφετε γὰρ αὐτὸν, μὴ δὲ προσφάωσ' ἔτι.
 ἔατε μίμνην· ἔδ' ἐσσι προχρήσομεν,
 τὰ γ' ὅτ' ἔχοντες ταῦτ'· ἐπεὶ πάρεστι μέν
 Τῶ κρος παρ' ἡμῖν τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
 ἐγὼ θ', ὅς οἱμαι σὺ κάκιστον ἔδ' ἐν ἂν
 τούτων κρατύνην, μὴ δ' ἐπιθύνην χερί·
 τί δ' ἦτα σοῦ δῖς; χαῖρε τὴν Ἀῆμονι πατῶν.
 ἡμῖς δ' ἴωμεν· καὶ τὰ χ' ἂν τόσον γέρας,
 τι μὲν ἐμοὶ νήμεν, ἢν σ' ἐχρὴν ἔχην.
 φιλ οἶμοι· τί δ' ῥά σ' ὠδὺς μορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
 ὅπλοισι κοσμηθῆς ἐν Ἀργείοις φανῇ;
 ὁδὺν μὴ μ' ἀντιφώνῃς μὴ δ' ἐν, ὥς σεῖλοντα δῖ.
 φιλ ὦσπέρ μ' Ἀχιλλέως, ἔδ' ἐσθ' ὦν ἦς ἔτι
 γενήσομαι προσφθεγκτὸς, ἀλλ' ἔτ' ὥς ἄπῃ;
 ὁδὺν χῶρ' ἐσσι· μὴ πρόσθ' ὤσ' ἐν νηὶ περὶ
 ἡμῶν, ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερῆς.
 φιλ ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ὦδ' ἐρημος ὦξένοι
 λεφθήσομαι ἥδη, κ' ἐκ' ἐποικτερεῖτέ με;
 χο ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ πάς· ὅς ἂν
 ἔτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χ' ἡμῖς φάμεν.

ψυχὴν ἄφῃ τ' ὄντα, καὶ θέλονθ' ὅμως
 αὐτὸν δίδασκεν ἐν κακοῖς ἔσθαι σοφόν.
 καὶ νῦν ἔμ' ὠδύσθη συνδήσας, νοεῖς
 ἄγχι ἀπ' αἰτῆς τῆσδ', ἐν ἣ με πρὸ βάλου,
 ἄφιλον· ἔρημον ἄπολιν· ἐν ξῶσιν νεκρὸν.
 φῶ· ὅλοιο· καὶ σοι πολλάκις τόδ' εὐξάμην.
 ἀλλ' ὃ γὰρ ὅδ' ἐν θεοῖν ἐμουσιν ἦδ' ὅ μοι.
 σὺ μὲν γένηθαι ξῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
 τὸτ' αὖθ' ὅτι ξῶσιν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
 γελῶμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρείως
 διαστῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
 καί τοι σὺ μὲν κλοπῇ τε καὶ ἀνάγκῃ ξυγείς,
 ἔπλῃς ἅμ' αὐτοῖς· ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον
 ἐκόντα πλῆσανθ' ἐπ' ἀνασὶ ναυβάτην,
 ἅτι μὲν ἔβαλον ὥς σὺ φῆς· κείνοι δὲ σέ.
 καὶ νῦν τί μ' ἄγε τε; τί μ' ἀπάγετε; τοῦ χάριν;
 ὅς ὅδ' ἐν ἡμῖ, καὶ τέθνηχ' ὅ μιν πάλα.
 πῶς ὦ θεοῖς ἐχθισεν ὃν καὶ ἐμὶ σοὶ
 χωλός· δυσώδης· πῶς θεοῖς ἄξεσθ', ἐμοῦ
 πλῆσαντος, αἰθεὶν ἰερά; πῶς ἀπένδξεν ἔτι;
 αὐτὴ γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ·
 κακῶς ὅλοιοθ' ὅλοιοθε δ' ἡδὲ κηκότες
 τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν ἐὶ δίκης μέλει.
 ἐξοιδά γ' ὡς μέλει γ'· ἐπεὶ ὅτ' ἂν εἶλον
 ἐπλῆσαντ' ἂν τόνδ' ὅννεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
 ἧ μή τι κέντρον θεῖον ἦ γ' ὅ μ' αἶς ἐμῷ.
 ἀλλ' ὦ πατρώα γῆ, θεοὶ τ' ἐπόφιοι,
 τίσαθε τίσαθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
 ξύμπαντας αὐτὸς, ἧ τι καὶ μ' οἰκτέρετε,
 ὡς ξῶ μὲν οἰκτρῶς· ἐὶ δ' ἴδοι μ' ὀλωλότες

τῆτους,

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- ΦΙΛ ὦ λημνία χθών, καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
ἤφαισόν κητον· ταῦτα δ' ἡτ' ἀναλχετὰ
ἤ μ' ἔστος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ;
- ὁδν Ζεὺς ἔσθ' ἴν' εἰδῆς, Ζεὺς ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν.
Ζεὺς, ὃ δ' εἰδοκται ταῦθ'· ὑπηρετῶ δ' ἐγώ.
- ΦΙΛ ὦ μῖσος, οἷα καὶ ξανυρίσσης λέγῃς,
θεοὺς προτείνων, τὸς φανδῆς τιθής.
- ὁδν ἔκ· ἀλλ' ἀληθεῖς· ἡ δ' ὁδός, πορνυτέα.
- ΦΙΛ ἔφη μ' ἐγώ γε·
- ὁδν φημί· περσεὶον τάδε.
- ΦΙΛ οἵ μοι τάλας· ἡ μᾶς μὲν ὥς δούλους σαφῶς
πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν, ἔσθ' ἐλευθέρους;
- ὁδν ἔκ· ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν· μεθ' ὧν
Τροίαν σ' ἐλθὲν δῆ, καὶ κατασκάψαι βίᾳ.
- ΦΙΛ ἔσθ' ἐποτέ γ'· ἔσθ' ἢν χρεῖ με πᾶν παθεῖν κακόν,
ἕως ἄν ἡ μοι γῆς τόδ' ἀπηνὸν βάθρον.
- ὁδν τί δ' ἐρρασίης;
- ΦΙΛ κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα
πέτρα πέτρας ἀνωθεν αἰμάξω πεσών.
- ὁδν ξυλλάβετέ γ' αὐτόν, μὴ πὶ τῷ δ' ἔσω τάδε.
- ΦΙΛ ὦ χεῖρες, οἷα πάχετ' ἐν χρεῖα φίλης
ναυρᾶς ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι.
ὦ μηδ' ἐν ὑγίῃς, μὴ δ' ἐλεύθερον φρονῶν,
οἷα μ' ὑπῆλθες; ὥς μ' ἐθιράσω, λαβὼν
πρόβλημα σασυτῆ παῖδα τόνδ' ἀγνώτ' ἐμοί,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατὰξιον δ' ἐμῆ.
ὅς ἔσθ' ἐν ἡδῇ, πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν.
δῆλος δ' ἐκείνῳ ἐστὶν ἀλγυνῶς φέρων.
οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν, οἷς τ' ἐγὼ πάθον.
ἀλλ' ἡ κακὴ σὴ δὶ ἀμυχῶν βλέπῃς ὅτ' ἄ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας.
 πρὸς τοῦ δοκῦντος ὑδ' ἐν εἰδένα κακόν.
 ὅλοιο μὴ πω, πρὶν μάθοι μ' ἢ καὶ πάλιν
 γνώμην μετόιστος· εἰ δὲ μὴ, θάνοις κακῶς.
 χο τί δρῶ μεν ἐν σοί; καὶ τὸ πλῆν ἡ μᾶς ἀνάξ.
 ἦ δ' ἔστι, καὶ τοῖς τοῦδε προχωρῶν λόγοις.
 νεο ἐμοὶ μὲν δίκτος δῆνός ἐμπεπῶκέ τις
 τοῦδ' ἀνδρὸς, ὃ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.
 φιλ ἐλέησον ὦ παῖ πρὸς θεῶν· καὶ μὴ παρῆς
 σαυτοῦ βροτοῖς ὄντος ἐκκλέψας ἐμέ.
 νεο οἵ μοι· τί δράσω; μὴ ποτ' ὄφελον λιπῆν
 τὴν Σκῦρον· ὅτ' τοῖς παρῆσιν ἄχθομαι.
 φιλ ἔκ ἢ κακὸς σὺ πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν
 ἔοικας ἦ κεν, αἰχρά· νῦν δ' ἄλλοισι δοῦς,
 οἷς ἡνὸς, ἐκπλη, τὰ μά μοι μεθεῖς ὅπλα.
 νεο τί δρῶ μεν ἄνδρες;
 ὁδν ὦ κακίς ἀνδρῶν, τί δρᾷς;
 ἔκ ἢ, μεθῆς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν;
 φιλ οἵ μοι· τίς ἀνὴρ; ἄρ' Ὀδυσεὺς κλύω;
 ὁδν Ὀδυσεὺς σάφ' ἴδ' ἐμοῦν, ὃν ἤσορᾷς.
 φιλ οἵ μοι· πέπραμαι, καὶ πόλιν· ὅδ' ἦν ἄρα
 ὁ ξυλλαβὼν με, καὶ πανοσφίτας ὅπλων.
 ὁδν ἐγὼ σάφ' ἴδ', ἔκ ἄλλος· ὁ μολογῶ τάδε.
 φιλ ἀπόδος, ἄφες μοι παῖ τὰ τόξα.
 ὁδν τοῦτο μὲν
 ὅδ' ἦν θέλη δράσθαι ποτ'. ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
 σείχην ἅμ' αὐτοῖς, ἢ βίᾳ σελευσίσει.
 φιλ ἔμ' ὦ κακῶν κακίσει καὶ τολμήσατε,
 οἷδ' ἐκ βίᾳς ἄξουσιν;
 ὁδν ἦν μὴ ῥπης ἐκόν.

φιλ ὦ

οἱ ἡπάτηκας; ὅδ' ἐπαυχύνῃ μ' ὄρων
 τὸν προστρόπακον, τὸν ἐκέτην ὠχέτις;
 ἀπεστρηνκας τὸν βίον, τὰ τόξ' ἑλών.
 ἀπόδος ἰκνοῦ μ', ἀπόδος ἐκεταύω τέκνον.
 πρὸς θεῶν πατρῶων, τὸν βίον μή μὲν φέλης.
 ὦ μοι τάλας· ἀλλ' ὅδ' ἐπροσφώνῃν μ' ἔτι,
 ἀλλ' ὥς μεθήσων μή ποθ' ὦδ' ὄρῃ πάλιν.
 ὦ λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ ξυνουσία
 θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρ' ῥῶγες πέτραι,
 ὕμιν τάδ', ὅ γὰρ ἄλλον οἶδ', ὅτ' ὦ λέγω,
 ἀναγκάομαι παρῦσι τοῖς εἰωθόσιν.
 οἱ ἔργ' οὐ πάς μ' ἔδρασεν ὕξ Ἀχιλλέως,
 ὁ μῶσας ἀπέξην ὀϊκάδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγῃ.
 προθείς τε χεῖρα δεξιᾶν, τὰ τόξα μὲν
 ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει.
 καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φηνασθαι θέλῃ
 ὥς ἀνδρ' ἑλών μ' ἰχυρὸν, ἐκ βίας ἄγει.
 καὶ κ' οἶδ' ἐν ἀνδρῶν νεκροῖ, ἢ καπνῷ σκιᾶν
 εἰδωλον ἄλλως· ὅ γὰρ ἀνσθένοντά γε
 ἔλεν μ', ἐπεὶ ὅδ' ἀν' ὦδ' ἔχοντ', ἃ μὴ δόλω.
 νῦν δ' ἡπάτημαι δύσμορος· τί χρὴ ποίῃν;
 ἀπόδος· ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτῷ γενοῦ.
 τί φῆς; σιωπᾶς; ὅδ' ἐν εἰ μ' οὐ δύσμορος.
 ὦ χῆμα πέτρας δῖπυλον, αὖθις αὖ πάλιν
 ἔσθ' μι πρὸς σέ φίλος, καὶ ἔχων τροφήν.
 ἀλλ' αὖ θάνοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος.
 ὅ πῃ νὸν ὄρνιν, ὅδ' ἐθῆρ' ὀρεῖβάτην
 τόξοις ἐγείρων τοῖσι δ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
 θανὼν, παρέξω δαῖθ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην.
 καὶ μ' ὅς ἐθέρων πρόσθι, θηράσουσι νῦν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- ἔπεισεν, ὥστε μή μ' ἄρειν ναύτην ἔτι ;
 νεο ἅπαντα δυσχέρεια, τὴν αὐτοῦ φύσιν
 ὅταν λιπὼν τις, δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα .
 φιλ ἄλλ' ὕδ' ἐν ἔξω τῷ φυτεύσαντος σύγῃ
 δρᾷς, ὕδ' ἐφωγείς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν .
 νεο αἰχρὸς φάνοῦμαι . τῷτ' ἀνιῶμαι πάλαι .
 φιλ ἔκουν ἐν οἷς γε δρᾷς, ἐν οἷς δ' αὐδᾷς ; ὀνῶ .
 νεο ὦ Ζεῦ, τί δράσω ; δαύτερον ληφθῶ κακὸς
 κρύπτων θ' ἂ μὴ δῆ, καὶ λέγων αἰχρὶς ἐπ' ὧν ;
 φιλ ἀνὴρ ὅδ', εἰ μὴ γὰρ κακὸς γινώμην ἔφυν,
 πρόσθ' ἔμ' ἔοικε . καὶ κλιπὼν, τὸν πλοῦν σελεῖν .
 νεο λιπὼν μὲν ἔκ' ἐγώ γε, λυπηρῶς δέ . μὴ
 πέμπων σε μᾶλλον, τῷτ' ἀνιῶμαι πάλαι .
 φιλ τί ποτε λέγεις ὧ τέκνον ; ὥς ἔμ' ἀνθάνω .
 νεο ὕδ' ἐν σέ κρύψω . δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλῆξν
 πρὸς τοὺς Ἀχαιῆς, καὶ τῶν Ἀτρεΐδων σῶλον .
 φιλ οἱ μοι . τί εἶπας ;
 νεο μὴ σενάξε πρὶν μάθης .
 φιλ ποῖον μάθιμα ; τί με νόσος δρᾷσάι ποτε ;
 νεο σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
 ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολῶν .
 φιλ καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς ;
 νεο πολλὴ κρατῆ
 τοῦτων ἀνάγκη . καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων .
 φιλ ἀπολώλα τλῆμον . προσέδομαι . τί μ' ὦξενε
 δέδρακας ; ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι .
 νεο ἀλλ' ἔχ' οἶόν τε . τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν,
 τό, τ' ἐνδινόν με καὶ τοσοῦ μφῆρον ποιῆ .
 φιλ ὦ πῦρ σὺ, καὶ πᾶν δῆμα, καὶ πανουργίας
 δεινῆς τέχνη μ' ἔχθισον, διὰ μ' ἔρχάσω ;
 οἱ ἥπά

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

- μῖσται παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.
 ἔκουν Ἀτρεΐδαι τοῦτ' ἔτλησαν ἐν πόρῳ
 ἕτως ἐνεγκέν οἱ γαθοὶ στρατηλάται.
 ἀλλ' οὐ γενὴς γὰρ ἡ φύσις· καὶ ἔδ' οὐ γενῶν
 ὦ τέκνον ἡσέ· πάντα ταῦτ' ἐν ἀχέρει
 ἔθε, βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέ μιν.
 καὶ νῦν ἐπεδὴ τῷδε τοῦ κακῷ δοκεῖ
 λήθητις εἶναι καὶ ἀπαυλαδὴ τέκνον,
 σύ μ' αὐτὸς ἄρον, σύ με κατὰ σῃσον τέκνον.
 ἵν' ἡνίκα ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτὲ,
 ὄρμῳ μεθ' ἐς νῆα, μὴδ' ἐπίχωμεν τὸ πλεῖν.
 νεο ἀλλ' ἡδομαι μὲν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
 ἀνώδυνον βλέποντα, καὶ μπνέοντ' ἔτι.
 ὥς ἔκ' ἔοντος γὰρ, τὰ σὺμβόλαιά σου
 πρὸς τὰς παρούσας ξυμπορὰς ἐφαίνετο.
 νῦνδ' αἶρεσάυτον· ἃ δέ σοι μάλλον φίλον,
 οἷσιν σὶ σ' οἶδε· τοῦ πόνου γὰρ ἔκ' ὄνητος,
 ἐπεὶ περ ἕτως σοὶ τ' ἔδοξε ἑμοί τε δρᾶν.
 φιλ αἰνῶτάδ' ὦ παῖ· καὶ μ' ἐπαρ' ὥς περ νοῆς.
 τούτους δ' ἔασον μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ
 ὅς μ' ἡ πρὸ τῷδε ὄντος· ἔ' π' ἡνὶ γὰρ
 ἄλκις πόνος τούτοις συννάξῃ ἑμοί.
 νεο ἔσαι τάδ'· ἀλλ' ἴσω τε, καὶ αὐτὸς ἀντέχου.
 φιλ θάρσῃ· τό τοι σύνηθες ὀρθῶς μ' ἔθος.
 νεο παπαῖ· τί δ' ἦτα δρῶ μ' ἐγὼ τὴν θένδ' ἐξε;
 φιλ τίδ' ἐστὶν ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;
 νεο ἔκ' οἶδ' ὅποι χρὴ τὰ παρον τρέπῃν ἔπος.
 φιλ ἀπορεῖς δέ τοῦ, σύ; μὴ λέγῳ τέκνον τάδε.
 νεο ἀλλ' ἐνθάδ' ἦδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
 φιλ ἔδ' ἡ σε δυχέρῃα τοῦ νοσήματος

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τοῦδε γὰρ ὁ Σέφανος· τοῦτον θεὸς εἶπε κομίξην·
 κομπῆν δ' ἐς ἄτελῃ σὺν ψάδεσιν αἰχρὸν ὄνειδος·
 ἀλλὰ τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὄφεται· ὦν δ' ἀν' ἀμήβῃ
 μ' αὖθις, βαιᾶν μοι
 βαιᾶν ὧ τέκνον
 πέμπε λόγων φήμαν·
 ὡς πάντων ἐν νόσῳ ἀνδρακῆς
 ὕπνος αὐπνος λήσων·
 ἀλλ' ὅτι δύναιο μάκισον,
 κείνῳ μοι κείνο λάθρα
 ἐξιδ' ὅτι πράξῃς·
 οἶσθα γὰρ ἂν αὐδῶμαι·
 ἣ ταυτὰν τούτῳ γινώμαν
 ἴσῃς, μάλα τοι
 ἄπορα πυκνοῖσιν ἐνιδεῖν πάθῃ·
 ἔρος τοι τέκνον ἔρος ἀνὴρ
 δ' ἀνόμματος ἔδ' ἔχων ἄρωγάν
 ἐκτέταται νύχιος·
 ἀλεῖς ὕπνος ἐσθλός·
 ἔχερὸς, ἔποδός, ἔτινος ἄρχων·
 ἀλλ' ὥς τις αἰδέα παρακήμενος,
 ὄρᾳ· βλέπῃ· καίρια φθέγγῃ·
 τὸ δ' ἀλώσιμον ἐμᾶ φροντίδι παῖ,
 πόνος ὁ μὴ φοβῶν, κράτιστος·
 σιγᾶν κελόνω, μήδ' ἀφρεσάναι φρενῶν·
 κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὅμμα, κἀνάγῃ κἄρα·
 ὦ φέγγος, ὕπνου διάδοχον· τό, τ' ἐλπιδῶν
 ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶι ξένων·
 ἔγὰρ ποτ' ὦ παῖ τῆτ' ἀν' ἐξήυχῃ σ' ἐγὼ
 τλήναι σ' ἐλεξνῶς ὥδε τὰ μὰ τήματα
 μῆναι

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

- νεο τί παραφρονῆς αὖ; τί τὸν ἄνω λάνης κύκλον;
 φιλ μέθες μέθες με.
 νεο ποῖ μεθῶ;
 φιλ μέθες ποτέ.
 νεο ἔφη μ' ἑάσθην.
 φιλ ἀπό μ' ὅλεις, ἣν προαίγης.
 νεο καὶ δὴ μεθίημι· τί δὲ δὴ πλέον φρονεῖς;
 φιλ ὦ γὰρ, δέξαι θανάσι μόνι μ' ὅπως ἔχω.
 τὸ γὰρ κακὸν τόδ' ἐκείτ' ὀρθοῦσθαι μ' ἔα.
 νεο τὸν ἀνδρ' εἰοικεν ὕπνος ἢ μακροῦ χρόνου
 ἔξην· κἀρα γὰρ ὑπνιάζεται τόδε.
 ἰδρὼς γέταινιν πᾶν κατασάξει δέ μας.
 μέλαινα τ' ἄκρου τίς παρέρ' ῥῶγην ποδὸς
 αἰμορροῖς φλέψ· ἀλλ' ἑάσω μεν φίλοι
 ἐκὼν αὐτὸν, ὥς αὖ εἰς ὕπνον πέσῃ.
 χο ὕπν' ὀδύναις ἀδελχῆς, ὕπν' ὀδ' ἀλγέων, οὐαὶ
 ἢ μὴν ἔλθοις.
 οὐαὶ ὦ νᾶξ,
 ὁμμασιν δ' ἀντίχοις
 τὰν δ' αἶγλαν, ἀτίταται ταῦν.
 ἴθι ἴθι μοι παιῶν.
 ὦ τέκνον, ὄρα πῶς σάσῃ,
 ποῖ δὲ βάσῃ, πῶς δέ μοι
 τὰν ταῦθεν φροντίδος ὄρεας.
 ἦ δὴ πρὸς τί μενεῖ μεν
 πράσθην· καιρὸς τοι πάντων
 γνώμαν ἵχων,
 πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται.
 νεο ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει δέν· ἐγὼ δ' ὀρῶ οὐνεκα θήραν
 τήνδ' ἀλίως ἔχομεν, τόξων δίχα τοῦδε πλείοντις.

ἀπατατᾶ.

ὦ ξένε κεφαλὴν, ἥθι που διαμπερὲς
 εἰρῶν ἔχει τ' ἀλγιστὴ ἦδε φῶ· παπαῖ.

παπαῖ μάλ' αὖθις· ὦ διπλοὶ στρατηλάται,
 Ἀγὰ με μνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
 τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;
 ὦ μοι μοι.

ὦ θάνατε, θάνατε, πῶς αἰκαλούμενος
 ὕτω κατ' ἡμάρ, ὅδ' ὄνη μολεῖν ποτε;
 ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν
 τῷ λημνίῳ τῷ δ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ,
 ἔμψησον ὦ γενναῖε· καὶ γὰρ τοι ποτὲ
 τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων,
 ἀνὺν σὺ σώξεις, τοῦτ' ἐπιξείωσα δρᾶν.

τί φῆς παῖ;

τί φῆς; τί σιγᾶς; τί ποτ' ὦν τέκνον κυρῆς;
 ἀλγὼ πάλαι δὴ τὰ πῖ σοῖ σίνων κακὰ.

φιλ ἀλλ' ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἵχ'· ὧς ἦδ' ἐμοὶ
 ὀξεία φοιτᾶ, καὶ ταχὺ ἀπέρχεται.
 ἀλλ' ἀντιάξω μή με καταλίπῃς μόνον.

νεο θάρσος· μενοῦ μεν.

φιλ ἦ μενεῖς;

νεο σαφῶς φρόνεις.

φιλ ὅ μὴν σ' ἐνορμόν γ' ἀξίῳ θέσθαι τέκνον.

νεο ὧς ὅθι μιν γ' ἐμοὶ σιστὸς μολεῖν ἄτερ.

φιλ ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν.

νεο ἔμβάλλω μενῆν.

φιλ ἐκείσε νῦν μ' ἐκῆσσε.

νεο ποῖ λέγεις;

φιλ ἄνω.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

νεο ἰώ· ἰὼ δ' ὕσινε σύ·

ἰὼ δ' ὕσινε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς·

βύλῃ λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;

φι μὴ δῆτα τῷτόγ'· ἀλλὰ μοι τὰ τόξ' ἔλων

τάδ' ὥσπερ ἡ τοῦ μ' ἀρτίως ἕως ἀνῆ

τὸ πῃ ματαῦτο τῆς νόσχ' τὸν ὕν παρὸν,

σῶξ' αὐτὰ, καὶ φύλασσε· λαμβάνῃ γὰρ ἔν

ὑπνος μ'· ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξήη τόδε·

κῆκ' ἐστλήξαι πρότερον, ἀλλ' ἔαν' χρεῶν

ἔκκλον' ἄδῃν· ἦν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ

μόλωσ' ἐκῆνοι, πρὸς θεῶν ἐφίεμαι

ἐκόντα μὴτ' ἀκόντα, μὴ δέ τω τέχνῃ·

κῆνοις μεθεῖναι τὰυτα· μὴ σαυτὸν θ' ἅμα,

κῆ μ' ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένη·

νεο θάρσῃ· προνοίας ἔνεκ' ὕδοθήσεται,

πλὴν σοί τε καὶ μοί· ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε·

φι ἰδοὺ δέχου πάαι· τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσσον,

μή σοι γενέσθαι πολὺ πόν' αὐτά· μήδ' ὅπως

ἐμοί τε καὶ τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτῆ μένω·

νεο ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῶϊν· γένοιτο δὲ

πλῆς ἔριός τε καὶ ἀνσταλῆς ὅποι ποτὲ

θεὸς δίκαιοι, χ' ὦ σῶλος πορσύνεται·

φι ἀλλὰ δέδοικ' ὦ πάαι, μή μ' ἀτελὴς αὐχί·

σάξῃ γὰρ αὖ μοι φόνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ

κηκῖον αἶμα· καί τι προσδοκῶ νέον·

παπαῖ· φῶ·

παπαῖ μάλ'· ὦ πούς, οἷά μ' ἐργάσῃ κακὰ;

προσέρπη,

προσέρχεται τόδ' ἐγγύς· οἱ μοι μοι τάλας·

ἔχετε τὸ πρᾶγμα; μὴ φύγητε μηδαμῇ·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἰὼ θεοί.

νεο τί τοὺς θεὸς ὅτως ἀνασένων καλεῖς ;
φι σωτῆρας αὐτὸς ἡπίους θ' ἢ μῖν μολεῖν .
ᾶ . ᾶ . ᾶ .

νεο τί ποτε πέπονθας ἔκ ἐρεῖς , ἀλλ' ὦ δ' ἔση
σιγηλός ; ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνη κυρῶν .

φι ἀπόλωλα τέκνον , καὶ δυνήσομαι κακὸν
κρύψαι παρ' ὑμῖν . ἀπαταῖ . διέρχεται ,
διέρχεται δύσινος . ὦ τάλας ἐγώ .
ἀπόλωλα τέκνον . βρύχουμαι τέκνον . παπαῖ .
ἀπαπαῖ . παπαῖ . πάπα . πάπα . παπαῖ .
πρὸς θεῶν πρόχρηρον ἢ τι σοι τέκνον πάρα
ξίφος χερσίν , πάταξον ἄς ἄκρον πόδα .
ἀπάμνησον ὡς τάχιστα . μὴ φήσῃ βίου .
ἰθ' ὦ παῖ .

νεο τί δ' ἐστὶν ὅτῳ νεοχμὸν ἐξαίφνης , ὅτου
τοσὴν δ' ἰὺ γῆν καὶ σόνον σαυτοῦ ποιῆς ;

φι διαθ' ὦ τέκνον .

νεο τί ἐστὶν ;

φι διαθ' ὦ παῖ .

νεο τί σοι ;

φι ἔκ δ' ἴδ' α .

νεο πῶς ἔκ δ' ἴδ' α ;

φι παπαῖ . παπαῖ . παῖ .

νεο δυνόν γε τὸ πείσαιμα τοῦ νοσήματος .

φι δυνόν γάρ , ἔδ' ἐρήτον . ἀλλ' οἴκτρε μέ .

νεο τί δ' ἦτα δράσω ;

φι μή με ταρβήσας προδῶς .

ἡκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάγοις ἴσως
ὥς ἐξεπλήσθη .

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

δακνέθιμος ἄτα.

ὑφορβάν ἱερᾶς

ῥᾶς, σπόρον ὑκ ἄλλων

αἶρων· τῶν, νε μόμε

θ' ἀνέρες ἀλφειαί.

πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξεω

πῶν ὦν, πῶν οἷς ἀνύσει ραστὶ φορβάν.

ὦ μελέα φυχά.

ὅς μὴ δ' οἶνοχύτου πόματος ἦ

θῆ δ' ἐκείτη χρόνον.

λάνσων δ' ὅπου γνοίη σατὸν εἰς ὕδωρ

ἀλ' προσενώμα.

νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν

παίδος ὑπαντήσας,

ἀνδάμων ἀνύσει.

καὶ μέγας ἐκείνων,

ὅς νιν ποντοπόρῳ δούρατι, πλήθῃ

πολλῶν μηνῶν πατρώαν ἄγῃ πρὸς αὐλάν

μηλιάδων νυμφῶν,

Σπέρχου τε παρ' ὄχθαις, ἵν' ὀχάλ

καασίς ἀνὴρ θεοῖς

πλάθῃ πᾶσι θείῳ πυρὶ καμφαῖς

Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων.

ν10 ἔρπ' ἐβίλῃς· τί δ' ἡ ποθ' ὦδ' ἐξ ὕδενός

λόγου σιωπᾶς, καὶ ποπλήκτως ὦδ' ἔχη;

φιλ ᾠ· ᾠ· ᾠ.

ν10 τί ἐστιν;

φιλ ὕδεν δ' ἔκνον· ἀλλ' ἴθ' ὥ τέκνον.

ν10 μῶν ἄλγος ἴχθῃς τῆς παρεπώσης νόσου;

φιλ ὕδ' ἡτ' ἔγωγ'· ἀλλ' ἄρτι κουφίξην δοκῶ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τὸν πελάταν λείπτρων
 ποτὲ Διὸς Ἰξίονα· κατ' ἄμπυκα δὴ
 δρομάδα δέσμιον ὧς
 ἔλαβ' ὁ παγκρατὴς Κρόνου παῖς.
 ἄλλον δ' ἔτιν' ἔγω
 γ' οἶδα κλύων, ὅδ' ἐσίδον μοῖρα
 τῷ δ' ἐχθρόν τι συντυχόντα θνατῶν.
 ὅς ἔθ' ἔρξας τίν', ὅτε νοσφίσας,
 ἀλλ' ἴσος ἐν ἴσοις ἀνὴρ,
 ὦλλυθ' ὧδ' ἀναξίως.
 τόδε θαῦμ' ἔχῃ με·
 πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλήκτων
 ῥοθίων μόνος κλύων· πῶς
 ἄρα πανδάρυτον ἔτω
 βιοτὰν κατέχευ,
 ἵν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος· ἔκ' ἔχων βάσι,
 ὅδ' ἐτὶν' ἐγχώρων,
 κακογέτονα παρ' ὧ σῶνον ἀντίτυπον
 βαρυβρῶτ' ἀποκλαύ
 σεν αἵματηρόν· ὅδ' ὅς
 τὰν θερμότηταν
 αἰμάδα κηκιο μέναν ἐλκείων
 ἐνθήρου ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις
 κατανάσκειν, εἴ τις ἐμπέσει
 φορβάδος ἐκ τε γᾶς ἐλεῖν·
 ἔρπη γὰρ ἄλλο τ' ἄλλα.
 τότ' ἂν ἰλυόμενος
 πᾶς ἄτερ, ὥς φίλας τιθήνας,
 ὅθεν σὺ μάρθ' ὑπάρχῃ
 πόρων, ἀνὴρ ἐξ ἀνίησι

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

- νεο τί τοῦθ', ὃ μὴ νέως γε τῆς ἐμῆς ἐνι;
- φι φύλλον τί μοι πάρεστιν· ὦ μάλισ' αἰ
μοι μῶ τόδ' ἔλκος, ὥστε πρᾶν' ἔην πάνυ·
- νεο ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό· τί γὰρ ἑτάλλ' ἔρξαι λαβεῖν;
- φι ἥ μοι τι τόξων τῶνδ' ἀπὴ μελὴ μένων
παρερρύηκεν, ὥς λίπω μῆτω λαβῆν·
- νεο ἥ ταῦτα γὰρ τὰ κληνὰ τόξα νῦν ἔχης;
- φι ταῦτ'· ὅ γὰρ ἄλλα γ' ἐστ' ἀβαστάξω χερσίν·
- νεο ἄρ' ἐστὶν ὥστε κ' ἀγγύθεν θέαν λαβεῖν,
καὶ βαστάσαι με, προσκύνσαι θ' ὥς περ θεόν;
- φι σὸν ὦ τέκνον καὶ τοῦτο κάλλο τῶν ἐμῶν
ὅ ποῖον ἂν σοι ξυμφέρει γινήσεται·
- νεο καὶ μὴν ἐρῶ γε· τὸν δ' ἐρωθ' ὅπως ἔχω·
ἥ μοι θέμις, θέλοι μ' ἄν· εἰ δὲ μὴ, πάρες·
- φι ὅσιά τε φωνεῖς· ἐστὶ τ' ὦ τέκνον θέμις·
ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
μόνος δέδωκας, ὅς χθον' Οἰτιάαν ἰδῆν,
ὅς πατέρα πρέσβυν, ὅς φίλους, ὅς τῶν ἐμῶν
ἐχθρῶν μ' ἐνερθεν ὄντ', ἀνέστησας πέρα·
θάρος γ'· παρέσαι ταῦτά σοι καὶ θιγγάνην,
καὶ δόντι δῦναι, κ' ἀξιπύξασθαι βροτῶν
ἀρετῆς ἑκατι τῶνδ' ἐπιφᾶῦσαι μόνον·
ἀνεργετῶν γὰρ αὐτὸς αὐτ' ἐκτησάμην·
ὅ κ' ἄχθο μαι σ' ἰδὼν τε καὶ λαβὼν φίλον·
- » Οὐστις γὰρ εὐδράν, εὐπαθὼν ἐπίσταται,
- » παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείστων φίλος·
- νεο χωρὶς ἂν εἴσω·
- φι καὶ σέ γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ
νοσοῦν, ποθῆσι ξυμπαράσάτην λαβῆν·
- χο λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπωπα δ' ὅ μάλαι

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- ἢ μὴ θέλοι δ' ἄκοντα· καὶ τῶν, κάρα
 τέ μιν ἐφείτο τῷ θέλοντι, μὴ τυχών·
 ἤκυσας ὦ πάϊ πάντα· τὸ σπένδειν δέ σοι
 καὶ τῷ παραινῶ, καὶ τινὸς κήδη πέρι·
 φιλ οἱ μοι τάλας· ἡ κείνος ἢ πάσα βλάβη,
 ἔμ' εἰς Αἰχιδὸν ὥμοσεν πέσας σελῆν;
 πεσθήσομαι γὰρ ὥδε καὶ ἄσθ' θανὼν
 πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ ὃ κήνυ πατήρ·
 ἔμ' ἔκ' οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'· ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἔμ' ἐπὶ
 νῆσιν· σφῶϊν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός·
 φιλ ἔκ' ἐν τάδ' ὦ πάϊ δεινὰ τὸν Λαερτιά
 ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς
 δῆξαι νεὸς ἄκοντ' ἐν Αἰγείοις μέσοις;
 ὅ· θάνατον ἂν τῆς πληγῆς ἐχθίστης ἐμοὶ
 κλύοιμ' Ἐχιδνῆς, ἢ μ' ἐθήκεν ὥδ' ἄπην·
 ἀλλ' ἐς ἐκείνῳ πάντα λευτά· πάντα δὲ
 τολμητὰ· καὶ νῦν οἶδ' ὅθ' ἔνεχ' ἵζεται·
 ἀλλ' ὥ τέκνον, χωρῶμεν· ὥς ἡ μᾶς πολὺ
 πέλαγος ὀρίξει τῆς Οὐρανέως νεώς·
 » ἴωμεν· ἢ τοι καίριος σπένδει, πόνη
 » λήξαντος, ὕπνον καὶ ἀπαυλάν ἤγαγεν·
 νεο ἔκ' ἐν πέδῳ πνῦμα τῆς πρώρας ἀγῆ,
 τότε σελῶμεν· νῦν γὰρ ἀντιστατεῖ·
 φιλ αἰεὶ καλὸς πλῆς ἐσθ' ὅταν φούγῃς κακὰ·
 νεο ἔκ'· ἀλλὰ καὶ κείνοισι ταῦτ' ἐναντία·
 φιλ ἔκ' ἐστὶ ληστὰς πνῦμ' ἐναντιῖς μενον,
 ὅταν παρῇ κλέψαι τε χ' ἀρπάσαι βίαν·
 νεο ἀλλ' ἔδοκῆ, χωρῶμεν, ἐνδοθεν λαβὼν
 ὅτε σε χρεῖα καὶ πόθος μάλισ' ἔχει·
 φιλ ἀλλ' ἐστὶν ὧν δέη, καί περ ὃ πολλῶν ἄπο·
 νεο τί τέθ',

νεο σκοπῶ καὶ γὰρ πάλαι.

ἔμ σέ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον.

νεο ποιῶ λέγων.

ἔμ λέγω πὶ τῦτον ἄνδρι τῷδ' ὥπερ κλύεις,

ὁ Τυδείης παῖς, ἢ τ' Οδυσσεύς βία.

διώμοτοι πλέουσιν· ἢ μὴν ἡλόη.

πέισαντες ἄξιν, ἢ πρὸς ἰχθύος κράτος.

καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκηον σαφῶς

Οδυσσεύς λεγόντος· ὅτος γὰρ πλεόν

τὸ θάρσος ἔχε θητέρῃ δράσεν τάδε.

νεο τίνοςδ' Ἀτρεΐδαι τῷδ' ἄχην ἔτω χρόνῳ

τοσῶδ' ἐπεσρέφοντο πράγματος χάριν,

ὄν τ' ἔχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβηκότες;

τίς ὁ πόθος αὐτῶς ἵκει, ἢ θεῶν βία,

καὶ νέμισις; οἵ περ ἔργ' ἀμύνουσιν κακὰ;

ἔμ ἐγὼ σε τῷτ', ἴσως γὰρ ἔκ' ἀνήκοας,

πάν' ἐκδιδάξω· μάντις ἦν τις ἀγνήης,

Γριάμην μὲν ὕδ' ὅς, ὄνομα δ' ὠνομαζετο

Ελενος· ὃν ὅτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος

ὁ πάντ' ἀκύνων αἰχρὰ καὶ λωβήτ' ἐπι

δόλιος Οδυσσεύς, ἔλε· δέσμιον δ' ἄχων,

ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον θήραν καλήν.

ὅς δ' ἡ τάτ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισε,

καὶ τὰ πὶ Τροίᾳ πέρυγμ', ὥς ἔμ μή ποτε

πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πέισαντες λόγῳ

ἄχοιντο νῆσιν τῇσδ' ἐφ' ἧς ναίει τανῦν.

καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκησεν ὁ Λαέρτης τόκος

τὸν μάντιν ἔπόντ', ἀνθέως ὑπέχετο

τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσθην ἄχων.

οἷοιτο μὲν, μαλίστ' ἐκύσιον λαβὼν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

νιώτερον βύλιν μ' ἅπ' Ἀργείων ἔχεις.

ἔμ φρῆσθι διώκοντες σε ναυτικῷ σὺλῳ,
φοίνιξ θ' ὁ πρέσβυς, οἵ τε Θησέως κόροι.

νεο ὥς ἐκ βίας μ' ἄξοντες, ἢ λόγοις πάλιν;

ἔμ ἔκ οἱ δ' ἀκύνσας δ', ἄγγελος πάρει μίσοι.

νεο ἢ ταῦτα δὴ φοίνιξ τε χ' οἱ ξυναυβάται,
ἔτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρεΐδων χάριν;

ἔμ ὥς ταῦτ' ἐπίσω δρώμεν, ἢ μέλλοντ' ἔτι.

νεο πῶς ἔν Οδυσεὺς πρὸς τὰ δ' ἔκ αὐτὰγγελος
πλῆν ἦν ἔτοιμος; ἢ φόβος τίς ἦρξεν ἱν;

ἔμ κείνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ', ὁ Τυδείδης τε παῖς
ἔσπελλον ἡνίκ' ἐξ ἀνηγόμην ἔσω.

νεο πρὸς ποῖον ἂν τόνδ' αὐτὸς Οὐδυσσεὺς ἔπλει;

ἔμ ἦν δὴ τις· ἀλλὰ τόνδ' ἐμοὶ πρῶτον φράσον,
τίς ἐστιν ἂν λέγῃς δέ, μὴ φῶναι μέγα.

νεο ὅδ' ἔσθ' ὁ κλεινός σοι φιλοκτιήτης ξένε.

ἔμ μὴ νῦν μ' ἔρητὰ πλῆθον, ἀλλ' ὅσον τάχος
ἔκπλει, σε αὐτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς.

φιλ τί φησιν ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολᾷ λόγοισι πρὸς σ' ὄναυβάτης;

νεο ἔκ οἱ δ' ἄπῳ τί φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν
ῥε φῶς ὃ λείξει πρὸς σέ κα' μέ, τὸ σδέ τε.

ἔμ ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, μή με διαβάλλῃς στρατῷ,
λέγονθ' ἂ μὴ δεῖ· πολλ' ἐγὼ κείνων ὕπο

δρῶν ἀντιπάχῳ χρυσᾷ, οἷ' ἄνὴρ πένης.

νεο ἐγὼ γὰρ μ' Ἀτρεΐδαις δυσμενής· ἔτος δέ μοι
φίλος μέγιστος, ἔνεκ' Ἀτρεΐδαις συζῇ.

δεῖ δὴ σ' ἐμοὶ γ' ἐλθόντα, προσφιλεῖ λόγον
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδ' ἐν ὧν ἀκήκοας.

ἔμ ὅρχε τί ποῖς παῖ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

φιλ ὦ φίλτατον μὲν ἦμαρ, ἦδ' ἴσως δ' ἄνῃρ,
 φίλοι δὲ νῆυται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανὴς
 ἔργω γενόμην ὥς μ' ἔθεοτε προσφιλῇ;
 ἴω μὲν ὦ παῖ προσκύνσαντες τὴν ἔσω
 αἰοικον ῥοοίκῃσιν, ὥς με καὶ μάθης
 ἀφ' ὧν διέξων· ὥστ' ἔφυν ἀνκάρδιος.
 οἶμαι γὰρ ὅδ' ἂν ὁμμασιν μόνῃν θέαν
 ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμῷ, τλῆναι τάδε.
 ἐγὼ δ' ἀνάγκη πρῶτα μαθὼν σέρχην τάδε.
 χο ἐπίχετον· μάθω μὲν· ἄνδρι γὰρ δύω,
 ὁ μὲν, νεὼς σῆς ναυβάτης, ὃδ' ἀλλόθρου
 χωρῆτον· ὧν μαθόντες, αὖθις εἴσιτον.
 εἰμ Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
 ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν θυοῖν ἄλλοιιν φύλαξ,
 ἐκέλευσ' ἐμοί σε πῶς κυρῶν εἶης φράσαι,
 εἰπέ περ ἀντέκυρσα, δοξάων μὲν ὅ,
 τύχη δ' ἐπὶ πῶς πρὸς ταυτὸν ὀρμιαθῆς πέδον.
 πλέων γὰρ ὥς ναύκληρος ὅ πολλῷ σὺ λῶ
 ἐξ Ἰλίου πρὸς οἶκον, ἐς τὴν εὐβοτρυν
 Γεπάρηθον, ὥς ἤκουσα τὸς ναύτας ὅτι
 σοὶ πάντες ᾗεν οἱ νειωσληκότες,
 ἔδοξε μοι, μὴ σῖγχ, πρὶν φράσαι μίσοι
 τὸν πλὴν ποιῆσαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
 ὅδ' ἐν σύπῃ κατόισθα τῶν σωτῆς πέρι,
 ἀτοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σῶν νεκα
 βυλούματ' ἐστὶ· καὶ μόνον βυλούματα,
 ἀλλ' ἔργα δρώμεν, ὅ κατ' ἐξαργῶμενα.
 νειο ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθῆας ξένη
 ᾗ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλεὶς μὲν γ'.
 φράσον δ' ἅπερ γ' ἐλεξας, ὥς μάθω τί μοι

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἦκω, σὺ σῶσον· σὺ μ' ἐλέησον ἡσορῶν·
 » ὥς πάντα δεινὰ καὶ πικινδύνως βροτοῖς
 » κεῖται· παθεῖν μὲν οὐ, παθῆν δ' ἐβάτερρα·
 » Χρὴ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων, τὰ δ' ἄν' ὄραν·
 » ἥ ὥταν τις οὐ ξῇ, τὴν καὶ αὐτὰ τὸν βίον
 » σκοπῆν μάλιστα, μὴ διαφθαρεῖς λάβῃ·
 χο οἴκτειρ' ἀνάξ· πολλῶν ἔλε

ξε δυσοίσιων πόνων
 ἄλλ', ὅσα μηδείᾳ τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων·
 εἰ δ' ἐπικρὺς ἀνάξ
 ἔχθεις Ἀτρείδης,
 ἐγὼ μὲν τὸ κῆνυν
 κακὸν, τῷ δ' ἐκέρδους
 μέγα τιβέμενος ἐν
 βάπερ ἐπὶ μέμονεν
 ἐπ' οὐ σύλῃ ταχέας
 νεὼς, πορεύσαι μ' ἂν εἰς
 δόμους, τὰν ἐκ θεῶν
 νέμεσιν ἐκφυγῶν·

νεο ὄρα σὺ, μὴ νῦν μὲν τις οὐχέρης παρῆς·
 ὅταν δ' ἐπλησθῇς τῆς νόσου ξυνεσίᾳ,
 τότε ἔκ' ἐβ' ὡς ὑπὸς τοῖς λόγοις τῶν τοῖς φανῆς·

χο ἦκιστα· τῶν ἔκ' ἐβ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
 τ' ἔναιδος ἐξέεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι·

νεο ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σ' ἔγ' ἐμ' ἐνδ' ἐστέρων
 ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονῆν·
 ἀλλ' ἢ δοκῇ πλέω μεν, ὅρμασθ' οὐ ταχύς·
 ἢ ἡ ναῦς γὰρ ἄξει καὶ κ' ἀπαρνηθῆσεται·
 μόνον θεοὶ σώξοιεν ἐκ γῆ τῆςδε γῆς
 ἡμᾶς, ὅποι τ' ἐνθένδε βυχοῖ μεσθ' ἀπλῆν·

φιλ ὦ φίλτατον

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἔρῃ μὲν ἐν κηκοῖσι τοῖσδ' οἷοις ὄρεσ,
 ὅσοι σίτ' ἐξήκυσας ἐνναίοντά με.
 ἀλλ' ἐν παρέργῳ θῆ με· θυχέρεα μὲν
 ἔξοιδι πολλὴ τῷδε τῷ φορῇματος.
 ὁ μὲν δ' ἐπληθὶ τοῖσι γενναίοισι τοι,
 τό, τ' αἰχρὸν ἐχθρὸν, καὶ τὸ χρῆσθ' ἀνκλείας.
 σοὶ δ' ἐκλιπόντι, τῷτ' ὄνειδος ἔκαλόν.
 δράσαντι δ' ὧ πά, πλῆσυν ἀνκλείας γέρας,
 εἴαν μολῶ γῶξῶν πρὸς Οἰτάαν χθόνα.
 ἴθ' ἡ μέρας τοι μόχθος ὑχόλης μίᾶς.
 τόλμησον, ἐμβάλε' ἢ ὅπῃ θέλεις ἄγων.
 εἰς ἀντλίαν· εἰς πρῶρχν· εἰς πρύμναν· ὅποι
 ἡκιστα μέλλω τὸς ξυνόντας ἀλγυνεῖν.
 νῦν σον πρὸς αὐτῷ Ζηνὸς ἱκεσίς τέκνον.
 πάσῃτι προσπιτνῶσε γόνασι, καὶ περ ὦν
 ἀνράτωρ ὁ τλήμων, χυλὸς· ἀλλὰ μή μ' ἀφῆς
 ἔρῃ μὲν ἔτῳ, χωρὶς ἀνθρώπων σίβη.
 ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἐκσωσίν μ' ἄγων,
 ἢ πρὸς τὰ χαλκῶδοντος Εὐβοίας σταθμά.
 κακῆθεν, ἔμοι μακρὸς εἰς Οἶτην στόλος,
 Τρῆχινίαν τε θειράδα, καὶ τὸν ἄροον
 Ἐπερχεῖον ἔσαι, πατρί μ' ὥς δέξῃς φίλῳ.
 ὃν δὴ παλαιᾷ ἂν ἐξότῃ δέδοικ' ἐγὼ
 μή μοι βεβήκοι· πολλὰ γάρ τοις ἱκμένοις
 ἔπελλον, αὐτὸν ἱκεσίης πέμπων λιτάς
 αὐτόσολον πέμψαντά μ' ἐκσωσάι δόμοις.
 ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῶν διακόνων
 ὥς εἰκὸς οἶμαι τὸ μὲν ἐν σμικρῷ μέρος
 ποῦν μένοι, τὸν οἶκον δ' ἡπειρον στόλον.
 νῦν δ' ἔς σέ γάρ πομπὸν τε, καὶ αὐτὸν ἄγγελον

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΦΙΛ ὅ τῦτον ἔπον· ἀλλὰ Θεοσίτης τίς ἦν,
 ὃς ὕκ' ἀν' ἔλετ' ἡσάπαξ ἡπείν' ὅπ'·
 μηδεὶς ἐμῇ· τῦτον οἶαθ' ἡξῶν κυρεῖ·
 νεο ὕκ' εἶδον αὐτόν· ἡσθόμην δ' ἔτ' ὄντ' ἀνιν·
 ΦΙΛ ἔμελλ'· ἐπεὶ ὅδε πω κακόν γ' ἀπώλετο,
 ἀλλ' οὐ περιέλασιν αὐτὰ δαίμονες·
 καὶ πῶς τὰ μὲν πανῶν ῥα καὶ πικλιντριβῇ,
 χαίρ' οὐκ ἀνέσφροντες ἐξ ἄδ'· τὰ δὲ
 δίκαια, καὶ τὰ χρήσ', ἀποσέλλ' οὐκ ἀφ'·
 πῦρ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα; πῦρ δ' αἰνέειν ὅταν
 τὰ θεῖ' ἐπαινῶν, τὸς θεὸς οὐρῶ κακῆς;
 νεο ἐγὼ μὲν ὦ γενέθλιον οἰταῖς πατρός,
 τολοιπὸν ἦδη τιλόβεν τό, τ' Ἰλιον
 καὶ τὸς Ἀτρείδης ἡσθῶν, φυλάξομαι·
 » Ὅπ' ὅ χείρων τὰ χεῖρ' μείζον αἰνέει,
 » καποφθίνει τὰ χρήσ', ἡ δ' αὖθις κρατεῖ,
 » τῦτος ἐγὼ τὸς ἀνδρας ὕς ἐρξω ποτὶ·
 ἀλλ' ἡ πετραῖα Σκυρος ἐξαρκῶσά μοι
 ἔσται τολοιπὸν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ·
 νῦν δ' ἔμ' πρὸς ναῦν· καὶ σὺ Γοίχντος τέκνον,
 χαῖρ' ὥς μέγιστα χαῖρε· καί σε δαίμονες
 νόσ' μεταστήσειαν, ὥς αὐτὸς θέλῃς·
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν· ὥς ὀπηνίη' ἀνθεὸς
 πλὺν ἡμῖν ἔμῃ, τινικαὐθ' ὀρμώμεθα·
 ΦΙΛ ἦδη τέκνον σέλλαθε;
 νεο καίρες γὰρ καλεῖ
 πλὺν μὴ ξ' ἀπόπ'· μᾶλλον, ἢ γγύβεν σκοπῇν·
 ΦΙΛ πρὸς νῦν σε πατρός, πρὸς τε μητρός ὦ τέκνον,
 πρὸς τ' ἢ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές,
 ἡκίτης ἱκνῶμαι, μὴ λίπης μ' ὕτω μόνον·
 ἔρημον

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

- νεο ἔκ' ἦν ἔτι ξῶν ὦ ξέν'· ὃ γὰρ ἂν ποτε
ξῶντός γ' ἐκείνῃ, ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ·
- φιλ πῶς ᾔπας; ἀλλ' ἢ χ' ὅτος οἴχεται θανών;
- νεο ὥς μὴ κ' ἐτ' ὄντα κῆνον ἐν φάει νόει·
- φιλ οἱ μοι τάλας· ἀλλ' ἔχ' ὁ Τυδεΐδης γόνος,
ἔδ' ἔμπολιτὸς Σισύφου Λαερτιάδης,
ἔμὴ θάνωσι· τῶσδε γὰρ μὴ ξὴν ἔδει·
- νεο ἔδ' ἦτ'· ἐπίστω τῆτό γ'· ἀλλὰ καὶ μέγα
θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ·
- φιλ τίδ' ὅς παλαιὸς κἀγαθὸς φίλος τ' ἐμὸς
Νέστωρ ὁ πύλιός ἐστιν; ὅτος γὰρ τά γε
κῆνων καὶ ἐξήρκε βελάνων σοφῶς·
- νεο κείνός γε πράσσει νῦν κακῶς· ἐπεὶ θανών
Ἀντίλοχος αὐτῷ φρῆδός, ὅσπερ ἦν γόνος·
- φιλ οἱ μοι· δύ' αὐτῶς δ' ἄν' ἐλεξας· οἷν ἐγὼ
ἦκ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν·
φῶ· φῶ· τί δ' ἦτα δ' ἄσκοπῆν, ὅθ' οἶδε μὲν
τεθνῶσ', Ὀδυσσεύς δ' ἐστὶν αὐτῷ κ' ἀνταῦθ', ἵνα
χρὴν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρὸν;
- νεο σοφὸς παλαιῆς κείνος· ἀλλὰ χ' αἰσοφαί·
- » γῶμαι Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά·
- φιλ φέρε' ἐπὶ πρὸς θεῶν· πῦρ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι
Γάτροκλος, ὅς σοι πατὴρ ἦν τὰ φίλτατα;
- νεο χ' ὅτος τεθνηκῶς ἦν· λόγῳ δέ σε βραχέει·
- » τῆτ' ἐκδιδάξω· Πόλεμος ἔδ' ἐν' ἀνδρ' ἐκὼν
» αἶρε' ἰσχυρὸν, ἀλλὰ τὴν χρῆσιν αἰεὶ·
- φιλ ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τῆτό γε,
ἀναξίμην μὲν φῶτός ἐξερήσομαι·
γλώσῃ δ' ἐδείκνυ καὶ σοφῶν, τί νῦν κυρεῖ;
- νεο ποίετε τέτυκται, πλήν γ' Ὀδυσσεύς ἐρῆς;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πλὴν πρὸς οἴκῳ τῶν ἐμῶν τητῶμενος,
 πρὸς τῷ κακί σου καὶ κακῶν Οδυαίῳς.
 Κῦν αἰτιῶμαι κῆνον ὥς τῆς ἐν τέλει.
 πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγεμένων,
 στρατός τε σύμπας· οἷδ' ἀκοσμήντες βροτῶν,
 διδάσκαλων λόγοισι γίγονται κακοί.
 λόγος λείπεται πᾶς· ὅδ' Ἀτρήδης συγῶν,
 ἐμοὶ θ' ὁμοίως, καὶ θεοῖς ᾗ φίλος.

χο ὀρεστέρα παμῶντι γὰ
 μήτηρ αὐτῷ Διὸς,
 ἅτὸν μέγχι Πακτωλὸν ἄχρυσονί μεις,
 σὲ καὶ κεί μήτηρ
 πότνι' ἐπησώμαν,
 ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρεΐδαν
 ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει,
 ὅτε τὰ πάτρια τῶν
 χεῖρα περιδίδουσαν·
 ἰὼ μάκαιρα ταυρο
 κτόνων λεόντων ἔφε
 δρε, τῷ Λαερτίῳ
 σέβας ὑπέρτατον.

φιλ ἔχοντες ὥς ἔοικε σύμβολον σφῆς
 λύπης, πρὸς ἡμᾶς ὧξ' ἐνοὶ πεπλύνετε.
 καὶ μοι προσάδεθ' ὥστε γινώσκειν, ὅτι
 ταῦτ' ἐξ Ἀτρεΐδων ἔργα, καὶ ξ Οδυαίῳς.
 ἐξοιδ' αὖ γάρ νιν παντὸς ἀν' λόγῳ κακῷ
 γλώσῃ θιγόντα, καὶ πανουργίας· ἀφ' ἧς
 μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν.
 ἀλλ' ὅτι τῷτο θαῦμ' ἐμοῖ· ἀλλ' εἰ περὶ
 Αἴας ὁ μείζων, ταῦθ' ὁρῶν ἠνείχετο.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

ἃ τὰ πὶ Τροίᾳ πέρυχ' ἀρήσοι μ' ἰών· οἷον
 ἦν δ' ἤμαρ ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι· Τροίην
 καὶ γὰρ πικρὸν Σίγειον ὕρι' ὠπλάτῃ
 κατηγόμην· καί μ' ἀνθὺς ἐν κύκλῳ σφάτος
 ἐκβάντα, πᾶς ἡσπάζετ' ὁ μινύτης βλέπειν,
 τὸν ὅκ' ἐτ' ὄντα, ξῶντ' Ἀχιλλεὺς πάλιν· ταῦτά
 κείνος μὲν ἔν' ἐκεῖτ'· ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος
 ἐπεὶ δ' ἀκρυσα κείνον ὅ μακρῷ χρόνῳ,
 ἐλθὼν Ἀτρήδης πρὸς φίλος ὡς εἰκὸς ἦν,
 τὰ θ' ὅπλ' ἀπῆτεν τῷ πατρὸς, τὰ τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν·
 οἷδ' εἶπον οἱ μοι τλημονέσαστον λόγον·
 ὧσπερ μ' Ἀχιλλεύς, τᾶλλα μὲν παρέσι σοὶ
 πατρὶ ἑλέσθαι· τῶν δ' ἔπλων κείνων, ἀνὴρ
 ἄλλος κρητύνει νῦν ὁ Λαέρτου γόνος·
 καὶ γὰρ δ' ἀκρύσας, ἀνθὺς ἐξάνισα μάλα
 ὀρρῇ βαρεῖα· καὶ καταλήσας, λέγω,
 ὧ δέ τι, ἥ τοι μήσατ' ἀντ' ἐμὴν τιμὴν
 δῆναι τὰ τάχ' ἢ τὰ μὰ πρὶν μαθεῖν ἐμῆ;
 ὅδ' εἶπ' Ὀδυσσεύς, πλησίον γὰρ ὦν κύρει,
 ναὶ παῖ δ' ἐδῶκας ἐνδίκως ἔτοι τάδε·
 ἐγὼ γὰρ αὐτ' ἔσωσα, καὶ κείνον παρών·
 καὶ γὰρ χολωθὲς ἀνθὺς, ἤρπασον κακοῖς
 τοῖς πάσιν, ὅδ' ἐν ἐνδύεσι ποιεῖ μενος,
 εἰ τὰ μὰ κῆνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με·
 ὅδ' ἐνθάδ' ἤνων, καί περ ὅδ' ὀσσοργος ὦν,
 δηχθὲς πρὸς ἄ' ἐήκυσεν, ὧ δ' ἢ μὲν φασί·
 ὅκ' ἢ ὅθ' ἴν' ἢ μείς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἴν' ὅσ' ἔδει·
 καὶ ταῦτ' ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυσομῶν,
 ὅ μή ποτ' ἐς τὴν Σκυῖρον ἐκπλάνους ἔχων·
 ταῦτ' ἀκῆσας, καὶ ξοινεῖσθαι κακὰ,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΟΙΑΙΩ

- ἔγκλη μ' Ἀτρεΐδαις ὥστε θυμῷ πατρὶν;
 760 θυμῷ γένοιτο χθρὰ πληρῶσαι ποτε,
 ἴν' αἱ Μυκῆναι γνῶιν, ἢ Σπάρτη θ' ὅτι
 χ' ἢ Σῆυρος, ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυν.
 765 φιλ οὐ γὰρ τέκνον, τίνος γὰρ ὦδε τὸν μέγαν
 χολὸν κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;
 770 ὦ πάτερ Προϊάντος, ἐξεῖρ'· μόλις δ' ἔρῳ
 ἅ' γὰρ ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολῶν.
 ἐπεὶ γὰρ ἔχε μοῖρ' Ἀχιλλεῖα θανῆν,
 775 φιλ οἱ μοι φράσῃς μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
 πρῶτον τὸ δ' εἰ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γένος.
 780 τέθνηκεν, ἀνδρὸς ἑδνός, θεῶν δ' ὕπο,
 τοξουτὸς ὡς λέγουσιν ἐκ Φοῖβου δαμείς.
 785 φιλ ἀλλ' ἀγενὴς μὲν ὀκτανῶν τε, χ' ὠθανῶν.
 ἀμυχνῶ δ' ἐπότερον ὦ τέκνον τὸ σὸν.
 πάθῃ μ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κῆνον σένω.
 790 οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ' ὦτάλας
 ἀλγὴ μάθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας σένειν.
 795 φιλ ὀρθῶς ἔλεξας· τοι γὰρ ἐν τὸ σὸν φράσον
 αὐθις πάλιν μοι πράγμ', ὅτ' ὧς ἐνύβρισαν.
 800 790 ἦλθόν με νηὶ ποικιλοσύλῳ μετὰ
 δῖος Τροφῆος, χ' ὠτροφῆς τὸ μὲν πατὴρ,
 λέγοντες, ἥ τ' ἀληθείς, εἴτ' ἄρ' ἔν μάτην,
 ὡς ἔθελος γίνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
 πατὴρ ἐμὸς, τὰ πέργα μ' ἄλλον, ἢ μ' ἐλεῖν.
 ταῦτ' ὦ ξέν' ὕτως ἐννέποντες, ἔχον
 χρόνον μ' ἐπαχον μὴ με ναυσολῆν τεχέ.
 μάλιστα μὲν δὴ τῷ θανόντος ἰμέρω,
 ὅπως ἴδοιμ'· ἀβαπτον ἔγερ' ἐδόμην.
 ἔπειτα μέντοι χ' ὠλόγος καλὸς προσῆν,

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

καί περ πάγχυ χυθέντος δια χείματι
 ξύλον τι θραύσαι, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας
 ἐ μηχανώμην· ἔτα πῦρ ἂν ὕπαρην,
 ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων, μόλις
 ἔφην ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σώξει μ' αἶ·
 οἴκῳ μένῃ γὰρ ἔν σέβῃ πυρὸς μέτα,
 πάντ' ἐκπορίζει, πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ·
 φέρ' ὧ τέκνον νῦν καὶ τὸ τῆς νῆσος μάθης·
 ταύτῃ πελάξει ναυβάτης ὕδεις ἐκῶν,
 ὅ γάρ τις ὄρμος ἐστίν· ὅ δ' ὅποι πλέων,
 ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται·
 ὅ κ' ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσι βροτῶν·
 τάχ' ἔν τις ἄκῶν ἔχει· πολλὰ γὰρ τάδε
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ·
 ὅ τοι μ' ὅταν μόλωσιν ὧ τέκνον, λόχοις
 ἐλεύσοι μὲν, καί περ τι καὶ βορᾶς μέρος
 προσέδωσαν οἰκτῆράντες, ἢ τίνα σολήν·
 ἐκείνο δ' ὕδης ἡνίκα ἂν μνησθῶ θέλῃ
 σώσαι μ' ἐς οἴκους· ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
 ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον, ἐν λιμῷ τε καὶ
 κακῶσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον·
 τοιαῦτ' Ἀτρῆδά μ', ἢ τ' Ὀδυσσεὺς βία
 ὧ παῖδε δρᾶκασ'· οἷς ὀλύμπιοι θεοὶ,
 δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐ μὲν παθεῖν·
 χο εἰκοὶ καὶ γὰρ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα
 ξένοισι, ἐποικτῆρεν σε Γόϊαντος τέκνον·
 νεο ἐγὼ δ' ἐ καὶ τὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
 ὡς εἴσ' ἀληθεῖς, οἷδ' αὖ συντυχὼν κακῶν
 ἀνδρῶν Ἀτρεΐδων, τῆς τ' Ὀδυσσεὺς βίας·
 φιλ ἢ γὰρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροισι ἔχεις

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔτ' Ἰόαντος παῖς Φιλοκτήτης· ὃν οἱ
 διαοὶ στρατηγὸς, ἧ' ὧ Κεφαλληνῶν ἀνάξ,
 ἔρριψαν αἰχρῶς ὧ δ' ἔρημον, ἀγρία
 νόσῳ καταφθίνοντα, τῆσδ' ἀνδροφθόρῃ
 πληγέντ' Ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι·
 ξύν ἧ μ' ἐκείνοι παῖ προθέντες ἐνθάδε,
 ὦχοντ' ἔρημον· ἠνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
 Χρύσης κατέχον δ' αὔρο ναυβάτη σὺλῳ,
 τότε ἄσμενοί μ' ὡς εἶδον ἐκ πολὺ σάλας
 αὔδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατιρεφῇ πέτρῳ,
 λιπόντες ὦχονθ', οἷα φωτὶ δυσμῶρ
 ῥάκη προθέντες βαιά· καὶ τι καὶ βορᾶς
 ἐπωφέλημα σμικρὸν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι·
 σὺ δ' ἡτέκνον, ποίαν μ' ἀνάσσειν δοκεῖς
 αὐτῶν βεβώτων ἐξ ὕπνου σῆναι τότε;
 ποῖ ἐκδακρῦσαι; ποῖ ἀποιμῶξαι κακὰ;
 ὁρῶντα μὲν ναῦς αἰς ἔχων ἐν κυσέλει,
 πάσας βεβώσας· ἄνδρα δ' ὅδ' ἐν ἔντοπον·
 ἔχ' ὅστις ἀρκέσειν, ὅδ' ὅστις νόσον
 καμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δ' ἐσκοπῶν,
 εὐρίσκον ὅδ' ἐν, πλὴν ἀντὶ ἄσθαι παρόν·
 τέττε δ' ἐ πολλὴν αὐ μάρειαν ὧ τέκνον·
 ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνον πρὸ βαινέ μοι,
 καὶ δει τί βαῖῃ τῇ δ' ὑπὸ σέξῃ μόνον
 διακονῆσθαι γαστρί μὲν τὰ σύμφορα
 τόξον τόδ' ἐξ εὐρίσκε, τὰς ὑποπῆρας
 βάλλον πελείας· πρὸς δ' ἐ τῷ θ', ὅ μοι βάλοι
 νουροσπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἀντάλας,
 ἢ λυόμενιν δύσινος ἐξέληκων πόδα
 πρὸς τῷ τ' ἄν· ἢ τ' ἐδει τι καὶ ποτὸν λαβῆν,

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Ἕλληνες ἐσμεν· τῷτο γὰρ βύλει μαθεῖν.

ΦΙΛ ὦ φίλτατον φώνημα, φῶ τὸ καὶ λαβῆν
 πρόσφθεγμα τοῖς δ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ.
 τίς σ' ὦ τέκνον προσέχε; τίς προσήγαγε
 χρεία; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
 γέγωνέ μοι πᾶν τῷθ', ὅπως ἤδ' ὧ τίς εἶ.

ΓΕΩ ἐγὼ γένος μὲν ἤμι τῆς περιρρύτου
 Σκύρου· πλέω δ' ἐς οἶκον· αὐδ' ὧμαι δὲ παῖς
 Ἀχιλλέως Νεοπτόλεμος· οἷα δ' ἦδη τὸ πᾶν.

ΦΙΛ ὦ φίλτατα παῖ πατρός, ὦ φίλης χθονός,
 ὦ τῷ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τί νι
 σὺ λῶ προσέχεις τήνδε γῆν; πόθεν πλέων;

ΓΕΩ ἐξ Ἰλίου τοι δῆτα νῦν γε ναυσολῶ.

ΦΙΛ πῶς εἶπας; ὅ γὰρ δὴ σὺ γ' ἦσθα ναυβάτης
 ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τῷ πρὸς Ἰλίον σόλῃ.

ΓΕΩ ἡ γὰρ μετέχεις καὶ σὺ τῷδε τῷ πόντῳ;

ΦΙΛ ὦ τέκνον, ὅ γὰρ οἷα δ' αὖ ὄντιν' εἰσορᾷς;

ΓΕΩ πῶς γὰρ κάτοισδ', ὄν γ' ἤδον ὕδρε πώποτε;

ΦΙΛ ὕδ' ὄνομ', ὕδ' ἐ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
 ἦσθα πῶτ' ὕδ' ἐν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;

ΓΕΩ ὥς μινδ' ἐν εἰδ' ὅτ' ἴαθι μ' ὦν ἀνιστρέψῃ.

ΦΙΛ ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς, ὦ πικρὸς θεοῖς,
 ὅ μιν δὲ κληδὼν ὦδ' ἔχοντος οἶκαδε,
 μήθ' Ἑλλάδος γῆς μινδ' αὖ μ' εἰδήσθαι πα.
 ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνὸσίως ἐμὲ,
 γεῶσι σί γ' ἔχοντες· ἡ δ' ἐ μὴ νόσος
 ἀγ' τέθειλε, καὶ πὶ μείξον' ἔρχεται.

ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρός ἐξ Ἀχιλλέως,

ὅδ' εἰ μ' ἐγὼ σοι κῆνος, ὃν κλύεις ἴσως

τῶν Ἡρακλείων ὄντα δ' ἀσπότην ὅπλων.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

γιο ἦπυ τῇδ' ἢ τῇδε τόπων;
 χο βάλλει βάλλει μ' ἐτοίμα φθογῶν
 τὸν σῖβον κατ' ἀνάγκαν
 ἔρποντος· ὅδ' ἐμὲ λήθει
 βαρῆα τιλόθεν αὐδ' αἶ
 τρυσάνωρ· διάσημα γὰρ θροεῖ·
 ἀλλ' ἔχε τέκνον·

γιο λέγ' ὅτι·

χο φροντίδας νέας·
 ὡς ἔκ' ἐξεδρος, ἀλλ' ἐντοπος ἀνὴρ·
 ὃ μολπὰν σύριγος ἔχων
 ὡς ποιμὴν ἀγροβότας, ἀλλ' ἢ
 πρὸ πᾶσι πᾶσι πᾶσι ἀνάγκας,
 βοᾷ τιλωπὰν ἰωάν,
 ἢ ναὸς ἄξενον αὐτὰ
 ζων ὄρμον· προβοᾷ γὰρ τι δεινόν·

φιλ ἰὼ ξένοι,
 τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ
 κατέχετ' ὅτ' ὄρμον, ὅτ' οἶκον μένῃν·
 ποίας πάτρας ὃ μᾶς ἀν' ἡ γένος ποτὲ
 τύχοι μ' ἀν' εἰπὼν; χῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
 πολλῆς ὑπάρχει προσφιλεσάτης ἐμοί·
 φωνῆς δ' ἀκῶσαι βύλομαι καὶ μὴ μ' ὀκνῶ
 δεῖσαντες, ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριώμενον·
 ἀλλ' οἰκτίσαντες ἀνδρὰ δύσινον μόνον
 ἔρημον ὥδε καὶ φίλον καλὸν μένον,
 φωνήσατ'· εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε·
 ἀλλ' ἄντα μέψασθ'· ὃ γὰρ εἰκὸς ὅτ' ἐμὲ
 ὃ μὲν ἀμαρτεῖν τῶτόν, ὃνδ' ὃ μᾶς ἐμῶ·
 γιο ἀλλ' ὦ ξέν', ἰαθί τῷτο πρῶτον, ὅν' ἐκα

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ ΟΡΟΣ

χρείας ἴσα μένω· πῶς ποτε πῶς
 δύσμορος ἀντέχῃ·
 ὦ παλάμαι θνητῶν,
 ὦ δύσανε γένη βροτῶν,
 οἷς μὴ μέτριος αἰὼν·
 ὅτος πρωτοτόνων ἴσως
 οἰκῶν ὕδενός ὕπερος,
 πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
 κείται μῦθος ἀπ' ἄλλων,
 στικτῶν ἢ λασίων μέτα
 θηρῶν· ἐν τ' ὀδύναις ὁ μῦ
 λι μῶ τ' οἰκτρὸς, ἀνήκεστα μερὶ
 μνήματ' ἔχων· βαρεῖ
 α δ' αὖθροσμος
 ἀχὼ τηλεφανῆς πικρᾶς
 οἰμωγᾶς ὑπόκειται·

110 ὅδ' ἐν τῶτων θαυμαστὸν ἐμοί·
 θεῖα γὰρ ἤπερ καὶ γῶ τι φρονῶ,
 καὶ τὰ παθὴματ' ἐκείνα πρὸς αὐτὸν
 τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη·
 καὶ νῦν ἄπονεῖ δίχ' αὖ κηδεμόνων,
 ἔκ' ἔσθ' ὅπως ὕθειν του μελίτη
 τῷ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
 τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
 πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος· ὦ λέγεται
 χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε λαμῆναι·

120 ὅς τοι μ' ἔχε παῖ·

130 τί τόδε;

140 πρὸ φάνη κτύπος

φωτὸς σύντροφος ὥς τιρομένο·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

προσιδεῖν ἐθέλεις ὅντινα κῆται,
 δέρκου θαρσύν· ὅποταν δὲ μόλη
 δγνὸς ὁδὶ τῶν δ' ἐκ μετὰ θρων,
 πρὸς ἐμὴν αἰὲ χῆρα προχωρῶν,
 πῆρ' ὅτ' ἀπαρὼν θεραπεύειν.
 μέλον πάλαί· μέλι μὰ μοι λέγεις ἄναξ τὸ σὸν
 φρεσὶν ὅμ' ἐπὶ σῶ μάλιστ' αἰετῶ.

νῦν δ' ἐμοι λέγ' αὐλὰς
 ποίας ἐνέδρος ναίει,
 καὶ χῶρον τίς ἔχει· τὸ γὰρ μοι
 μαθεῖν, ἔκ' ἀποκαίριον,
 μή με λάβῃ προασεσῶν ποθεν,
 τίς τόπος, ἢ τίς ἑδρα, τίς ἔχει σῖβον
 ἔναυλον, ἢ θυραῖον.

νεο ὅππῃ μὲν ὄρεται τὸν δ' ἀμφὶ θυροῦ
 πετρίνης κοίτης.

χο πού γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεισι;
 νεο δὴλον ἐμοὶ γ' ὥς φορβῆς χρεία
 σῖβον ὁ γ' αὖτε τὸν δὲ πέλας που.
 ταύτην γὰρ ἔχον βιοτῆς αὐτὸν
 λόγος ἐστ' φύσιν, θηροβολοῦντα
 πῆν' οἷς ἰοῖς, συγερὸν συγερῶς
 ἔδ' ἐπὶ αὐτῶ

παῖων κακῶν ἐπινομῶν.

χι οἷα γὰρ νιν ἐγὼ γ' ὅπως
 μή του κηδομένου βροτῶν,
 μή δ' ἐσύντροφον ὅμ' ἐχῶ
 δύστανος μόνος ἀλλ',
 τοσῆ μὲν νόσον ἀγρία,
 ἀλύγ' δ' ἐπὶ παντί τῃ

χρεία

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὁδὺ ἕτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς, ἕτ' ἐκζητᾷ σοῦ.
 νεο θηρατέα γίγνοιτ' ἂν, εἴπερ ὦδ' ἔχῃ.
 ὁδὺ ὥς τοῦτόν ἔρξας, δύο φέρεθ' ὠρήματα.
 νεο ποίω; μαθὼν γάρ, ἔκ' ἂν ἄρνοι μιν τὸ δρᾶν.
 ὁδὺ σοφὸς τ' ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς κέκλησ' ἅμα.
 νεο ἴτω· ποιήσω πάσαν αἰχύνην ἀφής.
 ὁδὺ ἦ μνημονούης ἔν' ἄσοι παρήνεσα;
 νεο σάφ' ἴδθ'. ἐπὶ περ εἰ σάπαξ συνήνεσα.
 ὁδὺ σὺ μὲν μένων νῦν κῆρον ἐνθάδ' ἐκδέχου.
 ἐγὼ δ' ἄπῃ μι μὴ κατοπισθῶ παρών.
 καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς νῆων ἀποσελῶ πάλιν.
 καὶ δῶρ' ἂν μοι τοῦ χρέους δοκῇ τ' ἔτι
 καταχολάξην, αὖθις ἐκπέμψω πάλιν
 τοῦτον τὸν αὐτὸν ἀνδραγαυὸν κληῖρου τρόποις
 μορφήν δολώσας, ὥς ἂν ἀγνοίῃ προσῇ.
 ἔδῃ τατέκνον ποικίλως αὐδῶ μένου,
 δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀηλόγων.
 ἐγὼ δ' εἰς πρὸς νῆων εἶμι σοὶ παρῆς τάδε.
 Ἐρμῆς δ' ὅ τέμπων δόλιος ἠγήσαιο νῶϊν,
 νίκητ' Ἀθηνᾶ πολιὰς, ἢ σώξῃ μ' αἶε.
 χ^ο τί χρὴ τί χρὴ δέσποτά μ' ἐν ξένοις ξένον
 εἶργον, ἢ τὶ λείργον πρὸς ἀνδρ' ὑπόπῃαν;
 » φράξέ μοι. Τέχνα γάρ
 » τέχνας ἐτέρας πρῆχῃ,
 » καὶ γνώμα, παρ' ὅτῳ τὸ θῆγον
 » Διὸς σὴν ἦπ' ὀν ἀνάσσειται.
 σὲ δ' ὦ τέκνον τόδ' ἐλήλυθε
 πᾶν κράτος ὠκύριον· τό μοι ἔννεπε
 τί σοι χρεῶν ὑπουργεῖν.
 νῦν μὲν ἴσως γὰρ τόπον ἔχατιαις

κέκλησο πάντων ὡς ἐβέβατος βροτῶν .
 νεο ἐγὼ μὲν ὅς ἄν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύω
 Λαερτίου παῖ, τὸς δὲ καὶ πράσῃν συγῶ .
 ἔφυν γὰρ ὅδ' ἐν ἐκτέλῃης πράσῃν κακῆς,
 ὅτ' αὐτὸς, ὅθ' ὡς φασιν ὅ κ' ἠφύσας ἐμέ .
 ἀλλ' ἤ μ' ἔτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄρῃν,
 καὶ μὴ δόλοισιν . ὅ γὰρ ἐξ ἐνὸς ποδὸς
 ἡ μᾶς τοσοῦσδε πρὸς βίαν χερῶσεται .
 πεμφθῆς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης, ὀκνῶ
 » προδότης καλεῖσθαι . Βούλομαι δ' ἀνάξ' καλῶς
 » δρῶν ἐξ ἀμαρτῆν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς .
 ὁδυ ἐσθλὸν πατὴρ παῖ, καὶ τὸς ὦν νέος ποτὲ,
 » γλῶσσαν μὲν ἄρῶν, χεῖρα δ' ἔχον ἐργάτιν .
 » νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξίω, ὁρῶ βροτοῖς
 » τὴν γλῶσσαν, ὅχλ' ἰσχυρὰ πᾶνθ' ἵγνου μένην .
 νεο τί ἔν μ' ἀνωχρεῖ ἄλλο, πλὴν φονδῆ λέγῃν;
 ὁδυ λέγω σ' ἐγὼ δόλω φιλοκτῆτην λαβῆν .
 νεο τί δ' ἐν δόλω δέῃ μᾶλλον, ἢ πῆσαντ' ἄρῃν;
 ὁδυ ὅ μὴ πίθεται . πρὸς βίαν δ' ὅκ' ἄν λάβοις .
 νεο ὅπως ἔχῃ τι θῆνόν ἰχθύος θράσος;
 ὁδυ ἵς ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον .
 νεο ὅκ' ἄρ' ἐκείνω γ' ὅδ' προσμίξει θρασύν;
 ὁδυ ὅ . μὴ δόλω λαβόντα γ' ὡς ἐγὼ λέγω .
 νεο ὅκ' αἰχρὸν ἢ γῆ θῆται τὰ φονδῆ λέγῃν;
 ὁδυ ὅκ', ἢ τὸ σωθῆναι γε τὸ φῶδος φέρῃ .
 νεο πῶς ἔν βλέπων τις, ταῦτα τολμήσῃ λαλεῖν;
 ὁδυ ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος, ὅκ' ὀκνεῖν πρέπῃ .
 νεο κέρδος δέ μοι τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;
 ὁδυ αἶρ' αἰ τὸ ξαυτὰ τὴν Τροίαν μίνα .
 νεο ὅκ' ἄρ' ὁ πέρσων γ' ὡς ἐφάσκειτ' ἢ μ' ἐγὼ;
 ὁδυ ὅτ'

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψης λέγων,
 ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν παῖς,
 λέγην Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' ἔχ' ἐκκλεπτόν.
 πλείους δ' ὡς πρὸς οἶκον ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
 σπράττον μὲν Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθέραις μέγα,
 οἷσ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολῶν
 μόνην ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν Ἰλίου,
 ἔκ' ἡξίωσαν τῶν Ἀχιλλέων ὅπλων
 ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αὐτοῦ μένῳ,
 ἀλλ' αὐτ' Ὀδυσσεὶ παρέδωσαν, λέγων ὅσ' ἂν
 θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔχ' ἑκάτων κακῶν.
 τύτῳ γὰρ ὅδ' ἐν μ' ἀλγυνῆς· ἧ δ' ἐργασίῃ
 μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλῆς.
 εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
 ἔκ' ἐστ' ἐρσαι σοὶ τὸ Δαρδάνου πέδον.
 ὡς δ' ἐς' ἐμοὶ μὲν ἔχ' ἐκ' ὁμιλίας
 πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἔκ' μαθεῖ.
 σὺ μὲν πέπλουκας, ὅτ' ἐνορκος ὅδ' ἐνί,
 ὅτ' ἐξ ἀνάγκης, ὅτε τοῦ πρώτου σόλου.
 ἐμοὶ δὲ τούτων ὅδ' ἐν ἐς' ἀρνήσιμον.
 ὥς τ' ἧ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται,
 ὀλωλα· καὶ σὲ προσδίαφθερῶ ξυνών.
 ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δ' ἡ σοφισθῆναι, κλοπᾶς
 ὅπως γενήσῃ τῶν ἀνικητῶν ὅπλων.
 ἔξοιδα καὶ φύσσε μὴ πεφυκότα
 τοιαῦτα φωνεῖν, μὴ δὲ τεχνᾶσθαι κακῶν.
 Ἀλλ' ἡ δὴ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβῆναι.
 τόλμα· δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανοῦ μεθα.
 νῦν δ' ἤς ἀναδίδῃς μέρας μέρος βραχὺ
 δῶς μοι σεαυτὸν· κατὰ τὸν λοιπὸν χρόνον,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

νεο ἄναξ Ὀδυσσεύς, τῆρρον ὃ μακρὰν λέγεις.
δοκῶ γὰρ οἶον εἶπας ἄντρον ἰσορᾶν.

ὁδυσ ἄνωθεν, ἢ κατώθεν; ὃ γὰρ ἐννοῶ.

νεο τόδ' ἐξέπερθε· καὶ σίβου τ' ὅδ' ἔς τύπος.

ὁδυσ ὄρα καθ' ὕπνον μὴ κατακλιθεὶς κυρῇ.

νεο ὀρῶ κενὴν οἰκισιν ἀνθρώπων δίχρα.

ὁδυσ ὅδ' ἐνδον οἰκοποιός ἐστις τροφή;

νεο σπειρή γε φυλλὰς ὥς ἐναυλίζοντί τω.

ὁδυσ τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, καὶ δ' ἐν εἰσ' ὑπόσειρον;

νεο αὐτόξυλόν γ' ἐκπωμα φλαυλούργου τινοῦ

τεχνήματ' ἀνδρὸς, καὶ πυρεῖ ὁμοῦ τάδε.

ὁδυσ κείνου τόθι σαύρισμα σημαίνεις τόδε;

νεο ἰὺ· ἰὺ· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται

ῥάκη, βερέχας του νοσηλῆας πλέα.

ὁδυσ ἀνὴρ κατοικεῖ τὴν σδ' ἐτὸς τόπους σαφῶς.

κᾶς ὅχ' ἐκὰς πν· πῶς γὰρ ἄν νοσῶν ἀνὴρ

κῶλον παλαιᾶς Κηρὶ προσβάη μακρὰν.

ἀλλ' ἢ πὶ φορβῆς νόσον ἐξεληλυθεν,

ἢ φύλλον ἥ τι νῶδονον κάτοιδέ που.

τὸν ὅν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπὴν,

μὴ καὶ λάθῃ με προσιεσῶν ὥς μάλλον ἂν

ἔλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργεῖους μολῇ.

νεο ἀλλ' ἔρχεται τε, καὶ φυλάσσεται σίβος.

σύδ' εἴ τι χρέης, φράξε δούτέρω λόγῳ.

ὁδυσ Ἀχιλλέως παῖ, δῖς σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας,

γενναῖον ἦναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,

ἀλλ' ἢν τι καὶ νόν, ὧν πρὶν ὅκ' ἀκήκοας,

κλύεις, ὑπουργῇς ὥς ὑπηρετίης πάρει.

νεο τί δ' ἦτ' ἄνωγας;

ὁδυσ τὴν φιλοκλήτου σε δεῖ

φυλῆν

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟ
ΚΤΗΤΗΣ.

Κτὴ μὲν ἦδε τῆς περιρρύ
του χθονός

Λήμνου, βροτοῖς ἄσειπτος,
ὑδ' οἴκου μένη.

ἐνθ' ὧ κρατίστου πατρός Ἑλλήνων τραφεῖς
Ἀχιλλέως παῖ Νειοπόλε με, τὸν μηλιά
Γοῖαντος ὕδ' ἐξέθικ' ἐγώ ποτε,
ταχθεὶς τόδ' ἔρδην ἱτῶν ἀνασόντων ὕπο,
πόσῳ κατασφάλλοντα διαβόρῳ πόδα.
ὅτ' ὅτε λοιβῆς ἦμιν, ὅτε θυμάτων
παρὴν ἐκὴλοισ προσιτῆν· ἀλλ' ἀγρίαις
κατ' ἤχ' αἰ πάν στρατόπεδον δυσφημίαις
βοῶν, σενάων· ἀλλὰ ταῦτα μὲν, τί δ' αἰ
λέγην· ἀν μὴ γὰρ ὅ μακρῶν ἡμῖν λόγων·
μὴ καὶ μάθῃ μ' ἡκοντα, καὶ χέω τὸ πᾶν
σόφισμα· τῶνιν αὐτίχ' αἰρήσῃ δοκῶ.
ἀλλ' ἔργον ἦδη σὸν τὰ λοιπὰ ὑπηρετῆν,
σκοπεῖν θ' ὅπου σ' ἐνταῦθα δίσυμος πέτρα
τοιαύτ', ἵν' ἐν φύχῃ μὲν ἡλίου διπλῇ
πάρεσιν ἐνθάκησις, ἐν θέρῃ δ' ὕπνου
δ' ἀμφιτῆρος αὐλίου πέμπτη πνοή.
βαῖον δ' ἐνερθὲν ἐξ ἀρισερᾶς τάχ' ἀν
ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπ' ἐστὶ σῶν.
ἄ μοι προσελθὼν σίγασή μαι, ἥ τ' ἔχῃ
χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γ', ἥ τ' ἄλλῃ κυρεῖ.
ὥς τὰ πίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύεις,
ἐγὼ δὲ φράξω, κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἔη.

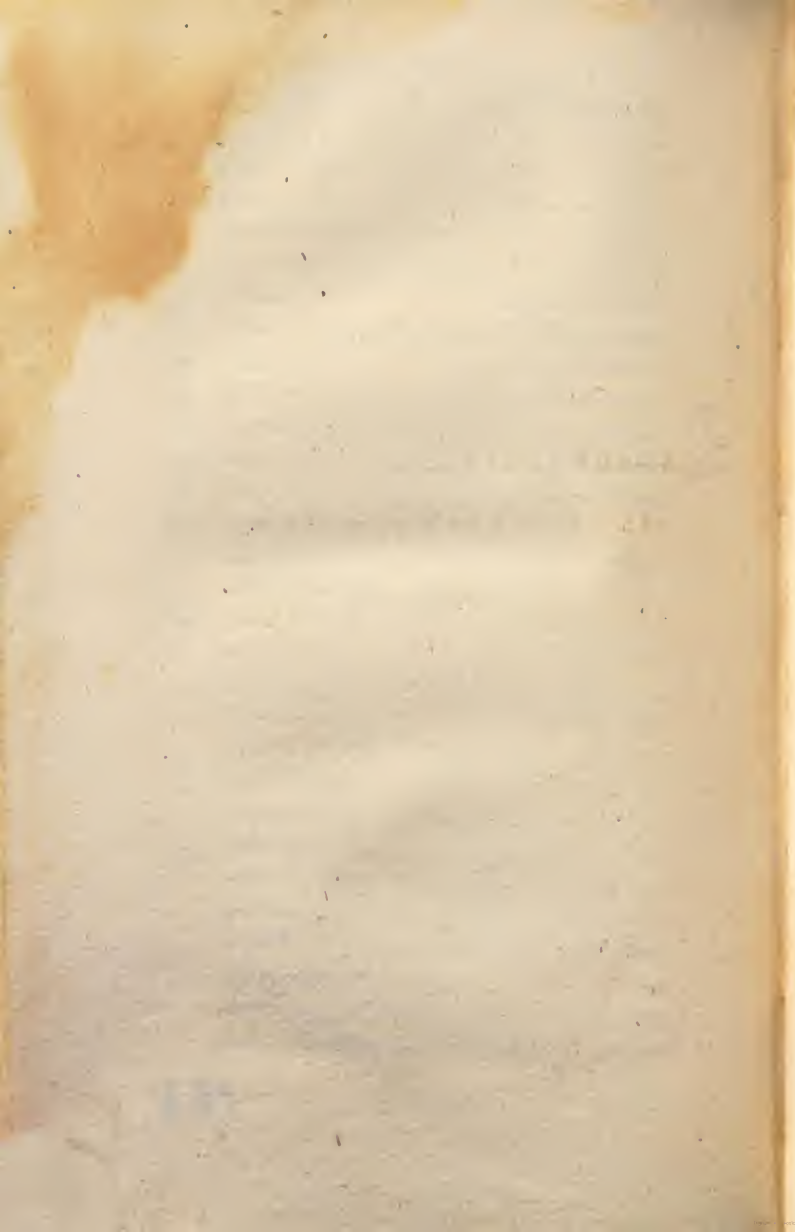
ΥΓΡΟΘΕΣΙΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΟΥ.

Απαγωγή Φιλοκτῆτος ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ
 Νεοπόλεμου καὶ Οδυσσεύς καθ' Ελένου μαντείαν.
 ὃς κατὰ μαντείαν Κάλχαντος, ὡς ῥέδῳ χρησμούς
 συντελόντας πρὸς τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν, ὑπὸ Οδυ
 σσεύς νύκτωρ ἐνεδραυθῆς, δέσμιος ἦχθη τοῖς Ελλη
 σιν· ἡ δ' ἐσκηνή, ἐν Λήμνῳ· ὁ δ' ἐχορὸς, ἐκ γέροντων
 τῶν τῷ Νεοπόλεμῳ συμπλεόντων· ἤσται καὶ παρ'
 Αἰχύλῳ ἡ μυθοποιΐα· ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίππῳ.
 πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Οδυσσεύς.	Εμφορος.
Νεοπόλεμος.	Ηρακλῆς
Χορὸς.	ἐπιφαινὸ
Φιλοκτῆτης.	μενος.

Προλογίζεσθαι δὲ ὁ Οδυσσεύς.

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

μεγάλην δὲ θεῶν ἀγνώμοσύνην,
εἰδότες ἔργων τῶν πρασομένων.

οἱ φύσαντες, καὶ κληζόμενοι
πατέρες, τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθῃ.
τὰ μὲν ὅν μὲλλοντ', ὕδεις ἐφορᾷ.
τὰ δὲ νῦν ἐστῶτ', οἰκτρὰ μὲν ἢ μῖν,
αἰχρὰ δ' ἐκείνοις.

χαλεπώτατα δ' ἔν ἀνδρῶν πάντων,
τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.

χο λείπου μὴ δὲ σὺ παρθέν' ἀπ' οἴκων,
ἢ μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτας,
ὔλλ πολλὰ δὲ πῆματα καινοπαθῇ.
καὶ δὲν τούτων, ὅ,τι μὴ Ζεύς.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔλοιτο· κρείσσον καὶ μέγ' ὧ πάτερ θανεῖν,
 ἢ τοῖσιν ἐχθρίστοις συνναεῖν ὁ μὲν.
 ἦρα ἀνὴρ ὁδ' ὥς ἔοικεν, ὃν ἐμὲν ἐμοὶ
 φθίνοντι μῆραν, ἀλλὰ τοι θεῶν ἀρὰ
 μενεῖσ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
 ὕλλ οἱ μοι τάχ' ὥς ἔοικας, ὥς νοσῆς φράσεις.
 ἦρα σὺ γάρ μ' ἀπονναθέντος ἐκινεῖς κακοῦ.
 ὕλλ δέλαιος, ὥς ἐς πολλὰ τὰ πορεῖν ἔχω.
 ἦρα ὃ γὰρ δικάσις τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.
 ὕλλ ἀλλ' ἐκ διδάχθῃ δῆτα θυαίβῃ πάτερ;
 ἦρα ὃ θυαίβῃ τὸ μὲν εἰ τέρψῃς κῆαρ.
 ὕλλ πράσσειν ἄνωγας ὅν με πανδίκως τάδε;
 ἦρα ἔγωγε· τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς.
 ὕλλ τοι γὰρ ποιήσω, καὶ κ' ἀπώσομαι τὸ σὸν
 θεοῖσι δεινὸν ἔργον· ὃ γὰρ ἂν ποτε
 κακὸς φανείην σοί γε πισεύσας πάτερ.
 ἦρα καλῶς τελευτᾷς· καὶ πὶ τοῖσδε, τὴν χάριν
 ταχεῖαν ὧ πᾶσι πρόθετος· ὥς πρὶν ἐμπεσθῇ
 σπαραγμὸν ἢ τιν' ὄϊσρον, ἐς πυρὰν μεθεῖς
 ἄγ' ἐγκονεῖτ'· αἶρεσθε· ταῦτά τοι κακῶν
 αὐτὴ τελευτὴ τοῦδε τάνδρ' οὐδ' ἄτη.
 ὕλλ ἀλλ' ὃ δ' ἐν ἔργῳ σοὶ τελεῖσθαι τάδε,
 ἐπὶ κελύφῃ καὶ ξαναγκάσῃς πάτερ.
 ἦρα ἄγε νῦν πρὶν τὴνδ' ἀνακινήσαι
 νόσον· ὧ ψυχὴ σκληρὰ, χάλυβος
 λιθοκόλλητον σὺ μίον παρέχου
 σ', ἀνάπαυε βοὴν, ὥς ἐπίχαρτον
 τελέως ἀεκούσιον ἔργον.
 αἶρετ' ὅπα δὲ μεγάλην μὲν ἐμοὶ
 τούτων θέμεινοι συγγνωμοσύνην,

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ὕλλ οἱ μοι μάλ' αὖθις· διά μ' ἐκκαλῇ πάτερ,
 φονεῖα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σίθει;
 ἦρα ὅδ' ἤτ' ἔγωγ'· ἀλλ' ὧν ἔχω παῖνιον,
 καὶ μούνοισι πατήρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ὕλλ καὶ πῶς ὑπαίθων, σῶ μ' ἂν ἰώμην τὸ σόν;
 ἦρα ἀλλ' ἢ φοβῇ πρὸς τοῦτο, τᾶλλα γ' ἔρρασαι.
 ὕλλ φορᾶς γέ τοι φθόνησις ὅθι γενήσεται.
 ἦρα ἢ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημίνης;
 ὕλλ ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιφάων χερσίν.
 τὰ δ' ἄλλα πράξω καὶ καμῇ τὸ μὸν μέρος.
 ἦρα ἀλλ' ἀρκέσῃ καὶ ταῦτα· πρόσγμαι δέ μοι
 χάριν βραχῆαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις δίδούς.
 ὕλλ εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐρραθήσεται.
 ἦρα τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον;
 ὕλλ Ἰόλην ἔλεξας, ὥστ' ἐπὶ κλέψῃ ἐμὴ.
 ἦρα ἔγνωσ'· τοσοῦτον δ' ἡ σ' ἐπισκήπῳ τέκνον,
 ταύτην ἐμοῦ θανόντος ἢ περ εὐσεβῆν
 βούλῃ, πατρῶν ὀρκίων με μνημένος,
 πρόσθου δ' ἄμαρτα, μήδ' ἀπιστήσης πατρί·
 μήδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πληροῖς ὁμοῦ
 κλιθῆσαν αὐτὴν, ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ.
 ἀλλ' αὐτὸς ὦ παῖ τὺ το κήδυσσον λῆχος.
 * πῆθου· τὸ γάρ τοι μέγαλα πισεύσαντ' ἐμὸι
 * σμικροῖς ἀπιστεῖν, τὴν πάρος συγχέει χάριν.
 ὕλλ οἱ μοι· τὸ μὲν νοσῶντι θυμουσθαι, κακόν·
 τόδ' ὦδ' ὄραν φρονέοντα, τίς ποτ' ἂν φέροι;
 ἦρα ὥς ἐρρασέων ὅδ' ἐν ὧν λέγω θροῆς.
 ὕλλ τίς γάρ ποθ'· ἢ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνῳ
 μεταίτιος, σοὶ τ' αὖθις ὥς ἔχεις ἔχειν,
 τίς ταῦτ' ἂν ὅστις μὴ ἔα λαστρῶν νοσοῖ,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

καὶ μὴ πικρύναι τὸ μὲν ὀξύναι σῶμα,
 ἀλλ' αὐτὸν εἰκάθοντα συμπράσσειν, νόμον
 κάλλιστον ἐξυρόντα, πηθαρχεῖν πατρί·
 ὕλλ' ἀλλ' ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν ἥς λόγου πάσιν
 τοιάνδ' ἐπελθὼν· πέισομαι δ' ἄσοι δοκέει.
 ἦρα ἔμβαλλε χεῖρα δεξιάν πρῶτιστά μοι.
 ὕλλ' ὥς πρὸς τὶ πίσις τήνδ' ἄραν ἐπιστρέφεις;
 ἦρα ἔθασον οἷσ' ἥδ' ἀπισήσας ἐμοί;
 ὕλλ' ἰδοὺ προτείνω, καὶ δὲν ἀντειρήσεται.
 ἦρα ὅμνυ Διὸς νῦν τοῦ με φύσαντος ἡέρα.
 ὕλλ' ἢ μὴν τί δράσσειν; καὶ τόδ' ἐξήρησεται.
 ἦρα ἢ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελέειν.
 ὕλλ' ὅμνυ μ' ἐγὼ γε Ζην' ἔχων ἐπώμοτον.
 ἦρα ἥ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, τιμονὰς ἄχου λαβεῖν.
 ὕλλ' ἔμὴ λάβω· δράσω γάρ· ὄχομαι δ' ὁμῶς.
 ἦρα οἶδ' ὅν τὸν Οἴτις Ζηνὸς ὕψιστον πάσιν;
 ὕλλ' οἶδ', ὥς θυτήρ γε πολλὰ δῆσαθεὶς ἄνω.
 ἦρα ἐνταῦθα νῦν χρὴ τὸ μὲν ἐξάραντά σε
 σῶ μ' αὐτόχρηρα, καὶ ξὺν οἷς χρήσεις φίλων,
 πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίξου δρυὸς
 κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
 ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τὸ μὲν ἐμβαλεῖν.
 καὶ πάνκινης λαβόντα λαμπάδος σέλας,
 πρῆσαι· γὰρ δὲ μηδὲν εἰσὶ τῷ δάκρυ,
 ἀλλ' ἀσένακτος καὶ δάκρυτος, εἴπερ εἴ
 τοῦδ' ἀνδρὸς, ἔρξον· εἰδὲ μὴ, μενῶ σ' ἐγὼ.
 καὶ νέρθεν ὦν, ἄραϊος εἰσαῖ βάρυς.
 ὕλλ' οἶμοι πάτερ, τί ν' εἶπας; διὰ μ' ἔργασαι;
 ἦρα ὅποια δράσε' ἐσὶν· ἥ δὲ μὴ, πατρός
 ἄλλου γένε' οὗ, μήδ' ἐμὸς κληθεῖς ἐτί.

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ἴδ' ὧ τέκνον πατὴρ γὰρ ἔκείτ' ἐστ' σοι.
 κάλῃ τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁ μαιμόνων.
 κάλῃ δ' ἐτὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
 μάτην ἄκοιτιν ὥς τε λυταίαν ἐμοῦ
 φήμην πύθηθε θεσφάτων, ὅσ' οἶδ' ἐγὼ.
 ὕλλ' ἀλλ' ὅτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτίᾳ
 Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὥστ' ἔχειν ἔδραν.
 παίδων δ' ἐτοὺς μὲν, ξυλλαβοῦσ' αὐτὴν τρέφει,
 τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστυναίοντας μάθοις.
 ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, ἥ τι χρὴ πάτερ
 πράττειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.
 ἦρα σὺ δ' ἔν' ἄκνυε τῆρρον· ἐξήκεις δ' ἵνα
 φανῆς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ, ἐμὸς καλῇ.
 ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
 πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανῆν ὕπο,
 ἀλλ' ὅστις ἄδου φθίμενος οἰκῆτωρ πέλει.
 ὅδ' ἔν' ὀθήρ κένταυρος ὥς τὸ θεῖον ἦν
 πρόφαντον, ὅτ' ὧ ξῶντά μ' ἐκτείνειν θανών.
 φανῶ δ' ἐγὼ τούτοις συμβαίοντ' ἴσα
 μαντεῖα καὶ ἀτῶις πάλαι ξυνήγορα.
 αἰ τῶν ὀρέων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
 σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην,
 πρὸς τῆς πατρώας καὶ πολυζήσαντος δρυός.
 ἢ μοι χρόνῳ τῷ ξῶντι καὶ παρόντι νῦν,
 ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεσώτων ἐμοί,
 λύσιν τελεῖσθαι, καὶ δόκουν πράξειν καλῶς.
 τόδ' ἦν ἄρ' ὅδ' ἐν ἄλλο, πλὴν θανῆν ἐμέ.
 Τοῖς γὰρ θανούσι, μόχθος ἔ' προσγίνεται.
 ταῦτ' ἔν' ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει τέκνον,
 δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τάνδρ' ἱξυμμαχοῖ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ

αἰτήσομαι γάρ σ', ὦ δίκαια τυχεράντη.
 δός μοι σεκυτὸν, μὴ τοσούτον ὥς δάκνη.
 θυμῷ δ' ὀδύσσομαι· ὃ γὰρ ἀνθρώποις ἐν οἷς
 χαίρειν προθυμῇ, καὶ ὅ τοις ἀλγεῖς μάτην.
 ἦρα εἰπὼν ὁ χρήσεις, λήξον· ὥς ἐγὼ νοσῶν,
 ὅθεν ξυνίη μ', ὧν σὺ ποιίλλεις πάλαι.
 ὕλλ τῆς μητρὸς ἠκωτῆς ἐμῆς φράσων, ἐν οἷς
 νῦν ἐστίν, οἷς θ' ἡ μαρτινὸς ἐκονοσία.
 ἦρα ὦ παγκάκισε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
 τῆς πατροφόντου μητρὸς ὥς κλύειν ἐμέ;
 ὕλλ ἔχ' γὰρ ἔτως, ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.
 ἦρα ὅ δ' ἴστα τοῖσ' ἐπρόθεν ἡ μαρτιμένοις;
 ὕλλ ἀλλ' ὅ δ' ἐμὲν δὴ τοῖσ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.
 ἦρα λέγ'· ἀλλαβὴ δ' ἐμὴ φανῆς κακὸς γεγώς.
 ὕλλ λέγω· τί θνητὸν ἀρτίως νεοσφαγῆς.
 ἦρα πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
 ὕλλ αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, ὅθεν ὅς πρὸς ἐκτόπου.
 ἦρα οἱ μοι πρὶν ὥς χρεῖν σφ' ἐξ ἐμῆς θανῆν χερός;
 ὕλλ καὶ σου σφαφοῖν θυμὸς, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
 ἦρα δεινοῦ λόγου κατήρξας, εἰπέ δ' ἡ νοῆς.
 ὕλλ ἅπαν τὸ χρεῖ μ' ἡ μαρτε, χρυσὰ μινωμένη.
 ἦρα χρεῖς ὦ κάκισε πατέρα σὸν κτείνασα δρᾶ;
 ὕλλ εἰρήνη γὰρ δοκοῦσα προσβαλῆν σέθεν,
 ἀπὴ μπλαχ', ὥς προσεῖδε τὸς ἐνδον γάμους.
 ἦρα καὶ τὸς τοσούτους φερμακούς Τραχινίων;
 ὕλλ Νέστος πάλαι κένταυρος ἐξέπης ἐνὶ νιν
 τοῖσ' ὡς φίλτρῳ, τὸν σὸν ἐκ μῆναι πόθον.
 ἦρα ἰὺ ἰὺ δύνωνος· οἴχομαι τάλας.
 ὅλωλ', ὅλωλα· φέγγος ὅ κ' ἐστ' ἐστ' μοι.
 οἱ μοι· φρονῶ δ' ἔνυμφος ἴν' ἔσταμιν.

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ὦ Διὸς ἀκτὶς, πᾶσον·
 ἔνσεισον ὦ νᾶξ, ἐγκατάσκητον βέλος
 πάτερ κεραυνοῦ· δάινυται γὰρ αὖ πάλιν·
 ἦνθηκεν· ἐξώρμηκεν· ὦ χεῖρες, χεῖρες·
 ὦ νῶτα, καὶ σέρν'· ὦ φίλοι βραχίονες,
 ὕμεις ἐκῆνοι δὴ καθέσταθ', οἵ ποτε
 νεμέας ἐνοίκον βουνόλων ἀλάστορα
 λέοντ' ἀπλάττον θρέμμα, καὶ πρόσηγορον
 βίᾳ κατεργάσασθε, λερναίαν θ' Ὑδραν,
 διφυῆ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν
 θηρῶν, ὕβρισιν ἄνομον ὑπείροχον βίαν,
 ἐρυμάνθιον τε θῆρα τόνδ' ὑπὸ χθονὸς
 ἄδου τρίκρανον σκύλακ' ἀπρόσμαχον τέρας
 δεινῆς Εὐχίδης θρέμμα, τόν τε χρυσεῶν
 δράκοντα μῆλων φύλακ' ἐπ' ἐχάτοις τόποις·
 ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγασάμην,
 καὶ δὲ τρώπαι' ἔθηκε τῶν ἐμῶν χειρῶν·
 νῦν δ' ὦδ' ἀνάρθρος καὶ κατερῥακωμένος
 τυφλὴς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
 ὅτῃς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος·
 ὅ τοῦ κατ' ἄσπρα Ζηνὸς αὐδηνθῆς γόνος·
 ἀλλ' οὐ γέ τοι τόδ' ἴσε, καὶ ν τὸ μηδ' ἐν ᾧ,
 καὶ ν μηδ' ἐν ἔργῳ, τήν γε δράσασσαν τάδε
 χειρώσομαι· καὶ ν τῶνδε, προσμόλοι μόνων,
 ἵν' ἐκδιδάχῃ πᾶσιν ἀγγέλλειν, ὅτι
 καὶ ξῶν καὶ κῆρ γέ καὶ θανὼν ἐτισάμην·
 ὦ τλήμον Ἑλλὰς, πένθος οἶον εἰσορῶ
 ἔξουσας, ἀνδρὸς τῷδε γ' ὀσφαλήσεται·
 ὕλλ' ἐπεὶ παρέχεις ἀντιφωνῆσαι πάτερ
 σιγὴν παραχῶν, κλυθί μου νοσῶν ὁμως·

χο

ὕλλ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πέπλωκεν ἦδη, καὶ διέρβαρμαι δέμας
 τὸ πᾶν, ἀφράτω τῇδε χειρωθεὶς πέδη.
 καὶ τᾶντ' ἀλόχη πέδιός, ὅθ' ὀζυγενὴς
 στρατὸς γιγάντων, ἔτε θήριος βία,
 ἔθ' Ἑλλὰς, ἔτ' ἄγλαος, ἔθ' ὅσιν ἐγὼ
 γαῖαν καθαίρων ἰκόμεν, ἔδρασέ πω.
 γυνὴ δ' ἐβήλυσ' ἔσα, καὶ κ' ἀνδρὸς φύσιν,
 μόνη με δὴ καθ' ἧλε φασγάνῳ δίχῃ.
 ὦ πάτερ, γένε' μοι πάτερ ἐτήτυμος γερῶς,
 καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβύσης πλέον.
 δὸς μοι χερσὶν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
 ἧς χεῖρα τὴν τεκῆσαν, ὡς εἰδῶ σάφα
 ἧς τὸ μὸν ἀλγὺς μᾶλλον, ἢ κήνης ὀρῶν
 λωβητὸν εἶδος ἐν δίκη κακῷ μενον.
 ἴθ' ὦ τέκνον, τόλμησον· οἴκτ' ἔφρον τέ με
 πολλοῖσιν οἴκτρ' ὅστις ὥστε παρθένος
 βέβρυχα κλαίων, καὶ τόδ' ἔθ' ἀν' ἧς ποτε
 τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδῆν δειδρακότα,
 ἀλλ' ἀσένακτος αἰὲν ἐσπόμεν κακοῖς.
 νῦν δ' ἐκ τοιούτῃ βήλυσ' ἔρρημαι τάλας.
 καὶ νῦν προσελθὼν, σῆθι πλησίον πατρός.
 σκίε' φαι δ' ὅποιός ταῦτα συμφορᾶς ὕπο,
 πέπονθα· δείξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
 ἰδ' ἔθ' θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας.
 ὁρᾶτε τὸν δύσηνον ὡς οἴκτρῳ ἔχω.
 αἰ· αἰ· ὦ τάλας· ἔ· ἔ·
 ἔβαλ' ἐν ἄτης σπασμὸς ἄρτίως· ὅδ' αὖ
 διήξε' πλυνρῶν· ἔθ' ἀγύμνασόν μ' ἔαν
 εἰοικεν ἡ τάλαινα διάβορος νόσος.
 ὦ νᾶξ ἄϊδ' ἡ, δείξαί με.

ἦ· ἔ· ἰὼ ἰὼ δαῖμον·
 θρώσκει δ' αὖ θρώσκει
 δειλαῖα διολῶσ' ἡ μᾶς
 ἀποτίβατος ἀγρία
 νόσος· ἰὼ Γαλλὰς
 τόδε μ' αὖ λωβᾶται· ἰὼ παῖ,
 τὸν φύσαντ' οἰκτεῖρας,
 ἀντίφθονον ἔρυσον ἔχχρος·
 παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κληῖ·
 δος· ἀκῦ δ' ἄχρος, ὧ μ' ἐχολῶσο,
 σὰ μάτηρ ἄθεος,
 ἂν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσῶσαν
 αὐτῶς ὧδ' αὐτῶς, ὥς μ' ὥλεσεν·
 ὦ Διὸς αὐθαίμων,
 ὦ γλυκὺς αἰΐδας,
 ἄνασσόν μ' ἄνασον,
 ὠκυπέτα μόρῳ
 τὸν μέλεον φθίσας·

χο κλύεσ' ἐφριξάσδε συμφορὰς φίλαι
 ἄνακτος, οἷας οἶος ὦν ἐλαύνεται·

ἦ ρα ὦ πολλά δ' ἡ καὶ θερμὰ, καὶ λόγῳ κακὰ,
 καὶ χειρὶ, καὶ νῶτοισι μοχθήσας ἐγώ·
 κῦπῳ τοιῦτον ἔτ' ἀκοίτις ἡ Διὸς
 πρῆθικεν, ἔθ' ὃ συγὸς Εὐρυθαλὺς ἐμοί·
 οἶον τόδ' ἡ δολῶπις Οἰνέως κέρη
 καθήψεν ὦ μοις τοῖς ἐμοῖς, Ἐρινύων
 ὑφαντὸν ἀμφίβλητρον, ὧ δίολλυμαι·
 πλουραῖσι γὰρ προσμαχθὲν, ἐκ μὲν ἐχάτας
 βέβρωκε σάρκα, πλὴν μονάστ' ἀρτηρίας
 ῥοφεῖ ξυνοικῆν· ἐκ δὲ χλωρὸν αἵμά μου

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

παῖ μου φάυς; ποῖ κλίνης;
ἀπολῆς μ' ἀπολῆς.

ἀντέτροφας ὅτι καὶ μύση.
ἦ πᾶί μου τῷτότοι.

ἦ δ' αὖθ' ἔρπῃ· πόθεν ἔς ὧ

πάντων Ἑλλάνων

ἀδινώτατοι ἀνέρες, ὅς δ' ἡ

πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ,

κατά τε θρία πάντα καθαίρων,

ὦλε κόμαν ὁ τάλας.

καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσῶντι,

ἔκ πυρ, ἔκ ἔγχος

τις ὀνήσιμον ἔκ ἀποτρέψῃ.

ἔ· ἔ· ἔ δ' ἀπαράξαι κρᾶτα

βίου θέλῃ μολῶν,

τῷ συγερῷ· φῶν· φῶν·

πρ ὧ πᾶι τῷ δ' ἀνδρὸς,

τῷ ρηγον τόδε μῆξον ἀνήκη,

ἢ κατ' ἐμὴν ῥώμαν.

σὺ δὲ σύλλαβε· σοί τε γὰρ ὄμμα

ἔμπεον ἢ δὲ ἔμῃ

σώξῃν.

ἕλλ φάυω μὲν ἔγωγε·

λαθίπονον δ' ὁ δύναν

ἔτ' ἔνδοθεν ἔτε θύραξ' ἔν

ἐστ' μοι ἐξανύσαι

βίον· τοιαῦτα νέμῃ Ζεύς.

ὄρα ὧ πᾶι πᾶι, πῶ ποτ' εἶ;

τᾶ δέ με τᾶ δέ με

πρόσλαβε κουφίσας.

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ὕλλ πῶς φῆς γέρον; ἦ ξῆ;
 πρ ὃ μὴ ξεχείρης τὸν ὕπνῳ κάτοχον,
 κακκινήσης, κακκασήσης
 φοιτάδα δαγνὴν νόσον ὧ τέκνον.
 ὕλλ ἀλλ' ἐπὶ μοι μελίῳ
 βάρος ἄπλετον ἐμ μέμονε φρήν.
 ἦρα ὦ ξῶν, ποῖ γὰρ ἦκω; παρὰ τοῖ
 σι βροτῶν κῆμαι πεπονημένος ἀλ
 λήκτοισ ὀδύνας; οἱ μοι ἐγὼ τλάμων.
 ἦ δ' αὖ μισὰ βρύκει φῶν.
 πρ ἄρ' ἐξήδης ὅσον ἦν κέρδος
 σιγῇ κύνειν, καὶ μὴ σκεδάσαι
 τῷ δ' ἀπὸ κρατὸς βλεφάρων θ' ὕπνον;
 ὕλλ ἔ γάρ ἐχω πῶς ἂν
 σέρξαιμι, κακκὸν τόδε λύσων.
 ἦρα ὦ κηνάϊα κρητὶς βωμῶν
 ἱερῶν, οἶαν ἀνθ' οἶων
 θυμάτων ἐπὶ μοι μελίῳ χάριν ἦ
 νύσω. ὦ Ζεῦ,
 οἶαν μ' ἄρ' ἐθουλώβαν, οἶαν,
 ἦν μή ποτ' ἐγὼ προσιδῆν ὀτάλας
 ὠφελον ὅσσοις, τόδ' ἀκήλητον
 μανίας ἀνθος καταδερχθῆναι.
 τίς γὰρ αἰδός; τίς ὀχρετέχνης
 ἱατορίας, ὅς τήνδ' ἄτην
 χωρὶς Ζηνὸς κατακλήσῃ;
 θαῦμα ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην.
 εἰ. εἰ. ἱᾶτέ με ἱᾶτέ με
 δύσμορον ἀνάσαι.
 ἱᾶτέ με δύσπαινον ἀνάσαι.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πότερ' αὖτε λείπει πειρατέρῳ
 δύσκριτ' ἔμοιγε δύσάνῳ;
 τάδε μὲν ἔχουσιν ὄραν δόμοις,
 τάδε δὲ μέλλουσιν ἐπ' ἐλπίσιν
 κοιναὶ δ' ἔχουσιν τε καὶ μέλλουσιν.

ἦ θ' ἂν ἐμοὶ εὐαίτις
 γένοιτ' ἔκπυρος ἐστῶτις αὔρα,
 ἥ τις μ' ἀποικίσξεν ἐκ τόπων, ὅπως

τὸν Διὸς ἄλκιμον γόνον
 μὴ ταρβαλέα θάνομι
 μῦνον ἥσι δ' ἄσφαρ.

ἐπεὶ ἐν δυσσπαλλάντροις ὀδύναις
 χωρῶν πρὸ δόμων λήγουσιν
 ἀσπετόν τι θαῦμα.

ἀλλ' ἔσθ' ἄρα καὶ μακρὰν
 πρὸ κλαίου ὀξύφωνος ὡς ἀνδρῶν ξένοι.
 ξένων γὰρ ἐξ ὀμιλος ἥ δέ τις βάσις.

παῖδ' αὖ φορῶντιν ὡς φίλῳ
 προκιδόμενα, βαρῶν
 ἀφοφον φέρει βάσιν.

αἶ· αἶ· αἶ· αἶ· ἔδ' ἀνάνδος φέρεται.
 τί χρὴ θανόντ' ἀνὴρ, ἦ κα
 θ' ὕπνον ὄντα κρῖναι;

ἤλλ' ὦ μοι ἐγὼ σου πάτερ·
 ὦ μοι ἐγὼ σε μέλεος.
 τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἱ μοι.

πρὶ σίγα τέκνον, μὴ κινήσῃς
 ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος.
 ξὴ γὰρ προπετής· ἀλλ' ἴχθ' ἰχθυήσῃς
 σῶμα σόν.

ἤλλ' πῶς

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

καθέξεται ἐν μέσοισιν ἀνασπρίοις.
καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα,
ἔλεξεν, ὧλέχη τε καὶ νυμφῇ ἑμῇ,
τοιοῖπόν ἤδη χαίρεθ' ὥς ἐμ' ὅποτε
δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῦσδ' ἀνήσρικν.
τοσαῦτα φωνήσασα, συντόνω χερὶ
λύει τὸν αὐτῆς πέπλον· ὧ χρυσήλατος
πρῆκτο μαστῶν πέρονις· ἐκ δ' ἐλώπισε
πλουρὰν ἅπασαν, ὧλένην τ' ἀώνυμον.
καὶ γὰρ δρομαία βᾶσ', ὅσον περ ἔσθενον,
τῷ παιδὶ φράξω τῆς τεχνωμένης τάδε.
καὶν ὧ τὸ κῆσε δαῦρότ' ἐξορμώμεθα,
ὁρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλήγι φασγάνῳ
πλουρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
ἰδὼν δ' ὁ παῖς, ὧ μοξεν· ἐγὼ γὰρ τάλας
τῆρρον κατ' ὀργὴν ὥς ἐφάπτειν τόδε.
ὅτ' ἐκ διδαχθῆς τῶν κατ' οἶκον, ὕνεκα
ἄκουσα πρὸς τῆ θηρὸς ἐρξεν τάδε.
καὶν ταῦθ' ὁ παῖς δύσσηνος, ὅτ' ὀδυρμάτων
ἐλθέτω ὅδ' ἐν ἀμφὶ νιν γινώμενος,
ὅτ' ἀμφιπύπων σῶμασιν· ἀλλὰ πλουρόθεν
πλουρὰν παρεῖς, ἐκίτο πολλὰ ἀνασένων,
ὥς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῇ.
κλαίων οὐδ' ὕνεκ' ἐκ δυοῖν ἑσοῖθ' ἅμα
πατρός τ' ἐκείνης τ' ὠρφανισμένος βίου.
τοιαῦτα τὰν θεὰ ἐστίν· ὥς τ' ἥ τις δύο
ἢ καὶ πλεὺς τις ἡ μέρας λογίζεται,
μάταιός ἐστιν· ὅ γὰρ ἔσθ' ἢ γ' αὖριον,
πρὶν οὐ πάβῃ τις τὴν παρῆσαν ἡμέραν.
ποτέρ' ἂν ποτέρα ἐπισένω;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τρο ἐπέδον ὡς δὴ πλησίον παρασάτις .

χο τίς ἦν ; πῶς ; φέρ' ἔπε .

τρο αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε .

χο τὶ φωνῆς ;

τρο σαφινῇ .

χο ἔτεκεν ἔτεκεν μεγά

λιν ἀνέορτος ἄδενύμφο

δόμοισι τοῖσδ' Ἐρινύν .

τρο ἄγαν γε . μάλλον δ' εἰ παρῶσα πλησία

ἔλυσαις οἱ ἔδρασε , κάρτ' ἂν ᾤκτισας .

χο καὶ ταῦτ' ἔτι τις χεῖρ γυναικεία κτίσαι ;

τρο δὲν ὥς γε . πόσῃ δ' ὥστε μαρτυρῶν ἐμοί .

ἐπεὶ περὶ ἔλβε δωμάτων ἔσω μόνῃ ,

καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς ᾗδε κοῖλα δέ μιν

σπρνύνθ' ὅπως ἄφορρον ἀντόη πατρί ,

κρύψας ἐαυτὴν ἔνθα μή τις ᾗσίδοι ,

βρυχάτο μὲν βωμοῖσι προσιππῶσ' , ὅτι

γένοιτ' ἐρήμη . κλαῖε δ' ὀργάνων ὅτου

φαύσεν , οἷς ἐχρήτο δειλαία πάρος .

ἄλλῃ δ' ἐκ ἄλλῃ δωμάτων σρωφωμένη ,

εἰ που φίλων βλέψεν οἰκετῶν δέ μας ,

ἔκλαεν ἢ δύσινος ᾗ σορωμένη ,

αὐτὴ πρὸς αὐτῆς δαίμονα καλουμένη ,

καὶ τὰς ἀπαιδας ἐστολοῖ πὸν ὕσιαις .

ἐπεὶ δ' ἐτῶν δ' ἔλιξεν , ἐξαίφνης σφ' ὀρῶ

τὸν Ἡράκλειον θάλαμον ἐσορῶ μὲν .

καὶ γὰρ λαβρῶν ὁ μὲν ἐπεσκιασμένη ,

φύρην . ὀρῶ δ' ἐπὶ τὴν γυναικὰ δὲ μνίοις

τοῖς Ἡρακλείοις σρωτὰ βάλλουσαν φάρη .

ὅπως δ' ἐτέλεσε τῶτ' , ἐπὶ ἐνδορῶσ' ἄνω ,

καθέξεν

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

- Κύπρις ἄναυδος φανερά
τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ.
- χο πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς
οἴκῃ δ' οἴκων ἀρτίως ὀρμωμένε.
τί φιμι.
ἢ χ' τις ὕψιστον, ἀλλὰ δυστυχῇ
κωκυτὸν εἶσω· καὶ τι καίνιξε σέθεν.
ξύνες δ' ἐ
τήνδ' ὡς ἀήθης καὶ συνωφρυνέμενη
χωρ' εἰς πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημαίνουσα τι.
τρο ὦ παῖδες, ὡς ἄρ' ἦμιν ὁ σμικρῶν κακῶν
ἤρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.
- χο τί δ' ὦ γεραί καίνοισι θέν λείγης;
τρο βέβηκε Διὶ ἄνδρα τὴν πανυστάτην
ὁδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.
- χο ὅ δ' ἦ ποθ' ὡς θανέσθαι;
τρο πάντ' ἀκήκοας.
- χο τέθνηκεν ἡ τάλαινα;
τρο δαύτερον κλύεις.
- χο τάλαινα ὀλεθρία, τίνι τρόπῳ θανέην σφιν φῆς;
τρο χετλιώτατα πρὸς γε πράξιν.
- χο ἢ πέτῳ, μόρῳ γύναι ξυντρέχει.
τρο αὐτὴν διηΐτωσε.
- χο τίς θυμὸς, ἢ τίνες νόσοι
τάνδ' αἰχμὰν βέλειος κακῶ
ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο
πρὸς θανάτῳ θάνατον
ἀνύσασθαι μόνον;
τρο σπυρόντος ἐν τοῦ μᾶσι δῆρου.
- χο ἐπεὶ δ' ὦ ματαίχταν δ' ὕβρις;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

χρίε δολοποιὸς ἀνάγκη
 πλυνρᾷ προστακέντος ἴϋ,
 ὃν τέκετο θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δράκων.
 πῶς ὁδ' ἂν ἄελιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι.
 θνυτάτῳ μὲν Ὑδρας προστετακὼς
 φάσματι, μελαγχαῖτα
 τ' ἄμμιγὰ νιν αἰκίσῃ,
 Νέεον θ' ὕπο,
 φοίνια δολόμυθα κέν
 τρ' ἐπιξέσχυντα.
 ὦν ἄδ' ἄτλάμων ἄσκηον
 μεγάλην προσορῶσα δόμοις βλάβαν
 νέων αἰσόντων γάμων,
 τὰ μὲν, ὅτι προσέβαλε· τὰ δ' ἄπ' ἄλλοθρόου
 γνώμας μολόντ' ὀλεθρίας ξυναλλαγαῖς,
 ἦ πρὸς ὅσα σέει,
 ἦ πρὸς ἀδινῶν χλωρὰν
 τέγχει δακρύων ἄχραν.
 ἅ δ' ἔρχομένη
 μοῖρα προφαίνε δολίαν
 καὶ μεγάλην ἄτην.
 ἔρρωγεν παρὰ δακρύων· κέχυται
 νόσος· ὧπ' ἔποι· ὄιον ἀνκρσίων
 ἔπω ἀγκλειπὸν
 Ἡρακλῆος ἀπέμολε πάθος οἰκτίσαι.
 ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχῃ δορὰς,
 ἀ τότε βοᾶν νύμφων
 ἀρχαῖς ἀπ' αἰπῆρας
 τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμῇ.
 ἅ δ' ἀμφίπολος

Κύπρις

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σάφει
 θέντες σφε, πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλευσάμεν, μόλις
 βρυχώμενον πασσομένοισι· καὶ νιν αὐτίκα
 ἢ ξῶντ' ἐσόφασθ', ἢ τεθνηκοτ' ἀρτίως.
 τοιαῦτα μήτερ πατρὶ βελεύσασ' ἐμῷ,
 καὶ δρῶσ' ἐλήφθης· ὧν σε ποῖνιμος δίκη
 τίσαιτ', Ἑρινύς τ'· ἣ θέμις δ' ἐπ' ἄλχομαι.
 θέμις δ', ἐπεὶ μοι τὴν θέμιν σὺ πρὸ βάλεις.
 πάντων ἀριστὸν ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
 κτήνας, ὅποιον ἄλλον ἔκ' ὄψε ποτέ.
 τί σιγ' ἀφέρπης; ἔκαστοισθ' ὅθ' ἔνεκα
 ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;
 ἔκτ' ἀφέρπην· ἔρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν
 αὐτῇ γένοιτ' ἀπώθεν ἐρπύση καλῶς.
 ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος, τί δ' ἡ τρέφειν
 μητρῶον, ἥ τις μηδ' ἐν ὧς τεκῆσα δρᾷ.
 ἀλλ' ἐρπέτω χαίρουσα· τὴν δ' ἐτέρψιν, ἥν
 τῷ μῦθ' ἰδῶσι πατρὶ, τήνδ' αὐτὴ λάβοι.
 ἴδ' οἶον ὧ παῖδες προσέμιξεν ἄφαρ
 τῆπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
 τὰς παλαιφάτους προνοίας,
 ὅτ' ἐλακεν ὁπότε τελεόμηνος ἐκφέρει
 δωδέκατος ἄροτος ἀναδοχὰν τελεῖν πόων
 τῷ Διὸς αὐτόπαιδι· καὶ τὰ δ' ὀρθῶς
 ἔμπεδα κατὰ ῥίξῃ.
 πῶς γὰρ αἶν' ὁ μὴ λέναν
 ἔτι ποτέ,
 ἔτ' ἐπίπονον ἔχοι
 θανὼν λατρείαν.
 ἣ γὰρ σφε κενταύρου φοινῖα νεφέλα

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Λίχαν, τὸν ἔδ' ἐν αἵτιον τῷ σὺ κακῷ,
 ποίαις ἐνέγκαι τόνδε μηχαναῖς πέπλον.
 ὃδ' ἔδ' ἐν ἡδὺς δ' ὅς μορος, τὸ σὸν μόνης
 δῶρη μ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν, ἐσπλόμενον.
 κακῆνός ὡς ἠέκασε, καὶ δ' ὠδυνος
 παρὰ γὰρ αὐτῷ πλουμόνων ἀνθήτατο,
 μάρφας ποδὸς νιν ἄρθρον ἢ λυγίζεται,
 ῥίπῃ πρὸς ἀμφίκλυσον ἐκ πόντε πέτραν.
 κόμης δ' ἐλυνκὸν μυελὸν ἐκράνῃ μίση
 κρατὸς διασπαρέντος, αἵματός θ' ὁ μὲν.
 ἅπας δ' ἀνυφώνησεν οἰμωγῇ λεῶς.
 τῷ μὲν νοσούντος· τῷ δ' ἐκ διαπραγμένον.
 καὶ δ' ἔς ἐτόλμα τὰνδρὸς ἀντίον μολῆν.
 ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε· καὶ μετάρσιος
 βοῶν, ἰὺ ξων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπον πέτραι
 Λοκρῶν ὄρσοι πρῶνες, Εὐβοίας τ' ἄκραι.
 ἐπεὶ δ' ἀπῆκε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
 ῥίπῃν ἐαυτὸν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν,
 τὸ δ' ἀπάραννον λείκτρον ἐνδατ' ἔμενος
 σὺ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον,
 ὅιον κατακτῆσαιτο λυμαντὴν βίου,
 τότε ἐκ προσέδρα ληνύος διάσροφον
 ὄφθαλμόν ἄρας, ἥ δ' ἐμ' ἐν πολλῷ στρατῷ
 δακρυρ' ῥοῦντα· καὶ με προσβλέψας, καλεῖ,
 ὦ παῖ, πρόσελθε· μὴ φύγῃς τὸν μόν κακὸν,
 μήδ' ἔσε χρεὶ θανόντι συνθανῆν ἐμοί.
 ἀλλ' ἄρον ἔξω· καὶ μάλιστα μὲν μέβης
 ἐνταῦθ', ὅπου με μή τις ὄφεται βροτῶν.
 εἰ δ' οἶκτον ἵχῃς, ἀλλὰ μ' ἔκχε τῆσδε γῆς
 πόρθμον σεν ὡς τάχιστα, μήδ' αὐτῷ θάνω.

τοσαῦτ'

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

φανθὲν, τίς ἂν δύναιτ' ἀγένητον ποιεῖν;
 Διὶ πῶς ἤπας ὦ παῖ· τῷ, παρ' ἀνθρώπων μαθὼν,
 ἄξιον ἔτ' ἔρπον ἡρώατά με φῆς;
 ὕλλ' αὐτὸς βαρῆαν ξυφορὰν ἐν ὁμμασι
 πατρός διδορκῶς, καὶ κατὰ γλῶσσαν κλύων.
 Διὶ πῶς δ' ἐμπελάεις τάνδρ', καὶ παρίσασαι;
 ὕλλ' ἡ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνῇν χρεῶν.
 ὅθ' εἶπε κληνὴν Εὐρύτου πέρας πόλιν,
 νίκης ἄγων τρόπαια, κἀκροθίνια,
 ἀπὴ τις ἀμφί κλυτος Εὐβοίας ἄκρον
 Κήναιόν ἐστιν· ἐνθα πατρώω Διὶ
 βωμὸς ὀρίξῃ, τεμνίαν τε φυλλάδα.
 ἔνιν τὰ πρῶτ' ἐσθλὸν ἄσμενος πόθω.
 μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυβύτους τάνχην σφαγᾶς,
 κῆρυξ ἀπ' οἰκῶν ἱκετ' οἰκῆος Λίχας,
 τὸ σὸν φέρων δῶρ' ἡ μάθανάσι μόν πέπλοι·
 ὃν κῆνος ἐνδύς ὥς σὺ πρῆξ' ἐφίεσο,
 ταυροκτονεῖ μὲν δῶδε κ' ἐντελὴς ἔχων
 λήας ἀπαρχὴν βῆς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁ μῦς,
 ἐκὰτ' ὃν προσῆγε συμμιγῇ βοσκήματα.
 καὶ πρῶτα μὲν δέιλαιος, ἵλεω φρενὶ
 κόσμῳ τε χαίρων καὶ σολῇ, κατηνύχετο.
 ὅπως δὲ σε μνῶν ὀργίων ἐδαίετο
 φλόξ' αἰματηρά, καὶ πόπιθρας δρυὸς,
 ἰδρὼς ἀνίγ' χρωτὶ καὶ προσπῆυαετο
 πλουαῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος
 χιτῶν ἅπαν κατ' ἄβρον· ἦλθε δ' ὅς τ' ἔων
 ὀδαγμὸς ἀντίσπαστος· ἤτα φοινίας
 ἐχθραῖς Εὐχίδνης ἰὸς ὥς ἐδάνυτο,
 ἐνταῦθα δὴ βόησεν τὸν δυσδαίμονα

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

γνώμης, ἐγὼ δ' ὕσινος ἑξαποφθερῶ.
 τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα, καὶ θεὸν
 χεῖρωνα πη μῆναντα, χ' ὥπερ ἂν θίγῃ,
 φθέρει τὰ πάντα κνώδαλ'. ἐκ δ' ἐγὼ δ' οὐδὲ
 σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας,
 πῶς ἔκ' ὀλῆ καὶ τόνδε; δόξα γ' ἔν μοι.
 καί τοι δέδοκται, κῆνος δ' σφαλήσεται,
 ταύτῃ σὺν ὀργῇ καὶ μὲ συνθανῆν' ἅμα.

» Ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσιν, ἔκ' ἀναχέτον;

» ἥ τις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι.

χο Ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν ἀναγκάως ἔχει.

» τὴν δ' ἐλπίδ', ἢ χρὴ τῆς τύχης κρίναι πάρος.

δηϊ ἔκ' ἐστὶν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλὰν μάσιν
 ἔκ' ἐλπίς, ἥ τις καὶ θράσος τί προξενῇ.

χο ἀλλ' ἄμφι τοῖς σφαλεῖσι μὴ' ἔξ' ἐκουσίας,
 ὀργὴ πέφρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπῃ.

δηϊ τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν, ἔκ' ὅτ' ἐκ κακῶ
 κοινῶνος, ἀλλ' ὧ μὴ δέν ἐς οἴκοις βαρύν.

χο σιγᾶν ἀεὶ ἀρμύσειε τὸν πλείω χρόνον,
 εἰ μὴ τι λέξῃς παιδί τῷ σαυτῆς. ἐπεὶ
 πάρεστι μάστιγ πατρὸς, ὅς πρὶν ὧχετο.

ὑλλ ὧ μήτερ, ὥς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἐν γλόμῳ,
 ἢ μὴ κ' εἶναι ξύσαν, ἢ σε σωσμένην,
 ἄλλου κελῆσθαι μητέρ', ἢ λῶους φρένας.
 τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαι ποθέν.

δηϊ τίδ' ἐστὶν ὧ παῖ πρόσγ' ἐμὴ συγέμενον;

ὑλλ τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸνδ' ἐμὸν λέγω
 πατέρα, κατακτάνασα τῆδ' ἐν ἡμέρᾃ.

δηϊ οἱ μοι τίν' ἐξήνεγκας ὧ τέκνον λόγον;

ὑλλ ὃν ἔχ' οἶόν τε μὴ τελευτῆναι. Τὸ γὰρ

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

χαλκῆς ὅπως δύνειπον ἐκ δέλτου γραφὴν·
 καὶ μοι τὰ δ' ἦν πρόρρητα, καὶ τοιαῦτ' ἔδρων·
 τὸ φάρμακον τῷτ' ἄπυρον· ἀκτίνος τ' αἰεὶ
 θέρμης ἀβιητον ἐν μυχοῖς σῶξεν ἐμὲ,
 ἕως ἂν ἀρτίχρισον ἀρμόσαι μίτη·
 καὶ δρων τοιαῦτα· νῦν δ' ὅτ' ἦν ἐργασέον,
 ἔχρισαι μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ
 μαλλῶ, σπᾶσασα κτησίου βοτῶ λάρχην·
 καὶ θηκα συμπίξασ' ἀλαμπὲς ἡλίη
 κοίλῳ ξυγᾶσθω δῶρον, ὥσπερ ῥέδετε·
 εἴσω δ' ἀποσεχούσα, δέρομαι φάτιν
 ἄφρασον, ἀξὺ μβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν·
 τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως
 τῆς οἶος, ὧ πρῶχριον ἐς μέσσην φλόγα
 ἀκτὴν ἐς ἡλιῶτιν· ὥς δ' ἐθάλπετο,
 ῥεῖ πᾶν ἄδηλον, καὶ κατέφηκται χθοῖ·
 μορφῇ μάλισ' εἰκασὸν, ὥστε πρίονος
 ἐκβρώματ' ἀνβλέψας ἐν τομῇ ξύλου·
 τοῖόνδε κεῖται προπετὲς· ἐκ δ' ἐκ τῆς ὅθεν
 πρῶκετ', ἀναξέουσι θρομβώδης ἀφροῖ,
 γλαυκῆς ὁπώρας ὥστε πρίονος ποτῶ
 χυθέντος εἰς γῆν βακχέας ἀπ' ἀμπέλων·
 ὥς τ' ἐκ ἔχωτάλαινα τοῖ γνώμης πέσω·
 ὁρῶ δ' ἐμ' ἔργον δεινὸν ἐξερχασμένην·
 πόθεν γὰρ ἂν ποτ' ἀντὶ τῶ, (νήσικων ὁ θῆρ
 ἐμοὶ παρέχ' ἄνοιαν, ἥς ἔθνη χ' ὕπερ;
 ἐκ εἶσιν· ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
 χρήξων ἔθειγεν· ὦν ἐγὼ μεθύσερον
 ὅτ' ἐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι·
 μόνη γὰρ αὐτὸν, ῥέ τι μὴ φανθήσομαι

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

νῦν δ' Ἀρης οἷσ' ἰσθθεῖς,
 ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἁμέραν.
 ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ
 ταῖη πολὺ κωπον ὄχι μακρὰς αὐτῷ
 πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσσει,
 νασιῶτιν ἐστὶν
 ἁμείψας· ἐνθα κλήζεται θυτὴρ,
 ὅθεν μόλοι πάντα μέρος
 τὰς πρὸς παγχρίσω
 συγκραθεῖς ἐπὶ προφάσει θυρός.

Δηϊ γυναικες, ὡς δέδοικα μὴ περσιτέρῳ
 πεπραγμένῃ ἢ μοι πάνθ' ὅς' ἀρτίως ἔδρων.

Χο τίς δ' ἐστὶ Δηϊάνειρα τέκνον Οἰνέως;
 Δηϊ ἔκ οἱ δ'· ἄβυ μῶ δ' ἐφανήσομαι τάχα
 κακὸν μέγ' ἐκπρέξας ἅπ' ἐλπίδος καλῆς.

Χο ἔδῃ τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖδω ῥημάτων;

Δηϊ μάλιστ' ἔ· ὥστε μή ποτ' ἂν προθυμίαν
 ἄδηλον ἔργῳ παραινέσαι λαβεῖν.

Χο δίδασξον, εἰ δίδασκτὸν ἐξ ὅτου φοβῇ.

Δηϊ τοιῦτον ἐκβέβηκεν, οἷον ἂν φράσω
 γυναικες ὅ μιν θαυμ' ἀνέλπιστον μαθῆν.
 ὧ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
 ἔχριον, ἀρχὴ τ' οἶος ἀνέρω πόκῳ,
 τῷ τ' ἠφάνισαι διάβορον πρὸς ὑδενός
 τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἐδεσὸν ἐξ αὐτῷ φθίνει,
 καὶ τῇ κατ' ἄκρας σπιλάδος· ὡς δ' εἰδῆς ἅπαν
 ἢ τῷ τ' ἐπράχθῃ, μέξον' ἐκτενῶ λόγον.
 ἐγὼ γὰρ ὦν ὁ θῆρ με κένταυρος, πονῶν
 πλανρὰν πικρὰ γλωχίνι πρὸ διδάξατο,
 παρῆκα θεσμῶν ὑδέν, ἀλλ' ἐσώξομην

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

λόγων τε πίσιν ὧν ἔχεις ἐφάρμοσαι.
 Διὶ σείχοις ἂν ἤδη· καὶ γὰρ ἐξέπιστασαι
 τάχ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντά τυγχάνει.
 λί' ἐπίσταμαί τε, καὶ φράσω σε σωσμένα.
 Διὶ ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν
 προσδέγματ', αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλως;
 λί' ὥστ' ἐκπλαγῆναι τὸ μὲν ἢ δονῆ κέαρ.
 Διὶ τί δ' ἦτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
 μὴ πρῶ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμῶ,
 πρὶν ῥ' εἶναι τὰ κῆθεν εἰ ποθὺ μεθεῖ.
 χο ὦν αὐλόχῃ καὶ πετραῖα
 θερμα λυτρά, καὶ πάγῃς
 Οἷτας παραναίεταοντες, οἳ τε μέσαν
 Μηλίδα παρὰ λίμναν,
 χρυσαλακάτου τ' ἀκτῶν κόρας,
 ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
 πυλάτιδες καλέονται,
 ὁ καλλιβόας τάχ' ὕμιν
 αὐλὸς ὅν κ' ἀρνασίαν
 ἰάχων καναχὴν ἐπάγεισιν, ἀλλὰ θῆας
 ἀντίλυρον μέσας.
 ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας τε κῆρος,
 σῶνται πάσας ἀρετὰς
 λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκῃς.
 ὃν ἀπόπολιν ἔχομεν
 πάντα δυοκαίδεκάμηνον ἀμμένουσαι
 χρόνον πελάγιον ἴδριες ὕδ' ἐν.
 ἀδ' εἰ φίλα δάμαρ
 τάλαινα δυστάλαινα καρδίαν
 πάγκλυτος αἰὲν ὦλητο.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- ἔχων, ἔχουσ' ἂν γνῶμα μὴ πηρωμένη.
 δι' ἅλλ' αὐτὴ κ' ἰσόμεθα· τόνδε γὰρ βλέπω
 θυραῖον ἤδη· διατάχους δ' ἐλάνσεται.
 μόνον παρ' ὕμῶν ἂν σεροίμεθ'· ὥς σιότω
 καὶ αἰχρὰ πράσας, ἔποτ' αἰχύνῃ πεσῇ.
 αἰ' τί χρεὶ ποῖν σήμαινε τέκνον Οἰνέως.
 ὥς ἐσμέν ἤδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδύς.
 δι' ἅλλ' αὐτὰ δὴ σοι ταῦτα καὶ πράσω Λίχα,
 ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῷ ξέναις.
 ὅπως φέρης μοι τόνδε γ' αὐτῷ πέπλον
 δῶρ' ἢ κείνῳ τάνδρ' ἢ τῆς ἐμῆς χερὸς.
 διδύς δ' ἐτόνδε, φράξ' ὅπως μηδὲς βροτῶν
 κήνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροῖ.
 μήδ' ὄψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου,
 μήθ' ἔρκος ἱερὸν, μήτ' ἐφίστον σέλας,
 πρὶν κείνος αὐτὸν φανερός ἐμφανῶς σταθεῖς,
 δείξῃ θεοῖσιν ἢ μέρα ταυροσφάγῃ.
 ἔτω γὰρ ἡνυμνῇ· εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
 ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι, πανδύκως
 σελέν χιτῶνι τῷδε, καὶ φανῇ θεοῖς
 θυτῆρα καὶ νῶ καὶ νὸν ἐν πεπλώματι.
 καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆ μ', ὃ κείνος ἀμαθὲς
 σφραγίδος ἔρκει τῷδ' ἐπ' ὅμμα θήσεται.
 ἀλλ' ἔρπε καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
 τὸ μὴ πιθυμῇν πομπὸς ὦν, περισσὰ δ' ἄρ' ἂν.
 ἔπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κήνου τέ σοι
 καὶ μὲν ξυνηλθῶσ', ἐξ ἀπλῆς διπλῇ φανῇ.
 αἰ' ἀλλ' ἄπερ Ἑρμῆς τήνδε πομπῶν τέχνην
 βέβαιον, ἔτι μὴ σφαλῶν ἐν σοί ποτε,
 τὸ μὴ ὅτ' ἄλλος ὥς ἐχει δῆξει φέρων,

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ἔν Ηρακλῆ τοπρῶτον ἄνις ἐσόμεν,
 φέρων ἐπ' ὧμοις, ἥνι κ' ἦν μέσσω πόρῳ,
 ταῖσι ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἡῶσ' ἐγὼ.
 χ' ὦ Ζηνὸς ἀνὺς παῖς ἐπιστρέψας χερσίν,
 ἦκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πλάνμονας
 σέρνων διερρῶϊξεν· ἐκνήσκων δ' ὄθῃ,
 τοσῶτον εἶπε, παῖ γέροντος Οἰνέως,
 τοσόνδ' ὀνήσῃ τῶν ἐμῶν ἐὰν πιθῇ
 πορθμῶν, ὅθ' ἔνεχ' ὑστάτην ἔπειμ' ἐγὼ.
 ἐὰν γὰρ ἄμφιθρεπὸν αἵματῶν ἐμῶν
 σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ἥ μελαγχόλους
 ἔβαψεν ἰὺς θρέμμα λερνάϊας Ὑδρας,
 ἔσαι φρενὸς σοι τῷτο κηλητήριον
 τῆς ἡρακλῆας, ὥστε μή τιν' ἴσιδῶν
 σέρξαι γυναῖκα κείνος ἀντὶ σὺ πλέον.
 τῷτ' ἐννοήσας ὠφίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
 κείνθ θανόντος ἐκκλεισμένον καλῶς,
 χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλὺς ὅσα
 ξῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε.
 κακὰς δὲ τόλμας, μήτ' ἐπιστάμην ἐγὼ,
 μήτ' ἐκμάθοιμι· τὰς τε τολμῶσας, συγῶ.
 φίλτροις δ' ἐὰν πως τήνδ' ὑπερβαλωμένα
 τὴν παῖδα, καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλῆ,
 μεμιχάνηται τῷργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
 πράσεν μάταιον· ἧ δὲ μὴ, πεπαύσεται.
 χ^ο ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,
 δοκῆς παρ' ἡμῖν ὃ βεβλῶσθαι κακῶς.
 δ^η ὅπως ἐχρήσῃ πίστις· ὥς τὸ μὲν δοκεῖν,
 ἐνεστ· πῆρ δ' ὃ προσωμίλησά πω.
 χ^ο ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὥς ὃ δ' εἰ δοκεῖ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τῇ μοι θυραῖος ἦλθον ὥς ὑμᾶς λάβρα·
 τὰ μὲν φράσουσα, χερσὶν ἂν τεχνησάμην·
 τὰ δ' οἶα πάχῳ συγκατοικτιοῦ μῆνι·
 πόρην γὰρ οἶμαι δ' οὐκ ἔτ' ἀλλ' ἐξυγμένην,
 παρῆσθ' ἐδύμαι φόρτον ὥστε ναυτίλος
 λωβητὸν, ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός·
 καὶ νῦν δ' ὕψαι, μίμνομεν μιᾶς ὑπο
 χλαίνης ὑπαγκάλισμα· τοιαύτῃ Ἡρακλῆς
 ὁπίσθ' ἡμῖν κἀγαθὸς καλῶμενος,
 οἰκούρι ἀντίπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου·
 ἐγὼ δὲ θυμῷ μᾶται μὲν ἔκ' ἐπίσταμαι
 νοσοῦντι κένω πολλὰ τῆδε τῇ νόσῳ·
 τόδ' αὖ ξυνοικεῖν τῇ δ' ὁμοῦ, τίς ἀνγυρὴ
 δύνατο, κοινῶν ὅσα τῶν αὐτῶν γάμων·
 ὁρῶ γὰρ ἤβην τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσω,
 τὴν δὲ, φθίνουσαν· ὧν ἀφαρπάξεν φιλεῖ
 ὀφθαλμὸς ἄγθος, τῶν δ' ὕπεκτρέπην πόδα·
 ταῦτ' ἔν φοβῶμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
 ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνὴρ·
 ἀλλ' ἔγὰρ ὥς περ εἶπον ὀργάνην καλὸν
 γυναῖκα νῦν ἔχουσιν· ἥ δ' ἔγω φίλας
 λυτήριον λύπημα, τῇ δ' ὕμιν φράσω·
 ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
 θηρὸς, λίβητι χαλκῷ κενυμμένον·
 ὃ πάντ' ἐτ' ὕσαι, τῷ δ' αὖτε σὺν ἐρῆναι πάρα
 Νέσσυ φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνελόμην·
 ὃς τὸν βαθυρῶρον ποταμὸν Εὐνῆον, βροτῆς
 μισθοῦ πόρου χερσίν· ἔτε πομπή μοις
 κώπαις ἐρέων, ἔτε λαίφρυσιν νείως·
 ὃς καὶ μετ' ὧν πατρώων ἡνίκα σῶλων

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ἀμφίγυοι κατέβαν πρόγ' αὖμων τινές·
 πᾶμπληκτα παγκόνητά τ' ἔ
 ξήλθον ἄεθλ' ἀγώνων·
 ὁ μὲν, ἦν ποταμῷ
 σθένης, ὑφ' ἱκερω τετραόρου
 φάσμα τάουρου
 Ἀχιλῆος ἀπ' οἱ
 νιαδᾶν· ὁ δ' ἔ, βακχίῃσ' ἀπο
 ἦλθε παλίντονα Θήβας
 τόξα, καὶ λόγχης, ῥόπαλόν τε τινάσσων
 πᾶσι Διός· οἱ τὸτ' ἀολῆς ἴσαν,
 εἰς μέσον ἱέμενοι λεχέων· μίονα
 δ' ὄλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις
 ῥαβδὸν ὀμφεξυνοῦσα·
 τὸτ' ἦν χερὸς, ἦν δ' ἔ
 τόξων πάταγος, ταυ
 ρήων τ' ἀνάμιγδα κεράτων·
 ἦν δ' ἔ ἀμφίπλεκτοι
 κλίμακες· ἦν δ' ἔ μετώπων ὀλοέντα
 πληγματα, καὶ σῆνος ἀμφόιν·
 ἄδ' ὠπτις ἀβρά,
 τηλαυγὲ παρ' ὄχθῳ
 ἦστο, τὸν δ' ὦν προσμένουσ' ἀκούσαν·
 ἐγὼ δ' ἔ μάτηρ μὲν διαφράξω
 τόδ' ἔ ἀμφινέκητον ὄμμα νύμφας
 ἐλεεινὸν ἀμμένει·
 κατὰ ματρός ἄφαρ
 βέβαανεν, ὥστε πόρτις ἐρήμα·
 δὴ ἦ ἡμος φίλοι κατ' ὅμιον ὀξένης θρόος
 ταῖς ἀχμαλώτοισι παισὶν ὥς ἐπ' ἐξόδῳ,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔστι γὰρ ὕψος, ὥς περ ὕψος ἐν ἐπέῳ.
 ταύτης ὁ δὲ γένος ἰμέρος ποθ' Ἡρακλῆ
 διήλθε· καὶ τῆσδ' ἔνεχ' ἡ πολὺ φθορος
 καθηρέθη πατρῶος Οἰχαλία δορί.
 καὶ ταῦτα, δειὴ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
 ὅτ' εἶπε κρυπτήν, ὅτ' ἀπηνήθη ποτέ.
 ἀλλ' αὐτὸς ὧδέ αἴσσοινα, δὴ μαινὼν τὸ σὸν
 μὴ σέρνον ἀλγύνειμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
 ἢ μαρτον, εἴ τι τήνδ' ἄμαρτίαν νέμῃς.
 ἐπὶ γὰρ μὲν δὴ πάντ' ἐπίσασαι λόγον,
 κείνου τε καὶ σὴν ἐξίσου κοινὴν χάριν,
 καὶ σέρῃ τὴν γυναῖκα, καὶ βούλου λόγους
 ὅς εἴπας ἐς τήνδ', ἐμπέδως ῥηκέναι.
 ὥς τ' ἄλλ' ἐκ γένος πάντ' ἀριστεύων χερσὶν,
 τὸ τῆσδ' ἔρωτος ῥέει ἀπανθ' ἡσίων ἔφν.
 δὴ ἢ ἀλλ' ὧδε καὶ φρονοῦ μὲν, ὥς τε ταῦτα δρᾶν.
 κοῦτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαιρούμεθα
 θεοῖσι δυσμαχεῖντες, ἀλλ' ἥσω σέης
 χωρῶμεν, ὥς λόγων τ' ἐπιστολὰς φέρῃς,
 ἅτ' ἀντὶ δῶρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι,
 καὶ ταῦτ' ἄγῃς· κενὸν γὰρ ὃ δίκαιά σε
 χωρῆν προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ σύλῳ.
 μέγα τι θένος ἄ
 Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἄγ.
 καὶ τὰ μὲν θεῶν,
 παρέβαν· καὶ ὅπως
 Κρονίδαν ἀπάτασεν, ὅ λ' ἐγώ.
 ὅδ' ἐπὶ τὸν ἔννευχον αἰΐδαν,
 ἢ Πρὸς δάωνα τινὰ κτοραγαλίας.
 ἀλλ' ἐπὶ τήνδ' ἄρ' ἄκοιτιν,
 ἀμφίγυσι

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ὥς ἔτι τῷ μὲν τὰνδρὶ τῆδε τῆν ὁσῶ
ληφθέντι μεμπὸς ἔμι, κάρτα μᾶνομαι.

ἡ τῆς ἐτῆς γυναικὶ τῆς μετατίτα

τῷ μὴδ' ἐν αἰ χρόνῳ, μὴδ' ἐμὸν κακὸν τίνος.

ὅτι ἔστι ταῦτ'· ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν

ψάλλει, μάθησιν ὁ καλὸν ἐκμανθάνης.

εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν ὥδε παιδάγῃς, ὅταν

θέλης γενέσθαι χρῆστος, ὀφθήσῃ κακός.

ἀλλ' εἰ πὲρ πάντα ληθές· ὥς ἑλευθέρω

ταυδεῖ καλῶσαι, κἢ προσεσιν ὁ καλῆ.

ὅπως δὲ λήσῃς, ὅδ' ἐ τοῦτο γίνεται.

πολλοὶ γὰρ οἷς ἔρηκας, οἱ φράσσ' ἐμοί.

καὶ μὲν δ' ἐδοικας, ὅκαλῶς ταρβῆς ἐπὶ

τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτο μ' ἀλγύνειν ἄν.

τὸ δ' εἰδέναι, τί δυνόν; ἔχ' ἢ ἄτιρας

τλείσας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἐγὼ μεδὴ ;

τοῦ πωτὶς αὐτῶν ἔκγ' ἐμοῦ λόγον κακόν.

νέγκηται, ὅδ' ὄντος ἡδέ τ', ὅδ' ἀν' ἡ

καρτ' ἐνταυθα τῷ φιλεῖν· ἐπεὶ σφ' ἐγὼ

οὐκ ἔρα δὴ μάλιστ', προσβλέψας ὅτι

ὁ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν,

αἱ τὴν πατρίαν ἔχουσιν δύο μορφοί

πέρσε, καὶ ἔλῳσεν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν

ἔγωγε καὶ τὸ ἕρπον· σοὶ δ' ἐγὼ φράξω κακὸν

πρὸς ἄλλον εἶναι. πρὸς δ' ἔμ' αὐτὸν δεῖν αἰε.

ἀφ' οὗ λεγούσῃ χρυσά· καὶ μέμνη χρόνω

ἰνα κὶ τῆς· καὶ τῆς μοῦ κτήσῃ χάριν.

ἀλλ' ὦ φίλη δέσποιν', ἐπεὶ σε μανθάνω

τινὴν, φρονούσαν θνητὰ καὶ ἀγνώμονα,

ἀν σοι φράσω τὰ ληθεῖς, ὅδ' ἐκρύβομαι.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- ΔΗΪ τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπιμψας ἐς δόμους
 καίτοιθ' αὖ δὴ που ;
 ΛΙ Φημί· πρὸς τίδ' ἴσους ;
 ΔΗΪ ἔκκεν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὄρεας,
 Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σποράν ἄγην ;
 ΛΙ ποίοις ἐν ἀνθρώποισι ; τίς ποθεν μολῶν,
 σοὶ μαρτυρήσῃ ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών ;
 ΔΗΪ πολλοῖσιν ἄστων· ἐν μέσῃ Τραχινίων
 ἀγορᾷ, πολὺς σε ταυτάχ' ἰσήμενος ὄχλος·
 ΛΙ νᾶ·
 κλύειν γ' ἔφασκον· ταυτὸ δ' ἔχ' ἵνεται
 δόκησιν εἶπεν, καὶ ξανθὸν ἔσθ' αὖ λόγον·
 ΔΗΪ ποίαν δόκησιν ; ἔκ' ἐπ' ὁμοτοσίῃ
 δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλῆα ταύτην ἄγην ;
 ΛΙ ἐγὼ δάμαρτα ; πρὸς θεῶν φράσον φίλη
 δέσποινα τόνδε, τίς ποτ' ἐστὶν ὀξέρος·
 ΔΗΪ ὅς σου παρὼν ἤκουσεν ὡς ταύτης πόθῳ
 πόλις δαμείη πάσα, καὶ ἡ Λυδία
 πέρσεν αὐτήν, ἀλλ' ὅτ' ἡσδ' ἔρωσ φανέη·
 ΛΙ ἀνθρώπος ὦ δέσποινα ἀποσῆτω· τὸ γὰρ
 νοσοῦντι ληρεῖν, ἀνδρὸς ἔχ' ἰσώφρονος·
 ΔΗΪ μὴ πρὸς σὺ τοῦ κατ' ἄκρον Οἰτῶνος νάπος
 Διὸς καταστράπτοντος ἐκκλέψῃς λόγον·
 ἔγ' ἀνδρὶ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρῆς κακῆ·
 ἔδ' ἥ τις ἔκ' αὖτις δὲ τὰνθρώπων, ὅτι
 χαίρειν πέφυκεν ἔχ' ἰσῶς αὐτοῖς αἰ·
 Ερωτὶ μὲν νῦν ὅστις ἀντανίσταται
 πύκτις ὅπως ἐς χθρᾶς, ἔκ' αὖ φρονεῖ·
 ἔτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλῃ,
 καὶ μοῦ γε· πῶς δ' ἔχ' ἀτέρας, οἷας γ' ἐμῆ ;
 ὡς ἔτι

λέξεν, ἥ μιν πρὸς βίαν κρῖνεν θέλοις.

Δηϊ ἀλλ' εἴμι· καὶ γὰρ ἔκ' ἀπογνώμης λέγεις.

ἢ μῆς δὲ προσμένωμεν, ἢ τὶ χρὴ ποιῆν;

Χο μίμν'· ὥς ὁδ' ἄν' ἔκ' ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,

ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.

Λί τί χρὴ γύναι μολῶντά μ' Ἡρακλεῖ λέγην;

δίδραξον, ὥς ἔρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ.

Δηϊ ὥς ἐκ τραχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολῶν

ἄγεις, πρὶν ἢ μᾶς καίνεώσασθαι λόγους.

Λί ἀλλ' εἴ τι χρήεις ἰσορεῖν, πάρεμ' ἐγώ.

Δηϊ ἥ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;

Λί ἴσω μέγας Ζεὺς, ὧν γ' ἂν ἐξεδῶς κυρῶ.

Δηϊ τίς ἡ γυνὴ δὴ τ' ἐστίν, ἣν ἡμεις ἄγων;

Λί αὐβοίης· ὧν δ' ἔβλασεν, ἔκ' ἐχὼ λέγην.

Δηϊ ὅτος, βλέφ' ὧδε· πρὸς τίν' ἐννέπην δοκεῖς;

Λί σὺ δ' εἰς τὶ δὴ με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;

Δηϊ τόλμῃσον ἐπ' ἦν εἰ φρονῆς ὅσ' ἰσορῶ.

Λί πρὸς τὴν κρατῦσαν Διτ' ἀνδρᾶν Οἰνέως

κόρην, δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, ἥ μὴ κυρῶ

λόσων μάταια, δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.

Δηϊ τοῦτ' αὐτ' ἐχρηξον τοῦτό σου μαθεῖν· λέγεις

δέσποιναν ἦναι τήνδε σὴν;

Λί δίκαια γάρ.

Δηϊ τὶ δῆτα, πόαν ἀξιόισι δοῦναι δίκην,

ἣν εὐρεθῆς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὧν;

Λί πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποιήλασ' ἔχεις;

Δηϊ ὅδ' ἐν· σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρῆς.

Λί ἄπῃμι· μῶρος δ' ἦν πάσαι κλύων σέθεν.

Δηϊ ὅ· πρὶν γ' ἂν εἴπῃς ἰσορᾷμενος βραχὺ.

Λί λέγ' εἴ τι χρήεις· καὶ γὰρ ὅ σιγηλὸς εἶ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὄν νῦν παρώσας ἔτος, ἔμπαλιν λέγῃ.
 ἀλλ' ἡνίκα ἔκ' ἐπῆθε τὸν φυτοσώρον
 τὴν παῖδα δῆναι κρύφιον ὡς ἐχολέχος,
 ἐγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἐτοιμάσας,
 ἐπιστρατεύσας πατρίδα τὴν ταύτης· ἐν ἣ
 τῶν Εὐρυτον τῶνδ' ἔπε δεσπόζον θρόνων,
 κτείνῃ τ' ἀνάκτα πατέρα τῆσδε, καὶ πόλιν
 ἔπερσε· καὶ νῦν ὡς ὄρεσ' ἦν δόμους
 ὡς τέσδε πέμπων, ἔκ' ἀφροντίσως γίναί,
 ἔδ' ὡς τε δούλιν· μὴ δὲ προσδόκα τόδε.
 ἔδ' ἡνὸς, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ.
 ἔδοξεν ἔν μοι πρὸς σέ δηλῶσαι τὸ πᾶν
 δέσποιν', ὅτουδ' εὐτυχάνω μαβὼν πάρα.
 καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέση Τραχινίῳ
 ἀγορᾷ, συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
 ὥστ' ἐξελέγχην· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
 ἔχ' ἡδομαι· τόδ' ὀρθὸν ἐξέειχ' ὁ μῶς.
 δηϊοί μοι τάλαινα, πῦ ποτ' εἰ μὴ πράγματος;
 τίν' ἔσδ' ἐδεύμαι πημονὴν ὑπόστρον,
 λαβραῖον; ὧ δ' ὕσινος· ἄρ' ἀνώνυμος
 πέφυκεν ὡς περ' ἔπαγων διώμνυτο;
 ἄγ' ἦ καὶ τὰ λαμπρὰ, καὶ κατ' ὄμμα, καὶ φύσιν,
 πατρὸς μὲν ἕσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ,
 Ἰόλι καλεῖτο· τῆς, ἐκ γένος ἔδαμ' αἶ
 βλάσας ἐφώνη δῆθεν ἔδ' ἐν ἱερῶν.
 χοοὶ οἴοντο μή τι πάντες οἱ κακοί· τὰ δὲ
 λαβραῖ' ὅς' ἀσκήϊ μή πρέποντ' αὐτῷ κακῷ.
 δηϊοί τ' ἔχ' ἡ ποιῆν γυναικες; ὡς ἐγὼ λόγοις
 τοῖς νῦν παρῶσιν, ἐκ πεπληγμένη κυρῶ.
 χοοὶ πάνθ' οὐ μολοῦσα τὰνδρός· ὡς τάχ' ἀνσαφῆ
 λέξεν,

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

- κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχῃ.
 ΔΗΪ ἥδ' ἔν ἐάσθω, καὶ πορνείῳ σέβας,
 ὅπως ὅπως ἤδιστα. μὴ δὲ πρὸς κακοῖς
 τοῖς ὅσι, λύπην πρὸς γ' ἐμοῦ λύπης λάβοι.
 ἄλῃς γὰρ ἡ παρῶσα. πρὸς δὲ δώματα
 χωρῶμεν ἡδὴ πάντες. ὡς σύ θ' οἶ θέλῃς
 ἀσούδης, ἐγὼ δὲ τάνδρον ἐξαρκῇ τιθῶ.
 Αἶγ αὐτοῦ γε πρῶτον βαῖον ἐμμένεισ', ὅπως
 μάθῃς ἀνὰ τῶνδ', ὅστινας γ' ἄγῃς ἔσω.
 ὦν τ' ὕδ' ἐν εἰσηκουσας, ἐκ μάθῃς γ' ἂν δεῖ.
 τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπισήμην ἐγώ.
 ΔΗΪ τί δ' ἐστὶ τῷ, μετὴν δ' ἐφίστασαι βάσιν;
 Αἶγ σταθεῖς, ἄκουσον. καὶ γὰρ ὕδ' ἐν τὸν πάρος
 μῦθον μάτην ἤκουσας, ὕδ' ἐν νῦν δοκῶ.
 ΔΗΪ πότερον ἐκείνους δῆτα δῶρ' αὖθις πάλιν
 καλῶμεν, ἢ μοι ταῖσδ' ἐτ' ἐξήπειν θέλῃς;
 Αἶγ σοὶ ταῖσδ' ἐτ' ὕδ' ἐν εἴργεται, τύτους δ' ἔα.
 ΔΗΪ καὶ δὴ βεβᾶσι. χ' ὧ λόγος σημαίνεται.
 Αἶγ ἀνὴρ ὅδ' ὕδ' ἐν ὦν ἔλεξεν ἀρτίως,
 φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν. ἀλλ' ἡ νῦν κακὸς,
 ἢ πρόσθεν ὕδ' ἰκαίος Ἀγγελοῦ παρῆν.
 ΔΗΪ τί φῆς; σαφῶς μοι φράξε πᾶν ὅσον νοῆς.
 ἂ μὲν γὰρ ἐξείρηκας, ἄγνοιά μ' ἔχῃ.
 Αἶγ τούτου λέγοντος τάνδρος, ἡ σήκουσ' ἐγὼ
 πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
 ταύτης ἐκατι κείνος Εὐρυτόν θ' ἔλοι,
 τὴν θ' ὕφ' ἵπυρρον Οἰχαλίαν. ἔρωσ δ' ἐνιν
 μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμᾶσαι τάδε.
 ὕδ' ἐπ' Ἀυδοῖς, ὕδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόγων
 λατρύματ', ὕδ' ὀρίπιδος Ἰφίτου μόρος,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

εἰ μοι γὰρ οἶκτος δῖνός εἰσέβη φίλαι
 ταύτας ὀρώσῃ δυαπότε μους ἐπὶ ξένης
 χώρας αἰοικὺς ἀπάτοράς τ' ἄλωμένας·
 αἱ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
 ἀνδρῶν· τανῦν δὲ δοῦλον ἴχουσιν βίον·
 ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μή ποτ' εἰσὶ δοίμῃ σε
 πρὸς τοῦ μὲν ἔτῳ σπέρμα χωρήσαντά τοι,
 μήδ' εἴ τι δράσῃς, τῆσδ' ἐγεξώσης ἔτι·
 ἔτῳς ἐγὼ δέδοικα τά σδ' ὀρωμένη·
 ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' ἦ νεανίδων
 ἀνάνδρος, ἢ τεκνύσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν,
 πάντων ἀπῆρος τῶνδε· γεννάει δέ τις·
 Λίχα, τίνος ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν;
 τίς ἢ τεκοῦσα; τίς δ' ὀφειτύσας πατήρ;
 ἐξ ἧτ' ἐπὶ γίν τῶνδε πλῆσυν ὥκτισα,
 βλέπουσ', ὅσω περ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνῃ·
 λί τί δ' οἶδ' ἐγώ; τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις; ἴσως
 γένημα τῶν ἐκείθεν ἢ ἐν ὑστάτοις·
 δηὲ μὴ τῶν τυράννων Εὐρύτου σπορά τις ἦν;
 λί ἢ οἶδα· καὶ γὰρ ἔδ' ἀνιστόρεν μακρὰν·
 δηὲ ἔδ' ὄνομα πρὸς τοῦ τῶν ξυνομήτων ἔχῃς;
 λί ἢ κίσα· σιγῇ τοῦ μὲν ἔργον ἦνυτον·
 δηὲ εἴ π' ὦτάλαινα ἀλλ' ἦ μιν ἐκ σαυτῆς· ἐπὶ
 καὶ ξυμποράτοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἢ τις εἶ·
 λί ἔτ' ἄρα τῷ γε πρόσθιν ἔδ' ἐξ ἴσου
 χρόνῳ διόισθ' ἡλώσαν, ἢ τις ἔδα μᾶ
 προὔφινεν, ἔτε μείζον, ἔτ' ἐλάσσονα,
 ἀλλ' αἶεν ὠδίνουσα συμποράς βάρος,
 δακρυρροῶς δυνήσῃς· ἐξ ὅτου πάτραν
 δόληνέ μιν λείλοιπεν· ἠδ' ἐταίρῳ,

κακὴ

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ῥάειτο· δῖ' ἄνθρωποι δ' ἠνίκ' ἦν ὀδυμένους,
 ἔρ' ῥίψεν ἐκ τὸς αὐτὸν, ὧν ἔχων χόλον.
 ὡς ἴκετ' αὖθις Ἰφίτος Τίρυνθίαν
 πρὸς κλιτὺν, ἵππους νομάδας ἐξιχνόσκοπῶν,
 τότε ἄλλος αὐτὸν ὁμμά· θετέρᾳ δ' ἐν ἔν
 ἔχοντ', ἀπ' ἀμρας ἦκε πυργώδους πλακός·
 ἔργου δ' ἑκατι τοῦδε μηνί σ' ἀναξ
 ὁ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος,
 πρᾶτόν νιν ἐξέπεμψεν· ὃ δ' ἠνέχετο,
 ὃθ' ἔνεκ' αὐτὸν μῆνον ἀνθρώπων δόλω
 ἔκτενε· εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο,
 Ζεὺς τ' ἂν συνέγνωξεν δ' ἴκη χερρὺ μένῃ·
 ὕβριν γὰρ ὃ σέργουσιν ὃ δ' ἐδάμονες.
 κῆνοι δ' ὕπερ χλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς,
 αὐτοὶ μὲν ἄδου πάντες εἰς οἰκήτορες·
 πόλις δ' ἐδούλη· τὰς δ' ἐδ' ἄσπερ ῥοσφῆς,
 ἐξ ὀλβίων ἄξιλον ἑυροῦσαι βίον,
 χωροῦσι πρὸς σέ· ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς
 ἐφ' ἣτ'· ἐγὼ δ' ἐπισὸς ὦν κείνῳ, τελεῶ·
 αὐτὸν δ' ἐκῆνον ὅτ' ἂν ἀγνάθυματα
 ῥέξῃ πατρώῳ Ζηνὶ τῆς ἀλώσεως,
 φρόνη νιν ὡς ἤξοντα· τοῦτο γὰρ λόγου
 πολλῶ καλῶς λεχθέντος, ἡδίστον κλύειν·
 ἀνασσα, νῦν σοι τίρψις ἐμφανὴς κυρή·
 τῶν μὲν, παρόντων· τῶν δ' ἐπεπυμένην λόγῳ·
 δ' ἡ πῶς δ' ὅκ' ἐγὼ χαίρομι ἀνδρὸς ἀντυχῆ
 κλύουσα πρᾶξιν τήνδε πανδίκῳ φρενί·
 πολλή· ὃ ἀγάκη τῇδε τῦτο συντρέχην·
 ὅμως δ' ἐνέστι τοῖσιν ὄσσοποι μένοις,
 ταρβῆν τὸν αὖ πρᾶσσοντα μὴ σφαλῇ ποτε·

βωμοῦς, τελέτ' ἔγκαρπακην αἶψ' Διὶ·
 ΔΗΪ οὐκ αἶα φαίνων, ἢ πό μαντῆας τίνος;
 ΛΙ οὐκ αἶα, ὅθ' ἤρξ' τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ
 χώραν γυναικῶν, ὧν ὄρα' ἐν ὀμμασιν·
 ΔΗΪ αὐταὶ δὲ πρὸς θεῶν τοῦ, ποτ' εἰσί; καὶ τίνες;
 οἰκτρὰ γάρ, ἢ μὴ ξυμφορὰ κλείπουσί με·
 ΛΙ ταύτας ἐκείνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
 ἐξέλεθ' αὐτῷ κτῆμα, καὶ θεοῖς κριτὸν·
 ΔΗΪ ἢ καὶ πὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον
 χρόνον βεβῶς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;
 ΛΙ ἔκ· ἀλλὰ τὸν μὲν πλείστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
 κατήχεθ', ὥς φησ' αὐτὸς, ἔκ ἐλεύθερος,
 ἀλλ' ἐμποληθῆς τοῦ λόγου δ' ἔχρηφθόνον
 γύναι προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ·
 κείνος δὲ πραθεῖς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῃ,
 ἐν γαυτὸν ἐξέπλησεν, ὥς αὐτὸς λέγει·
 χ' ὕτως ἐδήχθη τοῦτο τῆνδε δος λαβὼν,
 ὥςθ' ὄρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν,
 ἢ μὴν τὸν ἀρχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους,
 ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσῃν ἔτι·
 κοῦχ' ἠλίωσε τῆπος· ἀλλ' ὅθ' ἀγνὸς ἦν,
 στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν, ἔρχεται πόλιν
 τὴν Εὐρυτῆαν· τόνδε γάρ μετ' αἵτιον
 μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
 ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' εἰς δόμους ἐφίστον,
 ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
 ἐπερ' ῥόθισε, πολλὰ δ' ἀτηρῆφρεν ἰ
 λέγων, χερσὶν μὲν ὥς ἄφροντ' ἔχων βέλη,
 τῶν ὧν τέκνων λήποιτο πρὸς τόξου κρίσιν·
 φῶντ' δὲ δ' ἄλλος ἀνδρὸς ὥς ἐλευθέρου

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

- κλαγγά· τὸν ἄφαρέτραν
 Ἀπόλλωνά προσάταν,
 ὁμοῦ δὲ παῖδ' ἀνὰ παῖδ' ἀνὰ
 ἀνάγεται ὧπρ' ἐβένιοι,
 βοᾷτε τὰν ὁμόσπορον
 Ἀρτεμίν ὀρτυγίαν,
 ἐλαφοβόλον ἄμφι πυρον,
 ζείτονας τε νύμφας·
 ἀέρο μ' ἔδ' ἄπώσομαι
 τὸν αὐλόν· ὧπρ' ἀννετὰς ἐμᾶς φρενός·
 ἰδοὺ μ' ἀναταράσσει
 ἄνθ' ἡμῶν κίονας, ἄρτι βακχίαν
 ὑποσφύων ἄμιλλαν·
 ἰὼ ἰὼ παιάν·
 ἴδε ἴδ' ὧ φίλα
 γύναι· τάδ' ἀντίπρωρα δῆ σοι βλέπει
 παρὲς ἑταρῇ·
 δῆ ἴ' ὀρώφλαι γυναικες, ἔδ' ἐμ' ὄμματος
 φρουρὰ παρήλθε τόνδε μὴ λούσιν σύλον·
 χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα πρὸννέπω χρόνῳ
 πολλῶ φανέντα χαρτὸν, ἧτι καὶ φέρε·
 λί' ἀλλ' οὐ μὲν ἴγμιθ'· οὐδὲ προσφωνέμεθα
 » γύναι κατ' ἔργου κτῆσιν· Ἀνδρὰ γὰρ καλῶς
 » πράσσοντ', ἀνάγκη χρῆσθαι κερδαίνοντι·
 δῆ ἴ' ὧ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ' ἂν πρῶτα βούλομαι
 δίδασξον, ἧ ἔξωθ' Ἡρακλῆα προσδέξομαι·
 λί' ἔγνωτέ τοι σφ' ἔλθον ἰχθυόντά τε,
 καὶ ξῶντα, καὶ θάλλοντα, καὶ νόσῳ βαρύν·
 δῆ ἴ' ποῦ γῆς πατρίδας, εἴτε βαρβάρου, λέγε·
 λί' ἀκτὴ τις ἐς ἀνβόας, ἐνθ' ὀρίζεται

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- χο** ἀφ᾽ ἑμὴν νῦν ἴα· ἐπὶ κατασεπῇ
 σείχονθ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων·
αγ δέ σποινα Διὶ ἄνθρα, πρῶτος ἀγγέλων,
 ὅκνου σελύσω· τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
 καὶ ξῶντ' ἐπίσω, καὶ κρατοῦντα, καὶ μάχης
 ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις·
δῆ τί ν' εἶπας ὦ γεραιέ τόνδ' ἐμοὶ λόγον;
αγ τάχ' ἐς δόμους σου τὸν πολὺ ξηλὸν πόσιν
 ἤξην φανέντα σὺν κρᾶτ' ἡ νικηφόρῳ·
δῆ καὶ τοῦτο δ' ἄσῳ, ἥ ξένων μαθὼν λέγῃς;
αγ ἐν βουθερεῖ λημῶνι πρόσπολος θροεῖ
 Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τῷ δ' ἐγὼ κλύων,
 ἀπῆξ' ὅπως τοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε,
 πρὸς σοῦ τι κερδάναι μὲ καὶ κτώμην χάριν·
δῆ αὐτὸς δὲ πῶς ἄπειν, εἴπερ εὐτυχεῖ;
αγ ἔκ σ' ἀμαρέϊα χρώμενος πολλῇ γύναι·
 κύνκλω γὰρ αὐτὸν Μηλιάς ἀπας λιὼς
 κρίτ' παραστὰς· ὅδ' ἐχθρὸν βῆναι πρόσσω·
 > Τὸ γὰρ ποθὲν ἕκαστος ἐκ μαθεῖν θέλων,
 > Οὐκ ἂν μεθεῖτο πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν·
 ἔτ' ὡς ἐκ γένος ἔχεν ὧν, ἐκούσι δὲ
 ξύνεσιν· ὅτ' ἔσθ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῇ·
δῆ ὦ Ζεῦ τὸν Οἴτης ἄτομον ὅς λημῶν' ἐχθρὸς,
 ἔδωκας ἡμῖν, ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαρὰν·
 φωνήσατ' ὦ γυναῖκες, αἳ τ' ἔσω σέβης
 αἳ τ' ἐκ τὸς αὐλῆς, ὡς ἀελπῆον ὅ μ' ἐμοὶ
 φήμης ἀναχὸν τῆσδε νῦν καρποῦ μεθα·
χο ἀνολούξετε δόμοις ἐφεσίοις
 ἀλαλαῖς ὁ μελλόντων μῦθος· ἐν δὲ κοι
 νὸς ἀρσένων ἴτω

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ἐς τοῦθ' ἕως τις ἀντὶ παρθένου θυῆ
 κληθῇ, λάβη τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος,
 ἥτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη.
 τότε ἂν τις εἰσίδοιτο τὴν αὐτοῦ σκοπῶν
 πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
 πάθῃ μὲν ὅν δ' ἢ πολλ' ἐγὼ γ' ἐκλαυσάμην.
 ἐν δ' οἷον ἔπω πρόσθεν, αὐτὴν ἢ ἐξερῶ.
 ὁδὸν γὰρ ἤμος τὴν τελευταίαν ἀναξ
 ὦρ μάτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς, τότε ἐν δόμοις
 λείπῃ παλαιᾷν δέ λτον ἐγγεγραμμένην
 ξυνθήμαθ', ἃ μοι πρόσθεν ἔκ' ἔτλη ποτὲ
 πολλὰς ἀγῶνας ἐξιών, ἔπω φράσαι.
 ἀλλ' ὥς τις δράσων ἔρπε, καὶ θανούμενος.
 νῦν δ' ὥς ἔτ' ἐκ' ὧν, ἥ περ μὲν λέχους ὅτι
 χρῆ' ἢ μ' ἐλίσθαι κτῆσιν· ἔπει δ' ἦν τέκνοις
 μοῖραν πατρώας γῆς διαιρετὸν μένῃν,
 χρόνον προτάξας ὥς τρίμηνον· ἡνίκα δ' ἂν
 χώρας ἀπὶ κῆρυαύσιος βεβῶς,
 τότε ἢ θανεῖν χρῆ', ἢ σφί τῳ δὲ τῳ χρόνῳ,
 ἢ τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος,
 τοιοῦτον ἦδ' ἡ ξὴν ἀλυπὴ τῷ βίῳ.
 τοιαῦτ' ἔφραξε πρὸς θεῶν ἐμαρμμένα
 τῶν Ἡρακλῆων ἐκτελευτᾶσαι πότων.
 ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαι ποτὲ
 Δωδῶνι, διαγῶν ἐκ πελῆαδων ἔφη.
 καὶ τῶνδε ναμέρτ' ἄσσυμβάινῃ χρόνον
 τοῦ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθῆναι χρεῶν.
 ὥς θ' ἡδ' ὥς ἄδουσιν, ἐκπῆδ' ἂν ἐμὲ
 φόβῳ φίλαι ταρβοῦσαν, ἢ μεχρὴ μένῃν,
 πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστὲρ μείνῃν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τρίφθ· τόδ' αὔξ' βίου του
 πολύπονον, ὥς περ πέλαγος
 Κρήσιον· ἀλλὰ τις θεῶν
 αἰὲν ἀμπλόκητον αἰῖδα
 σφε δόμων ἐρύκη·
 ὧν ἐπιμεμφομένας, ἅ
 δῆα μὲν, ἀγτία δ' οἶσω·
 φάμ' ἔγχε' ἔκ' ἀποτρίψν
 ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν
 χρῆναί σ'· ἀνάληπτα γὰρ ὅ
 δ' ὅ πάντα κραίνων βασιλῆος
 ἐπέβαλλε θνατοῖς Κρονίδας·
 ἀλλ' ἐπὶ, πῆμα καὶ χαρὰ,
 πᾶσι κυκλῶσιν, οἷον ἄρκτου
 σροφάδες κέλευθοι·
 μέν' ἔγχε' ὅτ' αἰόλα νύξ
 βροτοῖσιν, ὅτε κῆρες, ὅ
 τε πλοῦτος, ἀλλ' ἄφαρ
 βέβηκε· τῷ δ' ἐπέρχεται,
 χαίρειν τε, καὶ σέρεσθαι·
 ἅ καὶ σὲ τὰν ἀνδρῶν ἐλπίσιν λέγω
 τάδ' αἰὲν ἴσχειν, ἔπει
 τίς ὧδε τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν;
 δ' ἡ' πεπυσμένη μὲν ὥς ἀπ' κλάσαι πάρος
 πάθημα τὸ μόν· ὥς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ,
 μήτ' ἐκ μάθοις παροῦσα, νῦν δ' ἄπ' ἄφρο' εἶ·
 τὸ γὰρ νεάζον, ἐν τοιοῖσδε βόσκειται
 χώροισιν αὐτοῦ· καὶ νιν ὅθ' ἄλπος θεοῦ,
 ὅδ' ὁμβρος, ὅδ' ἐπ' ἄν' μάτων ὅδ' ἐν κλονί,
 ἀλλ' ἡδοναῖς ἀμοχθον ἐξ αἰγρῆ βίον

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

βάξιν κατήδην τῶνδε, καὶ πάλα παρῆν,
 νῦν δ' ὁ ξυνήβης πότμος, ἔκ ἐξ' ἀπατρὸς
 ἡ μᾶς προταρβῆν, ἔδ' ἐδ' μαίνεσθ' ἄγαν.
 νῦν δ' ὡς ξυνίημι, ἔδ' ἐν ἐλλήφω, τὸ μὴ
 πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.

δῆϊ χώρῃ νῦν ὦ πάϊ· καὶ γὰρ ὑσέρωτό γ' αὖ
 πράσων, ἐπὶ πύθοιο, κέρδος ἐμπολᾶ.

χο ὃν αἰόλα νύξ ἐναριζομένα
 τίκτη, κατὰ νᾶξ τε φλογιζόμενον
 ἄλιον ἄλιον αἰτῶ
 τὴν καρύξαι τὸν Αἰημῆ
 νας, πόθι μοι πόθι μοι παῖς
 ναίῃ πότ' ὦ λαμπρᾶ στροπᾶ φλεγέθων,
 ἢ ποντίους αὐλῶνας, ἢ
 διαῖσιν ἀπείροισι κλιθῆς,
 εἴπ' ὦ κρατιστέρων κατ' ὅμμα.
 ποθοῦ μέγα γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι
 τὰν ἀμφινεῖν Διὶ ἀνέραν αἶν,
 διαίτιν' ἄβλιον ὄρνιν
 ἔποτ' ἀνέξεν ἀδακρύτων
 βλεφάρων πόθον, ἄλ
 λ' αὖ μνασὺν ἀνδρὸς δῖμα φέρουσιν ὁδοῦ,
 ἐνθυμίσις ἀνταῖς ἀνάν
 δρώτοισι τρύχεσθαι, κακὰν
 δύσαντον ἐλπίξουσιν αἴσαν.
 πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος
 ἦν ὅτου ἢ βορέατις
 κύματ' αὐρῇ πόντῳ
 βάντ' ἐπίοντα τ' ἴδοι,
 ἔτω δὲ τὸν καδμογεῖν

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

νί μοι τὴν ὥραν τῷ καλῶς πράξαν δοκῶν·
 ἐγγὺς δ' ὅθ' αὐτὸς ἀρτίπυς θρώσκη δόμος·
 ὥς τ' ἤ τι σοὶ πρὸς καιρὸν ἐννέπην δοκῶ,
 πάρεστι χρῆσθαι τάνδρ' ἰ, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις·
 δ'ηὶ ὦ τέκνον, ὦ παῖ, Κᾶξ ἀγενήτων ἄρα
 μῦθοι καλῶς πίπυσιν· ἥ δ' ἐγὰρ θυγὴ,
 δ'ῶλη μὲν, ἤρηνεν δ' ἐλεύθερον λόγον·
 ὕλλ ποῖον; δίδραξον μήτηρ, ἧ δίδρακτά μοι·
 δ'ηὶ σὲ πατὴρ ὅτ' ὠδάρων ἐξενωμένον
 τὸ μὴ πυθέσθαι πῶ σιν, αἰσχύνην φέρει·
 ὕλλ ἀλλ' οἶδα, μύθοις γ' ἤ τι πισεύειν χρεῶν·
 δ'ηὶ καὶ πῶ κλύεις νιν τέκνον ἰδρύσθαι χροῖός;
 ὕλλ τὸν μὲν, παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήνῃ χρόνῳ,
 λυδῆν γυναικὶ φασὶ νιν λάτριν πονεῖν·
 δ'ηὶ πᾶν τοῖνον, εἰ καὶ τῷτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν·
 ὕλλ ἀλλ' ἐξαφῆται τῷ δ' ἐγὼς ἐγὼ κλύω·
 δ'ηὶ πῶ δ' ἦταν ὕν ξῶν ἢ θανῶν ἀγγέλλεται;
 ὕλλ ἀνβοῖσα χῶραν φασὶν Εὐρύτου πόλιν
 ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλειν ἔτι·
 δ'ηὶ ἄρ' οἶδα δ' ἦτ' ὦ τέκνον ὥς ἐλθέ μοι
 μαντῆα πῖσά τῆσδε τῆς χῶρας πέρι;
 ὕλλ τὰ ποῖα! μήτηρ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ·
 δ'ηὶ ὥς ἢ τελευτὴν τῷ βίῃ μέλλει τελεῖν,
 ἢ τῷτον ἄρας ἄθλον, εἰς τὸν ὕπερον
 τὸν λοιπὸν ἦδη βίοτον ἀνείων ἔχειν·
 ἐν ᾧ ῥοπή τοιᾶδε κημένῳ τέκνον,
 οὐκ ἔξυνέρεων, ἢ νίκη ἢ σεσώσμεθα,
 ἢ πίπθωμεν, σὺ πατὴρ ἐξολωλός,
 κήνυ βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεθα ἅμα;
 ὕλλ ἀλλ' εἰμι μήτηρ· εἰ δ' ἐθροφάτων ἐγὼ

βαξιν

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ἧ δὲ καλῶς· λέχος γάρ Ηρακλεῖ κριτὸς
 ξυσπῶ, αἰετὶν ἐκ φόβου φόβον τρέφω
 κείνῃ προκηραίνουσα· Νύξ γὰρ ἰσάγει,
 καὶ νύξ ἀπώθει διαδεδυσμένη πόνον·
 καὶ φύσαμεν δὲ παῖδας, ὅς κ' ἦνός ποτε
 γήτης ὅπως ἄραραν ἐκτοπον λαβῶν,
 ἀπείρων μόνον προσῆδε, καὶ ξάμῶν ἀπαξ·
 τοῖς τὸς αἰὼν εἰς δόμους τε καὶ δόμων
 αἰετὶ τὸν ἄνδρ' ἐπεμπε λατράοντά τω·
 νῦν δ' ἦν ἰκ' ἀθλων τῶνδ' ὑπερτελής ἐφυ,
 ἐν ταῦθ' αὖ δὴ μάλιστα ταρβήσας ἔχω·
 ἐξ ὅ γ' ἐκτακένος Ἰφίτα βίαν,
 ἢ μῆς μὲν ἐν Τραχίνι τῇδ' ἀνάστατοι
 ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίωμεν· κῆνος δ' ὅπως
 βέβηκεν, ὅδ' εἰς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
 ὥδ' ἵνας αὐτῷ προσβαλὼν, ἀποίχεται·
 χεδὸν δ' ἐπίσταμαι τι πῆ μ' ἔχοντά νιν·
 χρόνον γὰρ ὕχ' ἰβαῖον, ἀλλ' ἡδὴ δέκα
 μῆνας, πρὸς ἄλλοις πέντ', ἀκῆρυκτος μένη·
 καὶ σπιντὶ δ' ἔχον πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
 δέλτον λιπὼν ἔσειχε, τὴν, ἐγὼ θαμὰ
 θεοῖς ἀρῶμαι τιμονῆς ἄτερ λαβεῖν·
 παῖ δ' ἐσποινα Διὶ ἄνθρα, πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ
 κατείδον ἡδὴ πανδάρυτ' ὀδύρματα,
 τὴν Ηράκλειον ἔξοδον ζωμένην·
 νῦν δ' ἧ δίκαιον τὴν ἐλευθέρας φρενὸν
 γνῶμαισι δόλαις, καὶ μετὰ φράσαι τόσον·
 πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ
 ἀνδρὸς κατὰ ξήτησιν ὅ πεμπης τινά;
 μάλιστα δ' ὄν περ ἧκός, ὕλλον, ἧ πατρός

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑ
ΧΙΝΙΑΙ.

Ο γος μὲν ἔς ἄρχαίος ἀνθρώπων
 φανῆς,
 ὡς ἔκ ἀναιῶν ἐκ μάβοι βροτῶν,
 πρὶν ἂν
 θάνοιτις, ἔτ' εἰ χρισὸς, ἔτ' ἢ τῷ κακός.
 ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν καὶ πρὶν εἰς ἄδου μολῆν,
 ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆτε καὶ βαρύν.
 ἥ τις πατὴρ μὲν ἐν δόμοισιν Οἶνίως
 ναίει· ἐνὶ Γλαυῶνι, νυμφείων ὄκνον
 ἀλγιστον ἔχον, ἢ τις αἰτωλὶς γυνή.
 μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω.
 ὃς μὲν τρισὶ μορφαῖσιν ἐξήτη πατὴρ,
 φοιτῶν ἐναργὲς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
 δράκων ἐλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείω τύπῳ
 βύκρανος· ἐκ δὲ διασκίε γεννάδος,
 κρουνοὶ διερρᾶννοντο κρηναῖα ποτῶ.
 τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
 δύσηνος, αἰεὶ κατθανεῖν ἐπαυχόμην,
 πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι ποτὲ.
 χρόνῳ δ' ἐν ὕπνῳ μὲν, ἀσμένῃ δέ μοι,
 ὁ κληνὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς.
 ὃς ἦς ἀγῶνα τῷδε συμπίσων μάχης,
 ἐκλύεται με· καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων,
 ἔκ ἀνδρείοι μὲν· ἔκ ἀνδρείοι δ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
 θακὼν ἀταρβὴς τῆς θεᾶς, ὃδ' ἂν λέγοι.
 ἐγὼ γὰρ ἡμὴν ἐκτεπληγμένη φόβῳ,
 μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξείροι ποτὲ.
 τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγῶνιος καλῶς,

εἰ δὴ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Δηϊάνειρα.	Αγγελος.
Γαιδαργός.	Λίχας.
Υλλος.	Δύλιτροφός.
Χορός γυναικῶν	Γρέσβυς.
τραχηίνων.	Ηρακλῆς.

Προλογίζει δὲ ἡ Δηϊάνειρα.

παῖδας, καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰό-
λην αἰχμάλωτον· καὶ προσορμιάσας Κηναίω τῆς Εὐ-
βοίας ἀκρωτηρίῳ, Διὸς κηναίου ἱερὸν ἰδρύσατο·
μέλλων δὲ ἱερῶν γῆν, ἣς Κηῦ κα' ἔπεμψε λαμπρὰν
ἐσθῆτα οἰσόντα· παρὰ τούτῳ δὲ τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Διὶ
ἰάνθρα πυθομένη, καὶ δέισασα μὴ πάλιν ἐκίνησιν ἀχα-
ρήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ ῥυνὲν αἶ-
μα Νέεσσαν, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν· ὥς δὲ θερμαν-
θέντος τοῦ χιτῶνος οἶος τῆς Ὑδρας ἠατίετο, τὸν μὲν
Λίχην κατέβαλεν· εἰς Τραχίνα δὲ ἐπὶ νεὼς νομί-
ζεται· Διὶ ἀνείρα δὲ ἀχθεσθῆσα, ἐαυτὴν ἀνήρτισεν·
Ἡρακλῆς δὲ ἐντεταλμένος Ὑλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Διὸς
ἀνείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλην ἀνδρωθέν-
τα γῆμαι, παρχενόμενος δὲ ἣς Οἶτην, ὅς ἐστιν ὄρος
Τραχίνος, πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευσεν ἐπιβάς ὑφά-
πην· τοῦ δὲ, μὴ θέλοντος, Γοίας παριῶν ἐπὶ ξή-
τησιν ποιμνίων, ὑφάψας, ἔλαβε τὰ τόξα παρ'
αὐτῷ δωριάν· κακομένης δὲ τῆς
φλογός, λέγεται νέφος ὑποσᾶν
μετὰ βροντῆς, εἰς ὕραν
ἀναπέμψαι· ἔνθα τυ-
χὼν ἀθανασίας, γή-
μας Ἡβην τὴν Ἡ-
ρας θυγατέρα,
ποιεῖ παῖδας
Ἀλεξιάρην,
καὶ Ἀνί-
κητον·

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ὁ δὲ, μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Διὶ ἄνδρα
 ραι, ἔπει, τηρῆν λαβούσαν ἐν κόχλῳ ἧ δέλοι πρὸς
 Ἡρακλέα φιλίαν ἔχειν, τὸν, τειρόν ἀφῆκε κατὰ τῆς
 κόχλου· καὶ τὸ ῥύν ἐκ τῆς τραύματος τῆς ἀκίδας
 αἵμα συμμίξας, δέδωκεν· ἡ δὲ, λαβούσα, ἐφύλατ
 τε παρ' αὐτῇ· διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων
 χώραν, καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ
 Θοδοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύ-
 ρων λύσας, καὶ σφάξας, ἀνῶχῃτο· ὥς δὲ ἦκεν ἧς
 Τραχίνα πρὸς Κηῦ καὶ ὑποδεχθῆς ὑπ' αὐτοῦ, Δρύο-
 πας κατεπολέμησεν· αὐθις ἐκείθεν Αἰγιμίῳ βασι-
 λῆ συνεμάχησε Δωριέων· Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς
 ὄρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμην, Κορώνης στρατιῶντος·
 ὁ δὲ, πολιορκημένος, ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βο-
 θὸν ἐπὶ μέρεθ τῆς γῆς· βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς, ἀπέ-
 κτηνε Κόρωνον μετὰ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐ-
 λυθέραν ἐποίησεν· ἀπέκτηνε δὲ καὶ Ἀλλαγόραν με-
 τὰ τῶν παίδων, βασιλέα Δρυόπων ἐν Ἀπόλλωνος
 τε μένῃ, Λαπίθων σύμμαχον· παρίοντα δὲ Ἰτω-
 να ἧς μονομαχίαν, προῦκαλῆτο αὐτὸν Κύκνος ὁ
 Ἀρεὸς καὶ Γελοπίας· συστὰς δὲ, καὶ τοῦτον ἀπέκτε-
 νεν· ὥς δὲ εἰς ὄρχομενὸν ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ
 βασιλεὺς οὐκ εἶασε μεθ' ὅπλων παρίεναι· κωλυόμε-
 νος δὲ παρελθὼν, καὶ τοῦτον ἀπέκτενεν· ἀφικόμε-
 νος δὲ εἰς Τραχίνα, στρατὸν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροι-
 σεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλ'· συμμαχοῦντων
 δ' Ἀρκάδ' αὐτῷ, καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχίνος,
 καὶ Λοκρῶν, αἰρεῖ τὴν πόλιν· καὶ θάψας τῶν σὺν αὐ-
 τῷ στρατῶσα μὲν τοὺς ἀποθανόντας, Ἰππασον τὸν
 Κηῦκος, καὶ Ἀργῆον, καὶ Μέλανα τοῦ Λυκονμνίου

ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ηρακλῆς παραγνόμενος εἰς Καλυδῶνα, τὴν
 Οἰνείως θυγατέρα Διϊάνηραν ἐμνηστεύσατο. καὶ
 διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γὰρ αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῷ-
 ον ἀπῆκαθεντα ταύρω, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν
 κεράτων. καὶ τὴν μὲν Διϊάνηραν γαμῆ. τὸ δὲ κέ-
 ρας Ἀχελῷος λαμβάνει, δὲς ἀντὶ τούτου τῆς Ἀ-
 μαλθείας. Ἀμαλθεία δὲ ἦν Αἰμονίᾳ θυγάτηρ, ἣ κέ-
 ρας εἶχε ταύρου. τοῦτο δὲ ὡς Φερεκύδης φησὶ, δὴ-
 ναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε ποτὸν ἢ βρωτὸν ὅπερ ἂν
 ἄξαιτό τις, παρέχιν ἄπονον. στρατὸς δὲ Ηρακλῆς
 μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτῆς. καὶ πόλιν ἐ-
 λὼν Εὐφραν, ἥς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀσύοχῃ τῇ τού-
 του θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τληπολέμῃ γίνεται.
 Γενομένων δὲ τούτων, ὠχόμενος παρὰ Οἰνεί, κον-
 δύλῳ παῖσας, ἀπέκτεινεν Εὐνομον τὸν Ἀρχιτέλῃς
 παῖδα, κατὰ χθρῶν δίδοντα. συγγενὴς δὲ ἔτος Οἰ-
 νέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίῳ γενομέ-
 νῳ τοῦ συμβεβηκότος, συνεγνωμόναι. Ηρακλῆς δὲ
 κατὰ τὸν νόμον, φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε. καὶ δὴ ἐγνω-
 πρὸς Κηϋ καὶ εἰς Τραχίνα ἀπύειναι. ἄγων δὲ Διϊάνη-
 ραν, εἰς ποταμὸν Εὐήνον ἦλθεν. ἐν ᾧ καθεζόμενος
 Νέαιος ὁ κένταυρος, τοὺς παρίοντας διέπορθμει,
 μισθὸν λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορθεῖν εἰληφέ-
 ναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν ὅν Ηρακλῆς τὸν
 ποταμὸν διέβη. Διϊάνηραν δὲ μισθὸν αἰτιβῆς, ἐπέ-
 τρεψε Νέαιον διακομίξην. ὁ δὲ, πορθμάτων αὐτὴν,
 ἐπιχθρῶ βιάξασθαι. τῆς δὲ, ἀνακραγούσης αἰδοόμε-
 νος, ἐξελθόντα Νέαιον ἐτόξασεν εἰς τὴν καρδίαν.
 ὁ δὲ,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

SOPHOCLES TRACHINIAE.

1. The first of these is the
2. second is the
3. third is the
4. fourth is the
5. fifth is the
6. sixth is the
7. seventh is the
8. eighth is the
9. ninth is the
10. tenth is the

TABLE OF CONTENTS

CHAPTER I

1. The first of these is the
2. second is the
3. third is the
4. fourth is the
5. fifth is the
6. sixth is the
7. seventh is the
8. eighth is the
9. ninth is the
10. tenth is the

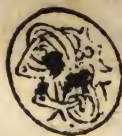

1. The first of these is the
2. second is the
3. third is the
4. fourth is the
5. fifth is the
6. sixth is the
7. seventh is the
8. eighth is the
9. ninth is the
10. tenth is the

ΟΙΔΙ· ΕΓΙ·

μέλλω πράσσειν· πρόσφορά θ' ὕμιν
καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔρρει,
πρὸς χάριν· ὃ γὰρ δεῖ μ' ἀποκάμνειν·
χ^ο ἀλλ' ἀποπαύετε, μήτ' ἐπὶ πλῆθ
βρῆνον ἐγείρετε·
πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος·

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΓΙ ΚΟΛΩ
ΝΩ ΟΙΔΙΓΟ
ΔΟΣ·

- ἄν τοτὲ μὲν πέρα, τοτὲ δ' ὕπερβεν.
 χο μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλάχeton τι;
 ἀν ναί· ναί.
 χο ξύμφημι καὺτός·
 ἀν φῶ· φῶ· ποῖ μόλωμεν ὦ Ζεῦ;
 ἐλπιδων γὰρ ἐς τί με
 δαίμων τανῦν γ' ἐλαύνει;
 χο παύετε θρηῖνον παῖδες· ἐν οἷς γὰρ
 χάρις ἢ χθονία ξυναπόκηται,
 πενθῆν' ὅχρη· νέμεσις γάρ·
 ἀν ὦ τέκνον Αἰγέως, προσίππο μέν σοι.
 θη τίνοσ' ὦ παῖδες χρεῖας ἀνύσαι;
 ἀν τύμβον θέλομεν
 προσιδῆν αὐταὶ πατρός ἢ μετέρ·
 θη ἀλλ' ὅθι μιτὸν κείσε μολῆν·
 ἀν πῶς ἤπας ἀναξ κοίραν Ἀθητῶν;
 θη ὦ παῖδες, ἀπῆπεν ἐμοὶ κῆνος,
 μήτε πέλᾳξεν ἐς τύσδε τόπους,
 μήτ' ἐπιφώνῃν μηδ' ἐναθνητῶν
 θήκην ἱεράν ἦν κείνος ἔχῃ.
 καὶ ταῦτά μ' ἔφη πρᾶσσοντα, καλῶς
 χώραν ἔξην αἰὲν ἄλυτον·
 ταῦτ' ὅν' ἐκλυε δαίμων ἢ μῶν,
 χ' ὡ πάντ' αἰῶν Διὸς ὄρκος·
 ἀν ἀλλ' ἢ τάδ' ἔχῃ κατὰ νῦν κείνω,
 ταῦτ' ἂν ἀπαρηοῖ· Θήβας δ' ἢ μᾶς
 τὰς ὠγυγίης πέμψον, ἂν πως
 διακωλύσωμεν ἴοντα φόνον
 τοῖσιν ὁμαίμοις·
 θη δρᾶσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσα ἂν

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ.

- πατρός ὧδ' ἔρημας.
 χο ἄλλ' ἐπὶ ὀλβίως ᾔελλυσε
 τὸ τέλος ὧ φίλαι βίη,
 » λήγετε τῷδ' ἄχθος. Κακῶν γάρ
 » δυσάλωτος ὁδός.
 ἀν πάλιν φίλα συβῶμεν.
 χο ὥς τί ῥέξομεν;
 ἀν ἴμερος ἔχει με.
 χο τίς;
 ἀν τὰν χθονίαν ἐστὶν ἰδῆν.
 χο τίνος;
 ἀν πατρός τάλαιν' ἔγωγε.
 χο θέμις δὲ πῶς τάδ' ἐστὶ; μῶν ὕχόραξ;
 ἀν τί τόδ' ἐπέπληξας;
 καὶ τόδ' ὥς
 τί τόδε μάλ' αὖθις;
 χο ἄταφος ἔπιτνε δίχρατε παντός.
 ἀν ἄγε με, καὶ τότ' ἐναρίξον.
 αἰ αἰ δυστάλαινα· ποῖ δ' ἦ
 τ' αὖθις ὧδ' ἔρημος, ἄπορος,
 αἰῶνα τλᾶμῶν ἔξω;
 χο φίλαι, τρέσητε μηδέν.
 ἀν ἀλλὰ ποῖ φύγω;
 χο καὶ πάρος ἀπεφάνετον
 σφῶϊν τὸ μὴ πιτνῆν κακῶς.
 ἀν φρονῶ.
 χο τί δ' ἦθ' ὑπερνοῆς;
 ἀν ὅπως μολεῖ μεθ' ἐς δόμους ὅκ' ἔχω.
 χο μὴ δέγε μάτανε· μόρος ἔχει.
 καὶ πάρος ἐπεῖ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τάλαιναν, ὥς ἔμοι γ' ὁ μέλλων
βίος, ὃ βιωτός.

χο ὦ δίδυμα τέκνων ἄριστα,
» Τὸ φέρον ἐκ θεῶ, καλῶς
» Φέρην χρὴ, μήδ' ἄγαν ὕτω
» Φλέμεσθον· ἔ

τοι κατὰ μεμπ' ἔβητον.
αν πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις,
καὶ γὰρ ὃ μηδαμῇ τὸ φίλον φίλον,
ὁπότε γε καὶ τὸν, ἐν χερσὶν κατέχον.
ὦ πάτερ, ὦ φίλος,
ὦ τὸν ἀγ' κατὰ γᾶς σκότον ἡ μένος,
ἔδ' ἐγέρων, ἀφίλητος ἐμοί ποτε,
καὶ τάδε μὴ κυρήσης.

χο ἔπραξεν.
αν ἔπραξεν οἷον ἤθελε.

χο τὸ ποῖον;
αν ἄς ἐχρηξε γᾶς ἐπὶ ξένας
ἔθανε· κοίταν δ' ἔχῃ
νέρβην ἀνσκήιασυν αἶέν.
ἔδ' ἐπένθος ἐλιπ' ἄκλαυτον ἀγ' γὰρ ὅμ
μά σε τόδ' ὦ πάτερ, ἐμὸν
σὺν δακρύον· ἔδ' ἔχω
πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν
ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄλγος· ἰὼ μὴ
γᾶς ἐπὶ ξένας θανῶν ἐχρηξες, ἀλλ'
ἔρημος ἔθανες ὥδ' ἐμοί.
ὦ τάλαινα, τίς ἄρα με πόντος
ἄνθις ὥδ' ἔρημος· ἄπορος.
ἐπιμένεις ἔτ' ὦ φίλα,

- ἀνὴρ γὰρ ὃ σενεκτός, ὃ δ' ἐὶ σὺν νόσοις
 ἀλγυγὸς ἐξέπ' ἐμπετ', ἀλλ' ἢ τις βροτῶν
 θαυμαστός· εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν,
 ὃ κ' ἂν παρὲι μιν οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν·
 πῶ δ' αἶ τε παῖδες, χ' οἱ προπέμψαντες φίλων;
 αἶ δ' ὃ χ' ἐκείας· γούων γὰρ ὃ κ' ἀσήμενες
 φθογγαὶ σφ' ἐσημαίνουσι δ' αὖτ' ὀρμωμένας·
 αἶ αἶ· φῶν· ἔστιν ἔστιν ὧν δὴ
 ὃ τὸ μὲν, ἄλλο δ' ἐμὴ, πατρός ἐμφυτον
 ἄλαστον αἶμα δυσμόροιον σενάξην·
 ὥτινι τὸν πολὺν
 ἄλλοτε μὲν πόνον ἐμπεδον ἔχομεν,
 ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσσομεν
 ἰδόντε καὶ παθύσα·
 τί δ' ἐστιν;
 ὃ κ' ἐστιν μὲν ἡ χάσαι φίλοι·
 βέβηκεν;
 ὡς μάλιν ἂν ἢ πόθῳ λάβοις·
 τί γὰρ ὅτῳ μὴτ' Ἀρης
 μήτε πόντος ἀντέκυρσεν;
 ἄσκοποι δ' ἐπλάκεις ἐμαρτάν ἐν ἀφανεί
 τινι μόρῳ φαινόμεναι·
 τάλαινα· νῶϊν δ' ὀλεθρία
 νῦξ ἐπ' ὀμμασι βέβηκε·
 πῶς γὰρ, ἢ τιν' Ἀπίαν γυν, ἢ
 πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι, βίῳ
 δύσοισιν ἐξομνέτροφαν,
 ὃ κ' αἰτοῖδα· κατὰ μεφόνιος
 αἶδ' αἶ ἐλοι πατρὶ
 ξυνθανῆν γεραῶ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὕμεις τε παῖδες τῷδε, καὶ καταίνεσον
 μή ποτε προδώσῃν τάσδ' ἐκνών· τελέῃν δ' ὅσ' αὖ
 μέλλης φρονῶν ὅξυ μφέροντ' αὐταῖς ἀγ·
 ὅδ' ὡς ἀνὴρ γενναῖος, ἔκ οἴκτου μέτα
 κατήνεσεν τὰ δ' ὄρκιος δράσῃν ξένῳ·
 ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, ἀνθὺς Οἰδίπῳ
 ταύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων, λέγει·
 ὦ παῖδε, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ
 χωρῆν τόπων ἐκ τῶνδε· μή μ' ἂ μὴ θέμις
 λαύειν δικάειν, μὴ δὲ φωνῶντων κλύειν,
 ἀλλ' ἔρπεθ' ὡς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
 Θεὸς παρὲς τοῦ μανθάνων τὰ δρώμενα·
 τοσαῦτα φωνήσαντος ἤσκησάμεν
 ξύμπαντες· ἀσπεκτῇ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
 σέοντες, ὡμαρτῦμεν· ὡς δ' ἀπήλθομεν,
 χρόνῳ βραχὺ σφαφέντες, ἐξαπέδομεν
 τὸν ἄνδρα· τὸν μὲν, ἔδα μὲ παρόντ' ἔτι,
 ἄνακτα δ' αὐτὸν ὁμμάτων ἐπίσκιον
 χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς, ὡς δὲν ἔτινος
 φόβος φανέντος, ἔδ' ἀναχέτῃ βλέπῃν·
 ἔπειτα μέντοι βαῖον ἔδ' ἐκ χρόνῳ,
 ὀρώμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνῶν ἅμα
 καὶ τὸν θεῶν ὀλυμπον ἐν ταῦτ' ὡς λόγῳ·
 μόρῳ δ' ὁποῖω κείνος ὤλετ', ἔδ' ἂν ἤς
 θνητῶν φράσῃ, πλὴν τὸ Θεοῦ κάρα·
 ἔγχετο αὐτὸν, ἔτε πυρφόρος θεῶν
 κεραινὸς ἐξέπραξεν, ἔτε ποντία
 θύελλα κινήθεισα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ·
 ἀλλ' ἢ τις ἐκ θεῶν πομπὸς, ἢ τὸ νερτέρων
 ἄνθ' ἀνδρῶν γῆς ἀλύπητον βάβρον·

ΟΙΔΙ· ΕΓΙ·

ἐσθῆτι τ' ἐξήσκησαν, ἥ νο μίξεται·
 ἐπὶ δὲ πάντος ἔχε δρωῶτος ἡδονήν,
 καὶ ἦν ἔτ' ἀργὸν ὑδένων ἐφίετο,
 κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος· αἱ δὲ παρθένοι
 ῥίγησαν ὡς ἡκυσαν· ἐς δὲ γήνατα
 πατρὸς πεσῦσαι, κλαῖον· ὃ δ' ἀνίσταν
 σέρων ἀράγμυς, ὃ δὲ παμμήκης γόος·
 ὃ δ' ὡς ἀκὴ φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν,
 πύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, εἶπεν· ὦ τέκνα,
 ὅκ' ἐς ἔθ' ὕμιν τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ πάτήρ·
 ὀλωλε γὰρ δὴ πάντα τὰ μά· καὶ ἐτί
 τὴν δυσπόνητον ἐξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
 σκληρὰν μὲν οἶδα παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ μόνον
 τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα·
 τὸ γὰρ φιλῆν, καὶ ἔστιν ἐξ ὅττι πλέον
 ἢ τῷδε τάνδρὸς ἔχεθ'· ὃ τιτώμεναι,
 τὸν λοιπὸν ἦδη βίον διὰ ξέτον·
 τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι,
 λυγρὴν ἐκλαῖον πάντες· ὡς δὲ πρὸς τέλος
 γόων ἀφίκοντ', ὃ δ' ἐτ' ὠρώρει βοή,
 ἦν μὲν σιωπῇ· φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινος
 θώῳ ξεν αὐτὸν, ὥστε πάντας ὀρθίας
 σῆσαι φόβῳ δέισαντας ἐξαίφνης τρίχας·
 καλῇ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλὰ χῆ θεός·
 ὦ ὅτος ὅτος Οἰδίπυς, τί μέλλομεν
 χωρεῖν; πόλαι δὴ τὰ πόσ' βραδύνεται·
 ὃ δ' ὡς ἐπήθετ' ἐκ θεῶ καλῶμενος,
 αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἀνὰ κτα Θησεία·
 καὶ πρὶ προσήλθεν, εἶπεν· ὦ φίλον κάρα,
 δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὄν ὧ γὰρ παῖ καὶ τάρταρον,
κατάχουμαι ἐν καθαρόν
βῆναι ὁρμωμένω
νερτέρας τῷ ξένω νεκρῶν πλάκας.
σέτοι κικλήσκω τὸν αἰὲν αὐπνον.

αἰ ἀνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἂν
τύχοιμι λέξας Οἰδίπυν ὀληλότα.
ἀλλ' ἦν τὰ πραχθέντ' ὅτ' ἔγωγε μῦθος ἐν βραχεῖ
φράσαι παρέστιν, ὅτε τὰρ ὅς ἦν ἐκεῖ.

χο ὅλωλε γὰρ δύσμητος;

αἰ ὥς λελοιοῦτα
κεῖνον τὸν αἰὲν βίοτον ἐξεπίσασθαι.

χο πῶς; ἄρα θεῖα καὶ πόνη τάλας τύχη;
αἰ τῷτ' ἐστὶν ἤδη καποθωμάσαι πρέπον.

ὥς μὲν γὰρ ἐνθένδ' ἤρπε, καὶ σύ περ παρῶν
ἔξοισθ', ὅφ' ἡγήτηρος ὕδενος φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγέμενος.

ἐπεὶ δ' ἀφῆκτο τὸν καταρρέακτην ὁδὸν

χελκῶν βαβροῖσι γῆθεν ἐρρίξω μένον,

ἔση κελεύθων ἐν πολυχίστῳ μίᾳ,

κοίλῃ πέλας κρατήρος· ὅτ' ἔτι Θεσπίως

Γερίθου τε κεῖται πῖς αἰὲν ξυνθήματα.

ἐφ' ὅτ' ἐμίσσας, τῷτε Θεορικῆς πέτρῃ,

κοίλῃς τ' Ἀχέρει, καὶ πόλαις τάφῃ

καθέθετ' ὅτ' ἔδυσσε δύσπινος σολᾶς.

καὶ περ' αὐτοῖς παῖδας, ἠνώγει ῥυτῶν

ὑδάτων ἐνεγκῆν λυτρά καὶ χροᾶς ποθεῖν.

τάδ' ἀχλὺς Δήμητρος ἥς ἐπόφιν

πάγον μολύσσα, τάσδ' ἐπισυλᾶς πατρὶ

ταχεὶ πόρυσαν ξὺν χρόνῳ· λυτροῖς τέτιν

σφῶϊν αὖ πέφασμαι καίνος, ὥσπερ σφῶ πατρί·
 χωρεῖτε, καὶ μὴ φάινετ'· ἀλλ' ἄτ' ἐμὲ
 αὐτὸν τὸν ἱερόν τ' ὕμβον ἐξ ἀνρῶν, ἵνα
 μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε, τῇδε κρυφθῇαι χροῖ·
 τῇδ' ὧδε τῇδε βᾶτε· τῇδε γάρ μ' ἄγῃ
 Ἐρμῆς ὁ πομπὸς, ἥ τε νερτέρα θεῖς·
 ὥφως ἀφεγγές πρόσθε πῦ ποτ' ἦσθ' ἐμὸν;
 νῦν δ' ἔρχατόν σε τὴ μὸν ἄπεται δέμας·
 ἥδη γὰρ ἔρπω τὸν τελευταῖον βίον
 κρύψων παρ' ἄδην· ἀλλὰ φίλτατε ξένων,
 αὐτὸς τε, χώρα θ' ἥδε, πρόσπολοί τε σοί,
 ἀδάιμονες γένοισθε· καὶ π' ἀπραξίᾳ
 μέμνησθε μὲθανόντος ἀντυχέως αἰ·
 ἧ θέμις ἐστὶ μοι τὰν ἀφανῆ θεῶν
 καὶ σέλιταῖς σεβίξεν ἐν νυχτίων ἄναξ
 αἰδῶν αὖ αἰδῶν αὖ,
 λίσσομαι, μὴ τ' ἐπίπονα,
 μὴ τ' ἐπὶ βαρυάχει
 ξένον ἐκτανύσαι·
 μόρω, τὰν παγκυβή κατὰ
 νεκύνων πλάκα, καὶ σύγιοι
 δόμον· πολλῶν γὰρ ἂν
 καὶ μάταν πημάτων ἱνυμένων
 πάλιν σε δάμων δίκαιος αὔξει·
 ὥχθονισαι θεαί, σώματ' ἀνικῆτα
 θηρὸς, ὃν ἐν πύλαισι φασὶ πολυξέ
 σοις ἀνάσσει,
 κνυξέσθαι τ' ἐξ ἀντρων
 ἀδάμαστον φύλακα παρ' αἰδα
 λόγος αἰὲν ἀνέχῃ·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

θη πῶς ἔπασσ' ἔγχεαι δ' ἡλοῦσθαι τάδε ;
 οἰδ' αἶ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς, τὰ πολλὰ τε
 σφ' ἔφαντα χερὸς τῆς ἀνικητοῦ βέλη.
 θη πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεασίξονθ' ὄρῳ,
 καὶ φανδ' ὄφιν μα· χ' ὧ, τι χερὴ ποιεῖν, λέγε.
 οἰδ' ἐγὼ διδάξω τέκνον Αἰγέως, ἅ σοι
 γήρως ἄλυστα τῇδε κείσεται πόλις.
 χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτὴν ἐξηγήσομαι,
 ἄθικτος ἢ γητῆρος, ὃ με χερὴ θανεῖν.
 τῷτον δὲ φράζει, μὴ ποτ' ἀνθρώπων τινὶ,
 μήθ' ὃ κέκλυθε, μήτ' ἐν οἷς κείται τόποις·
 ὡς σοὶ πρὸ πολλῶν ἀσπίδων, ἀλκὴν ὅδε
 δορός τ' ἐπακτοῦ γητόνων αἰεί τιθῇ.
 ἀδ' ἐξάγιστα, μὴ δὲ κινεῖται λόγῳ,
 αὐτὸς μαθήσῃ, καὶ σ' ὅταν μόλῃς μόνος.
 ὡς ὅτ' ἂν ἀσπὼν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ,
 ὅτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς· σέργων ὁ μὲν.
 ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ σῶξε· χ' ὧταν ἤς τέλος
 τοῦ ξῆν' ἀφικνῇ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
 σήμαιν'· ὅδ' αἰεὶ τῷ πτόντι δ' ἡμνύτω.
 χ' ὅτ' ὡς ἀδ' ἦτον τήνδ' ἐνοικήσας πόλιν
 Σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἰδ' ἐμυρία πόλις,
 καὶ ἂν τις οἰκῇ, ῥαδίως καθύβρισαν.
 » Θεοὶ γὰρ αὖ μὲν, ὁφείδ' ἑσπορώσ', ὅταν
 » τὰ θ' ἄφείς τις, ἤς τὸ μάνισθαι τράπῃ.
 ὁ μὴ σὺ τέκνον Αἰγέως βύλου παθεῖν.
 τὰ μὲν τοιαῦτ' ἔν, ἥ δ' ὅτ' ἐκ διδάσκει μεν·
 χῶρον δ', ἐπεί γ' ἄρ με τὴν θεῶν παρὸν,
 σείχω μεν ἤδη, μὴ δ' ἐγ' ἐν τρεπώ μεθα.
 ὦ πάτερ, ὦδ' ἐπεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν

σφῶτιν

ἰγαισίου δ' ἐ συντύχοιμι.
 μήδ' ἄλασπον ἄνδρ' ἰδὼν,
 ἀπερδ' ἡ χάριν μετὰχοιμί πως.
 Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ.

οἰδί ἄρ' ἐγγὺς ἀνὴρ; ἄρ' ἔτ' ἐ μύχου τέκνα
 κίχῃσεται μου, καὶ κατορθοῦντος φρένα;

χο τίδ' ἂν θέλοις τὸ πῖσόν ἐ μῦθναι φρενί;
 οἰδί ἀνθ' ὧν ἔπαχον εἴ, τελεσφόρον χάριν
 δ' ἔναι σφιν, ἥν περ τυγχάνων ὑπεχόμην.

χο ἰὼ πᾶε· βαθι· βαθ'· ἥτ' ἄκραν
 ἐπὶ γυῖον ἐναλίω

Ποσειδάωνίω θεῷ τυγχάνεις
 βούθυτον ἐστὼν ἀγίξων, ἵκου.

ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα
 καὶ φίλους ἐπαξιόι
 δικάσαν χάριν παραχεῖν παθῶν.
 αἰῶ ὦ ναξ.

θη τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἡχῆται κτύπος,
 σαφὴς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὴς δ' ἐ τοῦ ξένου;
 μή τις Διὸς κεραυνὸς, ἥ τις ὀμβρία
 χάλαξ' ἐπὶ ῥάξασα; πάντα γὰρ θεῶ
 τοιαῦτα χεῖρ μάξοντος εἰκάσαι πάρα.

οἰδί ἄναξ, ποθὲν τι πρὸ φάνης· καὶ σοι θεῶν
 τύχην τίς ἐσθλὴν θῆκε τῆσδε τῆς ὁδοῦ.

θη τίδ' ἐσπῶ πᾶε Λαῖον ἑορτον αὖ;
 οἰδί ῥοπή βίου μοι· καὶ σ' ἄπερ ξυνήνεσα,
 θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ φάσας θανεῖν.

θη ἐν τῷ, δὲ κείσαι τοῦ μόρου τεκμηρίω;
 οἰδί αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλουσί μοι
 φάσδοντες ὅδ' ἐν, σημάτων προκημέων.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔχω φράσαι.

οἷα ὅρα ταῦτ' αἰ

χρόνος· ἐπὶ μὲν ἕτερα

τάδε πῆματ' αὖθις αὖξων ἄνω,

ἔκτυπεν αἰθὴρ ὦ Ζεῦ.

οἰδί ὦ τέκνα, τέκνα, πῶς ἀνέτισ' ἔντοπος

τὸν πάντ' ἄριστον δ' αὖρο Θησέα πόροι;

ἀν πάτερ, τί δ' ἐστ' ἀξίω μ', ἐφ' ᾧ καλῆς;

οἰδί Διὸς περὶ τὸς ἥδ' ἐμ' αὐτὴν ἄξεται

βροντὴ πρὸς ἄλιν· ἀλλὰ τί μεθ' ὧς τάχος.

χο ἴδε μάλα μέγας εἰρήπεται

κτύπος ἄφατος ὅδε

Δίοβολος· ἐς δ' ἄκραν

δεῖ μ' ὑπὲρ κρητὸς φόβαν,

ἔπειτα θυμὸν· ὕρα νῖα γὰρ ἄσραπὴ

φλέγῃ πάλιν.

τί μὰν ἀφήσῃ τέλος.

δεῖ δ' ἵα τόδ'· ὅ γὰρ ἄλιον

ἀφορμὰ ποτ' ἔκ' ἀνελξυμφορᾶς.

ὦ μέγας αἰθὴρ· ὦ Ζεῦ.

οἰδί ὦ παῖδες, ἦ καὶ τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος

βίου τελευτὴ, καὶ κέτ' ἐς ἀποστροφὴν.

χο πῶς οἶσθα; τῷ, δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχῃς;

οἰδί καλῶς κατόιδ'· ἀλλ' ὧς τάχιστα μοι μολῶν,

ἀνακταχώρας τῆσδε, τίς πορυσάτω.

χο ἔα· ἔα.

ἰδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίσταται

διαπρύσιος ὄτοβος.

ἴλαος ὦ δ' αἶμον, ἴλαος, ἥ τι γὰρ

ματέρι τυγχάνῃς ἀφειγγὲς φέρων.

ἐναισίον

- ἀν οἱ μοι τάλαϊνα· τίς δ' ἐτολμήσῃ κλύων
 τὰ τῷ δ' ἔπειθαι τὰν δρὸς οἱ ἐθέασισιν ;
 πο ὅδ' ἀγγελῷ μιν φλαῦρ· Ἐπὶ στρατιλάτου
 » χρισῶν, τὰ κρῖανω, μὴ δὲ τὰν δ' ἄλ' ἐλθῶν.
 ἀν ὅτως ἄρ' ὦ πάτερ ταῦτά σοι δεδογμένα ;
 πο καὶ μὴ μ' ἐπὶ χῆρ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἢ δ' ὁδὸς
 ἔσται μέλουσα, δύσποτμός τε καὶ κακὴ
 πρὸς τοῦδε πατρὸς, τῶν τε τοῦ δ' Ἐριννύων·
 σφῶϊν δ' ἀνοδὸν Ζεὺς, τὰ δ' εἰ τελεῖτέ μοι
 θανόντ'· ἐπεὶ ὅ μοι ξῶντι γ' αὖθις ἔξετον,
 μίθεσθε δ' ἥδη χαίρετόν τ'· ὅ γάρ μ' ἔτι
 βλέποντ' ἐσόφεισθ' αὖτις.
 ἀν ὦ τάλαϊν' ἐγὼ.
 πο μή τοι μ' ὀδύρου.
 ἀν καὶ τίς ἂν σ' ὀρμώμενον
 ἦς προὔπλον ἄδην, ὅ κατασείνοι κάσι ;
 πο εἰ χρὴ, θανούμαι.
 ἀν μὴ σὺ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθῶ.
 πο μὴ πῆθ' ἂ μὴ δ' εἶ.
 ἀν δύσῆλαινά τ' ἄρ' ἐγὼ,
 εἴ σου σερηθῶ.
 πο ταῦτα δ' ἐν τῷ δάμοι
 καὶ τῇδε φῦναι χ' ἀτέρρα· σφῶϊν δ' ἔν' ἐγὼ
 θεοῖς ἄρῶμαι μὴ ποτ' ἀντῆσαι κακῶν·
 ἀνάξια γὰρ πᾶσιν ἐς ἐδυσυχεῖν.
 χο νῆα τὰ δὲ νεόθεν ἤλθέ μοι,
 βαρὺ ποτμα κακὰ
 παρ' ἀλαῶ ξένου,
 εἴ τι μοῖρα μὴ κιχάνῃ.
 μάτην γὰρ ὅδ' ἐν ἀξίῳ μαδαμόνων

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- χο Πολύνηκες, ἔτε τὰς παρελθούσας ὁδοὺς
 ξυνήδομαι σοι, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν.
 πο οἵ μοι κελεύθου, τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας.
 οἵ μοι δ' ἐταίρων· δῖον ἄρ' ὁδοῦ τέλος
 Ἀργούς ἀφωρμήθη μιν· ὦ τάλας ἐγώ.
 τοῖσ' αὖτον, δῖον ἔδ' ἐφωνήσά τινα
 ἔξισθ' ἐταίρων, ἔδ' ἀποσρέψαι πάλιν·
 ἀλλ' ὄντ' ἀναυδον, τῇδε συγκύρσαι τύχῃ.
 ὦ τοῦδ' ὅμαι μοι παῖδες, ἀλλ' ὕμῃς ἐπὶ
 τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένον,
 μή τοι με πρὸς θεῶν σφῶϊν γ' ἀνεί τοῦδ' ἀράς
 πατρὸς τελώνται, καὶ τις ὑμῖν ἐς δόμους
 νόστος γένηται, μή μ' αἰτιάσῃτε γε,
 ἀλλ' ἐν τάφοισι θιάσθαι, καὶ κτερίσμασι.
 καὶ σφῶϊν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίξετον
 τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονήσ' αὖτον, ἔμ' ἐλάσονα
 ἔτ' ἄλλον οἷσ' αὖ τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.
 ἀν Πολύνηκες, ἱκετάνω σε πηδῆναι τί μοι.
 πο ὦ φιλότατη τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε.
 ἀν σρέψαι σφάτου μ' εἰς Ἀργεὺς ὡς τάχιστα γε,
 καὶ μή σε γ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.
 πο ἀλλ' ἔχ' οἶν γε· πῶς γὰρ αὖθις αὖ πάλιν
 σφάτου μ' ἄγοιμι ταυτὸν εἰσάπαξ τρέσας;
 ἀν τί δ' αὖθις ὦ παῖ δῖε σε θυμοῦσθαι; τί σοι
 πάτραν κατασκάφαντι κέρδος ἔρχεται;
 πο αἰχρὸν τὸ φύγην, καὶ τὸ πρεσβύοντ' ἐμὲ
 ἔτω γελάσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.
 ἀν ὅρῃς τὰ τοῦδ' ἔν ὧς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρῃ
 μαντῶμαθ', ὃς σφῶϊν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροῇ;
 πο χρήξει γάρ· ἡ μὲν δ' ἔχ' ἐκ συχωρητῆα.

ἀν οἵ μοι

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ.

νῦν δ' αἰδέ μ' ἐκσώξουσιν, αἰδ' ἐμαὶ τροφοί,
 αἰδ' ἄνδρες, ὅ γυναικες εἰς τὸ ξυμπονεῖν.
 ὕμεις δ' ἀπ' ἄλλου καὶ ἐμοῦ πεφύκατον.
 τοιγάρ σ' ὁ δαίμων ἔσορ' ἔμην ὅτι πω
 ὥς αὐτίκ' ἔπερ' οἶδε κινεῖνται λόχοι
 πρὸς ἄστυ Θήβης. οὐ γάρ ἐσθ' ὅπως πόλιν
 κείνην ἐρήτις, ἀλλὰ πρόθεν αἶματι
 πεσὴ μαινομένη χ' ὠξύναιμος ἐξίσου.
 τοιάσδ' ἀράς σφῶϊν πρόθεν ἐξέειπ' ἐγὼ,
 νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
 ἵν' ἀξιώτον τοὺς φυτάνσαντας σέβῃν,
 καὶ μὴ ἔατι μάχην, ἧ τυφλοῦ πατρὸς
 τοιάδ' ἐφυτον. αἶδε γὰρ τάδ' ἔκ' ἐδρων.
 τοιγάρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
 κρατοῦσιν, εἴπέρ ἐστιν ἡ παλαίφατος
 Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς, ἀρχαίοις νόμοις.
 σὺ δ' ἔρ' ἄπο πῦρός τε, καὶ πάτῳ ἐμοῦ
 κακῶν κήκισε, τάσδε συλλαβὼν ἀράς,
 ἄσσοι καλοῦμαι, μή τε γῆς ἐμφυλίου
 δορὶ κρατῆσαι, μή τε νοσῆσαι ποτε
 τὸ κοῖλον Ἀργός, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ
 θανεῖν, κτανεῖν θ' ὕφ' ὅπερ ἐξελέηλασαι.
 τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τοῦ ταρτάρου
 συγνὸν πατρῶον ἔρεβος, ὥς σ' ἀποκίσῃ.
 καλῶ δ' ἐτάσδε δαίμονας καλῶ δ' Ἀρη
 τὸν σφῶϊν τὸ δηνὸν μῖσος ἐμβεβληκίῳτα.
 καὶ ταῦτ' ἀκούσας, σείχε. καὶ ξάγγελ' ἰὼν
 καὶ πᾶσι Καδμῳοῖσι, τοῖς σαυτοῦ θ' ἅμα
 πιστοῖσι συμμάχοισιν, ἔνεκ' Οἰδίπους
 τοιαῦτ' ἔγχε με πασὶ τοῖς αὐτοῦ γέγρα.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

καὶ γὰρ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξηγηφότες.
 ὅδ' ἐν δόμοις τύραννος, ὧτάλας ἐγὼ,
 κοιῇ καθ' ἡμῶν ἐγγέλων ἀβρύνεται.
 ὃν ἴσ' οὐτ' ἢ μὴ ξυμπαρὰ σῆσ' φρενί,
 βραχὺ σὺν ὄγκῳ καὶ πόνῳ διασκεδῶ.
 ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς σῆσω σ' ἄγων.
 σῆσω δ' ἐμαυτὸν, κείνον ἐκ βαλὼν βίᾳ.
 καὶ ταῦτα, σοῦ μὲν ξυνθέλοντος ἐστ' μοι
 κομπῆν· ἄνδρ' οὐδ' ἔσθ' ὅθ' ἔσθ' ὀφείλω.

χ^ο τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος ἔνεκ· οἱ δὲ τοῦ
 ἴπ' ὅποια ξύμφορ', ἐκπέμψαι πάλιν.
 οἱ δὲ ἀλλ' ἢ μὲν ἄνδρες τῆσδε διμῆχος χθονὸς
 μὴ τύχῃ αὐτὸν δ' αἶψα προσέμψας ἐμοὶ
 Θησέως, δίκαιων ὥστ' ἐμοῦ κλύει λόγους,
 ἥτ' ἂν ποτ' ὁ μῆς τῆς ἐμῆς ἐπῆσθετο.
 νῦν δ' ἀξιώθεῖς, εἴσι· καὶ κούσας γ' ἐμοῦ
 τοιαῦθ', ἃ τὸν τοῦδ' ἔποτ' ἀφραγῆ βίον.
 ὅς γ' ὦ κακίστη σὴ πῆρα καὶ θρόνους ἔχων,
 ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχῃ,
 τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τὸνδ' ἀπῆλασας,
 καὶ θηκας ἀπολιν· καὶ σὺ λάς ταύτας φορεῖν,
 αἷς νῦν δ' ἀκρύγ' ἐσορῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ
 ταυτῷ βεβηκὼς τυγχάνῃς κακῶν ἐμοί.
 ἢ κλαυσὰ δ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰσέα
 τάδ', ὥσπερ ἄν' ἐξω σοῦ φονέως με μνημένος.
 σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἐθηκας ἐντροφον.
 σὺ μ' ἐξέωσας· ἐκ σέθεν δ' ἄλῳ μένος,
 ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
 ἢ δ' ἐξέφυσας τάσδε, μή μ' αὐτῷ τροφούς
 τὰς παῖδας· ἢ τ' ἂν ἔκ' ἂν ἦν τὸ σὸν μέρος.
 νῦν δ'

ἢ τοὺς τὰ δ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς·
 εἶεν· τί δ' ἤτι νῦν ἀφισμένους κυρῶ,
 σοὶ προσροπαίους ὧ πάτερ λιτάς ἔχων,
 αὐτός γ' ἐμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν,
 οἱ νῦν ξὺν ἐπ' ἀτάξεσι, ξὺν ἐπ' αἵτε
 λόγχαις, τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεσῶσι πᾶν;
 οἷος Δορύαντος Ἀμφιάρεως, ταπρῶτα μὲν
 δορικρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς.
 ὁ δ' αὐτερος δ' αὐτωλὸς Οἰνέως τόκος
 Τυδαῖς· τρίτος δ' Ἐτέοκλος ἀργῆος γεγώς·
 τέταρτον Ἰππομέδοντ' ἀπέσειλεν πατὴρ
 Τυλαῖος· ὁ πέμπτος δ' ὄλχεται κατασκαφῇ
 Καπανεύς τὸ Θήβης ἄστυ δ' ἠώσθη τάχα·
 ἔκτος δ' Ἐπαρθενόπαιος ἀρκῆς ὄρνυται,
 ἐπώνυμος τῆς πρόθεν ἀδμήτης χρόνῳ
 μητρὸς λοχυθεῖς πρὸς Ἀταλάντης γένος·
 ἐγὼ δ' ἐσὸς, κεί μὴ σὸς, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
 πότμου φυτευθῆς· σὸς γέ τοι καλούμενος,
 ἄγω τὸν Ἀργεὺς ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν·
 οἱ δ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ φυγῆς πάτερ,
 ἵκετό μοι ξύμπαντες ἐξ αὐτοῦ μενοι,
 μῆνιν βαρεῖαν ἠνάσθην, ὀρμωμένῳ
 τῷ δ' ἀνδρὶ τοῦ μοῦ πρὸς κᾶσιγνήτου τίσιν·
 ὅς μ' ἐξέωσεν, καὶ πεσὺ λήσεν πάτρας·
 εἰ γάρ τι πρὸς ἐστὶν ἐκ χρησιρῶν,
 οἷς ἀνὴρ σὺν προαθῇ, τοῖσι δ' ἔφασκεν εἶναι κρᾶτος·
 πρὸς νῦν σε κρηνῶν, πρὸς θεῶν ὁμογνίων,
 αἰτῶ πιθῆσθαι, καὶ παρρησιάσθην· ἐπεὶ
 πῶλοί μιν ἡμεῖς, καὶ ξείνοι· ξένος δ' ἐσὺ·
 ἄλλους δ' ἐθωπύοντες, οἰκοῦμεν, σὺ τε

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τὸ δύστροπον καὶ προσήγορον σῶμα,
 ὥς μή τι μόν τοῦ θεοῦ γε προσέστην
 ὕτως μ' ἄφ' ἧ γε μηδὲν ἀντιπείν' ἔπος.
 ἀν λέγ' ὦ ταλαίπωρ αὐτὸς, ὦν χρεῖα πάρος.
 » Τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματ', ἡ τέρψαντά τι,
 » ἡ δυχεράναντ', ἡ κατοικτίσαντά πως,
 » παρέχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοισι τινά.
 πο ἀλλ' ἐξερῶ· καλῶς γὰρ ἐξηγῇ σύ μοι,
 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποῖς μενος
 ἄρωγον· ἐνθεν μ' ὦδ' ἀνέσπασεν μολεῖν
 ὁ τῆσδε γῆς κοῖρανος, Διδοῦς ἐ μοῖ
 λέξαι τ' ἀκοῦσαι τ' ἀσφαλῆ ξὺν ἐξ ὁδῷ.
 καὶ ταῦτ' ἀφ' ὧ μὲν ὦ ξένοι βουλήσομαι,
 καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν, καὶ πατὴρὸς κυρεῖν ἐ μοί.
 αἰ δ' ἦλθον, ἦδη σοι θέλω λέξαι πάτερ.
 γῆς ἐκ πατρώας ἐξελέηλαμαι φυγὰς,
 τοῖς σοῖς πανάρχουσιν οὐν ἐν ἔνθα κτείνε θρόνοις
 γονὴ πεφυκὼς ἡξίαν γερατέρα.
 ἀνθ' ὧκ μ' Ἐτεοκλῆς ὦν φύσιν ἐώτερος,
 γῆς ἐξέωσεν, ὅτε νικήσας λόγῳ,
 ὅτ' ἔς ἐλεγχον χερὸς, ὅτ' ἔργου μολών.
 πάλιν δ' ἐπέσας, ὦν ἐγὼ μάλιστα μὲν
 τὴν σὴν Ἐριννύν αἰτίαν εἶναι λέγω.
 ἔπητα καὶ πὸ μάντεων ταύτῃ κλύων.
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἀργεὺς ἐς τὸ δωρικὸν
 λαβὼν Ἀδρασσον πενθερὸν, ξυνωμότας
 ἔσπασ' ἐμαυτῷ γῆς, ὅσοι περ Ἀπίας
 πρῶτοι καλοῦνται, καὶ τετίμνηται δορί.
 ὅπως τὸν ἐπ' ἀλοχον ἔς Θήβας σῆλον
 ξὺν τοῖσδ' ἀγέρας, ἡ θάνοιμι πανδίκως,
 ἢ τοῖς

- ἀκτῖν' αἰ δὲ, νυχίαν ἀπόριπᾶν.
 ἀν καὶ μὴν ὅδ' ἡ μῖν ὥς ἔοικεν ὀξέος
 ἀνδρῶν γε μῦθος ὦ πάτερ, δι' ὅμματος
 ἀσπεκτὶ λήβων δάκρυον ὦδ' ὁδοιπορῶ.
 οἰδ' ἰ τίς ὅτος;
 ἀν ὄνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
 γνώμη, πάρεστι δ' αὖρο Πολυνείκης ὅδε.
 πο οἶμοι τί δράσω; πότερὰ τὰ μαυτοῦ κακὰ
 πρόσθεν δακρύσω παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὄρων
 πατρὸς γέροντος, ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς
 ξὺν σφῶϊν ἐφάρηκ' ἐνθάδ' ἐκ βεβλημένον
 ἑσθῆτι σὺν τοιᾷδε τῆς, ὃ δυσφιλὴς
 γέρων γέροντι συγκατῶν κεν πόνος
 πλουρὰν μαραίνων. κρατὶ δ' ὅμματος ἐρεῖ
 νόμη δ' αὔρας ἀκτένιστος αἴσσεται.
 ἀδελφὰ δ' ὥς ἔοικε τούτοισιν φορεῖ,
 τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια.
 ἀ' γὰρ πανώλης, ὃς ἄγαν ἐκ μανθάνω.
 καὶ μαρτυρῶ κακίστος ἀνθρώπων τροφᾶς
 ταῖς σᾶισιν ἦκην, τᾶλλα μὲν ξάλλων πάθῃ.
 ἀλλ' ἐστὶ γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
 αἰδώς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοὶ πάτερ
 παρασταθῆτω. Τῶν γὰρ ἡ μαρτημένων,
 ἀκὴ μὲν ἐστὶ, προσφορά δ' ἔκ ἐς ἐτι.
 τίσι γὰρ;
 φώνησον ὦ πάτερ τι. μή μ' ἀποσραφῆς.
 ὅδ' ἄντα μείβῃ μ' ὅδ' ἐν, ἀλλ' ἄτι μάσας
 πέμψῃς ἀναυδός, ὅδ' ἂ μινί γς φράσας;
 ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὅμαίμονες,
 πηράσαςτ' ἀλλ' ὅ μεις γε κινήσαι πατρός.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τα δ' ἔκ' ἀν' ἰδοῖς, ὁπότ' ἄν τις
 εἰς πλεονέσῃ
 τῷ θέλοντος, ἔδ' ἐπὶ κόρος
 ἰσοτέλειος
 αἶδος ὅτι μοῖρ' ἀνυμνέαιος,
 ἄλυστος, ἄχρος ἀναπέφνη
 θάνατος εἰς τελευτάν,
 μὴ φύναι τὸν ἅπαντα νι
 καλόν. τόδ' ἐπὶ φανῇ,
 βῆναι κῆθεν, ὅθεν περ ἦκῃ
 πολὺ δυνάτερον ὡς τάχιστα.
 ὡς αὐτ' ἀντὶ τὸ νέον παρῇ
 κῆφας ἀφροσύνας φέρον,
 τίς πλάγχθη πολὺ μοχθός ἐξω;
 τίς ἔκ' ἀμαρτῶν ἐνι;
 φόνοι· στάσις· ἔρις· μάχαι,
 καὶ φθόνοι· τό, τε κατὰ μέμῃον
 ἐπιλέλοχε πύματον
 ἀκρατὲς ἀπροσόμιλλον,
 γῆρας ἄφιλον· ἵνα πρόπαντα
 κακὰ κακῶν ξυνοικῇ.
 ἐν ᾧ τλάμων ὅδ' ἔκ' ἐγὼ μόνος
 πάντοθεν βόρρος ὡς τις ἀκτὰ
 κυματοπλήξ χειμερία κλονεῖται.
 ὡς καὶ τόνδε κατὰ κρας
 θεινὰ κυματοαγῆς
 αἶται κλονέουσιν αἰεὶ ξυνῆσαι.
 αἰ μὲν, ἀπ' αἰλίσ
 δυσμῶν, αἰδ' ἀνατέλ
 λοντος, αἰδ' ἀνα μέσσαν

ακτὴν,

ἄρρη μὲν ἔργα, τῷ λόγῳ μινύεται.
 ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μήτε δρῶντά σε
 τὰ τῶν κακίστων δουρεβυσσάτων πάτερ,
 θέμις σέ γ' ἕναι κῆνον ἀντιδρᾶν κακῶς,
 ἀλλ' αὐτόν· ἥσ' ἰχ' αἰτέροις γοναὶ καὶ καὶ,
 καὶ θυμὸς ὀξύς· ἀλλὰ νουθετοῦ μενοι
 φίλων ἐπιδάϊς, ἐξ ἐπάδονται φύσιν.
 σὺ δ' ἥς ἐκείνα μὴ τὰ νῦν ἀποσιόησθαι
 πατρῶα καὶ μητρῶα πῆμαθ', ὅ' παθεις·
 καὶ κῆνα λύσης, διδ' ἐγὼ γνώσῃ κακοῦ
 θυμοῦ τελευτήν, ὡς κακὴ προσγίνεται.
 ἔχῃς γὰρ ὅ βίαια τὰν θυμὸν μήματα,
 τῶν σῶν ἀδέρκετων ὁμμάτων τιτῶμενος.
 ἄλλ' ἡμιν εἶπε· Διπαρεῖν γὰρ ὅ καλόν
 Δίκαϊα προχρήξουσιν, ὅδ' αὐτόν μιν αὖ
 Γάργην· παθόντα δ' ἔν' ἐπίστασαι τίτην.
 οἶδ' ἵ τέννον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾷτέ με
 λέγοντες· ἐσθ' ἔν' ὅπως ὑμῖν φίλον.
 μόνον ξέν' ἔπερ κῆνος ὧδ' ἐλεύσεται,
 μηδ' ἴς κρατήτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε.
 θη ἄπαξ τὰ τοιαῦτ', ὅχι δ' ἴς χρήξω κλύην
 ὧ πρέσβυ· κομπῆν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δ'
 σῶν ἴδ', ἐάν περ καὶ μέ τις σώξῃ θεῶν.
 χο ὅστις τοῦ πλέονος μέρους
 χρήξῃ τοῦ μετρίου παρῆς
 ξώην, σκαλοσύναν φυλάσσων,
 ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται·
 ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἰ μακρὰ
 αἰμέραι κατέθεντο δὴ
 λύπας ἐγγυτέρω· τὰ τέρπον

οἰδί ποδαπόν; τί προχρήξοντα τῷ θακῇ ματι;
 θη ἔκ οἶδα, πλὴν ἐν· σοῦ γὰρ ὡς λέγουσί μοι,
 βραχύν τιν' αἰτῇ μῦθον, ἔκ ὄγκου πλέον·
 οἰδί ποῖόν τιν'; ἔγὰρ ἡδ' ἔδρασ μικροῦ λόγου.
 θη σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν, μολόν
 τ' αἰτεῖν ἀπελθεῖν ἀσφαλῶς τῆς δ' αὖρ' ὁδοῦ.
 οἰδί τις δ' ἦτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προαθακῶν ἔδραν;
 θη ὄρα κατ' Ἀργος ἢ τις ὑμῖν ἐγγενης
 ἔσθ', ὅστις ἂν σου τῆτο προχρήξοι τυχεῖν.
 οἰδί ὦ φίλτατ', ἐπίχεσθ' περ ἢ.
 θη τίδ' ἔστι σοι;
 οἰδί μὴ μου δειθῆς.
 θη πράγματος ποῖου; λέγε.
 οἰδί ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ', ὅς ἐσθ' ὁ προσάτης.
 θη καὶ τίς ποτ' ἐστὶν ὄνγ' ἐγὼ φέξαί μοι;
 οἰδί πᾶς ἔμ' ὦν ἀξισυγνός· ἔμ' λόγων ἐγὼ
 ἀλγίς ἂν ἀνδρῶν ἐξαναχόμην κλύων.
 θη τίδ' ἔκ ἀκούγην ἐστ', καὶ μὴ δρᾶν ἂ μὴ
 χρήξῃς; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν;
 οἰδί ἔχθιστον ὦν ἀξέφθεγμα τοῦθ' ἦ καὶ πατρί·
 καὶ μὴ μ' ἀνάγκη προσβάλλῃς τάδ' ἡκίστην.
 θη ἀλλ' ἢ τὸ θακῇ μ' ἐξαναγκάξῃ, σκόπη,
 μὴ μοι πρόνοι' ἢ τοῦ θεοῦ φυλακτεία.
 ἀν πάτερ, πιθοῦ μοι, καὶ νῖα παραινέσω·
 τὸν ἀνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ
 χάριν παραχῆν, τῷ θεῷ θ' ἂ βούλεται.
 καὶ νῶϊν ὕπηκε τὸν κασίγνητον μολῆν.
 ἔγάρ σε, θάρσῃ, πρὸς βίαν παραπάσῃ
 γνώμῃ, ἂ μὴ σοι συμφέροντα λέξεται.
 λόγων δ' ἀκούσαι, τίς βλάβη; τά τοι καλῶς

καί μοι χέρ' ὧ' νάξ διεξίαν' ὄρεξον, ὥς
 φάυσω, φιλήσω τ' εἰ θέμις τὸ σὸν κῆρα·
 καί τοι τε φωνῶ· πῶς δ' ἂν ἄθλιος γιγῶς,
 θιγῆν θελήσαι μ' ἀνδρὸς, ὃ τις ἔκ' ἐνι
 κηλὶς κακῶν ξύνοικος; ἔκ' ἐγώ γε σε·
 οὐδ' ἔν' ἐάσω· τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν
 μόνοις δῖόν τε συντλαίπωρ' εἶν τάδε·
 σύ δ' αὐτόθεν μοι χᾶρι· καὶ τὰ λοιπὰ μου
 μέλου δικάως, ὥς περ ἐς τόδ' ἡ μέρας·
 θη ἔτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
 τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε θαυμάσας ἔχω,
 ὅδ' εἰ πρότε μὲν προὔλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη·
 βάρος γὰρ ἡ μᾶς ἔδ' ἐν ἐκ τούτων ἔχῃ·
 ἔγὰρ λόγοισι τὸν βίον ἀπουδάσομεν
 λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς δρωμένοις·
 δέκνυμι δ'· ὦν γὰρ ὧ μοσ', ἐκ ἐφ' ἄνυσά μιν
 ὅδ' ἐν σε πρέσβυ· τάσδε γὰρ πάρε' ἔμ' ἄγων
 ξώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατιπληγνέων·
 χ' ὥπως μὲν ἄγων ἔτος ἡρέθη, τὶ δ' εἰ μάτην
 κομπῆν, ἃ γ' ἔσθ' αὐτὸς ἐκ ταύταιν ξυνῶν;
 λόγον δ' ὅς ἐμπέπῳ κεν ἀρτίως ἐμοὶ
 σείχοντι δῦρο, συμβαλοῦν γνώμην· ἐπεὶ
 σμικρὸς μὲν ἔπειν, ἄξιός δ' ἐθαυμάσαι·
 πρᾶγος δ' ἀτίξην, ὅδ' ἐν ἀνθρώπων χρεῶν·
 οἰδί τίδ' ἐστ' τέκνον Λιγέως; δίδασκέ με,
 ὥς μὴ ἐλθ' ὅτ' αὐτὸν μηδὲν, ὦν σὺ πυνθάνῃ·
 θη φασὶν τιν' ἢ μῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν
 ἐκ ὄντα, συγγνήδῃ, προαιεσσόντά πως,
 βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος· παρ' ὧ
 θύῳτ' ἐκυρον ἠνίχ' ὥρμώμην, ἐγώ·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Θῆσ' ὡς ἴσῳσαν, φιλάτων τ' ὀπαόνων.
 οἰδί' προσέλθ' ὧ πάι πατρί· καὶ τὸ μῆδ' αἰμῶ
 ἔλπιον ἤξιν σῶμα, βασιᾶσαι δ' ὅτε.
 ἄν' αἰτῆς ἀτάνη· σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.
 οἰδί' τοῦ δῆτα, τοῦ ἔσιν;
 ἄν' αἰδ' ὁμοῦ πελάξομεν.
 οἰδί' ὧ φίλτατ' ἔρνη.
 ἄν' Ἰῶ τεκόντι πάνφίλον.
 οἰδί' ὧ σκῆπτρα φωτός.
 ἄν' δυσμόρου τε δύσμορα.
 οἰδί' ἔχω τὰ φίλτατ'· ἐδ' ἔτ' ἄν' πανάβλιος
 θανὼν ἄν' εἴην, σφῶϊν παρεσῶσαι ἐμοί.
 ἐρήσατ' ὧ πάι πληρὸν ἀμφὶ δειῖον,
 ἐμψυτε τῷ φύσαντι, καὶ ἀπαύσειτον
 τοῦ πρόσθ' ἐρήμου, τοῦ τε δυσήνου πλάνη.
 καὶ μοι τὰ πραχθέντ' ἤπαθ' ὡς βράχης, ἐπεὶ
 ταῖς τιλικαῖς δέ, σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος.
 ἄν' ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας· τοῦδε χρὴ κλύειν πάτερ.
 καὶ σοὶ τε τοῦργον τοῦ μὲν ἔσσι βραχύν.
 οἰδί' ὧ ἔγνε, μὴ θανάμαξε πρὸς τὸ λιπαρές.
 τέκν' ἐμφανέντ' ἄελπεα, μηκύνω λόγον.
 ἐπίσ' αἶμα γὰρ τήνδε σὴν ἐς τὰ δέ μοι
 τέρψιν παρ' ἄλλου μῆδ' ἐνὸς πεφασμένην.
 σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας, ἔκ' ἄλλος βροτῶν.
 καὶ σοὶ θεοὶ πόροιν ὡς ἐγὼ θέλω,
 αὐτῷ τε, καὶ γῇ τῇδ'· ἐπεὶ τόγ' εὖ σε βέες,
 μόνοις παρ' ὕμιν ἄνθρωπων ἐγὼ,
 καὶ τοῦ πιθέες, καὶ τὸ μὴ φουδοσὺ μῆν.
 εἰδὼς δ', ἀμύνω τοῖς δέ τοῖς λόγοις τὰ δέ.
 ἔχω γὰρ ἄχ' ὡς δὶά σέ, κοῦν ἄλλον βροτῶν.

τὰν δ' ἡνὰ τ' ἄσαν, δ' ἡνὰ δ' ἄν
 ῥῆσαν· πρὸς αὐτοῖς μάλιστα·
 τελεῖ τελεῖ Ζεὺς τι κατ' ἄμαρ·
 μάντις εἴ μ' ἐσθλῶν ἀγώνων,
 ἥθ' ἀελλοία ταχὺρ
 ῥωστος πελῆας
 αὐθέριας νεφέλας
 κύρσαι μ', αὐτῶν δ' ἀγώνων
 θεωρήσασα τὸ μὲν ὄμμα·
 ἰὼ Ζεῦ πάνταρχε θεῶν,
 παντόπια· πόροις
 γὰς τὰς δὲ δαμόχουσις
 ἐπινικίῳ σθένει
 τὸν ὄναρρον τελεῖωσαι λόχον·
 σε μνάτε πάϊς παλλὰς Ἀθάναι,
 καὶ τὸν ἀργυρτὰν Ἀπόλλω,
 καὶ κασιγνήταν Πηνελόπειαν
 σῖκτων ὀπαδὸν
 ὠκυπόδων ἐλάφων,
 σέργω διπλᾶς ἄρωγας
 μολεῖν γὰρ τὰς δὲ καὶ πολίταις·
 ὦ ξέν' ἀλήττα, τῷ σφοπῷ μὲν ἔκ' ἐρεῖς
 ὧς φουδόμεντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
 τὰς δ' ἄσπον αὐθις ὧς ἐπροσπολουμένας·
 οἰδ' ἴ' πῶ, ποῦ; τί φῆς; πῶς εἶπας;
 ἄν' ὦ πάτερ, ὦ πάτερ,
 τίς ἂν θεῶν σοι τὸν δ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδέειν
 δόει, τὸν ἡμᾶς δ' ἄνθρωπο προσηύμεντά σοι;
 οἰδ' ἴ' ὦ τέκνον, ἦ πάρισον;
 ἄν' αἶδε γὰρ χεῖρες

μίξουσιν, ἢ πρὸς πυθίαις,
 ἢ λαμπάσιν αἰκταῖς.
 ἢ ποτνια σε μναί τιθι
 νοῦνται τέλη
 θνατοῖσιν ὧν καὶ χρυσία
 κληῖς ἐπὶ γλώσῃ βέβαιον
 προσώλων ἀμολπιδᾶν.
 ἐνθ' οἱ μᾶλλον ὀρβάταν
 Θησεία, καὶ τὰς Δισκόλους
 ἀδμήτας ἀδελφεάς,
 αὐτάρ κητάχ' ἐμμίξην βοᾶ
 τοῦσδ' ἀνὰ χώρους.
 ἦ που τὸν ἐφέσπερον
 πέτρας νιφάδος πελῶ
 σ' Οἰάτιδος ἐκ νομῶν
 πώλοισιν, ἢ ῥιμφορμάτοισι
 φάγοντες ἀμίλλαις
 ἀλώσεται δῖνος ὁ προσ
 χώρων Αἰγυῖος.
 δῖνὰ δ' ἐΘησέδαν ἀκμά.
 πᾶς γὰρ ἀσράπῃ χαλινός.
 πᾶσα δ' ὀρμᾶται κατ' ἄμ
 πυκνήρια φάλαρα πώλων
 ἄμβασις· οἷτάν ἱππῖαν
 τιμῶσιν Αἰθάναν,
 καὶ τὸν πόντια καὶ αἰόχον
 Ρέας φίλον ἔχον·
 ἔρδουσιν, ἢ μέλλουσιν ὥς
 προμνᾶται τί μοι
 γνώμα· τάχ' ἂν δώσῃ

ΟΙΔΙ. ΕΠΙ.

- ἀπώδουσιν· ἢ μῆϊς δ' οἱ παθόντες, ἔσταμεν.
 κρέ τί δ' ἦτ' ἄμαυρῶ φωτὶ προσάειρε ποῖν;
 θη ὁδοῦ κατάρχην τῆς ἐκεί, πομπὸν δέ μοι
 χώρην· ἴν' εἰ μὲν ἐν τὰ ποιοισι τοῖσδ' ἔχῃς
 τὰς παῖδας ἡμῶν, αὐτὸς ἐνδείξεῃς ἐμοί.
 ἦ δ' ἐγκρατεῖς φάρονσιν, ὅδ' ἐν δέῃ ποῖν.
 ἄλλοι γὰρ οἱ ἀπώδοντες· οὐκ ἔμῃ ποτε
 χώρας φυγόντες τῆσδ', ἐπαύωνται βείοις.
 ἀλλ' ἐξυφηγού· γινώθι δ' ὥς ἔχων, ἔχη.
 καὶ σ' ἔλε θηρῶν θ' ἡ τύχη· Τὰ γὰρ δόλω
 τῷ μὴ δικάω κτήματ', οὐχὶ σώζεται.
 κῆκ' ἄλλον ἔξῃς εἰς τόδ', ὥς ἐξοιδάσε.
 ἔφιλόν, ἔδ' ἄσκανον ἐς τοσὴν δ' ὕβριν
 ἤκοντα τόλμης τῆς παρεσώσης τανῦν.
 ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πισὺς ὦν, ἔδρας τόδε.
 ἂ δ' ἄ μ' ἀθρήσαι, μὴ δ' ἐτήνδε τὴν πόλιν
 ἐνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεσέραν.
 νοεῖς τὶ τούτων, ἢ μάτην τανῦν τέ σοι
 δοκῇ λελέχθαι, χ' ὥτε ταῦτ' ἐμὴ χανῶ;
 κρέ ὅδ' ἐν σὺ μεμπτόν ἐνθάδ' ὦν ἐρεῖς ἐμοί.
 οἴκοι δ' ἐχ' ἢ μῆς ἡσίομεσθ' ἄχρη ποῖν.
 θη χώρων ἀπ' ἡλγυν· σὺ δ' ἢ μῖν Οἰδίπους,
 ἐκ κηλος αὐτοῦ μίμνε, πεισθεὶς ὅτι
 ἦν μὴ θάνω γὰρ πρόσθεν, ἔχι παύσομαι,
 πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον εἰσώτ' ἐννων.
 οἰδί ὄναμο Θεοῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν,
 καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθείας.
 χο εἴην ὅθι δαῖων
 ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστοφὰς
 τὸν χαλκοβόαν Ἀρη

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἄκων ἔζημα· φθίγγο μὰ τ' ἄκων τάδε·
 ἀλλ' ὅ γάρ ὅτ' ἐν τοῖσδ' ἀκῆσομαι κακὸς
 γὰ μοισιν, ὅθ' ὅς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι
 φόνους πατρώους ἐξοφδίξων πικρῶς·
 ἐν γὰρ μ' ἄμειψαι μένον, ὧν σ' ἀνιστρῶ·
 ἢ τις σε τὸν δίκαιον αὐτὴν ἐνθάδε
 κτείνει παρασῆς· πότερα πυθάνοι' ἂν ἢ
 πατήρ σ' ὁ καίνων, ἢ τίνοι' ἂν αὐθέως;
 δοκῶ μὲν ἢ περ ἔην φίλεις, τὸν αἴτιον
 τίνοι' ἂν, ὅδ' ἐν δίκῃ περιβλέποις·
 τοιαῦτα μέντοι καὶ τὸς ἢ σέβην κακὰ,
 θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ ὅδ' ἐπὶ τὴν πατρὸς
 ψυχὴν ἂν οἷμαι ξῶσαν ἀντὶ τῆς ἐμοῖ·
 σὺ δ' εἴ γάρ ὅ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν
 λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἄρ' ῥητὸν τ' ἔπος,
 τοιαῦτ' ὀνειδίξῃς μετῶνδ' ἐναντίον·
 καί σοι τὸ Θησέως ὄνομα βωπῶσαι καλόν,
 καὶ τὰς Ἀθίνας ὡς κατ' ὤκηται καλῶς·
 καὶ ὅθ' ὧδ' ἐπαίνων, πολλὰ τῷδ' ἐκλανθάνῃ,
 ὅθ' ὅνεκ' ἢ τις γῆ θεὸς ἐπίσταται
 τι μὰς σεβίξειν, ἢ δὲ τῇδ' ὕπερ φέροι·
 ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην, χέροντ' ἐμὲ
 αὐτὸν τε χεῖρ', τὰς κόρας τ' οἴχη λαβών·
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ
 καλῶν ἱκνῶμαι, καὶ κατασκήπῳ λιταῖς
 ἐλθὼν ἄρωγός ξυμμάχους, ἵν' ἐκ μάχης
 οἷων ὑπ' ἀνδρῶν ἡδὲ φρυγῆται πόλις·
 ὅξ' ἄνθος ὦναξ, χρυσός· αἶ δ' ἐξυμφορὰ
 αὐτῷ, πανώλης· ἄξιαι δ' ἀμυνάσθην·
 ὅθ' ἄλλος λόγων· ὥς οἱ μὲν ἐξηρπασμένοι,

σπύδουσιν·

ἔρῃ μία με κῆδὶ καὶ ὅμως λέγω,
 σμικρὸν τίθησι. πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως
 καὶ τηλικόσδ' ὦν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι.
 οἰδὶ ὧλ' ἢ μ' ἀναιδὲς, τῷ, καθυβρίξην δοκῆς;
 πότερον ἢ μὲν γέροντος, ἢ σωτῆς τόδε;
 ὅστις φόνος μοι, καὶ γάμος, καὶ ξυμποράς.
 τῷ σὺ διήκας σύματος. ὥς ἐγὼ τάλας
 ἦνεγκον ἄκων. θεοῖς γὰρ ἦν ἔτω φίλον,
 τάχ' ἂν τι μνηστῆρ' εἰς γένος πάλαι.
 ἐπεὶ καθ' αὐτόν γ' ἔκ' ἄν ἐξείροις ἐμοὶ
 ἀμαρτίας ὄντος ἔδ' ἐν, ἀνθ' ὅτ' αὖ
 τὰδ' εἰς ἐμαυτὸν τὸς ἐμὸς θ' ἢ μάρτανον.
 ἐπεὶ δ' ἰδὼξον εἴ τι θέσφατον πατρὶ
 χρησμοῖσιν ἰκνῆθ', ὥστε πρὸς παίδων θανέειν,
 πῶς ἂν δικάως τῷτ' ὄντ' ἐξοίκοις ἐμοί.
 ὅς ἔτε βλάσας πῶς γενεθλίας πατρός,
 ἢ μητρός ῥ' ἔχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦν.
 ῥ' δ' αὖ φανείς δύσηνος ὥς ἐγὼ φάνην,
 ῥ' δ' ἄρ' ἔρας ἦλθον πατρὶ, καὶ κατέκτανον
 μηδ' ἐν ξυνοίῃς ὦν ἔδρων. εἰς ὅς τ' ἔδρων,
 Γῶς γ' ἂν τόγ' ἄκον πράγμ' ἂν εἰκότως φέροις.
 μητρός δ' ἐτλημὸν ἔκ' ἐπαιγνύνη γάμος,
 ἔσσης ὁμαίμεν σῆς μ' ἀναγκάξων λέγειν,
 οἷος ἐρῶ τάχ'. ἔκ' γὰρ ἔν σιγήσομαι,
 σὺ γ' εἰς τόδ' ἐξεληθόντος ἀνόσιον σύμα.
 ἔτικτε γὰρ μ' ἔτικτεν, ὦ μοι μοι κακῶν,
 ἔκ' εἰδὸτ' ἔκ' εἰδῆα. καὶ τεκῆσά με,
 αὐτῆς ὄντος παίδας ἐξέφυσέ μοι.
 ἀλλ' ἐν γὰρ ἔν' ἐξοίδα. σὲ μὲν ἐκόντ', ἐμὲ,
 κείνην τε ταῦτα διδομῆν. ἐγὼ δ' ἐνιν

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔθ' ἤλκον, ἔτ' ἀν' ἤγον· ἀλλ' ἡπίστα μιν
 ξείνον παρ' ἄσπιδος ὡς διαιτᾶσθαι χρεῶν.
 σὺ δ' ἀξίαν ἔκ' ἔσαν, αἰχμύνης πόλιν
 τὴν αὐτὸς αὐτῷ· καὶ σ' ὁ πληθύων χρόνος,
 γέρονθ' ὁ μὲν τίθησι, καὶ τῷ νῦν κενόν.
 ἦ πον μὲν ἔν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
 τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δούρ' ἀγνὴν τινά,
 εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
 εἶναι βία τε, καὶ χέκων· καὶ ταῦτά σοι
 τῷ νῦν θ' ὁμοίως καὶ πρὸ τῆς γλώσσης λέγω.
 ὁρᾷς ἴν' ἡκεῖς ὧ ξέν', ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἶ,
 φαίνῃ δίκαιος, δρῶν δ' ἐφ' αὐρὶ σκη κακὰ;
 κρὶ ἐγὼ ἔτ' ἀνὰ δρόνον τήνδε τὴν πόλιν λέγων
 ὧ τέκνον Ἀργείως, ἔτ' ἄβυλον ὡς σὺ φῆς,
 τῷ ῥον τὸ γ' ἐξέπραξα· γινώσκων δ' ὅτι
 ἔδεις ποτ' αὐτὸς τῶν ἐμῶν ἀν' ἐμπέσοι
 ξῆλος ξυνάιμων, ὥστ' ἐμὲ τρέφει βία.
 ἦ δὴ δ' ὅθ' ἔνεκ' ἀνδρα, καὶ πατροκτόνον,
 καὶ ἀναγνον, ἔδεξάμην, ἔδ' ὅτ' ὦ γάμοι
 ξυνόντες ἀνέβησαν ἀνόσιοι τέκνων.
 τοιῦτον αὐτοῖς Ἀρεὸς ἄβυλον πάρον
 ἐγὼ ξυνήδην χθόνιον ὄνθ', ὃς ἔκ' ἐξ
 τοιῶσδ' ἀλήτας τῇ δ' ὁ μὲν νείων πόλει.
 ὧ πίσιν ἴχων, τήνδ' ἐχάρ' ἔμιν ἀγρατ.
 καὶ ταῦτ' ἀν' ἔκ' ἐπρασον, εἰ μή μοι πικρὰς
 αὐτῷ τ' ἀρὰς ἦρατο, καὶ τῷ μὲν γένει.
 ἀνθ' ὧν πεπονθὼς, ἡξίην τὰ δ' ἀντιδρᾶν.
 » Οὐ μὲν γὰρ ἔδ' ἐν γῆρας ἐστὶν ἄλλο, πλὴν
 » Θανέει· θανόντων δ' ἔδ' ἐν ἄλγος ἀπῆται.
 πρὸς ταῦτα πράξις, οἷον ἀν' θέλῃς· ἐπεὶ
 ἐρημία

ΘΗ ἔκην τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολῶν
 πρὸς τὴσδε βωμῆς, πάντ' ἀναγκάσσειων
 ἀνιππον, ἰππότην τε θυμάτων ἄπο,
 ἀπὸ δ' ἄν' ἀπὸ ῥυτῆρος, ἔνθα δ' ἵσοι μοι
 μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
 ὡς μὴ παρέλθωσ' αἰκόραι, γέλωσ' δ' ἐμῶ
 ξένῳ γένωμαι τῷδε χερῶν βία;
 ἴθ' ὡς ἀνωγα σὺν τάχῃ· τῆτον δ' ἐγὼ
 ᾗ μὲν δ' ὀργῆς ἦκον, ἧς ὁδ' ἄξιός,
 ἄτρωτον ἔμεθ' ἢ ἂν ἐξ ἐμῆς χερὸς.
 νῦν δ' ὥσπερ αὐτὸς τῆς νόμης εἰσῆλθ' ἔχων,
 τῆτοισιν, ἔκ' ἄλλοισιν ἄρ' μοσθήσεται.
 ἔγάρ ποτ' ἐξῆς τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν
 κείνας ἐναργεῖς δαῦρό μοι σήσης ἄγων.
 ἐπὶ δ' ἐδρακας ἔτ' ἐμὲ καταξίως,
 ἔθ' ὧν πέφυκας αὐτὸς, ἔτε σῆς χθονὸς,
 ὅστις δ' ἰκαὶ ἀσκηῖσαν ᾗσελθὼν πόλιν,
 κἄνδ' νόμῃ κραίνοισαν ἔδεν· ᾗτ' ἄφρις
 τὰ τῆσδε γῆς κύρι', ὧδ' ἐπεισέσων,
 ἄγῃς θ' ἂν χρήσεις, καὶ παρίστασαι βία.
 καὶ μοι πόλιν κενανδρον, ἢ δ' ἄλην τινὰ
 ἔδοξας εἶναι, καὶ μ' ἴσον τῷ μηδενί.
 καί τοι σε Θῆβαι' ἔκ' ἐπαίδουσιν κακόν.
 ἔγάρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν.
 ἔδ' ἂν σ' ἐπαιέσειαν εἰ πυθοίαιτο,
 συλῶντα τὰ μὰ, καὶ τὰ τῶν θεῶν βία,
 ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτῆρια.
 ἔκην ἐγὼ γὰρ ἂν σῆς ἐπιβαίνων χθονὸς,
 ἔδ' εἰ τὰ πάντων ἔχον ἐνδίκωτατα,
 ἀνδρὶ τῷ κραίνοντος, ὅστις ἦν χθονὸς,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

κρέ ὀρᾷτε ταῦτα τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;
οἰδί ὀρῶσι καὶ μέ, καὶ σέ· καὶ φρονῶσ' ὅτι
ἐργοῖς πεπονθῶς, ῥήμασιν σ' ἀμύνομαι.
κρέ ὅτοι καθέξω θυμὸν, ἀλλ' ἄξω βία
καὶ μῦθος ἐμὶ τόνδε, καὶ χρόνῳ βραδύς.
οἰδί ἰὼ τάλας.

χο ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκεξέν, εἰ
τάδε δοκεῖς τελεῖν.

κρέ δοκῶ.

χο τάνδ' ἄρ' ἐκίτινέ μω πόλιν.
κρέ Τοῖς τοι δικάοις, χ' ὠβραχὺς νικᾷ μέγαν.
οἰδί ἀνέθ' οἶα φθέγγεται;

χο τὰ γ' ὅτε λεί.

κρέ Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείη· σὺ δ' ὅ.

χο ἄρ' ὅχ' ὕβρις τάδ';

κρέ ὕβρις· ἀλλ' ἀνεπτεῖα.

χο ἰὼ πᾶς λέως· ἰὼ γὰς πρόμοι.
μόλιτε σὺν τάχει μόλιτ'· ἐπεὶ πέραν
περῶσι δῆ.

θη τίς ποθ' ἢ βοή; τί τῷρρον; ἐν τίνος φέβῃ ποτὲ
βυθυτύντα μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔχετ' ἐναλίῳ θεῷ
τῷδ' ἐπιστάτη Κολωνῷ; λέξαθ' ὥς ἴδω τὸ πᾶν.
ὅχ' ἅριν δ' αὖρ' ἤξα θάλασσαν, ἢ καθ' ἡδονὴν ποδός.

οἰδί ὡφίλτατ', ἐγνων γὰρ τὸ προσφώνημά σε,
πέπονθα δ' ἐνὰ τῷδ' ὕπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.

θη τὰ ποῖα ταῦτα; τίς δ' ὀπιμήνας; λέγε.

οἰδί Κρέων ὅδ', ὃν δέδορκας οἵχεται τέκνων
ἀποπᾶσας μετὴν μόνην ξυνορίδα.

θη πῶς ᾄπας;

οἰδί οἶα περ πέπονθ' ἀκήκοας.

θη ὅκ' οὐκ

ἀν ἄλλ' ὅδ' ἐν ἀένω.

κρέ ἔκ' ἄξεσθ' ὕμῃς;

οἰδί' ὧ τάλας ἐγὼ, τάλας.

κρέ ἔκην πότ' ἐκ τῶτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι
 ὀδοιπορήσης· ἀλλ' ἐπεί νικᾷν θέλῃς
 πατρίδα τὴν σὴν, καὶ φίλους, ὕφ' ὧν ἐγὼ
 ταχθεῖς, τὰδ' ἔρδω· καὶ τύραννος ὢν ὅμως,
 νίκα· χρόνῳ γὰρ οἶδ' ἐγὼ γνώσῃ τάδε,
 ὅθ' ἔνεκ' αὐτὸς σαυτὸν ἔτε νῦν καλὰ
 δρᾷς, ἔτε πρόσθεν ἡρώσσω βίᾳ φίλων,
 ὀργὴν χάριν δὲς, ἥ σ' αἰὲλ μαίνεται.

χο ἐπίχες αὐτῷ ἔξῃνε.

κρέ μὴ φαίνειν λέγω.

χο ἔτοι σ' ἀφῆσω τῶνδ' ἐγ' ἐσερημένος.

κρέ καὶ μῆξον ἄρα ῥύσιον πόλῃ τάχα
 θήσῃς· ἐφάτομαι γὰρ ἔταύταιν μόναν.

χο ἄλλ' ἐς τί τρέψῃ;

κρέ τόνδ' ἀπάξομαι λαβών.

χο δγνὸν λέγῃς.

κρέ τῷτο νῦν πεπράξεται,
 ἢν μὴ μ' ὁ κραινὼν τῆσδε γῆς ἀπεργάσῃ.

οἰδί' ὧ φθέγμ' ἀναιδέες· ἢ σὺ γὰρ φαύεις ἐμῷ;

κρέ αὐδῶ σιωπᾶν.

οἰδί' μὴ γὰρ αἰδέσθαι μόνες

θῆέν μ' ἀφωνον τῆσδε γῆς, ἀρᾷς ἔτι.

ὅς μ' ὧ καί κισε φίλον ὅ μ' ἀποσάσας
 πρὸς ὁμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχῃ βίᾳ.
 τοιγάρ σε καὐτὸν, καὶ γένος τὸ σὸν, θεῶν
 ὁ πάντα λάναν ἥλιος, δόιη βίον
 τοιῦτον, οἶον, καὶ μὲν γηρᾶναι ποτέ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

κρέ υ μῖν ἂν ᾗ τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
 ἄκυσαν, εἰ θέλῃσα μὴ πορεύσεται.
 ἂν οἱ μοι τάλαινα· ποῖ φύγω; ποῖαν λάβω
 θεῶν ἄρειξιν, ἢ βροτῶν;
 χο τὶ δρᾷς ξένε;
 κρέ ἔχ' ἄφομαι τῷ δ' ἀνδρὸς, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς.
 οἰδ' ὧ γῆς ἄνακτες.
 χο ὦ ξέν', ὅ δ' ἰκαίᾳ δρᾷς.
 κρέ δ' ἰκαίᾳ.
 χο πῶς δ' ἰκαίᾳ;
 κρέ τὸς ἐμὸς ἄγω.
 ἂν ἰὼ πόλις.
 χο τὶ δρᾷς ὦ ξέν'; ὅ κ' ἀφήσεις; τάχ' εἰς
 βάσανον ᾗ χερῶν.
 κρέ εἶργε.
 χο σὺ μὲν δ', τὰ δέ γε μωμένῃ.
 οἰδ' ἰ πόλει μάχη γὰρ ᾗ τι τημαίνῃς ἐμέ.
 χο ὅ κ' ἡ γόρνον ταῦτ' ἐγώ;
 κρέ μέγες χερσὶν
 τὴν παῖδα θάσσον.
 χο μὴ πῖτασ' ἀ μὴ κρατεῖς.
 κρέ χηλᾶν λέγω σοι.
 χο σοὶ δ' ἐγὼ γόδοι πορῆν.
 προβάθ' ὦ δ', ἐμβάτε, βᾶτ' ἐν τόποις.
 πόλις ἐν αἶρεται· πόλις ἐμὰ, σθένος.
 προβάθ' ὦ δέ μοι.
 ἂν ἀφ' ἡλκο μ' ὦ δύσηνος· ὦ ξένοι, ξένοι.
 οἰδ' ἰ πῶ τέκνον ᾗ μοι;
 ἂν πρὸς βίαν πορεύομαι.
 οἰδ' ἰ ὅρεξον ὦ πᾶν χεῖρας.

ἂν ἄλλ'

ΟΙΔΙ· ΕΓΙ·

ἡ μᾶς δ' ἔα ξῆν ἐνθάδ'· ὃ γὰρ ἂν κακῶς
 ὦ δ' ὧ δ' ἔχοντες ξῶμεν, εἰ τερποίμεθα.
 κρέ πότερα νομίξῃς δυστυχεῖν ἢ μ' ἴς τ' αἶσα,
 ἢ σ' εἰς τ' αἰσῶν τ' ἄλλων ἐν τῷ νῦν λόγῳ;
 οἰδί ἐμοὶ μέν ἐσθ' ἡδίστην, εἰ σὺ μὴ τ' ἐμὲ
 πῆθειν οἶός τ' ἔῃ, μήτε τὺ σδε τὺς πέλας.
 κρέ ὧ δ' ὅς μορ', ὃ δ' ἐν τῷ χρόνῳ φύσας φανῇ
 φρένας πότ', ἀλλὰ λυματῷ γῆρα τρέφῃ;
 οἰδί γλώσῃ σὺ δ' ἄνός. Ἀνδρα δ' ὃ δ' ἐν οἰδ' ἐγὼ
 » Δίκαιον, ὅστις ἐξάπαντος αὐτὸ λέγῃ.
 κρέ χωρὶς τό, τ' ἴπην πολλὰ, καὶ τὰ καίρια.
 οἰδί ὡς δ' ἡ σὺν βραχέα ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγῃς.
 κρέ ὃ δ' ἡθ'· ὅτ' ἔγωγε νῦν ἴσος, καὶ σοὶ πάρα.
 οἰδί ἄπειθ'· ἐγὼ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε· μὴ δέ με
 φύλακα ἔφορμῶν ἐνθα χρὴ ναίειν ἐμὲ.
 κρέ μαρτύρομαι τὺ σδ', ὃ σέ· πρὸς δέ, τὺς φίλους,
 οἱ ἅντα μὲν βῆ ῥήματ' ἦν σ' ἔλω ποτέ.
 οἰδί τίς δ' ἂν με τῶνδε συμμάχων ἔλοι βίᾳ;
 κρέ ἢ μὴν σὺ κἄν σὺ τῶνδε λυπηθῇς ἔσῃ.
 οἰδί ποίω σὺν ἔργῳ τὺ τ' ἀπλήσας ἔχῃς;
 κρέ παῖδοιν δυοῖν σοι, τὴν μὲν, ἀρτίως ἐγὼ
 ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.
 οἰδί ὦ μοι.
 κρέ τάχ' ἔξεις μᾶλλον οἱ μῶξιν τάδε.
 οἰδί τὴν παῖδ' ἔχεις μὲν;
 κρέ τὴν δ' ἐγὼ μακρὸν χρόνον.
 οἰδί ἰὼ ξένοι, τί δράσετ' ἢ προδῶσιν,
 καὶ κ' ἐξελάτε τὸν ἄσεβη τῆςδε χθονός;
 χὼ χώρει ξέν' ἐξω θάλασσαν· ὅτε γὰρ τὰ νῦν
 δίκαια πράγῃς, ὃ δ' ἂν πρόδιν εἴργασαι.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

καὶ τὸν δόμοισιν ἦν διατᾶσθαι γλυκύν,
καὶ μάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι,
τότ' ἐξέωθεις, καὶ ξέβαλλες· ὅδ' ἐσοί
τὸ συγγενὲς τῷτ' ὅδα μῶς τότ' ἦν φίλον.
νῦν τ' αὖθις ἠνίκ' ἤσορ' αἶς πόλιν τέ μοι
ξυνῆσαν ὄνεν τήνδε, καὶ γένος τὸ πᾶν,
πῆρ' αὖ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
καί τοι τοσαύτη τέρψις ἀκοντάς φιλεῖν.

» Ωσαύτως εἴσοι λιπαρῶντι μὲν τυχεῖν,
» μηδὲν διδοῖν, μή δ' ἐπαρκέσαι θεοί,
» πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῆξῃς, τότε
» δωροῖθ', ὅτ' ὅδ' ἐν ἡ χάρις χάριν φέρει,
» ἄρ' ἂν ματαῖα τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις,
» τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρῃς ἐμοί.
» λόγῳ μὲν ἐσθλὰ, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακὰ.

φράσω δ' ἐκαστὸν, ὥς σε δηλώσω κακόν.
ἦ κ' ἐμ' ἄξων, ὅτ' ἔν' ἡ δόμος ἄγῃς,
ἀλλ' ὥς παρὰ πολὺν οἰκίσῃς· πόλις δ' ἐσοί
κακῶν ἀνάτοξ τῶνδ' ἀπαλλαχθῇ χθονός.
ὅτ' ἐστὶ σοὶ ταῦτ'· ἀλλὰ σοὶ τὰ δ' ἐς ἐκ' ἡ
χώρας ἀλάστωρ ἐν μὸς ἐνναίων ἀεί.
ἔστιν δ' ἐπαισὶ τοῖς ἐμοῖσι, τῆς ἐμῆς
χθονὸς λαχρὴν τοσούτον, ἐνθανρὴν μόνον.
ἄρ' ὅτ' ἄμεινον ἢ σὺ τὰν Θήβαις φροῶ;
πολλῶν, ὅσῳ περ καὶ σαφεσέρων κλύω,
φοίβετε, καὶ νῦν Ζηνός, ὃς κείνῃ πατήρ.
τὸ σόνδ' ἀφίηται δῶρ' ὑπόβλητον εὐμα
πολλὴν ἔχον εὐμῶσιν· ἐν δ' ἐπὶ λέγειν,
καὶ ἂν λάβοις τὰ πλεόν' ἢ σωτήρια.
ἀλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων· ἴθι.

ἡ μᾶς

τὰ τῶδε πενθῆν πῆματ' ἢ πλείουν πόλεως·
 ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπυς, κλύων ἐμῷ,
 ἵκῃ πρὸς οἴκῃς· πᾶς σε Κασμείων λεῶς
 καλεῖ διναιῶς· ἐκ δὲ τῶν, μάλισ' ἐγώ·
 ὅσῳ περ, ᾧ μὴ πλείουν ἀνθρώπων ἔφυν
 κακίστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς γέρον,
 ὀρώων σε τὸν δύσῃνον ὄντα μὲν ξέγον,
 ἀφ' δ' ἀλήτην, καὶ πὶ προσπόλιν μιᾶς
 βιοσερῇ χωρῶντα· τὴν, ἐγὼ τάλας
 ὅκ' ἂν ποτ' εἰς τοσούτον αἰκίας πεσεῖν
 ἔδοξ', ὅσον πέπλωνεν ἡδὲ δύσμορος,
 ἀφ' ἧς κηδύνεσσα, καὶ τὸ σὸν κῆρα
 πῶχῃ διαίτη τηλικῆτος· ὕψα μὲν
 ἐμπέρος, ἀλλὰ τὸ πίνοντος ἀρπάσαι·
 ἄρ' ἀθλιὸν τ' ἐνείδος· ὦ τάλας ἐγώ·
 ὠνέεισ' ἄρ' σε, καὶ μὲ, καὶ τὸ πᾶν γένος·
 ἀλλ' ὕψα ἔστι τά μ' ἀφ' ἧς κρύπτειν· σὺ γὰρ
 πρὸς θεῶν πατρώων Οἰδίπυς πρόσθε εἰ μοί,
 κρύπτειν, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν·
 τὸς σὺς πατρώας, τὴν δὲ τὴν πόλιν φίλως
 εἰπών· ἐπαξία γάρ· ἡδ' οἴκοι, πλέον·
 δίκη σέ βροτ' ἂν ἔσται σὴ πάλαι τροφός·
 οἰδί' ὦ πάντα τολμῶν, καὶ πὸ παντὸς ἂν φέρων
 λοχθδικαῖα μηχανὴ μα ποικίλον,
 τί ταῦτα περᾶ; καὶ μὲ δαυτερον θέλεις
 εἰλεῖν, ἐν οἷς μάλισ' ἂν ἀλγόνῃν αἴλεις·
 πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς
 νοσῶνθ' ὅτ' ἦν μοι τέρφις ἐκπεσεῖν χθονός,
 ὅκ' ἡθέλεις θέλοντι προσθέσθαι χάριν·
 ἀλλ' ἡνίκ' ἡδὲ με σὺς ἦν θυμὸς μένος,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

αὐχμηρά μέγιστον.
 αἰπὸν ἄπῳλον ἀθάλακτον.
 ὦ πάϊ Κρόνον, σὺ γάρ νιν ἔς
 τόδ' ἔσας αὐχμηρὸν ἄναξ Γοσειδάν.
 ἵπποισι τὸν ἀκιστῆρα χαλινὸν
 πρῶταισι ταῖσδ' ἐκτίσας ἀγῶας.
 ἄδ' ἀνιρετμος ἐκπαγλ' ἁλία χερ
 σὶ παραπλομένα πλάτα
 θρώσκει τῶν ἐκατομποδῶν.
 Νηρηΐδων ἀκόλαθος.
 ἂν ὦ πλεῖς ἐπαίνοισ ἀλογῶμενον πέδον,
 νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα δέει φαίνεσθαι.
 οἶδ' ἰ τίδ' ἐστὶν ὦ πάϊ καινόν;
 ἂν ἄσπονδ' ἔρχεται
 Κρέων ὃδ' ἡμῖν ἔκ' ἄνδ' τομπῶν πάτερ.
 οἶδ' ἰ ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
 φαίνονται ἂν ἦδη τέρμα τῆς σωτηρίας;
 χο θάρσ' παρῆσαι καὶ γὰρ εἰ γέρον κυρῶ,
 τὸ τῆσδε χώρας ὑπεγύρακε σθένος.
 πρὲ ἄνδρες χυθονὸς τῆσδ' ἀνγενεὶς οἰκήτορες,
 ὁρῶ τιν' ὑμᾶς ὁμμάτων ἐληφότας
 φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπιδόδου,
 ὃν μή τ' ὀκνεῖτε, μή τ' ἀφείτ' ἔπος κακόν.
 ἦκω γὰρ ὑχῶς δρᾶν τι βεληθείς. ἐπεὶ
 γέρον μέν εἰμι πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
 σθένος ἦκων εἴ τι ν' Ἑλλάδος, μέγα.
 ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόνδ' ἀπεστάλην
 πῆσων ἐπιθαι πρὸς τὸ Καδμῶν πέδον.
 ἔκ' ἐξ ἐνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὑπο
 πάντων κελυσθεὶς, ὅτε χ' ἦκέ μοι γένε

ΟΙΔΙ· ΕΠΙΟΔΗΛΟΝ

θείαις ἀμφιπόλων τιθῆναι·
 θάλλει δ' ἑρανίας ὑπ' ἀχίας·
 ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἥμαρ ἄρ'
 Νάρκισσος, μέγαλιν θεῶν
 ἀρχαῖον σφάνωμ'· ὃς τε
 χρυσανῆος κρόκος· ὃ δ' αὖ πνοι
 κρῆναι μινύθουσι,
 Κηφισὸν μάδες ρέεθρων,
 ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἥματι
 ὠκυτόκος πεδίων ἐπινέσεται,
 ἀκηράτῳ ξύν ὄμβρῳ
 σερνέχ' ἄχθονός· ὃ δ' ἐμυσᾶν χοροί
 νιν ἀπεσυγῆσαν, ὃ δ' ἐ
 χρυσάνιος Αφροδίτα·
 ἔστιν δ' ἐοῖον ἐγὼ
 γὰρ Ἀσίας ἔκ' ἐπακύνω·
 ὃ δ' ἐν τᾷ μεγάλῃ δωρίδινάσω
 Γέλοπος πώποτε βλασὺν
 φύταν μ' ἀχάρωτον αὐτόποιον
 ἐκχέων φόβη μαδαίων,
 ὃ τᾷδε θάλλει μεγίστῃ χώρᾳ
 γλαυκᾶς παιδοτρόφης φύλλον ἐλαίας·
 τὸ μέν τις, ὅτε νεαρός, ὅτε γήρᾳ
 σημαίνων ἀλίωσ' ἄχρ' ἵπέρσας·
 ὁ γὰρ ἔσορ' ἡνύκλος
 λάνθ' ἐνιν μορὶς Διός,
 χ' ἄγλαυκῶπις Ἀθάνᾳ·
 ἄλλον δ' αἶνον ἔχω
 ματροπόλει τᾷδε κρᾶτισον·
 δῶρον τᾷ μεγάλῃ δαίμονος εἰπήν

θη ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσαι μέλον·
 οἶδ' ὅρα μέλητων·
 θη μὴ δὲ διαχ' ἀχρή μεδρᾶν·
 οἶδ' ὅκν' οὐκ ἀνάγκη·
 θη τὸ μὲν οὐκ οὐκ κέαρ·
 οἶδ' ὅκ οἶσ' ἀπὸ γλῶσσης·
 θη οἶδ' ἐγώ σε μή τινα

ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμῶ·
 πολλὰ δ' ἀπὸ γλῶσσης, πολλὰ δὲ μάτην ἐπι
 θυμῷ κατὰ πείλησαν· ἀλλ' ὅν' ὅταν
 αὐτῷ γένεται, φρεσὶ δὲ τὰ πηλήματα·
 κήνοις δ' ἴσως κῆδεϊν ἐπερρώσῃ λέγειν,
 τῆς σῆς ἀγωγῆς οἶδ' ἐγὼ φανήσεται
 μακρὸν τὸ δαῦρο πέλαγος· ὃ δὲ πλώσιμον·
 θαρσεῖν μὲν οὐκ ἐγὼ κέαρ σου τῆς ἐμῆς
 γνώμης ἐπαινώ, φόβος ἐπὶ πρῶτε μὲν σε·
 ὁ μὲν δὲ καὶ μὲν μὴ παρόντος, οἶδ' ὅτι
 τὸ μὲν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάχην κακῶς·

χο οὐκ ἔστι ξένε τᾶσδε χώρας
 ἵκετ' ἀκράτιστα γὰρ ἔπαυλα,
 τὸν ἀργῆτα Κολωνόν·
 ἐνθα λίγχα μύρεται
 θαμίξουσα μάλις ἀηδῶν
 χλωραῖς ὑπὸ βάταις
 τὸν οἶνω π' ἀνέχουσα κισθόν,
 καὶ τὰν ἄβατον θεῶν
 φυλλάδα μυρϊόκαρπον ἀνήλιον,
 ἀνήνε μόν τε πάντων
 χερμῶν· ἵν' ὁ βακχεύωντας αἰεὶ
 Διόνυσος ἐμβατάνει,

ΟΙΔΙ· ΕΠΙ·

- ἔα μ' ἐν οἷσιν ἡρξάμην, τὸ σὸν μόνον
 πῖσιν φυλάσσω· κ' ἔποτ' Οἰδίπουν ἐρῆς
 ἀχρῆον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
 τῶν ἐνθάδ', ἥ περ μὴ θεοὶ φάσινσί με·
 χθ' ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
 γῆ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ, ὥς τε λῶν ἐφαίνετο·
 θη τις δ' ἦτ' ἂν ἀνδρὸς σὺ μέν γ' ἐαν ἐκβάλοι
 τοιῦδ', ὅτε πρῶτον μὲν ἡ δορυξενος
 κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἐστὶν ἑστία,
 ἔπητα δ' ἰκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος,
 γῆ τῇδε καὶ μοῖ δασμόν' ὅσ' μικρὸν τίνας;
 ἂν γὰρ σε βιάσῃς, ἔποτ' ἐκβαλῶ χάριν
 τὴν τῷδε· χώρα δ' ἔμπαλιν κατοικίῳ·
 εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνην, σέ νιν
 τάξω φυλάσσειν· ἥ δ' ἐμὲ σείχην μέτα
 τόδ' ἡδὺ, τῶντων Οἰδίπυος δίδωμί σοι
 κρίναντι χρῆσθαι· τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι·
 οἰδί' ὦ Ζεῦ, δίδοίης τοῖσι τοιῦτοισιν ἄν·
 θη τί δ' ἦτα χρήσις; ἡ δ' ὁ μὲν σέχ' ἐμὲς;
 οἰδί' εἴ μοι θέμις γ' ἦν· ἀλλ' ὁ χῶρος ἑσθ' ὅδε·
 θη ἐν ᾧ τί πράξις; ὅ γ' ἀντισηύσομαι·
 οἰδί' ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἐμ' ἐκβεβληκότων·
 θη μέν γ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας·
 οἰδί' ἥ σοί γ' ἄπερ φῆς ἐμμενεῖ τελευτῇ μοι·
 θη θάρσ' εἰ τὸ τῷδ' ἐγ' ἀνδρὸς, ὅ σε μὴ προδῶ·
 οἰδί' ἔτοι σ' ὕφ' ὅρκεν γ' ὥς κακὸν πισύσομαι·
 θη ἔκην πέρα γ' ἂν ὅδ' ἐν ἡλότῳ φέροις·
 οἰδί' πῶς ἔν ποιήσεις;
 θη τῷ, μάλισ' ὄκνος σ' ἔχει;
 οἰδί' ἥξουσιν ἄνδρες·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

οἰδί' πέπονθα Θησῆϊ δ' ἄνα πρὸς κακοῖς κακὰ.

θη ἢ τὴν παλαιὰν ξυμπορὰν γένος ἑρεῖς;

οἰδί' ὅ δ' ἦτ' ἐπὶ πάντ' τοῦ Ἑλλήνων θροῖ.

θη τί γὰρ τὸ μῆξον, ἢ κατ' ἀνθρώπου νοσῆς;

οἰδί' ὅτ' ὥς ἐχθ' μοι γῆς ἐμῆς ἀπὸ πηλᾶθιν

πρὸς τῶν ἐμαυτῶ ἀπὲρ μάτων ἔστιν δέ μοι

πάλιν κατελθεῖν μὴ ποθ', ὥς πατροκτόνω.

θη πῶς δ' ἦτά σ' ἂν περ μεταίειν ὥς τ' οἰκῆν δίχα;

οἰδί' τὸ θῆγον αὐτὸς ἐξαναγκάζει σὺ μα.

θη ποῖον πάθος δέσαντας ἐκ χρησιρῶν;

οἰδί' ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῆναι χθονί.

θη καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τὰ μὰ κακῶν πικρά;

οἰδί' ὧ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, Μόνοισ' ὅ γίνεταί

» Θεοῖσι γῆρας, ὅ δ' ἐκατθανῶν ποτε.

» Τὰ δ' ἄλλα συγχῆ' πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.

» Φθίνει μὲν ἰχὺς γῆς, φθίνει δ' ἐσώματος.

» Θνήσκῃ δ' ἐπίστis, βλαστάνει δ' ἀπιστία.

» καὶ πᾶν μα ταῦτόν, ὅ ποτ' ὅτ' ἐν ἀνδράσι

» Φίλοις βέβηκεν, ὅτε πρὸς πόλιν πόλε.

» Τοῖς μὲν, γὰρ ἦδη, τοῖσδ' ἐν ὕστερῳ χρόνῳ,

» Τὰ τερπνὰ πικρὰ γίνεταί, καὶ ὕβρις φίλα.

καὶ ταῖσι Θήβαις, ἐταρῶν ἀν' μερῇ

καλῶς τε πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος

χρόνος τεκνύεται νύκτας ἢ μέρας τ' ἰών,

ἐν αἷς τὰ νῦν ξυμφωνα δεξιῶ ματα

δορὶ διασκηδῶσιν ἐκ σμικρῶ λόγῳ,

ἵν' ὅ μὸς ὄδων καὶ κειρυμμένος νέευσ,

ψυχρὸς ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἶμα πίεται,

εἰ Ζεὺς ἐτι Ζεὺς, ὥ Διὸς Φοῖβος σαφῆς.

ἀλλ' ὅ γὰρ αὐδ' ἂν ἦδ' ὅ τὰ κίνητ' ἔπη,

- ὥστε ξένον γὰρ ὅδ' ἐν ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν,
 ὑπεκτραποίμην μὴ ὅσον ἐκσώξην· ἐπεὶ
 ἐξοιδ' ἀνὴρ ὢν, ὅτι τῆς ἐς αὔριον
 ὅδ' ἐν πλεόν μοι σὺ μέτεστιν ἡ μέρας.
- οἰδί' Οἴσῳ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
 παρήκην, ὥστε βραχὲ' ἐμοὶ δῆσθαι φράσαι·
 σὺ γὰρ μ' ὅς εἰμι, καὶ πότῃ πατρός γε γῶς,
 καὶ γῆς ὁποίας ἦλθον, ῥηκῶς κυρῆς.
 ὥστ' ἐστ μοι τὸ λοιπὸν ὅδ' ἐν ἄλλο, πλὴν
 ἐπὶ γὰρ ἀχρήξω, ὅτι λόγος διοίχεται.
- θη τὺτ' αὐτὸν νῦν δίδασκ', ὅπως ἂν ἐκ μάθω.
- οἰδί' δῶσάν γ' ἐκάνω τὸ μὸν ἄθλιον δέμας
 σοὶ δῶρον, ὅσον δαῖον ἦς ὅτιν, τὰ δὲ
 κέρδι παρ' αὐτῷ κέρδιον, ἢ μορφὴ καλή.
- θη ποῖον δὲ κέρδιος ἀξιοῖς ἢ κεν φέρων;
- οἰδί' χρόνῳ μάθοις ἂν, ὅτι τῷ παρόντι πᾶ.
- θη ποῖω γὰρ ἢ σὴ προσφορά δηλώσεται;
- οἰδί' ὅταν θάνω γῶ, καὶ σὺ με ταφῶς γένῃ.
- θη τὰ λοιπὰ δὲ αὐτῇ τῷ βίῃ· τὰ δ' ἐν μέσῳ,
 ἢ λήσιν ἴσῃς, ἢ δὲ δεινὸς ποιῇ.
- οἰδί' ἐνταῦθα γὰρ μοι κείνα συνηκόμίζεται.
- θη ἀλλ' ἐν βραχὺ δὴ τήνδ' ἐμ' ἐξατῇ χάριν.
- οἰδί' ὅρα γε μὴν· ὅσον μικρὸς ὅσον ἀγὼν ὅδε.
- θη πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκτόνων, ἢ μὲν λέγεις;
- οἰδί' κῆνοι κομίξην κείῳ ἀναγκάσσι με.
- θη ἀλλ' ἢ θέλοντ' ἂν γ' ὅδ' ἐσοί φύνην καλόν.
- οἰδί' ἀλλ' ὅδ' ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν.
- θη ὦ μῶρε· Οὐ μὲν δ' ἐν κακοῖς ὅσον ξυμφορον.
- οἰδί' ὅταν μέθης με, νυθέτῃ· τανῦν δ' ἴα.
- θη δίδασκ'· ἀνὰ γνώμης γὰρ, ὅσον με χρὴ λέγειν.

ὀμή ποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος
ἱπωφέλησα πόλεως ἐξελεύσθαι.

χο δύστανε, τί γὰρ ἔθουφόνον;
οἰδί τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν;

χο πατρός.
οἰδί πατῆρ. δυντέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσφ' ὄσον.

χο ἔκανες;
οἰδί ἔκανον. ἔχιδέ μοι;

χο τί τοῦτο;
οἰδί πρὸς δίκας τί.

χο τί γάρ;
οἰδί ἐγὼ φράσω.

καὶ γὰρ ἄλλους ἐφόνυσσα, καὶ ἀπώλεσα.
νόμῳ δ' ἐκαθαρὸς αἰδρις εἰς τόδ' ἦλθον.

χο καὶ μὴν ἀναξ' ὅδ' ἦμιν Αἰγέως γόνος
Θησέως, κατ' ὀμφὴν σὴν ἀπεστάλη πάρα.

θη πολλῶν ἀκούων ἐν τε τῷ πάρος χρόνῳ,
τὰς αἰματηρὰς ὁμμάτων διαφθορὰς,
ἔγνω καὶ σὺ πάϊ Λαίου. τανῦν θ' ὁδοῖς
ἐν ταῖσδ' ἀκούων, μᾶλλον ἐξεπίσταμαι.
σπυρτή γάρ σε καὶ τὸ δύσηνον κάρα,
δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ', ὅς εἰ. καὶ σ' οἰκτίσας,
θέλω τί ἔρεσθαι δύσμορ' Οἰδίπου. τίνα
πόλεως ἐπέσης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων
αὐτὸς τε χ' ἢ σὴ δύσμορος παραστάτις;
διδασκε. δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξῃν τύχῃς
λέξας, ὅ ποίας ἐξαφιστάμην ἐγὼ.
ὥς οἰδ' ἀγ' αὐτὸς, ὥς ἐπαίδευσθην ξένος,
ὥς περ σὺ, χ' ὥς τις πλῆς ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
ἤβλησα κινδυνάματ' ἐν τῷ μῶ κάρα.

ὥστε

οιδί' ἰώ μοι.

χο σέρξονί κετόνω.

οιδί' φῶ· φῶ.

χο κείθον· κἄν γὰρ ὅσον σὺ προχρήξῃς.

οιδί' ἦνεγκον κακότητ' ὧ ξένοι, ἦνεγ

κον· ἄκων μὲν, θεὸς ἴσω.

τούτων δ' αὐθαίρετον ὕδεν.

χο ἀλλ' ἐς τί;

οιδί' κακᾶ μὲν εὐνᾶ πόλις ὕδεν Ἰδρις

γάμων ἐνέδησεν ἅτα.

χο ἦ μητρόθεν ὥς ἀκούω

δυσώνυμα λέντρ' ἐπλήσω;

οιδί' ὦ μοι· θάνατος μὲν τὰ δ' ἀκούειν

ὧ ξῆν'· αὐταὶ δὲ δ' ἔξ ἐμοῦ.

χο πῶς φῆς;

οιδί' παῖδες δύο δ' ἅται,

χο ὦ Ζεῦ.

οιδί' ματρὸς κοινᾶς

ἀπὲ βλαστον ὠδ' ἴνος.

χο σάει τ' ἄρ' εἴς' ἀπόγονοί τε καὶ

κοινὰ γε πατρὸς ἀδελφιαί;

οιδί' ἰώ.

χο ἰὼ δ' ἦτα.

οιδί' μυρίων ἐπιστροφᾶ κακῶν.

χο ἔπαθες;

οιδί' ἔπαθον ἅλας ἔχην.

χο ἔρεξας;

οιδί' ὅκ' ἔρεξα.

χο τί γάρ;

οιδί' ἐδεξάμην δῶρον.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- ἔπειτ' ἀφ' ἑρπῆν ἄστροφοι· καὶ ταῦτά σοι
 δράσαντι, θάρρῶν ἂν παρασάμην ἐγώ·
 ἄλλως δ' ἐδὴ μαίνοι μ' ἂν ὧ ξέν' ἀμφὶ σοί·
 οἰδί' ὧ παῖδε, κλύετον τῶνδε προχώρων ξένων;
 ἴσ' ἠκούσαμεν τε· χ' ὧ, τι δεῖ, πρόσταε δρᾶν·
 οἰδί' ἐμοὶ μὲν ἔχ' ὁδωτά· λήπομαι γὰρ ἐν
 τῷ μὴ δύναισθαι, μήθ' ὄραν δυνόιν κακοῖν·
 σφῶϊν δ' ἡτέρα μολοῦσα, πραξάτωτάδε·
 ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι καὶ τῇ μυρίων μίαν
 ψυχὴν τάδ' ἐκτρήνουσαν, ἣν ἄνους παρῇ·
 ἀλλ' ἐν τάχ' τι πράσσειτον· μόνον δέ με
 μὴ λείπειτ'· ὅ γὰρ ἂν στένοι τοῦ μὲν δέ μας
 ἔρημον ἔρπην, ὅδ' ὕφρησεν τοῦ δ' ἄνδρ'·
 ἴσ' ἀλλ' ἤ μ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
 χρῆ' σάι μ' ἐφαυρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν·
 χο τοῦ κῆθεν ἄλσους ὧ ξένη, τοῦδ'· ἦν δέ του
 σπάνιν τίν' ἴχθης, ἔς' ἔποικος, ὅς φράσει·
 ἴσ' χωροῖ μ' ἂν εἰς τόδ' Ἀντιγόνη· σύ δ' ἐνθάδε
 » φύλασσε πτετέρα τόνδε· τοῖς τε κοῦσι γὰρ
 » οὐδ' ἔπονεί τις, δὴ πόνου μνήμην ἔχιν·
 χο δηνὸν μὲν τὸ πάλαι κῆμενον ἦδη κακὸν
 ὧ ξεῖν' ἐπεγέρειν·
 ὅμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι·
 οἰδί' τί τῷτο;
 χο τὰς δηλαῖας ἀπόρου φανείσας
 ἀλγηδόνος, ἄξυνέστας·
 οἰδί' μὴ πρὸς ξενίας ἀνείξεης
 τὰς σᾶς· πέπονθ' ἔργ' ἀναιδῆ·
 χο τότοι πολὺ καὶ μνησάμε' ἤγον
 χρήξω ξέν' ὀρθὸν ἄκουσ' μ' ἀκούσαι·

οἰδί'

- σωτήρ ἄρῃσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνουσ·
 χο ἐπάξιός μιν· οἱ δ' ἵππους κατοικτίσαι·
 αὐτὸς τε, παῖδες θ' αἶδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
 σωτήρα σ' αὐτὸν τῷ δ' ἐπεμβάλλης λόγῳ,
 παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα·
 οἱδ' ὠφίλταθ' ὥς νῦν πᾶν τελούντι, προξένῃ·
 χο θοῦ νῦν καθαρὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ὅς
 τοπρῶτον ἵκου, καὶ κατέσειπας πέδον·
 οἱδ' τρόποισι ποίοις; ὥξένοι, διδάσκετε·
 χο πρῶτον μὲν, ἱεράς ἐξ ἀφ' ῥύτου χοῆς
 κρήνης ἐνέγκου δι' ὀσίων χερῶν θιγών·
 οἱδ' ὅταν δὲ τοῦτο χῶν μ' ἀκήρατον λάβῃ;
 χο κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς ὄψιρος τέχνη·
 ὦν κρᾶτ' ἔρετον, καὶ λαβὰς ἀμφισόμους·
 οἱδ' θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
 χο οἷος νεαράς νεοτόκῳ μαλλῶ βαλῶν·
 οἱδ' εἶεν· τὸ δ' ἐνθεν, ποῖ τελευτήσάι μελή;
 χο χοῆς χέεσθαι, σάντα πρὸς πρῶτην ἑώ·
 οἱδ' ἢ τοῖσδε κρωαοῖς οἷς λέγῃς χέω τάδε;
 χο τριαῶς τε πηγὰς, τὸν τελευτᾶιον δ' ὅλον·
 οἱδ' τοῦ, τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε·
 χο ὕδατος μελίσης, μὴ δὲ προσφέρῃν μέθυ·
 οἱδ' ὅταν δὲ τούτων γῆ μελὰ μφυλλος τύχῃ;
 χο τρῆς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χερσῶν
 τιθῆς ἐλάας, τάσδ' ἐπαύχεσθαι λιτάς·
 οἱδ' τούτων ἀκούσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ·
 χο ὥσφας καλοῦ μιν ὀμνείδας, ἐξ ὀμνέων
 εἴρων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον,
 αἰτοῦ σύγ' αὐτὸς, κῆ' τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
 ἄπυστα φωνῶν, μὴ δὲ μνηνύνων βοήν·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

αὐτοῖν ἐπέμψην, καὶ ἐκηρύχθην φυγὰς·
 εἴποις ἂν ὧς θέλοντι τοῦτ' ἐμοί τότε·
 πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνυσεν·
 ὅτ' ἦν· ἐπεί τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν
 ὀπηνίη ἐξη θυμὸς, ἡδίστον δέ μοι
 τὸ κατθανεῖν ἦν· καὶ τὸ λανθάναι πέτροις,
 ὅδεῖς ἔρωτος τοῦδ' ἐφάνετ' ὠφελῶν·
 χρόνῳ δ' ὅτ' ἦν πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
 καὶ μάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντά μοι
 μέγ' ἐκ κολαστῆν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
 τοτηνίη ἦν, τοῦτο μὲν πόλις βία
 ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον· οἶδ' ἐπ' ὠφελεῖν
 οἱ τοῦ πατρὸς τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δ' ἄρ' ἔν
 ἐκ ἡθέλησαν· ἀλλ' ἔπους μικρὴν χάριν,
 φυγὰς σφιν ἔξω πῶχός ἡλώμην ἐγώ·
 ἐκ ταῖνδε δ' ὕσαν παρθένοιν, ὅσον φύσις
 δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἐχωβίου,
 καὶ γῆς ἄλσιν, καὶ γένους ἐπάρκεισιν·
 τῷδ' ἄντ' τοῦ φύσαντος, εἰ λείπην θρόνους,
 καὶ σῆπ' ἡπ' ἀκράντην, καὶ τυραννοῦν χθονός·
 ἀλλ' ὅτι μὴ λάχῃσι τοῦδε συμμάχῃ,
 ὅτε σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὶ
 ὄνησις ἦεν τοῦτ' ἐγὼ δ' αὖ τῆσδε γε
 μαντῇ ἀκούων· συννοῶν τά τ' ἐξ ἐμῆ
 παλαίφρα, ἃ μοι Φοῖβος ἤνυσεν ποτὶ·
 πρὸς ταῦτα, καὶ Κρέοντα πεμπόντων, ἐμοῦ
 μαστῆρα, ἢ τις ἄλλος ἐν πόλει θένῃ·
 εἰάν γ' ἄρ' ὑμεῖς ὧξένοι, θέλητέ μου
 σὺν ταῖσι ταῖς σεμναῖσι δὴ μούχοις θεαῖς
 ἀλκὴν ποιῆσθαι, τῆςδε τῆ πόλεως μέγαν

σωτήρ

κρατῶσι μὲν σου, τῆς δὲ μὴ μβαίνης ὄρων.
 οἰδί' ἢ δ' ὠφέλησις, τίς, θύρασι κημένον;
 ἰσὶ κήνοισι ὁ τύμβος δυσυγῶν ὁ σὸς βαρύς.
 οἰδί' κἀνθεοῦ, τίς τοῦτο γὰρ ἀνγνῶμη μάθοι;
 ἰσὶ τούτῃ χάριν τοῖνυν σε προαδέσθαι πέλας
 χώρας θέλουσι. μήδ' ἴν' ἀν' αὐτοῦ κρατῆς.
 οἰδί' ἢ καὶ κατασκιῶσι. Θηβαίᾳ κόνει;
 ἰσὶ ἀλλ' ἔκ' ἑατὴν μφυλον αἰμάσ' ὧπάτερ.
 οἰδί' ἔκ' ἄρ' ἐμοῦ μὴ κρατήσωσιν ποτέ;
 ἰσὶ ἔσται πότ' ἄρα τοῦτο. Καδμήοις βάρος.
 οἰδί' ποίας φανήσῃς ὧτέ κνοκ συναλλαγῆς;
 ἰσὶ τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν σῶσι τάφοις.
 οἰδί' ἄδ' ἐν γέφυρ, κλύουσα τοῦ, λέγῃς τέκνον;
 ἰσὶ ἀνδρῶν θεωρῶν δελφικῆς ἀφ' ἐστίας.
 οἰδί' καὶ ταῦτ' ἐφ' ἢ μῖν Φοῖβος ἔρηκῶς κυρεῖ;
 ἰσὶ ὥς φασιν οἱ μολόντες ἄς Θήβης πέδον.
 οἰδί' παίδων τίς ἔν' ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
 ἰσὶ ἄμφω θ' ὁμοίως, κἀξέπίσταθον καλῶς.
 οἰδί' κἀδ' οἱ κἀκιστοὶ τῶνδ' ἀκούσαντες, πάρος
 τοῦ μοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα;
 ἰσὶ ἀλγῶν κλύουσα ταῦτ' ἐγὼ φέρω δ' ὅμως.
 οἰδί' ἀλλ' οἱ θεοὶ σφι, μήτε τὴν πεπρωμένην
 ἔριν κατασβέσσαν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος
 αὐτοῖν γένοιτο τῆςδε τῆς μάχης πέρι,
 ἧς νῦν ἔχονται, καὶ παλαιροῦνται δόρυ,
 ὥς ἔτ' ἀνδρῶν νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχῃ
 μένεν, ἔτ' ἀνδρῶν οὐ ξιληλυθῶς πόλιν
 ἔλθοι πότ' αὖθις, οἷγε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
 ἔτ' ὡς ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον,
 ἔκ' ἔχον. ἔδ' ἢ μνηγον, ἀλλ' ἀνάστας

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

οἷα κατέχευε τὸν σὸν ἄβλιον δόμον·
 νῦν δ' ἐκ θεῶν του, καὶ ἄλιτ' ἰεροῦ φρενὸς,
 εἰσῆλθε τοῖν τρισαβλίοις ἔρις κακὴ,
 ἀρχὴς λαβέσθαι, καὶ κράτους τυραννικοῦ·
 χῶ μιν, νεάων, καὶ χρόνῳ μείων γεγώς,
 τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνον
 ἀποσερίσῃς, καὶ ξιλήλακεν πάτρας·
 ὅθ' ὥς καθ' ἡμᾶς ἴδ' ὁ πληθύων λόγος,
 τὸ κοῖλον Ἀργὸς βὰς φυγὰς, προσλαμβάνῃ
 κηδὺς τε καινὸν, καὶ ξυνασπιστὰς φίλους,
 ὡς αὐτίκ' Ἀργὸς ἢ τὸ Καδμῶν πέδον
 τι μὴ καθέξων, ἢ πρὸς ὕραν ὀν βιβῶν·
 ταῦτ', ὅκ' ἀριθμὸς ἐστὶν ὧ πάτερ λόγων,
 ἀλλ' ἔργα δεινὰ· τοὺς δ' ἐσοὺς ὅποι θεοὶ
 πόνους κατοιικτιοῦσιν, ὅκ' ἔχω μάθεῖν.
 οἰδί' ἥδη γὰρ ἔχεις ἐλπίδ', ὥς ἐμοῦ θεοὺς
 ὠρᾶν τιν' ἔξῃ ὥστε σωθῆναι ποτέ;
 ἴσ' ἔγωγε, τοῖς νῦν γ' ὧ πάτερ μαντὰ μᾶσι.
 οἰδί' ποίοισι τούτοις; τί δ' ἐτεθέσπισαι τέκνον;
 ἴσ' σὲ τοῖς ἐκείνητι τὸν ἀνθρώποις ποτέ
 θανόντ' ἴσεσθαι, ξῶντά τ', ἀνδρείας χάριν·
 οἰδί' τίς δ' ἂν τοιοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν;
 ἴσ' ἐν σοὶ τὰ κήνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη·
 οἰδί' ὅτ' ἐκείτ' ἔμιν, τινικαὐτ' ἄρ' εἴ μ' ἀνὴρ;
 ἴσ' νῦν γὰρ θεοὶ σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὥλλυσαν·
 οἰδί' Γέροντα δ' ὀρθοῦν, φλαῦρον, ὃς νέος πέσῃ·
 ἴσ' καὶ μὴν Κρίοντά γ' ἰαθί σοι τούτων χάριν,
 ἥξοντα Βαιῶν, καὶ χλ' μυρίου χρόνου·
 οἰδί' ὅπως τὶ δράσῃ οὐρατερ; ἐρμήνανέ μοι·
 ἴσ' ὥς σ' ἄγχι γῆς σῶσωσι Καδμῶνας, ὅπως

κρατῶσι

θακοῦσιν ἰσουργοῦντες· αἰδὲ σύννομοι,
 τάξω βίου τροφῆα πορσύνουσ' αἰε·
 σφῶϊν δ' ὥτέκν', οὐδ' μὲν ἤκος ποτ' ἔν τάδε,
 κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι·
 σφῶδ' ἀντ' ἐκείνων τὰ μάδυσήνου κακὰ,
 ὑπερποτ' ἔγον· ἡ μὲν, ἐξ ὅτου νέας
 τροφῆς ἔληξε, καὶ κατίχυσεν δέ μας,
 ἀδ' μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη,
 γερονταγωγῆ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
 ὕλιν ἄσιτος, νηλίπους τ' ἄλωμένη,
 πολλοῖσι δ' ὄμβροισι ἡλίου τε καύμασι
 μοχθοῦσα τλήμων, δάντερ' ἡ γῆται τὰ τῆς
 οἴκοι διαίτης, ἣ πατὴρ τροφὴν ἔχει·
 σύ δ' ὥτέκνον, πρῶθεν μὲν ἐξ ἰκου πατρὶ
 μακτ' ἄγουσα πάντα Κασμῶν λάβρα,
 ἀ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος· φύλαξ δέ μου
 πιστὴ κατέστης, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην·
 νῦν δ' αὔ, τίν' ἤκεις μῦθον Ἰσμήνη πατρὶ
 φέρουσα; τίς σ' ἐξήρεν οἴκοθεν σῶλος;
 ἤκεις γὰρ ὅ κενή γε τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
 ἐξοῖδα, μὴ ὅχι δ' εἴ μ' ἐμοὶ φέρουσά τι·
 ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ', ἅ' παθον πατέρ,
 ξητοῦσα τὴν σὴν τοῦ κατοικοῖης στροφὴν,
 παρεῖς, εἰάσω· δὲς γὰρ ὅχι βούλομαι
 ποιοῦσά τ' ἀλγεῖν, καὶ λέγουσ' αὖθις πάλιν·
 ἅδ' ἀμφὶ τοῖν σῶιν δυσμόροιον παῖδοιν κακὰ
 νῦν ἐστ', ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα·
 πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις, Κρέοντί τε,
 θρόνους εἶσθαι, μὴ δ' ἐχραίνεσθαι πόλιν
 λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,

τάλαινα.

ἔκ' ἐστὶν ἄλλη· φαιδρὰ γούν' ἀπ' ὀμμάτων
σημαίνει με προσείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι
μόνης τόδ' ἐστ' ἦλον Ἰσμήνης κἀρα.

οἰδί' πῶς ἔπας ὦ πάϊ;

αἶν παῖδα σὴν, ἔμην δ' ὄρα;

ἔμαι μὲν· αὐτὴ δ' αὐτὴ κ' ἔξεστιν μαθεῖν.

ἴσ' ὦ δὲ ἀπατρός καὶ κασιγνήτης ἐμοί

ἥδιστα προσφωνήμαθ', ὥς ὕμᾶς μάλιστα

ἄνρ' ὤσα λυπηδύτερον μάλιστα βλέπω.

οἰδί' ὦ τέκνον, ἦ κη;

ἴσ' ὦ πάτερ δ' ὅς μοι ὄρα;

οἰδί' ὦ σπέρμ' ὅμαιμον.

ἴσ' ὦ δύσάβλια τροφαί.

οἰδί' τέκνον πέφνηας;

ἴσ' ἔκ' ἄν' μόχθου γέ μοι.

οἰδί' πρόσφαισόν ὦ πάϊ.

ἴσ' θιγγάνω δυνὸν ὁμοῦ.

οἰδί' ἦ τῆσδε, καὶ μοῦ;

ἴσ' δύσμορου δ' ἐμῆς τρίτης.

οἰδί' τέκνον, τί δ' ἦλθες;

ἴσ' σὴ πάτερ προμηθία.

οἰδί' πότερα πόθοισι;

ἴσ' καὶ λόγοις τ' αὐτάγγελος,

ξὺν ᾧ περ ἔχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ.

οἰδί' οἶδ' αὐθόμαι μοι, ποῖνεανίαι πορεῖν;

ἴσ' εἶσ', οὐ πέρ ἔσι· δὴνὰ δ' ἐν κείνοισι τὰ νῦν.

οἰδί' ὦ πάντ' ἐκείνῳ τοῖς ἐν Ἀἰγυπῶ νόμοις

φύσιν κατὰ καθεύοντες, καὶ βίου τροφάς.

ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες, κατὰ σέρας

θακοῦσιν

ΟΙΔΙ· ΕΠΙ· ΣΑΧΑΡΟΣ

παρῆτις ὑμῶν, ὅστις ἐστὶν ἡ γημὼν,
τότ' εἰσακούων πάντ' ἐπισήσῃ· τὰ δὲ
μεταξὺ τούτου, μηδ' αὖ μῶς γίνου κακός.

χο ταρβῆν μὲν ὧ γεραιὲ τάνθ' ὑμῶν μήματα
πολλή τ' ἀνάγκη τὰ πόσου· λόγοισι γὰρ
ὑπὸ νόμασι βραχέσι· τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
ἀνακτας, ἀρκεῖ ταῦτά μοι διδόναι.

οἰδί καὶ ποῦ θ' ὁ κραινὼν τῆσδε τῆς χώρας ξένοι;

χο πάτρων ἄστυ γῆς ἔχῃ· σκοπὸς δὲ νιν,
ὅς κ' αὖ μὲ δ' αὖρ' ἐπεμπεύ, ὅχεται σελῶν.

οἰδί ἢ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐν τροπῇ
ἢ φροντίδι ἔξῃ, ἀπόνως τ' ἐλθὲν πέλας;

χο καὶ κάρθ', ὅταν περ τοῦνο μ' αἰσθῆται τὸ σόν.

οἰδί τίς δ' ἐσθ' ὁ κήν' τοῦτο τοῦπος ἀγγελῶν;

χο μακρὰ κέλευθος· πολλά δ' ἐμπόρων ἔπη
φιλῇ πλανᾶσθαι· τῶν, ἐκῆνος αἰῶν,
θάρος παρῆσαι· πολὺ γὰρ ὧ γέρον τὸ σόν
ὄνομα διήκει πάντας· ὥστε κ' ἐβραδύς
αὖθις, κλύων σου, δ' αὖρ' ἀφίξεται ταχύς.

οἰδί ἀλλ' αὐτὴ γῆς ἵκοιτο τῆθ' αὐτοῦ πόλ' ῃ,
ἐμοί τε· τίς γὰρ ἐσθλὸς ἔχ' αὐτῷ φίλος;

αν ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω πάτερ;

οἰδί τί δ' ἐστὶ τέκνον Ἀντιγόνη;

αν γυναιχ' ὄρω

σεῖχουσιν ἡμῶν ἄσπον, αἰτναίας ἐπὶ
πώλου βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἡλιοσερῆς
κυνὴ πρόσωπα θεακαλὶς νιν ἀμπεχῇ.
τὶ φῶ;

ἄρ' ἐστὶν; ἄρ' ὕκ' ἐστὶν; ἢ γνώμη πλανᾶ;

καὶ φημί, καὶ πόφῃμι, κὺκ' ἔχω τὶ φῶ.

μάτην ρεύσης, ὠφέλη μα γίνεται.
 ἥ τας τ' Ἀθῆνας φασὶ θεοσεβείας
 ἔχειν· μόνας δὲ τὸν κακοῦ μένον ξένον
 σῶξεν οἴας τε, καὶ μόνας ἀρήξεν ἔχον.
 καὶ μοίγῃ που ταῦτ' ἐστίν· οἳ τίνες βάρβρων
 ἐκ τῶν δὲ μ' ἐξέειραντες, ἥτ' ἐλαύνετε,
 ὅνομα μόνον δέισαντες· ὃ γὰρ δὴ τότε
 σῶ μ', ὃ δὲ τάρχα τὰ μ', ἐπεὶ τὰ γ' ἔργα μου
 πεπονθότ' ἐστὶ μάλλον, ἢ δειδρακότα.
 εἴ σοι τὰ μητρός καὶ πατρὸς χρεὶ ἦ λήξην,
 ὧν ὕνεκ' ἐκ φοβῆ με· τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
 ἔξοιδα· καὶ τοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν.
 ὅστις παθὼν μὲν, ἀντίδρων· ὥστ' εἰ φρονῶν
 ἔπρασσον, ὃ δ' ἂν ὦδ' ἐχρησμένη κακὸς,
 οὖν δ' ὃ δὲν εἰδὼς ἰκόμεν ἴν' ἰκόμεν.
 ὕψ' ὧν δ' ἔπαχον, ἥ δότων ἀπωλύμην.
 ἀνθ' ὧν ἰκνῶμαι πρὸς θεῶν ὃ μᾶς ξένοι,
 ὥσπερ με κἀνεσῆσαθ', ὦ δὲ σώσατε.
 καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες, εἴτα τοὺς θεοὺς
 μοίρας ποιεῖσθε μηδαμῶς· ἡγεῖσθε δὲ
 βλέπην μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν ἀσεβῆ βροτῶν,
 βλέπην δὲ πρὸς τοὺς δουραβῆς· φυγὴν δὲ τοῦ
 μή πως γινέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν.
 ξὺν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε τὸς ἀνδράμονας
 ἔργοις Ἀθῆνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν.
 ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἰκέτην ἐχέγγυον,
 ῥύου με, καὶ φύλασσε· μὴ δέ μου κάρα
 τὸ δουαρὸς ὡπὸν εἰσορῶν ἄτι μάσης.
 ἦ κω γὰρ ἱερὸς, ἀσεβῆς τε, καὶ φέρων
 ὄνησιν ἀσπίς τοῖσδ', ὅτα γ' ὁ κύριος

ἀπάτα δ' ἀπάταις

ἑτέρας ἑτέρα παραβαλλομένα,

πόνον ἢ χάριν ἀντιδίδωσιν ἔχιν·

χο σύ δ' ἐκ τῶν δ' ἑδράνων

πάλιν ἕκτοπος, αὐτὶς ἄφορμος ἑμᾶς

χθονὸς ἐκθορε, μή τι πέρα χρέος ἑ

μᾶ πόλῃ προσάψης·

ἀν ὧ ξένοι αἰδοφρονες, ἀλλ' ἐπὶ

γεράων πατέρα τόν δ' ἐμὸν

ἢ κ' ἀνέτλατ' ἔργων

ἀκόντων αἰόντες αὐδᾶν,

ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἱκετόνο μιν

ὧ ξένοι, οἰκτῆρα θ', ἀπατρός ὑπερ

τοῦ μονου ἄντο μαι ἄντο μαι, ἢ κ' ἀλα

οῖς προσορωμένα ὁμμασὸν ὁμμασιν

ὥς τις ἀφ' αἵματος

ὑμετέρου προφανείσα, τὸν ἄβλιον

αἰδοῦν κύρσαι· ἐν ὑμῖν γὰρ ὡς θεῷ

κῆμεθα τλάμονες· ἀλλ' ἴτε· νύσατε

τὰν ἀδούκητον χάριν·

πρὸς σ' ὅ, τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντο μαι,

ἢ τέκνον, ἢ λόγος, ἢ χρέος, ἢ θεός·

ἢ γὰρ ἴδοις ἀν' ἀθρῶν βροτῶν ὅστις ἀν' εἰ

θεὸς ἀγοι ἐκ

φυγεῖν δύναται·

χο ἀλλ' ἴσθι τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἴσου

οἰκτῆρο μιν, καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν·

τά δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες, ἢ ἀθένοι μιν ἀν

φωνῇ πέρα τῶν πρὸς σέ νυν εἰρημένων·

αἰδ' ἰ τί δῆτα δόξης ἢ τί κληδόνος καλῆς

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πατρίδ' ἐκπυθοίμαν.
οἰδί ὦ ξένοι, ἀπόπολις· ἀλλὰ μή·
χο τί τόδ' ἀπεννέπης γέρον;
οἰδί μὴ, μὴ, μὴ μ' ἀνέρη τίς ἐμι, μήδ' ἔξε
τάσῃς πέρα ματῶν.
χο τί τόδε;
οἰδί δ' ἐνὰ φύσιν.
ἂν αὖδα.
οἰδί τέκνον, ὦ μοι· τί γε γυνῶ;
χο τίνος ἑσπέρματος
ἔξῃς, φώνῃ πατρόςθεν·
οἰδί ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω τέκνον ἐμόν;
ἂν λέγ', ἐπὶ περ' ἐπ' ἔχματα μέγας·
οἰδί ἀλλ' ἐρῶ· ὅ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.
χο μακρὰ μέλλετ', ἀλλὰ ταχύνετε.
οἰδί Λαῖον' ἴε τιν' ἀπόγονον;
χο ὦ· ὦ· ἰού.
οἰδί τό, τε λαβδακιδῶν γένος;
χο ὦ Ζεῦ.
οἰδί ἄθλιον Οἶδι πέδαν;
χο σὺ γὰρ ὅδ' εἶ;
οἰδί δέος ἴχετε μισθὲν, ὅσ' αὖδ' ὦ.
χο ἰώ· ἰώ· ὦ· ὦ· ὦ.
οἰδί δ' ὅσμορος.
χο ὦ· ὦ.
οἰδί θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσῃ;
χο ἔξω πρόσω βάινετε χώρας.
οἰδί ἂ δ' ὑπέχο, ποῖ καταθήσῃς;
ὅδ' ἐνὶ μοι ῥαδία τίσις ἔρχεται.
ὦν προπάθῃ, τὰ τί γιν'.

- ὦ γέρον ἀκοντά τις ἄξει·
οἰδί' ἐτ' ἔν' ἐτι προβῶ;
χο' ἐπίβαινε πρόσω.
οἰδί' ἐτι;
χο' προσβίβαξε κούρα,
πρόσω· σὺ γὰρ ἄϊγς.
ἀν' ἔπεο μὰν ἐπὶ ὦδ' ἄμαυρῶ
κώλῃ πάτερ, ἧ' σ' ἄγω τόλμα· ξῆ
νος ἐπὶ ξήνης· ὦτλᾶμον, ὅτι
καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον
ἀποσυγῆν, καὶ τὸ φίλον σέβεισθαι.
οἰδί' ἄγε νῦν σὺ με παῖ, ἵν' ἂν ὀσεβίαις
ἐπιβαίνοντες, τὸ μὲν, ἔπωμιν,
τόδ' ἀποιούσωμεν· καὶ μὴ χρεῖα πολεμῶμεν.
χο' αὐτοῦ· μνηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου
βήματος ἔξω πόδα κλίνης.
ἀν' ὅτως;
χο' ἄλις ὥς ἀκῆγς.
οἰδί' ἦ' ὦ;
χο' λείχιός γ' ἐπ' ἄκρου
λάου· βραχὺς δ' κλάσας.
ἀν' πάτερ, ἐμὸν τόδ' ἐν ἡσυχίᾳ
ἰώ μοι μοι,
βάσγ' βάσιν ἀρμόσαι·
γεραῖοι ἐς χέρας ὥμασόν
προκλίνας φιλίαν ἐμάν.
οἰδί' ὦ μοι δύσφρονος ἄτας.
χο' ὦτλᾶμων, ὅτε νῦν χαλᾶς,
αὐδάσον τίς σ' ἔφιν βροτῶν;
τίς ὦν πολὺ πονος ἄγῃ; τίνα σου

δηλώδ'· ὅ γὰρ ἂν ὦδ' ἄλλοτρίοις

ὁμμασιν ἔρπον,

καπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν.

χ^ο ἔ· ἔ· ἀλλῶν ὁμμάτων ἄρα καὶ

ἦθα φυτάλμιος δυσάων

μακράων τέ θ' ὥς ἐπὶ κῆσαι.

ἀλλ' ὅ μ' ἂν ἐν γ' ἐμοὶ

προσθήσῃς τάσδ' ἄρας.

περᾶς γὰρ περᾶς.

ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἅ

φθίγῃτω μὴ προσπέσῃς νάπη

ποιᾷεντι, κάθυδρος δ'

κρητὴρ μῆλιχίων ποτῶν

ῥάμματι συντρέχῃ,

τῶν, ξένε πάμμορ' αὖ

φύλαξαι· μετὰ σθ', ἀπόβασι, πολ

λὰ κίλευθος ἐρατύς.

κλύς γ' ὦ πολὺ μοχθ' ἀλᾶτα;

λόγον ἥτιν' ἔχῃς

πρὸς ἐμὴν λέξαν, ἀπ' ἀβάτων ἀποβάς,

ἵνα πᾶσι νόμος,

φώνῃ· πρόσθεν δ' ἀπερύκου.

οἰδ' ὅ γ' αὖτε, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ;

ἂν ὦ πάτερ, ἀσπίς ἰσαχρὴ μελετᾷ,

ἔκοντας ἅδ' ἔ, καὶ κ' ἀκούοντας.

οἰδ' ὅ γ' ἀπὸ σιγῆς νῦν μου.

ἂν φάω καὶ δὴ.

οἰδ' ὅ γ' εἴνοι, μὴ δ' ἡτ' ἀδικηθῶ

σὸν πισύσας, καὶ μετανασάς.

χ^ο ὅτοι, μὴ ποτὶ σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων

- = τίνας λόγους ἐροῦσιν· ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν
 = ἔνεστιν ἡ ὑλάβη τῶν ποιημένων·
 χο ὅρα, τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει; ποῦ κυρεῖ,
 ἐκτόπιος συθείς ὁ πάντων
 ὁ πάντων ἀπορέσαςτος;
 λύσας τ' αὐτόν· προσδέρκον,
 προσφθέγγον πανταχῇ·
 πλανάτας
 πλανάτας τις ὁπρίσβυς, ὅ
 δ' ἐγχώριος· προσέβα γὰρ ὅ
 κ' ἂν ποτ' ἀσπίδες ἄλσος ἐς
 τ' ἂν δ' ἄμαι μακίεταν κοῖαν,
 ἄς τρέμομεν λέγην,
 καὶ παραμυθόμεο
 θ' ἀδέρκως·
 ἀφώνως· ἀλόγως τὸ τὰς
 ἀφῆ μου σὺ μαφροντίδος
 ἰέντες· τάδε νῦν τιν' ἤκη
 λόγος, ὅδ' ἐν ἄξον
 θ', ὅν ἐγὼ λήσων περὶ πάν οὔπω
 δύναιμαι τέμενος,
 γινῶναι ποῦ μοι ποτὲ ναίει·
 οἰδί ὅδ' ἐκείνος· ἐγὼ φωνῇ γὰρ ὀρώ
 τὸ φατιζόμενον·
 χο ἰὼ· ἰὼ·
 δηνὸς μὲν ὄραν, δηνὸς δὲ κλύειν·
 οἰδί μὴ μ' ἵκετ' αὖ προσίδητ' ἄγομον·
 χο Ζεῦ Ἀλεξήτορ, τίς ποθ' ὁπρίσβυς;
 οἰδί ὅδ' ἐπ' ἅπαν μοίρας ἀνδραμονίσαι
 πρώτης· ὣτ' ἡσδ' ἐφοροι χώρας,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἕκαμψ' ἐγὼ,
 φοίβω τε καὶ μοι μὴ γένησθ' ἀγνώμονες·
 ὅς μοι τὰ πολλὰ κἄν' ὅτ' ἐξέχρη κακὰ,
 ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ
 ἐλθόντι χώραν τερμίαν· ὅπως θεῶν
 σεμνῶν ἔδραν λάβοιμι, καὶ ξενόσασιν,
 ἐνταῦθα κάμψην τὸν ταλαίπωρόν βίον,
 κέρδι μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις,
 ἅτιν δὲ τοῖς πέμψασιν, οἳ μ' ἀπήλασαν·
 σιμῆα δ' ἤξην τῶν δέ μοι παρεγγύα,
 ἢ σφισμὸν, ἢ βροντὴν τιν', ἢ Διὸς σέλας·
 ἔγνωκα μὲν νῦν ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν
 ὅκ' ἔσθ' ὅπως ὕπισθ' ἐξ' ὑμῶν πτερόν
 ἐξήγαγ' ὅς τὸ δ' ἄλσος· ὅτ' ἂν ποτε
 πρώταισιν ὑμῶν ἀντέκυσθ' ὁδοιπορῶν,
 νήφων αἰόνοις· καὶ πῖ σε μὲν ἐξόμην
 βάθρον τὸ δ' ἀσκήπαρνον· ἀλλὰ μοι θεαὶ
 βίην κατ' ὀμφὰς τὰς Ἀπολλωνος δότε
 πέρασιν ἤδη, καὶ καταστροφὴν τινά,
 ἧ μὴ δοκῶ τι μόνως ἔχην ἄδ'
 μόχοις λατράων τοῖς ὑπέρτατοις βροτῶν·
 ἵτ' ὦ γλυκῆαι παῖδες ἀρχαῖαι σπότ'·
 ἵτ' ὦ μεγίστης Παλλάδος καλὴ μεναί-
 πασῶν, Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις·
 οἰκτῆρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπ' τοῦ δ' ἄθλιον
 ῥέδωλον· ὅτ' ἂν τὸν ἀρχαῖον δέμας·
 ἀν σίγα· πορεύονται γὰρ οἳ δὲ δὴ τινες
 χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἔδρας ἐπίσκοποι·
 εἰδὶ σιγήσομαι τε· καὶ σύ μ' ἐξ' ὁδῷ πόδα
 κρύψον κατ' ἄλσος, τῶν δ' ἔως ἂν ἐκμάθω
 τίνας

σε μὲν ὁ Γοσφῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 τιτάν Γρομηθῶν· ὃν δ' ἐπισείβης τόπον,
 χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκὸς περ ὁδός·
 ἔρσ' μ' Ἀθηνῶν· οἳ δὲ πλησίοι γυῖαι,
 τὸν δ' Ἰππότην κολωνὸν ἀνέχονται σφίσιν
 ἀρχηγὸν εἶναι· καὶ φέρουσι τῆνομα
 τὸ τῷδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένον·
 τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστὶν ὦ ξέν', ὃ λόγοις
 τιμῶμεν, ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον·
 οἳ δ' ἢ ἡ γὰρ τινες ναῖουσιν τῆσδε τῆς τόπης;
 ξέ· καὶ κάρτα τῷδε τῷ θεῷ γ' ἐπώνυμοι·
 οἳ δ' ἢ ἀρχὴ τίς αὐτῶν, ἢ πὶ τῷ πλήθει λόγος;
 ξέ· ἐκ τῷ κατ' ἄστυ βασιλείῳς τάδ' ἀρχεται·
 οἳ δ' ἢ ὅτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατῇ;
 ξέ· Θησῆος καλεῖται, τῷ πρὶν Αἰγέως τόκος·
 οἳ δ' ἢ ἄρ' ἄν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι;
 ξέ· ὡς πρὸς τὶ λέξεων, ἢ καταρτίσων μολῶν;
 οἳ δ' ἢ ὥσ' ἂν προσαρῶν σμικρὰ, κερδάνη μέγα·
 ξέ· καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;
 οἳ δ' ἢ ὅσ' ἂν λέγωμεν, πάνθ' ὁρῶντα λέξομεν·
 ξέ· οἶσθ' ὦ ξέν' ὥς νῦν μὴ σφαλῆς; εἴπερ ἐγὼ
 γενναῖος ὡς ἰδόντι πλήν τῷ δαίμονος,
 αὐτῷ μὲν, ὅπερ καφάνης, ἕως ἐγὼ
 τοῖσδ' ἐνθάδ' αὐτῷ μὴ κατ' ἄστυ δημόταις
 λέξω τάδ' ἐλθὼν· οἳ δὲ γὰρ κρινῶσί γε
 ἢ χρεῖ σε μίμνην, ἢ πορεύεσθαι πάλιν·
 οἳ δ' ἢ ὥ τέκνον, ἢ βέβηκεν ἡ μῖν ὁ ξένος;
 ἂν βέβηκεν· ὥστε πᾶν ἐν ἡ σύγχωπάτερ·
 ἔξεστ' ὦν ἦν, ὥς ἐμῷ μόνῃς πέλας·
 οἳ δ' ἢ ὥ πότνια δαδῶντες, ὅτε νῦν ἔδραξ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος, ἢ μάθω μολῶ σά ποι;
 οἰδί' ἢ γὰρ τέκνον, ἢ πέρ' ἐστὶν ἐξοικήσιμος.
 ἂν ἀλλ' ἐστὶ μὲν οἰκητός· οἷομαι δὲ δῆν
 ὕδ' ἐν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῶϊν ὀρῶ.
 οἰδί' ἢ δῦρο προσείχοντα, καὶ ξορμώμενον;
 ἂν καὶ δὴ μὲν ὅν παρόντα· ὥς τι σοι λέγῃ
 ὄνκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ', ὥς ἀνὴρ ὅδε.
 οἰδί' ὧς ἦν, ἀκνῶν τῆσδε τῆς ὑπέρ τ' ἐμῆ
 αὐτῆς θ' ὀρώσης, ἔνεχ' ἢ μὴν αἰσιος
 σκοπὸς προσήκης, τῶν, ἀδελφῶ μιν φράσαι.
 ξέ' πρὶν νῦν τὰ πλεόν' ἴσορῆν, ἐκ τῆσδ' ἑδρας
 ἐξελθ'· ἔχης γὰρ χώρον ὕχ' ἀγνὸν πατρίν.
 οἰδί' τίς δ' ἐσθ' ὁ χώρος; τῷ, θεῶν νομίζεται;
 ξέ' ἄθικτος, ὕδ' οἰκητός· αἰ γὰρ ἔμφοβοι
 θεαί σφ' ἔχουσι γῆς τε καὶ σιότ' ἐκόραι.
 οἰδί' τίνων; τὸ σε μὲν ὄνομα ἂν εὐξαίμην κλύων.
 ξέ' τὰς πάνθ' ὀρώσας ἀμεινίδας· ὅγ' ἐνθάδ' ὦν
 ἢ ποιεῶς νιν· ἀλλὰ δ' ἄλλα χῶ καλὰ.
 οἰδί' ἀλλ' ἴλεως μὲν τόνδ' ἰκέτην δεξαίατο.
 ὥστ' ὕχ' ἑδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοι μ' ἔτι.
 ξέ' τί δ' ἐστὶ τῆτο;
 οἰδί' ξυμπορεῖς ξύνθη μ' ἐμῆς.
 ξέ' ἀλλ' ὕδ' ἐμέντοι τῷ ξανιστάναι πόλεως
 δίχ' ἐστθάρσος, πρὶν ἂν ἐνδῇ ξωτὶ δρῶ.
 οἰδί' πρὸς νῦν θεῶν ὧς ἔεινε, μὴ μ' ἄτιμά σης
 τοιόνδ' ἀλήτην, ὦν σε προτρέπω φράσαι.
 ξέ' σὴ μαίνε· κῦν ἄτιμός ἐκ γ' ἐμῶ φανῇ.
 οἰδί' τίς δ' ἐσθ' ὁ χώρος δῆτ', ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
 ξέ' ὅσ' οἶδα καὶ γὰρ, πάντ' ἐπισήσῃ κλύων.
 χώρος μὲν ἱερὸς πάντ' ὅδ' ἐστ'. ἔχῃ δέ νιν

σε μὲν οὖς

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ
ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ.

Ἐκνον τυφλῷ γέροντος Ἀντιγόη,
τίνας

τ

χώρος ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν
πόλιν;

τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν, σπανιστοῖς δέξιται δωρήμασι,
σ μικρὸν μὲν ἐξατνῆντα, τῷ μικρῷ δ' ἔτι
μῆον φέροντα; καὶ τόδ' ἐξαρκῆν ἐμοί.

» Στέρχειν γὰρ αἱ πάσαι μεχ' ὥ χρόνος ξυνῶν

» Μακρὸς διδάσκει, καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.

ἀλλ' ὧ τέκνον, θάκοισιν ἢ τινα βλέπεις,
ἢ πρὸς βεβήλοισι, ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν,
σησόν με, καὶ ξίδρυσον, ὡς πυθοί μεθα
ὅπου πότε ἔσμεν. μανθάνειν γὰρ ἤκομεν
ξένοι πρὸς ἀσπῶν ἀν' ἀκῆσωμεν, τελεῖν.

ἀν πάτερ ταλαίπωρ Οἰδίπυς, πύργοι μὲν οἱ
πόλιν σέχουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω.

χῶρος δ' ὅδ' ἱερὸς, ὡς σάφ' ἤκασαι, βρύων
δάφνης· ἐλαίας· ἀμπέλων· πυκνόπτεροι
δ' εἰσὼ κατ' αὐτὸν αἰσομῆσ' ἀηδόνες.

ἔκωλα κάμψον τῷ δ' ἐπ' ἀξέσου πέτρῃ.
μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι πρὸς σάλης ὁδόν.

οἰδί καθίξε νῦν με, καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.

ἀν χρόνον μὲν ἔνεκ, ἢ μαθῆν με δὴ τόδε.

οἰδί ἔχης διδάξαι δὴ μ' ὅποι καθέσταμεν;

ἀν τὰς γῆν Ἀθῆνας, οἶδα. τὸν δὲ χῶρον, ἔ.

πᾶς γάρ τις ἤνδα τῷτον ἢ μῖν ἐμπόρων.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Οἰδίπους.	Ισμήνη.
Αντιγόνη.	Θησέας.
Ξένος αλήτης.	Κρέων.
Χορὸς Ἀθηκῶν	Πολυνέκης.
γερόντων.	Αγγελος.

Προλογίζει δὲ ὁ Οἰδίπους.

Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οἰδίπουν, ἴσμεν ἅπαν
 τατὰ ἐν τῷ ἐτέρῳ Οἰδίποδι· πεπῆρωται γάρ, καὶ
 ἀφίικται εἰς τὴν Αἰικήν, ὁδηγόμενος ἐκ μίᾳς τῶν
 θυγατέρων Αντιγόνης· καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμένει τῶν
 σεμνῶν Ερινύων, ὅς ἐστιν ἐν τῷ καλουμένῳ Ἰππείῳ
 κολωνῷ· ὅτῳ κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Προσειδῶνός ἐστιν ἰε
 ρὸν Ἰππείν, καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτῷ οἱ ὀρεωκόμοι
 ἴστανται· ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρησυν, ἐνταῦθα δὲ αὐ
 τὸν ταφῆς τυχεῖν· ὃ μὴ ἐστὶν ἐτέρῳ βεβήλω τόπος,
 αὐτόθι κἀκθῆται· καὶ καταμικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑπο
 θέσεως προέρχεται· ὁρᾷ γάρ τις αὐτὸ τῶν ἐνταῦθεν,
 καὶ πορεύεται ἀγγέλλ', ὅτι τις παρὰ τῷ χωρίῳ τῆ
 τῷ προσκἀθῆται· καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χο
 ρῷ χήματι μαθησόμενοι τὰ πάντα· πρῶτος ὃν ἐστὶ
 καταλύων τὴν ὁδοιπορίαν, καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγό
 μενος· ἄφατος δέ ἐστι καθολοῦ ἡ οἰκονομία ἐν δρά
 ματι, ὥς οὐδὲν ἄλλω χεδόν·

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Αἰικῇ
 ἐν τῷ Ἰππείῳ, πρὸς τῷ ναῷ τῶν σεμνῶν· ὃ δὲ χο
 ρὸς συνέστηκεν ἐξ Αθηναίων ἀνδρῶν·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ.

Ο ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίπους, συνημμένος πῶς ἐστὶ τῷ τυράννῳ· τῆς γὰρ πατρίδος ἐκπεσὼν Οἰδίπους ἤδη γηραιὸς ὢν, ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης χθραγωγόμενος· ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσένων περὶ τὸν πατέρα φιλοσυργότεραι· ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ πυθόχριστον, ὡς αὐτὸς φησι, χρηθὲν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι τὸν βίον· τότε μὲν ὧν ἔρχονται, καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτόν· ἔπειτα δὲ ἰσμήνη παραχνομένη, τὰ κατὰ τὴν σάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παίδων, καὶ τὴν παραχνομένην ἀφίξιν τῷ Κρέοντος πρὸς αὐτόν· ὃς καὶ παραχνομένος ἐπὶ τῷ ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πύσιον, ἀπρακτος ἀπαλλάσσεται· ὁ δὲ, πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν τὸν χρῆσμον, ὕψω τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δράμα, τῶν θαυμασίων· ὃ καὶ ἤδη γεγραμμένον ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος ὃ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ· ἦν γὰρ Κολωνόθεν· ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἐπιδεῖξαι, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις· διῶν ἀποθήκους εἶσθαι, καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτὸς κρατήσεν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους, προαναφώνων ὅτι διασπασίασιν πρὸς Θηβαίους ποτέ· καὶ τῶν κρατήσουσιν ἐκ χρῆσμων διὰ τὸν αὐτῷ τάφον.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΛΩΝΟΝ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ
ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ.

SOPHOCLEISOEDIPVS
IN COLONO.

ἄγετέ μ' ὅτι τάχος· ἄγετέ μ' ἐκποδῶν
 τὸν ὕπν' ὄντα μᾶλλον ἢ μηδέν·
 χ^ο κέρδι παραινέεις, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς·
 βράχιστα γὰρ κρατίστα τὰν ποσὶν κακῶν·
 πρί^ο ἴτω· ἴτω·
 φανήτω μὲν ὁ κάλλισ' ἐμῶν
 ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἡμέραν
 ὕπατος· ἴτω· ἴτω·
 ὅπως μὴ λείτ' ἅμαρ ἄλλ' εἰσίδω·
 α^ο μέλλοντα ταῦτα· τῶν προκημένων, τί χρεὶ
 πράσσειν; μέλει γὰρ τῶνδ', ὅτοισι χρεὶ μέλει·
 πρί^ο ἀλλ' ὧν ἐρῶ μὲν, ταῦτα συγκατηξάμην·
 α^ο μὴ νῦν προσέχῃ μηδέν, ὥς πεπωμένης
 ὕπν' ἐστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγῇ·
 πρί^ο ἀροῖτ' αὖν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδῶν·
 ὅς ὦ πάϊ, σέ τ' ὕχ' ἐκὼν κατέκτανον·
 ὅς σέ τ' αὐτὰν· ὦ μοι μέλεος, ὅδ' ἔχω
 ὅπα πρὸς πότερον ἴδω· πᾶ καὶ θῶ·
 πάντα γὰρ
 λείχρια τάδ' ἐν χερσὶν τάδ' ἐπὶ κρατὶ μοι
 πότμος δυσκόμιστος εἰσέηλλατο·
 χ^ο Πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
 = Γρῶτον ὑπάρχει· χρεὶ δὲ τὰ τ' ἴς θεῶς
 = Μηδέν ἀσέπῃν· μεγάλοι δὲ λόχοι,
 = Μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεράνωτων
 = Αποτίσαντες,
 = Γήρατ' ὀφρονεῖν ἐδίδαξαν·

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
 ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ·

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

αἰ·αἰ·αἰ·

σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ,
 γυναικῆον ἀμφικέσθαι μόρον.

ἄγ ὄρν' ἀρεστὴν· ὅ γάρ ἐν μυχοῖς ἔτι.

κρέ οἱ μοι.

κακὸν τόδ' ἄλλο δ' αὐτὲρον βλέπω τάλας.

τίς ἄρα τίς με πόντος ἔτι περιμένει;

ἔχω μὲν ἐν χεῖραῖν ἀρτίως τέκνον,

τάλας· τὸν δ' ἐναντία προσβλέπω νεκρόν.

φῶ φῶ μάτερ ἀθλία· φῶ τέκνον.

χο ἢ δ' ὀξύθυκτος, ἢ δε βωμία πέριξ,

ἢ λύγ κελαινὰ βλέφαρα· κωκύσασα μὲν

ἄγ τῷ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κληνὸν λῆχος.

αὐθις δ' ἐτῷδε· λόισθιον δ' εἰ σοὶ κακὰς

πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ.

κρέ αἰ·αἰ·αἰ·αἰ·

ἀνέπ' ἄν φόβῳ.

τί μ' ὅκ' ἀνταῖαν

ἔπαισέ τις ἀμφιθήκῳ ξίφει.

δείλαιος ἐγὼ· φῶ· φῶ.

δολαία δ' ἐσυγκέκραμαι δ' ὕα.

ἄγ ὡς αἰτίαν γε τῶνδε καὶ κείνων ἔχων

πρὸς τῆς θανάσεως τῆσδ' ἐπισκλήτου μόρῳ.

κρέ ποῖω δ' ἐκπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;

ἄγ παῖσας ὅφ' ἦπαρ αὐτόχρη αὐτήν, ὅπως

παιδὺς τόδ' ἦσθ' ἐξυκωκυτον πάθος.

κρέ ὦ μοι μοι· τάδ' ὅκ' ἐπ' ἄλλον βροτῶν

ἐμὰς ἀρμόσας πόντ' ἐξ αἰτίας.

ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκτανον· ὦ μέλεος.

ἐγὼ φάμ' ἐτυμόν· ἰὼ πρόαπλοι,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΙΤΛΑ

ἀμαρτήματα σερέα,
θανάτοεντ' ὧ κτανόντας τε, καὶ
θανόντας βλέποντες
ἐμφυλίδς.

ἰὼ μοι ἐμῶν ἀνολβαι
βουλαι μάτων.

ἰὼ παῖ· νέος νέω ξυμμόρω,
αἶ, αἶ, αἶ,

ἔθανες, ἀπελύθης
ἐμαῖς, ὅδε σάεσι δυσβουλίας.

χο οἱ μ' ὥς εἰσικας ὅφ' ἐ τὴν δίκην ἰδεῖν

κρί ἔχω μαθῶν δέλαιος· ἐν δ' ἐ μῶ κάρα,
θεὸς τό τ' ἄρα τότε μέγα

βάρος μ' ἔχων,
ἐπαισεν· ἐν δ' ἔσθσεν ἀγρίαις ὁδοῖς.

οἱ μοι λεωπάτητον ἀντρέπων χαράν·
φᾶν· φᾶν.

ἰὼ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.

οἱ ὧ δέσποθ', ὥς ἔχων τε καὶ κεντη μένος

τά μὲν, πρὸ χερῶν· τὰ δ' ἐ, φέρων· τὰ δ' ἐν δόμοις
εἰσικας ἤκησ, καὶ τὰ δ' ὅφ' εἶσθαι κακὰ.

κρί τί δ' ἔστιν αὖ κακίον, ἢ κακῶν ἔτι;

οἱ γυνὴ τέθνηκε τῷδε παμμήτωρ νεκρῷ,

δύσηνος ἄρτι νεοτό μοισι πλήγμασιν.

χο ἰὼ ἰὼ δυσπάβαρ

τος ἄδελι μὴν, τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις;

ἰὼ κακὰγγελτά μοι

προπέ μ' φασάχη, τίνα θροῖς λόγον;

αἶ· αἶ· ὀλωλότ' ἀνδρ' ἐπεξερράσω·

τί φῆς ὧ παῖ; τίνα λέγεις μοι νέον λόγον;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πῦσας προσώπῳ, κῦδ' ἐν ἀντιπῶν, ξίφος
 ἔλκεδ' ἰπλὺς κνώδοντας· ἐκ δ' ὀρμῶ μέν
 πατρός φοναῖσιν, ἥ μετακ'· εἴθ' ὁ δῖος μορος,
 αὐτῷ χολωθείς, ὥσπερ εἴχ' ἐπενταθεῖς,
 ἥρπτε πλουραῖς μέσων ἐγχος· ἐς δ' ὕψρον
 ἀγῶν, ἐτ' ἐμφρων παρθένω προσπύσσεται·
 καὶ φυσίων, ὅξ' ἄν ἐκβάλλει πνοὴν
 λυκῇ παρὰ φοινίε σπάλγματος·
 κῆται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
 τέλη λαχὼν δέλαιος εἰν ἄδ' ὁμοῖς,
 δειξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβελίαν,
 ὅσω μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν·
 τί τῷ τ' ἂν ῥήσασθαι; ἡ γυνὴ πάλιν
 φρὲν δὴ, πρὶν εἰπῆν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον·
 αἶγ' καὶ τὸς τεθάμβηκε· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι·
 ἄλ' ἡ τέκνη κλύουσιν, ἐς πόλιν ῥόους
 ἔκ' ἀξιῶσιν· ἀλλ' ὑπὸ σέβης ἔσω
 δμῶαίς προθήσεν πένθος οἰκῆόν σενεν·
 γνώμης γὰρ ἔκ' ἀπειρος, ὥς θ' ἀμαρτάνειν·
 χο' ἔκ' οἶδ'· ἐμοὶ δ' ἔν' ἡ τ' ἄρα σιγῇ, βαρὺ
 δοκεῖ προσῆναι, χ' ἡ μάτην πολλὴ βοή·
 αἶγ' ἀλλ' ῥ' σὸ μεῖζα μὴ τι καὶ κατὰ χετον
 κρυφῇ καλύπτῃ καρδίᾳ θυμὸς μένει,
 δόμους παρασείχοντες· οὐ γὰρ ἔν' λέγεις·
 καὶ τῆς ἄρα γὰρ ἐστὶ πᾶσι γῆς βάρος·
 χο' καὶ μὴν ὁ δ' ἀνάξ αὐτὸς ἐφῆκε
 μὴ μ' ἐπίσημον διαχειρὸς ἔχων·
 εἴθε μὲς εἴπῃν, ἔκ' ἀλλοτρίαν
 αἶψιν, ἀλλ' αὐτὸς ἀμαρτῶν·
 κρὶ ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

θαλλοῖς δ' ἤ λελήθο, συγκατήθο μεν·
 καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκίας χθονὸς
 χῶσαντες, αὖθις πρὸς λιθόσρωτον κόρης
 τυμφοῖον ἄδ' οἶλον ἔσεβάνο μεν·
 φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
 κλύει τις ἀκτέρισον ἀμφὶ πασάδα,
 καὶ δεσπότη Κρέοντι σημάνει μολῶν·
 τῷ δ' ἀβλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς
 ἔρποντι μάλλον ἄσπον· οἱ μῶξας δ' ἔπος
 ἴησι δυοθήνητον· ὦ τάλας ἐγώ·
 ἄρ' ἔμὶ μάντις; ἄρα δυστυχεστάτην
 κέλαιον ἐρωτῶν παρελθόντων ὁδῶν;
 παῖδος με σαίνει φθόγγος· ἀλλὰ πρόσωποι,
 ἴτ' ἄσπον ὠκῆς· καὶ παραστάντες τάφῳ,
 ἀβρήσασθ' ἄρ' μὸν χώματος λιθοσπασθῆ,
 δύντες πρὸς αὐτὸ σῶμιον, ἔτ' ὃν Αἴμονος
 φθόγγον συνίημι, ἢ θεοῖσι κλέπομαι·
 τά δ' ἐξ' ἀθύρμα δεσπότη κελύσμασιν
 ἠθρῶ μεν· ἐν δὲ λοιπῷ τυμβούματι,
 τὴν μὲν, κρεμασὴν αὐχένος κατὰ δόμεν,
 βρόχῳ μιτρώδεισιν δόνος καθιμμένην·
 τὸν δ' ἀμφὶ μέσῃ περιπετὴ προσκείμενον,
 ἀνῆς ἀποιμύξοντα τῆς κάτω φθορᾶν,
 καὶ πατὴρ ἔργα, καὶ τὸ δύσηνον λείχος·
 ὅδ' ὡς ὀρᾷ σφε, συγγόν οἱ μῶξας, ἔσω
 χωρεῖ πρὸς αὐτόν· καὶ ἀκωκύσας, καλῶ·
 ὦ τλήμον, οἷον ἔργον ἔρξασαι; τίνα
 γῆν ἔχεις; ἐν τῷ, ξυμπορεῖς διεφθάρης;
 ἔξελθε τέκνων ἱκεσίος σε λίσσομαι·
 τὸν δ' ἀγρίοις ὄρασιν παπῆνας ὁ παῖς,

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

70 τί δ' αὐτόδ' ἄχθος βασιλέων ἤκει φέρων;
 αὐ τεθῶσιν· οἱ δὲ ξῶντες, αἵτιοι θανεῖν.
 70 καὶ τίς φονεύς; τίς δ' οὐκ ἄμενος λέγει.
 αὐ Αἴμων ὀλωλεν, αὐτόχρη δ' αἰ μάσσεται.
 70 πότερα πατρώας, ἢ πρὸς οὐκίας χερός;
 αὐ αὐτὸς πρὸς αὐτῷ πατρὶ μινίσας φόνου.
 70 ὦ μάντι, τῷ ποσὺς ἄρ' ὀρθὸν ἥνυσας.
 αὐ ὡς ὦδ' ἐχόντων, τῶλλα βουλεύειν πάρα.
 70 καὶ μὴν ὀρῶ τάλαναν Εὐρυδίην ὁ μὲν
 δ' ἀμαρτατὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων
 ἦτοι κλύουσιν παῖδες, ἢ τύχη πάρα.
 αὐ ὦ πάντες ἄσσοι, τῷ λόγῳ γ' ἐπηδόμην
 πρὸς ἕξοδον σείχουσα Γαλλάδος θεᾶς,
 ὅπως ἰκοίμην ἀγκμάτων προσήγορος.
 καὶ τυγχάνωγε κλέθρ' ἀνασσα σοῦ πύλης
 χαλῶσα· καὶ με φθόγγος οὐκίον κακῶ
 βάλλει δ' ἰώτων· ὑπὶ αὖ δὲ κλίνομαι,
 δέσασσα πρὸς δ' ἰμῶσσι, καὶ ποπλήσομαι.
 ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος, αὖθις ἔπατε.
 κακῶν γάρ ἔκ' ἀπ' ἄφρος ἔσ' ἀκῆσομαι.
 αὐ ἐγὼ φίλη δέσποινα, καὶ παρὼν ἐρῶ,
 καὶ δὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
 τί γάρ σε μαλθάσοι μ' ἂν, ὧν ἐσύ σερον
 70 φῶσαι φανέμεθ'; Ὀρθὸν ἢ ἀλήθ' ἀγ.
 ἐγὼ δὲ σὺ ποδάρτος ἐσθόμην πόσει
 πεδίον ἐπ' ἄκρον· ἐνθ' ἐκ' ἤτο νηλεὲς
 κυνοσπάραντον σῶμα Γολυνείης ἔτι.
 καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες Εὐρυδίαν θεὸν,
 Γλύτωνά τ' ὀργὰς ἀμενεῖς καταχέβην,
 λῦσαντες ἀγνὰν λωτρὸν, ἐν νεοσάσσι

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔχεται πάνδημος πόλις
ἐπὶ νόσῃ μολεῖν

καθαρσίῳ ποδὶ Γαρνησίαν

ὑπὲρ κλιτύν, ἢ συνόεντα

πορθμόν.

ἰὼ πῦρ πνεόντων

χοραγὲ ἄσρων, καὶ νυχίων

φθελμάτων ἐπίσκοπε

παῖ Διὸς γένεθλον,

προφάνθι Ναξίαις

σαῖς ἅμα περίπολοις

θυάσιν, αἵ σε μαυόμεναι

πάννυχτοι,

χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἰακχόν.

ἄγ. Κάδμυ πάροικοι, καὶ δόμων Ἀμφίονος,

ἢ ἔσθ' ὅποιον πάντ' ἀν' ἀνθρώπων βίον

ἔτ' ἀνέσαι μ' ἂν, ἔτε με μφαίμην ποτέ.

» Τύχῃ γὰρ ὀρθοί, καὶ τύχῃ καταρρέπει

» Τὸν εὐτυχῆντα, τὸν τε δυστυχῆντ' αἰεὶ.

» Καὶ μάντις ὅδεις τῶν καθεστώτων βροτοῖς.

Κρέων γὰρ ἦν ξηλωτὸς ὡς ἐμοί ποτε,

σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Κάδμειαν χθόνα,

λαβόντε χώρας παντελῇ μοναρχίαν,

ἀνθυγε, θαλλῶν ὀυγενεῖ τέκνων ἀπορᾶ.

» καὶ νῦν ἀρεῖται πάντα. Τὰς γὰρ ἡδονὰς,

» Ὅταν προδῶσιν, ἀνδρὸς ὅτιθι μ' ἐγώ.

» Γλύττειτε γὰρ κατ' οἶκον εἰ βύλει μέγα,

» Καὶ ξητύραννον γῆ μ' ἔχων. ἐὰν δ' ἀπῇ

» Τύτων τὸ χαίρειν, τᾶλλ' ἐγὼ καπνῶ σκιάς

» Οὐκ ἂν πρὶ αἰμὴν ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὁρμάσθ' ἐλόντες, εἰς ἐπόφιον τόπον.
 ἐγὼ δ' ἐπεσθὴ δόξα τῇ δ' ἐπεσθῆναι,
 αὐτὸς τ' ἔδησα, καὶ παρῶν, ἐκλύσομαι.
 δέδοικα γὰρ μὴ τὸς καθεστῶτας νόμους
 ἄριστον ἢ σώζοντα, τὸν βίον τελέειν.

20

πολυώνυμε Καδμείας
 νύμφας ἀγαλμα, καὶ Διὸς
 βαρυβρεμέτα γένος,
 κλυτὰν ὃς ἀμφέπης
 Ἰταλίαν, μέδης δὲ παρ
 κοῖνῃς Εὐρυσινίας
 Δῆῦς ἐν κόλποις
 ὦ βακχῶν, βακχῶν μητρόπολιν Θήβαν
 ναίων, παρ' ὕψρον Ἰσμινῶ
 ῥέεθρον, ἀγρίῃ
 τ' ἐπὶ σποράδ' ἀράκοντος.
 σὲ δ' ὕπερ διλόφου πέτρας
 σέροφ' ὅπως λιγυῦς· ἔν
 θα Κωρύκῃαι νύμφαι
 εἰχῶσι βακχίδες,
 Κασκλίας τε νῆμα· καὶ
 σε Νυααίων ὀρέων
 κισιήρης ὄχθαι, χλωρά τ' ἀκτὰ
 πολυσφύλλος πέμπη
 ἀμβρότων ἐπέων ὠξέωντων
 Θηβαίας ἐπισκοπῆντ' ἀγῶας·
 τὰν ἐκ πασάν τιμῶς
 ὑπερτάταν πόλεων,
 ματρὶ σὺν κεραινίᾳ,
 καὶ νῦν ὥς βίαιας

ἰχθῆράς δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις,
 ὅσων παρὰ γὰρ ἡ νῦν ἐκκαθίσταται,
 ἢ θῆρες, ἢ τις πῆνός οἶονός, φέρων
 ἀνόσιον ὁσμὴν ἐστοῦχον ἐς πόλιν.
 τοιαῦτά σου λυπεῖς γὰρ ὥστε τοξότης
 ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξόματα
 βέβαια τῶν, σὺ θάλλος ἔχῃ πενδραμῆ.
 ὦ πάτερ, σὺ δ' ἡμᾶς ἀπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
 τὸν θυμὸν ἔστος ἐς νεωτέρους ἀφῆ,
 καὶ γῆν τρέφῃ τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν.
 τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν, ἡ νῦν φέρῃ.
 ἀνὴρ ἄναξ βέβηκε δὴν ἀθεασίσας.
 ἐπιστάμεθα δ' ἐξ ὅτου λανκὴν ἐγὼ
 τήνδ' ἐκ μελάνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
 μὴ πώποτ' αὐτὸν ἴσῃς ἐς πόλιν λαβῇ.
 κρὶ ἔγνωκα καὶ τὸς, καὶ ταράσσομαι φρένας.
 = Τό, τ' ἡκίστην γὰρ δὴν ὄν· ἀντιστάντα δὲ
 = Ἀτὴ πατάσαι θυμὸν, ἐν δὴν ὦ πάτερ.
 χο εὐβουλίας δ' εἴ παῖ Μενοιτιάδης Κρέον.
 κρὶ τί δῆτα χρὴ δρᾶν, φράζε· πείσομαι δ' ἐγὼ.
 χο ἐλθὼν, κόριν μὲν ἐκ κατώρυχος εἰσῆς
 ἄνες· κτίσον δὲ τῷ προκῆμένῳ τάφον.
 κρὶ καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς, καὶ δοκεῖς παρρησίαν;
 χο ὅσον ἄναξ τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ
 = Θιῶν ποδῶν τοὺς κακὸφρονας βλάβαι.
 κρὶ οἱ μοι· μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι
 τὰ δρᾶν· ἀάκη δ' ἔχῃ δυσμαχίτην.
 χο δρᾶν ὅν τὰς ἐλθὼν, μήδ' ἐτ' ἄλλοισι τρίπι.
 κρὶ ὦ δ' ὡς ἔχω σείχοι μ' ἄν· οἱ τ' ὀπάονες,
 οἱ τ' ἄντες, οἱ τ' ἀπάντες ἀξίτας χερσὶν
 ἴρμας

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τῃ ὅσῳ κρᾶτις ἔστιν ἡ μάτων ἀβουλία ;
 κρέ ὅσῳ περ ὄϊμαι μὴ φρονῆν, πλῆσθ' ἑβλάβη .
 τῃ ταύτης σὺ μὲν τοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς .
 κρέ ὅβουλό μαι τὸν μάντιν ἀντηγχεῖν κακῶς .
 τῃ καὶ μὴν λέγεις, ψαδῆ με θεοπέξειν λέγων .
 κρέ Τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος .
 τῃ τόδ' ἐκ τυράννων, ἀγχοκέρδειαν φιλῇ .
 κρέ ἄρ' οἶσθα ταχοὺς ὄντας ἄν λέγεις λέγων ;
 τῃ οἶδ'· ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν .
 κρέ σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τὰ δεικνῖν φιλῶν .
 τῃ ὄρσεις με τὰ κίνητα διαφρενῶν φράσαι .
 κρέ κίνει· μόνον δὲ μὴ πὶ κέρδεσιν λέγων .
 τῃ ὅτῳ γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος ;
 κρέ ὥς μὴ μολήσῃς ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα .
 τῃ ἀλλ' αὖ γέ τοι κάτιστα μὴ πολλοὺς ἔτι
 τροχοὺς ἀμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν,
 ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα
 νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδούς ἔσθι .
 ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω,
 ψυχὴν τ' ἀτὶ μῶς ἐν τάφῳ κατώκισας .
 ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν
 ἀμοιβον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν .
 ὧν ὅτε σὸι μέτεστιν, ὅτε τοῖς ἄνω
 θεοῖσιν· ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε .
 τούτων σε λωβητῆρες ὕπεροφθόροι
 λοχῶσιν ἄδου, καὶ θεῶν Ἑριννύες,
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖς δεληθῆναι κακῶς .
 καὶ ταῦτ' ἄβρησον, ἥ κατηργηρωμένος
 λέγω· φανεί γάρ ὃ μακροῦ χρόνου τριβὴ,
 ἀνδρῶν, γυναικῶν, σοῖς δόμοις κωκύματα .

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

θεοὶ παρ' ἡμῶν, ὅδ' ἐκ μηρίων φλόγα·
 ὅδ' ὄρνις αὐτῇ μους ἀπορροιβθεῖ βοᾶς,
 ἀνδροφθόρου βεβρωῖτος αἵματος λίπος·
 » ταῦτ' ἔντενον φρόνησον· ἀνθρώποισι γὰρ
 » τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τῆς αμαρτάνης·
 » Ἐπεὶ δ' ἁμάρτη κείνος, ὅκ' ἐτ' ἴς ἀνὴρ·
 » Ἀβουλος, ὅδ' ἀνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
 » Πρωὶ ἀκίεται, μὴδ' ἀκίνητος πέλη·
 » Αὐθαδίατοι, σικαότιτ' ὀρλισκάνη·
 ἀλλ' εἴ κε τῷ θανόντι· μὴδ' ὀλωλότα
 κέντη· τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν;
 » αἷσοι φρονήσας, αὐλέγω· τὸ μανθάνειν
 » δ' ἡδίστον αὐλέγοντος, εἰ κέρδος λέγει·
 κρέ' ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξότου σκοποῦ
 τοξότ' ἀνδρὸς τοῦδε, κοῦδ' ἐμαντικῆς
 ἀπρακτος ὕμιν εἰ μὲ τῶνδ' ὑπὸ γένους·
 ἐξ ἡμπολήμα, καὶ πεφόρτισμαι πάλα·
 κερδαίνειτ'· ἐμπολάτε τὸν πρὸ Σάρδεων
 ἡλεκτρον ἄβουλεσθε, καὶ τὸν ἰνδικὸν
 χρυσόν· τάφω δ' ἐκῆνον ὅχι κρύψετε,
 ὅδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν
 φέρειν νιν ἀρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
 ὅδ' ὥς μίᾳ σμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ,
 θάπην παρήσω κείνον· αὐτὰρ οἶδ' ὅτι
 » Θεοὺς μιάνειν, ὅστις ἀνθρώπων ἀείνη·
 πίπουσιν δ' ὦ γεραίε Τηρεσία βροτῶν
 ἧδοι πολλὰ δαγνοῖ, πῶ ματ' αἶχρ' ὅταν λόγους
 αἰχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν·
 τῇ φῶ· ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις; ἄρα φράσσεται;
 κρέ' τί χρεῖμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινον λέγεις;
 τῇ ὅσω

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

αὐτὴ κέλυσθος ἐκ προσηγορίας πέλγ·
 κρέ τίδ' ἐστὶν ὧ γεραί Τηρεσία νέον;
 τῇ ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντῃ πιθοῦ.
 κρέ ἔκουν πάρος γε σῆς ἀπεσάτην φρενός.
 τῇ τοιγάρ δι' ὀρθῆς τήνδ' ἐναυκληροῖς πόλιν.
 κρέ ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα.
 τῇ φρόνῃ βεβῶς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
 κρέ τίδ' ἐστὶν; ὥς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσω σόμα.
 τῇ γῶσθ' ἑλπίς σὴ μεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.
 εἰς γὰρ παλαιὸν θῶκον ὀρνιθοσκόπον
 ἴξων, ἵν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν,
 ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῶ
 κλάζοντας οἷσ' ὦ, καὶ βεβαρβαρωμένῳ,
 καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φινᾶς.
 ἔγνω· πτερῶν γὰρ ῥοιβίδος, ἔκ' ἄσσημος ἦν.
 ἀνθὺς δ' ἐδίδασκε, ἐμπύρων ἐγνόμην,
 βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δ' ἐθυμάτων,
 Ἡφαίστος ἐκ' ἐλαμπεν· ἀλλ' ἐπὶ σποδῷ
 μυδῶσα κηκὶς μηρίων ἐτήκετο,
 κᾶτυφε, κᾶνέπνε· καὶ μετάρσιοι
 χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρύεις
 μηροὶ καλυπῆς ἐξέκρητο πιμελῆς.
 τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα,
 φθίνοντ' ἀσῆμων ὀργίων μαντεύματα.
 ἐμοὶ γὰρ ἔτος ἦ γε μὴν, ἄλλοις δ' ἐγὼ.
 καὶ ταῦτα, τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.
 βωμοὶ γὰρ ἡμῖν, ἐχάρατε παντελῆς,
 πλήρης ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
 τοῦδ' οὐσ' ἰσχυροῦ πεπῶτος Οἰδίπου γόνου.
 κᾶτ' ὃ δ' ἐχόνται θυγάδας λιτάς· ἔτι

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔτω τὰς μανίας δὲ γνὸν ἀποστάξῃ
 ἀνθρὸν τε μένος· κεί
 νος ἐπέγνω μανίας
 φαύων τὸν θεὸν ἐν κερτο μίαις γλώσσαις·
 παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους
 γυναῖκας, οὐδὲν τε πῦρ·
 φιλαύλους τ' ἠρέθιξε μούσας·
 παρὰ δὲ κυανέων πελαγέων πετρῶν
 διδύμας ἄλως
 ἀκταῖ βοασόρια·
 ἡ δ' ὁ Θρηκῶν Σαλμυδιαδὸς,
 ἵν' ἀρχίπολις Ἀρης διασῶσι Φινείδαις
 εἶδεν ἄρα τὸν ἔλκος
 τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος
 ἀλαὸν ἀλαστροῖσιν ὁμμάτων κύκλοις
 ἀραχθὲν ἐγχείων, ὑφ' αἵματηραῖς
 χίρσαι, καὶ κερκίδων ἀκμαῖσι·
 κατὰ δὲ τακόμενοι μέλαιοι,
 μελέαν πάθαν
 κλαῖον ματρὸς, ἔχον
 τες ἀνύμφον τὸν γονάν· ἃ
 δὲ, σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
 ἄντασ' Ἐρεχθιδῶν·
 τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις,
 τράφη θυέλλησιν ἐν πατρώαις
 βορέας ἄμιπτος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου
 θεῶν πάϊς· ἀλλὰ καὶ π' ἐκείνη
 μοῖραι μακράωνες ἔχον ὦ πάϊ·
 74 Θήβης ἀνακτες ἤκομεν κοινὴν ὁδὸν
 δ' ὕ' ἐξ ἐνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
 αὐτῇ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

χο ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐτὰς
 ψυχῆς ῥιπαὶ τήνδ' ἔχουσι.
 κρὲ τοιγάρ τοι τούτων τοῖσιν ἄχουσι,
 κλαῖμαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὑπέρ.
 ἀν οἱ μοι θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
 τοῦτος ἀφίεται.

κρὲ θαρσεῖν ἔδεν παραμυθοῦμαι,
 μὴ ὅ τάδε ταύτῃ κατακυρῖσθαι.

ἀν ὦ γῆς Θήβης ἄσυ πατρῶον,
 καὶ θεοὶ πατρογενεῖς,
 ἄγομαι δὴ, κούκ' ἐτι μέλλω.
 λάναιτε Θήβης οἱ κοίρανίδαι
 τὴν βασιλίδ' αὖ μούνην λοιπὴν
 διαπρὸς οἷων ἀνδρῶν πάχῳ,
 τὴν εὐσέβησαν σεβίσασα.

χο ἔτλα καὶ Δανάας ἑράνιον φῶς
 ἀλλάξαι δέ μας ἐν χαλκοδέτοις
 αὐλαῖς· κρυπτομένα δ' ἐν
 τυμβήρῃ θαλάμῳ κατεξέχθη.
 καὶ τοι γενεᾷ τίμιος ὦ πάϊ, πάϊ.
 καὶ Ζηνὸς ταμίαν
 σκερονὰς χρυσοῦ ῥύτκας.
 ἀλλ' αἰ μοιριδία τις δύναισις, δῆνά
 ἔτ' ἀννιν ὀμβρος, ἔτ' Ἀρης,
 ἢ πύργος, ἢ χάλι κτυποὶ
 κελαινάιν' αἶες ἐκφύγοιεν.
 ξέχθη δ' ὀξυχόλως πᾶς ὁ Δρύαντος,
 Ἡδωνῶν βασιλὸς, κερτομίσις
 ὀργαῖς ἐκ Διονύσου,
 πετρώδ' ἀκατάφρακτος ἐν δεσμῷ,

μήτηρ, φίλη δὲ σοὶ κασίγνητον κῆρα.
 ἐπὶ θανόντας αὐτόχρη μᾶς ἐγὼ
 ἔλυσσα, καὶ κόμισσα, καὶ πτυμβίους
 χάς ἐδωκα. νῦν δὲ Πολύμηκες, τὸ σὸν
 δέμας περισέλλουσα, τοιάδ' ἄρνημαί.
 καί τοι σ' ἐγὼ τίμησά, τοῖς φρονέσιν δὲ.
 ὅ γάρ ποτ' ὅτ' ἂν εἰτέ κενὼν μήτηρ ἔφυν,
 ὅτ' εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτίηκετο,
 βίᾳ πολιτῶν τόνδ' ἀνθρώμην πόνον.
 τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
 πόσις μὲν ἂν μοι κατθανόντος, ἄλλος ἦν.
 καὶ παῖς ἐπ' ἄλλῃ φωτὸς, ἢ τοῦδ' ἥμπλακον.
 μητρός δ' ἐν ἅδου καὶ πατρός κενυθόταιν,
 ὅ κ' ἐς ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλαστῇ ποτε.
 τοιῷ δὲ μέντοι σ' ἐκπροτιμήσας ἐγὼ
 νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξε ἁμαρτάνην,
 καὶ θανάτολ μᾶν ὦ κασίγνητον κῆρα.
 καὶ νῦν ἄρ' ἔμε διὰ χειρῶν ἥτω λαβὼν,
 ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον. οὔτε τοῦ γάμου
 μέρος λαχοῦσαν, ὅτε παιδίου τροφῆς.
 ἀλλ' ὦ δ' ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος
 ξῶσ', εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασπαφάς.
 πόσιν παρεξελθοῦσα δαμόνων δίκην;
 τί χρεῖ με τὴν δύστηνον εἰς θεὸς ἔτι
 βλέπην; τί ν' αὐδ' ἄν ξυμμάχων; ἐπὶ γὰρ δὴ
 τὴν δυνάεβραν ἀσεβοῦς ἐκτισάμην.
 ἀλλ' ἢ μὲν ὅν τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ,
 παθόντες ἂν ξυγγνώμην ἢ μαρτηνότες.
 εἰ δ' οἴδ' ἁμαρτάνεσι, μὴ πλῆξω κακὰ
 πάθοιεν, ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- ἰὼ ἰὼ δυσπότημων
 κασίγνητε γάμων κυρήσας
 θανὼν, ἔτ' ἔσαν κατήναρές με.
- χο σέβην μὲν, ἀσέβγά τις.
 κράτος δ' ὅτω κράτος μέλῃ,
 παραβατὸν ἔδα μὴ πέλῃ.
 σέ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά.
- αν ἀπλάντος· ἀφίλος· ἀνυμέναιος
 ταλαίφρων ἄγομαι
 τάνδ' ἐτοίμαν ὁδόν· ἔκείτι
 μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμ
 μαθέμις ὄρεν τάλαινα· τὸν δ'
 ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον, ἔδῃς
 φίλων σενάεξ.
- κρί Αῖρ' ἴσ' αἰοιδᾶς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανῆν
 Ως ἔδ' ἂν εἰς παύσαιτ' ἂν εἰ χρεὶ' ἤλῃην;
 ἔκ' ἄξεθ' ὡς τάχιστα καὶ κατηρεφῇ
 τύμβῳ περιπύξαντες ὡς εἰρὴν ἐγὼ,
 μόνην ἀφῆτ' ἔρημον, ἥτε χρὴ θανῆν
 ἥτ' ἐν τοιαύτῃ ξῶσα τυμβεύς σέη;
 ἢ μᾶς γὰρ ἀγνοῖ τοῦ πὶ τήνδ' ἐτὴν κόριν·
 μετοικίας δ' ἔν τῃς ἀνὼ σερήσεται.
- αν ὦ τύμβος, ὦ νυμφῶν, ὦ κατασκαφῆς
 οἰκησις αἰέφρουρος, διπορεύομαι
 πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
 πλείστον δέδεται Γερσέφραυ' ὀλωλότων·
 ὧν λοιθία γῶ· καὶ πάλισα δὴ μακρῶ
 κᾶτ' ἐμι, πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
 ἔλθοῦσα μέντοι, κάρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω
 φίλῃ μὲν ἦξεν πατρὶ, προσφιλὴς δέ σοι

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

οἱ μοι, γελῶμαι· τί με πρὸς
θεῶν πατρῶων
ἔκ' ὅλο μένανύβριξίς, ἀλλ' ἐπίφαπτον·
ὦ πόλις· ὦ πόλεως
πολυκτῆμονες ἄνδρες·
ἰὼ Διρηαῖαι κρῆναι,
Θήβας τ' ἄναρ μάτου ἄλσος· ἔμπας
ξυμμάρτυρας ὑμὲν ἐπιπτῶμαι,
οἷα φίλων ἀκλαυτος, οἷοισιν νόμοις
πρὸς ἔργα τυμβόχῳ σὺν ἔρ
χομαι τάφου ποταίνιου·
ἰὼ δ' ὕσανος·

ἔτ' ἐν βροτοῖσιν, ἔτ' ἐν νεκροῖσι·
Χο μέτοικος, ἔξῳσιν, ἔθανοῦσιν,
προβᾶς ἐπ' ἔχατον θράσους,
ὑψηλὸν ἐς δίκας βάθρον
προσέπεις ὦ τέκνον πολὺ·
πατρῶνδ' ἐκτίνης τίς ἄθλον·

αν ἔφασκας ἀλγῆνοτάτας
ἐμοὶ μερίμνας
πατὴρ τριπόλιν οἶκτον·
τοῦ τε πρόπαντος
ἄμετέρου πότμου
κλῆνῳις Λαβδακίδαισιν·
ἰὼ ματρῶναι λέκτρων
ἄται, νοὶ μήματ' αὐταγένη
τ' ἐμῷ πατρὶ δ' υσμόρου ματρὸς,
οἷων ἐγὼ ποθ' ἀταλαίφρων ἔφην·
πρὸς ὅς ἀράϊος ἄγαμος ἄ
δ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι·

ἰὼ ἰὼ

- ἀν ὀράτε μὲν ὧς πατρίας πολῖται,
 τὰν νεάταν ὁδὸν
 σείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος
 λανθουσαν αἰλίου,
 κούποτ' αὖθις; ἀλλὰ μὲν ὁ παγκοίτας
 αἰῶνας ζῶσαν ἄγχι
 τὰν ἀχέροντος ἀπὸ τὴν ἔθ' ὑμναίων
 ἐγκληρον, ἔτ' ἐπινυμφίδιός
 πω μέ τις ὕμνος
 ὕμνησεν, ἀλλ' ἀχέροντι νυμφόσω.
 χο ἔκουν κληνὴ καὶ ἐπαινον ἔχου
 σ' ἐς τόδ' ἀπέρχῃ κῆθος νεκύνων.
 ἔτε φθινάσι πληγῆσαν νόσοις,
 ἔτε ξιφίων ἐπίχθρα λαχοῦ
 σ'· ἀλλ' αὐτόνομος ζῶσα μόνη δὴ
 θνατῶν, αἰῶνα καταβήσῃ.
 ἀν ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
 τὰν φρυγίαν ξέναν
 Ταντάλου, Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ.
 τὰν, κίως ὧς ἀτενὴς
 πετράϊα βλάστα δάμασεν· καίνιν
 ὁμβρῷ ταπομέναν
 ὡς φάτις ἀνδρῶν, χιῶν τ' ἔδα μᾶλ' ἔτι.
 τέγγῃ θ' ὕπ' ὀφρύσι παγκλαύσοις
 δαμάσας· ἄ με
 δάμων ὁμοιοτάταν κατὰν ἀξί.
 χο ἀλλὰ θεός τοι, καὶ θεογεννής.
 ἢ μῆτις δὲ βροτῶν, καὶ θνητογενῆς.
 καὶ τοι φθιμένα, μέγ' ἀκούσας
 τοῖς ἰσοθέοις ἐγκληραλαχῆν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πρὺφω πετρώδῃ ξῶσαν ἐν κατώρυχι
 φορβῆς τοσοῦτον, ὥς ἄγος μόνον προθείς.
 ὅπως μίας μαπᾶς ὑπεκφύγοι πόλις.
 καὶ κῆ τὸν ἄδην, ὃν μόνον σέβῃ θεῶν
 αἰτου μένι που, τούξεται, τὸ μὴ θανεῖν.
 ἢ γινώσεται γοῦν ἀλλὰ τῆνικαῦθ', ὅτι
 πόνος περιαιός ἐστι τὰν ἄδου σέβῃ.

χ' ἔρως ἀνίκατε μάχαν.
 ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτῃς.
 ὃς ἐν μαλακαῖσι παρῃαῖς
 νεάνιδος ἐννυχούῃς.
 φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος, ἔν
 τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς.
 καὶ σ' ὅτ' ἀθανάτων φύξιμος ὕδεις,
 ὅθ' ἀμερίων ἐπ' ἄν
 θρώπων· ὃδ' ἔχων, μέμνηεν.
 σὺ καὶ δικάων ἀδίκους
 φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λῶβα.
 σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν
 ξύναι μὲν ἔχῃς ταράξας.
 νικᾷ δ' ἐναργὲς βλεφάρων
 ἕμερος ἀλέκτρον
 νύμφας τῶν μεγάλων πάριδρος ἐν ἀρχαῖς
 θεσμῶν· ἅμαχος γὰρ ἐμ
 παῖς θεὸς Ἀφροδίτα.
 εὔνδ' ἤδη γὰρ κἄντ' οὗτος θεσμῶν
 ἔξω φέρομαι τὰ δ' ὄρων· ἴχην
 δ' ὅκτι πηγάς δύναιμαι δακρύων,
 τὸν παγκοῖτα ὅθ' ὀρῶ θάλαμον,
 τὴν δ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

κρέ ἅμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων ;
 αἰ ἔγὰρ σέβεις, τι μὰς γε τὰς θεῶν πατῶν.
 κρέ ὦ μιὰρὸν ἦθος, καὶ γυναικὸς ὕπερον.
 αἰ ἔκ' ἂν γ' ἑλοῖς ἡσυχαιῶν αἰχρῶν ἐμὴ.
 κρέ ὁ γοῦν λόγος σοὶ πᾶς ὑπὲρ κήνης ὅδε ;
 αἰ καὶ σοῦ τε, καὶ μου, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.
 κρέ ταύτην ποτ' ἐκ' ἐσθ' ὥς ἐτιξῶσαν γαμῆς.
 αἰ ἦδ' ἔνθα νῆται· καὶ θανούσ', ὀλεῖ τινά.
 κρέ ἦ κατ' ἀπῆλὼν ὦδ' ἐπεξέρχῃ θρασύς ;
 αἰ τίς δ' ἐς ἀπῆλὴν πρὸς κενὰς γνώμας λήγῃ ;
 κρέ κλαίων φρενώσῃς, ὧν φρενῶν αὐτὸς κενός.
 αἰ ἤμῃ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἄνσ' ἐκ' εὐφρονείν.
 κρέ γυναικὸς ὧν δούλου μα, μὴ κώτιλλέ με.
 αἰ βούλῃ λήγῃ τι, καὶ λέγων μὴδὲν κλύῃς ;
 κρέ ἄλῃβες· ἀλλ' ἔτόνδ' ὀλυμπον ἰσθ' ὅτι
 χαίρων ἐπὶ τόχοισι δειννάσῃς ἐμὴ.
 ἄγετε τὸ μῖσος ὡς κατ' ὅμματ' αὐτίκα
 παρόντι θνήσκῃ πλησίά τῶν νυμφίῳ.
 αἰ ἔδῃτ' ἐμοὶ γε, τοῦτο μὴ δόξης ποτέ.
 ἔθ' ἦδ' ὀλεῖται πλησία, σὺ τ' οὐδαμῶ
 τοῦ μὲν προσόψῃ κατ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων.
 ὥς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μένη ξυνῶν.
 χο ἀνὴρ ἀναξ βέβηκεν ἐξ ὀρχῆς ταχύς.
 νοῦς δ' ἐστὶ τηλικούτος ἀλγέσας βαρύς.
 κρέ δρᾶτω· φρονέτω μῆξον, ἢ κατ' ἀνδρ' ἰών.
 τάδ' ἔν κ' ὀρατάδ', ἐκ' ἀπαλλάξῃ μόρου.
 χο ἄμφω γὰρ αὐτὰ καὶ κατακτείνανός ;
 κρέ ἐτὴν γε μὴ θιγοῦσαν· ἔγ' ἄρ' ἐν λήξει.
 χο μόρω δ' ἐποίω καὶ σφε βουλὴν κτανῆν ;
 κρέ ἄγων ἔρημος ἐνθ' ἀν' ἡ βροτῶν σίβος,

- » Τὰ δ' ἀντιτείνοντ', αὐτόπρε μὲν ἀπόλλυται ;
 » Αὐτὼς δὲ, ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς, πόδα
 » Τήνας ὑπέκῃ μὴδ' ἐν, ὑπὶ οἷς κἀτῶ
 » Στρέφας τολοιοπὸν σέλμασιν, ναυτίλλεται.
 ἀλλ' ἦγε θυμῷ· καὶ μετὰ σασιν δίδου.
 γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου
 πρόσσετ, φῆμ' ἔγωγε πρεσβύην πολὺ
 φύναι τὴν ἄνδρα, πάντ' ἐπισήμης πλέω.
 ἦ δ' ἔν, φιλή γὰρ τοῦτο μὴ ταύτη ῥέπην,
 » Καὶ τῶν λεγόντων ἔν, καλὸν τὸ μανθάνειν.
 χο ἀναξ, σέτ' εἰκὸς εἴ τι καίριον λέγῃ,
 μαθεῖν· σέτ' αὖ τοῦδ'· ἔν γὰρ ἔρηται διπλᾶ.
 κρέ οἱ τηλικούδε καὶ διδάξ' ὁ μεθεσθ' ἔν
 φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικούδε τὴν φύσιν ;
 αἰ μὴδ' ἐν τὸ μὴ δίκαιον· εἰδ' ἔγὼ νέος,
 » Οὐ τὸν χρόνον χρή μᾶλλον, ἢ τάρτα σκοπῆν.
 κρέ ἔργον γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν ;
 αἰ ἔδ' αὖ κελεύσαι μὲν σε βεῖν εἰς τοὺς κακοὺς.
 κρέ ἔχ' ἦδε γὰρ τοιᾶδ' ἐπείληπται νόσω ;
 αἰ ἔφησι Θήβης τῆσδ' ὁ μὲν πόλις λείως.
 κρέ πόλις γὰρ ἡμῖν ἄν με χρή τάσθ' ἐρεῖ ;
 αἰ ὄρας τὸδ', ὥς ἔρηκας ὥς ἄγαν νέος ;
 κρέ ἄλλω γὰρ ἢ μοὶ χρή γε τῆσδ' ἄρχην χθονός ;
 αἰ Πόλις γὰρ ἐκ' ἐσθ', ἥ τις ἀνδρὸς ἐσθ' ἐνός.
 κρέ οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται ;
 αἰ καλῶς ἐρήμης γὰρ σὺ τῆς ἀρχοῖς μόνος.
 κρέ ὅδ' ὥς εἰσὶν τῇ γυναικὶ ξυμμαχῆ.
 αἰ ἦ περ γυνὴ σὺ· σοῦ γὰρ ἔν προκῆδομαι.
 κρέ ὦ παγκράτισε διὰ δίκης ἰὼν πατρί·
 αἰ ἔν γὰρ δίκαιά σ' ἔξαμαρτάνονθ' ὀρώ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- Πάντων ὅς ἐστ' ἐν χερμαῶν ὑπέρτατον.
 ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγῃς ὀρθῶς τάδε,
 οὔτ' ἂν δυνάμην, μήτ' ἐπιστάμην λέγειν.
 γένοιτο μέντ' ἂν χ' ἄτέρῳ καλῶς ἔχον.
 σοὶ δ' ἔν πεφουκα πάντα προσκοπεῖν, ὅσα
 λέγῃ τις, ἢ πράσσῃ τις, ἢ φέγῃ ἔχῃ.
 τὸ γὰρ σὸν ὄμμα, δεινὸν ἀνδρὶ δὴ μότη
 λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρετ' ἢ κλύων,
 ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
 τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις.
 πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
 κακὴς ἅπ' ἔργων ἀκλεεσάτων φθίνῃ.
 ἥ τις τὸν αὐτῆς αὐτάδ' εἰλον ἐν φοναῖς
 πεπῶτ' ἀθανῆον, μήθ' ὑπ' ὠμῶν κυνῶν
 ἔασ' ὀλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος.
 ἔχῃ δὲ χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχῇ;
 τοιάδ' ἐρεμνήσῃ ἐπέρχεται φάτις.
- Εμοὶ δὲ, σοῦ πράσσοντος ἀντυχῶς πάτερ,
 Οὐκ ἔστιν ἔδ' ἐν κτῆμα τιμιώτερον.
 Τὶ γὰρ πατρὸς θάλλοντος, ἀκλέας τέκνοισ
 Αἰγυπτα μείζον, ἢ τὶ πρὸς παίδων πατρί;
 μὴν ὦν ἐν ἥθους μούνον ἐν σαυτῷ φόρῃ.
 ὡς φῆς σὺ κ' ἐν ἄλλο τοῦτ' ὀρθῶς ἔχῃ.
 Οστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
 Ἡ γλῶσσαν, ἢν ἔκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχῃ,
 Οὔτοι διαπυχθέντες, ὠφθησαν κενοί.
 Αλλ' ἀνδρα κῆν τις ἢ σοφός, τὸ μανθάνειν
 Γόλλ' αἰχρὸν ἔδ' ἐν, καὶ τὸ μὴ τῆν ἐν ἄγαν.
 Ορεῖς παραρ' ῥείθροισι χημάρ' ῥοις ὅσα
 Δένδρων ὑπέκῃ, κλῶνας ὡς ἐκσώξεται,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- τὴν παῖδ' ἐν ἄδου τήνδε νυμφώσιν τινί·
 ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ
 πόλειω ἀπισήσασαν ἐκ πάσης μόνῃ,
 φουδῆζ' ἐμαυτὸν ὅ κατασῆσω πόλιν,
 ἀλλὰ κτενῶ· πρὸς ταῦτ' ἐφυμνείτω Δία
 ξύναί μιν· εἰ γὰρ δὴ τάδ' ἐγγενὴ φύσιν
 ἄκοσμά, θρέψω κάρτα τοὺς ἕξω γένους.
- » Εὐ τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἐς ἀνὴρ
 » Χρῖστος, φανῆται καὶ πόλιν δίκαιος ὢν.
 » Οὐκ ἐς ὑπερβᾶς, ἢ νόμους βιάζεται,
 » Ἡ τὲ πῖτάσιν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ,
 » Οὐκ ἐς ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμῆ τυχῆν.
 » Ἀλλ' ὅν πόλις σήσῃ, τῷ δὲ χρὴ κλύειν
 » Καὶ σμικρὰ, καὶ δίκαια, καὶ τὰναντία.
 » Καὶ τοῦτον ἀντὶ τὸν ἀνδραγαθροῖον ἐγὼ,
 » Καλῶς μὲν ἀρχὴν, αὖτ' ἀν' ἀρχεῖσθαι θέλῃν.
 » Δορὸς τ' ἀν' ἐν χερσὶ μῶν προστεταγμένον,
 » Μένειν δίκαιον καὶ γὰρ παραστάτην.
 » Ἀναρχίας γὰρ, μῆξον ὅτι ἐστὶν κακόν.
 » Αὕτη πόλις τ' ὅλλυσιν· ἢ δ' ἀναστάτους
 » Οἴκους τίθησιν· ἢ δὲ σὺν μάχῃ δορὸς
 » Τροπὰς καταρρήνυσσι· τῶν δ' ὄρθου μένων,
 » Σώξῃ τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πρὸς ἀρχία.
 » Οὕτως ἀμυντὶ ἐστὶ τοῖς κοσμομένοις.
 » Κούτοι γυναικὸς ὅδα μῶς ἡσυχία.
 » Κρεῖσσον γὰρ εἴπερ δὴ πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσῇ,
 » Κούκ' ἀν' γυναικῶν ἡσυχονες καλοῖ μεθ' ἄν.
- χο ἡμῖν μὲν εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλήμμεθα,
 λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς περὶ.
- αἶ Γάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- » Γράσας δ' ὀλιγοσύν
- » Χρόνον ἐκτὸς ἄτας·
 ὅδε μὲν Αἴμων, παῖδων τῶν σῶν
 νέετον γέννη μ' ἄρ' ἄχνύμενος
 τῆς μελλογάμου νύμφης
 τάλιδος ἥκη μόρον Ἀντιγόνης
 ἀπάτας λεχέων ὑπεραλῶν.
- κρίε τάχ' ἴσόμεθα μάντεων ὑπέρτερον·
 ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων
 τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσάινων πάρος;
 ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρωῖντες φίλοι;
- αἰε πάτερ, σὸς εἰμι· καὶ σὺ μοι γνώμας ἔχων
 χρηστὰς ἀπορβοῖς· αἶς ἔγωγ' ἔφετομαι·
 ἐμοὶ γὰρ ὅδ' ἄξιός ἐστι γάμος
 μείξων φέρεσθαι, σοῦ καλῶς ἡγουμένου.
- κρίε ὅτω γὰρ ὦ παῖ χρῆδιὰ σέρνων ἔχην,
 γνώμης πατρῴας πάντ' ὅπισθεν ἐσάναι·
 τούτου γὰρ ὅνεκ' ἄνδρες εὐχονται, γονὰς
 κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχην,
 ὥς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἄντα μύνωνται κακῶς,
 καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξίσου πατρί·
- » Οὐστις δ' ἀνωφέλητα φυτὸς τέκνα,
- » Τὶ τὸν δ' ἂν εἴποις ἄλλο, πλὴν αὐτῷ πόρους
- » Φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
 μὴνὺν ποτ' ὦ παῖ τὰς φρένας ὑφ' ἡδονῆς
 γυναικὸς ὅνεκ' ἐκβάλης, εἰδὼς ὅτι
 ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίνεται
- » γυνὴ κακὴ ξύναντος ἐν δόμοις· Τὶ γὰρ
- » Γένοιτ' ἂν ἔλκος μείξον, ἢ φίλος κακός;
 ἀλλὰ πύσας ὥσείτε δυσμενῆ, μέθεις

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τ' ἔδ' ἀπαλλάσσει γενεάν
 γένος, ἀλλ' ἐρήπῃ
 θεῶν τις· ἔδ' ἐχθλύνειν.
 νῦν γὰρ ἐχάτασ' ὑπὲρ
 ῥίξας τέτατο φάος ἐν Οἰδίπυδ' ὁμοῖς.
 καὶ τ' αὖ νιν φονία θεῶν τῶν
 νερτέρων ἁμᾶ κόνις
 λόγῳ τ' ἄνοια, καὶ φρενῶν Ἐριννύς.
 τεῖαν Ζεὺς δύνασιν, τίς ἀνδρῶν
 ὑπερβασία κατάχρη;
 τὰν, ἔθ' ὕπνος αἰρεῖ ποθ' ὁ παντογέρως,
 οὐδ' ἀκῆματοι θεῶν
 μῆνεις· ἀγέρῳ δὲ χρόνῳ δυνάσας
 κατέχρησ' ὀλύμπου,
 μαρμαρόεσσαν αἴγλαν.
 τό, τ' ἔπειτα, καὶ τὸ μέλλον,
 καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει.
 νόμος ὅδ' ἔδ' ἐν ἔρπῃ
 θνατῶν βιάτῳ πάμ
 πολὺς ἐκτὸς ἄτας.

- » Ἀ γὰρ δὴ πολὺ πλαγῆτος ἐλπὶς,
- » Πολλοῖς μὲν ὄνησις ἀνδρῶν,
- » Πολλοῖς δ' ἀπάτα καὶ φονῶν ἐρώτων.
 εἰδοῖσι δ' ἔδ' ἐν ἔρπῃ,
 πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τίς προστάσῃ.
 σοφία γὰρ ἔκ τε
 κληνὸν ἔπος πέφανται,
 » Τὸ κακὸν δοκεῖν πατ' ἑσθλόν
 » Τῷ δ' ἔμμεν' ὅτῳ φρένας
 » Θεὸς ἀγὰρ πρὸς ἄταν.

Γράμματα

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

κρέ σοὶ γυν, ὅθ' ἔλυσεν κακῶν πράσιν κακά.
 ἰσ τί γάρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;
 κρέ ἀλλ' ἦδε μέν σοι μὴ λέγ', ὅ γάρ ἐς ἔτι.
 ἰσ ἀλλὰ κτενῆς νυμφῆα τῷ σωτῆ τέκνῃ;
 κρέ ἀρώσιμα γάρ χ' ἀτέρων ἔσιν γύναι.
 ἰσ ὅχως γ' ἐκένω τῆδε τ' ἦν ἡρμოსμένα.
 κρέ Κακὰς ἐγὼ γυναικας ἤασι συγῶ.
 ἀν ὦ φίλταθ' αἶμον, ὥς σ' ἀτιμάξῃ πατήρ.
 κρέ ἄχανγε λυπῆς καὶ σὺ, καὶ τὸ σὸν λέχος.
 ἰσ ἦ γὰρ σερήσῃς τῆσδε τὸν σωτῆ γόνον;
 κρέ ἄδης ὁ πάσων τῶσδε τῶς γάμος ἔφυ.
 ἰσ δεδογμέν' ὥς εἴοικε τήνδε κατθανεῖν;
 κρέ καὶ σόιγε, καὶ μοί· μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλὰ νιν
 κομίξεται ἥσω δ' ὡς. ἐκ δὲ τῶδε χρὴ
 γυναικας εἶναι τάσδε, μὴ δ' ἀνημένας.
 » Φύγῃσι γάρ τοι χ' οἱ θρασῆς, ὅταν πέλας
 » Ἦδη τὸν ἄδην ἔσορῶσι τῷ βίῃ.
 20 Εὐδαίμονες, οἷσι κακῶν ἀγνους αἰών.
 » Οἷς γὰρ ἂν σφῶθῃ θεόθεν δόμος, ἄτας
 » Οὐδὲν ἐλλήπῃ, γενεᾶς
 » ἐπὶ πλῆθος ἔρπον,
 » Ομοιον ὥς τε ποντίας ἁλὸς
 » Οἷδ' ἡμα δυσπνόοις ὅταν
 » Θρήνησιν ἔρεβος ὕφαλον
 » Ἐπιδράμῃ πνοαῖς,
 » Κυλίνδῃ βυσσὸς κελαινὰν
 » Θῖνα, καὶ δυσάνεμον,
 » Στόνῳ βρέμεισι δ' ἀντιπλήγῃς αἰκταί.
 ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδῶν οἰκῶν ὀρῶμαι
 πῆματα φθιμένων ἐπὶ πῆμασι πίπτον

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- φίσις μεταχθῆν, ἢ ξομῆτό μὴ εἶδέναι;
 ἰσ δέδρακα τῷ ῥον, ἔπερ ἡδ' ὁμοῖο ῥοθῆ.
 καὶ ξυμμετίχῳ, καὶ φέρῳ τῆς αἰτίας.
 ἀν ἀλλ' ἔκ' ἐάσθ' τῷ τότ' ἡ δίκη σ'. ἐπεὶ
 ὅτ' ἠθέλησας, ὅτ' ἐγὼ κοινώσαμην.
 ἰσ ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν ἔκ' αἰχύνομαι,
 ξύμπλην ἐμαυτὴν τῷ πάθους ποιημένη.
 ἀν ὧν τῷ ῥον, ἄδης, χ' οἱ κάτω ξυνίσυρες.
 ὦ Λόχοις δ' ἐγὼ φίλῃσάν, ὅς ἐργωφίλην.
 ἰσ μήτοι κασιγνήτη μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ εἶ
 θανῆν τε σὺν σοι, τὸν θανόντα θ' ἀγνίσαι.
 ἀν μή μοι θάνης σὺ κοινά· μήθ' ἄ μὴ θίγης,
 ποιῶ σε αὐτῆς· ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγὼ.
 ἰσ καὶ τίς βίος μοι, σὺ λεχθ' μένη, φίλος;
 ἀν Κρέοντ' ἐρώτα· τῷδε γὰρ σὺ κηδεμών.
 ἰσ τί ταῦτ' ἀνίξας μ', ὅδ' ἐν ὠφελῇ μένη;
 ἀν ἀλγῶσα μὲν δῆτ', ἣ γέλωτ' ἐν σοὶ χελῶ.
 ἰσ τί δῆτ' ἀν ἀλλὰ νῦν σ' ἐτ' ὠφελοῖ μ' ἐγὼ;
 ἀν σῶσον σεαυτὴν· ὅς φρονῶ σ' ὕπεκφυγῆν.
 ἰσ οἱ μοι τάλαινα, καὶ μπλάκῳ τῷ σὺ μόρον;
 ἀν σὺ μὲν γὰρ ἔλυσθ' ἔν· ἐγὼ δὲ, κατθανῆν.
 ἰσ ἀλλ' ἔκ' ἐπαρρήτοισι τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
 ἀν καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ δόκην φρονῆν.
 ἰσ καὶ μὴν ἴση νῶϊν ἐστὶν ἡ ἕξαμαρτία.
 ἀν θάρσθ', σὺ μὲν ξῆς, ἡ δ' ἐμὴ τύχη πάλας
 τέθνηκεν· ὥστε τοῖς θανῶσιν ὠφελῆν.
 κρέ τῷ παῖδε φιμὶ τῷδε, τὴν μὲν, ἀρτίως
 ἄνην πεφάνθαι· τὴν δ' ἀρ' ὅς τὰ πρῶτ' ἔφην.
 ἰσ Οὐ γὰρ ποτ' ὦ νάξ' ὅς ἀν βλασῆ' μένης
 ὦ Νῦς τοῖς κακῶς πράτῃσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

λέγουτ' ἄν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείσοι φόβος.
 ἀλλ' ἢ τυραννὶς, πολλὰ τ' ἄλλ' ἀνδραμονεῖ,
 καῖεσθ' αὐτῇ δρᾶν, λέγειν θ' ἅβύλεται.
 κρέ σύ τ' ἔτο μὲν τῶνδε Καδμείων ὄρας;
 ἄν ὁρῶσι χ' οἶδε· σοὶ δ' ὕπλλησι σόμα.
 κρέ σύ δ' ἔκ' ἐπαυδῇ τῶνδε χωρὶς εἰφρονεῖς;
 ἄν ἔδ' ἐν γὰρ αἰσχρὸν τὸς ὁμοπλαγχγὺς σέβειν.
 κρέ ἔκ' ἐν ὅμαιμος χ' ὠκαταντίον θανῶν;
 ἄν ὅμαιμος ἐκ μίᾳς τε καὶ ταύτῃ πατρός.
 κρέ πῶς δ' ἦτ' ἐκείνῳ δύναε βεῖ τι μᾶς χάριν;
 ἄν ἔ' μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυσ.
 κρέ εἴτοι σφε τι μᾶς ἐξίσχ' ἰσχυρὸς δύναε βεῖ.
 ἄν ἔ' γὰρ τι δ' ἄλλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὦλετο.
 κρέ πορθῶν γε τήνδε γῆν· ὅδ' ἀντιστὰς ὕπερ.
 ἄν ὅμως δ' ἄλ' ἄλλος τὸς νόμους τῆτος ποθεῖ.
 κρέ ἀλλ' ἔ' χ' ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχέιν ἴσος.
 ἄν τίς δ' οἶδ' ἐν εἰκάτῳ σὶν ἀνχῇ τάδε;
 κρέ ἔ' τοι πόθ' ἔ' χθρὸς, ἔ' θ' ὅταν θάνῃ φίλος.
 ἄν ἔ' τοι συνέχ' εἶναι, ἀλλὰ συμφιλὲν ἔφυν.
 κρέ κάτω νῦν ἐλθ' ἔσ', εἰ φιλητέον, φίλει
 κείνους· ἐμ' δ' ἐξ ὧντος, ἔκ' ἄρ' εἰς γυνή.
 χο καὶ μὲν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνη
 φιλάδελφα κάτω δακρυαλεβομένα.
 νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ, αἵματόεν
 ῥέος ἀσχύνης,
 τέγγουσ' ὠπὰ παρὰ νῆ.
 κρέ σύ δ' ἢ κατ' οἴκους ὥς ἐχιδν' ἠφ' ἡ μένη
 λήθουσα μ' ἐξέπινες, ἔδ' ἐμάνθανον
 τρέφων δ' ὕατας, κατ' ἀναστάσεως θρόνων;
 φέρ' εἰπέ δ' ἡ μοι· καὶ σὺ τ' ἔδ' ἐμ' ἀφ' ἡ

» Σίδηρον ὅπλον ἐκ πυρὸς περισκελῇ,
 » Θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖς ἀνείσιλοις.
 » Σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τὸς θυμὸν μένους
 » Ἰππὺς καταρτυθέντας· ὃ γὰρ ἐκπέλει
 » Φρονεῖν μέγ', ὅστις δ' ὅλος ἐσιτῶν πέλας.
 αὐτὸς δ' ὕβριξ ἐν μὲν τότ' ἐξήπισατο
 νόμους ὑπερβαίνουσα τὸς προκειμένους.
 ὕβρις δ' ἐπεὶ δέδρακεν ἡ δὲ δουτέρα,
 τῷ τοις ἐπαχεῖν, καὶ δέδρακεν ἡ γαίαν.
 ἦ νῦν ἐγὼ μὲν ὃν ἀνὴρ, αὐτὴ δ' ἀνὴρ,
 εἰ ταῦτ' ἀνατείτῃ δὲ κείσεται κῆρυξ.
 ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς, εἴθ' ὁ μαίμονες ἑρας
 τῷ πάντος ἢ μὲν Ζηνὸς ἐρκίη κυρεῖ,
 αὐτὴ τε χ' ἡ ξύναιμος ὃν ἀλύξετον
 μόρην κακίστου· καὶ γὰρ ὃν κείνην ἴσους
 ἐπατιῶμαι τῷ δὲ βυλῶσαι τάφῳ.
 καὶ νῦν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
 λυαῶσαν αὐτήν, ὃ δ' ἐπήβολον φρενῶν.
 » Φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἡρῆσθαι κλοπαῖς
 » Τῶν μηδ' ἐν ὀρθῶς ἐν σκοτῶ τεχνωμένων.
 » Μισῶ γὰρ μέντοι χ' ὥταν ἐν κακοῖσιν τις
 » Ἀλὺς, ἔπειτα τὸ το καλλύνειν θέλη.
 ἀν θέλεις τί μείζον ἢ κατακτεῖναι μ' ἐλῶν;
 κρέ ἐγὼ μὲν ὃ δ' ἐν· τῷ τ' ἐχῶν, ἅπαντ' ἐχῶ.
 ἀν τί δ' ἦτα μέλλεις; ὥς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
 ἀρετὴν ὃ δ' ἐν, μὴ δ' ἀρετῆς ποτέ.
 ὅττω δ' ἐκαστοὶ τὰ μ' ἀφανδάνοντ' ἔφν.
 καί τοι, πόθεν κλέος; ἂν ἀνελείσερον
 κατέσχον, ἢ τὸν αὐτὰδελφον ἐν τάφῳ
 τιθεῖσα; τῷ τοις τὸ το πᾶσιν ἀνδάνειν

λέγουσι

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἔξω βαρύντας αἰτίας ἐλεύθερον.
 σὺ δ' ἤ πέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα.
 ἥδ' ἔς τὰ κηρυχθέντα, μὴ πράσῃς τὰδε;
 ἂν ἥδ' ἔν τι δ' ἔκ ἐμμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.
 κρέ καὶ δ' ἦτ' ἐτόλμας τὴν δ' ὑπερβαίνῃ νόμους;
 ἂν ὅ γάρ τι μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τὰδε,
 ὅ δ' ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν δίκη,
 οἱ τὴν δ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους.
 ὅ δ' ἐσθένει τοσούτον ὥομην τὰ σὰ
 κηρύγμαθ', ὥστ' ἀγραπὰ καὶ σφαλῆ θεῶν
 νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμῆν.
 ὅ γάρ τι νῦν γε καὶ χθές, ἀλλ' ἄ ποτε
 ξῆ ταῦτα. καὶ δ' ἔς οἶδεν ἐξ ὅτε φάνη.
 τούτων ἐγὼ ἔκ ἐμμελλον ἀνδρὸς ὅθενος
 φρόνημα δέσας, ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
 δώσῃ. θανά μὲν γὰρ ἐξ ἡδ' ἔν τι δ' ὅ;
 καὶ μὴ σὺ πρὸ κήρυξας. ὅ δ' ἐτὶ χρόνον
 πρόσθεν θανέμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.
 " Οὐκ οἶσιν γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὥς ἐγὼ κακοῖς
 " Ζῆ, πῶς ὅδ' ὅχι κατθανὼν κέρδος φέρῃ;
 ὅπως ἐμοιγε τούδε τὸ μόρον τυχεῖν,
 παρ' ὅθεν ἄλγος, ἀλλ' ἂν ἢ τὸν ἐξ ἐμῆς
 ματρὸς θανόντ' ἀθαπὼν ἡνυχομένην ἐκυν,
 κήνοισι ἂν ἦλθην, τοῖς δ' ἐκ ἐκ ἀλγύνομαι.
 σοὶ δ' ἢ δοκῶν ἔν μῶρα δρωσα τυχεῖν,
 χεδόν τι μῶρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω.
 χο δηλοῖ τὸ γέννη μ' ὡ μὸν ἐξ ὡ μὲ πατρὸς
 τῆς παιδὸς. ἢ κεν δ' ἔκ ἐπίσταται κακοῖς.
 κρέ Ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκληρὰ ἄσαν φρονήματα,
 " Γίγνηται μάλιστα καὶ τὸν ἐγκρατέστατον

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

χρόνον τάδ' ἦν τοσῶτον, ἔς τ' ἐν αἰθέρι
 μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἥλιος κύκλος,
 καὶ καὶ μ' ἐβαλπε· καὶ τότε ἔξαίφνης χθονὸς
 τυφῶς ἀέρας σκηπτὸν ὑράνιον ἄχος,
 πῖμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίξων φόβον
 ὕλης πεδιάδος· ἐν δ' ἐμετώθη μέγας
 αἰθήρ· μύσαντες δ' ἤρχομεν θάνατόσον·
 καὶ τῷ δ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 ἡ παῖς ὁράται, καὶ ἀνακωκὺς πικρὰς
 ὄρνιθος ὁξύνφθογγον· ὥς ὅταν κενὴς
 ἀνῆς νεοσσὺν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος,
 ὅττω δέχ' αὐτὴ φίλον ὥς ὄρν' ἐκένυ,
 γόοισιν ἐξ ὧ μωξεν· ἐκ δ' ἀράς κακὰς
 ἤρ' αὐτο τοῖσι τῦρρον ἐξήρασμένοις·
 καὶ χερσὶν ἀνὺς διψίαν φέρει κόνιν,
 ἐκ τ' ἀκροτῆτος χαλκίως ἄρδην πρόχῃ,
 χροᾶσι τριαπὸνδοισι τὸν νέκυν σέφει·
 χ' ἡ μῆς δ' ἰδόντες, ἰέμεσθα· σὺν δέ νιν
 θηρῶ μεθ' ἀνὺς ὅδ' ἐν ἐκτεπληγμένην·
 καὶ τάς γε πρόσθεν, τάς τε νῦν ἡλέγχομεν
 πράξας· ἄπαρνος δ' ὅδε νὸς καθίστατο,
 ἀλλ' ἡδέως ἐμοιγε καλὴν γνῶσ' ἄμα·
 τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφονεύειναι,
 ἡδίστον· ἐς κακὸν δέ τις φίλος ἄγῃ,
 ἀλγύνον· ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἡσώλαβ' ἔν
 ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας·
 κρέ σέ δ' ἡ σέ τὴν νόυσαν ἐς πέδον κάρα
 φῆς, ἡ καταρνή μὴ δεδρακέναι τάδε;
 ἂν καὶ φημι δρᾶσαι, καὶ ἀπαρνεῖμαι τὸ μὴ·
 κρέ σὺ μὲν κομίξοις ἂν σεαυτὸν ἡθέλης

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τὴνδ' εἶλομεν θάπτυσαν· ἀλλὰ πῶς Κρέων;
 ὅδ' ἐκ δόμων ἄτορρος εἰς δέον περᾶ·
 κρέ τίδ' ἐστὶ ποία ξύμμετρος πρῆβη δίκη;
 ἄγ ἀνάξ, Βροτοῖσιν ὕδ' ἐν ἑσ' ἀπώμοτον·
 » ὕδ' οὐδ' ἔτι πῖνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
 σχολῇ τοῦ ἥξειν δ' αὖρ' ἂν ἐξήλυθον ἐγὼ
 ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε·
 ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ,
 εἰοικεν ἄλλη μῆκος ὕδ' ἐν ἡδονῇ·
 ἡκω δ' ὄρκων, καὶ περὶ ὧν ἀπώμοτος,
 κόριν ἄγων τήνδ', ἡ καθαρὴ βη τάφον
 κοσμεῖσα· κληῖρος ἐνθάδ' ὅκ' ἐπάλλετο·
 ἀλλ' ἐς ἐμὸν θ' ὕρμαιον, ὅκ' ἄλλ' αὖ τόδε·
 καὶ νῦν ἀνάξ, τήνδ' αὐτὸς ὡς θέλεις λαβὼν,
 καὶ κρῖνε, καὶ ξέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
 δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπιλλάχθαι κακῶν·
 κρέ ἄχρ' εἰς τήνδε, τῶ, τρόπῳ; πόθεν λαβὼν;
 ἄγ αὐτὴ τὸν ἀνδρ' ἐθαπτε· πάντ' ἐπίσασσ·
 κρέ ἡ καὶ ξυνίεις καὶ λέγεις ὀρθῶς ἀφῆς;
 ἄγ ταύτην γ' ἴδον θάπτυσαν, ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
 ἀπείπας· ἄρ' ἐνδηλα καὶ σαφὴ λέγω;
 κρέ καὶ πῶς ὁρᾷται, καὶ πῶς ἡλπίος ἡνέβη;
 ἄγ τοι ὅτ' οὐκ ἦν τὸ πρᾶγμα· ὅπως γὰρ ἡκομεν
 πρὸς σὺ τὰ δεινὰ καὶ ἐκείν' ἐπιπαιλμένοι,
 πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἡ κατέχευε τὸν
 νέκυν, μῦθῶν τε σῶμα γυμνώσαντες αὖ,
 καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπὴνέμοι,
 ὅσμην ἀπ' αὐτῶ μὴ βάλλῃ πεφονγότες,
 ἐγερτὶ κινῶν ἀνδρ' ἀνὴρ ἐπὶ ῥόθοις
 κακοῖσιν, εἴ τις τῶνδ' ἀφειδήσοι πότον·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὄντ' ἀδ' μῆτα ταῦρον,
 καὶ φθίγμα, καὶ ἀνέ μοέν
 φρόνημα, καὶ ἄσυνόμους
 ἔργας ἐδιδάξατο, καὶ δυσάων
 πάγων ἀέθρια, καὶ
 » δύσομβρα φύσιν βέλη· Γαντοπόρος,
 » Λπορος ἐπ' ὅδ' ἐνέρχεται.
 » Τὸ μέλλον αἶδ' ἀμόνον
 » Φῶξιν ὅκ' ἐπάξεται.
 » Νόσων δ' ἀμηχάνων φύγας
 » Ξυμπέφρασαι.
 σοφόν τι τὸ μηχανοῦν τέ
 χνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων,
 ποτὲ μὲν κακὸν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔργ.
 νόμους παρ' ἑρῶν χθονός,
 θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν, ὑφ' ἰπολίσ-
 ᾶπολιν, ὅτ' μὴ καλὸν
 ξύνεστι τόλμας χάριν.
 μήτ' ἐμοὶ παρέστος
 γένοιτο, μήτ' ἴσον φρονῶν,
 ὅς τ' ἀδ' ἔρδῃ.
 ἐς δ' αὖ μόνιον τέρας ἀμφινοῶ
 τόδ' εἰ, πῶς ἤδ' ὡς ἀντιλογῆσω
 τήνδ' ὅκ' ἔχει παῖδ' Ἀντιγόνην.
 ὦ δ' ὕσινος, καὶ δ' ὕσινος
 πατρός Οἰδίοπα, τί ποτ', ὅδ' ἔπει
 σέ γ' ἀπιστοῦσαν,
 τοῖς βασιλῆσι γούσι νόμοις
 καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;
 αὖ ἢ δ' ἐς ἐκείν' ἢ τοῦτον ἐξ ἑρπασμένη.
 τήνδ'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- ἄν φῶ· ἥ δ' ἄν' ὄν' ἦν δοκῇ γε, καὶ φανδῇ δοκεῖν.
 κρέ κόμψουε νῦν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
 φανῇ τέ μοι τοὺς δρωῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι
 » Τὰ δ' ἄν' ἀκέρδη, πημονὰς ἐράξεται.
 ἄν ἀλλ' ὄρεθῇ μὲν μάλιν· ἔαν δέ τοι
 ληφθῇ τε καὶ μὴ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
 ἔκ' ἑσθ' ὅπως ὅψῃ σὺ δ' αὖρ' ἐλθόντά με.
 καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος, γνώμης τ' ἐμῆς
 σωθῆς, ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.
 χο πολλά τὰ δ' ἄν'. Κούδ' ἐν ἄν
 » Θρώπου δ' ἄν' ὀτερον πέλῃ.
 τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν
 πόντου χ' μερίων ὀτω
 χωρῇ περιβρυχίοισι
 πέρων ὑπ' οἰδμασιν.
 θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν γᾶν
 ἄφθιτον ἀκαμάταν
 ἀποτρύεται, παλλομένων ἀρότρων.
 ἔτους ἄς ἔτος ἰππῇ
 ὡ γένε πολύων
 κουφονέων τε φύλον ὄρ
 νίθων ἀμφιβαλὼν, ἄγῃ,
 καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη,
 πόντου τ' ἐναλίαν φύσιν
 σφῆραισι δικτυοκλώσεσι
 περιφραδῆς ἀήρ.
 κρατῇ δὲ μηχαναῖς ἀγρᾶλίου
 θηρὸς ὄρειανίβατα.
 λασιαύχενά θ' ἵππον ἄξεται ἄμ
 φίλοφον ξυγὸν οὔρε

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- ἐκ τῶνδε τούτους ἐξέπισταμαι καλῶς
παρηγμένους μισθοῖσιν ἔργασθαι τάδε .
- » Οὐδ' ἐν γὰρ ἀνθρώποισιν διὸν ἄργυρος
 - » Κακὸν νόμισμ' ἐβλάσσε· τοῦτο καὶ πόλεις
 - » Γορθῆ· τόδ' ἀνδρας ἐξάνισυσιν δόμων·
 - » Τόδ' ἐκ διδάσκει, καὶ παραλλάσσει φρένας
 - » Χρυσὰς, πρὸς αἰχρὰ πράγμαθ' ἵσταται βροτῶν·
 - » Γανουργίας δ' ἐδῆξεν ἀνθρώποις ἔχην,
 - » Καὶ παντὸς ἔργου δυνάεβαν εἶδέναι·
 - » Οσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἥνυσαν τάδε,
 - » Χρόνῳ πότ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην·
- ἀλλ' εἴπερ ἴχθ' Ζαῦς, εἴτ' ἐξέμου σέβας,
αὐτοῦτ' ἐπίσας· ὄρκιος δέ σοι λέγω·
ἢ μὴ τὸν αὐτόχρηστος τοῦδε τοῦ τάφου
ἀρόντες ἐκφανῆτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμοὺς,
ἢ χυμιν ἄλδης μούνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ξῶντες κρεμασθὶ τήνδε δηλώσῃ ὕβριν·
ἴν' ἢ δόστες τὸ κέρδος ἐνθεν οἴεσθον,
τολοιοὺν ἀρπάξετε, καὶ μάθῃθ' ὅτι,
- » Οὐκ ἐξ ἅπαντος δῆτ' ἐκέρδαινεν φιλεῖν·
 - » Ἐκ τῶν γὰρ αἰχρῶν λιμμάτων τοὺς πλείονας
 - » Ἄτωμένους ἤδοις ἂν, ἢ σεσωμένους·
- ἄγ' εἰπὲν τι δώσης, ἢ σφαγῆς ὕψους ἴω;
κρέ' ἢ διδοῖ καὶ νῦν ὡς ἀνταρῶς λέγεις;
ἄγ' ἐν τοῖσιν ὦσιν, ἢ πὶ τῇ ψυχῇ δάκνη·
κρέ' τί δ' αἰρεῖς μίξεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;
ἄγ' ὁδρῶν, ἀνιᾶ τὰς φρένας· τάδ' ὥτ' ἐγώ·
κρέ' οἶμ', ὡς λάλημα δῆλον ἐκ πεφυκὸς ἦ·
ἄγ' ἔκουν τόδ' ἔργον τοῦτο παίησας ποτέ·
κρέ' καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ τὴν ψυχὴν προδούς·

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

κούδεις ἐναργής, ἀλλ' ἔφανε τὸ μὴ εἶδέναι.
 ἦ μιν δ' ἔτοιμοι καὶ μύθρους αἶρην χερσίν,
 καὶ πυρδ' ἐρπην, καὶ θεοὺς ὀρκωμοτῆν,
 τὸ μῆτε δρᾶσαι, μῆτέ τω ξυνειδέναι
 τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι, μὴτ' ἔργασμένῳ.
 τέλος δ' ὅτ' ἔδεν ἦν ἐρυνῶσι πλέον,
 λέγῃ τις εἷς, ὃς πάντας ἐς πέδον κᾶρα
 νῦσαι φόβῳ πρ' ἔτρεψεν. ὃ γὰρ ἔχομεν
 ἔτ' ἀντιφωνῶν, ἔθ' ὅπως δρῶντες, καλῶς
 πράξειμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος, ὡς ἀνοίστον
 σοι τοῦργον ἦν τοῦτο, κούχλ' κρυπλέον.
 καὶ ταῦτ' ἐνίκᾳ. καὶ μετὰν δυνδαίμονα
 πάλος καθαρῇ τοῦτο τάχαθον λαβεῖν.
 παρ' ἡμι δ' ἄκων ἔχ' ἐκοῦσιν διδ' ὅτι.
 Στέργῃ γὰρ ἔδης ἀγγελον κακῶν ἐπ' ὧν.
 ἀνάξ, ἐμοί τοι μὴ τι καὶ θεήλατον
 τοῦργον τόδ' ἢ ξύννοια βουλεύῃ πάλαι.
 κρέ παῦσαι πρὶν ὀργῆς καὶ με μετῶσαι λήγων,
 μὴ φουρεθῆς αἰοῦς τε καὶ γέρων ἅμα.
 λέγῃς γὰρ ὃ κ' ἀνεκτὰ, δαίμονας λήγων
 πρόνοιαν ἴχην τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
 πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς ἀεργέτην
 ἐκρυπτον αὐτὸν, ὅστις ἀμφικίονας
 ναοὺς πυρώσων ἦλθε, καὶ αἰθήματα,
 καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν,
 ἢ τοὺς κακοὺς, τι μῶντας εἰσορᾶς θεοὺς;
 ὃ κ' ἐστίν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
 ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρ' ῥόθουν ἐμοὶ
 κρυφῇ κᾶρα σείοντες. ὃ δ' ὑπόξυζ' ὦ
 λόφον δικαίως ἔχον ὡς στέργην ἐμὴ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τέλος γε μέντοι δ' αὖρ ἐνίκησεν μολεῖν
 σοι· κῆ τὸ μηδ' ἐν ἐξεῶν, φράσω δ' ὅμως.
 τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι διδραγμένους
 τὸ μὴ παθῆν ἄν' ἄλλο, πλὴν τὸ μόρσιμον.
 κρέ τί δ' ἔστιν, ἀνθ' ὅ τήνδ' ἔχῃς ἀθυμίαν;
 ἄγ φράσαι θέλω σοι πρῶτα τὰ μαυτοῦ· τὸ γὰρ
 πρᾶγ μ' ὅτ' ἔδρασ', ὅτ' ἔδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν.
 ὅδ' ἂν δικάως ἐς κακὸν πέσοιμί τι.
 κρέ ὅγε συχάεη, καὶ ποφράγνυσαι κύκλω
 τὸ πρᾶγμα· διηλοῖς δ' ὥς τι σημάτων νέον.
 ἄγ τὰ δὴνὰ γάρ τοι, προστίθισ' ὄκνον πολύν.
 κρέ ὕκουν ἐρῆς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπῃ;
 ἄγ καὶ δὴ λέγω σοι· τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως
 θάψας, βέβηκε· καὶ πῖ χρωτὶ διψίαν
 κόνιν παλύνας, καὶ φαγισεύσας ἀχρή.
 κρέ τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τοι μῆσας τάδε;
 ἄγ ὅκ' οἶδ'· ἐκεῖ γὰρ ὅτε τοῦ γενῆδος ἦν
 πληγὴ μ', ὅ δ' ἐκίλλης ἐκβολή· σύφλος δὲ γῆ
 καὶ χέρσος ἀρρώξ, ὅδ' ἐπημαξον μένη
 τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος ὅ ραγῆς τις ἦν.
 ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἦμιν ἡμεροσκόπος
 δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα θυχερὲς παρῆν.
 οὐδ' ἐν, γὰρ ἠφάνιστο· τυμβήρης μὲν ὅ.
 λεπτὴ δ' ἄγος φάγοντος ὥς, ἐπὶ νύκονις.
 σι μεῖα δ' ὅτε θηρὸς, ὅτε τοῦ κυνῶν
 ἐλθόντος, ὅ σπᾶσαντος ἐξεφαίνετο.
 λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί.
 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, καὶ ἐγίνετο
 πληγὴ τελευτῶσ'· ὅδ' ὁ κωλύσων παρῆν.
 ἔς γάρ τις ἦν ἐκαστος οὐ ξηρασμένος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τοῦτον πόλῃ τῇδ' ἐκκεκινύχθαι, τάφῳ
 μήτε πτερίξῃν, μήτε κωκῦσά τινα.
 ἔανδ' ἄθαπτον, καὶ πρὸς οἰωνῶν δέ μας
 καὶ πρὸς κνυῶν ἰδεσθὲν ἀκαιοθύντ' ἰδέῃν.
 τοιοῦνδ' ἐμὸν φρόνημα. κοῦ ποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ
 τι μὴν προΐξουσ' οἱ κακοὶ, τῶν ἐνδίκων.
 ἀλλ' ὅστις ἄνους τῇδε τῇ πόλῃ θανῶν,
 καὶ ζῶν, ὁμοίως ἐκ γ' ἐμοῦ τι μῆσεται.
 χο σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει καὶ Μενεικίεως Κρέον,
 τὸν τῇδε δύσθουν, καὶ τὸν ἀμεγῆ πόλῃ.
 νόμῳ δ' ἐχρῆσθαι παντί που τ' ἐνεσί σοι,
 καὶ τῶν θανόντων, χ' ὡ πόσοι ξῶμεν περὶ.
 κρέ ὥσ' ἂν σκοποῖν ἦτε τῶν ῥημένων.
 χο νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βασιλῆϊ πρόθεσι.
 κρέ ἀλλ' ᾗ σ' ἐτοίμοι τοῦ νεκροῦ τ' ἐπίσκοποι.
 χο τὶ δ' ἦτ' ἂν ἄλλω τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἐτι;
 κρέ τὸ μὴ πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.
 χο Οὐκ ἔστιν ὅτῳ μῶρος, ὅς θανῇν ἐρᾷ.
 κρέ καὶ μὴν ὁ μισθὸς γ' ὅτος. Ἀλλ' ὕπ' ἐλπίδων,
 = Ἄνδρες τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσέν.
 αἰ ἀνάξ, ἐρῶ μὲν ὅπως τάχους ὕπο
 δύσπουνος ἱκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα.
 πολλὰς γὰρ ἔχον φροντίδων ἐπιστάσης,
 ὅδ' οἷς κυκλῶν ἐμωτὸν εἰς ἀναστροφὴν.
 + τυχὴ γὰρ ἦν δα πολλὰ μοι μυθουμένη,
 τάλας, τί χωρεῖς, οἱ μολὼν δώσης δίκη;
 τλήμον, μενῆς αὖ; καὶ τὰ δ' ἴσεται Κρέων,
 ἄλλου παρ' ἀνδρός. πῶς σὺ δ' ἦτ' ἔκ ἀλγυνῆ;
 τοιαῦθ' ἐλίσσων, ἥνυτον χολῇ βραδύς.
 χ' οὕτως ὁδὸς βραχὺς, γίγνεται μακρὰ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
γίνους κατ' ἀρχιεῖα τῶν ὀλωλότων.

- » Α. μήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκ μίαθ' ἔν
- » Ψυχὴν τε, καὶ φρόνημα, καὶ γνώμην, πρὶν αὖ
- » Ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐν τριβύς φανῇ.
- » Ε. μοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν ἀθύρων πόλιν,
- » Μὴ τῶν ἀρίστων ἀπῆται βουλὰν μάτων,
- » Ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσαν ἐγλήσας ἔχῃ,
- » Κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάσαι δοκεῖ.
- » Καὶ μέξον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας.
- » Φίλον νομίξῃ, τοῦτεν ἔδα μοῦ λέγω.

ἐγὼ γάρ, ἴσω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρῶν ἀῖ
ἔτ' ἀνσιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὀρῶν
σείχουσαν ἀσπίς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
ἔτ' ἀνφίλον ποτ' ἀνδρα δυσμενὴ χθονὸς
θείμην ἐμαυτῷ. τοῦτο γινώσκων, ὅτι
ἢ δ' ἐσὶν ἡ σῶξεν. καὶ ταύτης ἐπι
πλέοντες ὀρθῆς, τὴς φίλης ποιεῖ μεθεῖ.
τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν.

καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
ἀσπίσι, παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίου πέρι.

Ε. τεοκλῆα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
ἔλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριεῦσας δορὶ,
τάφῳ τε κρύψαι, καὶ τὰ πάντ' ἀφανίσαι,
ἀ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς.

τόνδ' αὔξυναι μόν τοῦδε Πολυμήκην λέγω,
ὃς γῆν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενῆς,
φυγὰς κατελθὼν, ἠθέλησε μὲν πυρὶ
πρῆσαι κατὰ κρας. ἠθέλησε δ' αἵματος
ποινοῦ πάσαισθαι. τοὺς δὲ, δουλώσας ἀγῆν,

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχυα κατέλη,
 πλὴν τοῖς συγγενοῖν, ὧ πατὴρ ἐνός
 μητρός τε μίᾳς φύντε, καθ' αὐτοῖν
 δικρατὺς λόγχας σῆσαντ' ἔχον
 κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.
 ἀλλὰ γὰρ ἅ μεγαλῶν μοσ ἦλθεν ἱκά,
 τὰ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβα.
 ἐκ μὲν δὴ πόλεμον

τῶν νῦν, θέσθε λησμοσύνην.
 θεῶν δ' ἐναοὺς χοροῖς παννύχους πάν
 τας ἐπέλθωμεν· ὁ Θήβας δ'
 ἐλελίζων βακχῆος ἄρχοι.
 ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλὺς χώρας
 Κρέων ὁ Μενοικέως, νεοχμὸς
 γεαυῶσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
 χωρεῖ, τινὰ δὴ μῆτιν ἐρέων.
 ὅτι σύγκλητον τήνδε γέροντων
 προὔθετο λέχην,
 κοινῷ κηρύγματι πέμψας.

κρέ ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος, ἀσφαλῶς θεοὶ
 πολλῶ σάλῳ σείσαντες, ὥρθωσαν πάλιν.
 ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομπῶσιν ἐκ πάντων δίχα,
 ἔσειλ' ἰκέσθαι· τοῦτο μὲν, τὰ Λαῶν
 σίβοντας ῥέως εὐθράων ἀεικράτη.
 τοῦτ' αὖθις, ἡνὶ κ' Οἰδίπους ὥρθου πόλιν.
 καὶ πῇ δ' ὠλεῖτ', ἅμφι τοὺς κείνων ἔτι
 παῖδας, μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
 ὅτ' ὅν κ' εἴνοι πρὸς διπλῆς μοίρας, μίαν
 καθ' ἡμέραν ὠλοντο, παύσαντες τε, καὶ
 πληγέντες αὐτόχρη· ὅν μίᾳσ' ματι,

πολλῶν μεθ' ὅλων·

ξύν θ' ἵπτοκόμοις κορύθαι·

σᾶς δ' ὑπὲρ μελᾶθρων φονί

ασιν ἀμφιχευὼν κύκλω

λόχους ἐπ' ἀπυλον σῶμα

ἔβα, πρὶν ποδ' ἀμετέρων

αἰμάτων γένυσιν

πλησθῆναι· καὶ

σεφάνω μα πύργων

πυκνὰ ἐνθ' Ἡφαιστον ἑλθῶν·

τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη

πάταγος Ἀρεος ἀντιπάλῳ,

δυσχέρῳ μα δράκοντι·

» Ζὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους

» Ὑπερχθαίρει· καὶ σφας ἐσιδῶν·

» Πολλῶ ῥ' ὀύματι προσνισομένους

» Χρυσοῦ καὶ αἰχῆς ὑπεροπτίας,

» Γαλτῶ ῥιπῆς πυρί· βαλβίδων

ἔτ' ἄκρων ἦδη

νίκη ν' ὀρμῶντ' ἀλαλάξαι·

ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γὰρ πέσε τανταλωθῆς,

πυρφόρος, ὅς τότε μαινομένη ξύν ὀρμῇ

βακχάνων ἐπέπῃ

ῥιπᾶς ἐχθίστων ἀνέμων·

ἔχει δ' ἄλλα·

τὰ μὲν ἄλλα, τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις

ἐπενώμα συφελίσων

μέγας Ἀρης δεξιόστροφος·

ἐπ' ἀλοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἐπ' ἀτύλαις

ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους, ἔλιπον

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄν οἱ μοι κατὰ δα· πολλὸν ἐχθίων ἔσῃ
 σιγῶς, ἂν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.
 ἴσ θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχῃς.
 ἄν ἀλλ' οἷδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλιστα ἀδῶν με χρεῖ.
 ἴσ εἰ καὶ δυνήσῃ γ', ἀλλ' ἀμηχανῶν ἐρᾷς.
 ἄν ὕκουν ὅταν δὴ μὴ θένω, πεπαύσομαι.
 ἴσ ἀρχὴν δ' ἐβηρᾶν ὅπρ' ἐπὶ τὰ μῆχανα.
 ἄν ἢ ταῦτα λέξῃς, ἐχθαρῇ μὲν ἐξ ἐμοῦ.
 ἐχθρὰ δ' ἐπὶ θανόντι προσκείσῃ δίκη.
 ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν,
 παθῶν τὸ δινὸν τοῦτο· πῆσομαι γὰρ οὐ
 τοσούτον ὅδ' ἐν, ὥστε μὴ ὅ καλῶς θανῶν.
 ἴσ ἀλλ' ἢ δ' οὐκ ἔσσι, σείχε· τοῦτο δ' ἴδ' ὅτι
 ἄνους μὲν ἔρχῃ, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλῃ.
 χο ἄκτις ἀελίοιο, τὸ καλ
 λιστὸν ἐπὶ ἀπύλῳ φανέν
 Θήβα τῶν προτέρων φάος,
 ἐφάνθης τότ' ὧ χρυσείας
 ἀμέρας βλέφαρον,
 Διρκαίων ὕπερ
 ῥεῖέθρων μολοῦσα
 τὸν λυκαππιν ἀργόθεν
 φῶτα βάντα πανσαχία
 φυγάδα πρόδρομον ὀξυτόρῳ
 κινήσασα χαλινῷ.
 ὃν ἐφ' ἀμετέρε' ἔχ' Πολυνέκῃς
 ἀρθεὶς νεκρῶν ἐξ ἀμφιλόγων
 ὀξεία κλάξων αἰετὸς ἢ γᾶν
 ὥς, ὕπερ ἔπ' α,
 λυκῆς χιόνης πτέρυγι σελατὸς

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

αὐτοκτενεῖν τε τὴν талаιπώρῳ, μόνον
 κοιτὸν κατὰ γράσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χερσίν·
 νῦν δ' αὖ μόνον δὴν ὠλεῖ μ' ἐμένα, σκόπη
 ὅσω κακὸς ὁλοῦ μεθ', εἰ νόμου βία
 ἤφρον τυράντων ἢ κράτη παρέξιμεν·
 ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν, συνᾶν δ' ὅτι
 ἔφυν μὲν ὡς πρὸς ἄνδρας ὃ μαχουμένα·
 ἔπειτα δ' οὐνεκ' ἀρχόμεθ' ἐν κρησάωνων·
 καὶ ταῦτ' ἀκούσθην, καὶ τι τῶνδ' ἀλγίστονα·
 ἐγὼ μὲν ἐν αἰτούσῃ τοὺς ὑπὸ χθονὸς
 ξύγγνοιαν ἴχθιν ὡς βιάξομαι τάδε,
 » τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι κείσομαι· τὸ γὰρ
 » Περικλῆ πρόασθην, ἐκ' ἐχθρῶν ὃ δένα·
 αὐτὸν κελύσαι μ', ὅτ' ἂν ἔθέλοις ἔτι
 πρόασθην, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρώης μέτα·
 ἀλλ' ἴσθ' ὅποιά σοι δοκεῖ· κείνον δ' ἐγὼ
 θάψω· καλὸν μοι ταῦτο ποιῆσαι, θανῆν·
 φίλη μετ' αὐτοῦ κήσομαι· φίλου μέτα,
 ὅσια πανουργήσας· ἐπεὶ πλείων χρόνος
 ὅν δ' ἄμ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω, τῶν ἐνθάδε·
 ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σοὶ δ' ἔδοκεν,
 τὰ τῶν θεῶν ἐντιμ', ἅτι μάσσασ' ἔχει·
 ἴσ' ἐγὼ μὲν ἐκ' ἅτιμα ποιοῦμαι· τὸ δὲ
 βία πολιτῶν δρᾶν, ἔφυν ἀμήχανος·
 αὐτὸν σὺ μὲν τὰ δ' ἂν προύχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τὰ φρον
 χῶσους ἀδελφῶ φίλτάτῳ πορεύσομαι·
 ἴσ' οἱ μοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου·
 αὐτὸν μή μου προτάρβῃ· τὸν σὸν ἐξ ὀρθοῦ βίον·
 ἴσ' ἀλλ' ἐν προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ
 ταῦρρον· κρυφῇ δὲ καὶ θεῶ· σὺν δ' αὐτῶς ἐγὼ·
 αὐτὸν οἱ μοι·

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τὸν δ' ἀβλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν,
 ἀσπίσι φασὶ ἐκκηρύχθαι τὸ μὴ
 τάφῳ καλύψαι, μὴ δὲ κωκυστάτινα.
 ἔαν δ' ἀκλαύσον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκύν
 θησαυρόν, ἃ σοῦῳσι πρὸς χάριν βοῶς.
 τοιαῦτα φασὶ τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι,
 καὶ μοι, λέγω γὰρ καὶ με, κηρύξαντ' ἔχον.
 καὶ δαῦρα νεῖσθαι ταῦτα τοῖς μὴ ἰδοῖσι
 σαφῇ προκηρύξοντα· καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγν,
 ἔχως παρ' οὐδέν· ἀλλ' ὅς ἀν τούτων τι δρᾷ,
 φόνον προκηῖσθαι δημόλυσον ἐν πόλῃ.
 ὅπως ἔχῃ σοι ταῦτα· καὶ δέξῃς τάχα
 εἴτ' ἀγνήϊς πέφυκας, εἴτ' ἐσθλῶν κακῇ.
 ἰσ τὶ δ' ὦτα λαῖφρον, εἰτά δ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
 λύουσ' ἀν' ἡ θάπουσα προαείμην πλείον;
 ἀν εἰς ὑμπονήσῃς, καὶ ξυνεργάσῃ σκόπῃ.
 ἰσ παῖόν τι κινδύνου μα; τοῦ γνῶμης πότ' εἶ;
 ἀν ἃ τὸν νεκρὸν ἐξὺν τῇδε κουφίεις χερί.
 ἰσ ἢ γὰρ νοεῖς θάπῃν σφ' ἀπόρρητον πόλῃ;
 ἀν τὸν γούν ἐμὸν, καὶ τὸν σόν, ἢν σὺ μὴ θέλῃς,
 ἀδελφόν· ὃ γὰρ δὴ προδούσ' ἀλώσομαι.
 ἰσ ὦ χετλία, Κρέοντος ἀντηρηκότος;
 ἀν ἀλλ' ὃ δὲν αὐτῶ τῶν ἐμῶν εἴργῃν μέτα.
 ἰσ οἱ μοι· φρόνησον ὦ κασιγνήτη, πατὴρ
 ὡς νῶν ἀπεχθὲς, δυσκλεὲς τ' ἀπώλετο,
 πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακῇ μάτων διπλᾶς
 ὀψὲς ἀράξας αὐτὸς αὐτογρῶν χερί·
 ἔπητα μήτηρ καὶ γυνὴ διπλοῦν πάθος,
 πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον.
 τρίτον δ' ἀδελφῶ δύω μίαν καθ' ἡμέραν

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝ
ΤΙΓΟΝΗ.

Κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμή

ῶ

νης κάρα,

ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς τῶν ἀπ' οἰδ' ἰ

που κακῶν

ὅποιον ἐχὶ νῶϊν ἔτι ξώσαν τελεῖ;

ἔδ' ἐν γὰρ ἔτ' ἀλγὺν ἔτ' ἄτης ἄτερ,

ἔτ' ἀεχρὸν, ἔτ' ἄτι μὸν ἐσθ', ὅποιον ἔ

τῶν σῶν τε καὶ μῶν ἐκ' ὅπως ἰγὼ κακῶν.

καὶ νῦν, τι τοῦτ' αὖ φασὶ πανδ' ἡμῶ πόλιν

κῆρυμα θῆναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως.

ἔχῃς τί, καὶ σήκουσας; ἥ σε λανθάνει

πρὸς τοὺς φίλους σείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά;

ἰο ἐμοὶ μὲν ἔδ' ἡς μῦθος Ἀντιγόνη φίλων

ἔθ' ἡδύς, ἔτ' ἀλγὺν ἰκετ', ἐξέστου

δυσὸιν ἀδελφοῖν ἐσερήθη μὲν δύο,

μῖα θανόντων ἡ μέρει διπλῇ χερὶ.

ἐπεὶ δ' ἐφρουδός ἐστιν Ἀργείων στρατός

ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, ἔδ' ἐν οἷσ' ὑπέρτερον,

ἔτ' ἀτυχούσα μάλλον, ἔτ' ἄτω μένη.

αν ἡδ' ἐν καλῶς· καὶ σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν

τοῦδ' ἔννεμ' ἐξέπεμπον, ὥς μόνῃ κλύοις.

ἰο τίδ' ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.

αν ἔγὰρ τάφου νῶν τῶ κασιγνήτῳ Κρέων,

τὸν μὲν, προτίσας, τὸν δ' ἄτι μάσας ἔχει;

Ἐτεοκλέα μὲν ὥς λέγουσι, σὺν δ' ἰκῇ

χρησθεὶς δικαίᾳ, καὶ νόμῳ, κατὰ χθονὸς

ἐκρυψε, τοῖς ἐνερθεῖν ἐντιμὸν νεκροῖς.

τὸν δ'

καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόῃ· πλὴν ἐκ φωραβῆσα
μετὰ τοῦ Αἴμονος, δίδεται πρὸς γάμου κοινωνίαν,
καὶ τίηται τὸν Μαίμονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν Θήβαις
ταῖς βοιωτικαῖς· ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων
γερόντων· προλογίξῃ δὲ ἡ Ἀντιγόη· ὑπόκειται δὲ τὰ
πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείῳ· τὸ δὲ κεφάλαιον ἐστὶ,
τάφος Πολυνείκους, καὶ Ἀντιγόης ἀνείρε-
σις, καὶ μὶτος Εὐρυδίκης τῆς τῷ Αἴμονος μητρός·
φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιώσθαι τῆς ἐν Σάμῳ τρα-
τηρίας, ἀνδοκίμησαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀν-
τιγόης· λέλεκται δὲ τὸ δράμα τοῦτο· λβ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀντιγόη.	Φύλαξ ἄγγελος.
Ισμήνη.	Αἴμων
Χορὸς Θηβαίων	Τηρεσίας.
γερόντων.	Εξάγγελος.
Κρέων.	Εὐρυδίκη.
Ἄγγελος.	Οἰκίτης.

Προλογίξῃ δὲ ἡ Ἀντιγόη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΤΙ ΓΟΝΗΣ.

Αποθανόντα Πολυνείκην ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν
μονομαχίᾳ, Κρέων ἄταφον ἐμβαλὼν, κηρύττει μη
δένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ξημίαν ἀπῆλθας.
τοῦτον ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ἀντιγόνη θάπτειν πρᾶται. καὶ
δὴ λαβοῦσα τοὺς φύλακας, ἐπιβάλλει χῶμα. οἷς ἐπα
πλήθει θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δρᾶσαντα,
ἐξόρουεν. ἔτοι τὴν κόνιν τὴν ἐπιβεβλημένην καθαίρον
τες, ὃ δὲν ἦσαν ἐφρούρου. ἐπιλθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη,
καὶ γυμνὸν ὀρούσα τὸν νέκυν, ἀνοιμώξασα, ἑαυτὴν
εἰσαγγέλλει. ταύτην ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδωμέ
νην, Κρέων καταδικάζει. καὶ ἔωσαν, εἰς τύμβον κα
θῆρεν. ἐπὶ τούτοις Αἴμων ὁ Κρέοντος υἱὸς, ὃς ἐμνά
το αὐτὴν, ἀγανακτήσας, ἑαυτὸν προσεπισφάζει τῇ κό
ρῃ ἀπολομένη ἀγχόνη, Τηρεσίῳ ταῦτα προειπίσαν
τος. ἐφ' ᾧ λυπηθῆσα ἡ Κρέοντος γαμετὴ Εὐρυδίκη,
ἑαυτὴν κατασφάζει. καὶ τέλος, θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ
παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ΑΛΛΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόσαξιν τῆς πόλεως θάψα
σα τὸν Πολυνείκην, ἐφωράθη. καὶ εἰς μνημεῖον κατὰ
χρον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος, ἀνήρηται. ἐφ' ἣ
καὶ Αἴμων δυσπαθήσας διὰ τὸν ἦς αὐτὴν ἔρωτα, ξί
φει αὐτὸν διεχρήσατο. ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ, καὶ
ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνῆλε. Κεῖται ἡ μυθοποιῶ
καὶ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

SOPHOCLES ANTIGONE.

ΤΑΧΥ ΤΟΜΟΣ

ΤΟΜΟΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

κρέ' ἂ μὴ φρονῶ γάρ, οὐ φιλῶ λέγην μάτην.
οἰδί' ἄπαγε νῦν μὲν τῶθεν ἦδη.
κρέ' σείχε νῦν· τέκνων δ' ἀφ' οὔ.
οἰδί' μηδαμῶς πάντας γέλη μου.
κρέ' πάντα μὴ βούλου κράτῃν.

καὶ γὰρ ἂ κρᾶτησας, ὅσοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο.
χο' ὦ πάτρας Θήβης ἑνοικοι, λῶσαίτ' Οἰδίπους ὅδε,
ὅς τ' ἀκλεῖν ἀνίγματ' ἦδη, καὶ κρᾶτιστος ἦν ἀνὴρ,
ὅστις ἔξήλω πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων,
εἰς ὅσον κλύδωνα δαγῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν;
» Ωστε, θνητὸν ὄντ', ἐκάνην τὴν τελευταίαν ἰδῆν.
» Ἡ μέραν ἐπισκοποῦντα, μηδ' ἐν ὀλβίῳ, πρὶν ἂν
» Τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδ' ἐν ἀλγῆνόν παθῶν.

ΤΕΛΟΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥ
ΡΑΝΝΟΥ.

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
 ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκούσαν ἤροσεν,
 ὅθεν περ αὐτὸς ἐασάρι· καὶ κτῶν ἴσων
 ἐκτῆσαθ' ὑμᾶς, ὧν περ αὐτὸς ἐξέφυ·
 τοιαῦτ' ὄνειδ' ἴδοιτε· καὶ τα, τίς γα μῆ;
 ἔκ' ἐστιν ὑδὴς ὥ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ,
 χέρους φθάρῃναι, καὶ γὰρ μους ὑμᾶς χρεῶν.
 ὦ παῖ Μενεικίως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
 ταύταιν λέλῃται, νῦν γὰρ, ὡ φυτεύσαμεν,
 ὀλώλαμεν δ' ὄντε, μή σφε παρίδῃς
 πῶλός, ἀνάνδρους, ἐγγενεῖς ἄλω μένας.
 μήδ' ἐξισώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακῶις,
 ἀλλ' οἴκτισον σφᾶς, ὥδε τιλικάσδ' ὀρών,
 πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
 ξύννευσον ὡ γενναῖε σὴ φάσας χερί.
 σφῶϊν δ' ὡ τέκν', ἧ μὲν ἰχέτην ἡδη φρένας,
 πολλὰν παρήνουν· νῦν δὲ τοῦτ' ἀχθεδὲ μοι,
 ἧ καίρὸς ἀεὶ ξὴν· βίου δὲ λῶονος
 ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς.

κρέ αἰλις ἴν' ἐξήκῃς διακρύπτω.

ἀλλ' ἴθι σέγῃς ἔσω.

οἰδί πῆξέον, καὶ μηδὲν ἡδύ.

κρέ πάντα γὰρ καιρῶ καλὰ.

οἰδί διαδ' ἐφ' οἷς ἔν ἐμί;

κρέ λέξῃς· καὶ τότ' ἴσομαι κλύων.

οἰδί γῆς μ' ὅπως πέμψῃς ἀπ' οἴκω.

κρέ τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν.

οἰδί ἀλλὰ θεοῖς ἄχθιστος ἦκω.

κρέ τοιγαροῦν τάνεξήτάχα.

οἰδί φῆς τάδ' ἔν;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

αἶν μοι μέλεισθαι καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
 ταῦσαι μ' ἔασον, καὶ ποικιλύσασθαι κακὰ.
 ἴθ' ὧ' νάξ.

ἴθ' ὧ' γονὴ γενναῖε· χερσίτ' ἂν θιγὼν,
 δοκοῖ μ' ἔχιν σφᾶς, ὥς περ ἡνίκα ἔβλεπον.
 τί φημι.

ἔδῃ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν
 διακρυρρῶσύντοιν; καὶ μ' ἐποικτήσας Κρείων,
 ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐγγόνοις ἐμοῖν.
 λέγω τί;

κρέ λέγεις· ἐγὼ γὰρ ἤ μ' ὁπορύνεις τάδε,
 γνοὺς τὴν παρούσαν τέρψιν, ἣν ἤχεις πάλα.
 οἶδ' ἄλλ' εὐτυχόεις· καί σε τῆσδε τῆς οδοῦ
 δάμων ἄμηνον ἢ με φραρήσας τύχοι.
 ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐσεῖ; δῶρ' ἴτ', ἔλθετε
 ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χεῖρας.
 αἱ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμῖν, ὧδ' ὄραν,
 τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὔξενησαν ὁμματα.
 ὅς ὑμιν ὦ τέκν', ὅθ' ὄρων, ὅθ' ἴστωρων,
 πατὴρ ἐφάνθην, ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην.
 καὶ σφῶ δακρύω· προσβλέπην γὰρ ὁδῶν,
 νοοῦ μένος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
 θῖον βιῶναι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεῶν.
 ποίας γὰρ ἀσῶν ἤξετ' ἤς ὁμιλίας;
 ποίας δ' ἑορτὰς, ἔνθεν ὕκεκλαυ μέναι
 πρὸς οἶκον ἵξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
 ἀλλ' ἡνίκα ἂν δὴ πρὸς γάμων ἦκητ' ἀνμὰς,
 τίς ἔστος ἔσται; τίς παραρρ' ἰψτέκνα,
 τοιαῦτ' ἐνείδη λαμβάνων, ἅ τοις ἐμοῖς
 γονᾶσιν ἔσται σφῶν θ' ὁ μὲν δηλήματα;

ΟΙΔΙ· ΤΥΡ·

οἰδί· ῥίπον μετῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχι' αὖ, ὅπου
 θνητῶν φανούμαι μηδένος προσήγορος·
 κρέ· ἔδρασ' ἂν αὖ τοῦτ' ἴδ' ἂν, ᾧ μὴ τοῦ θεοῦ
 πρῶτις ἔχρηξον ἐκ μαθεῖν τί πρακτέον·
 οἰδί· ἀλλ' ἤγ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις,
 τὸν πατροφόντην τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι·
 κρέ· ὥτως ἐλέχθη ταῦθ'· ὁ μὲν δ' ἴν' ἔστα μιν
 χρεῖας, ἄμνητον ἐκ μαθεῖν τι δρᾶσειον·
 οἰδί· ὥτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πάνσεαδ' ὕπερ;
 κρέ· καὶ γὰρ σὺν νῦν τ' ἀντὶ θεῶ πίσις φέροις·
 οἰδί· καὶ σοὶ γ' ἐπισκήπτω τε, καὶ προτρέφομαι·
 τῆς μὲν κατ' οἴκου, αὐτὸς ἂν θέλῃς τάφορ,
 τοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ·
 ἐμοῦ δέ, μή ποτ' ἀξιωθῆτω τόδε
 πατρῶον ἄστυ, ξῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν·
 ἀλλ' ἔα με ναῖε'ν ὄρεσιν· ἐνθα κληξεται
 οὐ μὸς Κιθαίων ὅτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
 πατήρ τ' ἐθέσθην ξῶντε, κύριον τάφορ·
 ἴν' ἐξ ἐκείνων οἷ μ' ἀπωλύτην, θάνω·
 καί τοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτέ μ' ἀννόσον,
 μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· ὃ γὰρ ἂν ποτε
 θνήσκων ἐσώθην, μὴ πίτω δ' ἄν' ἡ κακῶ·
 ἀλλ' ἢ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅπῃ περ ᾗς, ἴτω·
 παίδων δέ τῶν μὲν ἄρ' ῥένων, μή μοι Κρέον
 πρόσθ' ἡ μέριμναν· ἀνδρὲς ᾗσιν· ὥστε μὴ
 σπᾶνιν ποτέ χεῖν, ἐνθ' ἂν ὥσι τοῦ βίου·
 ταῖν δ' ἀθλίαν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν,
 αἶν' ὃ ποθ' ἢ μὴ χωρὶς ἐσάθῃ βορᾶς
 τράπεζ' ἄνα τοῦδ' ἀνδρός· ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
 φαύοιμι, πάντων τῶνδ' ἀγ' μετ' ἐχέτην,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἵ μ' ἐμφύλιον,
νύμφας, γυναικας, μητέρας τε, χ' ὅποσα
ἀέχισ' ἐν ἀνθρώποισιν ἐργα γίνεται.

» Ἀλλ' ὅ γ' ἀρ' αὐδ' ἄν' ἐσθ' ἂ μὴ δὲ δρᾶν καλόν·
ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που
καλύψατ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψατ'· ἐνθα μὴ ποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
ἴτ' ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγῆν.

» κτείνετε· μὴ δέχησθε· τὰ μὰ γὰρ κακὰ,
ὅδεῖς οἵος τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν.
» ἀλλ' ὦν ἐπαυτῆς, εἰς δέον πάρεσθ' ὅδε
Κρίων, τὸ πρᾶσθαι καὶ τὸ βουλεύειν· ἐπεὶ
χώρας λελήπαι μούνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
οἰδ' ὅι μοι· τί δ' ἡ τὰ λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
τίς μοι φανένται πίστις ἐνδίκος; τὰ γὰρ
πάρος πρὸς αὐτὸν, πάντ' ἐφύρημα κακός.

» κρέ ὅχως μελασῆς Οἰδῖπους ἐλήλυθα,
ὅδ' ὥς ὄνειδ' ὦν τι τῶν πάρος κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ κατακύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσιν φλόγα
αἰδ' ἄθ' ἀνακτος ἡλίου· τοιόνδ' ἄχος
ἀνάλυτον ὅτ' ὀφείνεται, τὸ, μήτε γῆ
μήτ' ὄμβρος ἱερὸς, μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὥς τάχιστα εἰς οἶκον ἐσκομίξετε.

» Τοῖς ἐν γένει γὰρ τὰ γενῆ μάλα σθ' ὄραν
» Μόνοις τ' ἀκούειν οὐσε βῶς ἔχῃ κακὰ.

οἰδ' ὅς πρὸς θεῶν, ἐπεὶ περ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἀνδρ' ἐμὲ,
τιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ ὅδ' ἐμοῦ φράσω.

» κρέ καὶ τοῦ, μετὰ χάριτος ὥδε λιπαρεῖς τυχεῖν;

οἰδ' ὅς

βλαστῶσ', ὅπως ἐβλάσε προσλόαν ἐμοί;
 ὕδῃτα, τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτὶ,
 ὕδ' ἄστυ, ὕδ' ἐπύργος, ὕδ' ἐδαμόνων
 ἀγάλαθ' ἱερά, τῶν, ὅπαντλήμων ἐγὼ
 κάλλισ' ἀνὴρ εἶς· ἐν γε ταῖς Θήβαις τραφῆς,
 ἀπετέρησ' ἐμαυτὸν· αὐτὸς ἐννέπων
 ὠθῆν ἅπαντας, τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
 φανέντ' ἀναγνον, καὶ γένους τοῦ Λαῶου·
 τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μινύσας ἐμὴν,
 ὀρθοῖς ἐμελλον ὀμμασιν τούτῳ ὁρᾶν;
 ἦ κιστ'· ἀλλ' ἢ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
 πηγῆς δι' ὧτων φραγμός, ὅν ἀνεχόμεν
 τὸ μὴ ἀποκλείσαι τοῦ μὲν ἀθλίου δέμας,
 ἢν ἦν τυφλὸς τε καὶ κλύων μηδ' ἐν· Τὸ γὰρ
 τὴν φροντίδ' ἐξωτῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύν·
 ἰὼ Κιθαιρῶν· τί μ' ἐδέχου; τί μ' ἔλαβόν;
 ἔκτρησας ἀνὴρ, ὥς ἐδέξα μή ποτε
 ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἐνθεν ἦν γεγώς;
 ὦ Γόλυβε, καὶ Κόρινθε, καὶ τὰ πάτρια
 λόγῳ παλαιὰ δώμαθ', ὅσον ἄρά με
 κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέφατε;
 νῦν γὰρ κακὸς τ' ὢν, καὶ κακῶν ἐνρίσκομαι·
 ὦ τρεῖς κέλαιθοι, καὶ κενυρ μένη νάπη,
 δρυμός τε, καὶ σενωπὸς ἐν τριπλάσι ὁδοῖς,
 αἰ τοῦ μὲν αἵμα, τῶν ἐμῶν χερῶν ἄπο
 ἐπίετε πατρός· ἄρά μου μέμνησθ', ὅτι
 δι' ἔργα δράσας ὕμιν, εἴτα δ' αὖρ' ἰὼν
 ὅποι' ἐπράσσον αὐτοῖς; ὦ γὰ μοι, γὰ μοι·
 ἐφύσασθ' ἡμᾶς· καὶ φυτεύσαντες, πάλιν
 ἀνῆλθε ταυτὸν σπέρμα· καὶ πεδέξατε

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

οἰδί τί δ' ἢ ποτ' ἐμοὶ βλεπὼν, ἢ σερικτὸν, ἢ προσήγορον
 ἔτ' ἐς ἀκούην ἡδονᾶ φίλοι;
 ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστα με.
 ἀπάγετ' ὦ φίλοι, τὸν ὀλέθριον μέγα.
 τὸν καταρατότατον. ἔτι δὲ
 καὶ θεοῖς ἐχθρότατον βροτῶν.

χο δέλαε τοῦ νοῦ, τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
 ὥς σ' ἠθέλησα, μήδ' ἀγανῶνά ποτε.

οἰδί ὅλοιθ' ὅστις ἦν, ὃς ἀπ' ἀγρίας πέδας
 νομάδος ἐπιποδίας
 ἔλυσεν, ἀπὸ τε φόνου
 ἔρρυτο, πᾶν ἔσωσεν, ὅδ' ἐν ἤσχαριν
 πράσων. τότε γὰρ ἂν θανὼν,
 ἔκ' ἦν φίλοισιν, ὅδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος.

χο θέλοντι καὶ μοι τοῦτ' ἂν ἦν.

οἰδί ἔκουν πατρός γ' ἀν' φονὸς ἦλθον,
 ὅδ' ἐνυμφίος βροτοῖς ἐκλήθην, ὧν ἔφυν ἀπο-
 νῦν δ', ἄθλιος μὲν ἔμ', ἀνοσίων δὲ πᾶσι.
 ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
 εἰδέ τι πρεσβύτερον ἔφυν κακοῦ κακὸν,
 τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους.

χο ἔκ' οἰδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεύσθαι καλῶς.
 κρείων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὦν, ἢ ξῶν τυφλός.

οἰδί ὥς μὲν τάδ' ἐχ' ὧδ' ἐς ἄρις εἰργασμένα,
 μή μ' ἐκδίδασκε, μή δὲ συμβούλῃ ἔτι.
 ἐγὼ γὰρ ἔκ' οἰδ' ὅμμασιν ποίοις βλέπων,
 πατέρα πότ' ἂν προσείδον εἰς ἄδου μολῶν.
 ὅδ' αὖτά λαιναν μητέρ'. δὴν ἐμοὶ δ' υἱὸν
 ἔρ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχιόνῃς εἰργασμένα.
 ἀλλ' ἡ τέκνων δ' ἡτ' ὅφ' ἦν ἐφίμερος.

βλαστῶσ',

τοίαν φρίκην παρέχῃς μοι.

οἶδ' ἄ· ἄ· ἄ·

φῶ· φῶ· δύσανος ἐγὼ· ποῖ γὰρ

φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι φθογὰ

διαπέταται φοράδην;

ἰὼ δαῖμον, ἵν' ἐξήλου.

χο ἐς δ' ἔγνον, ὅδ' ἀκουσόν, ὅδ' ἐπόφιμον.

οἶδ' ἰὼ σκότον νέφος ἐμὸν ἀπότροπον,

ἐπιπλώμενον ἄφατον,

ἀδάμασόν τε, καὶ δυσούρισον· οἶ μοι.

οἶ μοι μάλ' αὖθις· οἶον εἰσέδνμ' ἅμα

κέντρων τε τῶνδ' οἷσ' ῥημα, καὶ μνήμη κακῶν.

χο καὶ θαῦμά γ' ὅδ' ἐν τοσούτοις πῆμασι,

διπλᾶ σε πενθῆν, καὶ διπλᾶ φέρην κακὰ.

οἶδ' ἰὼ φίλος· σὺ μὲν ἐμὸς

ἐπίπολος ἔτι μόνιμος.

ἔτι γὰρ ὑπομένεις ἐμὲ

τὸν τυφλὸν κηδάνων· φῶ· φῶ.

ὅ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γινώσκω σαφῶς

καὶ περ σκοτίζῃς, τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως.

χο ὦ δ' ἐγὼ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς

ὀφθεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;

οἶδ' Ἀπόλλων τάδ' ἦν Ἀπόλλων ὦ φίλοι,

ὅ κακὰ τελῶν,

ἐμὰτάδ' ἐμὰ πάθια.

ἔπαισε δ' αὐτόχρηνιν

ἔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.

τί γὰρ ἔδω μ' ὄρεν,

ὅτ' ὠρῶντι, μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ;

χο ἦν ταῦθ', ὅπως περ καὶ σὺ φής.

ἦραλ', ἐπαίρων βλέφαρα· φοίνια δ' ὅμοῦ
 γλῆναι γένη' ἔτεγγον· ὅδ' ἀνίεσαν
 φόνου μυδῶσας σαρόνας· ἀλλ' ὅμοῦ μέλας
 ὄμβρος χαλάξης αἵματος ἐτέγγετο·
 τάδ' ἐκδυεῖν ἔρρωγεν, ὃ μόνου κακὰ,
 ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῇ κακὰ·
 ὅπρην παλαιὸς δ' ὄλβος, ἣν πάροιθε μὲν
 ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῇ δέθ' ἡ μέρα,
 σεναγμός· ἄτη· θάνατος· αἰχὴν· κακῶν
 ὅς' ἐπὶ πάντων ὀνόματ', ὅδ' ἐν' ἐξ' ἅπὼν·
 νῦν δ' ἔα' ὃ τλήμων ἐν τίνι χολῇ κακοῦ;
 βοᾷ δ' αἰδομένη κληθρα, καὶ δηλοῦντινὰ
 τοῖς πᾶσι Κασμείοισι, τὸν πατροκτόνον,
 τὸν μητρος, αὐδῶν ἀγρόσι, ὅδ' ἐρῆτά μοι·
 ὥς ἐκ χθονὸς ῥίψων αὐτὸν, ὅδ' ἔτι
 μενῶν δόμοις ἀραίος ὥς ἠράσατο·
 ῥώμης γε μέντοι καὶ προηρητοῦ τινὸς
 δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μῆξον ἢ φέρην·
 δεῖξ' ὃ δὲ καὶ σοί· κληθρα γὰρ πυλῶν τάδε,
 διόγεται· θέαμα δ' ἄσφοδ' ἄταχα
 τοῖς τόν, οἷον καὶ συροῦντ' ἐποικτίσαι·
 ὦ δ' ἐνὶ ἰδῆν πάθος ἀνθρώποις,
 ὦ δ' ἐνὸς πάντων· ὅς' ἐγὼ
 προσέκυρσ' ἦδη· τίς σ' ὦ τλήμων
 προσέβη' μαυρία; τίς ὀπηδήσας
 μῆξονα δαίμων τῶν μακίστων
 πρὸς σὴ δυσδαίμονι μοῖρα;
 φῶ· φῶ· δύσανος· ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν
 δύναμαι σε, θέλων πολλὰ ἀνέρεσθαι,
 πολλὰ πυθίσθαι, πολλὰ δ' ἀβρῆσαι·

ΟΙΔΙ· ΤΥΡ·

μνή μιν παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ' ὑφ' ἑν,
 θάνοι μὲν αὐτός· τὴν δὲ, τίκτους ἀν λῖποι
 τοῖς δισιν αὐτοῦ δύσ τεκνον παιδουργίαν·
 γοᾷτο δ' ἄνδρας· ἐνθα δύσηνος διπλοῦς
 ἐξ ἀνδρὸς ἀνδρας, καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι·
 ἧ ὥπως μὲν ἐκ τῶνδ' ἔκείτ' οἶδ' ἀπολλυταί·
 βοῶν γὰρ εἰσέ πασιεν Οἶ δι' ἵπους· ὑφ' ἧ
 ἔκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν·
 ἀλλ' ὅς ἐκείνον περιπολοῦντ' ἐλάσσομεν·
 φοιτᾷ γὰρ ἡ μᾶς ἔρχος ἐξ αὐτῶν πορεῖν·
 γυναικά τ' ἔγναίκα, μητρώαν δ' ὅπου
 κίχοι διπλὴν ἄρουραν, ἧ τε, καὶ τέκνων·
 λυσιπῶντι δ' αὐτῷ, δαιμόνων δὲ κλυσί τις·
 ἔδεις γὰρ ἀνδρῶν, οἱ παρ' ἡμὲν ἐγγύθεν·
 δγνόν δ' αὖ σπας ὡς ὑφ' ἡ γητοῦ τινός,
 πύλαις διπλάσις ἐν ἡλλατ'· ἐκ δὲ πυθ μένων,
 ἔκλινε κοῖλα κλείθρα, καὶ μπίπῃ σέχη·
 ἧ δ' ἡ κρεμασὴν τὴν γυναικ' ἐσείδομεν,
 πλεκτάς ἐώρας ἐμπεπλεγμένην· ὅ δ' ἐ,
 ὅπως ὄρᾳ νιν δγνὰ βρύχηθ' ἐς τάλας,
 χαλὰ κρεμασὴν ἀρτάνην· ἐπεὶ δὲ γῆ
 ἐκθ' ὀτλήμων, δγνὰ δ' ἦν τὰν θένδ' ὄρᾳν·
 ἀποσπᾷς γὰρ ἡμάτων χρυσηλάτους
 περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξ ἐσέλλετο,
 ἄρας, ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλω
 αὐδῶν τοιαῦθ' ὅθ' ἔνεκ' ἔκ ὀφοιτόνιν,
 ἧθ' οἱ ἐπαχεν, ἧθ' ὅποι' ἔδρανακά·
 ἀλλ' ἐν σκατῷ τοιοῖπον, ἧς μὲν ἔκ' ἐδγ,
 ὀφοίαθ'· ἧς δ' ἔχρηξεν, ἧ γνωσσίατο·
 τοιαῦτ' ἐφυμένων πολλάνισ τε κοῦχ' ἄπαξ,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τεκνούντα καὶ τεκνύμενον.

ἰὼ Λαῖον τέκνον.

ἦθε σ' ἦθε μή ποτ' ἰδύμαν.

ὁδύρομαι γὰρ ὡς περίαλλα

ἰαχέων ἐκ σομάτων.

τόδ' ὄρθον εἰπεῖν, ἀνέπνουσά τ' ἐκ σέθεν, καὶ
κατεκόμισσα τοῦ μὲν ὄμμα.

ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' αἰεὶ τι μῶμεγοι,

ὄτ' ἐρ' ἀκούσεσθ'· ὅσα δ' ἄσπετος· ὅσον

δ' ἀρεῖσθε πένθος, ἥ περ ἐγγενῶς ἐτι

τῶν Λαβδακῆων ἐντρέπεσθε δωμάτων.

ᾧμαι γὰρ ὅτ' ἂν Ἰθρον ἔτε φᾶσιν ἂν

νίψαι καθαρὰ μὴ τήνδε τὴν σέλην, ὅσα

κλύθῃ· τάδ' αὐτίκ' ἥς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ

ἐκόντα καὶ κ' ἀκοντα· τῶν δὲ τημοῶν

μάλιστα λυποῦσθ', ἂν φανῶσ' αὐθαίρετοι.

λείπη μὲν ἔσθ' ἂν πρόσθεν ἤδη μὲν τὸ μὴ ἔ

βαρύνσον εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν, τί φῆς;

ὁ μὲν τάχιστα τῶν λόγων εἰπὼν τε καὶ

μαθεῖν, τέθνηκε θῆλον Ἰοκάστης κᾶρα.

ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;

αὐτὴ πρὸς αὐτῆς· τῶν δὲ πραχθέντων, τὰ μὲν

ἄλγισ', ἄπεστι· ἢ γὰρ ὅτις ἔπαρά.

ὅμως δ' ὅσον γε καὶ ἐμοὶ μνήμησ' ἐνι,

πύσῃ τὰ κείνης ἀβλίας παθήματα.

ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω

θυρῶνος, ἵκετ' αὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ

λέχη, κόμην παῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς.

πύλας δ' ὅπως εἰσῆλθ' ἐπὶ ῥήξασ' ἔσω,

πάλῃ τὸν ἦδη Λαῖον πάλα, νεκρὸν

τὴν χρῆν μὲν ὀμιλῶν· ἔστι μὲν ἔκ' ἐδ' ἡ κατὰ τῶν.
 ἰὼ γενεὰ βροτῶν,
 ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν
 ξώσας ἐν ἀριθμῷ.
 τίς γάρ τις ἀνὴρ πλεόν
 τὰς ἀνδραμονίας φέρει,
 ἢ τοσοῦτον, ὅσον δοῦν,
 καὶ δόξαντ' ἀποκλίνει.
 τὸ σόν τοι παράδ' ἡ γὰρ μὲν ἔχων,
 τὸν σὸν δαίμονα τὸν σὸν ὦτλ' ἄμω,
 Οἶδ' ἴποδα, βροτῶν ἑνὲν μακαρίζω,
 ὅστις καθ' ὑπερβολὰν τοξέυσας,
 ἐκράτησας τοῦ πάντ' ἀνδραμόνος ὄλβου.
 ὦ Ζεῦ· κατὰ μὲν φθίσας τὰν γαμψώνυχ' αἰ
 παρθένον χρησμοδόν·
 θανάτων δ' ἐμὰ χῶρα πύργος ἀνίστα·
 ἐξ ἧ καὶ βασιλεὺς καλῇ ἐμός.
 καὶ τὰ μέγισ' ἐτι μάθης,
 ταῖς μεγάλαισιν ἐν ὀήβαις ἀνάντων.
 τὰν ὕνδ' ἀκούειν, τίς ἀθλιώτερος;
 τίς ἐν πόνοις; τίς ἄταις ἀγρίαις
 ξύνοικος ἀλλαγᾶ βίου;
 ἰὼ κληνὸν Οἶδ' ἴπου κάρα.
 ὦ μέγας λιμὴν αὐτὸς ἤρκησεν
 παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ περὶ.
 πῶς ποτε πῶς ποθ' αἰ πατρῷαι
 σ' ἄλοκες φέρειν τάλας
 σὶ γ' ἐδυνάσθησαν ἐς τοσόνδε;
 ἐφ' αἷρ' ἐσ' ἀκονθ' ὅπ' ἀνθ' ὀρῶν χρόνος.
 δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πάλας,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

θε πολλῷ γε μάλλον ἢν φράσω, δ' ὅλλυμαι.
 οἰδ' ἰ ἀνὴρ ὅδ' ὥς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἑλθῶ.
 θε ὅδ' ἢ τ' ἐγὼ γάρ· ἀλλ' ἤπον ὥς δόιν πάλαι.
 οἰδ' ἰ πόθεν λαβὼν; οἰκείον, ἢ ἔ' ἄλλου τίνος;
 θε ἐμὸν μὲν, ὅκ' ἐγὼ γάρ· ἐδεξάμην δ' ἐ τοῦ.
 οἰδ' ἰ τίνος πολιτῶν τόνδε, καὶ πόας σέγης;
 θε μὴ πρὸς θεῶν, μὴ δ' ἐσποθ', ἰσὺρ γὰρ πλέον.
 οἰδ' ἰ ὀλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν;
 θε τῶν Λαῶν τοῖνυν τις ἦν γεννημάτων.
 οἰδ' ἰ ἢ δούλος, ἢ κήνου τις ἐγγενὴς γεγώς;
 θε οἱ μοι πρὸς αὐτῶν εἰ μὴ τῷ δ' ἐγὼ λείγῃ.
 οἰδ' ἰ κ' ἐγὼ γάρ· ἀκούων· ἀλλ' ὅμως ἀκουσέον.
 θε κήνου γέ τοι δὴ πάς ἐκλήξεθ'· ἴδ' ἔσω
 κάλλις ἂν εἴποι σὴν γυνήτάδ' ὥς ἔχῃ.
 οἰδ' ἰ ἢ γὰρ δ' ἰδωσιν ἢ δέ σοι;
 θε μάλις ἄναξ.
 οἰδ' ἰ ὥς πρὸς τὶ χρείας;
 θε ὥς ἀναλώσει μί νιν.
 οἰδ' ἰ τεκνῶσα τλήμων;
 θε θεσφάτων γάρ· ὀκνῶ κακῶν.
 οἰδ' ἰ πόων;
 θε κτενῶν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.
 οἰδ' ἰ πῶς δὴ τ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;
 θε κατοικτίσας ὦ δ' ἐσποθ'· ὥς ἄλλην χθόνα
 δοκῶν ἀποίστην, αὐτὸς ἐνθεν ἦν· ὁ δ' ἔ
 καὶ εἰς μέγιστ' ἔσωσεν· εἰ γὰρ ἕτος εἶ
 ὄν φησιν ἕτος, ἴσθι δ' ὅσσος γεγώς.
 οἰδ' ἰ ἰού· ἰού· τὰ πάντ' ἂν ἐξίκοι σαφῇ.
 ὦ φῶς, τελευτᾷόν σε προσβλέψαι μινῶν.
 ὅστις πέφασμαι, φύς τ' ἀφ' ὧν ἔχρην· ξὺν οἷς

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ. ΕΛΛΗΝΟΘΟΧ

θε τί χρεῖμα δρῶντα ; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις ;
 οἰδί τόνδ' , ὃς πάρεσιν ἥ συναλλάξας τί πῶ ;
 θε ἔχ' ὥς τέ γ' ἔπειν ἐν τάχ' μνήμης ὑπό .
 ἄγ καὶ δέν γε θαῦμα δέσποτ' . ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
 ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν . αὐτὰρ οἶδ' ὅτι ,
 κατόιδεν ἥμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον
 ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις ἐγὼ δ' ἐνὶ
 ἐπλησίᾳ ξον τῷδε τάνδρ' ἰτρῆς ὅλους
 ἐξ ἥρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐμμόνους χρόνους .
 χαμῶνιδ' ἦδη , τὰ μάτ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
 ἤλαυνον . ἔτος τ' ἔς τὰ Λαῖου σταθμά .
 λέγω τί τούτων , ἥ ἔγω πεπραγμένον ;
 θε λέγεις ἀληθῆ , καὶ περὶ ἐκ μακροῦ χρόνου .
 ἄγ φέρ' ἔπε νῦν , τότ' οἶδα παῖδά μοι τινα
 δούς , ὥς ἐμαντῶ θρέμματα θρεφάμην ἐγὼ ;
 θε τί δ' ἔστι , πρὸς τί τοῦτα τῷπος ἰσυρεῖς ;
 ἄγ ὅδ' ἐστὶν ὧ τῶν κῆνος , ὃς τότ' ἦν νέος .
 θε ἔκ γ' ὅλεθρον ; ἔσιωπήσας ἔση ;
 οἰδί ἄ . μὴ νόλαξε πρέσβυ τόνδ' ἐπεὶ τὰ σά
 δῆται κολαστῷ μάλλον , ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη .
 θε τί δ' ὠφείρισε δέσποτῶν ἁμαρτάνω ;
 οἰδί ἔκ ἐννέπων τὸν παῖδ' , ὃν ἔτος ἰσυρεῖ .
 θε λέγεις γὰρ εἰδὼς ἔδεν , ἀλλ' ἄλλως ποῖ γ' .
 οἰδί σὺ πρὸς χάριν μὲν ἔκ ἐρεῖς , κλαίων δ' ἔρῃς .
 θε μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τὸν γέροντά μ' αἰκίση .
 οἰδί ἔχ' ὥς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψῃ χέρας ;
 θε δύστηνος ἀντὶ τοῦ ; τί προχρήξων μαθῆν ;
 οἰδί τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' , ὃν ἔτος ἰσυρεῖ ;
 θε ἔδωκ' ὁλέσθαι δ' ὠφελον τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ .
 οἰδί ἀλλ' ἔς τούτ' ἤξεις μὴ λέγων γε τοῦνδ' ἰκον ;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τίς σε τέκνον, τίς σ' ἔτικτε
 τῶν μακραίωνων; ἄρα
 Γανὸς ὀρεσιβάτα προσπελαθεῖσα;
 ἢ σέ γε τις θυγάτηρ Λοξίου;
 τῷ γὰρ πλάκεις ἀγρονόμοι
 πᾶσαι φίλαι· ἦ θ' ὁ Κυλλάνας
 ἀνάσων, ἦ θ' ὁ βαρχεῖος θεός,
 γαίω·ν ἐπ' ἄκρων ὀρέων,
 αὔρη μαδέξαιτ' ἐκ του νυμφῶν
 ἐλικωνιάδων, αἷς πληῖστα συμπαίξῃ;
 οἰδί· εἰ χρή τι καὶ μὲ μὴ ξυνάλλάξαντά πω
 πρέσβης σταθμάσθαι, τὸν βοτῆρ' ὄραν δοκῶ,
 ὄν περ πάλαι ξητοῦ μιν· ἐν τε γὰρ μακρῷ
 γήρῃ ξυνάδῃ· τῷ δ' ἐπ' ἀνδρὶ ξύμμετρος·
 ἄλλως τε, τοὺς ἀγοντας, ὥς περ οἰκέτας
 ἔγνωκ' ἐμ' αὐτοῦ· τῇ δ' ἐπισήμη σύ μου
 προὔχοις, τάχ' ἂν που τὸν βοτῆρ' ἰδῶν πάρος·
 χο ἔγνωκα γὰρ σάφ' ἴδι· Λαῖου γὰρ ἦν
 ἥ περ τις ἄλλος πιπύς, ὥς νομὸς ἀνὴρ·
 οἰδί· σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ τὸν κορίνθιον ξένον·
 ἦ τόνδε φράξῃς;
 ἄγ· τοῦτον, ὄν περ ἴσορξες·
 οἰδί· ὅτος σὺν πρέσβυ, δαῦρό μοι φώνῃ βλέπων
 ὅσ' ἂν σ' ἐρωτῶ· Λαῖου πότ' ἦσθα σύ;
 θε· ἦν δούλος, ἔκωνητος, ἀλλ' οἴκοι τραφῇς·
 οἰδί· ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα;
 θε· ποίμνας τὰ πληῖστα τοῦ βίου ξυνηπόμην·
 οἰδί· χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναιλος ὢν;
 θε· ἦν μὲν Κιθαιρῶν· ἦν δὲ πρόχωρος τόπος·
 οἰδί· τὸν ἀνδρα τόνδ' ἔνδιστα τῇδε που μαθών;

- οἰδί τὰ λῶσα τοῖνον ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
 10 ὦ δὺς ποτ μ', εἴθε μὴ ποτε γνῶνις ὅς εἰ.
 οἰδί ἄξις τις ἐλθὼν δαῦρα τὸν βοτῆρά μοι;
 ταῦτην δ' ἄτε πλουσίῳ χαίρειν γένη.
 10 ἰοῦ, ἰοῦ δύσινε· τοῦτο γὰρ σ' ἔχω
 μόνον προσεγγῆν, ἄλλο δ' ὕποθ' ὕσεον.
 20 τί ποτε βέβηκεν Οἰδίπους ὑπ' ἀγρίας
 αἰξασαλύπης ἡ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
 μὴ κ' τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀνὰ ῥήξει κακὰ.
 οἰδί ὁ ποῖα χρήξει ρηγνύτω· τοῦ μὲν δ' ἐγὼ
 κῆς μικρὸν ἐστ' ἀπείρμ', ἰδεῖν βουλήσομαι.
 αὐτὴ δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
 τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰχύνεται.
 ἐγὼ δ' ἐμ' αὐτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμω
 τῆς αὐδιδούσης, ὅκ' ἀτιμαθῆσομαι.
 τῆς, γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
 μὴνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
 τοῖσδε δ' ἐκφυῖς, ὅκ' ἀν' ἐξέλθοι μ' ἔτι
 πότε ἄλλως, ὥστε μὴ κ' μαθῆν τὸν μὲν γένος.
 20 εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰ μὴ,
 καὶ κατὰ γνώμην ἰδρὶς,
 ὅ τόν Ὀλυμπον, ἀπέρων
 ὦ Κιθαίων ὅκ' ἔσθ'·
 τὰν αὖριον πανσέληνον,
 μὴ δ' σέ γε καὶ πατριῶταν
 Οἰδίπου, καὶ τροφὸν, καὶ
 μητέρ' αὔειν, καὶ χορεύεσθαι
 πρὸς ἡμῶν, ὥς ἐπὶ νῆρα
 φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοισ·
 ἡνίε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρίστ' εἴη.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

οἰδί ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς, φράσον·

ἄγ ἔκ οἱδ' ὁδοὺς δὲ ταῦτ', ἐμοῦ λῶν φρονεῖ·

οἰδί ἢ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἐλαβες, ἔδ' αὐτὸς τυχών;

ἄγ ἔκ· ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι·

οἰδί τίς ἔστος; ἢ κάτοισθα δηλώσαι λόγῳ;

ἄγ τῶν Λαῖου δῆπου τίς ὧν μάξετο·

οἰδί ἢ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;

ἄγ μάλιστ' αὐτοῦ τὸν δρὸς ἔστος ἦν βοτήρ·

οἰδί ἢ καὶ ἔτι ξῶν ἔστος ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ;

ἄγ ὤ μῆστ' ἀριστ' ἦδ' ἡτ' ἂν ἔπιχώριοι·

οἰδί ἔστιν τίς ὧν τῶν παρεστώτων πέλας,

ὅστις κάτοιδε τὸν βοτήρ, ὃν ἐνέπε,

εἴτ' ἔν' ἐκ ἀγρῶν, ἥτε κἀνθάδ' ἡσιδῶν;

σημῆναθ', ὥς ὁ καιρὸς ἐρῆσθαι τάδε·

χθ οἶμαι μὲν ἔδ' ἐν ἄλλου, ἢ τῶν ἐξ ἀγρῶν,

ὃν καὶ μάτυνας πρόσθεν ἡσιδεῖν· ἀτὰρ

ἦδ' ἂν τάδ' ὕχ' ἡκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι·

οἰδί γύναι, νοεῖς ἐκείνον ὄντιν' ἀρτίως

μολεῖν ἐφίε μεσθαι, τὸν θ' ἔστος λέγῃ;

ιο τίς δ' ὄντιν' ἦπε; μηδ' ἐν ἐντραπῆς· τὰ δ' ἐ

ρῆθέντα, βούλου μὴ δὲ μεμῆσθαι μάτην·

οἰδί ἔκ ἂν γένοιτο τοῦθ', ὅπως ἐγὼ λαβὼν

σημῆσ' αὐτῷ, ἔφηνω τοῦ μὲν γένος·

ιο μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου

κῆδη, ματάνσῃς τοῦθ'· ἄλιν νοσοῦσ' ἔχω·

οἰδί θάρρ'· σὺ μὲν γὰρ ἔδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ

μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανῇ κακῇ·

ιο ὅμως πιθοῦ μοι λίσσεται, μὴ δρᾶν τάδε·

οἰδί ἔκ ἂν πιθοίμην μὴ ἔτάδ' ἐκ μαθῆν σαφῶς·

ιο καὶ μὴν φρονόυσ' αὖ, τὰ λῦσά σοι λέγω·

οἰδί

οἰδί' ἀλλ' ἔποτ' ἤμι τοῖς φυτάσασιν ὅ μοῦ.
 ἄγ' ὦ παῖ, καλῶς ἤδηλος, ἔκ' ἡδὺς τὶ δρᾶς.
 οἰδί' πῶς ὦ γεραί; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.
 ἄγ' ἡ τῶνδε φύεις οὐνεκ' ἰς οἶκους μολεῖν.
 οἰδί' ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.
 ἄγ' ἢ μὴ μίασμα τῶν φυτῶν ἀντὶ τῶν λάβης;
 οἰδί' τοῦτ' αὐτὸ πρέσβυ, τοῦτό μ' ἔσασαί φοβῆ.
 ἄγ' ἄρ' οἶσθα δῖητα πρὸς δίκης ἔδιν τρέμων;
 οἰδί' πῶς δ' ἔχῃ, πᾶσι γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;
 ἄγ' ὅθ' ἔνεκ' ἦν σοι Πόλυβος ἔδιν ἐν γένει.
 οἰδί' πῶς εἶπας; ἔγάρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;
 ἄγ' ἔμᾶλλον ἔδιν τοῦδε τᾶνδρος, ἀλλ' ἴσον.
 οἰδί' καὶ πῶς οφύσας ἐξ' ἴσου τῷ μηδενί;
 ἄγ' ἀλλ' ἔσ' ἐγὼ γὰρ, ἔτ' ἐκ γένος, ἔτ' ἐγώ.
 οἰδί' ἀλλ' ἀντὶ τοῦ, δῖη παῖδά μ' ὦνο μάξετο;
 ἄγ' δῶρόν ποτ' ἴσθι τῶν ἐμῶν χερῶν λαβών.
 οἰδί' καὶ θ' ὦ δ' ἀπ' ἄλλης χερὸς ἔσερξεν μέγα;
 ἄγ' ἢ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεσ' ἀπαιδία.
 οἰδί' σύ δ' ἐμπολήσας, ἢ τεκνῶν μ' αὐτῷ δίδως;
 ἄγ' ἄνδρῶν ναπαῖαις ἐν Κιθαριῶνος πῆλυσ.
 οἰδί' ὦ σοι πόρρις δὲ πρὸς τὶ τοῦσδε τῶν τόπους;
 ἄγ' ἐνταῦθ' ὀρέοις ποῖ μνίσιν ἐπεσκέτουν.
 οἰδί' ποῖ μὲν γὰρ ἦσθα, καὶ πῶς θητὴς πλάνης;
 ἄγ' σοῦ γ' ὦ τέκνον σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
 οἰδί' τί δ' ἄλλος ἴχοντ' ἐν κακῶις με λαμβάνεις;
 ἄγ' ποδῶν ἀν' ἄρθρα μαρτυρήσεν τὰ σά.
 οἰδί' οἶ μοι. τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπης κακόν;
 ἄγ' λῦω σ' ἴχοντα διατόρους ποδῶν ἀκμάς.
 οἰδί' δεινὸν γ' ὄντος ἀπαργάνων ἀνελόμην.
 ἄγ' ὥστ' ὦνο μάστιγος ἐκ τύχης ταύτης, ὅς γ' ἔστι.

- 10 τίδ' ἀνφοβοῖτ' ἄνθρωπος, ᾧ τὰ τῆς τύχης
 κρατεῖ· πρόνοια δ' ἐστὶν ὑδενὸς σαφής·
 ἥ κ' ἡ κρᾶτισον ξῆν, ὅπως δύναϊτό τις·
 σύ δ' ἤς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφώματα·
 πολλοὶ γὰρ ἦδη καὶ ὀνέρασι βροτῶν
 μητρὶ ξυνσυνάεισαν· ἀλλὰ ταῦθ' ὅτ' ὦ
 παρ' ὑδέν ἐστ', ῥᾶστα τὸν βίον φέρε·
 οἰδ' ἰ καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἀν' ἐξήρητό σοι,
 εἰ μὴ' κ' ὑρῆξ' ὦ σ' ἡ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ
 ξῆ, πᾶσ' ἀνάγκη καὶ καλῶς λήγῃ, οὐκ εἶν·
 10 καὶ μὴν μέγας ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι·
 οἰδ' ἰ μέγας ξυνίημι· ἀλλὰ τῆς ξώσης φόβος·
 ἄγ' ποῖας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;
 οἰδ' ἰ Μερόπης γεραιῇ, Γόλυβος ἥς ὦκε μέτα·
 ἄγ' τίδ' ἐς' ἐκείνης ὕμιν ἐς φόβον φέρον;
 οἰδ' ἰ θεήλατον μάνταν μαθόντων ὧξένε·
 ἄγ' ἦ ῥήτόν; ἢ ὕθεμιτόν ἄλλον εἰδέναί;
 οἰδ' ἰ μάλιστ' ἄγ'· εἶπε γὰρ με Λοξίας ποτὲ,
 χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῇ' αὐτοῦ· τό τε
 πατρῶον αἶμα, χερσὶ ταῖς ἐμαῖς εἰλεῖν·
 ὦν ὕνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ' ἐμοῦ πάλαί,
 μακρὰν ἀπὸ κῆτ'· ἀντυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως,
 τὰ τῶν τευόντων ὁμμαθ' ἵδισον βλέπην·
 ἄγ' ἦ γὰρ ταῦτ' οὐκ ὦν, κῆθεν ἡδ' ἀπόπολις;
 οἰδ' ἰ πατρὸς τε χερῶν μὴ φονὰς εἶναι γέρον·
 ἄγ' τί δ' ἦτ' ἐγὼ ἔχ' ἰ τοῦδε τοῦ φόβου σ' ἀναξ,
 ἐπ' ἣ περ ἄνους ἦλθον ἐξελευσάμην;
 οἰδ' ἰ καὶ μὴν χάριν γὰρ ἀξίαν λάβοις ἐμῷ·
 ἄγ' καὶ μὴν μάλιστ' αὐτὸ τ' ἀφικόμεν, ὅπως
 σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος, εὖ πράξαι μίτοι·

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

ἴν' ἐσε· τοῦτον Οἰδίπους πάλα τρέμων
 τὸν ἄνδρ', ἔφηνε μὴ κτάνῃ· καὶ νῦν ὅδε,
 πρὸς τῆς τύχης ὅλῳ λεν, ὅδ' ἐ τοῦδ' ὕπο·
 οἰδί' ὦ φίλτατον γυναῖκος Ἰοκάστης κέρα,
 τί μ' ἐξεπέμψω δ' αὔρο τῶνδε δωμάτων;
 ἰο ἄκουε τ' ἀνδρὸς τοῦδε, καὶ σκοπὴ κλύων
 τὰ σέ μν' ἴν' ἦκη τοῦ θεοῦ μαντεύματα·
 οἰδί' ἔτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ, καὶ τί μοι λίσσῃ;
 ἰο ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν Ἀγγελῶν
 ὥς ἔκ' ἔντα Γόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα·
 οἰδί' τί φης ξέν· αὐτὸς μοι σύ ση μάντωρ γενοῦ·
 ἄγ εἰ τοῦτο πρῶτον δέ μ' ἀπαγγέλαι σαφῶς,
 ἄν' ἴαθ' ἐκείνον θανάσιμον βεβηκότα·
 οἰδί' πότερα δ' οἰοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαχῇ;
 ἄγ σμικρὰ, παλαιὰ σώματ' ἀνάεξ ῥοπή·
 οἰδί' νόσοις ὁ τλήμων ὥς ἔοικεν ἔφθιτο·
 ἄγ καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετροῦ μενος χρόνῳ·
 οἰδί' φῶ· φῶ· τί δ' ἦτ' ἀνὼ γυναι σκοποῖτο τίς
 τὴν πυθόμαντιν ἐσίαν, ἢ τοὺς ἄνω
 κλάζοντας ὄρνις; ὧν ὑψηλῶν, ἐγὼ
 κτανῆν ἐμελλον πατέρα τὸν ἐμὸν ὅδε, θανῶν,
 κόνθ' κατὰ δ' ἡγῆς· ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε,
 ἄφαιστος ἐγχευς, εἴ τι μὴ τῷ μῶ πόθῳ
 κατέφθιθ'· ἔτῳ δ' ἂν θανῶν ῥῆξ' ἐμοῦ·
 τάδ' ἔν παρόντα συλλαβὼν θεασίσματα,
 κείται παρ' ἅδ' ἡ Γόλυβος, ἄξιός ὅδ' ἐνός·
 ἰο ἔκουν ἐγὼ σοι ταῦτα πρῆλεγον πάλα;
 οἰδί' νῦν δ' ἐγὼ φόβῳ παρηγόμην·
 ἰο μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μεθ' ἐν εἰς θυμὸν βάλλης·
 οἰδί' καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον ἐκ ὀκνεῖν μεδῇ;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὅτ' ἔν παραινῶσ', ὅδ' ἐν ἐς πλέον ποιῶ,
 πρὸς σ' ὠλύμψ' Ἀπολλον, ἄρχιστος γὰρ ἦ,
 ἰκέτις ἀφίγμαι τοῖσδε σὺν κατόνμασιν,
 ὅπως λύσιν τίνῃ μιν ἀσπῆ πόρης.
 ὥς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες, ἐκπεπληγμένοι
 κῆνον βλέποντες ὡς κυβερνητὴν νεώς.
 ἄγ' ἄρ' ἂν παρ' ὑμῶν ὤξένοι μάθοιμ', ὅπου
 τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου;
 μάλιστ' αὐτὸν ἔπατ', ἡκάτιδ' ὅπου.
 χο σῆσαι μὲν αἶδε καὶ τὸς, ἐνδον ὤξενε.
 γυνὴ δ' ἐ μήτηρ ἦδε τῶν κείνων τέκνων.
 ἄγ' ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀῖ
 γένοιτ' ἐκ γένου γ' ὅσα παντελὴς δάμαρ.
 10 αὐτὼς δ' ἐ καὶ σὺ γ' ὤξεν· ἄξιός γὰρ ἦ
 τῆς ἀεπείας ἔνεκ'. ἀλλὰ φράξ' ὅτου
 χρήσων ἀφίξαι, χ' ὧ, τι σημῆναι θέλων.
 ἄγ' ἀγαθὰ δ' ὁμοῖς τε καὶ πόσι τῷ σῷ γύναι.
 10 τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ' ἀφίγμένος;
 ἄγ' ἐκ τῆς Κορίνθου· τόδ' ἔπος ὅ' ξερω τάχα,
 ἦ δ' οἶο μὲν· πῶς δ' ἔκ' ἂν; ἀχάλλοις δ' ἴσως.
 10 τί δ' ἔστι; ποῖαν δύναιμιν ὧδ' ἐχθρὴ διπλῆν;
 ἄγ' τύραννον αὐτὸν ὅ' πιχώριοι χθονὸς
 τῆς ἰαθμίας σήσουσιν, ὥς νῦν δ' αὖτ' ἐμῇ.
 10 τί δ' οὐχ' ὁ πρέσβυς Γόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι;
 ἄγ' ὅδ' ἦτ'· ἐπ' ἡνὶν θάνατος ἐν τάφοις ἔχθ.
 10 πῶς ἔπας· ἦ τέθνηκε Γόλυβος;
 ἄγ' ἦ δὲ μὴ
 λίσσῃ γὰρ τάλιθες, ἀξίῳ θανῆν.
 10 ὧ πρὸς πολ', ὅχι δ' ἀσπότητά δ' ὡς τάχους
 μολοῦσα λέξις; ὧ θιῶν μαντῶματα,
 ἴν' ἐστ'.

ΟΙΔΙ· ΤΥΡ·

ἔδ' εἰ δαίμόνων ἔδη σέβων,
 κακὰ νιν ἔλοιτο μοῖρα,
 δυσπότη μου χάριν χλιδαῖς,
 εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδαίνει δικάως,
 καὶ τῶν ἀσέπλων ἔρξεται,
 ἢ τῶν ἀβίκτων ἔξεται ματάξων·
 τίς ἔτι πότεν τοῖσδ' ἀνὴρ
 θυμῷ βέλη ἔρξεται
 θυχᾶς ἀμύνειν· εἰ γὰρ
 αἰ τοιαῖδε πράξις τίμιαι,
 τί δ' εἰ με χορεύειν·
 ἔκ' ἐτι τὸν ἀβικτον ἔμι
 γὰς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων,
 ἔδ' ἐς τὸν Ἀβαῖσινάδον,
 ἔδ' ἐ τὰν ὀλυμπίαν, εἰ μὴ τάδε
 χερσὶ δεικταῖς πᾶσιν ἀρμόσῃ βροτοῖς·
 ἀλλ' ὦ κρατύνων, ἥπερ ὄρθ' ἀκούεις
 Ζεῦ πάντ' ἀνάντων, μὴ λάβῃ σε τάν τε σάν
 ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν·
 φθίνοντα γὰρ Λαῖου παλαιὰ θέσφα
 τ' ἐξαίρουσιν ἥδη· κ' ἔδ' αὖ μοῦ
 τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής·
 ἔρ' ἔδ' ἐ τὰ θεῖα·

10 χώρας ἀνάκτες δόξα μοι παρεστάθην
 ναοὺς ἱεῖσθαι δαίμόνων, τὰ δ' ἐν χερσὶν
 εἴφην λαβούσῃ, καὶ πῖθ' ὑμῖα ματα·
 ὑφ' οὗ γὰρ αἶρεθ' ὑμὸν Οἰδίπους ἄγαν
 λύπαισι παντοδαύσι· ἔδ' ὁ ποῖ ἀνὴρ
 ἔννους, τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τέκμαίρεται,
 ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λόγοντος, ἢ φόβους λέγει·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

διῆπε, χρῆναι παῖδός ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
 καί τοι νιν οὐ κῆνός γ' ὀδύσινός ποτε
 κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
 ὥστ' ἔχι μαντείας γ' ἂν, ἔτε τῆδ' ἐγὼ
 βλέφαί μ' ἂν ἔνεκ', ἔτε τῆδ' ἂν ὕσερον.
 οἰδ' καλῶς νομίξης· ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην
 πέμψον τινὰ σελοῦντα· μὴ δὲ τοῦτ' ἀφῆς.
 ἰο πέμψω ταχύνασ'· ἀλλ' ἴω μέν ἐς δόμους.
 ἔδ' ἐν γὰρ ἂν πράξαι μ' ἂν, ὣν οὐ σοὶ φίλον.
 χο εἴ μοι ξυγῆ φέροντι μοῖρα τὰν
 ὄυσεππὸν ἀγνῆαν λόγων
 ἔργων τε πάντων, ὣν νόμοι
 πρόκηνται ὑφ' ἰοδῆς ὑρανίαν
 δι' αἰθέρα τεκνωθέντες· ὣν
 ὀλυμπος πατὴρ μόνος· ἔδ' ἐνιν
 θνατὰ φύσις ἀνέρων ἔτικτεν,
 ἔδ' ἐ μὲν ποτε λάβα κατακοιμάσθ·
 μέγας ἐν τοῦτοισι θεός,
 ἔδ' ἐ γηράσκη.
 ὕβρις φυταῖς τύραννον· ὕβρις, ἧ
 πολλῶν ὑπερπλησθῆ μάταν,
 ἀ μὴ πίκαιρα μὴ δὲ συμφέρον
 τ' ἀκροτάταν εἰσαναβάσ' ἀπότομον,
 ὥρουσεν ἧς ἀνάγκη.
 ἐνθ' ὅ ποδ' ἰ χρησίμω χρήται·
 τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλιν πάλαισμά,
 μὴ ποτε λῦσαι θεὸν αἰ τοῦμαι.
 θεὸν ὃ λήξω ποτὲ προστάτην ἴχων·
 εἰ δ' ἐ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἡ λοχῶ
 πορεύεται δίκας ἀφόβητος,

καὶ μοι φυγόντι, μήτε τοὺς ἐμούς ἰδεῖν,
 μήτ' ἐμβατάσθην πατρίδος· ἢ γὰ μοις μεθεῖ
 μητρὸς ξυγῆναι, καὶ πατέρα κατακτείναν
 Γόλυβον, ὃς ἐξέφυσε, καὶ ἐθρεφέ με·
 ἄρ' ὅκ' ἀπ' ὧ μου ταῦτα δαίμονος, τίς αὖ
 κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀγορβοῖν λόγον;
 μὴ δῆτα μὴ δῆτ' ὦ θεῶν ἀγνὸν σέβας,
 ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν· ἀλλ' ἐκ βροτῶν
 βαῖν' ἄφαντος πρόσθεν, ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
 κηλὶ δ' ἐμυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην·
 10 ἡ μὲν μὲν ὧ νάξ ταῦτ' ὀκνήρ· ἕως δ' ἂν ὦ
 πρὸς τοῦ παρόντος ἐκ μάθης, ἔχ' ἐλπίδα·
 οἰδὶ καὶ μὲν τοσούτον ἔστι μοι τῆς ἐλπίδος,
 τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμῆναι μόνον·
 10 πεφασμένον δέ, τίς ποθ' ἢ προθυμία;
 οἰδὶ ἐγὼ διδάξω σ'· ἦν γὰρ ὀφρεθῇ λείων
 σοὶ ταῦτ', ἐγὼ γ' ἂν ἐκ πεφουρόην πάθος·
 10 ποῖον δέ μου περιστὸν ἤκουσας λόγον;
 οἰδὶ ληστὰς ἐφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπην,
 ὥς νιν κατακτείναν· ἢ μὲν ὅν' ἔτι
 λείξῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, ὅκ' ἐγὼ κτεάνον·
 ὅ γὰρ γένοιτ' ἂν ὅς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος·
 ἢ δ' ἄνδρ' ἐν οἰόζωνον αὐδήσῃ, σαφῶς
 τοῦτ' ἐστὶν ἡδὴ τοῦργον εἰς ἐμὲ ῥέπον·
 10 ἀλλ' ὥς φανέν γε τοῦπος ὧδ' ἐπίσασο·
 καὶ ἐστὶν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκ βαλῆν πάλιν·
 πόλις γὰρ ἤκουσ', ὅκ' ἐγὼ μόνῃ τάδε·
 ἢ δ' ὅν' τι καὶ κτρίποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
 ὅτοι ποτ' ὧ νάξ τόν γε Λαῖου φόνον
 φανῇ δικάως ὀρθὸν, ὄν γε Λοξίας

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

καὶ γὰρ πακούσας ταῦτα τὴν κορινθίαν
 ἄστροις τοιοῦτον ἐκ μετρούμενος χθόνα,
 ἔφηνον· ἔνθα μὴ ποτ' οὐοίμην κακῶν
 χρησμῶν γ' οὐδέη τῶν ἐμῶν τελοῦμένα·
 σείχων δ' ἱκνούμαι τοῦσδε τοὺς χώρους· ἐν οἷς
 σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὀλλυσθαι λέγεις·
 καὶ σοὶ γύναι, τάλιθ' ἐξερῶ· τριπλῆς
 ὅτ' ἦν κελύβου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,
 ἐν ταῦθά μοι κῆρύξετε καὶ πωλικῆς
 ἀνὴρ ἀπῆνης ἐμβεβώς, δῖον σὺ φῆς,
 συννητρίασον· καὶ ξ' ὁδοῦ μ' ὁδ' ἦγε μὲν
 αὐτὸς θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἡλαυνέτην·
 καὶ γὰρ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
 πάω δ' ὀργῆς· καὶ μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὄρε'
 ὄχου παρασεύχοντα, τηρήσας μέσον
 κἀρα, διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο·
 ἔμην ἴσιν γ' ἔτισεν· ἀλλὰ συντόμως
 σκῆπτρῳ τυπείς ἐκ τῆσδε χερὸς, ὕπλιος
 μέσης ἀπῆνης ἀνθὺς ἐκκυλίνδεται·
 κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας· ἃ δὲ τῷ ξένῳ
 τούτῳ προσήκει· Λαῖω τὶ συγγενὲς,
 τίς τοῦδ' ἐγ' ἀνδρὸς ἐστὶν ἀθλιώτερος;
 τίς ἐχθροδαίμων μάλλον ἀν' ἔννοίτ' ἀνὴρ;
 ὧ μὴ ξένων ἔξεστι, μήδ' ἀσπῶν τινὰ
 δόμοις δέχεσθαι· μὴ δὲ προσφώνῃν τινὰ,
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων· καὶ τὰ δ', ὅστις ἄλλος ἦν
 ἢ γὰρ π' ἐμυτῶν τάσδ' ἀράς ὁ προστιθείς·
 λέγει δὲ τοῦ θανόντος ἐν χερσὶν ἐμαῖν
 χράνω, δὶ ὧν περ ὤλετ'· ἄρ' ἔφυν κακός;
 ἄρ' ὕχ' ἰπᾶς ἀναγνος; ἃ με χρεὶ φύγειν,
 καὶ μοι

ΟΙΔΙ· ΤΥΡ·

Δούλος φέρην ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν·
 οἷδι πῶς ἂν μολοιδῆθ' ἥμιν ἐν τάχ' ἄλλιν;
 ἴο πάρεστιν· ἀλλὰ πρὸς τὶ τοῦτ' ἐφίεσαι;
 οἷδι δ' ἐδοικ' ἐμαυτὸν ὦ γύναι, μὴ πολλ' ἄγαν
 εἶρη μέν' ἦ μοι, δ' ἄνιν ἔσιδ' ἔνθ' ἐλαῶ.
 ἴο ἀλλ' ἵξεται μὲν, ἀξία δέ που μαθεῖν
 καὶ γὰρ, τὰ γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ' ἀναξ·
 οἷδι κοῦ μὴ σεληθῆς γ' ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων,
 ἐμοῦ βεβῶτος· τῷ, γὰρ ἂν καὶ μείξονι
 λείξαι μ' ἂν, ἢ σοὶ, διὰ τύχης τοιαῦσδ' ἰών·
 ἐμοὶ πατὴρ μὲν Γόλυβος ἦν κορίνθιος,
 μήτηρ δὲ, Μερόπη δωρίς· ἠγόμην δ' ἀνὴρ
 ἄσων μέγιστος τῶν ἐκῆ, πρίν μοι τύχη
 τοιαῦδ' ἐπέση· θαυμάσαι μὲν ἀξία,
 σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς ἔκ ἀξία·
 ἀνὴρ γὰρ ἐν δ' ἄπνοις μὲν περ πηλαθεὶς μέθης,
 καλῇ παρ' ὄνῳ πλασὸς ὥς ῥ' ἦν πατρί·
 καὶ γὰρ βαρυθυεῖς, τὴν μὲν ὕσαν ἡμέραν
 μόλις κατέχον· θατέρω δ' ἰὼν πέλας
 μητρὸς πατρός τ' ἤλεγχον· οἷ δ' ἐ, δυσφόρως
 τοῦνδε δος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον·
 καὶ γὰρ τὰ μὲν κείνοιν, ἕτερπόμην· ὁ μὲν
 δ' ἐκνιξέ μ' αἰὲ τοῦθ'· ὑφείρε γὰρ πολὺ·
 λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορᾶνομαι
 Γυθῶδε· καὶ μ' ὁ Φοῖβος ὦν μὲν ἰκόμην,
 ἅτι μον' ἐξέπεμψεν· ἀλλὰ δ' ἄβλια,
 καὶ δ' ἄνα, καὶ δ' ὕσθηνα προῦφάνη λέγων,
 ὥς μητρί μὲν χρῆ' ἢ με μιχθῆναι· γένος
 δ' ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσαι μ' ὄρεν·
 φονῆς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτῆσαντος πατρός·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

εἰς ταῦτ' Ἀελφῶν καὶ πότ' Ἀαυλίας ἀγῆ·
 οἰδί' καὶ τὶς χρόνος τοῖσδ' ἐστίν οὐ' ἔλληλυθώς;
 ἰο χεδόν τι πρόσθεν, ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
 ἀρχὴν ἐφάνου, ταῦτ' ἐκηρύχθη πόλῃ.
 οἰδί' ὦ Ζεῦ· τί μου δρᾶσαι βεβούλυσαι πέρι;
 ἰο τί δ' ἐῖς σοι τοῦτ' Οἰδίπους ἐνθὺμιον;
 οἰδί' μὴ τω μ' ἐρώτα· τὸν δὲ Λαῖον φύσιν
 τίν' ἔειχε φράξει· τίνα δ' αἶκ' μὴν ἤβης ἔχων·
 ἰο μέγας· χροάων ἄρτι λυκαυθὲς κῆρα·
 μορφῆς δὲ τῆς σῆς, ἔκ' ἀπεστάτῃ πολὺ·
 οἰδί' οἱ μοι τάλας· εἰσὶ ἐμαυτὸν ἄς ἀράς
 δηνᾶς προβάλλων ἄρτίως, ἔκ' ἐδεῖναι·
 ἰο πῶς φῆς; ὀκνῶ τοι πρόσ' ἀποσκοποῦσ' ἀναξ·
 οἰδί' δηνῶς ἄθυ μῶ, μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ·
 δέειξας δὲ μάλλον, ἦν ἐν ἐξέπῃς ἐτι·
 ἰο καὶ μὴν ὀκνῶ μέν· ἄδ' ἄν' ἔρη, μαθῶσ', ἐρῶ·
 οἰδί' πότερον ἐχώρξβαιός, ἢ πολλοὺς ἔχων
 ἄνδρας λοχίτας, οἳ ἀνὴρ ἀρχηγέτης;
 ἰο πέντ' ἦσαν οἰξυμπαντες· ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
 κῆρυξ· ἀπὴν δ' ἦγε Λαῖον μία·
 οἰδί' αἶ· αἶ· τάδ' ἦδη διαφανῇ· τίς ἦν ποτὲ
 ὁ τοῦσδε λέξας τοὺς λόγους μὴν γύναϊ;
 ἰο οἰκύν τις· ὅς περ' ἵκετ' ἐκ σωθῆς μόνος·
 οἰδί' ἦ κἀνδ' οἱ μοι σιτυχᾶν ταῦν παρών;
 ἰο ἔδῃτ' ἀφ' ὅ γὰρ κῆθεν ἦλθε, καὶ κράτη
 σέ τ' εἶδ' ἔχοντα, Λαῖόν τ' ὀλωλότα,
 ἐξικέτασε τῆς ἐμῆς χηρὸς θιγὼν,
 ἀγροὺς σφεπέμψαι, καὶ πὶ ποιμνίων νομάς,
 ὥς πλησυνεῖν τοῦδ' ἀποπῆος ἄσσεος·
 καὶ πεμψέω νιν· ἄξιός γάρ ῥ' ὦδ' ἀνὴρ.

ἰο αὐτὸς ξυνεθῶς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;
οἰδί μάντιν μὲν ὅν κακοῦργον εἰσπέμφας, ἐπεὶ
τοῖς εἰς αὐτὸν, πᾶν ἐλευθεροῖ σῶμα.

ἰο σὺ νῦν ἀφ᾽ σεαυτοῦ, ὧν λέγεις περὶ,
ἐμοῦ πάκουσον. καὶ μάθ' ὅτι ἐστὶ σοὶ
βρόττον ὅδ' ἐν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σιμείων τῶνδε σύντομα.
χρησμός γάρ ἦλθε Λαῖω πότ', ὅ κερῶ
φοίβου ἅπ' αὐτοῦ, τῶνδ' ὑπηρετῶν ἅπο,
ὡς αὐτὸν ἤξε μοῖρα πρὸς παιδὸς θανῆν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε καὶ κῆνους πάρα.
καὶ τὸν μὲν, ὥς περ γῆ φάτις, ξένοι ποτὲ
λησάμενοι φονάουσ' ἐν τριπλάσι ἀμαξιτοῖς.
παιδὸς δὲ βλάσας, ὅς διέχον ἡμέραι
τρῆς. καὶ νιν ἄρθρα κῆνος ἐνδόξας ποδῶν,
ἔρριπεν ἄλλων χειρὶν ἄσβατον ὅρος.
καὶ ταῦθ' Ἀπολλων ὅτ' ἐκῆνον ἤνυσεν
φονεῖα γενέσθαι πατρός, ὅτε Λαῖον
τόδ' ἐγὼν ὅτ' ἐφοβῆτο πρὸς παιδὸς, θανῆν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν.
ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέεν. ὧν γὰρ ἂν θεὸς
χρεῖαν ἐρουῖα, ῥαδίως αὐτὸς φανεῖ.

οἰδί δῖον μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχθ' ἵναί,
ψυχῆς πλάνη μακρὰ κίνησις φρενῶν.

ἰο ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποσφαμὲς λέγεις;

οἰδί ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὥς ὁ Λαῖος
κατασφαγῆναι πρὸς τριπλάσι ἀμαξιτοῖς.

ἰο ἡνδ' ἄτο γὰρ ταῦτ', οὐδ' ἐπ' ὠλήξαντ' ἔχθ'.

οἰδί καὶ ποῦ ἄ' ὀχωρὸς ὅτος, ὅτ' ὁδ' ἦν πάθος;

ἰο φωκὶς μὲν ἢ γῆ κλήζεται. χις δ' ὁδ' ὅδ'.

- κρέ πορύνσομαι,
 σου μὲν τυχὼν ἀγνώτος· ἐν δὲ τοῖς δ', ἴσος.
- χο γύναι, τί μέλλεις κομίζειν
 δόμων τόνδ' ἔσω;
- ιο μαθοῦσά γ' ἥ τις ἡ τύχη.
- χο δόκησις ἀγνώως λόγων
 ἦλθε· δάπτει δὲ καὶ
 τό μ' ἢ νδρικόν.
- ιο ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν;
- χο ναίχι.
- ιο καὶ τίς ἦν ὁ λόγος;
- χο ἄλῃς ἐμοὶ γ' ἄλῃς γὰρ προπονομένης
 φαίνεται, ἐνθ' ἔληξεν αὐτοῦ μένην.
- οἰδί ὄρεται γ' ἡ κηρ ἀγαθὸς ὦν γνώμην ἀνὴρ,
 τοῦ μὲν παρίης, καὶ καταμβλύνων κίεαρ;
- χο ἀναξ, ᾗ ποιν μὲν ὄχλα
 παξ μόνον, ἴσθι δὲ
 παραφρόσι μὲν ἄπορον
 ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι
 μ' ἂν ᾗ σε νοσφίζομαι.
 ὅς τ' ἐμὲν γὰρ φίλαν
 ἐν πόνοις ἀλύουσιν,
 κατ' ὀρθὸν ἔρησας.
 τανῦν τ' ἄπο μπερὶς ῥέδναιο, γιγού.
- ιο πρὸς θεῶν δίδραξον καὶ μ' ἀναξ, ὅτου ποτὲ
 μῆνιν τοσὴνδε πράγματος σήσας ἔχης.
- οἰδί ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλεον γύναι σέβω,
 Κρίοντος, διὰ μοι βεβουληκῶς ἔχης.
- ιο λέγ'· ᾗ σαφῶς τὸν ἥμος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.
- οἰδί φοιτῶ με φησὶ Λαίῳ καθιστάναι.

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

χο πιθοῦ θελήσας, φρονήσας
τ' ἀναξίλιό μοι.

οιδί τί σοι θέλῃς δ' ἢ τ' εἰκάσω;

χο τὸν ἔποτε πρὶν νήπιον,
νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μέγαν,
κατάιδεσαι.

οιδί οἷός ἑν' ἀχρήξεῖς;

χο οἶδα.

οιδί φράξε δ' ἢ τί φῆς.

χο τὸν ἐναγῆ φίλον μή ποτ' ἐν αἰτίᾳ
σὺν ἀφανεί λόγῳ ἄτιμον ἐκβαλεῖν.

οιδί αὖ νῦν ἐπίσω ταῦθ' ὅταν ζητῆς, ἐμοὶ
ζητῶν ὀλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε τῆς γῆς.

χο ἔ τὸν πάντων θεῶν
πρῶτον ἄλιον.
ἐπεὶ, ἅγιος, ἄφίλος,
ὅ, τι πύματον ὀλοῖμαν
φρόνησιν ἢ τάνδ' ἔχω.
ἀλλὰ μοι δυσμῶρῳ
γὰρ θίνουσα, τρύχῃ φυχάν.
καὶ τὰ δ' εἰ κακῶς κακὰ

προσάψῃ τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφωῖν.
οιδί ὅδ' ἔν' ἵτω, καὶ χρεῖ με παντελῶς θανεῖν,
ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ.
τὸ γὰρ σόν, ἔ τὸ τοῦ δ' ἐποικτείρω σύμα
ἐλεγμόν. ἔτος δ' ἐνθ' ἀν' ἧ, συζησεται.

πρὲ συγγὸς μὲν ἤκων, δῆλος ἢ βαρύς δ', ὅταν
θυμοῦ περάσῃς. αἰδὲ τοιαῦται φύσεις,
αὐταῖς δικάως ἥσιν ἀλγιστὰ φέρει.

οιδί ἔκον μ' ἐάσῃς, κακὸς ἦ;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

οἰδί' ἤμισα· θνήσκην, ὃ φυγῆνσε βούλομαι.
 κρέ' ὅταν προδείξῃς· οἷόν ἐστι τὸ φθονῆν.
 οἰδί' ὡς ὑχὺ πῆξων, ὃ δὲ πισύσων λήγῃς;
 κρέ' ὃ γὰρ φρονούντ' ἄσ' ὄν βλέπω.
 οἰδί' τὸ γούν ἐ μόν.
 κρέ' ἀλλ' ἐξ' ἴσου δὴ καὶ μόν.
 οἰδί' ἀλλ' ἔφυς κακός.
 κρέ' εἰ δὲ ξυνίγῃς μηδέν;
 οἰδί' ἀρκτέον γ' ὅμως.
 κρέ' ὅτοι κακῶς γ' ἄρχοντος.
 οἰδί' ὦ πόλις, πόλις.
 κρέ' καὶ μοὶ πόλεως μέτεστι τῆσδ', ὃ σοὶ μόνῳ.
 χο παύσαο θ' ἄνακτες· καίριαν δ' ὕμιν ὄρω
 τήνδ' ἐκ δόμων σείχουσιν Ἰοκάστην· μεθ' ἧς
 τόνυν παρεστὼς νῆκος, ὃν θιάσαι χρεῶν.
 ιο τί τὴν ἄβουλον ὦ ταλαίπωροισιν
 γλώσσης ἐπήρατ', ὃ δ' ἐπαιχύνεσθε γῆς
 ὕτων νοσοῦσης, ἰδία κινῶντες κακὰ;
 ὃ κ' εἰ σύ τ' οἴκους; σύ τε Κρέων κατὰ σέλας;
 καὶ μὴ τὸ μηδέν ἄλγος ᾗς μέγ' οἴσετε;
 κρέ' ὅμαι με, δὴνὰ μ' Οἰδίπους ὅσος πόσις
 δρᾶσαι δίκαιοι, δυνὸν ἀποκρίνας κακοῖν.
 ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτείνει λαβών.
 οἰδί' ξύμφημι· δρῶντα γάρ νιν ὦ γύναι κακῶς
 ῥηφάτου μὲν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.
 κρέ' μὴ νῦν ὀνάμην, ἀλλ' ἀρᾶος, ᾗ σέ τι
 δέειδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαιτιᾷ με δρᾶν.
 ιο ὦ πρὸς θεῶν πίσυσον Οἰδίπους τάδε,
 μάλιστα μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθῆς θεῶν·
 ἔπειτα, καὶ μὲ, τῆσδ' ἐθ', οἱ πάρεσσί σοι.

ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναθείας ἔφν;
 ἔπω τοσοῦτον ἠπάτη μένος κυρῶ,
 ὥς τ' ἄλλα χρήξην ἢ τὰ σὺν κέρδι καλὰ.
 νῦν πᾶσι χαίρω· νῦν με πᾶς ἀπαύξεται.
 νῦν οἱ σέθεν χρήζοντες, ἐκκαλοῦσί με.
 τὸ γὰρ τυχερὸν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐν ταῦθ' ἐνι.
 πῶς δ' ἦτ' ἐγὼ κ' ἐν ἀν' λάβοι μ' ἀφ' ἑσέ; τὰδε;
 ἐκ ἀν' γένοιτο νοῦς κακός, καλῶς φρονῶν.
 ἀλλ' ἔτ' ἐρασις τῆςδε τῆς γνώμης ἔφν,
 ἔτ' ἀν' μετ' ἄλλου δρῶντος ἀν' τλαίην ποτέ.
 καὶ τῶνδ' ἔλεγχον, τοῦτο μὲν πυθῶ δ' ἰῶν,
 πύθου τὰ χρησθέντ' ἢ σαφῶς ἢ γηλά σοι.
 ταῦτ'· ἀλλ' εἰάν με τῷ τερασκόπῳ λάβης
 ποιῇ τι βουλεύσαντα, μή μ' ἀπλῆ κτάνης.
 φήσω, διπλῆ δέ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ λαβὼν.
 γνώμη δ' ἀδήλω μή με, χωρὶς αἰτιῶ.
 » Οὐ γὰρ δίκαιον ἔτε τοὺς κακοὺς μάτην
 » Χρησοῦς νομίξην, οὔτε τοὺς χρησοῦς κακός.
 » Φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν, ἴσον λέγω,
 » Καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοντον, οὐ πλῆσυν φιλεῖ.
 ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώση τὰ δ' ἀσφαλῶς· ἐπεὶ
 » Χρόνος δίκαιον ἀνδραδείκνυσιν μόνος.
 » Κακὸν δέ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ γνώιης μῖα.
 χο καλῶς ἔλεξεν εὐλαβου μένῳ πεισθῆναι
 » ἄναξ· φρονῆν γὰρ οἱ ταχεῖς, ἐκ ἀσφαλεῖς.
 οἱ δ' ὅταν ταχύς τις ἐπιβουλεύῃ λάθρα
 χωρῇ, ταχὺν δέ κ' ἐμὲ βουλεύειν πάλιν.
 ἢ δ' ἡσυχάσων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν
 πεπραγμέν' ἔσται, τὰ μὰ δ' ἡμαρτημένα.
 κρέ τί δ' ἦτα χρήξῃς, ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

κρέ σοφός γ' ὁμοίως, καὶ ξίσσῃ τι μῶμενος ·
 οἰδί' ἐμνήσατ' ἔν' ἐμὺ τι τῷ τῷ ἐν χρόνῳ;
 κρέ ἔκουν; ἐμοῦ γ' ἐστῶτος ὑδα μού πέλας ·
 οἰδί' ἀλλ' ἔκ' ἔρουναν τοῦ θανόντος ἔχετε;
 κρέ παρέχομεν · πῶς δ' ἔχ' ἰ; καὶ κ' ἡνέσσαμεν ·
 οἰδί' πῶς ἔν' τόθ' ἔτος ὁ σοφός ἐκ' ἡνέδατάδε;
 κρέ ἐκ' οἰδ' · ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ, σιγᾷ φιλῶ ·
 οἰδί' τοσόνδε γ' οἶσθα · καὶ λέγοις ἀν' εὐφρονῶν ·
 κρέ ποῖον τόδ' ἰ; εἰ γὰρ οἶδά γ', ἐκ' ἀρνήσομαι ·
 οἰδί' ὅθ' ἔνεκ' εἰ μὴ σοῖξεν ἡλθε, τὰς ἐμὰς
 ἐκ' ἂν ποτ' εἶπε Λαίη διαφθοράς ·
 κρέ ἡ μὲν λέγειτάδ' ἰ, αὐτὸς οἶδ' ἰ · ἐγὼ δέ σου
 μάθην δίκαιῳ ταῦθ', ἅπερ καὶ μοῦ σὺν τῶν ·
 οἰδί' ἐκ' μάνθαν' · ἔ γὰρ δὴ φονὸς ἀλώσομαι ·
 κρέ τί δ' ἦτ' · ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γῆμας ἔχης;
 οἰδί' ἀρνησις ἐκ' ἐνεσιν, ἔν' ἀνιστρές ·
 κρέ ἀρχῆς δ' ἐκ' ἐνη ταῦτά, γῆς ἴσον νέμων;
 οἰδί' ἀν' ἡ θέλουσα, πάντ' ἐμοῦ κομίζεται ·
 κρέ ἔκουν ἰσοῦμαι σφῶϊν ἐγὼ δουρὶν τρίτος ·
 οἰδί' ἐν ταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνεται φίλος ·
 κρέ ἐκ' ἡ δ' οἰδ' οἷς γ' ὧς ἐγὼ σ' αὐτῷ λόγον ·
 σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, ἡ τί τ' ἀν' δοκῆς
 ἀρχὴν ἐλίσσεται ξὺν φόβοισι μάλλον, ἢ
 ἀτρεσὺν ἄνδοντ' εἰ τὰ γ' αὐθ' ἐξ ἐκράτη ·
 ἐγὼ μὲν ἔν' ἔτ' αὐτὸς ἰ μέρων ἔφην
 τύραννος εἶναι μάλλον, ἢ τύραννα δρᾶν,
 ἔτ' ἄλλος ὅστις σωφροτὴν ἐπίσταται ·
 νῦν μὲν γὰρ ἐκ' σὺν πάντ' ἀνδρὶ φόβου φέρω ·
 εἰ δ' αὐτὸς ἤρχων, πολλὰ καὶ ἀκῶν ἔδρων ·
 πῶς δ' ἦτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίστην ἔχην

ἀρχῆς

τόλμης πρόσωπον, ὥστε τὰς ἐμὰς σέλας
 ἵκου, φανὺς ὦν τοῦδε τάνδρ' οὐδ' ἐμφανῶς,
 ληστὴς τ' ἐναργὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;
 φέρ' ἤ περὶ θεῶν, δαλίαν ἢ μωρίαν
 ἰδὼν τίν' ἐν ἐμοὶ, ταῦτ' ἐβουλόσω ποιεῖν;
 ἢ τῷ ἔργῳ ὥς ἔγνωρίσοιμί σου τόδε,
 δόλῳ προσέरण κ' ἐκ ἀλεξοίμην μαθῶν;
 ἄρ' ἔχ' ἰμῶρόν ἐστ' τοῦ γένη μά σου,
 ἄνδ' τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
 θηράν, ὃ πλήθει χρήμασιν θ' ἀλίσκεται;
 κρέ' οἶσθ' ὥς ποιήσω; ἀντὶ τῶν εἰρημίων
 ἴσ' ἀντάκουσον, καὶ τα κρήν' αὐτὸς μαθῶν.
 οἶδ' ἰ λέγειν σὺ δεινὸς, μακθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς
 σοῦ. δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύνσ' ὄρηκ' ἐμοί.
 κρέ' τοῦτ' αὐτόν μιν μου πρῶτ' ἀκουσον, ὥς ἐρῶ.
 οἶδ' ἰ τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράξ', ὅπως ἔκ' ἡ κακός.
 κρέ' εἴ τοι νομίξῃς κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
 ἦν αἶτι τοῦ νοῦ χωρὶς, ἔκ' ὀρθῶς φρονεῖς.
 οἶδ' ἰ ἥ τοι νομίξῃς ἀνδρα συγγενῆ κακῶς
 δρῶν, ἔχ' ὑφέξῃς τὴν δίκην, ἔκ' ἄφρονός.
 κρέ' ξύμφημί σοι ταῦτ' ἐνδὶν εἰρήσθαι. τὸ δ' εἴ
 πάθῃ μ' ὅποιον φῆς παθεῖν, δίδασκέ με.
 οἶδ' ἰ ἐπ' ἔγχεαι, ἢ ἔκ' ἐπ' ἔγχεαι; ὥς χρήα μ' ἐπὶ
 τὸν σε μνόμαντιν ἀνδρα πέμψαο δαίτινα.
 κρέ' καὶ νῦν ἔτ' αὐτὸς ἔμι τῷ βουλόματι.
 οἶδ' ἰ πόσον τίν' ἦδη δὴ θ' ὁ Λαΐος χρόνον;
 κρέ' δέδρακε ποῖον ἔργον, ἔκ' ἄρ' ἐννοῶ.
 οἶδ' ἰ ἄφαντος ἔρ' ἔθ' θανάσι μω χερῶματι.
 κρέ' μακροὶ παλαιοὶ τ' ἄν μετρηθῇ χρόνοι.
 οἶδ' ἰ τὸτ' ἔν' ὁ μάντις ἔτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ.

σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν
 παραμείψεν ἄνθρωπος.
 ἀλλ' οὐ ποτ' ἔγωγ' ἂν πρὶν ἴδωι
 μ' ὀρθὸν ἔπος, μεμφομένων
 ἂν καταφάνη. φανερά γάρ
 ἐπ' αὐτῷ πειρώσῃ ἦλθε κόρα
 ποτὲ, καὶ σοφὸς ὦφθη,
 βασάνῳ θ' ἠδὲ πόλιν τῷ,
 ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς, ὅπο
 τ' ὀφλήσῃ κακίαν.

κρέ ἄνδρες πολῖται, δὴ γ' ἐπὶ πεπυσμένος
 κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν,
 πάρεμ' ἀτλητῶν· εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς
 ταῖς νυν νομίσῃ πρὸς τ' ἐμῷ πεπονθῆναι,
 λόγοισιν ἤ τ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
 ὅτοι βίου μοι τοῦ μακράωνος πόθος,
 φέροντι τήνδε βλάβην· ὅ γὰρ εἰς ἀπλοῦν
 ἦ ξημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρῃ,
 ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
 κακὸς δὲ πρὸς σοῦ, καὶ φίλων κεκλήσομαι.

χο ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦ νῦν γένους τάχ' ἂν
 ὀργὴν βιασθῇ μάλλον, ἢ γνώμη φρενῶν.

κρέ πρὸς τοῦδ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμᾶς γνώμας ὅτι
 πηθεῖς ὁ μάντις, τοὺς λόγους φανθεῖς λέγει;

χο ἠνδᾶτο μὲν τάδ'· ὅδ' αὖ δ' ἐγνώμη τίη.

κρέ ἐξ ὁμμάτων ὀρθῶν δὲ καὶ ὀρθῆς φρενὸς
 κατηγορεῖτο τοῦ τί κλημά τοῦτό μου;

χο ἢ κ' οἶδ'· ἀ γὰρ δρῶσ' οἰκρατοῦντες, ὅχ' ὀρῶ.
 αὐτὸς δ' ὅδ' ἠδ' ὁ δωμάτων ἔξω περᾶ.

οἰδί ὅτος σὺ, πῶς δ' αὖρ ἦλθες; ἢ τοσόνδ' ἔχῃς!

ὁ Διὸς γενέτας· δὴ γὰρ
 δ' ἄμ' ἔπονται κῆρες ἀναμπλάκηται·
 ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόντος
 ἀρτίως φανῆσα φάμα Γαρνασοῦ,
 τὸν ἄδηνον ἄνδρα πάντ' ἰχνύην·
 φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν,
 ἀνά τ' ἄντρα, καὶ πέτρας ὡς ταῦρος,
 μέλεος μελίῳ ποδὶ χιρῶν,
 τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων
 μαντεῖα· τὰ δ' ἀεὶ ξῶντα περιποτᾷται·
 δὴ γὰρ μὲν ἔν, δὴ γὰρ ταράσσει
 σοφὸς οἰωνοθέτας·
 ἔτε δοκοῦντ', ἔτ' ἀποφάσκει
 θ'· ὅ, τι λέξω δ' ἀπορῶ·
 πέτομαι δ' ἐλπίσιν,
 ἔτ' ἐνθάδ' ὀρῶν, ἔτ' ὀπίσω·
 τὴ γὰρ ἢ Λαβδακίδαις, ἢ τῷ
 Πολύβου νεῖκος ἔκαστ'·
 ἔτε πάροιθεν ποτ' ἐγώ γε,
 ἔτε ταῦν πῶ ἔμαθον
 πρὸς ὅτου δὴ
 βασάνῳ, ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον
 φάτιν ἔμ' Οἰδιπόδα,
 Λαβδακίδαις ἐπικούρος
 ἀδελφῶν θανάτων·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἔν Ζηνὸς, ὁ δ' Ἀπόλλων,
 ξυνετοὶ, καὶ τὰ βροτῶν ἰδοῖτες·
 ἀνδρῶν δ' ὅτι μάστις
 πλείον ἢ γῶφέρεται,
 κρίσις ἢ ἐστὶν ἀληθής·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τῇ αὐτῇ μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
 οἰδ' ἄλλ' ἢ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', ὅ μοι μέλει.
 τῇ ἄπ' ἡμιτόνυν· καὶ σὺ πᾶσι κομιζέμε.
 οἰδ' ἡ κομιζέτω δ' ἦθ' ὥς παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν,
 ὀχλῆς· συθῆς τ' ἂν, ὅ κ' ἂν ἀλγύναις πλέον.
 τῇ εἰπὼν, ἄπ' ἡμ', ὧν ἔνεκ' ἦλθον, ὅ τ' ὅσον
 δείσας πρόσωπον· ὅ γάρ ἐσθ' ὅπου μ' ὀχλῆς.
 λέγω δέ σοι τὸν ἀνδρα τοῦτον, ὃν πάλα
 ζητεῖς, ἀπ' ἡλῶν κἀνακηρύσσων φόνον
 τὸν λαῖον, ὅτος ἐστὶν ἐνθάδε,
 ξένος λόγῳ μέτοικος· εἴτα δ' ἐγγενὴς
 φανήσεται θηβαῖος· ὅ δ' ἡγήσεται
 τῇ ξυμπορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δειδορκότος,
 καὶ πῶχός ἀντὶ πλουσίου, ξένῃν ἔπι
 σκῆπτρῳ προδ' ἡμῶν γὰρ ἂν ἐμπορεύσεται.
 φανήσεται δὲ πασι τοῖς αὐτοῦ ξυνῶν
 ἀδελφὸς αὐτός, καὶ πατήρ, καὶ ἥς ἔφν
 γυναικὸς, υἱὸς, καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
 ὁμόσπορος τε, καὶ φονεύς· καὶ ταῦτ' ἴων
 εἴσω, λογίζου· κἀν λάβῃς μ' ἐφ' οὐσμένον,
 φάσκειν ἐμ' ἦδη μαντικῇ μηδ' ἐν φρογῇ.
 χο τὶς, ὄντιν' ἀθεασίετ' ἄρα
 διελθὼν ἔπειτα πέτρα
 ἄρ' ῥητ' ἄρ' ῥήτων τελέσαντα,
 φοινίαισι χερσίν.
 ὦραν γιν' ἀλλοπόδων ἱππῶν
 σφεινάρωτερον, φρυγᾷ πόδων ἡμῶν.
 ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν
 ἐπενθρώσκει
 πυρὶ καὶ στροπαῖς

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

λέγω δ' ἐπεὶ δὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνήδισας,
 σὺ καὶ δέδορκας, κοῦ βλέπῃς ἴν' ἤ κακοῦ,
 ἔδ' ἐνθανάϊζες, ἔδ' ὅτων οἰκῆς μέτα.
 ἄρ' διαφ' ἄφ' ὧν ἤ, καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὦν
 τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρβε, καὶ πὶ γῆς ἄνω;
 καὶ σ' ἀμφιπλήξῃ μητρός τε καὶ τοῦ σ' πατρός
 ἔλα ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε θγνόπους ἀρά,
 βλέποντα νῦν μὲν, ὄρθ'. ἐπεὶ δὲ σκοτόν.
 βοῆς δὲ τῆς σῆς, ποῖος ἔκ' ἐσαι λιμήν;
 ποῖος Κιθαιρῶν ἔχ'ι σύμφωνος τάχα,
 ὅταν κατὰ δὴ τὸν ὕμναιον, ὃν δόμοις
 ἄνορμον ἔσ' ἐπλανσας ἀπλοίας τυχῶν;
 ἄλλων δὲ πλήθος ἔκ' ἐπαιθάνη κακῶν,
 ἃ σ' ἐξισώσῃ σοῖτε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
 πρὸς ταῦτα, καὶ Κρέοντα, καὶ τοῦ μὲν σῶμα
 προπιλάκιξε. σοῦ γὰρ ἔκ' ἐστὶ βροτῶν
 κάκιον, ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε.
 οἰδί' ἢ ταῦτα δὴ τ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύει;
 οὐκ ἔσ' ὀλεθρὸν; ἔχ'ι θάλασσαν; ἔσ' ἄλιν
 ἄφορ' ῥος οἰκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἄπῃ;
 τῇ ἔδ' ἰκόμην ἐγὼ γ' ἄν, εἰ σὺ μὴ κήλῃς.
 οἰδί' ἔσ' γὰρ τι σ' ἤδην μῶρα φωνήσονται. ἐπεὶ,
 χολῇ σ' ἄν οἴκους τοὺς ἐμὲς ἐσειλάμην.
 τῇ ἢ μῆς τοιοῖδ' ἐφύμην. ὥς μὲν σὸι δακῆι,
 μῶροι γονῶσι δ' οἷσ' ἐφυσαν, ἔμφρονες.
 οἰδί' ποίοισι; μένον. τίς δὲ μ' ἐκφύει βροτῶν;
 τῇ ἢ δ' ἡμέρα φύσῃ σε, καὶ διαφθερῇ.
 οἰδί' ὥς πάντ' ἄγαν ἀνικτὰ, καὶ σαφῇ λέγῃς.
 τῇ ἔκοῦν σὺ ταῦτ' ἄριστος ἀνρίσκῃς ἐφους.
 οἰδί' τοιαῦτ' ἐνέδιδξ', οἷς ἔμ' ἀνήσῃς μέγαν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὅσος παρ' ὑμῖν ὀφθόνος φυλάσσεται·
 εἰ τῆσδε γ' ἀρχῆς ἔνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
 δωρητὸν ἔκ αὐτῆτ' ὅν εἰσεχάρισεν,
 ταύτης Κρέων ὀπίσδ', ὃ ξαρχῆς φίλος,
 λάβρά μ' ὑπελθὼν ἐμβαλεῖν ἰμειρεται,
 ὑφείς μάγον τοιόνδε μηχανορῥάφον·
 δολιγὸν ἀγύρτην· ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσι
 μόνον δίδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυτυφλός·
 ἐπὶ φέρ' εἶπε, τοῦ σὺ μάντις ἦ σαφής;
 πῶς ἔχ' ὅθ' ἡ ραψώδης ἐνθάδ' ἦν κύων,
 ἥνδ' αὖ τι τοῖσδ' ἀσπίσιν ἐκλυτήριον;
 καὶ τοι τὸ γ' ἀνιγμ', ἔχ' τοῦ πτόντος ἦν
 ἀνδρὸς δις πῆν, ἀλλὰ μαντείας ἔδδ'.
 ἦν ἔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προῦφάνης ἔχων,
 ἔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολῶν
 ὁ μὲν ἐν ῥῥῶς Οἰδίου, ἐπαυσάινιν
 γνώμη κυρήσας, ἔδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν·
 ὃν δ' ἡ σὺ πῆρ' ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
 παρασατήσῃ τοῖς κρεοντείσις πέλας·
 κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ, χ' ὥσυνθεὶς τάδε,
 ἀγῆλατήσῃ· εἰδὲ μὴ δόκῃς γέρων
 εἶναι, παθὼν ἔγνωσ' ἀνδρῶν πρηνεῖς·
 ἡ μὲν μὲν ἡμῶν, καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
 ὀργῇ λελέχθαι, καὶ τὰ σ' Οἰδίου δοκῇ·
 δῖδ' ὃ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
 μαντῆ' ἀριστά λυσομεν, τόδε σκοπῆν·
 εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτίον τὸ γούν
 ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ καὶ γὰρ κρατῶ·
 ἔγ' ἀρτι σὸι ξῶ δούλος, ἀλλὰ Λαξία·
 ὥστ', ἔκ Κρέοντος προσάτου μετράφωμαι·

λέγω

ΟΙΔΙ. ΤΥΡ.

τῆς νῦν, προσανδᾶν μήτε τοῦ σδε, μήτ' ἐμὲ,
 ὥς ὄντι γῆς τῆς δ' ἀνοσίῳ μιάσורי.
 οἰδί ὅπως ἀναιδῶς ἐξ ἐκίνησας τόδε
 τὸ ῥῆμα; καὶ πῦ τῷτο φούξεται δοκεῖς;
 τῆ πέφυγα· τάλιθες γὰρ ἰχύνον τρίφω.
 οἰδί πρὸς τοῦ, διδαχθῆς; ὅ γὰρ ἐκ γῆς τέχνης.
 τῆ πρὸς σοῦ· σὺ γὰρ μ' ἄκοντα προὔτρεψω λέξην.
 οἰδί ποῖον λόγον; λέγ' αὖθις, ὥς μάλλον μάθω.
 τῆ ὅχι ξυνῆκας πρῶθεν, ἢ κτηρᾶ λέξην;
 οἰδί ὅχ' ὥς τέ γ' εἰπὴν γνωσὸν, ἀλλ' αὖθις φράσον.
 τῆ φονέα σε φημὶ τάνδρ' ὅς, ὅχι τῆς κυρεῖν.
 οἰδί ἀλλ' ὅτι χαίρων, δῖς γε πημονὰς ἐρῆς.
 τῆ ἔγωγε τί δῆτα κᾶλλ', ἵν' ὀργίξῃ πλέον;
 οἰδί ὅσον γε χρεῖς, ὥς μάτην εἰρήσεται.
 τῆ λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις
 ἀέχιοθ' ὁμιλοῦντ', ὅδ' ὀρᾶν ἵν' ἔκκακον.
 οἰδί ἢ καὶ γενηθῶς ταῦτ' ἀγ' λέξην δοκεῖς;
 τῆ εἴπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας θένος.
 οἰδί ἀλλ' ἐστ', πλὴν σοί· σοὶ δὲ τοῦτ' ὅκ' ἐς, ἐπὶ
 τυφλὸς τὰ τ' ὦτα, τὸν τε νῦν, τὰ τ' ὁμματ' ἔ.
 τῆ σὺ δ' ἀθλῖός γε ταῦτ' ὄνειδ' ἴξων, αἰ σοὶ
 ὅδ' ὅς, ὅς ὅχι τῶν δ' ὄνειδ' ἴξ' ἀτάχα.
 οἰδί μίᾳς τρίφῃ πρὸς νυκτός· ὥς τε μήτ' ἐμὲ,
 μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὀρᾶ, βλέψαι πότ' ἄν.
 τῆ ὅ γὰρ με μοῖρα πρὸς γε σοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
 ἱκανὸς Ἀπόλλων, ὃ τάδ' ἐκ πρᾶξαι μέλγ.
 οἰδί Κρέοντος, ἢ σοῦ ταῦτα τὰ ξυρήματα;
 τῆ Κρέων δέ σοι πῆ μ' ὅδ' ἐν· ἀλλ' αὐτὸς σὺ, σοί.
 οἰδί ὃ πλοῦτε, καὶ τυραννὶ, καὶ τέχνῃ τέχνης
 ὅπερ φέρουσα τῷ πολυξήλῳ βίῳ,

οἰδί' ὅτ' ἐννομήσας, ὅτε προσφιλὲς πόλιν
 τῇδ', ἥσ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποσερῶν φάτιν.
 τει ὁρῶ γὰρ ὅδ' ἐσὶ τοσόν φῶνι μ' ἰὸν
 πρὸς καιρὸν, ὡς ἔν μὴδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω.
 χο μὴ πρὸς θεῶν, φρονῶν γ' ἀποστροφῆς· ἐπεὶ
 πάντες σε προσκυνοῦ μὲν οἷδ' ἱκτῆριοι.
 τγ πάντες γὰρ ὁ φρονῶν· ἐγὼ δ' οὐ μὴ ποτε
 τά μ', ὡς ἂν ἴπω, μὴ τὰ σ' ἐκφῆνω κακὰ.
 οἰδί' τί φῆς; ξυνεσθὼς ὁ φράσῃς; ἀλλ' ἐννοεῖς
 ἡμᾶς προδούναί καὶ καταφθῆραι πόλιν;
 τγ ἐγὼ τ' ἐμαυτὸν, ὅτι σ' ἀλγυνῶ· τί ταῦ
 ἄλλως ἐλέγχῃς; ὅ γάρ ἂν πύθοιο μόν.
 οἰδί' ὅκ' ὦ κακῶν κακίστη, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
 φύσιν σὺ ὀργάνῃς, ἐξερεῖς ποτέ;
 ἀλλ' ὦδ' ἀτεγκτος, κατελεύτητος φανῇ;
 τγ ὀργὴν ἐμὲ μ' ὦ τὴν ἐμὴν· τὴν σὴν δ' ὁμοῦ
 νάουσας, ὅκατ' ἴδες, ἀλλ' ἐμὲ φέρες.
 οἰδί' τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν ὅκ' ἂν ὀργίζοιτ' ἐπὶ
 κλύων, ἂν νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάξῃς πόλιν;
 τγ ἥξῃ γὰρ αὐτὰ, καὶ ἐγὼ σιγῇ σέλω.
 οἰδί' ὅκ' οὖν ἄγ' ἥξῃ, καὶ σὲ χρὴ λέγην ἐμοί.
 τγ ὅκ' ἂν πέρα φράσαιμι· πρὸς τὰ δ' ὁ θέλῃς
 θυμοῦ, δὴ ὀργῆς, ἥ τις ἀγριωτάτη.
 οἰδί' καὶ μὴν παρήσω ὅδ' ἐν, ὡς ὀργῆς ἔχω
 ἄπερ ξυνίημι· ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοί
 καὶ ξυμφυτῶσαι τοῦργον, ἡρᾶσθαι θ' ὅσον
 μὴ χερσὶ καίγων· ὅδ' ἐτύχχανες βλέπων,
 καὶ τοῦργον ἄν σου τοῦτ' ἔφην ἦναι μόνου.
 τγ ἄληθες· ἐνέπτω σε τῷ κηρύγματι,
 ὥπερ προσέπας ἐμὴν ἐγὼ· καὶ φ' ἡμέρας
 τῆς

- χο θανῆν ἐλέχθη πρὸς τινῶν ὀδοιπόρων·
 οἰδί ἤκουσα καὶ γὰρ τὸν δ' ἰδόντ', ὅδεῖς ὄρα·
 χο ἀλλ' ἤτι μὲν δὴ δέμας τ' ἔχῃ μέρος,
 τὰς σάσ' ἀκούων, ὅ μιν ἤτοι ἄσδ' ἄρας·
 οἰδί ὧ μὴ σιδρῶντι τάρβος, ὅδ' ἔπος φῶβῃ·
 χο ἀλλ' ὅξ' ἐλέγχων αὐτόν ἐστιν· οἶδε γὰρ
 τοῖν θεῶν ἤδη μάντιν ὧδ' ἄγουσιν, ὧ
 τὰ ληθεῖς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ·
 οἰδί ὧ πάντα γαμῶν Τηρεσία διδασκτά τε,
 ἄρ' ῥητά τ', ὅράνιά τε, καὶ χθονοσιβῆ,
 πόλιν μὲν εἰ καὶ μὴ βλέπῃς, φρονεῖς δ' ὅμως
 οἷά νόσω σύνεστιν· ἥ σε προσατιν
 σωτήρά τ' ὧ νᾶξ μούνον ἐξ ἀρίσκομεν·
 Φοῖβος γὰρ, ἃ καὶ μὴ κλύῃς τῶν ἀγγέλων,
 πέμψασιν ἡμῖν, ἀντίπεμψεν ἑκλυσι
 μόνῃν ἂν ἐλθῇν τῷδε τοῦ νοσήματος,
 ἃ τοὺς κτανόντας Λαῖον μαθόντες οὐ
 κτείναι μιν, ἢ γῆς φυγάδας ἐκπέμψαμεθα·
 σύ δ' ἔν φθονήσας μή τ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν,
 μή τ' ἃ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχῃς ὁδόν,
 ῥῦσαι σεαυτὸν, καὶ πόλιν· ῥῦσαι δ' ἐμέ·
 ῥῦσαι δὲ πᾶν μίᾱσμα τοῦ τεθνηκότος·
 » ἐν σοὶ γάρ ἐσμεν· Ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
 » Εἰχοιτε, καὶ δύναιτο, κάλλιπες πόνων·
 τη φᾶ· φᾶ· φρονεῖν ὡς δὴ γόν, ἐνθα μὴ τέλη
 λύῃ φρονούντι· ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
 ἃ δῶς, δῖώλεσ'· ὅ γὰρ ἂν δ' αὖρ' ἰκόμην·
 οἰδί τί δ' ἐστιν; ὡς ἄθυμος ἃ σελήλυθας·
 τη ἄφες μ' εἰς οἶκους· ῥᾶστα γὰρ τὸ σόν τε σὺν,
 καὶ γὰρ διόισω τοῦ μόν, ἢν ἐμοὶ πιθῇ·

μὴ δυστύχησεν, ἣν ἂν ἐκπεφυκότα.
 οὐνδ' ἐς τὸ κήνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη.
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ' ὥς περὶ τοῦ μού πατρὸς
 ὑπερμαχοῦμαι, καὶ πὶ πάντ' ἀφίξομαι
 ζητῶν τὸν αὐτόχρησά τοῦ φόνου λαβῆν,
 τῷ Λαβδακίῳ παιδί, Πολυδώρου τε, καὶ
 τοῦ πρόθε Κᾶδμου, τοῦ πάλα τ' ἀγήνορος.
 καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν, εὐχομαι θεούς,
 μὴτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆν ἀνίεναι τινά,
 μὴτ' ἔν γυναικῶν παῖδας· ἀλλὰ τῷ πότμῳ
 τῷ οὖν φερέσθαι, καὶ τι τοῦδ' ἐχθίοι.
 ἢ μὲν δὲ τοῖς ἄλλοισι Κᾶδμείοις, ὅσοις
 τάδ' ἐς ἄρ' ἐσκονθ', ἥ τε σύμμαχος δίκη,
 χ' οἱ πάντες εὐξυνῶν εἰσαὶ θεοί.

χ^ο ὥς περ μ' ἀρᾶιον ἔλαβες, ὧδ' ἀνάξ' ἐρῶ.
 ἔτ' ἐκτανον γὰρ, ἔτε τὸν κτανόντ' ἐχω
 δεῖξαι· τὸ δὲ ξήτημα, τοῦ πέμψαντος ἦν
 φοίβου τόδ' ἔπειν, ὅστις ἔργασαί ποτε.

οἰδ' ἰδὶ δίκη καὶ ἔλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεούς,
 ἂν μὴ θέλωσιν, ἔδ' ἔς δύναιτ' ἀνὴρ.

χ^ο τὰ δ' αὐτέρ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ', ἅ μοι δοκεῖ.
 οἰδ' ἰδὶ ἢ καὶ τρίτ' ἐστ', μὴ παρῆς τὸ μὴ εὐφράσαι.

χ^ο ἀνακτ' ἀνακτιταῦθ' ὀρῶντ' ἐπίσταμαι
 μάλιστα φοίβῳ Τηρεσίᾳ· παρ' ἔτις ἂν
 σκοπῶν τάδ' ὧν ἄξ', ἐκ μάθοι σαφέστατα.
 οἰδ' ἰδὶ ἀλλ' ἔκ ἐν ἀργείοις ἔδ' ἐπ' ἐπραξάμην.
 ἔπειτα γὰρ Κρέοντος ἢ πόντος, διπλοῦς
 πομπούς· πάλα δὲ μὴ παρῶν, θανμάζεται.

χ^ο καὶ μὴ τὰ γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαιᾶ ἐπι.
 οἰδ' ἰδὶ τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.

κέρδος τελέω γὰρ, ἢ χάρις προσκίσεται.
 εἰδ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἢ φίλου
 δόσας ἀπώσῃ τοῦτος, ἢ χ' αὐτοῦ τόδε,
 ἃ κ' τῶνδε δράσσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ.
 τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστὶ γῆς
 τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
 μήτ' ἴσδ' ἐχέσθαι, μήτε προσφωγῆντινᾶ,
 μήτ' ἐν θεῶν ἐνχαῖσι, μήτε θύμασι
 κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν.
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἰκῶν πάντας, ὥς μιάσματος
 τοῦδ' ἢ μιν ὄντος. ὥς τὸ πυθικὸν θεοῦ
 μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.
 ἐγὼ μὲν ἔντοιόςδε τῷ τε δάμονι,
 τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω.
 κατὰ χρομαὶ δὲ τὸν δεδρακότ', ἥ τέ τις
 ἦς ὡν ἀέληθεν, ἥ τε πληθόνων μέτα,
 κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκτρίψαι βίον.
 ἐπύχομαι δ' οἰκοῖσιν ἐξυνέστος
 ἐν ταῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνηδότης,
 παθῆν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἡρασάμην.
 ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκηπῶ τελεῖν,
 ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ, τοῦ θεῦ τε, τῆσδ' ἐτε
 γῆς, ὧδ' ἀνάρπως καὶ θέως ἐφθαρμένης.
 ὅδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
 ἀκαθάρτον ὑμᾶς ἦκος ἦν ὅπως ἔαν,
 ἀνδρὸς γὰρ ἰσου βασιλείως τ' ὀλωλότος,
 ἀλλ' ἐξέραναν. νῦν δ' ἐπικυρῶτ' ἐγώ.
 ἔχων μὲν ἀρχάς, ἃς ἐκῆνος ἔχε πρὶν,
 ἔχων δὲ λέκτρα, καὶ γυναῖχ' ὁμόμορον,
 κοινῶν τε παίδων κοῖν' ἄν, ἥ κ' ἐγὼ γένος

κράτη νέμων, ὦ Ζεῦ πάτερ,
 ὑπὸ σῶφθισον κεραιῶν.
 λύκῃ ἄναξ, τά τε σὰ χρυσοσρόφων
 ἀπ' ἀγνύλων βέλεα θέλοι μ' ἄν
 ἀδάμας ἐνδατῆσθαι,
 ἄρωγὰ προσταθέντα.
 τάς τε πυρφόρους Ἀρτέμιδος
 αἶγλας, ξὺν αἷς λύκῃ ὄρεα
 διαΐας· τὸν χρυσομίτραν
 τε κικλήσκω τᾶς δ' ἐπώνυμον
 γᾶς οἰνῶπα Βάκχον ὄϊον
 μαινάδων μονόσολον
 πελασθῆναι φλέγοντ' ἀγλαῶπι πόνκῃ
 ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν.
 οἶδ' αὐτῆς· ἀδ' αὐτῆς, τὰ μ' ἄν θέλῃς ἔπι
 κλύων δέχεσθαι, τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετῆν,
 ἀλκὴν λάβοις ἄν, κἄνακούφῃσιν κακῶν.
 ἂν γ' ὧξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ,
 ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος· ὃ γὰρ ἄν μακρὰν
 ἵχνησον αὐτὸς μὴ ὅκ' ἔχων τί σύμβολον.
 νῦν δ' ὕστερος γὰρ ἄσος εἰς ἄσους τελεῶ.
 ὃ μιν προφωνῶ πάσι Καδμήοις τάδε,
 ὅς τις ποθ' ὕμῶν Λαῖον τὸν Λαβδάκου
 κάτοιδεν, ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,
 τοῦτον κελύω πάντα σημάνην ἐμοί.
 κῆ μὲν φοβεῖται τοῦ Πικλήμ, ὕπεξελὼν
 αὐτὸς καθ' αὐτοῦ· πέισεται γὰρ ἄλλο μὲν
 ἄσεργες ὃ δ' ἐν· γῆς δ' ἀπῆσιν ἀβλαβής·
 εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονός
 τὸν αὐτοχρεα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ

ἔκγονα κλυτὰς χθονὸς
 αὔξεται, οὔτε τόκοισιν
 ἱηίων καμάτων ἀνέχουσι
 γυναικες· ἄλλον δ' ἂν
 ἄλλω προσίδοις
 ἄπερ' εὐπτερον ὄρνιν
 κρῖνον ἅμαι μακί του πυρὸς
 ὄρμενον ἅκταν πρὸς ἱσπέρου
 θεοῦ, ὧν πόλις ἀνὰριθμος
 ὄλλυται· νηλεὰ δὲ γένεθλα
 πρὸς πέδῳ θανατηφόρῳ
 κῆται ἀνόικτως· ἐνδ' ἄλοχοι
 πολιάτ' ἐπὶ ματέρεις
 ἅκταν παραβώμιον
 ἄλλοθεν ἄλλαι λυγρῶν πένων
 ἱκτῆρες ἐπισυνάχουσι·
 παιὰν δ' ἐλάμψῃ, σὺν ὅσῃ τε γῆρυσ,
 ὁ μαυλος· ὧν ὕπερ, ὧ χρυσεία
 θύγατερ Διὸς ἀνῶπα, πέμψον
 ἄλκάν· Ἀριάτε τὸν μαλερὸν,
 ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
 φλέγῃ με περιβόητος ἀντιάξων,
 παλὶ αὐτον δρᾶμην μανωτίσαι
 πάτρας ἄπουρον· εἴτ' ἐς μέγαν
 θάλαμον Ἀμφιτρίτας,
 εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὄρμος
 Θρηϊκίον κλύδωνα·
 τέλος γὰρ εἴ τι νύξ' ἀφῆ,
 τοῦτ' ἐπ' ἤμαρ ἔρχεται·
 τὸν, ὧ πυρφόρων ἀσραπαῖ

16 ὦ παῖδες, ἰὼ μεῖθα· τῶνδε γὰρ χάριν
 καὶ δῦρ' ἔβημεν, ὣν ὁδ' ἐξαγγέλλεται·
 Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας, ἅμα
 σωτήρ θ' ἵκοιτο, καὶ νόσου παυσήριος·
 20 ὦ Διὸς ἄδνεπὴς φάτι, τίς ποτε
 τὰς πολυχρύσου Γυθῶκος
 ἀγλαὰς ἔβας Θήβας,
 25 ἔκτετα μαιφοβερὰν φρένα,
 δειματι πάλλων,
 ἱήϊε δ' ἄλιε παιᾶν
 ἅμφ' ἐσὶ ἀξόμενος,
 τί μοι ἦ νέον, ἢ περιτελλομένας
 ὥρας πάλιν ἐξανύσης χρέος·
 30 ἥ τέ μοι ὦ χρυσέας τέκνον
 ἐλπίδος ἅμβροτε φάμα
 πρῶτά σε κεκλομένῳ
 θυγάτερ Διὸς ἅμβροτ' Ἀθάνᾳ,
 35 γαιᾶρχ' ὄντ' ἄδελφεᾶν
 Ἀρτεμιν, ἃ κυκλῶντ' ἀγορᾶς
 θρόνον ἀνκλεᾶ θάλας,
 καὶ Φοῖβον ἐκαβόλον· ἰὼ, ἰὼ·
 40 τριαδὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,
 ἥ ποτε καὶ προτέρ' ἄτας ὕπερ
 ὀρνυμένας πόλιν, ἠνύσατε
 ἐκτοπίαν φλόγα πῆματος,
 45 ἔλθετε καὶ νῦν, ὦ πόποι·
 ἀνὰριθμα γὰρ φέρω πῆματα·
 νοσέϊ δέ μοι πρόπας σῶλος·
 50 ἔδ' ἐνι φροντίδος ἔγχος,
 ὥ τις ἀλέγεται· ἔτε γὰρ

κατῆδ' ὅτου τις ἐκ μαθὼν ἐχρήσατ' ἄν;
 κρέ θνήσκουσι γάρ· πλὴν εἰς τις· ὅς φ' ὀβω φυνῶν,
 ὦν εἶδε, πλὴν ἐν, ὅδ' ἐν ἤχ' εἰδὼς φράσαι.
 οἰδί το ποῖον; ἐν γάρ, πολλ' ἂν ἐξέροι μαθῆν,
 ἀρχὴν βραχὺν ἀλ' ἀβοι μὲν ἐλπίδος.
 κρέ λησῆς ἐφασκε συντυχόντας, ὅ μιν
 ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
 οἰδί πῶς ἔν' ὀλησῆς, εἴ τι μὴ ἔν' ἀνύρῳ
 ἐπράσσειτ' ἐνθένδ' ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη;
 κρέ δοκοῦντα ταῦτ' ἦν· Λαίου δ' ὀλωλός,
 ὅδ' εἰς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίνετο.
 οἰδί κακὸν δ' ἐ ποῖον ἐμποδῶν, τυραννίδος
 ὅτ' ὡ πεσοῦσης, ἔργε τοῦτ' ἐξείναι;
 κρέ ἡ ποικιλῶδ' Σφίγξ τὰ πρὸς ποσὶ σνοπῆν
 μεθέντας ἡμᾶς, τὰ φανῆ προσήγετο.
 οἰδί ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐθις αὐτ' ἐγὼ φανῶ.
 ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δ' ἐ σὺ
 πρὸς τοῦ θανόντος τήνδ' ἐθέσθ' ἐπιστροφῆν,
 ὥστ' ἐνδ' ἰκὼς ὄφειθε καὶ μὲ σὺ μμαχον,
 γῆτ' ἡδ' ἐτι μωροῦντα, τῷ θεῷ θ' ἅμα.
 ὑπὲρ γὰρ ὅχι τῶν ἀπωτέρω φίλων,
 ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ τῷτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
 ὅστις γὰρ ἦν ἐκείνον ὀκτανῶν, τάχ' ἂν
 καὶ μ' ἂν τοιαύτῃ χερὶ τι μωρεῖν θέλοι.
 κείνῳ προσαρκῶν ἔν, ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα πᾶσις, ὅ μιν μὲν βάθρων
 ἵσταθε, τοῦ σδ' ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους.
 ἄλλος δ' ἐ Κάδμου λαὸν ὥδ' ἀβροξέτω.
 ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος, ἡ γὰρ ἀντυχῆς
 σὺν τῷ θεῷ φανού μεθ', ἡ πεπληνότες.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

κρέ ἔσθλην· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
 κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' αἰὲν αὐτυχεῖν·
 οἰδί' ἔστιν δὲ πῶιον τοῦτος; ὅτε γὰρ θρασυς,
 ὅτ' ὅν προσείσας ἢ μὲ τῷ γενεῦν λόγῳ·
 κρέ εἰ τῶνδε χρῆσις πηισιαζόντων κλύει,
 ἔτοιμος εἶπείν· εἴτε καὶ σείχην ἔσω·
 οἰδί' ἐς πάντας αὖδ' α· τῶνδε γὰρ πλεον φέρω
 τὸ πένθος, ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι·
 κρέ λέγοι μ' ἂν οἷ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα·
 ἄνωγεν ἡ μᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἀναξ,
 μίᾳσμα χώρας ὡς τεθραμμένον χθονὶ
 ἐν τῇδ' ἐλαύνειν, μήδ' ἀνήκευον τρέφειν·
 οἰδί' ποῖω καθααρμῶ; τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς;
 κρέ ἀνδρηλατοῦντας, ἢ φόνῳ φόνον πάλιν
 λύοντας, ὡς τόδ' αἶμα χερμάξον πόλιν·
 οἰδί' ποῖου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;
 κρέ ἦν ἡμιν ὧ' ναξ, Λαίῳς ποθ' ἡγεμῶν
 γῆς τῆσδε, πρὶν σε τήνδ' ἀπαυθύνειν πόλιν·
 οἰδί' ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδον γέπω·
 κρέ τούτου θανόντος, νῦν ἐπισέλη σαφῶς
 τοὺς αὐτοέντας χερὶ τι μωρῶν τινάς·
 οἰδί' οἶδ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' ἀρεθήσεται
 ἵχθος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;
 κρέ ἐν τῇδ' ἔφασκε γῆ· τὸ δ' ἐξητούμενον,
 ἄλωτόν· ἐκφύγει δὲ τὰ μελούμενον·
 οἰδί' πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ ν' ἀγροῖς ὁ Λαίῳς,
 ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπῃ φόνῳ;
 κρέ θεωρὸς ὡς ἔφασκεν ἐκδημῶν, πάλιν
 πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκεθ' ὡς ἀπεστάλη·
 οἰδί' ὅδ' Ἀγγελός τις, ὅδ' ἐσυμπράκτωρ ὁδοῦ
 κατὰ δ'

- » Ως ὅδ' ἐν ἐστὶν ὅτε πύργος οὔτε ναῦς
 » Ἐριμος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἴσω·
 οἰδί' ὦ παῖδες οἰκτροὶ, γινώτῃ κ' ἢ ἀγνώτῃ μοι
 προσήλθεθ' ἰ μέροντες· αὐτὰρ οἶδ' ὅτι
 νοσεῖτε πάντες· καὶ νοσοῦντες, ὥς ἐγὼ
 ἔκ' ἐσιν ὑμῶν, ὅστις ἐξ' ἴσου νοσεῖ.
 τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλλος, ὃς ἐν' ἔρχεται
 μόνον καθ' αὐτὸν καὶ δέν' ἄλλον· ἡδ' ἐμὴ
 τύχη, πόλιν τε, καὶ μὲ, καὶ σ' ὁμοῦ σένη·
 ὥς τ' ἔχ' ὑπὶ πῶ γ' αὖθις ὀντά μ' ἐξεγέρετε,
 ἀλλ' ἴτε πολλὰ μὲν μεδακρύνσαντα δῆ,
 πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάναις·
 ἦν δ' αὖ σποπῶν ὄρισκον ἴασι μόνην,
 ταύτην ἔπραξα· παῖδα γὰρ Μεινοικέως
 Κρέοντ', ἐμυτοῦ γαμβρὸν, ἐς τὰ τυθικὰ
 ἔπειμα Φοίβου δῶμαθ', ὥς πυθοῖθ' ὅτι
 δρῶν, ἢ τὶ φωνῶν, τήνδε ῥυσάμεν πόλιν·
 καὶ μ' ἡμῶν ἡδὴ ξυμμετροῦμενον χρόνῳ,
 λυπῇ· τί πράσσῃ· τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα,
 ἅπερσι πλῆρω τοῦ καθήκοντος χρόνου·
 ὅταν δ' ἴκηται, τινικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
 μὴ δρῶν ἂν εἴην, πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.
 ἴε ἀλλ' ὅς καλὸν σὺ τ' εἶπας· οἶδέ τ' ἀρτίως
 Κρέοντα προσείχοντα σημαίνουσί μοι·
 οἰδί' ὦ ναξ Ἀπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τω
 σωτήρι βαίη λαμπρὸς ὥς περ ὁμματι·
 ἴε ἀλλ' εἰκασται μὲν, ἡδύς· ἔγὰρ ἂν κάρσας
 πολυσεφὴς ὦδ' ἔρπε παγκάρπου δάφνης·
 οἰδί' τάχ' ὅσοι μεθα· ξύμμετρος γὰρ ὥς κλύην·
 ἀναξ, ἐμὸν κήδαιμα, παῖ Μεινοικέως,
 τί ν' ἡμῖν ἡκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόποισι τε
 ἀγρόις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 σκήψας ἐλαύνει τοὺς ἐχθιστοὺς πόλιν,
 ὑφ' ἑκένουται δῶμα Καδμείων· μέλας
 δ' αἰθρῆς σεναιμοῖς καὶ γούροις πλουτίζεται·
 θεοῖσι μὲν νυν ἔκ' ἰσού μενόνσ' ἐγὼ,
 ἔδ' οἶδε παῖδες, ἐξ ὁμοῦ ἐφέστοι,
 ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἐν τε συμφοραῖς βίου
 κρίνοντες, ἐν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς·
 ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμείων μολῶν,
 σκληρὰς αἰοιδῶ δασμόν, ὃν παρήχομεν·
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν ἔδ' ἐξήδως πλέον,
 ἔδ' ἐκδιδαχθεὶς ἀλλὰ προσηήκη θεοῦ,
 λέγει νομίξῃ θ' ἡμιν ὀρθῶσαι βίον·
 οὐν τ' ὦκράτισον πάντιν· οἱ δὲ πονεῖν ἄρα,
 ἱκεταὶο μὲν σε πάντες οἶδε πρόστροποι,
 ἀλκήν τιν' εὐρεῖν ἡμιν, εἴτε του θεῶν
 φήμην ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς διαδ' αὖτε·
 ὥς τοῖσιν ἐμπείροισι, καὶ τὰς συμφορὰς
 ξώσας ὀρῶ μάλιστα τῶν βουλομένων·
 ἴθ' ὦ βροτῶν ἄρισ', ἀνόρθωσον πόλιν·
 ἴθ' ὀλαβήθηθ', ὥς σὲ νῦν μὲν ἡδε γῆ,
 σωτήρ κληξὶς τῆς πάρος προθυμίας·
 ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα,
 πάντες τ' ἐς ὀρθόν, καὶ πεσόντες ὕπερον·
 ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τὴν δ' ἀνόρθωσον πόλιν·
 ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίῳ τύχην
 παρέχεσθ' ἡμῖν· καὶ ταῦν ἴσος γενεῶν·
 ὥς εἴπερ ἄρξῃς τῆςδε γῆς ὥς περ κρατῆς,
 ἐν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ
ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

Τέκνα Κάδμου τοῦ παλαινῆα
ὦ τροφή,
τίνας πύθ' ἔδρας τάσδ' ἐμοὶ θοά
ξετε

ἱκτιρήοις κλάδουσιν ἐξεσε μένοι;
πόλις δ' ὅμῃ μὲν θυμιαμάτων γέμῃ,
ὁμοῦ δ' ἐπαίνων τε, καὶ σιναυμάτων.
ἂν γὰρ δικαίων μὴ παρ' ἀγγέλων τέκνα
ἄλλων ἀκούσῃ, αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
ὅπῃσι κληνὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ' ὦ γεραιέ, φράξ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνῇν, τί νι τρόπῳ καθέστατε.
δείσαντες, ἢ σέξαντες; ὥς θέλοντος ἂν
ἐμοῦ προσαρῇν πᾶν δυσάλητος γὰρ ἂν
εἴην, τοιάνδε μὴ ὅς κατοικτήρων ἔδραν.
ἀλλ' ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
ὄρᾳς μὲν ἢ μᾶς ἡλίκοι προσήμεθα
βωμοῖσι τοῖς σοῖς· οἱ μὲν, ὅδε πω μακρὰν
πῖεσθαι σθένοντες· οἱ δέ, σὺν γήρᾳ βαρῆς
ἱερεῖς· ἐγὼ μὲν, Ζηνός· οἱ δέ τ' ἠϊθέων
λεικτοί· τόδ' ἄλλο φύλον ἐξεσε μένον,
ἀγοραῖσι θακῆ, πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς
ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντήεσσι ποδῶ.
πόλις γὰρ ὥς περ καὶ τὸς εἰσορᾷς, ἄγαν
ἤδη σαλούς· κἄνακου φῖσαι κἄρα
βυθῶν, ἐπ' ὅχῳα τε φοινίου σάλου.
φθίνουσα μὲν κἄλνξιν ἐγκάρποις χυθόνος,

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑΤΗΣ
ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἐπιδίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον· ἔμια φωνή·
Καὶ τρίπον· ἀλλά αἷς δὲ βοὴν μόνον, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἐρπετὰ κινῆται, ἀνά τ' αἰθέρα, καὶ κατὰ πόντον·
Ἀλλ' ὅπότεν πλείουσιν ἐπ' ἡγόμενον ποσὶ βαίνει,
Ἐνθα τάχος γήοισιν ἀφωρότατον πέλη αὐτοῦ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Οἰδίπους.	Τηρεσίας.
Ιερός.	Ιονάση.
Κρέων.	Ἀγγελος.
Χορὸς ἐκ Θηβαίων.	Θεράπων Γολύβου.
ων κερώντων.	Ἐξάγγελος.

Προλογίξῃ δὲ ὁ Οἰδίπους.

διὰ τὰ πράγματα· ἀλήτην γὰρ καὶ πηρόν Οἰδίπο
 δα τὸν ἐπὶ Κολωνῶϊς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι· ἴδι
 ον δέ τι πεπόνθασιν οἱ μεθ' Ομηρον ποιηταί, τοὺς πρὸ
 τῶν τρωϊκῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες,
 ὅτε ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας δια
 δοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθά περ
 Ἰππίας ὁσοφισῆς φησιν· Ομηρος γοῦν τὸν πάντων
 παρανομώτατον ἔχετον, βασιλεύσῃσι, καὶ οὐ τύ
 ραννον, εἰς ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα· προ
 σαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρῶ
 νων· χαλεπὸς γάρ τινας περὶ ληθείαν τῆς γενέσθαι·
 οἶδ' ἔλεγχουσιν αὐτὸν γεννηθῆναι ἀπὸ Τύρρα πόλεως· ἔρη
 ται δὲ τύραννος κατὰ τὸ ἔτυμον, οἷον ἡ τύρων τῆς λαῶς,
 καὶ ἀνίας ἐπιφέρων, καὶ τυράνων δόλος κατὰ τῶν ὑπ'
 αὐτὸν· ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τῆς τυράννου ὄνομα, δῆλον·
 ἔτε γὰρ Ομηρος, ἔτε Ησίοδος, ἔτε ἄλλος ἔδῃς τῶν
 παλαιῶν, τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει· ὁ δ'
 Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ, τοὺς τυράννους
 φησὶ, τοπρότερον Αἰσυμνήτας προσαγορεύεσθαι· ὁ φη
 μότερόν γ' ἐκείνο τούνομα.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩ ΤΩ ΘΗΒΑΙΩ.

Λαίε λαβδακίδη, παίδων γένος ὀλβιον αἰτεῖς;
 Δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
 Σοῦ παιδὸς χεῖρασι λιπῆν φάος· ὥς γὰρ ἔνυσσε
 Ζὺς κρονίδης Πέλοπος συχεραῖς ἀράῃσι πιθήσας,
 Οὐ φίλον ἤρπασας υἱόν· ὅδ' ἦν ξατόσοι τάδε πάντα.

ΥΓΡΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΦΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝ
 ΝΟΥ ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΠΑΡΑΡΙ
 ΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

Λιπὼν Κόρινθον Οἰδίπους, πατρὸς νόθος
 Πρὸς τῶν ἀπάντων λοιδοροῦ μένος ξένος,
 Ἥλθεν πυθέσθαι πυθικῶν θεασισμάτων,
 Ζητῶν ἑαυτὸν, καὶ γένους φυτοσπόρον.
 Εὐρὼν δὲ τλήμων ἐν σενᾶς ἀμαξιτοῖς,
 Λικὼν ἔπεφνε Λαῖον γεννῆτορα.
 Σφιγγὸς δὲ δγνῆς θανάσιμον λύσας μέλος,
 ἤχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λῆχος.
 Λοιμὸς δὲ Θήβας ἔλε, καὶ νόσος μακρά.
 Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἔστιαν,
 Ὅπως πύθεται τοῦ κακοῦ παυσῆριον,
 ἤκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
 Τὸν λαῖον ἐκδικηθῆναι φόνον.
 Ὄθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας,
 Διαῶς τε χερσὶν ἐξανάλωσεν κόρας.
 Αὐτὴ δὲ μήτηρ, ἀχλὺν αἵματι διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΡΓΙ
 ΓΕΓΡΑΓΤΑΙ.

Ὁ τύραννος Οἰδίπους, ἐπὶ διακρίσει βατέρω ἐπι
 γέγραπται. χαριέντως δὲ τύραννον ἅπαντες αὐτὸν ἀπέ
 γραφον, ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσε
 ως, καὶ περὶ ἠπυθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὡς φησι Δι
 καιορχος. ἃς δὲ καὶ οἱ πρότερον αὐτὸν ὡς τύραννον ἐπι
 γράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν, καὶ
 διὰ τὰ

ΕΡΩΤΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΕΡΩΤΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΕΡΩΤΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ
ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

SOPHOCLES OEDIPUS
TYRANNUS.

ΕΡΩΤΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΕΡΩΤΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΡΩΤΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΕΡΩΤΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΕΡΩΤΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΕΡΩΤΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΕΡΩΤΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΕΡΩΤΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΕΡΩΤΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΕΡΩΤΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΕΡΩΤΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΕΡΩΤΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

THE HISTORY OF THE
CITY OF LONDON
FROM THE FOUNDATION
TO THE PRESENT
BY JOHN STOW
1618

THE HISTORY OF THE

CITY OF LONDON

FROM THE FOUNDATION

TO THE PRESENT

BY JOHN STOW

1618

LONDON

Printed by I. I. I.

1618

LONDON

Printed by I. I. I.

1618

LONDON

Printed by I. I. I.

1618

LONDON

Printed by I. I. I.

1618

LONDON

Printed by I. I. I.

1618

LONDON

Printed by I. I. I.

1618

LONDON

Printed by I. I. I.

1618

LONDON

Printed by I. I. I.

THE
[Faint, illegible text in a list or table format, possibly a table of contents or index.]

APPENDIX

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

» Χρῆν δ' αὐτὸς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκη,
 » Οὐτις πέρα πράσσειν χετῶν νόμων θέλει,
 » Κτήν γη· τὸ γὰρ πανοῦργον, ἔκ' ἀν' ἦν πολὺ·
 Χο ὦσπερ μ' ἀτρέως, ὥς πολλὰ παθὼν
 δ' ἑλευθερίας μόλις ἐξῆλθες,
 τῇ νῦν ὀρμῇ
 τελεωθέν·

ΤΕΛΟΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ

αἴγι οἱ μοι, ξυνῆκα τῷ ποσ· ὃ γὰρ ἔσθ' ὅπως
 ὅδ' ἔκ' Ὀρέσης ἔσθ' ὁ προσφώνων ἐμὲ.
 ὀρέ Καὶ μάντις ὦν ἄριστος, ἐσφάλου πάλαι.
 αἴγι ὅλωπα δὴ δέλαιος· ἀλλὰ μοι πάρες
 καὶ σμικρὸν εἰπεῖν.
 ἤλέ μὴ πέρα λίγην ἔα
 πρὸς θεῶν ἀδελφε, μὴ δὲ μνηκύνῃ λόγους.
 » Τὶ γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακῶις μεμιγμένων
 » ὀνήσῃν ὁ μέλλων, τοῦ χρόνου κέρδος φέροι.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα κτῆνε· καὶ κτανῶν, πρόθεσ
 ταφῶσιν, ὧν τόνδ' εἰκὸς ἐσιν τυγχάνειν.
 ἀποπῆον ἡμῶν ὡς ἐμοὶ τόδ' ἀνκακῶν
 μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον.
 ὀρέ χωροῖς ἂν εἰσῶ σὺν τάχῃ· λόγων γὰρ ἔ
 νυν ἐσιν ἀγῶν, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
 αἴγι τίδ' ἐς δόμους ἄγξῃ με; πῶς τόδ' ἔκαλὸν
 τοῦρρον, σκότου δῆ, καὶ πρόχρηρος εἴ κτανῇ;
 ὀρέ μὴ τάσῃ· χώρῃ δ' ἔνθα περ κατέκτανες
 πατέρα τὸν ἄμῃον, ὡς ἐν ταῦτ' ὀθάνης.
 αἴγι ἢ παῖς ἀνάγκη τήνδ' ἐπὶ τὴν σέβην ἰδῆν,
 τὰ τ' ὄντα, καὶ μέλλοντα Πελοπίδων κακὰ.
 ὀρέ τὰ γούνα', ἐγώ σοι μάντις ἔμ' ἐπὶ τῶνδ' ἄκρος.
 αἴγι ἀλλ' ἔπατρώαν τὴν τέχνην ἐνόμπασας.
 ὀρέ πόλλ' ἀντιφωτῆς, ἡδ' ὁδὸς βραδύνεται.
 ἀλλ' ἔρφ'.
 αἴγι ὕψηλοῦ.
 ὀρέ σοὶ βαδίζεον πάρος.
 αἴγι ἢ μὴ φύγω σε.
 ὀρέ μὴ μὲν ἔν καὶ ἡδονὴν
 θάνης· φυλάξαι δῆ με τοῦτό σοι πικρὸς.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἡλέ ἐνδον· φίλης γὰρ προξένῃ κατήνυσαν·
 αἴγι ἥ καὶ θανόντ' ἠγγηλάν ὥς ἐτιτύμωσ;
 ἡλέ ἔκ· ἀλλὰ καὶ πέδῃ ξανὴ λόγῳ μόνον·
 αἴγι πάρες ἄρ' ἡ μὲν ὥστε καὶ μφανῇ μαθεῖν;
 ἡλέ πάρεσι δ' ἦτα· καὶ μάλ' ἄξιλος θέα·
 αἴγι ἥ πολλὰ χαίρειν μ' ἔστας ἔκ ἐωθότως·
 ἡλέ χαίροις ἄν, ἥ σοι χαρτὰ τυγχάνῃ τάδε·
 αἴγι σιγᾶν ἀνωγα, καὶ ναδὲ κινύει πύλας
 πᾶσιν Μυκηναίοισιν, Ἀργείοις θ' ὄραν·
 ὥς ἥ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κενᾶς πάρος
 ἐξήρετ', ἀνδρὸς τοῦδε νῦν ὀρῶν νεκρὸν,
 σὺ μὲν δέχεται τὰ μά· μὴ δὲ πρὸς βίαν
 ἐμοῦ κολασθῶ προστυχῶν, φύσῃ φρένας·
 ἡλέ καὶ δὴ τελεῖται τὰ π' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ,
 νῦν ἔχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρήπῃσιν·
 αἴγι ὦξ' αὖ, δέδορκα φάσ μ', ἀνὰ φθόγου μὲν ἔ
 πεπῶκός· ἥ δ' ἐπεσι Νέμεσις, ἔλέγω·
 χαλᾶτε πᾶν κάλυμ' ἅπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
 τὸ συγγενὲς τε καὶ π' ἐμοῦ θρήνων τύχη·
 ὀρέ αὐτὸς σὺ βάσας, ἔκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σὸν
 τὸ ταῦθ' ὄραν τε, καὶ προσηγορεῖν φίλος·
 αἴγι ἀλλ' οὐ παραινῆς, καὶ πιπῆσομαι· σὺ δὲ
 ἥ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταί μνήστρα, κάλε·
 ὀρέ αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπη·
 αἴγι οἱ μοι, τὶ λύσω·
 ὀρέ τίνα φοβῆ; τί ν' ἀγνοῆς;
 αἴγι τίνων πότ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις
 πέπῳ χ' ὀτλήμων·
 ὀρέ ἔ γὰρ αἰσθάνη πάλα
 ξῶν τοῖς θανῶσιν ἔνεκ' ἀνταδῆς ἴσα;
 αἴγι

Η ΛΕΚΤΡΑ

καλῶς, Ἀπόλλων' εἰ καλῶς ἐθέσπισε.
τέθνηκεν ἡ τάλαινα· μὴ κέ τ' ἐκφοβοῦ
μητρῶν ὥς σε λῆμ' ἄτιμά σ' ἔποτε.

Χο παύσαθε· λάνσω γὰρ
Αἴγιοθον ἐκ προδῆλου.

ἤλέ ὦ παῖδες, οὐκ ἄφορρον;
ἵσορ' αἰτέου
τὸν ἄνδρ' ἐφ' ὕμιν;
ἕτος ἐκ προασίου
χωρῇ γενηθῶς.

Χο βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα·
νῦν τὰ πρὶν εὐθέμενοι, τάδ' ὥς πάλιν.

ὀρέ θάρσ'· τελοῦμεν ἡ νοῆς.

ἤλέ ἔπ' γε νῦν.

ὀρέ καὶ δὴ βέβηκα.

ἤλέ τὰν θάδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί.

δὶ ὧτος ἂν παῦρά γ' ὥς

ἡπίως ἐννέπην,

πρὸς ἄνδρα τόνδ' εὐσμφέροι

λαθραῖον ὥς ὁρούσῃ πρὸς

δίκας ἀγῶνα.

ἄγι τίς διδενὺ μῶν πᾶ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,

ἕσφασ' Ὀρέσῃν ἡμιν ἀγγεῖλαι βίαν

λειοιπόθ' ἱππικῶσιν ἐν ναυαγίοις;

σέ τοι σέ κρίνω· καὶ σέ τὴν ἐν τῷ πάρος

χρόνῳ θρασείαν, ὥς μάλιστα σοι μέλιν

δοίμα· μάλιστα δ' ἂν κατ' εἰδῆαν φράσαι.

ἤλέ ἐξοίδα· πῶς γὰρ ἔχ'· συμφορὰς γὰρ ἂν

ἐξωθεν εἴην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.

ἄγι πᾶ δ' ἦτ' ἂν ᾔεν οἱ ξένοι· δίδασκέ με.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἡλέ ἡ μὲν, ἐς τάφον
 λέβητα κοσμεῖ· τῷ δ' ἐφέσκατον πέναι.
 χο σύ δ' ἐκτὸς ἤξας, πρὸς τί;
 ἡλέ φρουρήσουσ' ὅπως
 Αἰγιάδος μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω.
 κλυ αἶ αἶ αἶ αἶ· ἰὼ σέ γε
 φίλων ἔρι μοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλείαι.
 ἡλέ βοᾷ τις ἔνδον· ἔκ ἀκούετ' ὦ φίλαι;
 χο ἤκουσ' ἀνήκουσα δὴ
 σπανος, ὥστε φρίξαι.
 κλυ οἱ μοι τάλαιν'· Αἰγιάδε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς;
 ἡλέ ἰδοὺ μάλ' αὖθροῖ τις.
 κλυ ὦ τέκνον, ὦ τέκνον,
 οἰκτρετὴν τεκοῦσαν.
 ἡλέ ἀλλ' ἔκ ἐκ σέθεν
 ὤκτείρεθ' ἕτος, ἕθ' ὅ γε γεννήσας πατήρ.
 χο ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα· νῦν σε
 μοῖρα καθημερία φθίγγει.
 κλυ ὦ μοι· πέπληγμαι.
 ἡλέ πάσσον ἡσθένεος διπλήν.
 κλυ ὦ μοι μάλ' αὖθις.
 ἡλέ εἴ γάρ Αἰγιάδω θ' ὅμοῦ.
 χο τελοῦσιν ἀραί· ξῶσιν οἱ
 γὰς ὑποκήμενοι.
 πολὺ ῥ' ῥυτον γὰρ αἶμ' ὑπεξαίρουσι τῶν
 κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.
 ἡλέ καὶ μὴν πάρῃσιν οἶδε· φοινίᾳ δ' ἐχέρ
 σάξῃ θυηλῆς Ἀρεος· ἕθ' ἔχω λείγην
 Ορέσα, πῶς κυρεῖ.
 ὀρέ τὰν δ' ὁμοῖσι μὲν,

καλῶς,

ΗΛΕΚΤΡΑ

ἄλλοι σι, τούτων πλήσοιν μαχούμενοι.
 ὀρέει ἂν μακρῶν ἐθ' ἥ μιν ἔδ' ἐν ἄν λόγων
 Πυλάδῃ, τόδ' ἔη τοῦρρον· ἀλλ' ὅσον τάχος
 χωρῆν ἔσω, πατρῷα προσκύσανθ' ἔδῃ
 θεῶν, ὅσοι περ πρόπυλανάουσιν τάδε.
 ἡλέει ἄναξ Ἀπολλων, ἵλεως αὐτοῖν κλύει,
 ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν· ἥ σε πολλὰ δὴ
 ἄρ' ὦν ἔχημι, λιπαρῇ προὔσῃν χερί.
 νῦν δ' ὠλύκη Ἀπολλων ἐξ οἴων ἔχω,
 αἰτῶ· προπιτῶ· λίσσομαι· γενοῦ πρόφρων
 ἡ μὲν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλὰν μάτων.
 καὶ δ' εἴξον ἀνθρώποισι τὰ πῖτις μια
 τῆς δυνεβείας, δῖα δωροῦνται θεοί.

χρὶς ἴδεθ' ὅπου προέμεται
 τὸ δυνέριτον αἵμα φουσῶν Ἀρης.
 βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόσχοι
 μετὰδρο μοι κακῶν πανουργημάτων
 ἄφικτοι κύνες.
 ὥστ' οὐ μακρὰν ἐτ' ἀμμένει
 τοῦ μὲν φρενῶν ὄνηρον αἰωρούμενον.
 παρὰ γέται γὰρ ἐνέρων
 δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω σῖγας,
 ἀρχιόπλουτα πατρός εἰς ἐδράσματα,
 νεακόνητον αἵμα χερσὶν ἔχων.
 ὁ Μαιᾶς δὲ πάϊς
 Ἐρμῆς, ἐπάγῃ δόλον σκότη
 κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα κῆνέ τ' ἀμμένει.
 ἡλέει ὠφίλταται γυναικες, ἄνδρες αὐτίκα
 τελοῦσι τοῦρρον· ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε.

χρὶς πῶς δ' ἡ; τί νῦν πράσσουσιν;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὄρέ χαίρουσιν ἔν τούτοισιν, ἢ τίνες λόγοι.
 πα τελου μένων ἔποιμ' ἄν. ὥς δ' ἐνὺν ἔχθ,
 καλῶς τὰ κείνων πάντα καὶ τὰ μὴ καλῶς.
 ἦλέ τις ἕτος ἔς ἀδελφὴ πρὸς θεῶν φράσον.
 ὄρέ ἔχ' ἑξυνίγς;
 ἦλέ ἔδ' ἔς θυμὸν φέρω.
 ὄρέ ἐκ οἴθ' ὅτ' ἔμ' ἔδωκας ἴς χ' ἴρας ποτέ;
 ἦλέ ποίω· τί φωνῆς.
 ὄρέ ἔτ' ὅ φωνέων πέδον
 ὑπεξέπεμψεν σὴ προμινθῆα χερσίν.
 ἦλέ ἢ κείνος ἕτος, ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
 μόνον προσῶρον πισὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;
 ὄρέ ὅδ' ἐστ'· μή μ' ἔλεγχε πλῆθοςιν λόγοις.
 ἦλέ ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
 Ἀγαμέμνονος, πῶς ἦλθες· ἢ σὺ κείνος ᾗ,
 ὃς τόνδε καὶ μ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
 ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἡ δ' ἴσονδ' ἔχων
 ποδῶν ὑπὲρ ἐτῆμα· πῶς ἔτ' ἔτι πάλα
 ξυνῶν μ' ἔλθες· ἔδ' ἔφαινες· ἀλλὰ με
 λόγοις ἀπώλλυς, ἔρ' ἔχων ἡδ' ἴς ἐμοί.
 χαῖρ' ὦ πατέρ, πατέρα γὰρ ἴσορ' ἄν δοκῶ.
 χαῖρ'· ἴθι δ' ὥς μάλιστ' ἀνθρώπων ἐγὼ
 ἠχθῆρα, καὶ φίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
 πα ἀρκῆν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγου,
 πολλαὶ κυκλῶσιν νύκτες, ἡμέραι τ' ἴσαι,
 αἰ ταῦτά σοι δέξουσιν Ἡλέκτρα σαφῇ.
 σφῶν δ' ἐννέπω γε τοῖν παρεσῶτον, ὅτι
 νῦν καὶ ρὸς ἔρδην· νῦν Κλυταμνήστρα μόνη.
 νῦν ἕτις ἀνδρῶν ἐνδον· ᾗ δ' ἔφ' ἐξέετον,
 φροντίξεθ' ὥς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις
 ἄλλοι σι,

ΗΛΕΚΤΡΑ

ἥ τις μί᾽ σε τῆδ' ὀδῶ θανόντά τε,
 καὶ ξῶν τ' ἐσείδον; ἔργασαι δέ μ' ἄσκοπα.
 ὥστ' εἰ πάτήρ μοι ξῶν ἵκοιτο, μὴ κ' ἐτ' ἂν
 τέρας νομίξῃν αὐτὸ, πισεύῃν δ' ὄραν.
 ὅτ' ἔν τοι αὐτήν ἦ μιν ἐξ ἡμέρας ὀδόν,
 ἀρχ' αὐτὸς, ὥς σοι θυμός· ὥς ἐγὼ μόνη,
 ἔκ' ἂν δυσὶν ἡ μαρτον· ἡ γὰρ ἂν καλῶς
 ἔσωσ' ἐμαυτὴν, ἡ καλῶς ἀπωλόμην.
 ὀρέ σιγῇν ἐπὶ νῆσ', ὥς ἐπ' ἐξ ὀδῶ κλύω
 τῶν ἐνδοθεν χωροῦντος.
 ἦλέ ῥσι τ' ὦ ξένοι.
 ἄλλως τε καὶ φέροντες, οἳ ἂν ἔτε τις
 δόμων ἀπώσται, ἔτ' ἂν ἠοδείη λαβῶν.
 παῖ ὦ πλῆσσε μῶροι, καὶ φρενῶν τιτῶμενοι.
 πότερα παρ' ἔδ' ἐν τῷ βίου κήδεσθ' ἔτι,
 ἢ νοῦς ἐνεσιν ἔτις ὑμῖν ἐγγενής;
 ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
 τοῖσιν μεγίστοις ὄντες, ἔγινώσκετε.
 ἀλλ' ἄσπεθ μοῖσι τοῖσδε μὴ κύρουν ἐγὼ
 πάλαι φυλάσων, ἣν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις
 τὰ δρώμεν ὑμῶν πρόσθεν, ἢ τὰ σώματα.
 νῦν δ' ἀλάβαν τῶνδε προὔθ' ἐμην ἐγώ.
 καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων,
 καὶ τῆς ἀπλήσου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς,
 εἴσω παρέλθεθ', ὥς τὸ μὲν μέλλειν, κακὸν
 ἐν τοῖς τοιούτοις ἐς, ἀπὸ πλάγχθυ δ' ἄκ' ἐμὴ.
 ὀρέ πῶς ἔν' ἐχθ' τὰντῶνθεν ῥσιόντί μοι.
 παῖ καλῶς· ὑπάρχῃ γάρ σε μὴ γινῶναι τινα.
 ὀρέ ἡ γὰρ ὡς ὅς τι κεν ὡς τεθνηκότα.
 παῖ ἥς τῶν ἐν ἄδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὦν ἀνὴρ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὅδ' ἐσὺν βοᾷ κλύουσα τάλαινα.
 νῦν δ' ἔχω σε· προῦφάνης δὲ
 φιλτάταν ἔχων πρόσοφιν,
 ἅς ἐγὼ δ' ἂν ἐν κακοῖς λαβοίμαν.
 ὅρ' ἐτὰ μὲν περιανούντα τῶν λόγων, ἄφες·
 καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με,
 μήθ' ὡς πατρώαν κτῆσιν Ἀΐγιοδος δόμων
 ἀντλῇ· τὰ δ' ἐκχθῆ· τὰ δὲ διασπείρω μάτην.
 χρόνου γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξήρροι λόγος·
 ἅ δ' ἄρ' μόσφι μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ,
 σήμαιν'· ὅπου φανέντες, ἢ κεκρυμμένοι,
 γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ.
 ἕτως δ', ὅπως μήτηρ σε μὴ πιγνώσεται,
 παιδρῷ προσώπῳ, νῶκ' ἐπελθόντοιν δόμους·
 ἀλλ' ὡς ἐπ' ἅτῃ τῇ μάτην λελεχμένη,
 σέναξ'· ὅταν γὰρ ἀντυχίσωμεν, τότε
 χαίρειν παρέσαι καὶ γελᾶν ἐλευθέρως.
 ἢ λέ' ἀλλ' ὧ κασίγνηθ' ὧδ', ὅπως καὶ σοὶ φίλον
 καὶ τοῦ μὲν ἔσαι τῇδ'· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς
 πρὸς σοῦ λαβοῦσα, κούκ' ἐμὰς ἐκτῆσά μιν·
 κούδ' ἂν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ,
 αὐτὴ μέγ' εὐρεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἂν καλῶς
 ὑπηρετοίμην τῷ παρόντι δαίμονι.
 ἀλλ' οἶσθα μὲν τὰ νθένδε· πῶς γὰρ ἔ· κλύων
 ὅθ' ἔνεκ' Ἀΐγιοδος μὲν, ἔ κατὰ σέρας,
 μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἦν σὺ μὴ δέσῃς πόθ', ὥς
 γέλωτι παιδρὸν τοῦ μὲν ὀφείτῃ καίρα·
 μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐν τέτῃ κέ μοι·
 καὶ πῇ σ' ἐσείδον, ἔ ποτ' ἐκλήξω χαρὰς
 διακρυρρόῦσα· πῶς γὰρ ἂν κήξαι μ' ἐγὼ,

τάδε δ' ἵκαται χρόνος·
 μόλις γὰρ ἔχον ὦν ἐλεύθερον σῶμα·
 ὄρέξυμην καὶ γῶ· τοιγαροῦν σῶξου τόδε·
 ἤλέτ' ἰδρῶσα·
 ὄρέξω μὴ σ' ἵκαται, μὴ μακρὰν βούλου λίσσιν·
 ἤλέτις ὅν ἂν ἀξίαν γε σοῦ πεφηνότος
 μεταβάλῃ τ' ἂν ὥδε σιγὰν λόγων,
 ἐπὶ σ' ὦν ἀφράσως
 ἀέλπῃως τ' ἔσθ' ἰδον·
 ὄρέξω τὸτ' ἴδεις, ὅτε θεοὶ μ' ὥτρυναν μόλῃν·
 ἤλέξω φρασας ὑπερτέραν
 τὰς πάρος ἔτι χάριτος,
 εἴ σε θεὸς ἐπῶρσεν
 ἀμείτερα πρὸς μέλαθρα,
 δαίμονιον
 αὐτὸ τίθῃ μ' ἐγὼ·
 ὄρέξω τὰ μὲν, σ' ὅν ἂν χαίρουσαν εἰράσθην· τὰ δέ,
 δέδοικα λίαν ἡδονὴν νικῶ μένην·
 ἤλέξω χρόνῳ μακρῷ φιλόταταν ὅδ' ὅν
 ἐπαξιόσας ὥδε μοι φανῆναι,
 μή τί με πολύστονον ὥδ' ἰδῶν·
 ὄρέξω τὸ μὴ ποιήσω·
 ἤλέξω μὴ μ' ἀποστερήσῃς
 τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν μεθέσθαι·
 ὄρέξω ἢ κάρτα καὶ ἄλλοισι θυμὸν μὴν ἰδῶν·
 ἤλέξω ξυναιεῖς;
 ὄρέξω τί μ' οὐ·
 ἤλέξω φίλῃ, ἔκλυον ἂν
 ἐγὼ οὐδ' ἂν ἥλπισ' αὐδᾶν·
 ἔχον ὄργαν ἄναυδον·

ἦλέ ὦφθίγ' ἡμ' ἄρινον;
 ὀρέ μηκέτ' ἄλλοθεν πύθη.
 ἦλέ ἔχω σε χερσίν.
 ὀρέ ὥς τ' αὐλοῖπ' ἐχέσ' αἰεί.
 ἦλέ ὦφίλταται γυναικες, ὦ πολίτιδες,
 ὁρᾷ τ' Ὀρέσην τόνδε μηχαναῖσι μὲν
 θανόντα, γυνὴ δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον;
 Χο ὁρῶ μιν ὦ πάϊ, καὶ πῖ συμφοραῖσί μοι
 γενηθὸς ἔρπη δ' αἰκνυον ὁμμάτων ἄπο.
 ἦλέ ἰὼ γοναῖσωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων.
 ἐμόλετ' ἄρτίως.
 ἐφάρετ' ἥλβετ' ἦ δὲ θ' ὅς ἐχρήξετε.
 ὀρέ πάρεσμεν ἀλλὰ σὶ γ' ἐχουσα πρόσμενε.
 ἦλέ τίδ' ἔστιν.
 ὀρέ σιγᾶν ἄμηνον, μή τις ἐνδοθεν κλύη.
 ἦλέ ἀλλ' οὐ τὰν Ἀρτεμιν τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
 τόδε μὲν ἔποτ' ἀξιώσω τρέσαι,
 περιωὸν ἄχθος ἐνδον γυναικῶν ὄν αἰεί.
 ὀρέ ὄρα γε μὲν δ' ἡ, καὶ γυναιξὶν ὥς Ἀρης
 ἐνεσιν· αὖ δ' ἐξοῖσθα πηραβεῖσά που.
 ἦλέ ὅποιοι.
 ἀνέφελον ἐπέβαλες,
 οὐ ποτε καταλύσιμον,
 ὅδε ποτε λησόμενον
 ἀμέτερον
 ὅιον ἔφυ κακόν.
 ὀρέ ἐξοῖσθα καὶ ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσία
 φράξῃ, τότε ἔργων τῶνδε μεμνηῖσθαι χρεῖων.
 ἦλέ ὅπως ἐμοὶ
 ὅπως ἂν πρίποι παρῶν ἐννέπη

ΗΛΕΚΤΡΑ

ἡλέ μόνος βροτῶν νῦν ἰαθ' ἐποικτείρας ποτέ·
 ὀρέ μόνος γὰρ ἦκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακῶις·
 ἡλέ ὅθι ποθ' ἦμιν ξυγγενὴς ἦκας ποθέν;
 ὀρέ ἐγὼ φράσαι μ' ἂν, ἧ τὸ τῶνδ' ὄνουν πάρα·
 ἡλέ ἀλλ' ἐστὶν ὄνουν, ὥστε πρὸς πῖσας ἐρῆς·
 ὀρέ μέβες τόδ' ἄλλος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάβης·
 ἡλέ μὴ δ' ἦτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ ξέρε·
 ὀρέ πῆθου λέγοντι, καὶ χ' ἀμαρτήσῃ ποτέ·
 ἡλέ μὴ πρὸς γενέου, μὴ ξέλῃ τὰ φίλτατα·
 ὀρέ ἔφη μ' εἰάσῃ·
 ἡλέ ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν

Ορέσα, τῆς σῆς ἧ στήθεσσι ματαφῆς·
 ὀρέ ἄφῃ μαφώνῃ πρὸς δ' ἦκας γὰρ ὅσιν·
 ἡλέ πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν ὅθι κ' ἐνέω;
 ὀρέ ὅσοι προσήκη τήνδε προσφώνειν φάτιν·
 ἡλέ ὅπως ἄτιμός ἐμι τοῦ τεθνηκότος;
 ὀρέ ἄτιμος ὅδεός σου, τοῦτο δ' ὅχι σόν·
 ἡλέ εἴπερ γ' Ορέσου σῶμα βασιλεύω τόδε·
 ὀρέ ἀλλ' ὅκ' Ορέσου, πλὴν λόγῳ γ' ἦσκη μένον·
 ἡλέ τοῦ δ' ἐξ ἐκείνου τοῦ ταλαπύρου τάφος;
 ὀρέ ὅκ' ἐστ'· τοῦ γὰρ ζώντος ὅκ' ἐστ' τάφος·
 ἡλέ πῶς ἧκας ὦ πάι;
 ὀρέ φῶστος ὅδ' ἐν, ὦν λέγω·
 ἡλέ ἦ ξῆ γὰρ ἀνὴρ;
 ὀρέ εἴπερ ἐμψυχὸς γ' ἐγώ·
 ἡλέ ἦ γὰρ σὺ κείνος;
 ὀρέ τήνδε προσβλέψασά μου
 σφραγῖδα πατρός, ἐκ μαθ' ἧ σαφῆ λέγω·
 ἡλέ ὦ φίλτατον φῶς·
 ὀρέ φίλτατον· συμμάρτυρ'

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

= τούς γὰρ θανόντας ἔχ' ὀρώλυτον μένους.
 20 θνητοῦ πέφυκας πατρός Ηλέκτρα, φρόνη.
 θνητὸς δ' Ὀρέσης· ὥστε μὴ λίαν εἶνε.
 = Γᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ἐφάλεται παῖδ'·
 ὀρέ φῶ· φῶ· τί λείξω· ποίλογων ἀμυχάνων
 ἔλθω· κρατεῖν γὰρ οὐκ ἐτι γλώσσης ἀδένω.
 ἡλέ τί δ' ἔχεις ἄλλος· πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρῆς.
 ὀρέ ἥ σὸν τὸ κληνὸν εἶδος Ηλέκτρας τόδε;
 ἡλέ τόδ' ἔς' ἐκείνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.
 ὀρέ οἱ μοι ταλαίνης ἄρα τῆςδε συμφορᾶς.
 ἡλέ τί δ' ἡ ποτ' ὦ ξέν' ἀμφ' ἐμοὶ σένης τάδε.
 ὀρέ ὦ σῶ μ' ἀτίμως καὶ θέως ἐφθαρμένον.
 ἡλέ ἔτοι ποτ' ἄλλην ἢ μὲ δύσφην μείς ξένη.
 ὀρέ φῶ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.
 ἡλέ τί δ' ἡ ποτ' ὦ ξέν' ὦ δ' ἐπισκοπῶν σένης.
 ὀρέ ὥς ἔκ' ἄρ' ἦδ' ἔν τῶν ἐμῶν ἔδ' ἐν κακῶν.
 ἡλέ ἐν τῷ, δίδεγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων.
 ὀρέ ὀρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.
 ἡλέ καὶ μὴν ὄρᾶς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ὀρέ καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶν δέ τ' ἐχθρίῳ βλέπῃ;
 ἡλέ ὅθ' ἔνεκ' εἰ μὴ τοῖς φονῶσι σύντροφος.
 ὀρέ τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσὴ μὴνας κακόν.
 ἡλέ τοῖς πατρός· ἦ τα τοῖςδε δουλεύω βία.
 ὀρέ τίς γὰρ σ' ἀνάγκη τῆςδε προτρέψῃ βροτῶν;
 ἡλέ μήτηρ καλῆται, μητρί δ' ἔδ' ἐν ἐξισοί.
 ὀρέ τί δρωῶτα· πότερα χερσὶν, ἢ λυμῇ βίου;
 ἡλέ καὶ χερσὶ, καὶ λυμῇ, καὶ πᾶσιν κακοῖς.
 ὀρέ οὐδ' οὐ παρήξων, ἔθ' οὐ κωλύσων πάρα;
 ἡλέ ἔδ' ἦθ' ὅς ἦν γὰρ μοι, σὺ προύθηκας ἀποδόν.
 ὀρέ ὦ δύσποτ' μ', ὥς ὀρῶν σ' ἐποικτείρω πάλα.

Η ΛΕΚΤΡΑ

ἀνγλόμην ὥς εἰκὸς ἄβλιον βάρος.
 ἀλλ' ἐν ξένησι χερσὶ κηδυνθῆς τάλας,
 σμικρὸς προσήκης ὄγκος ἐν σμικρῷ κύντι.
 οἱ μοι τάλαινα, τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
 ἀνωφελήτου, τὴν, ἐγὼ θάμ' ἄμφι σοὶ
 πόνῳ γλυκῇ παρέχον· οὔτε γὰρ ποτε
 μήτρὸς σὺν ἦδα μᾶλλον ἢ καὶ μοῦ φίλος,
 ἔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφὸς,
 ἐγὼ δ' ἀδελφὴ σὴ προσκυδόμεν ἄγ.
 νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
 θανόντι σὺν σοί· πάντα γὰρ συναρπάσας
 θύελλ' ὅπως, βέβηκας· οἴχεται πατήρ·
 τέθνηκ' ἐγὼ σοι· φροῦδος αὐτὸς εἶθ' ἀνῶν·
 γελῶσι δ' ἐχθροί· μαίνεται δ' ὕφ' ἡδονῆς
 μήτηρ ἄμήτωρ· ἥς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
 φήμας λάβρα προῦπε μπεῖς ὥς φανούμενος
 τι μωρὸς αὐτός· ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχῆς
 δάμνων ὁ σὸς τε, καὶ μὸς, ἐξαφείλετο·
 ὅς σ' ὦδ' ἐμοι προῦπε μ' ἔνι φιλτάτης
 μορφῆς, ἀποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῇ·
 οἱ μοι μοι·
 ὦδ' ἐμας οἰκτρὸν· φᾶν· φᾶν·
 ὦδ' ἄγνοτάτας, οἱ μοι μοι,
 πεμφθῆς κελεύθους φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεις·
 ἀπώλεις δ' ἡτ' ὦ κασίγνητον κῆρα·
 τοι γὰρ, σὺν δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε εἶδος
 τὴν μηδ' ἐν, ἥς τὸ μηδ' ἐν· ὥς σὺν σοὶ κᾶτω
 ναίω τοιοπὸν· καὶ γὰρ ἡνίκ' ἦδ' ἄνω,
 ξὺν σοὶ μετῆχον τῶν ἴσων· καὶ νῦν ποθῶ
 τοῦ σου θανοῦσα μὴ' πολέπεισθαι τάφον·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὀρέ ἐκ δίδα τὴν σὴν κληδόν', ἀλλὰ μοι γέρων
 ἐφ' ᾧ τ' Ὀρέσου Στρόφιός ἀγγεῖλαι πέρι.
 ἢ λέ τίδ' ἐστὶν ὧ ξέν'. ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος.
 ὀρέ φέροντες αὐτῷ μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
 τάχ' εὐθιγόντος, ὥς ὄρας καὶ μίξομεν.
 ἢ λέ οἱ ἐγὼ τάλαίνα· τοῦτ' ἐκέν' ἤδη σαφὲς
 πρόχρηρον ἄχθος ὥς ἔοικε δέρμομαι.
 ὀρέ εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεσεῖων κακῶν,
 τόδ' ἄγχιος ἰαθὶ σῶμα τοῦ κήνου σέγον.
 ἢ λέ ὧ ξένε, δὸς νῦν πρὸς θεῶν ἔπερ τόδε
 κέκλυθεν αὐτὸν τάχος, ᾗς χεῖρας λαβῆν.
 ὅπως ἐμαυτὴν καί γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ,
 ξὺν τῇδε κλαύσω, καὶ ποδύρωμαι ποδῶ.
 ὀρέ δόθ', ἥ τις ἐστὶ προσφέροντις· ὅ γὰρ ὥς
 ἐν δυσμενέῃ γ' ὅσ' ἐπαιτῆται τάδε.
 ἀλλ' ἢ φίλων τις, ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.
 ἢ λέ ὦ φιλτάτου μνημῶνος ἀνθρώπων ἐμοί,
 τυχῆς Ὀρέσου λοιπόν· ὥς ἅπ' ἐλπίδων
 ὅχλῳ περ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμεν.
 νῦν μὲν γὰρ ὅδ' ἐν ὄντα βαστάζω χεροῖν.
 δόμων δ' ἐσ' ὧ πᾶλα μπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγὼ.
 ὥς ὠφελον πάροιθεν ἐκλιπῆν βίον,
 πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
 κλέψασα τᾶνδε, καὶ σωσάσθαι φόνου.
 ὅπως θανὼν, ἐκδοσὶ τῇ τόθ' ἢ μέρεα,
 τύμβου πατρώου κοινὸν εἰληχῶς μέρος.
 νῦν δ' ἐκ τὸς οἰκῶν, καὶ πὶ γῆς ἄλλης φυγὰς,
 κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχ' α.
 κοῦτ' ἐν φίλαισι χεροῖν ἢ τάλαν ἐγὼ
 λουτροῖς ἐκός μιν', ὅτε παμφλέκτου πυρὸς
 ἀγγλόμην

Η ΛΕΚΤΡΑ

Διδύμαν ἐλοῦσ' Ἐρινύν.

τίς ἂν ἔν' ἀπατρὶς ὧδε βλαστῇ.

» Οὐδέ τις τῶν ἀγαθῶν ξῶν κακῶς,

» Εὐκλεῖαν ἀλύναι θέλω

» Νῶνυμος ὦ πάϊ πάϊ.

ὥς καὶ σὺ πάγκλαυσον αἰ

ῶνα κοινὸν εἴλου,

τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα,

δύο φέρεν ἐνὶ λόγῳ,

σοφὰ τ' ἀρίστα τε πάς κεκλήσθαι.

ξῶς μοι καθύπερθε χερὶ,

καὶ πλούτῳ τῶν ἐχθρῶν, ὅσον

τῦν ὑπὸ χεῖρα νείεσθαι.

ἔπεισ' ἐφύρνηκα μοί

ῥα μὲν ἔκ' ἐν ἑσθλῇ

βεβῶσαν· ἀδὲ μίγισ' ἐβλασε,

νόμιμα, τῶνδε φερομένην

ἄριστα τᾶ Διὸς ἀσεβείᾳ.

οἶρε ἄρ' ὧ γυναικες ὀρθὰ τ' εἰσηκούσαμεν,

ὀρθῶς δ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρήσομεν;

χο τί δ' ἐξερευνᾷς, καὶ τί βουλευθῆς πάρος;

οἶρε Αἴγιοθον ἐνθ' ὥκηκεν ἰσορῶ πάλαϊ.

χο ἀλλ' ἀνθ' ἱκάνης, χ' ὠφράσας ἀξήμιος.

οἶρε τίς ἔν' ἀνύμων τοῖς ἔσω φράσθεν ἂν

ἡμῶν ποθὲν ἡν κοινόπουν παρουσίαν;

χο ἥ δ' εἰ τὸν ἀγχιστὸν γε κηρύαζεν χρεῶν.

οἶρε ἴθ' ὧ γύναι, δῆλωσον εἰσελθοῦς, ὅτι

Φωκεῖς ματάνουσ' ἄνδρες Αἴγιοθόν τινες.

ἡλέ οἱ μοι τάλαϊν· ἔδῃ ποθ' ἦς ἡκούσαμεν

φῆμης φέροντες ἐμφανῆ τε κμήρια;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

χρυ ἄπῃ μιτοίνυν ἔτε γὰρ σὺ τὰ μ' ἔπη
τολμᾷς ἐπαινεῖν, οὐτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.

ἢ λέ ἀλλ' ἔσιθ' ἔσσι μὴ μετέφομαί ποτε,
οὐδ' ἦν σφόδρ' ἰμείρουσα τυγχάνης· ἐπὶ

Πολλῆς ἀνόιας καὶ το θυράσθαι κενά.

χρυ ἀλλ' ἔσεωτῇ τυγχάνης δοκοῦσά τι
φρονεῖν, φρόνη τοιαῦθ'· ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
ἦδη βεβήκης, τὰ μ' ἐπαινέσης ἔπη.

χο τί τοὺς ἀνωθεν φρονιμωτάτους
οἰωνοὺς ἐσορώμενοι

τροφᾶς κηδομένους, ἄφ' ὧν
τε βλαστῶσιν, ἄφ' ὧν τ' ὄνησιν ὄρω

σι, τὰ δ' ἔκ ἐπίσας τελοῦμεν;

ἀλλ' ἔμὰ τὰν Διὸς ἀσραπὰν,

καὶ τὰν ἑρμῆαν θέμιν,

δαρὸν ἔκ ἀπόνητοι.

ὦ χθονία βροτῶσι φάμα,

κατά μοι βόασον οἰκτρὰν

ὅπα τοῖς ἐνερθ' Ἀτρείδαις,

ἀχόρουτα φέρουσ' ὀνείδη.

ὅτι σφίσιν ἦδη τὰ μὲν ἐκ δόμων,

νοσεῖ· τὰ δ' ἐπὶ τέκνων,

διπλὴ φύλοπις ἔκ ἐξί

σοῦται φιλοτασίῳ διαίτῃ.

πρόδοτος δ' ἐμὸν σαλόν

Ἠλέκτρα τὸν αἰ πατρὸς

δηλαῖα σεγάχουσ', ὅπως

ἀπανόδυντος ἀνδρῶν

ἔτε τι τοῦ θανόντος προμηθῆς,

τότε μὴ βλέπῃν ἐτόίμα.

ΗΛΕΚΤΡΑ

- τοῦργον τόδ' ὅ γάρ δ' ἡ κενὸν γ' ἀφήσομεν.
- χρυ φῶ· ἦθ' ὠφελος τοιάδε τὴν γνώμην, πατὴρ
 θνήσκοντος ἔναι, πάντα γὰρ κατηργάσω.
 ἡλέ ἀλλ' ἦν φύσιν γε· τὸν δ' ἐ νοῦν, ἥστων τότε.
- χρυ ἄσκη τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένῃν.
 ἡλέ ὥς ὅχι συνδράσουςα νοθετεῖς τάδε;
- χρυ ἦ κὺς γὰρ ἐγγυρῶντα, καὶ πράγην κακῶς.
 ἡλέ Ζηλώσε τοῦ νοῦ, τῆς δ' ἐ δολίᾳς συγῶ.
- χρυ ἀνέξομαι κλύουσα, χ' ὥταν αὐλέγῃς.
 ἡλέ ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ μάθῃς τόδε.
- χρυ μακρὸς τὸ κρῖναι τὰντα χ' ὠλοῖτος χρόνος.
 ἡλέ ἀπελθε· σοὶ γὰρ ὠφέλησις ὅκ' ἐνι.
- χρυ ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθησις ὅκ' ἐνι.
 ἡλέ ἐλθοῦσα, μητρὶ τὰντα πάντ' ἐξέπεσῃ.
- χρυ ὅδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρωσ' ἐγώ.
 ἡλέ ἀλλ' οὖν, ἐπίσω γ' οἱ μ' ἀτιμίας ἄγῃς.
- χρυ ἀτιμίας μὲν οὐ, προμηθείας δὲ σοῦ.
 ἡλέ τῷ σῶδ' ἰκαίω δ' ἦτ' ἐπιασέσθαι με δῖ;
- χρυ ὅταν γὰρ αὐφρονῇς, τόθ' ἡ γήση σὺν νῶν.
 ἡλέ ἦ δ' ἔνδον αὐλέγουσιν, ἐξαμαρτάνῃν.
- χρυ εἰρηκας ὀρθῶς ὥσ' ἐν πρόσκεισαι κακῶ.
 ἡλέ τίδ'· ὅ δ' οὐκ ἔστιν αὐτὰ σὺν δίκη λέγῃν;
- χρυ Ἀλλ' ἐστὶν ἐνθα χ' ἡ δίκη βλάβην φέρῃ.
 ἡλέ τοῦτοισ' ἐγὼ ξῆν τοῖς νόμοις ὅ βούλομαι.
- χρυ ἀλλ' εἰ ποιήσῃς τὰντ', ἐπαινέσῃς ἐμέ.
 ἡλέ καὶ μὴν ποιήσω γ', ὅδ' ἐν ἐκπλαγείσά σε.
- χρυ καὶ τοῦτ' ἀληθές ὅδ' ἐν βουλῇσιν πόλιν;
 ἡλέ βουλῆς γὰρ ὅδ' ἐν ἐστὶν ἐχθρὸν κακῆς.
- χρυ φρονεῖν ἔοικας ὅδ' ἐν, ὧν ἐγὼ λέγω.
 ἡλέ πάλα δ' ἐδοκται τὰντα, κούριωσί μοι.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 20 ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία
 καὶ τῷ λίσσονται, καὶ κλύοντι σύμμαχος.
 χρυ καὶ πρὶν γε φωνῇν ὠκυθαῖνες, ἡ φρενῶν
 ἐτύγχαν' αὐτὴ μὴ κακῶν, ἐσώξετ' ἂν
 τὴν ἀλάβραν, ὥς περ ὕχὶ σώζεται.
 ποῖ γὰρ ποτ' ἐμβλέψασα, τοῖσ' τον θράσος
 αὐτὴ θ' ὀπλίξῃ, καὶ μὴ ὑπηρετῇν καλεῖς.
 ὅκ' εἰσορᾷς; γυνὴ μὲν, οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς.
 σθένος δ' ἔλαβον τῶν ἐναντίων χερί.
 δάμων δὲ, τοῖς μὲν, ἀντυχὴς καὶ ἡ μέραν,
 ἡ μὲν δ' ἀπορρεῖ, καὶ πὶ μὴδ' ἐρχεται.
 τίς ὅν τοῖσ' τον ἀνδρα βουλεύων ἔλθῃ,
 ἄλυτος αὐτὴς ἐξαπαλλαχθήσεται.
 » Οὐ κακῶς πράσσοντε, μὴ μείζω κακὰ
 » Κτησώμεθ', ἥ τις τοῦ σδ' ἀκούσεται λόγους.
 » Λύγ' γὰρ ἡ μᾶς ὕδ' ἐν ὕδ' ἐπωφελῇ
 » Βάξιν καλὴν λαβόντε, δυσκλεῶς θανεῖν.
 » Οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθισον, ἀλλ' ὅταν θανῇ
 » Χρήζων τις, ἥτα μὴ δὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν.
 ἀλλ' ἀντιάξω πρὶν πανωλέθρους τοπᾶν
 ἡ μᾶς τ' οἰεσθαι, καὶ ξερε μῶσαι γένος,
 κατέχευε ὀργήν· καὶ τὰ μὲν λελεχμένα,
 ἄρ' ῥητ' ἐγὼ σοὶ κατέλῃ φυλάξομαι.
 αὐτὴ δὲ νῦν χεῖς· ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
 σθένουσα μὴδ' ἐν, τοῖς κρατοῦσιν ἡμάθῃν.
 20 Γείθου· προνοίας ὕδ' ἐν ἀνθρώποις ἔφυ
 » Κέρδος λαβῇν ἁμείνον, ὕδ' ἐν οὐ σοφοῦ.
 ἢ λέ ἀπροσδοκίτον ὕδ' ἐν ἥρηκας· καλῶς
 δ' ἡδ' ἐν σ' ἀπορρεῖφουσιν ἀ' πηγυλλόμην.
 ἀλλ' αὐτοχρεῖ μοι μόνῃ τε δρασίον

τοῦρρον

ΗΛΕΚΤΡΑ

πλούτου πατρῶν κτῆσιν ἐστὴν μένη·
 πάρεστι δ' ἄλγῃ, ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
 ἄλεκτρα γηράσκησαν, ἀνυμέναιά τε·
 καὶ τῶνδε μέντοι μνηεὶ ἐλπίσης ὅπως
 τάνεξή ποτ', ὅ γάρ ῥ' ἄβουλος ἐς ἀνὴρ
 Αἰγιάδος, ὥστε σὸν ποτ' ἢ καὶ μὸν γένος
 βλασβεῖν ἴασαι, πῃ μονὴν αὐτῷ σαφῇ·
 ἀλλ' ἢν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βουλόμασι,
 πρῶτον μὲν δύσέβραν ἐκ πατρὸς κάτω
 θανόντος οἴσῃ, τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
 ἔπειτα δ' ὥσπερ ἐξέφυς ἐλουθέρα,
 καλῇ τολοιπὸν, καὶ γάμων ἐπαξίῳν
 τάνεξῃ· Φιλῆι γάρ πρὸς τὰ χερσὶν ἅς ὄρῃν·
 λόγῳ γε μὴν ὀκλήσαν ὅχ' ὄρεται ὅσιν
 σαυτῇ τε καὶ μοῖ προσηλαῖς παθεῖσ' ἐμοί;
 τίς γάρ ποτ' ἄσπῳν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν,
 τοιοῖσδ' ἐπαίνοισι ὅχ' ἰδεῖσθαι.
 ἴδεσθε τῷδε τῶ κασιγνήτῳ φίλοι,
 ὦ τὸν πατρῶν ὄικον ἐξεσωσάτην·
 ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς ὅ βεβηκόσιν ποτὲ,
 ψυχῆς ἀφελήσαντε, προὔσήτην φόνον·
 τούτῳ φιλῆν χρεὶ· τῷδε χρεὶ πάντας σέβειν·
 τῷδ' ἐνθ' ἑορταῖς, ἐν τε πανδῇ μὴ πόλῃ,
 τι μᾶν ἅπαντας ἔνεκ' ἀνδρείας χρεῶν·
 τοιαῦτά τοι νῦν πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
 ξώσαιν, θανούσαιν θ', ὥστε μὴ κλιπεῖν κλέος·
 ἀλλ' ὦ φίλη, πείσῃτι· συμπόνει πατρί·
 σύγκα μὲν ἀδελφῷ· παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ·
 παῦσον δ' ἐσαυτήν, τοῦτο γινώσκουσ', ὅτι
 Ζῆν ἀέχρὸν αἰχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

χρυ οἱ μοι τάλαϊνα· τοῦ, γὰρ ἀνθρώπων πότ' ἦν
 τὰ πολλὰ πατὴρ πρὸς τάφον κτερίσματα.
 ἢ λέ οἶμαι μάλισ' ἐγώ γε τοῦ τεθνηκότος
 μνη μὲν Ὀρέσου ταῦτα προᾶναι τινα.
 χρυ ὦ δυστυχὴς· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
 τοιούσδ' ἔχουσ', ἔσπυλον, ἔκ' ἔδ' ἄρα
 ἴν' ἡμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν ὅθ' ἰνόμην,
 τὰ τ' ὄντα πρόθεν, ἄλλα θ' ἀρίστω κακὰ.
 ἢ λέ ὅπως ἔχουσιν ταῦτ'· ἐὰν δέ μοι πιθῇ,
 τῆς νῦν παρούσης τι μόνῃς λύσης βάρους.
 χρυ ἢ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ;
 ἢ λέ ἔκ' ἐσθ' οὐκ εἶπον· ἔγὰρ ὦδ' ἄφρων ἔφυν.
 χρυ τί γὰρ κελύγεις, ὦν ἐγὼ φερέγγυος.
 ἢ λέ τλήναι σε δρῶσαν, ἅν' σ' ἐγὼ παραινέσω.
 χρυ ἀλλ' εἴ τις ὠφέλῃ γ', ἔκ' ἀπώσομαι.
 ἢ λέ ὄρα· Γόνου τοι χωρὶς, οὐδὲν ἀντυχῆ.
 χρυ ὄρω· ξυνοίσω πᾶν ὅσον περ' ἀν' ὀφείλω.
 ἢ λέ ἄκουε δὴ νῦν ἢ βεβούλουμαι τελεῖν.
 παρούσιαν μὲν οἶδα καὶ σὺ που φίλων,
 ὡς ὅτις ἡμῖν ἐστίν, ἀλλ' ἄδης λαβὼν,
 ἀπέστειλε, καὶ μόνον ἀλείμμεθον.
 ἐγὼ δ' ἔως μὲν τὸν κασίγνητον βίω
 βάλλοντά τ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
 φόνου πότ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός.
 νῦν δ' ἡνίκα ἔκ' ἐστίν, ἥς σέ δ' ἡ βλέπω,
 ὅπως τὸν αὐτόχαρα πατρώου φόνου,
 ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσης κτανεῖν
 Αἴγιοθον· ὅθεν γὰρ σε δ' ἡ κρύπτειν μ' ἔτι.
 ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος· εἰς τίν' ἐλπίδων
 βλέψωσ' ἔτ' ὀρθήν· ἢ πάρεστι μὲν σῖνδην,
 πλου

ΗΛΕΚΤΡΑ

τύμβον προσῆρπον ἄανον· ἐχάτης δ' ὀρῶ
 πυρᾶς νεωρῇ βόσρυχον τετμημένον·
 καὶ θύς τάλαιν ὥς ῥ' ἴδον, ἐμπαίγ' τί μοι
 ἔλγῃ σύνηβες ὅμμα φιλάτου βροτῶν
 πάντων ὀρέσου τοῦθ' ὀρᾶν τεκμήριον·
 καὶ χερσὶ βαστάσασα, δυσφίμῳ μὲν ἔ,
 χαρᾶ δὲ πίμπλη μ' αὐθὺς ὅμμα δακρύων·
 καὶ νῦν θ' ὁμοίως, καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι,
 μή του τόδ' ἀλλάϊσ' μαπλὴν κήνου μολεῖν·
 τῷ, γὰρ προσήκη πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε·
 καὶ γὼ μὲν ἔκ' ἔδρασα τοῦτ' ἐπίσταμαι,
 ἔδ' αὖ σύ· πῶς γὰρ, ἦ γε μὴ δὲ πρὸς θεοὺς
 ἔξ' ἐς ἀκλαύσῃ τῆς δ' ἀποσῆναι σέχης·
 ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς, ἔθ' ὀνοῦς φιλῇ
 τοιαῦτα πράσσεν, ἔτε δ' ὥσ', ἐλάνθανεν·
 ἀλλ' ἐς ὀρέσου ταῦτα τὰ πίτ' ἰμια·
 ἀλλ' ὦ φίλη, θάρσυνε, τοῖς αὐτοῖσί τοι
 ἔκ' αὐτὸς αἰεδαίμωνων παρασατῇ·
 νῶν δ' ἦν τὰ πρόαθεν συγνός· ἡ δ' ἐν νῦν ἴσως
 πολλῶν ὑπάρξῃ κῆρος ἡμέρα καλῶν·
 ἡλέ φῶ τῆς ἀνόιας· ὥς σ' ἐποικτείρω πάλαι·
 χρυ τί δ' ἔστιν· οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
 ἡλέ ἔκ' οἷα δ' ὅποι γῆς, ἔδ' ὅποι γνώμης φέρῃ·
 χρυ πῶς δ' ἔκ' ἐγὼ καὶ τοῖδ' ἀγ' ῥ' ἴδον ἐμφανῶς;
 ἡλέ τέθνηκεν ὦ τάλαινά· τὰ κείνου δέ σοι
 σωτήρι, ἔρρ'· μὴ δὲν ἐς κῆνον γ' ὄρα·
 χρυ οἱ μοι τάλαινά· τοῦ, τὰ δ' ἡκουσας βροτῶν;
 ἡλέ τοῦ πλησίον παρόντος ἡνὶ κ' ὥλλυτο·
 χρυ καὶ ποῦ σιν ἔστος; θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται·
 ἡλέ κατ' οἶκον, ἡδὺς, ἔδ' ἐκ' μητρὶ δυσχερὴς·

ἔτε γόων παρ' ἡμῶν.

Χρυ ὑφ' ἡδονῆς τοι φιλτάτη δ' ἰώκομαι,
τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχῃ μολεῖν.
φέρω γὰρ ἡδονάς τε, καὶ ἀπαυλάν, ὦν
πάροιθεν εἶχες, καὶ κατέσενες κακῶν.

ἡλέ πόθεν δ' ἂν ἄνθρωποις τῶν ἐμῶν σὺ τι μάτων
ἄρηξιν, οἷς ἴασιν ἢ ἔνεσ' ἰδῆν.

Χρυ πάρες Ὀρέσῃς ἤ μιν· ἰδοὶ τοῦτ' ἐμοῦ
κλύουσ' ἐναργῶς ὥς περ ἑσποράς ἐμέ.

ἡλέ ἀλλ' ἢ μέμνηας ὦτάλαινα, καὶ πὶ τοῖς
σαυτῆς κακοῖσι, καὶ πὶ τοῖς ἐμοῖς γέλας;

Χρυ μὰ τὴν πατρώαν ἐστὶν, ἀλλ' ἔχ' ὕβρη
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκείνον ὥς παρόντα νῶν.

ἡλέ οἱ μοι τάλαινα· καὶ τί νος βροτῶν λόγον
τόνδ' ἔσκακούς σε, ὥδε πισεύεις ἄγαν.

Χρυ ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμῆ τε κοῦκ' ἄλλου σαφῆ
σι μὲν ἰδοῦσα, τῷ δ' ἐπιστεύω λόγῳ.

ἡλέ τίν' ὦτάλαινα ἰδοῦσα πίστιν· ἐς τί μοι
βλέψασα, θάλπη τῷ δ' ἀννηκῆσθαι πυρί.

Χρυ πρὸς νῦν θεῶν ἀκουσον· ὥς μάθοῦσά μου
τοιοῦτον, ἢ φρονούσαν ἢ μωρὰν λέγεις.

ἡλέ σύ δ' ἔν λέγ', ἥ σοι τῷ λόγῳ τίς ἡδονή.

Χρυ καὶ δὴ λέγω τοι πᾶν, ὅσον κατὰ δόμην.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατὴρ ἀρχαῖον τάφον,
ὄρω κολώνης ἐξ ἀκρας νεορρύτους
πηγάς γάλακτος· καὶ περιστῆν κύκλῳ
πάντων ὅς ἐστιν ἀνθέων θήκη πατρός.
ἰδοῦσα δ', ἔχον θαῦμα· καὶ περισκοπῶ
μή που τίς ἢ μὴν ἐγγὺς ἐγχρίπη βροτῶν.
ὥς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδεκρόμην τόπον,

τύμβη

ΗΛΕΚΤΡΑ

ἦλέ ἐ'· ἰώ.

χο πάμψυχος ἀνάσσει.

ἦλέ φῶ.

χο φῶ δ' ἦτ'· ὀλοά γάρ.

ἦλέ ἐδάμνη;

χο νάε.

ἦλέ οἶδ' οἶδ'· ἐφάνη γάρ

μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν

πένθει· ἐμοῖδ' ὅτις ἐτ' ἔσθ'· ὅς

γὰρ ἐτ' ἦν,

φροῦδος ἀναρπαθεῖς.

χο δηλαῖα, δηλαῖων κυρεῖς.

ἦλέ κ' ἄνω τοῦδ' ἵστωρ ὑπέρῃστωρ,

πανσύρτῳ παμμήνῳ πολλῶν

δγνῶν, συγνῶν τ' ἀχέων.

χο ἴδομεν ἄθροός.

ἦλέ μή με νῦν μηκέτι

παραχάσσει ἴν' ὅ.

χο τί φῆς· αὐδᾶς δ' ἐπόιον.

ἦλέ πάργσιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων,

ἀνπατριδᾶν τ' ἄρωγόν.

χο πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος.

ἦλέ ἦ καὶ χαλαργόις ἐν ἀμίλλαις

ἔτως ὡς κ' ἦν ὀνυκάνῳ

τμητοῖς ὀλκοῖς ἐγκύρσαι;

χο ἄσκοπος ἀλώβη.

ἦλέ πῶς γὰρ ἔκ'· ἡ ξένος

ἄτερ ἐμᾶν χερῶν.

χο παπαί.

ἦλέ κ' ἐκινθην ὅτε τοῦ τάφου ἀντιάσας,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

κα' μοῦ ταλάνης· νῦν δὲ, ποῖ μεχρὴ μολῶν·
 μόνη γὰρ ἔμι· σοῦ τ' ἀπεσπρημένη,
 καὶ πατρός ἦδη, δὴ με δουλεύειν πάλιν,
 ἐν τοῖσιν ἐχθίσουσιν ἀνθρώπων ἐμοί,
 φοναῦσι πατρός· ἄρα μοι καλῶς ἔχῃ;
 ἀλλ' οὔτι μὲν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
 ξύννοικος ἔασο μ'· ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλην
 παρῆσ' ἐμαυτὴν, ἄφιλος ἀναῶβιον·
 πρὸς παῦτα, καὶ νέτω τις, ἥ βαρύνεται
 τῶν ἐνδον ὄντων· ὡς χάρις μὲν ἦν κτάνη,
 λύπη δ' ἄν ξῶ· τοῦ βίου δ', ὅδε πόθος·

χο ποῦ ποτὲ κεραινοῖδ' ἰός, ἢ ποῦ φαίθων
 ἄλιος εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες,
 κρύπτουσιν ἐκκηλοι·

ἡλέ ἐξ, αἰ· αἰ·

χο ὦ πά τι δακρύεις·

ἡλέ φῶ·

χο μηδ' ἐν μέγ' αὔσης·

ἡλέ ἀπολῆς·

χο πῶς·

ἡλέ εἰ τῶν φανερώς οἱ

χο μένων ἐς αἰῖδαν

ἐλπίδ' ὑποίσσης κατ' ἐμοῦ

τακομένας,

μᾶλλον ἐπεμβάσῃ·

χο οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων

χρυσοδέτοις

ἔρμεσι κρυφθέντα

γυναικῶν ἀπάταις·

καὶ νῦν ὑπὸ γαίης·

ΗΛΕΚΤΡΑ

χρόνος δ' ἴητέ μ' αἰὲν ὥς θανούμην·
 νῦν δ' ἡμέρ' ἀγὰρ τῆς, ἀπὴλλαχμαι φόβου·
 πρὸς τῆς δ' ἐκφρονῶ· ἦ δὲ γὰρ μείζω βλάβη
 ξύνοικος ἦν μοι, τοῦ μὲν ἐκπίνουσ' ἄλ-
 φυτῆς ἀκρατον αἶμα· νῦν δ' ἐκπλάου
 τῶν τῆς δ' ἀπὸ γλῶσσιν ἐκφρονέω μεν-
 ἡλέ οἱ μοι τάλαίνα· νῦν γὰρ οἱ μῶσαι πάρα
 Ορέσα τὴν σὴν ξυμφορὰν· ὅθ' ὦδ' ἔχων,
 πρὸς τῆς δ' ὑβρίξῃ μητρός· ἄρ' ἔχῃ καλῶς;
 κλυ ὅτοι σὺ· κείνος δ' ὥς ἔχῃ, καλῶς ἔχῃ·
 ἡλέ ἀκούε Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως·
 κλυ ἤκουσεν ὧν δ' ἔχῃ, καὶ πεκύνρωσεν καλῶς·
 ἡλέ ὑβρίξε· νῦν γὰρ ἀτυχοῦσα τυγχάνῃς·
 κλυ ἔκουν Ορέσης καὶ σὺ, παύσετ' ἀντάδ'·
 ἡλέ πεπαύμεθ' ἡμῶς· ὅπως σε παύσομεν·
 κλυ πολλῶν ἀν' ἡμοῖς ὥξεν ἄξιος τυγχάνῃς,
 ἣ τήνδ' ἐπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς·
 παι ἔκ' ἄποσείχοι μ' ἀν', εἰτά δ' αὖ κῦρ' εἴ·
 ἡλέ ἡκισ'· ἐπεὶ περ ὅτ' ἐμὲ καταξίως
 πράξῃς, ὅτε τῷ πορούσαντος ξένου·
 ἀλλ' εἴσιθ' ἴσω· τήνδ' εἰ δ' ἐκτοσθεν βοᾷν
 εἰατάθ' αὐτῆς, καὶ τὰ τῶν φίλων κακά·
 ἡλέ ἄρ' ὅ μιν ὥς ἀλγοῦσα κῶδυνώμεναι
 δεινῶς δακρῦσαι, καὶ πικρῶς δακρῦσαι
 τὸν ἥδ' ἡ δούσην ὥδ' ὀλωλότα;
 ἀλλ' ἐγγεῶσα, φρεῖδος· ὡτάλαιν' ἐγώ,
 Ορέσα φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας θανάων·
 ἀποσπᾶσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχῃ φρενὸς,
 αἶμοι μόναι παρήσαν ἐλπίδων ἔτι,
 σὲ πατρὸς ἡξεν ὧντα τί μωρόν ποτε,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

φορού μένος πρὸς ἑσθας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
 σκέλη προφάνων· ἐστὲ νιν διφρηλάτας
 μόλις καταχέθοντες ἱππικὸν δρόμον,
 ἔλυσαν αἵματι τὸν ὥστε μηδ' ἐνα
 γυνῶνα φίλων ἰδόντ' ἀν' ἀθλιὸν δέμας.
 καὶ νιν πυρᾷ κήαντες ἄνθους, ἐν βραχὺ
 χαλκῷ μέγιστον σῶμα, δολαίαν ἀποδοῦ
 φέρονσιν ἄνδρες φωνέων τεταγμένοι,
 ὅπως πατρώας τύμβον ἐκλάχοι χθονός.
 τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν· ὥς μὲν ἐν λόγοις,
 ἀλγυνά· τοῖς δ' ἰδοῦσιν οἵ περ ἴδομεν,
 μέγιστα πάντων, ὧν ὅπως ἔγωγε κακῶν.
 χο φῶ, φῶ· τὸ πᾶν δὴ δεσπότασι τοῖς πάλαι,
 πρόρριζον ὥς ἔοικεν ἐφθαρταί γένος.
 κλυ ὦξ' αὖ· τί ταῦτα· πότερον ἀντυχὴ λέγω,
 ἢ δυνάμειν, κέρδι δέ· λυπηρῶς δ' ἔχθρ,
 εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώξω κακῶς.
 παι τίδ' ὦδ' ἄθυ μείσῳ γύναι τῶν νῦν λόγῳ.
 κλυ δυνὸν τὸ τί κτην ἐστίν· ἔδ' ἔγὰρ κακῶς
 πάχοντι, μῖσος ὧν τέκη προσγίνεται.
 παι μάτην ἄρ' ἢ μείσῳ ἔοικεν ἥκομεν.
 κλυ ἔτοι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις,
 εἰ μοι θανόντος τίς ἔχων τέκμηρια
 προσήλθες· ὅστις τῆς ἐμῆς τύχης γεγώς,
 μαστῶν ἀποσὰς, καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
 ἀπεξενῆτο· καὶ μ' ἐπεὶ τῆς δὲ χθονὸς
 ἐξῆλθεν, ἔκ' ἐτ' εἶδεν· ἐγκαλῶν δέ μοι
 φόνους πατρώους, δειν' ἐπιπέλῃ τελέῃ.
 ὥστ' ἔτε νυκτὸς ὕπνον, ἔτ' ἐξ ἡμέρας,
 ἐμὲ σε γὰρ γνῆδ' ἔδ' ἔδ'· ἀλλ' ὁ προσατῶν

σφραῖον ἵππον, ἔργε τὸν προσκήμενον· τοῖς
 καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἔσασαν δίφροι·
 ἔπητα δ' Ἀλκίνοος ἀνδρὸς ἄσμοι
 πῶλοι βία φέρουσιν· ἐκ δ' ὑποστροφῆς
 τελοῦντες ἔκτον ἔβδον ἄντ' ἡδὴ δρόμον,
 μέτω πασυμπάουσι βαρκαίοις ὄχοις·
 κἀντ' αὖθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ,
 ἔθραυε, κἀνέπιπτε· πᾶν δ' ἐπὶ πλατο
 νχωγίων Κριαῖον ἱππικῶν πέδον·
 γνοὺς δ' οὐκ Ἀθητῶν δηγὸς ἠνιοσρόφος,
 ἔξω παραπῶς, κἀνακωχὴς, τάρῃς
 κλυδῶν ἐφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον·
 ἤλαυνε δ' ἔχματος μὲν, ὑστέρας δ' ἔχων
 πῶλους Ορέτης, τῷ τέλῃ τίσιν φέρων·
 ὁ δ' ὡς ὄρᾳ μόνον νιν ἐλληλγμμένον,
 ὅξυν δ' ὠπτων κέλαδον ἐν σήσας βοᾷς
 πῶλοις, διώκῃ· κἄξιώσαντες ξυζᾶ,
 ἤλαυνέτην, πῶτ' ἄλλος ἄλλοθ', ἄτερος
 κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων·
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλῆς δρόμους
 ὠρθοῦθ' οἰκλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
 ἔπητα, λύων ἠνίαν ἀριστεράν
 καμπίοντος ἵππου, λαμβάνῃ σῆλην ἄκραν
 πάσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χυόας,
 κἄξ' ἀντύγων ὠλισθε· σύν δ' ἐλίσσεται
 τμητοῖς ἱμάσι· τοῦ δ' ἐπὶ πόντος πέδῳ,
 πῶλοι διεσπάρησαν ἄς μίσον δρόμον·
 στρατὸς δ' ὅπως ὄρᾳ νιν ἐκπεπλωκότα
 δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν,
 οἱ ἔργα δράσας, οἷα λαγχάνῃ κακῇ·

τούτων ἐνεγκὼν πάντα τὰ πινίκια,
 ὠλβίξετ', ἀργῆος μὲν ἀνακαλούμενος,
 ὄνομα δ' Ὀρέσης· τοῦ τὸ κλητὸν Ἑλλάδος.
 Ἀγαμέμνονος φράσαι μ' ἀγείραντος ποτε.
 καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'· ὅταν δέ τις θεῶν
 Βλάπῃ, δύναιτ' ἂν ὕδ' ἂν ἰχθύων φυγεῖν.
 κῆνος γὰρ ἄλλης ἡ μέρας, ὅθ' ἰππικῶν
 ἦν, ἡλίου τέλλοντος, ὠκύπους ἄγων,
 εἰσῆλθε πολλῶν ἀρματηλατῶν μετὰ.
 ᾧ δ' ἦν ἀχαιός· εἰς ἀπὸ Σπάρτης· δύο
 λύβιες ξυρωτῶν ἀρμάτων ἐπιστάται.
 καὶ κείνος ἐν τούτοισι, θεσσαλὰς ἔχων
 ἵππους ὁπέμπος· ἕκτος, ἐξ Αἰτωλίας
 ξανθαῖσι πώλοισι· ἑβδόμος, μάγνης ἀνὴρ.
 ὅδ' ὄσδοος, Λαόνικπος Αἰνῶν γένος.
 ἕνατος, Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἀπὸ.
 βοιωτὸς ἄλλος δέκατον ἐκκληρῶν ὄχον·
 πάντες δ' ὅθ' αὐτοὺς οἵ τε ταχόμενοι βραβεῖς
 κλήροισι ἐπῆλαν, καὶ κατέστησαν δίφρους,
 χαλκῆς ὑπαίσταλι γῆρος ἤξαν· οἳ δ' ἅμα
 ἵπποις ὁμοκλήσαντες, ἡνίας χερσὶν
 ἔσφσαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμετώθη δρόμος,
 κτύπου κροτητῶν ἀρμάτων· κόνις δ' ἄνω
 φορέθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι,
 φείδοντος κέντρων ὕδ' ἐν· ὡς ὑπερβάλοι
 χνόας τις αὐτῶν, καὶ φρυάγμαθ' ἰππικὰ.
 ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσας,
 ἤφριξον ᾧ σέβαλλον ἰππικὰ πνοαί.
 κείνος δ' ὕπ' αὐτὴν ἐχάτην σῆλιν ἔχων,
 ἔχρι μῆτ' αἰεὶ σύριγγα· δεξιὸν δ' ἀνείσ

- χο τάδ' ἐστὶν ὦ ξέν· αὐτὸς εἰκασας καλῶς·
 και ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπηκάξων κυρῶ
 κήνν; πρέπῃ γὰρ ὡς τύραννος ἰσορᾶν.
- χο μάλιστ' πάντων ἡδ' ἐσοὶ κήνν πάρα·
 και ὦ χαῖρ' ἄνασσα· σοὶ φέρων ἥκω λόγους
 ἡδ' εἰς φίλου παρ' ἀνδρὸς, Αἰγιάδω θ' ὁμοῦ.
- κλυ ἐδεξάμην τὸ ρηθέν· ἰδέσθαι δέ σου
 πρῶτιστ' αὖ χρεῖω, τίς σ' ἀπέσειλε βροτῶν.
- και φανοτάς ὁ φωνάς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα·
 κλυ τὸ ποῖον ὦ ξέν, εἰπέ· παρὰ φίλου γὰρ ὦν
 ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα προσφιλεῖς λέξῃς λόγους.
- και τέθνηκ' Ορέσθης· ἐν βραχέϊ ξυνθείς λέγω·
 ἡλέ οἱ γὰρ τάλαιν, ὀλωλα τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ.
- κλυ τί φῆς, τιφῆς ὦ ξεῖνε· μὴ ταύτης κλύε·
 και θανόντ' Ορέσθην νῦν τε καὶ τότε νένεπω·
 ἡλέ ἀπωλόμην δύστηνος· ἔδ' ἐν ᾗ μ' ἔτι.
- κλυ σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πράσσ· ἐμοὶ δ' ἐσὺ ξεῖνε,
 τάληθές ἔπε, τῷ τρόπῳ δύολλυται.
- και καπεμπόμην πρὸς ταῦτα, καὶ τὸ πᾶν φράσω·
 κείνος γὰρ ἐλθὼν ἔς τὸ κληγὸν Ἑλλάδος
 πρόχῃ μ' ἀγῶνος, δειλφικῶν ἄθλων χάριν·
 ὅτ' ἦσθετ' ἀνδρὸς οἰσίων κηρυγμάτων,
 δρόμον προκηρύξαντος, ἔκ πρώτῃ κρίσις,
 ἰσηλθε λαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκ ἡσέβας·
 δρόμου δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα,
 νίκης ἔχων ἐξῆλθε παντί μοι γέρας·
 χ' ὥπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω,
 ἔκ οἶδα τοῖσδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη·
 ἐν δ' ἰσθ' ὅσων γὰρ ἴσεκῆρυξαν βραβεῖς
 δρόμων διαύλων πεντάεθλ', ἄνομίξεται,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἡλέειω· κελάνω· θυε· μήδ' ἔπατιώ
 τὸ μὲν δὲ, ὡς ἔκ' ἂν πέρα λείξει μ' ἔτι.
 κλυεῖται δὲ σὺν θύμαθ' ἢ παροῦσά μοι
 πάγκαρπ' ἀνὰ κτιτῶδ', ὅπως λυτῆρίης
 ἀχλὺς ἀνάχῃ δὲ μάτων, ὧν νῦν ἔχω.
 κλύοις ἂν ἡδὴ Φοῖβε προσατήριε
 κεκρυμμένην μου βάξιν· ὃ γὰρ ἐν φίλοις
 ὁ μῦθος· ὃ δ' ἐπ' ἅν' ἀναπύξαι πρέπῃ
 πρὸς φῶς, παρ' ἑσθ' ἡσθε πλησίαις ἐμοί.
 μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ,
 σπέρη ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν.
 ἀλλ' ὥδ' ἄκουε· τῇδε γὰρ καὶ γὰρ φράσω.
 ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα,
 διαῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι λυγρὰ ἄναξ,
 εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλὰ, δὸς τελεσφόρα.
 εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἐμπαλιν μέθεις.
 καὶ μή με πλούτου τῷ παρόντος ἢ τινος
 δόλοισι βουλάνουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφ' ἧς.
 ἀλλ' ὥδ' ἐμ' αἰεὶ ἔωσαν ἀβλαβὴ βίω,
 δόμους Ἀτρεΐδων σῆν' ἡνράτ' ἀμφέπην τάδε,
 φίλοισί τε ξυνοῦσαν, οἷς ξύνεμι νῦν.
 οὐ μεροῦσαν, καὶ τέκνων ὅσων ἐμοί
 δύσνοια μὴ πρόσεστιν, ἢ λύπη πιηρά.
 ταῦτ' ὦ λυγρὰ Ἀπολλωνίλειος κλύων,
 δὸς πᾶσιν ἢ μῖν, ὥς περ ἐξαίτου μεθα.
 τὰ δ' ἄλλα πάντα, καὶ σιωπῶσης ἐμοῦ,
 ἔπαξιώ σε δαίμον' ὄντ' ἐξείδ' ἐναι.
 » Τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ ἢ κὸς ἐστὶ πάνθ' ὄραν.
 παῖξ' ἐναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς,
 ἢ τοῦ τυράννου δώματ' Ἀργείου τάδε;

χοτά

ΗΛΕΚΤΡΑ

- τλήμων Ορέσσης, δυστυχῆ τρίβη βίον·
 ὃν πολλὰ δὴ με σοι τρέφειν μιάσσορα
 ἐπητιάσω· καὶ τοῦδ' ἤπερ ἔαθενον,
 ἔδρων ἄν· αὐτοῦτ' ἴαθι, τοῦδε γ' ἔνεκα,
 κήρυαί μ' εἰς ἅπαντας, ἕτε χερὶ κακὴν,
 ἕτε σὺ μαργον, εἴτ' ἀναδίδας πλῆαν·
 ἥ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἰδρὶς,
 σχεδὸι τι τὴν σὴν ὃ κατακύνω φύσιν·
 ὅρῳ μένος πνέουσαν· εἰ δὲ σὺν δίκη
 ξύνεστ, τοῦδε φροντίδ' ἔκ' ἐτ' ἔσορῳ·
 κλυ ποίας δέ μοι δεῖ πρὸς γε τήνδε φροντίδος,
 ἢ τις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισε,
 καὶ ταῦτα τηλιπούτος· ἄρ' οὐ σοι δοκεῖ
 χωρὶν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰχύνῃς ἄτερ;
 ἢ λέ σὺ νῦν ἐπίσω τῶνδε μ' αἰχύνῃν ἔχων,
 καὶ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὅδ' ἔνεκα
 ἔξωρα πράσσω, καὶ ἢ μοι προσήνοτα·
 ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια, καὶ τὰ σά·
 ἔργ' ἐξαναγκάσσει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ·
 » Αἰχροῖς γὰρ, αἰχρὰ πρᾶγματ' ἐκδιδάσκειται·
 κλυ ὦ θρέ μ' ἀναιδές· ἢ σ' ἐγὼ, καὶ τὰ μ' ἔπη,
 καὶ τάργατά μ' αἶ, πόλλ' ἄγαν λέγην ποιεῖ;
 ἢ λέ σύ τοι λέγεις νιν, ἔκ' ἐγὼ· σὺ γὰρ ποιῆς
 τοῦτ' ἔργον· τὰ δ' ἔργα, τοὺς λόγους ἀρίσκειται·
 κλυ ἔλλ' ὃ μὰ τὴν Δέσποιναν Ἀρτεμιν, θράσους
 τοῦδ' ἔκ' ἀλύγεις, αὐτ' ἂν Αἴγιοτος μόλη·
 ἢ λέ ὄρας; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρῃ· μεθυσά μοι
 λέγην ἀχρήσοι μ', ὃδ' ἐπίστασαι κλύειν·
 κλυ ἔκουν ἑάσθαι ὃδ' ὕπ' ἀφῆ μου βοῆς
 θυσάέ μ', ἐπεδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγην;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τοῦ θιρὸς, ἐκθύσσει τὴν αὐτοῦ κέρην·
 ὦδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'· ὃ γὰρ ἦν λύσις
 ἄλλῃ στρατῷ πρὸς οἶκον, ὅδ' εἰς Ἴλιον·
 ἀνθ' ὧν βιασθῆς πολλὰ, κἀντιβὰς, μόλις
 ἔθυσεν αὐτὴν, ὅχι Μενέλεω χάριν·
 ἧ δ' ἔν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σὸν, κῆνον θέλων
 ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἴδρα, τοῦτου θανῆν
 χρὴν αὐτὸν ἔνεκ' ἐκ σέθεν; ποίω νόμῳ·
 ὅρα τιθῆσαι τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς,
 μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετὰ γνοίαν τίθης·
 εἰ γὰρ κτενοῦ μὲν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σὺ τοι
 πρώτη θάνοις ἀν', ἧ δ' ἴκῃς γε τυγχάνεις·
 ἀλλ' εἰσὶ δόρα, μὴ σκῆψιν ἔκ οὔσαν τίθης·
 εἰ γὰρ θέλεις, δίδραξον ἀνθ' ὅτου τανῦν
 ἀέχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
 ἥ τις ξυνόδῃς τῷ παλαμναίῳ· μεθ' ὃ
 πατέρα τοι ἄμῳι πρόσθεν ἐξ ἀπώλεσας,
 καὶ παιδοποιῖς· τοὺς δ' ἐπρόσθεν ἀσεβεῖς
 καὶ ἀσεβῶν βλαστόντας, ἐμβαλῶ σ' ἐχθρῶν·
 πῶς ταῦτ' ἐπαινέσκει μ' ἄν· ἢ καὶ τοῦτ' ἐρεῖς,
 ὥς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
 ἀχρῶς δ', ἐάν περ καὶ λέγῃς· ὃ γὰρ καλὸν
 ἐχθροῖς γαμῆσθαι τῆς θυγατρὸς ἔνεκα·
 ἀλλ' ὃ γὰρ ὅδ' ἐνθετεῖν ἔξεσσε,
 ἢ πᾶσαν ἴδῃς γλῶσσαν, ὥς τὴν μητέρα
 κακοσομῶμεν· καὶ σ' ἔγωγε δεσπότιν
 ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον ἢς ἡ μᾶς νέμω·
 ἢ ξῶ βίον μοχθηρὸν, ἔκ τε σοῦ κακῶις
 πολλοῖς ἀξυνοῦσα, τοῦ τε συννόμου·
 ὅδ' ἄλλος ἐξωχῆρα σὴν μόλις φυγών

τλήμων

ἢ τῶν ἐμῶν ἄδης τίν' ἰμερον τέκνων
 ἢ τῶν ἐκείνης, ἔχει δάισασαι πλέον;
 ἢ τῷ πανώλῃ πατρὶ, τῶν μὲν, ἐξ ἐμῶ
 παίδων πόθος παρῆτο, Μενέλεω δ' ἐνὴν;
 ὃ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;
 δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχ' αὖ γνώμης λέγω.
 φάει δ' ἄν' ἡ θανούσα γ' εἰ φωνήν λάβοι.
 ἐγὼ μὲν οὖν ὅκ' εἰ μὴ τοῖς πεπραγμένοις
 δυνάμους· ἧ δέ σοι δοκῶ φρονῶν κακῶς
 γνώμην δικάϊαν χούσα, τοὺς πέλας φέρε.
 ἢ λέ' ἐρεῖς μὲν ὅχι νῦν γέ μ' ὥς ἄρξασά τι
 λυπηρὸν, ἧτα σοῦ τάδ' ἐξ ἡκουσ' ὕπο.
 ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος γ' ὕπερ
 λέξαι μ' ἂν ὀρθῶς, τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ.
 κλυ καὶ μὴν ἐφίη μ'· εἰ δέ μ' ὦ δ' ἀλ' λόγοις
 ἐξῆρχες, ὅκ' ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύην.
 ἢ λέ' καὶ δὴ λέγω σοι· πατέρα φῆς κτῆναι· τίς ἂν
 τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰχίῳ ἔτι,
 ἧτ' ὅν δικάϊως, ἧτε μή; λέξω δέ σοι,
 ὥς ὅδ' ἰκὴ γ' ἐκτῆνας, ἀλλὰ σ' ἔαπασεν
 πρὸς ἀνδρὸς, ὧ τανῦν ξύνει.
 ἐρῶ δὲ τὴν κυναγὸν Ἀρτεμιν, τίνος
 ποινῆς, τὰ πολλὰ πνάνματ' ἔχ' ἐν αὐλίδι.
 ἢ γὰρ φράσω· κῆνης γὰρ ὅθ' ἐμὶς μαβῆν.
 πατήρ ποθ' ὅ μὸς ὥς ἐγὼ κλύω, θεῶς
 παῖξων κατ' ἄλλος, ἐξεκίνησεν ποδῶν
 σικτὸν κερᾶσιν ἔλαφον· ὅ κατὰ σφαγὰς
 ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλῶν.
 καὶ τοῦδε μιν ἰσάσασα λητῶα κόρη,
 κατ' ἧλ' Ἀχαιοὺς, ὥς πατὴρ ἀντίσταθμον

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πρόρ' ῥιζος ἐκριφθεῖς,

ἔτις πω,

ἔλθ' πεν ἐκ τοῦ δ' οἴκου

πολύποντος αἰκία.

κλυ ἀνθ' μένη μὲν ὡς ἔοικας αὖ σφέφῃ.

ἔγὰρ παρὲς Αἰγιάθου, ὅς σ' ἐπείχ' αἰ,

μή τοι θυράϊαν ἔδσαν αἰχύνῃ φίλους.

νῦν δ' ὡς ἄπες ἐκῆνος, ἔδ' ἐν ἐντρέπῃ

ἐμοῦ γε· καί τοι πολλὰ πρὸς πολλὰς με δὴ

ἐξεῖπας, ὡς θρασεία καὶ πέρα δίκης

ἄρχω, καθυβρίξουσα καὶ σέ, καὶ τὰ σά.

ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν ἔκ' ἔχω· κακῶς δέ σε

λέγω, κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμὰ.

πατὴρ γάρ, ἔδ' ἐν ἄλλοι σὺν πρόχῃ μ' ἄλ,

ὡς ἐξ ἐμῶ τέθνηκεν· ἐξ ἐμοῦ· καλῶς

ἐξοῖδα· τῶν δ' ἄρνησις ἔκ' ἐνεστ' μοι.

ἢ γὰρ δίκη νιν ἦλεν, ἔκ' ἐγὼ μόνῃ.

ἢ χρῆν σ' ἀρήγῃ, εἰ φρονοῦς ἔτύχχανες.

ἐπεὶ πατὴρ ἔτος σὸς ὃν θρηνεῖς αἰ,

τὴν σὴν ὅμαιμον μῦνος Ἑλλήνων ἔτλη

θῦσαι θεοῖσιν· ἔκ' ἴσον καμὼν ἐμοὶ

λύπης ὅτ' ἔσπερ', ὡς περὶ ἡτίκτου σ' ἐγώ.

ἦεν· δίδ' αἶξον δὴ με τοῦ, χάριν τίνος

έθυσεν αὐτὴν· πότερον ἀργείων ἐρῆς;

ἀλλ' οὐ μετὴν αὐτοῖσι τὴν ἔμην κτανεῖν.

ἀλλ' ἀντ' ἀδελφῶ δὴ τα Μενέλεω; κτανῶν

τά μ', ἔκ' ἐμελλε τῶν δέ μοι δώσθην δίκην;

πότερον ἐκείνῳ παῖδες ἔκ' ἦσαν δίκαιοι,

ἔς τῆςδε μάλλον εἰκὸς ἦν θνήσκῃν, πατρός

καὶ μητρὸς ὄντας, ἢς ὁ πλῆς ὁδ' ἦν χάριν;

ἢ τῶν

ΗΛΕΚΤΡΑ

ἄδυνάων κλύουσιν ἄρ
 τίως ὄνείρων.
 ὅ γάρ ποτ' ἄμνασεῖ γ' οὔσας
 Ἑλλάνων ἄναξ,
 ὅδ' ἀπαλαιὰ χαλκὸς πληντος
 ἀμφήκης γένος, ἅνιν κατέπεφνεν αἶ
 χρίσας ἐν αἰκίαις.
 ἦ ἔξ καὶ πολύπους,
 καὶ πολύχρῳ, ἄδηνόις
 κρυπτομένα λόχοις χαλκὸς περ Ἑριννύς,
 ἄλεκτρ', ἄνυμφα γὰρ ἐπέβα
 μισαιφόνων γάμων ἀμιλ
 λήμαθ'· οἷσιν ὅθι μίς
 πρὸ τῶνδ' ἐτοίμ' ἔχῃ,
 μή ποτε μή ποθ' ἤ μιν ἄ
 ψυχὴς πελᾶν τέρας.
 τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν ἢ τοι
 μαντεύει βροτῶν
 ὅκ' εἰσὶν ἐν δηνόις ὀνείροις,
 ὅδ' ἐν θεσφάτοις,
 ἢ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς
 εἴ καταχῆσθαι.
 ὦ Πέλοπος ἀπρόσθευ
 πολύπονος ἰππῆα,
 ὥς ἔμολες αἰανὴ
 τᾶδε γὰρ.
 οὔτε γὰρ ὁ ποντιθεὶς
 Μυρτίλος ἐνοίμαθ' ἢ
 παγχρύσων δίφρων
 δυστανοῖς αἰκίαις

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

καὶ μὲν ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
 ἄλχω, δὸς αὐτῷ τήνδ' ἀλιπαρῇ τρίχα,
 καὶ ξῶμα τοῦ μόν, οὐ χλιδαῖς ἤσκη μείνον.
 αὐτοῦ δ' ἐπὶ προσπιτνοῦσα, γῆθεν ἀμεινῇ
 ἢ μιν ἄρωγόν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολῇν.
 καὶ παῖδ' Ὀρέσιν ἐξ ὑπερτέρας χερὸς
 ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδὶ,
 ὅπως τοιοῦτον αὐτὸν ἀφνεωτέρας
 χερσὶ σέφωμεν, ἢ τανῦν δωροῦ μεθα-
 δοῖμαι μὲν ἔνδοιμά τι καὶ κείνῳ μέλον
 πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυναπρόσοπ' ὀνείρατα.
 ὅμως δ' ἀδελφῇ, σοὶ θ' ὑπούργησον τάδε,
 ἐμοὶ τ' ἄρωγὰ, τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
 πάντων ἐν ἅδου καὶ μίνῳ κοινῷ πατρί.

- χο πρὸς ἀντίβαν ἡ κόρη λέγῃ. σὺ δ' ἐ-
 ἴσω φρονήσῃς ὧφίλη, δράσῃς τάδε.
 χρυ δράσω. Τὸ γὰρ δίκαιον ἔκ' ἐχθ' λόγον
 δυοῖν ἐρίξῃν, ἀλλ' ἐπιπυλῇ τὸ δρᾶν.
 πῶς μὲν δ' ἐκ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοί,
 σιγῇ παρ' ὑμῶν πρὸς θεῶν ἔσω φίλαι.
 ὥς εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πάσεται, πικρὰν
 δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσῃν ἐτι.

- χο ἢ μὴ ἐγὼ παράφρων
 μάντις ἔφυν, καὶ γνώμας
 ληπομένα σοφᾶς,
 ἔσιν ἀπρόμαντις
 δίκαια δίκαια φερομένα
 χερσὶν κρᾶτη· μέτρησιν ὧ
 τέκνον ἔμακρ' χρόνου.
 ὕπερ μοι θάρος

ΗΛΕΚΤΡΑ

πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον, ὃ' φόρῃ ποτὲ
 αὐτὸς, τανῦν δ' Ἀΐγιστος· ἔκ τε τῶ δ' ἄνω
 βλασεῖν βρύνοντα βαλλόν· ὧ κατὰ σκιον
 πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα·
 τοιαῦτά του παρόντος ἡνίχ' ἡλίῳ
 δεικνυσι τῶναρ ἔκλυον ἐξηγουμένου·
 πλείω δὲ τούτων ὑπάρτοιδα, πλὴν ὅτι
 πέμπῃ με κήνῃ τοῦδε τοῦ φόβου χάριν·
 ἦλὲ πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν,
 ἐμοὶ πιθέσθαι· μήδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν·
 ἥ γάρ μ' ἀπώσῃ σὺν κακῷ μέτῃ· πάλιν·
 ἀλλ' ὧ φίλῃ, τούτων μὲν ὧν ἔχῃς χερσίν,
 τύμβῳ προσάψῃς μηδέν· ὃ γάρ σοι θέμις,
 ὅδ' ὅσιον, ἐχθρῶς ἀπογυναῖκος ἰσάναι
 κτερίσματ'· ὃ δὲ λυτρά προσφέρειν πατρί·
 ἀλλ' ἢ προαῖσιν, ἢ βαθυσκαφεῖ κόπῃ
 κρύφοντιν· ἐνθα μὴ ποτ' εἰς ἀνὴν πατὴρ
 τούτων πρόσσῃς μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
 κῆ μὴλὶ αὐτῇ ταῦτα σωξέσθω κατὰ
 ἀρχὴν δ' ἂν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ
 πασῶν ἐβλασε, τάςδ' ἐμοὶ δυσμενῆς χοάς,
 ὃ κ' ἂν ποθ' ὄν γ' ἐκτενε, τῶ δ' ἐπέσεφε·
 σκέψαι γάρ, ἥσοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκῇ
 γέρα τὰ δ' ἐν τάφοισι δέξασθαι νέκυς,
 ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος ὥστε δυσμενῆς,
 ἐμαχαλίσθῃ, καὶ πὶ λουτροῖσιν ἡάρα
 κηλίδας ἐξέμαξεν· ἄρα μὴ δοκῇς
 λυτήρὶ αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
 ὃ κ' ἐστίν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
 τε μῦσα κρατὸς βοσρύχων ἄκρας φόβας,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Χρυ ὅπως πάθης τί χρεῖμα; τοῦ ποτ' εἴφρενῶν;
ἢ λέ ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσώτατ' ἐκφύγω.

Χρυ βίου δ' ἐ τοῦ παρόντος οὐ μνήαν ἔχης;
ἢ λέ καλὸς γὰρ ἔμὸς βίος, ὥστε θωμάσαι.

Χρυ ἀλλ' ἦν ἂν, εἰ σὺ γ' αὖ φρονεῖν ἠπίστασο.

ἢ λέ μή μ' ἐκδιδάσκει τοῖς φίλοις ἔχει κακὴν.

Χρυ ἀλλ' ἔδιδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' ἔμαθην.

ἢ λέ σὺ ταῦτα θώπῃ, ἔκ' ἐμοὺς τρόπους λέγεις.

Χρυ καλὸν γε μέντοι μὴ ξ' ἀβουλίᾳ πεσῇν.

ἢ λέ πεσοῦ μεθ' ἑχρὴ, πατρὶ τιμωρούμενοι.

Χρυ πατὴρ δ' ἐ τούτων οἶδα συγγνώμην ἔχει.

ἢ λέ ταῦτ' ἐστὶ τάπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.

Χρυ σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ, καὶ συναίνεσθαι ἐμοί;

ἢ λέ ἔδῃτα· μή πω νοῦ τοσόνδ' ἔην κενή.

Χρυ χωρήσομαι τ' ἄρ' οἵ περ ἐστάλην ὁδῷ.

ἢ λέ ποῖ δ' ἐκπορεύῃ; ποῖ φέρεται τὰ δ' ἔμπτρα;

Χρυ μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεύσαι χοάς.

ἢ λέ πῶς ἔπας· ἦ τῷ δυσμενέστω βροτῶν;

Χρυ ὃν ἔκταν αὐτὴ· τὸτο γὰρ λέξαι θέλεις.

ἢ λέ ἐκ τοῦ, φίλων πηδῆσαι; τῷ, τὸτ' ἤρεσεν;

Χρυ ἐκ δέματός του νυκτέρου δοκῇν ἐμοί.

ἢ λέ ὦ θεοὶ πατῶσι, συγγένεσθ' ἑγὼ ἀλλὰ νῦν.

Χρυ ἔχεις τί θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;

ἢ λέ ἔμοι λέγεις τὴν ὄψιν, εἴποι μ' ἂν τότε.

Χρυ ἀλλ' ἔκ' αἰδοῖα, πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.

ἢ λέ λέγ' ἀλλὰ τὸτο· Πολλὰ τοῖς σμικροῖς λόγοι

» ἐσφιλαν ἦδη, καὶ κατάρθωσαν βροτούς.

Χρυ λόγος τις αὐτὴν ἐστὶν ἡσυχάζειν πατρὸς

τῷ σὺ τε καὶ μὲν δωτέραν ὁμιλίαν,

ἐλθόντος ἐς φῶς· εἴτα τόνδ' ἐφέστον

πῆξαι

ΗΛΕΚΤΡΑ

- μέλλοι τὶς οἶσιν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶς,
 τούτοις ὑπεκάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
 τράπεζα κέσθω, καὶ περιρῥήτω βίος·
 ἐμοὶ γὰρ ἔστω τὸ μὲ μὴ λυπῆν μόνον
 βότκη μα· τῆς σῆς δ' οὐ κερῶ τι μῆς τυχεῖν·
 ὅδ' ἂν σὺ σώφρων γ' ἔσῃ· νῦν δ' ἐξὸν πατρὸς
 πάντων ἀρίστου παῖδα κεκληῖσθαι, καλοῦ
 τῆς μητρός· ἔτω γὰρ φανῇ πλείους κακῆ,
 θανόντα πατέρα, καὶ φίλους προδοῦσα σούς·
 χο μὴ δὲν πρὸς ὀργὴν πρὸς θεῶν, ὥς τοῖς λόγοις
 ἐνεσιν ἀμφοῖν κέρδος, ἃ σὺ μὲν μάθοις
 τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὐτὴ πάλιν·
 χρυ ἐγὼ μὲν ὦ γυνᾶκες, ἡθὰς εἰ μὴ πως
 τῶν τῆσδε μύθων· ὅδ' ἂν ἐμνήσθην ποτὲ,
 ἃ μὴ κακὸν μέγιστον ἄς αὐτὴν ἴον
 ἦκουσ', ὃ ταύτην μακρῶν χηρῶν γόων·
 ἡλέ φέρ' εἴπε δὴ τὸ δαγνόν· εἰ γὰρ τῶνδ' ἐμοὶ
 μᾶζόν τι λέξῃς, ἃ κ' ἂν ἀντίποιμ' ἐτι·
 χρυ ἀλλ' ἐξερώ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ·
 μέλλουσι γάρ σ' ἃ τῶνδε μὴ λήξοις γόων,
 ἐν ταῦθα πέμψην, ἐνθα μὴ ποθ' ἠλίου
 φέγγος προσόψῃ· ξῶσα δ' ἐν κατιρεφῇ
 εἶρη, χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσῃς κακὰ·
 πρὸς ταῦτα φράξου· καὶ με μὴ ποθ' ὕπερον
 παθεῖν σα μέμψῃ· νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονῇ·
 ἡλέ ἢ ταῦτα δὴ μοι καὶ βεβούλονται ποιεῖν;
 χρυ μάλιχ', ὅταν περ οἴκαδ' Αἴγιοτος μόλῃ·
 ἡλέ ἀλλ' ἐξίκοιτο τῷδε γ' ἔνεκ' ἐν τάχῃ·
 χρυ τί ν' ὦτάλαινα τόνδ' ἐπιφράσω λόγον·
 ἡλέ ἐλθὲν ἐκ γνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

κῦδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις,
 θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίεσθαι κενά·
 καὶ τοι τοσοῦτόν γ' οἶδα καὶ μαυτὴν, ὅτι
 ἀλγῶ πὶ τοῖς παρῆσιν· ὥστ' ἂν ῥαθένος
 λάβοιμι, δηλώσαι μ' ἂν οἱ αὐτοῖς φρονῶ.
 νῦν δ' ἐν κακῷ μοι πλὴν ὕψι μένη δοκῇ·
 καὶ μὴ δοκῇ μὲν δρᾶν τι, πη μαινὴν δὲ μή·
 τοιαῦτα δ' ἀλλὰ καὶ σέ βούλομαι ποιεῖν.
 καὶ τοι τὸ μὲν δ' ἵκατον, ὅχ' ἢ γὰρ λέγω,
 ἀλλ' ἢ σὺ κρίνης· εἰ δ' ἐλευθέραν με δ' εἶ
 ξην, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκυσία.
 ἦλ' ἐγὼ γέ σ' ὕσαν πατὴρ, ἢ σὺ πάϊς ἔφης,
 κήνου λεληῶσθαι, τῆς δὲ τιητούσης μέλιν·
 ἅπαντα γάρ σοι τὰ μάνουθε τίματα,
 κήνης διδασκτὰ, κῦδ' ἐν ἐκ σαυτῆς λέγεις·
 ἐπεθ' ἐλοῦγε θάτερ, ἢ φρονῇν κακῶς,
 ἢ τῶν φίλων φρονῆσαι, μὴ μνήμην ἔχην·
 ἥ τις λέγεις μὲν ἀρτίως ὥς ῥ' ἀάβοις
 ραθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκ δ' ἔξας ἂν·
 εἰ μὲν δὲ πατρὶ πάντα τι μωρουμένης,
 ὅτε ξυνέρδεις, τὴν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις·
 ὃ τὰντα πρὸς κακῷσι δηλῶς ἔχεις;
 ἐπεὶ δ' εἰδὼς, ἢ μάθ' ἐξ' εἰ μὲν, τί μοι
 κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γούων·
 ὃ ξῶ; κακῶς μὲν οἶδ', ἐπαρκύντως δέ μοι·
 λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τε θνητότι
 τι μὰς προσάπην, ὃ τις ἔσ' ἐκ ἡ χάρις·
 σὺ δ' ἢ μὴν ἢ μισοῦσα, μισθὸς μὲν λόγῳ,
 ἔργῳ δὲ, τοῖς φοναῖσι τοῦ πατρὸς ξύνει·
 ἐγὼ μὲν ὅν ὃ καὶ ποτ' ὅδ' ἢ μοι τὰ σά

ΗΛΕΚΤΡΑ

ὁ κληνὸς αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρών·
 ὁ πάντ' ἀναλκίς ἕτος· ἡ πάσα βλάβη·
 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιεῖ μένος·
 ἐγὼ δ' Ὀρέσῃν τῶνδε προσμένουσ' ἀγ
 παμψὴρ' ἐφῆξεν ἡ τάλαιν', ἀπολλυμαι·
 μέλλων γὰρ αἰὲ δ' ῥᾶν τι, τὰς ἕσας τέ μου
 καὶ τὰς ἀπῆσας ἐλπίδας διέφθορεν·
 ἐν ἔν τοιῦτοισ', ὅτε σωφρονεῖν φίλαι,
 ὅτ' οὐσεβῆν παρέστιν· ἀλλ' ἐν τοῖς κακοῖς,
 πολλή γ' ἀνάγκη καπιτιθεύην κακά·

χο φέρ' ἤπ' ἐ, πότερον ὄντος Αἰγιάδου πέλας
 λέγεις τάδ' ἢ μῖν, ἡ βεβῶτος ἐκ δόμων;

ἡλέ ἡ κάρτα· μὴ δ' οὐκ ἐμ' ἀν' ἥπερ ἦν πέλας,
 θυραῖον οἰχνην· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνεις·

χο ἡ δ' ἀν' ἐγὼ θαρσύνω, μάλλον ἐς λόγους
 τοὺς σὺς ἰκοίμην, ἥπερ ὦδε ταῦτ' ἔχει·

ἡλέ ὥς γ' οὐκ ἀπόντος, ἰσὺρ ῥ' ἵσσοι φίλον·

χο καὶ δ' ἡ σ' ἐρωτῶ· τοῦ κασιγνήτου τί φης,
 ἥξοντος, ἡ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω·

ἡλέ φησὶν γε· φάσκειν δ', ὅδ' ἐν ὧν λέγεις ποιεῖ·

χο Φιλεῖ γὰρ οὐκ ἔστιν πρᾶγμα ἀνὴρ πράσων μέγα·

ἡλέ καὶ μὴν ἐγὼ γ' ἐσωσ' ἐκείνον οὐκ ὀκνῶ·

χο θάρσος· πέφυκεν ἱσθλὸς ὥστ' ἀρκῆν φίλοις·

ἡλέ πέποιθ', ἐπ' ἣτ' ἀν' ὅ μακράν' ἔξω ἐγὼ·

χο μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδ' ἐν, ὥς δόμων ὄρω
 τὴν σὴν ὅμαιμον ἐκ πατρός ταυτ' εὖ φύσιν
 Χρυσόθεμιν, ἣν τε μητρός, ἐν τάφια χερσὶν
 φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται·

χρυ τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
 ἐλθῶσα φωνῆς ὧ κασιγνήτη φάτιν·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

αἰένδοντα λοιβάς, ἐνθ' ἐκείνον ὤλεσεν.
 ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
 τὸν αὐτοφόντην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρός
 ξύν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ, μητέρ' ἢ χερῶν
 ταύτην προσαυδᾶν, τῷδε συγκοιμωμένην.
 ἦ δ' ὦ δὲ τλήμων, ὥστε τῷ μιάστροι
 ξύνεσ', Ἐριννὺν οὐτὶν ἐκφοβημένη,
 ἀλλ' ὥσπερ ἐγγεῶσα τοῖς ποικιμένοις.
 εὐρὺς ἐκάνην ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε
 πατέρα τὸν ἄμὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
 ταύτῃ χοροὺς ἴσησι, καὶ μηλοσφαγεῖ
 θεοῖσιν ἐμμὴν ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
 ἐγὼ δ' ὀρῶσ' ἡ δύσμορος κατὰ σῆχας,
 κλαίω· τέτληκα· καὶ πικρὸν κύνω πατρός
 τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπ' ὀνομασμένην,
 αὐτὴ πρὸς αὐτὴν· ὅδ' ἐγὰρ κλαῦσαι πάρα
 τοσόνδ', ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.
 αὐτὴ γὰρ ἡ λόγοισι γενναία γυνὴ
 φωνῆσα, τοιάδ' ἐξ ὀνείδεσσι κακὰ.
 ὦ δ' ὕδατον μίσσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ
 τέθνηκεν, ἄλλος δ' ὅστις ἐν πένθει βροτῶν;
 κακῶς ὅλοιο· μηδ' ἐσ' ἐκ γούων ποτὲ
 τῶν νῦν ἀπαλλάξῃαν οἰκᾶτω θεοί.
 τάδ' ἐξυβρίξῃ· πλὴν ὅταν κλύῃ τι νὸς
 ἥξοντ' Ὀρίσην, τὴν καῦτα δ' ἐμμανὲς
 βοᾶ παραστᾶσ', οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία;
 ὅσον τόδ' ἔστι τῷ ἔργῳ; ἥ τις ἐκ χερῶν
 κλέψας Ὀρίσην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
 ἀλλ' ἴσθι τοι τί σου σάξ' ἀξίαν δίκην.
 τοιαῦθ' ὕλακτῇ· σὺν δ' ἐποτρύνῃ πέλας

ΗΛΕΚΤΡΑ

ἐν τίνι τῷ τ' ἔβλας ἀνθρώπων·

μήτ' ἦν ἐντίμος τέτοισι,

μήτ' εἴ τω πρόσκειμαι χριστῷ,

ξυνναίει μ' ἄκηλος, γονέων

ἐκτίμους ἴχουσα πτέρυγας

ὄξυτόνων γούων·

εἰ γὰρ ὁ μὲν, θανῶν γὰ τε καὶ ὕδ' ἐν ῶν,

κῆσεται τάλας· οἷ δ' εἰ, μὴ πάλιν

δῶσουσ' ἀντιφόνους δίκας,

ἔρροιτ' ἀνὰ δῶς, ἀπάντων

τ' ὀσέβει θνατῶν·

χο ἐγὼ μὲν ὦ πάϊ, καὶ τὸ σὸν σπένδουσ' ἅμα

καὶ τὸ μὸν αὐτῆς, ἦλθον· ἡ δ' εἰ μὴ καλῶς

λέγω, σὺνίκα· σοὶ γὰρ ἐφομεσθ' ἅμα·

ἠλέ αἰχύνομαι μὲν ὦ γυναικες, εἰδοκῶ

πολλοῖσι θρήνοις δυσφορῆν ὑμῖν ἄγαν·

ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,

σύγγνωτε· πῶς γὰρ ἥ τις ἀγενὴς γυνή

πατρῷ ὀρῶσα πῆματ', ὕδ' ὀρῶν τάδ' ἄν,

ἀ' γὰρ κατ' ἡμᾶρ καὶ κατ' ἀφρόνην αἰ

θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὀρῶ·

ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητρὸς ἢ μ' ἐγὼ γένατο,

ἔχθιστα συμβέβηκεν· ἦτα δῶμασιν

ἐν τοῖς ἐμαυτῆς, τοῖς φοναῦσι τοῦ πατρὸς

ξύνημι· καὶ τῶνδ' ἄρχομαι· καὶ τῶνδ' εἰ μοι

λαβεῖν θ' ὁμοίως, καὶ τὸ τιτᾶσθαι πέλη·

ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκῆς μ' ἄγαν,

ὅταν θρόνοισι Αἰγιάθον ἐνθακοῦντ' ἴδω

τοῖσιν πατρώοις· ἡσὶ δ' ὀρῶν ἐσθ' ἡματα

φοροῦντ' ἐκ γένω ταυτὰ, καὶ παρυσίους

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

αὐτὸν ἐμὸν ἕλον βίον
 πρόσδοτον, αἶμ' ἀπώλεσαν.
 οἷς θεὸς ὁ μέγας ὀλύμπιος,
 πόινι μακάρεα παθεῖν πόροι.
 μηδὲ ποτ' ἀγλαΐας ἀποναίατο,
 τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.

χο φράξου μὴ πόρσω φωνεῖν.
 ὕγνωμαν ἵχης ἐξ οἴων
 τὰ παρόντ' οἰκίας ἕς ἄτας
 ἐμπίπης ὕτως ἀκηῶς;
 πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκθήσω,
 σᾶ δυσθύμω τί κτους' αἰῶ
 ψυχᾶ πολέμους. τὰ δ' ἐ, τοῖς δυνατοῖς
 ἔκ ἐρις πλάσθην.

ἤλέ ἐν δηνόισι ἡναγκάσθην. ἐν δηνόισι
 ἔξοισι. ὕλασθ' μ' ὀρχή.
 ἀλλ' ἐν γὰρ δηνόισι ὕχῃσω
 ταύτας ἄτας,
 ὄφρα με βίος ἔχη.
 τίνι γὰρ ποτ' ἀν' ὤφιλιὰ γενέθλα
 πρόσφορον ἀκῆσαι μ' ἔπος.
 τίνι φρονῶντι κείρια.
 ἀνέτε μ' ἀνέτε παράγοροι.

τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται. ὕδ' ἐ
 ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι,
 ἀνὰριθμος ὧδε θρήνων.

χο ἀλλ' ὅν ἀννόει γ' αὐδῶ,
 μάτηρ ὥσεί τις πῖς αἶ,
 μὴ τί κτην σ' ἄταν ἄτας.

ἤλέ καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ. φέρε,
 πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν.

ΗΛΕΚΤΡΑ

- μήθ' οἷς ἐχθαίρης
ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάβου.
- » Χρόνος γὰρ ἀμαρῆς θεός.
ἔτε γὰρ ὅταν Κρίσαν
βουνόμαν ἔχων ἀκτάν
παῖς Ἀγαμέμνονίδας ἀπερίτροπος,
ἔθ' ὁ παρὰ τὸν ἀχέροντα θεὸς ἀνάσων.
- ἤλέ ἄλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς
ἀπολέλοιπεν ἥδη
βίοςτος ἀνέλπιστος· ἔδέτ' ἀρῆῳ.
ἄτις ἀνυτοκέων κατατάκομαι.
ἄς, φίλος ἔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
ἀλλ' ἄπερ ἦτις ἐπιοικος ἀναξία,
οἰκονομῷ θαλάμους πατρός· ὧδε μὲν
ἀσκηῖ σὺν συλᾷ,
κινῆς δ' ἐφίσταμαι τραπέζαις.
- χο οἰκτρὰ μὲν νόσοις αὐδᾷ,
οἰκτρὰ δ' ἐν κόιταις πατρώαις,
ὅτε σοι παγγάλην ἀνταῖα
γενύων ὥρ μάθη πλαγὰ,
δῖος ἦν ὀφράσας, ἔρος ὀκτίνας,
δῖαν δῖνῳ προφυτεύσαντες
μορφάν· ἥτ' ἔνθεός, ἥτε βροτῶν
ἦν ὅταῦτα πράσσων.
- ἤλέ ὧπασάν κῆνα πλῖον ἀμέρα
ἐλθῶσ' ἐχθίστα δῆμοι.
ὧνύξ· ὧδείπνων ἀρρήτων
ἐκπαλᾷ ἄχθῃ.
τοὺς, ἔμὸς ἔειπε πατήρ
θανάτους ἀσκηῖς διδύμαιν χερσίν,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἄ, Ἰ τυν αἰὲν Ἰ τυν ὀλοφύρεται,
ὄρνις ἀτυξομένα Διὸς ἄγγελος·
ἰὼ παντλάμων

Νιόβα, σέ δ' ἔγωγε νέμω θεὸν,
ἅ τ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
αἰ αἰ δακρύεις·

χο ἔτσι σοὶ μένα τέκνον
ἄλγος ἐφάνη βροτῶν,
πρὸς ὃ, τι σὺ τῶν ἐνδον ᾗ περιαιά,
οἷς ὁ μόθεν εἶ, καὶ γονᾶ ξύναί μοι·
δία Χρυσόθεμις

ξῶς, καὶ Ἰφιδάνασα,
κρυπτᾶ τ' ἀχέων ἐν ἡβᾷ·

ἢ λέ, ὄλβιος, ὃν ἀκλινὰ
γαῖα ποτὲ Μυκηναίων
δέξεται σὺ πατρίδαν Διὸς ἄφρονι
βήματι μολόντα τάνδε γαῖαν Ὀρέσαν,
ὃν ἔγωγ' ἀκάματα

προσμένους ἄτεκνος,
τάλαιν' ἀνὺ μφαντος αἰὲν οἰχινῶ,
δάκρυσι μυδαλῆα, τὸν ἀνήνυτον
δίτον ἔχουσα κακῶν· ὃ δὲ λάθεται
ῶν τ' ἐπαθ', ῶν τ' ἐδάη· τί γὰρ ἔκ ἐμοὶ
έρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον·
αἰεὶ μὲν γὰρ ποθῶ·

ποθῶν δ', ἔκ ἐξισοφανῆναι·

χο θάρσῃ μοι θάρσῃ τέκνον,
ἔστ' μέγας ἐν οὐρανῶ
Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα, καὶ κρατύνει·
ᾗ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα,

μήδ'

ΗΛΕΚΤΡΑ

καί μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν.
 μούνη γὰρ ἄρην ἔκ' ἐτι σωκῶ
 λύπης ἀντίρροπον ἄλγος.

χο

ἰὼ παῖ παῖ δυσανοτάτας
 Ηλέκτρα ματρός, τίν' αἶψ'
 τάκης ὥδ' ἀκόρεσεν οἰμωγὰν
 τὸν πάλαι ἐκ δουερᾶς ἀθιωτάτας
 ματρός ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα,
 κακῶτε χερὶ πρόσδοτον ὥς
 ὁ τάδε πορῶν
 ὅλοιτ', ἥ μοι θέμις τάδ' αὖδ' ἄν.

ἡλέ

ὦ γένεθλα γενναίων πατέρων,
 ἤκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον.
 οἶδά τε καὶ ξυνήμιτάδ'· ὅτι με
 φυγάνη, ὅδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
 μὴ ὅ τὸν ἐμὸν συναχεῖν πατέρ' ἄθλιον.
 ἀλλ' ὦ παντοίας

φιλότιτος ἀμειβόμεναι χάριν,
 ἑᾶτέ μ' ὥδ' ἀλύξν.

αἰ αἰ ἰκνῆμαι.

χο

ἀλλ' οὔτοι τόν' ἐξαΐδα
 παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἄν
 σάκης, ὅτε γούις, ὅτε λιταῖς.
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων, ἐπ' ἀμήχανον
 ἄλγος ἀφ' σενάχουσα διόλλυσαι,
 ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν ὅδε μία κακῶν.
 τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίη.

ἡλέ

νήπιος, ὅς τῶν οἰκτρῶς
 οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.
 ἀλλ' ἐμὲ γὰρ σὺν θεῶσ' ἄραρε φρένας,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἰσόμοιρος ἄνρ, ὥς μοι
 πολλὰς μὲν θρήνων ᾤδ' ἄς,
 πολλὰς δ' ἀντήρης ἥσθου
 εἶρων πλαγὰς αἰμασομένων,
 ὅπ' ὅταν θνοφερὰ νύξ ὑπολῆφθῃ.
 τὰ δ' ἐπαννυχίδων ἥδη, συγεραὶ
 ξυνίσασ' ἀνὰ μογερῶν οἴκων.
 ὅσα τὸν δύσηνον ἐμὸν θρήνῳ
 πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν
 φοίνιος Ἀρις ἔκ' ἐξείνισε.
 μήτηρ δ' ἢ μὴ, χ' ὠκοινολεχὴς
 Αἴγιστος, ὅπως δρῶν ὑλοτόμοι,
 χίξουσι κάρα φονίῳ πελέκῃ.
 κὺδ' ἄς τύτων οἶκος ἀπ' ἄλλης,
 ἢ μού φέρεται, σοῦ πατέρ' ἔτ' ὥς
 ἀδίκως οἰκτρῶς τε θανόντος.
 ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων
 συγερῶν τε γόων, ἔστ' ἂν
 λάσσω παμφεγγὴς ἄσρων
 ῥιπὰς· λάσσω δ' ἐτόδ' ἤμαρ,
 μὴ ὅ τε κτολέτῃρ' ὥς τις ἀνδρῶν
 ἐπὶ κωκυτῶ τῶνδε πατρῶων
 πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν.
 ᾤδῳ μ' αἴδου, καὶ Περσεφόνης,
 ᾤχθονί' Ἑρμῇ, καὶ πότνι' Ἄρᾃ,
 σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἑρινύες,
 αἱ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὄρατε,
 τοὺς ἀνδρὰς ὑποκλεπτομένους,
 ἔλθειτ'· ἀρήξατε τίσασθε πατρὸς
 φόνον ἢ μετέρου.

καί μοι

ΗΛΕΚΤΡΑ

- φέρει μεν αὐτοῖς, τοῦ μὲν ὧς ἔρρε δέ μας
 φλογισὸν ἦδη, καὶ κατηνθρακωμένον.
- » Τὶ γάρ με λυπεῖ τῶθ' ὅταν λόγῳ θανῶν,
- » Εργοισισωθῶ, καὶ ξενέγκωμαι κλέος.
- » Δοκῶ μὲν εἶδέν ῥ' ἡμασὺν κέρδεσσι κακόν.
- » Ἦδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφῆς
- » Λόγῳ μάτην θνήσκοντας· ᾗθ' ὅταν δόμους
- » Ελθωσιν, αὖθις ἐκτετὶ μνηται πλέον.
- ὧς καὶ μ' ἐπαυχῶ τῆςδε τῆς φήμης ἄπο
 δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄχρον ὧς, ἀμύγν' ἐτι.
 ἀλλ' ὦ πατρώα γῆ, θεοὶ τ' ἐγγύριοι,
 δέξασθ' ἢ ἀντυχούντα ταῖςδε ταῖς ὁδοῖς.
 σύ τ' ὦ πατρώων δῶμα· σοὺ γὰρ ἔρχομαι
 δίκη καθαρτῆς πρὸς θεῶν ὥρμη μένος.
 καὶ μὴ μ' ἄτιμον τῆςδ' ἀποσείλητε γῆς,
 ἀλλ' ἀρχέπλοστον, καὶ καταστάτην δόμων.
 εἶρηκα μὲν νῦν ταῦτα· σοὶ δ' ἦδη γέρων,
 τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος.
 νῦν δ' ἔξιμεν· καιρὸς γάρ, ὅς περ ἀνδράσι
 μέγιστος ἔργου παντός ἐς ἐπιστάτης.
- ἡλέ ἰώ μοι μοι δύσηνος.
- παι καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα πρὸς πόλιν τινὸς
 ὑποσενούσης ἐνδον αἰθέεσθαι τέκνον.
- ᾠρέ ἄρ' ἐστὶν ἡ δύσηνος Ἡλέκτρα; θέλεις
 μέινω μεν αὐτοῦ, καὶ γακούσω μεν γόνων;
- παι ἦ κίσα· μηδὲν πρόσθεν, ἢ τὰ Λοξίου
 πηρώ μεθ' ἔρδην, καὶ πὸ τῶνδ' ἀρχηγέτην,
 πατὴρ χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρει
 νίκη ντ' ἐφ' ἡμῖν, καὶ κράτος τῶνδ' ὄρωμένων.
- ἡλέ ὦ φάος ἀγνόν, καὶ γῆς

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- Ἀλλ' ὀρθὸν ὅς ἴσῃσιν, ὥσαύτως δὲ σὺ
 • Ἡ μᾶς τ' ὀτρύνῃς, καὐτὸς ἐν πρώτοις ἔπῃ·
 τοι γάρ, τὰ μὲν δόξαντα, δηλώσω· σὺ δὲ,
 ὅξῃαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς,
 εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον·
 ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἰκόμεν τὸ πυθικὸν
 μαντεύον, ὥς μάθοι μ' ὅτῳ τρόπῳ πατὴρ
 δίκας ἀρόμεν τῶν φονευσάντων πάρα,
 χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὣν πάνση τάχα·
 ἄσκησον αὐτὸν ἀπιδίων τε καὶ στρατοῦ,
 δόλοισι κλέψαι χερὸς ἐνδίκους σφαγὰς·
 ὅτ' ἔν τοιόνδε χρῆσ' μὲν εἰσηκούσαμεν,
 σὺ μὲν μολῶν, ὅταν σε καιρὸς ῥ' ἰσάγῃ
 δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον·
 ὅπως ἂν εἰδῶς, ἡμῖν ἀγγέλῃς σαφῇ·
 οὐ γάρ σε μὴ γῆρα τε καὶ χρόνῳ μακρῷ
 γνῶσ', ὅδ' ὑποπλάουσιν ὧδ' ἠνθισμένον·
 λόγῳ δὲ χρῶται ὧδ', ὅτι ξένος μὲν ῥ'
 φωνᾶς, παρ' ἀνδρὸς φανοτέως ἦκων· ὁ γὰρ
 μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων·
 ἀγγελλε δ' ὄρκῳ προστιθεῖς, ὅθ' ἔνεκα
 τέθνηκ' Ὀρέης ἐξ ἀναγκαιᾶς τύχης,
 ἄθλοισι πυθικῶσιν ἐκ τροχιατῶν
 δίφρων κυλιαθείς· ὧδ' ὁ μῦθος ἐσάτω·
 ἡ μᾶς δὲ πατὴρ τύμβον ὧς ἐφίετο,
 λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
 σέψαντες, εἴτ' ἄφορρόν ἤξομεν παλιν
 τύπῳ μαχαλκὸ πλυνρον ἠρμένοι χερσῖν,
 ὃ καὶ σὺ θάμνοις διαδάπου κεκρυμμένον,
 ὅπως λόγῳ κλέπτοντες, ἡδεῖαν φάτιν

φέρει

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕ

ΚΤΡΑ.

Τοῦ στρατηγήσαντος ἐν τρώϊα
 ὦ ποτὲ
 Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκὼν
 ἐξεῖς σοι
 παρόντι λῶσθην, ὣν πρόθυμος ἦδ' αἰ-
 τὸ γὰρ παλαιὸν ἄργος οὐ πόθης, τόδε,
 τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης.
 αὐτίδ' Ὀρέσα τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
 ἀγορὰ λύνκτος· οὐ' ἔαρισερᾶς δ' ὅδε,
 Ἡρας ὀκλήνδος ναός· διδ' ἰκάνομεν,
 φάσκειν Μυκῆνας τὰς πολυχρύσους ὄραν.
 πολύφθορόν τε δῶμα Γελοπιδῶν τόδε.
 ὅθεν σε πατὴρ ἐκ φόνων ἐγώ ποτε
 πρὸς σῆς ὀμᾶί μου καὶ κασιγνήτης λαβὼν,
 ἦνεγκά, καὶ ἐξέσωσα, καὶ ἐβρεψάμην
 τοσόνδ' ἐς ἡβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
 νῦν ὅν Ὀρέσα, καὶ σὺ φίλτατε ξένων
 Γυλάδῃ, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχῃ βουλευτέον.
 ὡς ἡ μὲν ἦδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας,
 ἔωα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῇ.
 μέλαινά τ' ἄστρον ἐκλέλοιπεν ἀφρόνῃ.
 πρὶν ἔν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιορᾶν σένης,
 ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ' ἐμὲν,
 ἴν' ἐκέτ' ὀκνήνῃ καίρος, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.
 ὀρέ ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὥς μοι σαφῇ
 σημεῖα φαίνης, ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς χειρὺς.
 » Ως περ γὰρ ἵππος ὀγενῆς, καὶ ἠγέρων,
 » Ἐν τοῖσι δὴνοῖς θυμὸν ἐκ ἀπώλεσεν,

ΥΦΟΘΕΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ.

Υπόκειται ὡς τροφὸς, δεικνύς τῷ Ορέσῃ τὰ ἐν Ἀργῇ· μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ηλέκτρα, ἥνίκα ὁ πατήρ ἐσφάξετο, δέδωκε τῷ τροφῇ, δείσασα μὴ καὶ αὐτὸν κτείνωσι σὺν τῷ πατρί· τροφὸς δὲ ἐστὶν ὁ προλογίζων πρεσβύτερος, παιδαγωγὸς ὑποκείμενος, καὶ ὑπεκείμενος τὸν Ορέσιν ἕως τὴν Φωκίδα, πρὸς Στρόφιον· καὶ ὑποδεικνύς αὐτῷ τὰ ἐν Ἀργῇ· μικρὸν γὰρ αὐτὸν κλέψας ἐκ τοῦ Ἀργεὸς παιδαγωγὸς, ἔφυγε· καὶ δι᾽ ἧκοσιν ἐτῶν ἐπανιὼν σὺν αὐτῷ πρὸς Ἀργεὸς, δέκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἀργῇ.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀργῇ· ὁ δὲ χορὸς, συνέσκηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων· προλογίξῃ δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ορέσῃ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Παιδαγωγός.	παρθένων.
Ορέσης.	Χρυσόθεμις.
Ηλέκτρα.	Κλυταμένηστρα.
Χορὸς ἐξ ἐπιχωρίων	Αἴγισθος.

Προλογίξῃ δὲ ὁ Παιδαγωγός.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΑ.

SOPHOCLESELECTRA.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

παῖ, σὺ δὲ πατρός γ' ὅσον ἰχθύς,
 φιλοῖται θίγων, πλουρὰς σὺν ἐμοὶ
 τάς δ' ἐπικούφισ'. ἔτι γὰρ θερμαῖ
 σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν
 μένος· ἀλλ' ἄγε πᾶς φίλος ὅστις ἀνὴρ
 φησὶ παρῆναι, σούσθω· βᾶτω·
 τῷ δ' ἀνδρὶ ποτῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ,
 καὶ δὲνὶ πω λῶονι θνητῶν
 Αἴαντος· ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ·
 ἢ πολλὰ βροτοῖς ἐστὶν ἰδοῦσι
 γινῶναι· πρὶν ἰδῆν δ', ὅδ' ἔς μάντις
 τῶν μελλόντων ὅ, τι πράξει·

χο

ΤΕΛΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ ΜΑ
 ΣΤΙΓΟΦΟΡΟΥ.

ΑΙΑΣ

καὶ ξυμπονεῖν, καὶ μηδ' ἐν ἐλλείπειν, ὅσον
 χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πόνον βροτῶν.
 τῶν ἀρίστων Ὀδυσῶν, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
 λόγοισι· καὶ μ' ἔφουσας ἐλπίδος πολὺν.
 τούτῳ γὰρ ὦν ἔχθιστος Δαρειῶν ἀνὴρ,
 μόνος παρέστη χερσὶν· ὅδ' ἔτλης παρῶν,
 θανόντι τῷδε, ξὼν ἐφυβρίσαι μέγα·
 ὡς ὁ στρατηγὸς οὐ' πιβρόντητος μολῶν,
 αὐτὸς τε, χ' ὡς ξύναμος, ἤβελυσάτην,
 λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλῆν, τάφῃς ἄτερ·
 τοι γὰρ σφ' οὐλύμπῳ τῷδ' ὁ πρεσβύων πατήρ,
 μνήμων τ' Ἐριννύς, καὶ τελεσφόρος Δίκη,
 κακοὺς κακῶς φθείρσαν, ὥς περ ἤβελον
 τὸν ἀνδραλώβαις ἐκβαλῆν ἀναξίως·
 σέ δ' ὧ γεραιῷ σπέρμα Λαέρτου πατρὸς,
 τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιφάειν ἔαν,
 μὴ τῷ θανόντι τῷτο θυχερὲς ποίω·
 τὰ δ' ἄλλα, καὶ ξύμπρατ'· κείτινα στρατῷ
 θέλεις κομίσειν, ὅδ' ἐν ἄλλος ἔξομεν·
 ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δ' ἐ
 ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν, ἐπίστασο·
 ὅδ' ἀλλ' ἤβελον μὲν, ἧ δ' ἐμὴ σί σοι φίλον
 πρᾶσσεν τὰ δ' ἡμᾶς, ἧ μ' ἐπαινέσας τὸ σόν·
 τῶν ἄλλων· ἥδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
 χρόνος· ἀλλ' οἱ μὲν, κοίλῃν κάπετον
 χερσὶ ταχύνετε· τοῖσ' ὤφίβατον
 τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων
 θέσθ' ἐπὶ καιρον· μία δ' ἐκ κλισίας
 ἀνδρῶν ἴλη, τὸν ὑπασπίδιον
 νόσμον φερέτω·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὁδ' μὴ χαῖρ' Ἀτρήδῃ κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς·
 ἀγα τὸν τοι τύραννον ὅσε βεῖν ὅρ' ἄδιον;
 ὁδ' ἀλλ' οὐ λέγουσι τοῖς φίλοις, τιμὰς νέμειν·
 ἀγα κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἀνδρα χρεῖτων ἐντέλει·
 ὁδ' παῦσαι· κρατῆς τοι τῶν φίλων νικῶμενος·
 ἀγα μέμνησ' ὅποι' ὦ φωτὶ τὴν χάριν δίδως;
 ὁδ' ὅδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν·
 ἀγα τί ποτε ποιήσῃς, ἐχθρὸν ὧδ' αἰδῆνέ κεν;
 ὁδ' νικᾷ γὰρ ἡ ρετὴ μετῆς ἐχθρας πολὺ·
 ἀγα τοιοῖδε μέν τοι φῶτες ἐκπληκτοὶ βροτῶν·
 ὁδ' ἡ κάρτα πολλοὶν νῦν φίλοι, καὶ ὅθις πικροί·
 ἀγα τοι ἐσθ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους;
 ὁδ' σκληρὰν ἐπαινεῖν ὅφρα φιλῶ ψυχὴν ἐγώ·
 ἀγα ἡ μᾶς σὺ δ' ἡλὸς τῆςδε θ' ἡ μέρα φανῆς·
 ὁδ' ἀνδρας μὲν ἔν' Ἑλληνισὶ πᾶσιν ἐνδίκης·
 ἀγα ἀνωγας ἔν' με τὸν νεκρὸν θάπην ἔαν;
 ὁδ' ἐγὼ γε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἴξομαι·
 ἀγα ἡ πάνθ' ὁμοῖα πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ ποινῇ·
 ὁδ' τῷ γὰρ με μᾶλλον ἡκός, ἢ μαυτῷ ποινῇ;
 ἀγα σὸν ἄρα τῷργον, ὅκ' ἐμὸν κεκλησεται·
 ὁδ' ὡς ἂν ποιήσῃς, πανταχοῦ χρηστὸς ᾔσῃ·
 ἀγα ἀλλ' οὐ γε μέντοι τῷτ' ἐπίσας, ὡς ἐγὼ
 σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆςδε καὶ μέξω χάριν·
 ἔτος δ' ἐκείῃ, κἀνθάδ' ὦν, ἔμοιγ' ὁ μῶς
 ἐχθιστος εἶσαι· σοὶ δ' ἐδράν' ἐξεσθ' ἀχρή·
 χο ὅστις σ' Ὀδυσσεὺς μὴ λείψῃ γνώμῃ σοφὸν
 φῦναι τοι ἔτον ὄντα, μῶρος ἐς ἀνὴρ·
 ὁδ' καὶ νῦν γε Τύκρω τὰ πότουδ' ἀγγέλλομαι,
 ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦν, τοσόνδ' ἦναι φίλος·
 καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπην θέλω,
 καὶ ξυμ

βοὴν Ἀτρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμων νεκρῷ.
 ἄγα ὃ γὰρ κλύοντες ἐσμὲν αἰχίλους λόγους
 ἄναξ Ὀδυσσεύς τῷδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;
 ὅδ' ποίους· ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
 κλύοντι φλαῦρα, συμβαλὴν ἔπη κακὰ.
 τῷ ἥκουσεν ἀλκρά· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
 ὅδ' τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχην;
 ἄγα οὐ φησ' ἐάσθην τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
 ἅμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψην ἐμῷ.
 ὅδ' ἔξεστιν οὖν ἅποντι τάλιθ' ὀφίλω,
 σοὶ μὴδ' ἐν ἥσων ἢ πάρος ξυνηρετμῆν;
 ἄγα ἅπ' ἥ γὰρ ῥῆν' ἐκ ἂν ὠφρονῶν, ἐπὶ
 φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.
 ὅδ' ἄκχε νῦν, τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
 μὴ τλῆς ἀθάπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλῆν.
 μήδ' ἢ βία σε μὴδα μῶς νικησάτω
 τοσόνδε μισεῖν, ὥστε τὴν δίκην πατεῖν.
 καὶ μοι γὰρ ἦν ποθ' ἔτος ἔχθιστος στρατῷ,
 ἐξ ἧ κράτησα τῶν ἀχιλλείων ὅπλων.
 ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοί,
 ἔκην ἀτιμάσαιμ' αὖν, ὥστε μὴ λήγην,
 ἐν ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι
 Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλεύς.
 ὥστ' ἐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάξοιτό σοι.
 ὃ γὰρ τι τῷτον, ἀλλὰ τὸς θεῶν νόμους
 φθείροισ' ἄν· ἄνδρα δ' ὃ δίκαιον ἅθάνοι,
 βλάβῃ τὸν ἐσθλόν, ὃδ' ἐὰν μισῶν κυρῆς.
 ἄγα σὺ ταῦτ' Ὀδυσσεύς τῷδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
 ὅδ' ἐγὼ γ'· ἐμίσουν δ' ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.
 ἄγα ὃ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναι σε χρή;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὁ δ' ἄλλος, ὅς κ' ἢ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς·
 δύσηνε, ποῖ βλέπων πότ' αὐτὰ, καὶ θροεῖς,
 ὅς κ' οἶσθα σὺ πατρὸς μὲν, ὃς πρῶτον πατήρ,
 ἀρχαῖον ὄντα Γέλοπα βάρβαρον φρύγα;
 Ατρεία δ', ὃς αὖ σ' ἑσπερεδναεβέστατον,
 προθέντ' ἀδελφῶν δῆπνον οἰκῶν τέκνων;
 αὐτὸς δ' ἐμμητρὸς ἐξέφυς κρήνης, ἐφ' ἣν
 λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὀφυντάσας πατήρ,
 ἐφῆκεν ἑλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν;
 τοιῦτος ὢν, τοιῶδ' ὄνθ' εἰς ἀποράν;
 ὃς ἐκ πατρὸς μὲν ἔμι Τελαμῶνος γεγώς·
 ὅστις σφρατοῦ ταπρῶτ' ἀρισεύσας, ἐμὴν
 ἰχθ' ἐξύναννον μητέρ', ἢ φύσιν μὲν ἦν
 βασίλεια, Λαομέδοντος· ἐκκριτον δ' ἐνὶν
 δώρημα κείνῳ δῶκεν Ἀλκμήνης γόνος·
 ἄρ' ὦδ' ἄριστος ἐξ ἀριστεῶν δυοῖν
 βλαστῶν ἂν αἰχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος,
 ὅς νῦν σὺν τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κημένους
 ὠθῆς ἀθάπτους, ὅδ' ἐπ' αἰχύνῃ λείγων;
 οὐδ' οὐδ' τόδ' ἴσθι· τῦτον εἰ βαλεῖτέ πε,
 βαλεῖτε χ' ἡμᾶς τρεῖς ὁμῶς συνηγμένους·
 ἐπεὶ καλὸν μοι τῶδ' ὑπερπονεμένῳ,
 θανεῖν προδήλως μᾶλλον, ἢ τῆς σῆς ὑπερ
 γυναικὸς, ἢ τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος λείῳ·
 πρὸς ταῦθ', ὅρα μὴ τὸ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν·
 ὥς εἴ με τιμανεῖς τί, βυλῆσιν ποτὲ
 καὶ δηλὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ γ' ἐμοὶ θρασύς·
 ἀναξὶς Ὀδυσσεύς, κενρὸν ἴσθ' ἐληλυθώς,
 ἢ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρος·
 τί δ' ἐστὶν ἄνδρες· τί λόθεν γὰρ ἡσθ' ὁμῶς

χο

δο

βοὴν

ΑΙΑΣ

ἔσωφρονήσῃς ; οὐ μαθὼν ὅς εἰ φύσιν,
 ἄλλον τιν' ἄξις ἄνδρα δ' αὖρ' ἐλεύθερον,
 ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξῃ τὰ σά ;
 σὺ γὰρ λέγοντος, ἔκείτ' ἂν μάθοιμ' ἐγὼ.
 » Τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν ἔκ' ἐπαῖω.
 χο εἶδ' ὅ μιν ἀμφοῖν νῦν γένοιτο σωφρονέην.
 τῆτος γὰρ ἔδεν σφῶϊν ἔχω λῶον φράσαι.
 τδ Φῶν· τῷ θανόντος ὡς ταχὺ ἄ τις βροτοῖς
 » Χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦς, ἀλίσκεται.
 εἰ σοῦ γ' ὁδ' ἀνὴρ ἔδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων
 Αἴας ἔτ' ἵχθ' μνήσιν, ἔσ' οὐ πολλάκις
 τὴν σὴν προτίνων πρὸς καμὲς ψυχὴν δορί.
 ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρ' ῥιμμένα.
 ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κ' ἀνόνητ' ἔπη,
 ἔμνημονάς ἔκείτ' ἔδεν, ἡνίκα
 ἐκείων πόθ' ὅ μιν ἔτος ἐγνεκλῆσ' μένεις,
 ἦ δὴ τὸ μηδ' ἐν ὄντας ἐν τροπῇ δορός
 ἐρ' ῥύσατ' ἐλθὼν μῆνος ; ἀμφὶ μὲν νεῶν
 ἀκροισιν ἦ δὴ ναυτικοῖς ἐδωλίοις
 πυρὸς φλέγοντος, ἧς δ' ἐναυτικά σκῆφη,
 πηδῶντος ἄρδην Ἑκτορος τάφρων ὕπερ ;
 τίς ταῦτ' ἀπῆρξεν, ἢ χ' ὁδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε,
 ὃν ἔδαμψ' φῆς ἔδ' ἐσυμβῆναι ποδί ;
 ἄρ' ὅ μιν ἔτος ταῦτ' ἔδρασεν ἐνδίκῃ ;
 χ' ὥτ' αὖθις αὐτὸς Ἑκτορος μόνος μόνου
 λαχών τε, καὶ κέλευσος ἦλθ' ἐναντίος ;
 ἔδραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεῖς
 ὑγρὰς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὅς ἀλόφει
 κυνῆς ἐμελλε πρῶτος ἄλμα κουφιεῖν.
 ὁδ' ἦν ὁ πρᾶγων ταῦτα· σὺν δ' ἐγὼ παρῶν

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἦ που τραφῆς ἂν μητρὸς ἀγενεῖς ἄπο,
 ὑψήλ' ἐφώνης, καὶ ἄκρων ὠδοιπόρης,
 ὅτ' οὐδ' ἐν ὦν, τῷ μηδ' ἐν ἀντέσις ὕπερ.
 κοῦτε στρατιγούς, οὔτεν ἀνάρχους μολῶν
 ἡ μᾶς Αἰαίων, οὔτε σὺ διωμόσω;
 ἀλλ' αὐτὸς ἀρχων ὡς σὺ φῆς Αἴας ἔπλη.
 ταῦτ' ἔκ' ἀκνῶν μεγάλα πρὸς δούλων κακὰ;
 πόσιον κέκραγας ἀνδρὸς ὦδ' ὑπέρφρονα.
 πῶ βάντος, ἢ ποῦ σάντος, οὔ περ ἔκ' ἐγώ.
 οὐκ ἄρ' Αἰαίοις ἀνδρες ἦσι, πλὴν ὅδε;
 πικροὺς εἰσιμεν τῶν ἀχιλλείων ὅπλων
 ἀγῶνας Αἰργήοισι κηρύξαι τότε,
 ἢ πανταχῶ φανού μεθ' ἐκ Τύκρη κακοί.
 κῆν ἀρνήσῃ πόθ' ὕμιν ἔδ' ἡσσημένοισι
 ἦμην, ἀ τοῖς πολλοῖσιν ἦρεσκε κριταῖς,
 ἀλλ' αἰὲν ἡ μᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που;
 ἢ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελημμένοι;
 » Ἐκ τῶνδε μέν τοι τῶν τρόπων, ἔκ' ἂν ποτε
 » Κατάσσις γένοιτ' ἂν οὐδ' ἐνός νόμου;
 » Εἰ τοὺς δίκηνικῶντας ἐξωθήσομεν,
 » Καὶ τοὺς ὀπίσθεν, ἥς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
 » ἀλλ' ἤρκετον τάδ' ἐστίν. Οὐ γὰρ οἱ πλατῆς
 » Οὐδ' ἀρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέσαιοι,
 » Ἀλλ' οἱ φρονούντες ἄν, κρατῆσι πανταχοῦ.
 » Μέγας δὲ πλουρὰς βῆς, ὑπὸ σμικρὰς ὁμῶς
 » Μάστιγος, ὀρθὸς εἰς ὀδὸν πορεύεται.
 καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον
 ὀρῶ τάχ', εἰ μὴ νῦν κατακτῆσθι τινά.
 ὅς ἀνδρὸς ἐκείτ' ὄντος, ἀλλ' ἡδὴ σκιάς,
 θαρσῶν ὑβρίξῃς, καὶ ξελευθεροσομῆς.

οὐ σω

ΑΙΑΣ

ἐκείνος ὅτε σφαίνων
 ὅτε βαθῆαν κυλίῃων
 νῆ μιν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλῆν,
 ὅτε γλυκύν αὐλῶν ὄψοβον,
 δύσμορος, ὅτ' ἐννυχίαν
 τέρψιν ἰαύην
 ἐρώτων.

ἐρώτων δ' ἀπὶ παυσεν, ὦ μοι.
 ἡ μαι δ' ἀμέριμνος ὅπως,
 ἀλλ' πυκινᾶς δρόσοις
 τεγγόμενος κόμας λυγρὰς,
 μνήματα Τροίας.
 καὶ πρὶν μὲν ἐννυχίου
 δέματος ἦν μοι προβολὰ,
 καὶ βελέων θούριος Αἴας.
 νῦν δ' ὅτος ἀνῆται συγερῶ
 δάμονι· τίς μοι, τίς ἐτ' ὅν
 τέρψις ἐπέσται.

γενοίμαν
 ἵν' ὑλᾶεν ἔπεσσι πόντου
 πρόβλημ' ἀλίκλυσσιν ἄκραν
 ὑπὸ πλάκα Σενίου,
 τὰς ἱερὰς ὅπως προσεί
 ποιμιν Αθάνας.

τῷ καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπασα τὸν στρατηλάτην
 Ἀγαμέμνον' ἢ μὴν δῶρο τόνδ' ὀρμώμενον.
 δῆλος δέ μοι ἔσθαι κλονὲς ἐκλύσων σῶμα.
 ἀλλὰ σὲ δὴ τὰ δὴν ἄρ' ἡματ' ἀγγέλλουσ' ἰμοι
 τλήναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτεῖ χανεῖν;
 σέ τοι τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλώτιδος λείω.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τῷ καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἶδε πλησίον
 πάρεσιν ἀνδρὸς τῷδε παῖς τε, καὶ γυνή,
 τάφον περισελοῦντε δυσὴν νεκρῷ.
 ὦ παῖ, πρόσθε δῶρο· καὶ σαθὴς πέλας,
 ἱκέτις ἐφαψαι πατρός, ὅς σ' ἐχένατο.
 θάκη δὲ προστρόπιος, ἐν χερσὶν ἔχων
 κόμας ἐμὰς, καὶ τῆςδε, καὶ σαυτῷ τρίτη,
 ἱκτῆριον θησαυρόν· εἰ δέ τις σφατῷ
 βίᾳ σ' ἀποπάσσει τῷδε τοῦ νεκρῷ,
 κακὸς κακῶς ἄβαπτος ἐκπέσοι χθονός,
 γένους ἅπαντος ῥίξαν ἐξημιμέος
 αὐτῷ, ὅπως περ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
 ἔχ' αὐτὸν ὦ παῖ, καὶ φύλασσε· μὴ δέ σε
 κινησάτω τις, ἀλλὰ προσεσών, ἔχε.
 ὕμῃς τε μὴ γυνᾶκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
 παρέστω, ἀλλ' ἀρήγετ', ἔστ' ἐγὼ μόλω,
 τάφῳ μεληθῆς τῷδε, καὶ μὴδεὶς ἑᾶ.
 20 τίς ἄρα νέετος ἐς ποτε λήξει
 πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμὸς,
 τὰν ἄπαιστων αἰὲν ἐμοὶ
 δορυαλόντων μόχθων
 ἅταν ἐπάγων
 ἀνὰ τὰν οὐρώδην Τροίαν,
 δύσκανον ὄνηδος Ἑλλάνων.
 ὥφελε πρότερον αἰθέρα δύναι
 μέγαν, ἢ τὸν πολυκοῖνον ἄδαν
 κῆνος ἀνὴρ, ὃς συχερῶν
 ἔδωκεν ὅπλων Ἑλλασι κοινὸν Ἀρη.
 ἰὼ πόνοι πρόγονοι πόνων.
 κῆνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.

ΑΙΑΣ

με τῷτ' εἰς ἀνίαν τῷπος ἔρχεται τινί·
 τῷ ἔμᾶλλον ὥς εἰσικεν, ἢ λυπήσομεν·
 με ἐν σοι φράσω, τόνδ' ἐστὶν ἔχθρα πῆον·
 τῷ σύδ' ἀντακούσῃ τῷτον, ὥς τε θάψεται·
 με ἤδη πότ' ἔδον ἀνδρ' ἐγὼ γλώσῃ θρασύν,
 ναύτας ἐφορμήσαντα χερσὶν ὤμων τὸ πλῆν,
 ὧφθ' ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἄνδρες, ἡνίκ' ἐν κακῷ
 χερσὶν ἔχετ', ἀλλ' ὕφ' εἰματος κρυφαῖς,
 πατεῖν παρῆχε τῷ θέλοντι ναυτίλῳ·
 οὐτῷ δ' ἐκὰς σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον σῶμα,
 σμικρὰ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνύσας μέγας
 χερσὶν, κατασβέσσει τὴν πολλὴν βοήν·
 τῷ ἐγὼ δ' ἐγὼ ἀνδρ' ὅπως μωρίας πλείων,
 ὃς ἐν κακοῖς ὕβριξε τοῖσι, τῶν πέλας·
 κατ' αὐτὸν εἰσιδὼν τις ἐμπερὴς ἐμοί,
 ὀργὴν θ' ὁμοῖος, εἶπε τοιοῦτον λόγον,
 ὦ θρωπε, μὴ δρᾷς τὸς τεθνηκότας κακῶς·
 εἰ γὰρ ποιήσῃς, ἴσθι πημανῆμενος·
 τοιαῦτ' ἀνολβὸν ἀνδρ' ἐνουθέτη παρών·
 ὁρῶ δ' ἐτοινιν, καὶ σὺν ὡς ἐμοὶ δοκῇ,
 οὐδέ τις ποτ' ἄλλος, ἢ σὺ· μὲν ἡνιξάμην;
 με ἀπῆμι· καὶ γὰρ αἰχρὸν εἰ πύθοιτό τις
 λόγοις κολάζειν, ὧφθ' ἐμὰ παρὰ·
 τῷ ἄφερπε νῦν· καὶ μοι γὰρ αἰχισὸν κλύειν
 ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἐπὶ μυθοῦ μένου·
 χο ἔσαι μεγάλης ἐριδὸς τις ἀγών·
 ἀλλ' ὥς δύνασαι Τῶν κρεταχύνων,
 πᾶν σὸν κοίλῃν κάπετον τιν' ἰδεῖν
 τῷδ', ἐνθα βροτοῖς τὸν αἰετὸν μνηστῶν
 τάφον ἀρώωντα καθέξει·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

κόλαξε κήνους, τόνδε δ' ἄγε μή σὺ φῆς,
 ᾧ ἄτερος στρατηγός, ᾧ σταφὰς ἐγὼ
 θήσω δικάϊως, οὐ τὸ σὸν δῆσας σῶμα.
 ὃ γάρ τι τῆς σῆς ἔνεκ' ἐστρατεύσατο
 γυναικός, ὥς περ οἱ πόνοῦ πολλῷ πλέω,
 ἀλλ' ἔνεχ' ὄρκων, οἷσιν ἦν ἐπώμοτος,
 σοῦ δ' οὐδέν. οὐ γὰρ ἡξίου τοὺς μηδένας.
 πρὸς ταῦτα, πλείους δ' ὄρω κήρυκας λαβὼν,
 καὶ τὸν στρατηγόν, ἦ κε. τῷ δ' ἐσὺ φόβου,
 οὐκ ἂν σφαφείην, ὥς ἂν ἦς δῖος περ εἶ.
 με οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.
 τῷ τὰ σκληρὰ γὰρ τοι καὶ ὑπέρδικ' ἦ, δ' ἀνῆλ.
 με ὅτοξ' ὅστις εἰοικεν ὃ σ' μικρὰ φρονεῖν.
 τῷ οὐ γὰρ βάνυσον τὴν τέχνην ἐκτισάμην.
 με μέγ' ἂν τι νομπάσῃς, ἀπ' ἰδ' εἰ λάβοις.
 τῷ καὶ φιλὸς, ἀρνήσαιμι σοὶ γ' ὥπλις μένω.
 με ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὥς δ' ἄνδρ' ἐτρήφ.
 τῷ ξὺν τῷ δικάϊῳ γὰρ μέγ' ἔξεστ' φρονεῖν.
 με δίκη καὶ γὰρ τόνδ' ἀντυχεῖν κτείναντά με;
 τῷ κτείναντα; δ' ἄνδρ' ἔειπας εἰ καὶ ξῆς θανόν.
 με θεὸς γὰρ ἐκσώξῃ με, τῷ δ' ἐδ' ὄχ' οἶμαι.
 τῷ μὴ νῦν ἀτίμα θεοὺς, θεοῖς σεσωσμένος.
 με ἐγὼ γὰρ ἂν φέξαιμι δαίμόνων νόμους;
 τῷ ᾧ τοὺς θανόντας ἔκ' ἔαθ' ἀπὸ πᾶν παρών.
 με τοὺς γ' αὐτὸς αὐτῷ πολεμίου, οὐ γὰρ καλόν.
 τῷ ἢ σοὶ γὰρ Ἀΐας πολέμιος πρῶτη ποτὶ;
 με μισοῦντ' ἐμίσθ. καὶ σὺ τῷ τ' ἡπίστασο.
 τῷ κλέπτης γὰρ αὐτῷ ψιφοποιὸς ἄνρεθης.
 με ἐν τοῖς δικάσας, κοῦκ' ἐμοὶ τόδ' ἐσφάλη.
 τῷ πόλλ' ἂν κακῶς λάθρα σὺ κλέψας κακὰ.

ΑΙΑΣ

- » Δοκῆν πεσεῖν ἄν, καὶ ἀπὸ σμικρῆ κακῆ.
 » Δέος γὰρ ὧ πρόσεσιν, αἰγυνηθ' ὁμῶ,
 » Σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίσασο.
 » Οπουδ' ὑβρίξην, δρᾶν θ' ἂ βέλεται πάρα,
 » Ταύτην νόμιξε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
 » Ἐξ ἔριων δραμοῦσαν, ἧς βυθὸν πεσεῖν.
 ἀλλ' ἐσάτω μοι καὶ δέος τὶ καίριον,
 καὶ μὴ δοκῶ μιν δρῶντες, ἄν ἡδῶ μεθα,
 ἢ ἀντιτίσθην αὖθις, ἄν λυπώ μεθα.
 ἔρπη παραλλάξ ταῦτα. πρόθεν ἔτος ἦν
 αἰθων ὑβρίσεως, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὐφρονῶ.
 καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπην, ὅπως
 μὴ τόνδε θάπῃων, αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσης.
 χο Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποσήσας σοφὰς,
 ᾗτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβρίσεως γένη.
 τῶ οὐκ ἂν ποτ' ἄνδρες ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἐτι,
 ὃς μηδ' ἐν ὧν γοναῖσιν, εἴθ' ἅμαρτάνη.
 ὅθ' οἱ δοκοῦντες ἀγενεῖς πεφυκέναι,
 τοιαῦθ' ἅμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.
 ἄγ' εἴπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις· ἢ σὺ φῆς ἄγην
 τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δᾶρο σὺ μαχον λαβὼν,
 ἢ αὐτὸς ἐξέπλυσεν ὥς αὐτῷ κρατῶν;
 τοῦ σὺ στρατηγὸς τῷδε; πῶ δέ σοι λεῶν
 ἐξέσ' ἀνάσθην, ὧν ὅδ' ἡγήτ' οἶκοθεν;
 Σπάρτης ἀνάστων ἦλθες, ἢ χ' ἡμῶν κρατῶν.
 ἔδ' ἐσθ' ὅπου σοι τόνδε κοσμήσαι πλέον
 ἀρχῆς ἐκτο θεομῶς, ἢ καὶ τῷδέ σε.
 ὑπαρχος ἄλλων δᾶρ' ἐπλυσας· ἢ ὅλων
 στρατηγός, ὥστ' Αἴαντος ἡγεῖσθαι ποτε.
 ἀλλ' ὧν περ' ἀρχῆς, ἀρχε, καὶ τὰ σέ μιν ἔπη

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

μὴ συκομίζην, ἀλλ' ἔἴην ὅπως ἔχῃ.
 τῷ τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον;
 με δοκῶντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' ὅς κ' αἰνῆς στρατοῦ.
 τῷ ἔκκ' ἂν εἴποις ἥντιν' αἰτίαν προθείς;
 με ὅθ' ἔνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
 ἄγην. Ἀχαιοὶς ξυμμάχον τε καὶ φίλον,
 ἐξέρομεν ζητῶντες ἐχθίῳ Φρυγῶν.
 ὅστις στρατῷ ξυμπαντί βελύσας φόνον,
 νύκτωρ ἐπεσφάτυσεν, ὥς ἔλοι δορί.
 καὶ μὴ θεῶν τις τήνδ' ἐπὶ γῆρ' ἔσβειν,
 ἢ μῆς μὲν ἂν τήνδ' ἢν ὅδ' εἴληχεν τύχην
 θανόντες ἂν, προῦκεί μεθ' ἀχίσῳ μόρῳ.
 ὅτος δ' ἂν ἔξη· νῦν δ' ἐν ἡλλάξεν θεὸς
 τήν τ' ὅδ' ὕβριν, πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.
 ὣν ἔνεκ' αὐτὸν ἔτις ἐς ἀνθρώπων
 τοσόντον, ὥστε σῶμα τυμβῶσαι τάφῳ.
 ἀλλ' ἀμφιχλωρὰν φάμαθον ἐκβεβλημένος,
 ὄρνισι φορβὴ παραλίῳις γενήσεται.
 πρὸς ταῦτα, μηδὲν δεινὸν ἐξάρης μένος.
 εἰ γὰρ βλέποντος μὴ δυνήσθην κρατῆν,
 πάντως θανόντος γάρ εἰρομένη, καὶ μὴ θέλης
 χερσὶν παραθύνοντες. ἔγ' γὰρ ἔσ' ὅτε
 λόγων ἀπῆσαι ξῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν.
 » Καί τοι κακῶς πρὸς ἀνδρὸς, ἀνδρὰ δημόστην
 » Μηδὲν δικάων τῶν ἐφεσώτων κλύην.
 » Οὐ γὰρ ποτ' οὐτ' ἂν ἐν πόλῃ νόμοι καλῶς
 » Φέροιντ' ἂν, ἔνθα μὴ καθεσθῇ καὶ δέος,
 » Οὐτ' ἂν στρατὸς γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι,
 » Μηδὲν φόβος πρόβλημα, μήδ' αἰδοῦς ἔχων.
 » Ἀλλ' ἀνδρὰ χρεὶ καὶ σῶμα γενήσῃ μέγα,

ἔρεῖ πρὸς οὐδ' ἐν, ἥς ἔριν θυμούμενος.
 τέλος δ' ἄπωσός γῆς ἀπορ' ῥιφθήσομαι,
 δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς.
 τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι,
 πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦροι δ' ὠφελήσι μοι.
 καὶ ταῦτα πάντα, σοῦ θανόντος ἐνόμην.
 οἱ μοι, τί δ' ῥάσω· πῶς σ' ἀποπάσω πικροῦ
 τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος· ὦ τάλας, ὅφ' οὔ
 φονέως ἄρ' ἐξέπνυσας· ἥ δ' ἐς ὧς χρόνῳ
 ἔμελλε σ' Ἐκτωρ καὶ θανῶν, ἀποθίσειν.
 σκέψασθε πρὸς θεῶν τύχην δυνοῖν βροτοῖν.
 Ἐκτωρ μὲν, ὃ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
 ξωστήρι πριαφῆς, ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων
 ἐγνάπτει αἶν, ἔστ' ἀπέφυξεν βίον.
 ὅτος δ' ἐκένε τήνδε δωρεῖαν ἔχων,
 πρὸς τοῦδ' ὀλωλε θανάσι μωπείῃ ματι.
 ἄρ' οὐκ ἔρινυς τῷτ' ἐχάλκυσσε ξίφος,
 καὶ κῆνον ἄδης δῆμιουργὸς ἄχριος;
 ἐγὼ μὲν ἂν καὶ ταῦτα, καὶ τὰ πάντ' ἀγ
 φάσκοι μ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς.
 » Οὐ γὰρ δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
 » Κῆνός τ' ἐκείνα σεργιέτω, καὶ γὰρ τάδε.
 χο μὴ τῆνε μακρὰν, ἀλλ' ὅπως κρύψῃς τάφῳ
 φράξου τὸν ἄνδρα, ἧ' ὧ, τι μυθήσῃ τάχα.
 βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα· καὶ τὰ χ' ἂν κακοῖς
 μελῶν, ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνὴρ.
 τῶ τίς δ' ἐστὶν ὄντιν' ἄνδρα προσλάναις στρατῷ;
 χο Μενέλαος, ὃ δὴ τόνδε πλὴν ἐσείλαμεν.
 τῶ ὅρῳ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὢν, οὐδὺς πετιῆς.
 με ὅτος, σέ φωνῶ, τόνδε τὸν νεκρὸν χερσὶν

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

» Ἰθ' ἐγκόνει· σύγκαμνε· τοῖς θανοῦσί τοι
 » Φιλοῦσι πάντες καὶ μένοις ἐπιγελαῖν·
 χο καὶ μὴν ἔτι ξῶν Τῶν περ, τῷ δέ σοι μέλει
 ἐφίετ' ἀνὴρ κείνος, ὥς περ ὃν μέλει·
 τῷ ὧ τῶν ἀπάντων δὴ θεὰ μάτων ἐμοὶ
 ἄλγιστον, ὣν προσείδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ·
 ὁδὸς θ' ὁδῶν ἀπασῶν ἀνιάσασα δὴ
 μάλιστ' αὐτὸν μὲν ἀπλάγχνον, ἣν δὴ νῦν ἔβην·
 ὧ φίλτατ' Αἴας, τὸν σὸν ὥς ἐπησθόμην
 μόρον διώκων, καὶ ξιχνοσκοπέμενος·
 ὅξ' ἄρα γὰρ σου βᾶξις ὥς θεοῦ τινός,
 δι' ἧλθ' Ἀχαιοὺς πάντας, ὥς οἴχη θανῶν·
 ἅ' γὰρ κλύων δούσηνος, ἐκ ποδῶν μὲν ὦν,
 ὑπερέλασον· νῦν δ' ὀρώων, ἀπόλλυμαι·
 οἱ μοι·
 ἴθ' ἐκκάλυφον, ὥς ἴδω τὸ πᾶν κακόν·
 ὧ δὲ θεάτονον ὄμμα, καὶ τόλμης πικρᾶς,
 ὅσας ἀνίας μοι καταπαίρας, φθίνεις·
 ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, ἥς ποῖς βροτοῦς,
 τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ·
 ἦ που Τελαμῶν σὸς πατήρ, ἐμὸς δ' ἄμα,
 δέξαιτ' ἂν ἀνθρώπων, ἵλεως τ' ἴσως
 χωρεῖντ' ἀνὰ σῶ; πῶς γὰρ ἔχ' ὅτ' ἄρα
 μήδ' ἀντυχούντι μηδ' ἐν, ἢ δῖον μελᾶν·
 ἔστος, τί κρύψῃ; ποῖον ἐκ ἐρεῖ κακόν;
 τὸν ἐκ δόρος μετῴτα πολεμίσιν ὀθον,
 τὸν δ' ἐλπία προδόντα, καὶ κακὰνδρία
 σὲ φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὥς τὰ σὰ
 κρᾶτη θανόντος, καὶ δόμους νέ μοι μισοῦς·
 τοιαῦτ' ἀνὴρ δούσεργος ἐν γῆρα βαρὺς

ἐρεῖ

ΑΙΑΣ

- τοῖς τῷ δ' ἴσως τοι κ' βλέποντα μὴ πόθουν,
θανόντ' ἄν οἱ μῶξεν ἐν χρεῶν δορός.
- » Οἱ γὰρ κακοὶ γνῶμασι, τὰ γὰρ θὸν χερσὶν
» ἔχοντες, ἔκ' ἴσασι, πρὶν τις ἐμβαλῇ.
ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν, ἢ κήνοισι γλυκὺς,
αὐτῷ δ' ἐτερπνός. ὦν γὰρ ἠράσθη τυχῆν,
ἐκτῆσθ' αὐτῷ θάνατον, ὅν περ ἤθελεν.
- χο τὶ δ' ἦτα τῷ δ' ἐπεγελῶν ἄν κἀτα.
θεοῖς τέθνηκεν ὅτος, οὐ κήνοισιν, ὦ.
πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριξέτω.
Αἴας γὰρ αὐτοῖς ἔκ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐμοὶ
λιπὼν αἰτίας, καὶ γούς, δίοιχεται.
- ταῦ ἰώ μοι μοι.
- χο σίγησον. αὐθὴν γὰρ δ' οἶω Τῶν κ' κλύειν,
βοῶντες ἄτης τῆς δ' ἐπίσκοπον μέλος.
- ταῦ ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναι μὲν ὅ μ' ἐμοὶ,
ἄρ' ἢ μπόληκας ὥς περ ἠφά τις κρατεῖ;
χο ὅλωλεν ἀνὴρ Τῶν κ' τοῦτ' ἐπίσασο.
- ταῦ ὦ μοι βαρείας ἄρα τῆς ἐμῆς τύχης.
- χο ὥς ὦ δ' ἔχοντων,
ταῦ ὦ τάλας ἐγὼ τάλας.
- χο πάρα σενάξην.
- ταῦ ὦ περισπερχὲς πάθος.
- χο ἄγαν γε Τῶν κ'.
- ταῦ φῶ τάλας. τί γὰρ τέκνον
τὸ τῷ δ', πῦ μοι γῆς κυρτῆς τῆς Τρωάδος;
χο μόνος παρὰ σκηνῶσιν.
- ταῦ ἔχ' ὅσον τάχος
δ' ἦτ' αὐτὸν ἄξ' εἰς δ' αὔρο, μὴ τις ὥς κενῆς
σὺ μνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἔχθροδ' ὅτ' ἀτρεΐδαις

ἔλιν' σὺν πάθῃ.

μέγας ἄρ' ἦν ἐκείνος ἄρχων χρόνος

πλημάτων, ἦμος ἀριστοχρ

όπλων ἐκείτ' ἀγών πέρι.

τε ἰώ μοι μοι.

χο χωρὶς πρὸς ἥπαρ οἶδά γε νιν αἶα δύνῃ.

τε ἰώ μοι μοι.

χο οὐδ' ἐν σ' ἀπιστῶ καὶ δὲ οἱ μῶξαι γύναι,
τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλῃ.

τε σοὶ μὲν δοκῆν ταῦτ' ἔς, ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.

χο ξυναυδῶ.

τε οἶ μοι τέκνον, πρὸς οἷα θυλείας ξυγὰ

χωρὶς μὲν· οἷσιν ὧν ἐφείσασιν σκοποί.

χο ὦ μοι ἀναλγήτων

διαγῶν ἐθρόησας

ἀναυδὸν ἔργον Ἀτρεΐδαν τῷδ' ἄλλῃ.

ἀλλ' ἀπέρχου θεός.

τε ἔκ' ἂν τάδ' ἐστὶ τῆδε, μὴ θεῶν μέτα.

χο ἄγαν γ' ὑπερβριθὲς ἄλχος ἤνυσαν.

τε τοιοῦνδε μὲν τοι Ζηνὸς ἡ δ' ἐνὶ θεὸς

Γαλλὰς φυτὰς πῆ μ' Ὀδυσσεὺς χάριν.

χο ἦ ῥ' ἀκελαινώπαν

θυμὸν ἐφυβρίξῃ

ὅπολύ τλας ἀνὴρ,

γελᾶ δ' ἐ τοῖς μαινομένοις ἄχεσιν

πολὺν γέλωτα; φῶ, φῶ,

ξύν τε διπλοῖ βασιλῆες

κλύοντες Ἀτρεΐδαι;

τε οἶδ' οὖν γελώντων, καπιχαρόντων κακοῖς

τοῖς

ΑΙΑΣ

τόνδε συνάυταν·

ἰὼ τάλας· ἰὼ ταλαίφρων γύναι·

τε ὥς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος, αἰάξην πάρα·

χο τίνος ποτ' ἄρ' ἐπράξε χηρὶ δύσμορος;

τε αὐτὸς πρὸς αὐτῷ δῆλον· ἐν γὰρ οἱ χθονὶ
πικτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ·

χο ἰὼ μοι ἐμᾶς ἄτας· οἷος ἄρ' αἰ μάχης,
ἄφρακτος φίλων·

ἐγὼ δ' ὅπαντα κωφός,

ὅπαντ' αἰδρις, κατὴ μέλησα·

τᾶ τᾶ

κείται ὁδυστράπελος,

ὁδυσῶνυμος Αἴας;

τε ὅτοι θεατός· ἀλλάνιν περιπύχῃ

φάργῃ καλύψω τῷδε παμπήδην, ἔπει

οὐδέ τις ἀν' ὅστις καὶ φίλος τλαίῃ βλέπῃν

φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥίνας· ἐκ τε φοινίκας

πληγῆς, μελανθὲν αἶμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς·

οἶμοι, τί δράσω· τίς σε βαστάσῃ φίλων·

τοῦ Τῆκερος· ὥς ἀκμαῖος ἢ βάλῃ, μόλοι,

πεπῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι·

ῶ δύσμορ' Αἴας, οἷος ὦν, οἷος ἔχῃς,

ὥς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τύχῃν·

χο ἔμελλες τάλας,

ἔμελλες χρόνῳ στρεβόφρον

ἄρ' ἐξανύσῃν κακῶν

μοῖραν ἀπῆρεσίων

πόνων· τοῖά μοι

πάννυχα καὶ φαέθον

τ' ἀνεστιάσεις ὠμόφρων

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἰδοῦ, ἰδοῦ. δοῦπον αὖ κλύω τινά.

ἤμι ἡμῶν γενὰς

κοινόπλουν ὁμιλίαν.

ἤμι τί ἔν δῃ;

ἤμι πᾶν ἐτίβηται πλουρὸν ἑσπερον νεῶν.

ἤμι ἔχῃς ἔν;

ἤμι πόνουχε πλῆθος, κοῦδ' ἐν εἰς ὅτιν πλέον.

ἤμι ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου μολῶν
κέλευθον, ἀνὴρ ἔδεα μοῦ δηλοῖ φανής.

χα. τίς ἂν δῇ μοι, τίς ἂν

φιλοπόνων ἀλῖαδ' ἂν

ἔχων αὐπνους ἔδρας,

ἢ τίς ὅλυμπιάδων θεῶν, ἢ ῥυτῶν

βοασορίων ποταμῶν ἰδρις,

τὸν ὠμόθυμον εἰποθι πλαξόμενον

λάσων, ἀπύοι.

χέτλια γὰρ ἐμέγε τὸν μακρῶν ἀλάτατ

πόνων, οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,

ἀλλ' ἀμνηνὸν ἀνδρα μὴ λάσῃν ὅπου.

τε. ἰὼ, ἰὼ μοι μοι.

χα. τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους;

τε. ἰὼ τλήμων.

χα. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύ μφιν ὄρω

Τέκμησαν, οἶκτῳ τῷδε συγκεκραμένην.

τε. οἴχων, ὀλωλα, διαπεπόρθη μαί φίλοι.

χα. τί δ' εἰσιν;

τε. Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγῆς

κεῖται, κρυφαῖω φασγάνῳ περιπυχῆς.

χα. ἰὼ μοι ἐμῶν νόστων.

ἰὼ μοι, κατέπεφνες ἀναξ

τόνδ᾽

ΑΙΑΣ

ξυναρπάσσαν· ὥς περ ῥ' ὁρῶσ' ἔμ' ἐν
 αὐτοσφαγῇ πίπλοντα, τῶς αὐτοσφαγῆς
 πρὸς τῶν φιλίσων ἐκγόγων ὁλοίατο·
 ἴτ' ὦτα χῆραι, πόινι μοί τ' Ἐριννύες,
 γένεσθε, μὴ φείδεσθε πανδὴ μου στρατῆ·
 σύδ' ὦ τὸν αἰπὺν ὕραν ὀνείριον
 ἥλιε, πατρῶν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
 ἴδῃς, ἐπιχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν,
 ἄγγελον ἄστας τὰς ἐμὰς, μόρον τ' ἐμὸν
 γέροντι πατρί, τῇ τε Δυσὴνῳ τροφῷ·
 ἥ που τάλαινα τήνδ' ὅταν κλύη φάτιν,
 ἥ σ' ἐμὴν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλῃ·
 ἀλλ' ὅδ' ἐν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην,
 ἀλλ' ἄριτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχῃ τινί·
 ὦ θάνατε, θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολῶν·
 καί τοι σὲ μὲν καὶ κεῖ προσανδύσω ξυνῶν·
 σέδ' ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸν νῦν σέλας,
 καὶ τὸν διφραυτὴν ἥλιον προσενέπω,
 πανύστατον δὴ, κ' ὅποτ' αὖθις ὕστερον·
 ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
 Σαλαμῖνος, ὦ πατρῶν ἐστίας βάθρον,
 κληναί τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,
 κρήναι τε, ποταμοί θ' οἶδε, καὶ τὰ τρωϊκὰ
 πεδία, προσκλυῶ· χαίρετ' ὦ τροφῆς ἐμοί·
 τῶ θ' ὕμιν Ἀΐας τοῦ ποσ' ὕστατον θροεῖ·
 τάδ' ἄλλ', ἐν ἅδου τοῖς κάτω μυθήσομαι·
 ἦ μὲν πόνος πόνω πόνον φέρε·
 πᾶ, πᾶ,
 πᾶ γὰρ ὅ κ' ἐβαν ἐγώ·
 κούδεις ἐπίσταται με συμβαλεῖν τόπος·

ἀλλ' ἤμι καὶ νῦν κῆρ, ὅποι περ ἂν θένω.
 χωρῶμεν, ἐκονῶμεν, ὅχ' ἔδρας ἀνμῆ,
 σῶξεν θέλοντες ἄνδρα γ' ὅς ἀπ' αὐτοῦ θανῇν.
 20 χωρεῖν ἔτοιμος, κοῦ λόγῳ δέξω μόνον.
 τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἔφεται.
 αἰ ὁ μὲν σφαγὰς ἔσκηεν, ἡ τομώτατος
 γένοιτ' ἂν, ἣ τῷ καὶ λογιζέσθαι χολή.
 δῶρον μὲν ἄνδρὸς Ἑκτορος ξένων ἐμοὶ
 μάλιστα μισσηθέντος, ἐχθίστου θ' ὄραν.
 πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμιάτῃ Τρωάδι,
 σιδηροβρώτι θηγάνην νηηκονίς.
 ἔπηξα δ' αὐτὸν αὖ περισεύλας ἐγὼ
 ἀνύστατον τῷ δ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανῇν.
 ὕτω μὲν εὐσκήνῃμεν. ἐκ δὲ τῶν δέ μοι,
 σὺ πρῶτος ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ ἤκως, ἄρκεσον.
 αἰτήσομαι δέ σ' ὅ μακρὸν γέρας λαχῆν,
 πέμψον τιν' ἢ μῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν
 Τύκρῳ φέροντα, πρῶτος ὥς με βασιῶσῃ
 πεπῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
 καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπλουθῆς πάρος,
 ῥιφθῶ κυσὶ πρόβλητος, οἰωνοῖς θ' ἔλωρ.
 τοσαῦτά σ' ὦ Ζεῦ προτρέπω. καλῶ δ' ἅμα
 πομπάιον Ἑρμῆν χθόνιον αὖ με κοιμίσαι,
 ξύν ἀσφαδέσῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι,
 πλουρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
 καλῶ δ' ἄρωγούς τὰς αἵτε παρθένους,
 ἀφ' ὧν ὄρωσας πάντα τὰν βροτοῖς πάβη,
 σε μνάς Ἑρινῦς, τανύποδας, μαθεῖν ἐμὲ
 πρὸς τῶν Ἀτρεΐδων ὡς δίολλυμαι τάλας.
 καὶ σφας κακούς κακίστα καὶ παγωλέθρους
 ξύναρ

ΛΙΛΣ

- τοιαῦθ' ὁμάντις ἔφ'· ὅδ' αὖθις ἐξέδρας
 πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπισολὰς
 Τῶνκος, φυλάσσειν· ἧ δ' ἀπεσερήμεθα,
 ἔκ' ἐστὶν ἀνὴρ κείνος, ἧ Κάλχας σοφός·
 χο ὦ δαῖα Τέκμησσα, δύσμορον γένος·
 ὅρα μολοῦσα τόνδ' ὅποι' ἐπιθροῆ·
 ξυρῆ γὰρ ἐν χρῶ τῷτο μὴ χαίρειν τινά·
 τε τί μ' αὖτάλαιναν ἀρτίως πεπαυμένην
 κακῶν ἀτρύτων, ἐξέδρας ἀνίστατε;
 χο τοῦδ' εἰσάκουε τὰνδρὸς, ὡς ἤκη φέρων
 Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν, ἣν ἤλυσ' ἐγώ·
 τε οἶμοι, τί φῆς ὦ νθρωπε, μῶν ὀλώλαμεν;
 ἀγ οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν· Αἴαντος δ' ὅτι
 θυράος ἧπέρ ἐστιν, οὐ θαρσῶ πέρι·
 τε καὶ μὴν θυράος, ὥστε μὲν δίνην· τί φῆς;
 ἀγ ἐκείνον ἦρχεν Τῶνκος ἐξεφίεται
 σκηνῆς ὑπαυλον, μὴ δ' ἀφίεναι μόνον·
 τε ποῦδ' ἐστὶ Τῶνκος, καπὶ τῷ, λέγῃ τάδε;
 ἀγ πάρεσ' ἐκείνος ἄρτι· τήνδε δ' ἐξοδὸν
 ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίξῃ φέρην·
 τε οἶμοι τάλαινα, τοῦ, πότ' ἀνθρώπων μαθῶν;
 ἀγ τοῦ Θεσπρείου μάντεως καθ' ἡμέραν
 τὴν νῦν, ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρῃ·
 τε οἱ ἐγὼ φίλοι, πρόσθ' ἀναγκαῖας τύχης·
 καὶ σπύσασθ' οἱ μὲν, Τῶνκρον ἐντάχῃ μολῶν·
 οἶδ' ἐσπέρους ἀγκῶνας, οἶδ' ἀνθελίους
 ζητεῖτ' ἰόντες τὰνδρὸς ἐξοδὸν κακὴν·
 ἐγνωκά γὰρ δὴ φωτὸς ἠπάτη μένη,
 καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη·
 οἶμοι τί δράσω τέκνον, οὐχ ἰδρυτέον·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Κάλλης μετασὰς δῖος Ἀτρεΐδων δῖχα,
 εἰς χεῖρα Τύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
 θῆς, ἣ πε, καὶ πέσκει· παντοῖα τέχνη
 ἤρξα κατ' ἡμάρ του μφανὲς τὸν νῦν τόδε,
 Αἴανθ' ὑπὸ σκηνᾷσι, μὴ δ' ἀφέντ' ἔαν,
 ἣ ξῶντ' ἐκῆνον ἥσι δ' ἔν θέλοι ποτέ.
 ἔλα γὰρ αὐτὸν τῇδε θ' ἡμέρα μόνη,
 δῖας Ἀθάνας μῆνις· ὡς ἔφη λέγων.

- » Τὰ γὰρ περιγὰ κ' ἀνόνητα σώματα,
- » Γίπην βαρείαις πρὸς θεῶν δυαπραξίαις
- » Εφαχ' ὁ μάντις· ὅστις ἀνθρώπου φύσιν
 βλαστὼν, ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρώπον φρονεῖ,
 κῆνος δ' ἀπ' οἰκῶν αὐτοῦ ἐξορμώμενος,
 ἄνευ καλῶς λέγοντος ἀρέθι πατρός.
- » ὁ μὲν, γὰρ αὐτὸν ἐννέπη, Τέκνον, δορὶ
- » βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῷ δ' ἀφ' κρατεῖν.
 ὁ δ' ὑψικόμεπως καφρόνως ἡμῆτατο,
 Γάτερ, θεοῖς μὲν καὶ ὁμιθεῖν ὦν ὁ μὲν,
 κράτος κατακτεῖναι· ἐγὼ δὲ καὶ δῖχα
 κῆνων, πέποιθα τοῦτ' ἐπιστάσθην κλέος.
 τοσόνδ' ἐκὸς μῦθον· εἴτα δ' ἄτερον
 δῖας Ἀθάνας, ἡνίκ' ὀτρύνουσάνιν
 ἡνδ' αὖτ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπην,
 τότ' ἀντιφωνεῖ δ' ἔνδον ἄρ' ῥητόν τ' ἔπος,
 Ἀνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας,
 ἴσω, καθ' ἡμᾶς δ' ἔσποτ' ἐκρήξῃ μάχη.
 τοιοῖς δὲ τοῖς λόγοισιν ἀσεργῇ θεᾶς
 ἐκτεῖναι ὀργὴν, οὐ κατ' ἀνθρώπον φρονῶν.
 ἀλλ' ἣ περ ἐστὶ τῇδε θ' ἡμέρα, τάχ' ἂν
 γενοίμεθ' αὐτῶ σὺν θεῷ σωτήριοι.

τοιαῦθ'

ΛΙΑΣ

Τῶνκος πάρεσιν ἄρτι Μουσίων ἄπο
κρημνῶν· μέσον δὲ προσμολὼν σρατήχιον,
κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁ μῦς·

σεύχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ
μαθόντες, ἀμφέσσαν· ἥ τ' ὀνείδεσιν
ἤρασον ἔνθεν, κἄνθεν· οὔ τις ἑσθ' ὅς οὔ,
τὸν τοῦ μανέντος κἄπιβουλουτοῦ σρατῦ
ξύναι μὲν ἀποκαλοῦντες, ὥς ἔκ ἀρκέσοι
τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθῆς, θανῆν·
ὥς τ' ἴς τασοῦτον ἦλθον, ὥστε καὶ χερσὶν
κουλεῶν ἐρυσὰ διεπεραιώθη ξίφι·

λήγῃ δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτου,
ἀνδρῶν χερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου·
ἀλλ' ἡ μὲν Αἴας ποῦ' σιν, ὥς φράσω τάδε·

» Τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρήθην λόγον·

χο οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἄρτίως, νέας
βουλάς νέοισιν ἐγκαταξάνεας τρόποις·

αγ ἰοῦ· ἰοῦ· ἰοῦ·

βραδύαν ἡ μᾶς ἄρ' ὀτήνδε τὴν ὁδὸν
πέμπων· ἔπεμψεν, ἢ φάνην ἐγὼ βραδύς;

χο τί δ' ἐσι χρέας τῆς δ' ὕπεσσανισμένον;

αγ τὸν ἀνδρ' ἀπὸ πῦθα Τῶνκος ἔνδοθεν σέβης
μὴ ἔω παρήκην, πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχη·

χο ἀλλ' οἴχεται τοι πρὸς τὸ κέρδιον τραπῆς
γνώμης, θεοῖσιν ὥς καταλλαχθῇ χόλου·

αγ ταῦτ' ἐσὶ τάπη μωρίας πολλῆς πλέα,
ἥ περ τι Κάλχας εὐφρονῶν, μαντεύεται·

χο ποῖον, τί δ' ἥδ' ὥς τῷδε πράγματος περί;

αγ τοσοῦτον οἶδα, καὶ παρὼν ἐτύχηνον·

ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

μέλην μὲν ἡμῶν, ὄνοσιν δ' ὕμιν ἄμα.
 ἐγὼ γὰρ ἤμ' ἐκείνῳ, ὅποι πορευτέον.
 ὕμῃς δ' ἂν φράξω δρᾶτε, καὶ τὰ χ' ἂν μ' ἴσως
 πύθοισθε καὶ νῦν δυσυχῶ, σεσωσ μένον.
 ἐφριξ' ἔρωτι. περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαι.
 ἰὼ, ἰὼ, πᾶν, πᾶν.
 ὦ πᾶν, πᾶν, ἀλίπλαγκτε Κυλ
 λανίας χιονοκτύπου
 πετραίας ἀπὸ δηρὰδος φάνηθ', ὦ
 θεῶν χοροποιέσσαν, ὅπως μοι
 Νύκτια κνώσι ὀρχήματ' αὐτοδαῖ
 ξυνῶν ἰάφης.
 νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλῃ χορεύσαι.
 Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγίων
 μολῶν ἄναξ Ἀπόλλων
 ὁδάλιος, ἄγνωστος,
 ἐμοὶ ξυνείης διαπαντός ἄφρων.
 ἔλυσε γὰρ αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων ἄρης.
 ἰὼ, ἰὼ. νῦν αὖ,
 νῦν ὦ ξὺν, πᾶρα λυκὸν οὐ
 ἄμερον τελάσαι φάος
 θεῶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας
 λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ
 πάνθ' οὐαθέσμι' ἐξήνυσεν, ὄνομίᾳ
 σέβων μεγίστα.
 Γὰρ θ' ὁ μέγας χρόνος μαραινέτε, καὶ φλέγη.
 κούδ' ἐν ἀν' ὠδῆτον φατίξαι
 μ' ἂν, οὐτέ γ' ἐξ ἀέλητων
 Αἴας μετεγνώθη
 θυμὸν Ἀτρήδης μεγάλων τε γηκίων.
 ἄνδρες φίλοι, τοπρῶτον ἀγγείλα θέλω,

γαίης ὀρύξας, ἔνθα μή τις ὄψεται,
 ἀλλ' αὐτὸ νύξ, ἄδησθε, σωζόντων κάτω.
 ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χερὶ τῷτ' ἐδέξάμην
 παρ' Ἐκτορος δῶρ' ἡμαδυσμενέσθου,
 οὐπωτὶ κεδνὸν ἔχον Ἀργείων πάρα.
 ἀλλ' ἐς ἀληθείης ἡ βροτῶν παροιμία,
 • Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κ' ἐκόνῃσι μα-
 τοι γὰρ τοιοῖπον εἰσόμεσθαι μὲν θεοῖς
 εἴκη, μαθισόμεσθαι δ' Ἀτρείδας σέβην.
 ἄρχοντές εἰσιν, ὥς θ' ἔπ' ἡκτέον τι μῆ.
 καὶ γὰρ τὰ δ' ἄνα καὶ τὰ καρτερώτατα,
 τι μαις ὑπέκη. τῷτο μὲν νιφοσιβεῖς
 χυμῶνες, ἐκ χωρῶσιν ἀνάρπυθέρη.
 ἐξίσταται δ' ἐνυκτὸς αἰανὴς κύκλος,
 τῇ λαοκτώλῳ φέγγος ἡμέρα φλέγην.
 δ' ἄνα μακρομάτων ἐκόνιμι σε
 σέοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος,
 λυγρὰ πεδήσας, οὐδ' αἰ λαβὼν ἔχρη.
 ἡμεῖς δ' ἐπὶ πῶς ἐγνωσόμεσθαι σωφρονεῖν;
 ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτι
 ὅτ' ἐχθρὸς ἦμιν, ἐς τοσόνδ' ἐχθραντέος,
 ὥς καὶ φιλήσων αὖθις· ἐς τε τὸν φίλον
 τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσ' ἔμα,
 • ὥς αἰὲν οὐ μενοῦντα· τοῖς πολλοῖσι γὰρ
 • Βροτῶν, ἄπιστος ἐσθ' ἐταιρίας λιμὴν.
 ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τῷτοισιν, ἀνχήσῃ· σὺ δέ,
 ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα, διατέλους γύναι
 ἄλχου τελεῖσθαι τῷ μόνῳ ἐρᾷ κέαρ.
 ὕμῃσθ' ἐταῖροι ταῦτά τ' ἡδ' ἐμοὶ τάδε
 τίματε· Τούκρῳ τ' ἦν μόλη, σὴ μήνατε,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἄλινον ἄλινον,
οὐδ' οἰκτρὰς γούρ' ὄρνιθος ἀηδούς
ἥσθ' ὅς μορος, ἀλλ' ὃ
ξυτόνους μὲν ᾤδ' αὖ

θρηνήσῃ· χερόπληκτοι
δ' ἐν σέρνοις πεσόνται

δοῦποι, καὶ πολίᾳς ἀμύγματα χαίτας·

Κρήσων γὰρ αἰῖδα κούβων, ἠνοσῶν μάταν,
ὅς ἐκ πατρώας ἥκων γενεάς,

πολυπόνων ἀλκιῶν,

οὐκέτι συντρόφοις

ὄρῳ ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὀμιλῇ.

ὣτ' ἁλῶν πάτερ, οἶαν

σε μένῃ τυθέσθαι

παιδὸς δύσφορον ἄταν,

ἂν οὐπω τίς ἐθρεψεν

αἰὼν Αἰακίδαν, ἄτερθε τῆδε·

Ἄπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος,

Φύγ' ἰάδην, καὶ φανέντα, κρύπτεται·

κὺκ' ἐς ἄελπτον ἔδ' ἐν, ἀλλ' ἀλίσκεται

χ' ὠδ' ἄνθρωπος, καὶ περισκελεῖς φρένες·

κἀγὼ γὰρ ὅς τ' ἀδ' ἐν' ἐκάρτερον τότε,

βαφῇ σίδηρος ὥς, ἐθελύνθην σόμα

πρὸς τῆςδε τῆς γυναικός· οἰκτείρω δ' ἐνιν

χίρην παρ' ἐχθροῖς, πᾶσι δ' ἄτ' ὀρφανὸν λιπῶν·

ἀλλ' ἔμ' ἰμι πρὸς τε λουτρά, καὶ παρακτίους

λεῖμνας, ὥς ἂν λύμαθ' ἀγνίσας ἐμὰ,

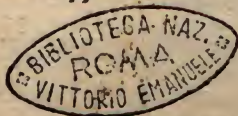
μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύσω μαθεῖας·

μολῶν τε χώρον ἐνθ' ἂν ἀσιβῇ κίχῳ,

κρύφω τὸ δ' ἔλχος τοῦ μόν, ἐχθίσον βελῶν,

ΑΙΑΣ

τε πρὸς θεῶν μαλάαν·
 αἶ μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
 ἧ τοῦ μὲν ἦθος ἄρτι παιδύην νοῆς·
 χο ὦ κληνὰ Σαλαμῖς, σὺ μὲν που
 ναῖς ἀλίπλαγκτος ἀνδράμων,
 πᾶσι περίφαντος αἶ·
 ἐγὼ δ' ὀτλάμων,
 παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος
 Ἰθαίᾳ μίμνω
 λημωνία πόα μήλων
 ἀνήριθμος, αἶν ἀνόμα,
 χρόνῳ τρυχόμενος, κακῶν
 ἐλπίδ' ἔχων ἔτι με ποτ' ἀνύσσει
 τὸν ἀπώτροπον
 αἶδηλον αἶδαν·
 καὶ μοι θυγατέρα πάντος Αἴας
 ξύνεσιν ἐφειδρὸς, ἰώ μοι μοι,
 θεία μανία ξύνταυλος,
 ὃν ἐξεπέμψω
 πρὶν δὴ ποτε θουρίῳ
 κρατοῦντ' ἐν Ἀργ·
 νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβότας,
 φίλοις μέγα πένθος ὤρηται·
 τὰ πρὶν δ' ἔργα χερσὶ μέγιστον
 εἰς ἀρετᾶς, ἀφιλα παρ' ἀφίλοις
 ἔπισ' ἔπεισιν
 μελίοις Ἀτρήδαις·
 ἥ που παλαιᾷ μὲν ἐντροφὸς ἀμείρα,
 λονκῶ δὲ γήρα·
 μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα
 φρενο μῶρως ἀκούσῃ,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

κίνω τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολὴν, ὅπως
 τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων,
 Τελαμῶνι δέξῃ, μητρὶ τ' Εὐρυβοίᾳ λέγω,
 ὡς σφιν γένεται γηροβοσκὸς εἰσαῖ,
 μέχρις οὗ μυχὸς κίχῃσι τοῦ κάτω θεοῦ.
 κατὰ μὰ τούτῃ, μὴτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
 θήσουσ' Ἀχαιοῖς, μὴθ' ὀλυμπεῶν ἐμὸς,
 ἀλλ' αὐτό μοι σὺ πάλαβὼν ἐπώνυμον
 Εὐρύσκαες, ἴχε δ' ἰὰ πολὺρ ῥάφιν ἐρέφῳ
 πόρτακος ἐπ' ἄβοιον ἄρ' ῥηκτον σάκος.
 τάδ' ἄλλα τούτῃ, κοῖν' ἐμοὶ τεθάφεται.
 ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἦδη δέχου,
 καὶ δῶ μ' ἀπάκτου· μὴδ' ἐπισκηνὸς γούους
 Δάκρυ· Κάρτα τοι φιλοῖκτις ὄσον γυνή.
 πύκαξε βάσαν· Οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
 Θρηνέιν ἐπιδάς πρὸς το μῶντι πῆματι.
 Δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν·
 οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.
 ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασέης φρενί;
 μὴ κρίνε, μὴ ξέταξε· Σωφρονῆν καλόν·
 οἱ μ' ὡς ἄβυμῶ, καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου,
 καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδρὺς ἡμᾶς γένη.
 ἄγαν γε λυπεῖς· οὐκ ἄτοιθ' ἐγὼ θεοῖς
 ὡς οὐδ' ἐν ἄρκειν εἰ μ' ὄφρ' ἡλέτης ἔτι;
 ἄφημα φώνη.
 τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
 σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ;
 πολλ' ἄγαν ἦδη θροεῖς.
 ταρβῶ γὰρ ὦ νᾶξ.
 οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος;

αἰ δ'ὅς μοι προσεπείν' αὐτὸν, ἐμφανῆ τ' ἰδὲν.
 τε καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοισ φυλάσσεται.
 αἰ τίδ' ἦτα μέλλῃ μὴ οὐ παρουσίαν ἔχῃ;
 τε ὦ πάτερ, πατὴρ καλεῖσέ· δῶρο προσπόλων
 ἄν' αὐτὸν, ὅσπερ χερσὶν ἀθύνων κυρῆς.
 αἰ ἔρποντι φωνεῖς, ἢ λεηλ' ἔμμένω λόγον;
 τε καὶ δ' ἡ κομίσῃ προσπόλων ὅδ' ἔγγυθεν.
 αἰ αἶρ' αὐτὸν αἶρε δῶρο· ταρβήσῃ γὰρ οὐ
 νεοσφραγῇ που τόνδε προσκλίστων φόνον,
 εἴπερ δικάως ἐς ἐμὸς τὰ πατρώθεν.
 ἀλλ' αὐτίκ' ὦ μοῖσις αὐτὸν ἐν νόμοις πατρός
 δῆ' πωλοδαμνῇν, κἄξο μοι οὔσθαι φύσιν.
 ὦ πάτερ, γένοιτο πατὴρ ἀντυχέστερος.
 τάδ' ἄλλ' ὅ μοι οἶος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
 καί τοι σε καὶ νῦν τῷ τό γε ξηλὸν ἔχω,
 ὅθ' ἔνεκ' οὐδ' ἐν τῶνδ' ἐπαυθάνη κακῶν.
 » Ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδ' ἐν, ἢ δῖος βίος.
 » Τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ, καὶ τ' ἀνώδυνον κακόν,
 ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης.
 ὅταν δ' ἴκῃ πρὸς τοῦτο, δέῃσ' ὅπως πατὴρ
 δείξῃς ἐν ἐχθροῖς, δῖος ἐξ οἴου τράφης.
 τέως δ' ἐκούφοις πνέμασι βόσκου, νέαν
 ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονήν.
 ὅτοι σ' Ἀχαιῶν οἶδα μὴ τις ὑβρίσῃ
 συγκαῖσι λώβαις, οὐδ' ἐχωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
 τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τῶκρον ἀμφὶ σοὶ
 λέγω, τροφῆς ἀοκνον' ἔμπακ'· ἢ ταῦν
 τιλω πρὸς ὀχλῷ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
 ἀλλ' ἄνδρες ἀσπίστῃρες, ἐνάλιος λιώς,
 ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπῃω χάριν,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἥ σε πολλάκις
 θεοῖς ἀρᾶται ξῶντα πρὸς δόμους μολῇ·
 οἰκτρε δ' ὦναξ παῖδα τὸν σὸν, εἰ νέας
 τροφῆς σεληθῆς, σοῦ διόισεται μόνος
 ὑπ' ὀρφανιστῶν, μὴ φίλων· ὅσον κακὸν
 κήνω τε καὶ μοῖ τῷ θ' ὅταν θάνῃς νεμῆς·
 ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἐσὶν εἰς ὅ, τι βλέπω,
 πλὴν σοῦ· σὺ γὰρ μοι πατρίδ' ἠἴσωσας δορί,
 καὶ μητέρ', ἀλλ' ἡ μοῖρα τὸν φύσαντά με,
 καθῆλεν ἄδου θανάσι μους οἰκήτορας·
 τίς δ' ἦτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς;
 τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σῶξομαι·
 ἀλλ' ἔχε καὶ μοῦ μνήσιν· Ἀνδρί τοι χρεῶν
 Μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἶ τι που πάβοι·
 Χάρις χάριν γὰρ ἐσὶν ἡτίκτουσ' αἰ·
 Οτουδ' ἀπορῶ μνήσις αὖτε πονθότος,
 Οὐκ ἂν γένοιτό ποθ' οὔτος ἀγενὴς ἀνὴρ·
 Αἴας, ἔχρησ' ἂν οἰκτον ὥς καὶ γῶφρ' ἐνὶ
 θέλοι μ' ἂν· αἰνόησι γὰρ ἂν τὰ τῆς δ' ἔτι·
 καὶ κάρτ' ἐπαίνου τόνεσται πρὸς γένε' μῦ,
 εἰ μόνον τὸ ταχθεὶς αὐτολ μᾶτελῇ·
 ἀλλ' ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πᾶσομαι·
 κ' ὁμίξει νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμὸν, ὥς ἴδω·
 καὶ μὴν φόβοισι γ' αὐτὸν ἐξελευσάμην·
 ἐν τοῖςδε τοῖς κακῶσιν, ἡ τί μοι λέγῃς;
 μή σοι γέ που δύσμητος ἀντήσας θάνοι·
 πρέπον γε τ' ἦν ἂν δάμνονος τῷ μοῦ τόδε·
 ἀλλ' ἔν' ἐγὼ φύλαξα, τοῦτο γ' ἀρκέσαι·
 ἐπ' ἡνέσ' ἔργον, καὶ πρόνοισαν, ἣν ἔβου·
 τί δ' ἦτ' ἂν ὥς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;
 δός μοι

» Ος τις κενᾶσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.
 » Ἀλλ' ἢ καλῶς ξῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι
 » Τὸν ὄντιν' ἤ χρεῖ· πάντ' ἀκήνοας λόγον.
 χο ὅδεις ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,
 Αἴας ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός·
 παῦσαι γε μέντοι, καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
 γνώμης κρατῆσαι, τὰς δὲ φροντίδας μεθῆς·
 τε ὧ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκάας τύχης,
 » οὐκ ἔσιν ὅδ' ἐν μείζον ἀνθρώποις κακόν·
 ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός
 ἥ τ' ἐρτινος θένοντος ἐν πλῆτ' ἄφρυγών·
 νῦν δ' ἄμ' ἐμὴ δούλη· θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξε πον,
 καὶ σῇ μάλιστ' ἀχρεῖ· τοιγαροῦν ἐπεὶ
 τὸ σὸν λῆχος ξυνῆλθον, οὐ φρονῶ τὰ σά,
 καὶ σ' ἀντιάξω πρὸς τ' ἐφεσίην Διός,
 ἀνῆς τε τῆς σῆς, ἢ συνηλλάχθης ἐμοί,
 μή μ' ἀξιώσης βαξίν ἀλγυγνὴν λαβῆν,
 τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χερσίαν ἀφῆς τινί·
 ἦν γὰρ θάνης σὺ, καὶ τελευτήσας ἀφῆς,
 ταύτῃ νόμιξε καὶ μὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
 βία ξυναρπαδῆσαν Ἀργείων ὕπο,
 ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δούλιον ἐξῆν τροφήν·
 καὶ τις πικρὸν πρόσφεγμα δεσποτῶν ἐρῆ
 λόγοις ἰάπων, ἴδετε τὴν ὁμάνετιν
 Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴχυσε στρατῷ,
 οἷας λατρείας, ἀνθ' ὅσων ξήλου τρέφῃ·
 τοιαῦτ' ἐρῆ τις· καὶ μὲ μὲν δαίμων ἐλά·
 σοί δ' αἰχρὰ τὰ πη ταῦτα, καὶ τῷ σῷ γένει·
 ἀλλ' αἰδέσθαι μὲν πατέρα τὸν σὸν, ἐν λυγρῷ
 γῆρα προλήπων· αἰδέσθαι δὲ μητέρα

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, ὅν ἄν ποτε
 δίκην κατ' ἄλλω φωτὸς ὦδ' ἐφίφισαν.
 νῦν δ' ἢ Διὸς γοργῶπις ἀδάμαστος θεᾶ,
 ἥδ' ἢ μὲν αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμῇ,
 ἔσφιλεν, ἐμβαλῆσα λυαῶδ' ἴσον,
 ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χῆρας ἀμάξει βοτοῖς.
 πῆνοι δ' ἐπιγελῶσιν ἐκ πεφονότες,
 ἐμοῦ μὲν ὄχ' ἐκόντος. Εἰ δέ τις θεῶν
 βλάπτοι, φύγοι γ' ἄν χ' ὧ κακὸς τὸν κρείωντα.
 καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν, ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
 ἔχθάρομαι; μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός.
 ἔχθρ' δὲ Τροία πάσα, καὶ πεδία τάδε.
 πότερα, πρὸς οἶκους, ναυλόχους λιπὼν ἔδρας,
 μέτουςτ' Ἀτρείδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;
 καὶ ποῖον ὅμ' ἡμαπατρὶ δηλώσω φανῆς
 Τελαμῶνι. πῶς με τλήσεται ποτ' ἔσιδ' ὅς
 γυμτὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
 ὧν αὐτὸς ἔχε σέφανον ἀκλείας μέγαν.
 οὐκ ἔσι τοῦρρον τλητόν. ἀλλὰ δ' ἡτ' ἰὼν
 πρὸς ἔρμα Τρώων, ξυμπέσων μότος μοτοῖς,
 καὶ δρῶν τί χρῆσόν, εἴτα λóισθιον θάνω;
 ἀλλ' ὦδ' ἐγ' Ἀτρείδας ἄν ἀφράνοι μί πρ.
 οὐκ ἔσι ταῦτα. πῆρά τις ζητιτῆα
 τοιάδ', ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ,
 μήτοι φύσιν γ' ἀσπαραγχνος ἐκ κήνου κηῶς.
 Αἰχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακρῷ χρεῖσεν βίον,
 Κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.
 Τί γὰρ παρ' ἡμαρ ἡμέρα τέρπην ἔχθρ,
 Προθεῖσα, καὶ αὐθεῖσα, τοῦ γεκατανῆν;
 Οὐκ ἄν πριάμην οὐδ' ἐνὸς λόγου βροτῶν,

τοῦτό τις φρονῶν ἴσω·

ἰὼ Σκαμάνδροιο γείτονες ῥοαὶ

ἄφρονες Ἀργείοις,

οὐκ ἐτ' ἀνδρά με

τόνδ' ἰδὴ τ' ἔπος

ἔξερέω μὲν, οἶον οὐ τίνα

Τροία στρατοῦ

δέρχθῃ, χθονὸς μολόντ' ἀπὸ

ἑλλανίδος· τανῦν δ' ἄτιμος

ᾧ δὲ πρόηκαί με.

χ^ο οὐτοί σ' ἀπείργῃν, οὐθ' ὅπως ἐώλεγῃν
 ἔχω, κακῶς τοιοῖς δὲ συμπεπληκτότα·

αἰ αἰ· τίς ἂν ποτ' ὤθ' ᾧ δ' ἐπώνυμον
 τοῦ μὲν ξυνοίσῃν ἄνομα τοῖς ἐμοῖς κακῶς·

νῦν γὰρ πάρεσι καὶ δὲς αἰάξῃν ἐμοί,

καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακῶς ἐντυγχάνω·

οὔτου πατὴρ μὲν τῆς δ' ἀπ' Ἰδῆας χθονὸς

τὰ πρῶτα καλλιστ' ἀριστάσας στρατοῦ,

πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν ὀνηλῆσαν φέρων·

ἐγὼ δ' ὁ κήνου παῖς, τὸν αὐτὸν εἰς τόπον

Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσωνι αἰένῃ,

οὐδ' ἔργα μείω χθρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,

ἄτιμος ἀργείοισιν ᾧ δ' ἀπόλλυμαι·

καί τοι τοσοῦτόν γ' ἐξέπιστασαι δοκῶ,

ῥ' ἐξὼν Ἀχιλλεύς τῶν ὅπλων τῶν, ᾧν πέρι

κρίνῃν ἐμελλε κράτος ἀριστείας τινί,

οὐκ ἂν τις αὐτ' ἐμαρτεν ἄλλος ἂν τ' ἐμοῦ·

νῦν δ' αὐτ' Ἀτρεΐδαι φωτὶ παντουρῶ φρένας,

ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦ δ' ἀπώσαντες κράτη·

καὶ μὴ τόδ' ὁμμα, καὶ φρένες διάστροφοι

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

πῶς ἂν τὸν ἀμυλώτατον,
 ἐχθρὸν, ἄλλη μα, τοὺς τε δῖς
 σάρχας ὀλέσας βασιλεῖς,
 τέλος θάνοιμι καὶ νῦν;
 τε ὅταν κατὰ νύχτα ὅμοῦ καὶ μοῖθ' ἀνῆν
 ἄλχου· τί γὰρ δ' ἔξην με, σοῦ τε θνητότος;
 αἰ ἰὼ σκῆτος ἐμὸν φάος, ἔριβος ὦ φαι
 νότατον ὥς ἐμοί,
 ἔλεσθ' ἐμ' ἔλεσθ' ἐμ' οἰκήτορα,
 ἔλεσθ' ἐμ'· οὔτε γὰρ θεῶν
 γένος, οὔθ' ἀμερίων
 ἔτ' ἄξιός βλεπνὴν τίν' εἰς
 ὄνησιν ἀνθρώπων·
 ἀλλὰ μ' Ἀδιδὸς ἀλκίμα θεός,
 ὀλέθριον ἀκίξῃ·
 ποῖ τις οὖν φύγῃ;
 ποῖ μολὼν μενῶ;
 εἰ τὰ μὲν, φθίνῃ φίλοι,
 τοῖς δ' ὅμοῦ πέλας
 μωραῖς δ' ἄγραις προσκήμιθα·
 πᾶς δ' ἐσρατὸς δὶ παλτος ἄν με
 χερὶ φονάοι·
 τε ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον
 φωνεῖν, ἃ πρόσθεν ἔστος ἐκ' ἔτλη ποτ' ἄν;
 αἰ πόροι ἀλὶ ῥόβοι, παράλατ' ἄντρα, καὶ
 νέμος ἐπάκτιον,
 πολὺν πολὺν με δαρόν τε δὴ
 κατ' ἔχετ' ἄμφι Τροίαν
 χρόνον, ἀλλ' οὐκέτι μ' οὐκέτι
 ἀμπνοὰς ἔχοντα·

ἀλίαν δ' ἐπέβας ἐλίανων πλάταν·

σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα

ποιμένων ἐπαρκέσον

τ', ἀλλὰ με συνδαΐξον·

χο ἄφρημα φώνη, μὴ κακὸν κακῷ διδούς

ἄκος, πλεοντόπῃ ματῆς ἄτης τίθη·

αἰ ὄρας τὸν θρασύν, τὸν ἀνκάρδιον,

τὸν ἐν δαΐαις ἄτρεσον μάχαις,

ἐν ἀφόβοις μεθρησὶ δεινὸν χέρας;

οἱ μοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα·

τε μὴ δέσποτ' Αἴας λίσσομαι σ' αὐδά τάδε·

αἰ οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄφορρόν ἐκνε μὴ πόδα;

αἰ, αἰ, αἰ·

χο ὦ πρὸς θεῶν ὕψηκε, καὶ φρόνησον ὦ·

αἰ ὦ δύσμορος, ὃς χερσὶ μὲν

μεθῆκα τοὺς ἀλαστορας,

ἐν δ' ἐλίκεσι βουσὶ καὶ

κλυτοῖς πεσὼν ἀπολίοις,

ἔρεμνὸν αἰμ' ἐδύσα·

χο τί δ' ἦ τ' αἰ ἀλγούς ἐπ' ἐξήρασμένοις;

οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὦδ' ἔχην·

αἰ ἰὼ πάνθ' ὄρων, ἀπάντων τ' αἰ

κακῶν ὄργανον τέκνον Λαερτίου,

κακοπινέσατόν τ' ἄλῃ μαστράτου·

ἦ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγης·

χο Ἔν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ, κῶδ' ὕρεται·

αἰ ἴδσοι μί νιν, καί περ ὦδ' ἀτώμενος·

ἰὼ μοι μοι·

χο μηδὲν μέγ' ἔτης· οὐχ ὄρας ἴν' ἔκακῃ;

αἰ ὦ Ζεῦ προγόνων προπάτωρ,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δράσεών κακόν.
 τοιαῦτα γὰρ πως καὶ λέγῃ, κῶδύρεται.
 ἀλλ' ὦ φίλοι, τούτων γὰρ οὐν ἐκ' ἐσάλην,
 ἀρήξατ' ὅσπερ θόντες, εἰ δύνανθε τι.
 Φίλων γὰρ οἱ τοιοῖοι νικῶνται φίλοι.
 Τέκμηνα δ' ἐνὰ πᾶσι Τελύταντος λέγῃς
 ἢ μῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.
 ἰὼ μοι μοι.
 τε τάχ' ὥς ἔοικε μάλλον, ἢ οὐκ ἠκούσατε
 Αἴαντος, οἷαν τήνδε βωῦσθ' βοάν;
 ἰὼ μοι μοι.
 Χο ἄνῃρ ἔοικεν ἢ νοσῆν, ἢ τοῖς πάλαι
 νοσήμασι ξυνοῦσι λυπῆσθαι παρών.
 ἰὼ πᾶσι, πᾶσι.
 τε ὦ μοι τάλαι, Εὐρύσκιες, ἀμφὶ σοὶ βοᾶ.
 τί ποτε μενοιᾶ; ποῦ ποτ' ἔτι; τάλαι ἐγώ.
 αἰ Τῶν κρον καλῶ, ποῦ Τῶν κρος; ἢ τὸν εἰσαεὶ
 λεηλατήσῃ χρόνον; ἐγὼ δ' ἀπολλυμαι.
 Χο ἄνῃρ, φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνόητε.
 τε τάχ' ἂν τιν' ἀδῶ κατ' ἐμοὶ βλάβας λάβοι.
 ἰδοὺ δισόγῳ, προσβλέπῃ δ' ἐξ ἐστί σοι
 τὰ τῶνδε πράγῃ, καὶ τὸς ὥς ἔχων κυρῇ.
 αἰ ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων,
 μόνοι τ' ἐμμένοντες ὀρθῶ νόμῳ.
 ἴδεσθε μὲ δῖον ἄρτι κῦμα
 φοινίας ὑπὸ ξάλης
 ἀμφὶ δρομον κυκλεῖται.
 Χο οἶμ', ὥς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.
 δηλοῖ δὲ τῶν ὥς ἀφροντίως ἔχῃ.
 αἰ ἰὼ γένος ναῖας ἀρωγὸν τέχνας,

ἀλίαν

ΑΙΤΑΣ

ἔσω δ' ἔσθληε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
 ταύρους, κύνες βοτῆρας, δὴ κερῶν τ' ἄγραν·
 καὶ τοὺς μὲν, ἠνχένιξε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων,
 ἔσφαξε, καὶ ῥάχιζε· τοὺς δέ, δεσμίους
 ἠκίξε θ' ὡς τε φῶτας, ἐν ποίμναις πιτνῶν·
 τέλος δ' ἐπαΐξας διὰ θυρῶν σκιᾶτινι,
 λόγους ἀνέσσα· τοὺς μὲν, Ἀτρεΐδων κῆρα,
 τοὺς δ' ἄμφ' Ὀδυσῆ, συντιθεὶς γέλων πολὺν,
 ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών·
 καὶ πρὶτ' ἀπαΐξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν,
 ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται·
 καὶ πλήρες ἄτης ὡς διοπῆλοι σέρος,
 πάσας κῆρα, θῶϋξεν· ἐν δ' ἔργείοις
 νεκρῶν ἐργεθῆς, ἔξετ' ἀνέχον φόνου,
 κόμην ἀπρίξ' ὄνυξι συλλαβῶν χερί·
 καὶ τὸν μὲν, ἦτο πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον·
 ἔπρτ' ἐμοὶ τὰ δ' ἄν' ἐπιπλήσις ἔπει,
 ἣ μὴ φανήν' πάντῳ συντυχὸν πάθος·
 καὶ νῆρετ' ἐν τῷ, πράγματος κυρεῖ ποτέ·
 καὶ γὰρ φίλοι δέισασα τοῦ ξεῖρου μένον,
 ἔλεξα πᾶν ὅσον περὶ ξηπίσ' ἀμην·
 ὅδ' αὖθις ἐξ ὧ μωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς,
 ἃς οὐ ποτ' αὐτοῦ πρόσθεν ἠσθήκουσ' ἐγώ·
 πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυφύχου γόους
 τοιοῦς δ' ἀγ' ποτ' ἀνδρὸς ἐξηΐτ' ἔχεν·
 ἀλλ' ἀτόφητος ὀξείων κωκυμάτων,
 ὑπὲρ ἐνάξε ταῦρος ὡς βρυχώμενος·
 νῦν δ' ἐν τοῖσδε κῆ μένος κακῇ τύχῃ,
 ἄσιτος ἀνὴρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
 σιδήρεα κῆσιν, ἥσυχος θακῆ πεσών·

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἠδονὰς ἔχιν,
 ἢ κοινὸς ἐν κοινούσι λυτῶσθαι ξυνῶν;
 χο τό, τοι διπλάσον ὧ γύναι, μείζον κακόν·
 τε ἢ μείς ἄρ' οὐ νοσοῦντες, ἀτὼ μεσθάνυν.
 χο πῶς τοῦτ' ἔλεξας, οὐκ ἄτοιδ' ὅπως λέγεις·
 τε ἀνὴρ ἐκ γένος ἡνίκα ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
 αὐτὸς μὲν ἠδεθ' ὅσιν ἔχετ' ἐν κακοῖς·
 ἢ μᾶς δὲ τοὺς φρονούντας ἡνία ξυνῶν·
 νῦν δ' ὥς ἔληξε, κἀνέπνευστε τῆς νόσου,
 κῆνος τε λύπη πᾶς ἐλήλαται κακῇ,
 ἢ μείς θ' ὁμοίως οὐδ' ἐν ἡσόν, ἢ πάρος·
 ἄρ' ἐς ταῦτα δὴς τόσ' ἐξ ἀπλῶν κακὰ;
 χο ξὺ μφι μιθῆσοι, καὶ δέδοικα μὴ κθεοῦ
 πληγὴ τις ἦκοι· πῶς γὰρ ῥ' πεπαυμένος,
 μηδέν τι μᾶλλον ἡνσοῶν ἀφραίνεται;
 τε ὥς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ', ἐπίσταθαί σε χρεῖ·
 χο τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπατο,
 δῆλωσον ἢ μῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας·
 τε ἅπαν μαθήσῃ τοῦργον, ὥς κοινῶν ὄν·
 κῆνος γὰρ ἄκρας νυκτὸς, ἡνίχ' ἔασσέροι
 λαμπήρες οὐκέτ' ἦθον, ἀμφηκεσ λαβῶν
 ἐμαίετ' ἔγχος ἐξ ὁδούς ἐρπην κενάς·
 καὶ γὰρ πιπλήσω, καὶ λέγω, τί χρεῖ μαδρᾶς
 Αἴας; τὴν δ' ἀκλιτος, οὐθ' ὑπ' ἀγγέλων
 κληθεῖς, ἀφορμᾶς πείραν, οὔτε του κλύων
 σάλπιγγος, ἀλλὰ νῦν γε πᾶς ὅδ' εὐφρατός·
 ὅδ' εἶπε πρὸς με βαῖ, αἰεὶ δ' ὑμνοῦμένα,
 γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡσιγὴ φέρει·
 καὶ γὰρ μαθῶσ', ἔληξ', ὅδ' ἐαυτὴ μόνος·
 καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν, οὐκ ἔχω λέγειν πάνας·
 ἔσω

τὰς δὲ, πλουροκοπῶν, δὶχ' ἀνερ' ῥήγνυ·
 δύο δ' ἄργίποδας κριοὺς ἀνελών,
 τοῦ μὲν, κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
 ῥίπτει θερίσας, τόνδ' ὀρθὸν ἄνω
 κίονι δῆσας,
 μέγαν ἵπποδ' ἐτην ῥύτῃρα λαβών,
 πάϊς λιγυρᾶ μάσιγι διπλῇ·
 κακὰ δ' ἐννέξων ῥήμαθ', αἰδαίμων
 κούδεις ἀνδρῶν ἐδίδασκεν·
 ὦρα τὴν ἥδη κράτα
 καλύμμασι κρυψάμενον,
 ποδῶν κλοπὰν ἀρέσθαι,
 ἢ θοὸν εἰρεσίᾳς
 ξυγὸν ἐξῶμενον,
 ποντοτόρων αἰ μεθῆναι·
 τοίᾳς ἐρέουσιν ἀπὸ γλῶσ
 δεικρατῆς Ἀτρεΐδαι
 καθ' ἡμῶν· πεφόβημαι
 λιθόλουσον ἄρην,
 ξυναλγὴν μετὰ τοῦδε τυπῆς,
 τὸν αἰσ' ἀπλατος ἴχθ·
 οὐκ ἐτι· λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ σεροπᾶς
 αἰξίας ὀξὺς νότος ὥς, λήγῃ·
 καὶ νῦν φρόνιμον νέον ἄλγος ἔχθ·
 Τὸ γὰρ ἐσλάνανθ' οἰκεία πάθη
 Μηδένος ἄλλου παραπράξαντος,
 Μεγάρων δ' ὀδύνας ὑποτίνῃ·
 ἀλλ' ἢ πέπνυται, κάρτ' ἂν ἀντυχῆν δοκῶ·
 φρονέου γὰρ ἥδη τοῦ κακοῦ, μένων λόγος·
 πότερά δ' ἂν εἰνέμοι τίς ἄρεσιν λάβοις,

- Αΐας, θολερῶ
 κῆται χερσὶν ἰνοσήσας.
 το τὶ δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμερίας
 νύξ ἥδε βάρος
 παῖ τοῦ φρυγίου Τελάνταντος,
 λέγ', ἐπ' ἑσέλιχος δορίαλώτων
 εἶρξας, ἀνέχθ' οὐρίος Αἴας.
 ὥστ' οὐκ ἂν αἰδῆρις ὑπέποις.
 τε πῶς δ' ἦτα λέγω λόγον ἄρ' ῥητον,
 θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκάνσῃ.
 μανίᾳ γὰρ ἀλούς ἡ μῖν ὀκλήνους
 νύκτερος Αἴας, ἀπελωβήθη.
 τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἐνδον
 χερσὶν αἰκτασφάχ' αἰμοβαφῇ,
 κείνου χρησέρια τάνδρος.
 το οἶαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς
 αἰθωνος ἀγγελίαν
 ἄτλατον, οὐδ' ἐφαικτάν,
 τῶν μεγάλων Δαναῶν
 ὑποκλήξομέναν.
 τάν, ὁ μέγας μῦθος αἶξε.
 ὦ μοι, φοβῆμαι τὸ προσέρπον.
 περίφαντος ἀνὴρ
 θανῆται παραπλήκτῳ
 χερὶ, συγκατακτὰς
 κελαινοῖς ξίφεσι βοτὰ, καὶ
 βοτῆρας ἱπποόμους.
 τε ὦ μοι, κῆθεν κείθεν ἄρ' ἡ μῖν
 δεσμῶν τιν' ἄγων ἤλυθε ποίμνα.
 ὦν τὴν μὲν, ἔσωσφάξ' ἐπὶ γαίᾳ.

ΛΙΛΑΣ

ὤρμασε πανδάμους ἐπὶ βούς ἀγελίας,
 ἥ που τινὸς νίκας ἀνάρπυτον χάριν,
 ἥρα κλυτῶν ἐνάρων
 ψαυῆσα δώροισι, ἥτ' ἐλαφβολίαις.
 ἥ χαλκοβώραξ, ἥ τιν' ἐνυάλιος
 μορφὰν ἔχων ξυνοῦδορός ἐν νυχίοις μαχαναῖς,
 ἐτίσατο λῶβαν.
 οὔ ποτε γὰρ φρενέθεν γ' ἐπ' ἀρισερά
 παῖ Τελαμῶνος ἔβας,
 τόσον ἐν ποίμναισι πιτνῶν.
 ἥ κοι γὰρ ἂν θῆανόςος· ἀλλ' ἀπερύκοι
 καὶ Ζὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.
 εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
 κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς,
 ἥ τὰς ἀτῶτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς,
 μὴ μὴ μ' ἀναξ,
 ἐθ' ὧδ' ἐφάλοισι κλισίαις ὁ μὲν ἔχων,
 κακὰν φάτιν ἄρη,
 ἀλλ' ἀναῖξ ἐδράνων, ὅπου μακράωνι
 σπρίξῃ ποτὲ τᾶδ' ἀγωνίῳ χολᾶ,
 ἄταν οὐρανίαν φλέγων.
 ἐχθρῶν δ' ὕβρις ὧδ' ἀτάρβητα
 ὀρμάτ' ἐν ἀνάνεμοις βάσαις,
 πάντων καρχαξόντων γλώσσαις
 βαρυάλγητ', ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσακε·
 τε νὰὸς ἀρωγὸς τῆς Αἴαντος,
 γενεᾶς χθονίων ἀπ' ἐρεχθιδᾶν,
 ἔχομεν σοναχὰς οἱ κηδομένοι
 τοῦ Τελαμῶνος τιλόθεν οἴκου.
 νῦν γὰρ ὁ δῖος, ὁ μέγας, ὠμοκράτης

βοτὰ, καὶ λήαν,
ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπὴ,
κτείνοντ' αἰθωνισιδήρω.

τοιούτους δὲ λόγους φιδύρους πλάσων,
εἰς ὧτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεύς,
καὶ σφόδρα κήθη· περὶ γὰρ σοῦ γυν
ἄνθρωπος ἀέθ· καὶ πᾶς ὁκλύων,
τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον,
τοῖς σοῖς ἄχισιν καθυβρίξων.

- » Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἴης,
- » Οὐκ ἂν ἀμάρτοι· κατὰ δ' ἄν τις ἐμοῦ
- » Τοιαῦτα λέγων, οὐκ ἂν πείθοι.
- » Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὀφθόνος ἔρπει.
- » Καί τοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς,
- » Σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται.
- » Μετὰ γὰρ μεγάλων βαίος, ἄριστ' ἂν
- » Καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.

ἀλλ' οὐδυνατὸν τοὺς ἀνοήτους
τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβῇ.
χ' ἡμῶς οὐδὲν σθένος πρὸς ταῦ
τ' ἀπαλέξασθαι, σοῦ χωρὶς ἀνάξ.
ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὅμ' ἀπέδραν,
παταγούσιν ἄτε πτηνῶν ἀγέλαι,
μέγαν αἰγυπιδὸν ὑποδείσαντες.
τάχ' ἂν ἐξαίφνης ἢ σὺ φανήης,
σιγῇ πῆξεν ἄφρωνοι.
ἦ ῥά σε ταυραπόλα Διὸς Ἀρτεμῖς,
ὦ μεγάλα φάτις, ὦ
μάτερ' αἰχύναντ' ἐμᾶς,

- αἰ χρω̃ χειρί· φήδου μηδ' ἐν, ὡν περ ἐννοεῖς·
 αἰ χωρῶ πρὸς ἔργον· τὴν τὸ σοὶ δ' ἐφίεμαι,
 τοιάνδ' ἀλλ' μοι σύμμαχον παρεσθάναι·
 αἰ ὄρᾳς Ὀδυσσεύτην θεῶν ἰχὺν ὄση;
 τούτου τις ἂν σοὶ τάνδρ' ὦν προνούερος,
 ἢ δρᾶν ἀμείνων εὐρίθι τὰ καίρια;
 αἰ ἐγὼ μὲν οὐδ' ἐν οἴδ', ἐποικτείρω δ' ἐνιν
 δύσηνον, ἔμψης καὶ περ ὄντα δυσμενῆ,
 ὅθ' οὐνεκ' ἅτῃ συγκατέξομαι κακῇ,
 » Οὐδ' ἐν τούτου μάλλον, ἢ τὸ μὲν σκοπῶν·
 » Ὅρῳ γὰρ ἡ μᾶς οὐδ' ἐν ὄντας ἄλλο, πλὴν
 » Εἴδωλ', ὅσοι περ ξῶμεν, ἢ κούφην σκίαν·
 αἰ τοιαῦτα τοῖνυν εἰσορῶν, ὑπέρκοπον
 μηδ' ἐν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος,
 μήδ' ὄγκον ἄρης μηδ' ἐν, ἧτινος πλέον
 ἢ χερὶ βρίθῃς, ἢ μακροῦ πλούτου βάρη,
 » Ὡς ἡ μέρα κλίνει τε καὶ ἀνάγει πάλιν
 » Ἀπαντα τὰνθρώπη· τοὺς δ' ἐσώφρονας,
 » Θεοὶ φιλοῦσι, καὶ συγοῦσι τοὺς κακοὺς·
 αἰ Τελαμώνιε πάϊ, τῆς ἀμφιρύτου
 Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀρχιάλου,
 σὲ μὲν αὖ πράσσοντ', ἐπιχαίρω·
 σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς, ἢ ξαμίνης
 λόγος ἐκ Δαναῶν κακὸν θροῦς ἐπιβῇ,
 μέγαν ὄγκον ἔχω, καὶ τιφόβημαι
 πῆνῃς ὡς ὁμ' ἐμαυτὴν πελῆας·
 ὥς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς,
 μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡ μᾶς
 ἐπὶ Δυσπλείᾳ, σὲ τὸν ἱππομανῆ
 λημῶν ἐπιβάντ', ὀλέσαι Δαναῶν

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- αθ ἐγὼ σκοτώσῃ βλέφαρα καὶ δειδορκότα·
 θδ γένοιτο μὲντ' ἂν, πᾶν θεοῦ τεχνωμένον·
 αθ σίγα νυνὲς ὧς, καὶ μὲν ὧς κυρῆς ἔχων·
 θδ μένοιμ' ἂν· ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὧν τυχεῖν·
 αθ ὦ οὗτος Αἴαν, δαυτερόν σε προσκαλῶ·
 τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπῃ τῆς συμμάχου;
 αἰ ὦ χαῖρ' Αθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον·
 ὧς αὖ παρέσης· καί σε παγχρύσοις ἐγὼ
 σέφω λαφύροις, τῆς δὲ τῆς ἀγρᾶς χάριν·
 αθ καλῶς ἔλεξας, ἀλλ' ἐκείνῳ μοι φράσον,
 ἔβαψας ἔγχος αὖ πρὸς ἀργῶν στρατῷ;
 αἰ κόμπος παρеси, κοῦκ ἀπαρνόμαι τὸ μή·
 αθ ἦ καὶ πρὸς Ατράδαισιν ἠχμασας χεῖρα;
 αἰ ὥστ' οὐ ποτ' Αἴανθ' οἶδ' ἅτι μάσουσ' ἐτι·
 αθ τεθναῖσιν ἄνδρες, ὥς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγὼ·
 αἰ θανόντες ἦδη, τὰ μ' ἀφαιρέσθων ὅπλα·
 αθ ῖεν· τί γὰρ δ' ἡ παῖς τοῦ Λαερτίου,
 ποῦ σοι τύχης ἔσηκεν, ἢ πέφυκ' ἐσε;
 αἰ ἦ τοῦ πίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;
 αθ ἐγὼ γ', Οδυσσεύα τὸν σὸν ἐνσάτην λέγω·
 αἰ ἡδιστος ὦ δ' ἀποινὰ δεισμώτης ἔσω
 θακεῖ· θανῆν γὰρ αὐτὸν οὔ τι πω θέλω·
 αθ πρὶν ἂν τὶ δράσῃς; ἢ τὶ κερδάνῃς πλέον;
 αἰ πρὶν ἂν διεθῇς πρὸς κίον' ἐρκίου σέξης,
 αθ τί δ' ἦτα τὸν δύσηνον ἐργάσῃ κακόν;
 αἰ μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθῇς, θάνη·
 αθ μὴ δ' ἦτα τὸν δύσηνον ὠδὲ γ' αἰκίσῃ·
 αἰ χαῖρεν Αθάνα, τὰλλ' ἐγὼ σ' ἐφίεμαι·
 κῆνος δέ, τί σῃ τήνδε, κοῦκ ἄλλην δίκην·
 αθ σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τέρψῃς ἡδ' ἐσοι τὸ δρᾶν,

ἐνθ' εἰς πεσῶν, ἔκρε πολύνερων φόνον
 κύνων ῥαχίξεων· καὶ δόκη μὲν ἔδ' ὅτε
 διασούς Ἀτρεΐδας αὐτόχρη κτείνεον ἔχων
 ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον, ἐμπιτνῶν, στρατηλατῶν·
 ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μαυιάσιν νότοις,
 ὠτρυνον, ἥσ' ἐβαλλον εἰς ἔρηκ κακὰ·
 καὶ γὰρ ἐπὶ δὴ τοῦδ' ἐλώφισεν φόνου,
 τοὺς ξῶντας αὖθις μοῖσι συνδήσας βοῶν,
 ποίμνας τε πάσας, ἥς δόμους κομίζεται,
 ὡς ἄνδρας, κοῦχ ὡς ὑκέρων ἄγραν ἔχων·
 καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται·
 δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανή νόσον,
 ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν ἥσιδ' ὦν, θροῆς·
 θαρσῶν δὲ μίμνε, μήδε συμφορὰν δέχου
 τὸν ἄνδρ'· ἐγὼ γὰρ ὁ μμάτων ἀποσρόφους
 αὐγὰς ἀπὸ ῥέξω, σὴν πρόσφιν ἥσιδεῖν·
 οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
 δεσμοῖς ἀπαυθύνοντα, προσμολῆν καλῶ·
 Αἶαντα φωνῶ· σῆχε δ' ὠμάτων πάρος·
 ὁδ' τὶ δρᾷς Ἀθάνᾳ· μηδαμῶς σφ' ἐξὼ καλῆ·
 ἄθ' οὐσίγ' ἀνέξη, μήδε δηλίαν ἄρης;
 ὁδ' μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκήτω μένων·
 ἄθ' τὶ μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὁδ' ἦν;
 ὁδ' ἐχθρὸς γε τῷδε τάνδρῃ, καὶ τανῦν ἔτι·
 ἄθ' οὐκοῦν γέλως ἡδίστος εἰς ἐχθροὺς γελᾷν·
 ὁδ' ἐμοὶ μὲν ἀρκῆ τούτον ἐν δόμοις μένειν·
 ἄθ' με μνηστ' ἄνδρα περιφανῶς, ὀκνῆς ἰδῆν;
 ὁδ' φρονούντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὀκνῶ·
 ἄθ' ἀλλ' οὐδ' ἐνῦν σε μὴ παρόντ' ἰδὴ πέλας·
 ὁδ' πῶς, ἥ περ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὄρε;

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἰφθαρμένας γὰρ ἄρτίως ὑρίσκομεν
 λείας ἀπάτας, καὶ κατηναρισμένας
 ἐκ χερὸς, αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις·
 τήνδ' οὖν ἐκόντ' ἅς τις αἰτίαν νέμῃ·
 καὶ μοι τις ὁπῆρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
 πηδῶντα πεδία σὺν νεοῖ ῥάντ' ἔφθ',
 φράξῃ τε, καὶ δῆλωσεν· ὁθέως δ' ἐγὼ
 κατ' ἵχνος αἴσσω· καὶ τὰ μὲν, σημαίνομαι,
 τὰ δ' ἐκπέπληγμαι· κοῦκ ἔχω μαθεῖν ὅτου·
 καιρὸν δ' ἐφίηκς· πάντα γὰρ τὰ τ' οὖν πάρος,
 τὰ τ' ἄρ' ἐπέχτα, σὴ κυβερνῶμαι χερί·
 αἰβ ἔγνων Ὀδυσσεύς, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
 τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὅδ' ὃν κυνηγία·
 οἰδ ἦ καὶ φίλῃ δ' ἑσσοίνα πρὸς καιρὸν πονῶ;
 αἰβ ὥς ἐσιν ἀνδρὸς τοῦδε τάρχα ταῦτά σοι·
 οἰδ καὶ πρὸς τί δυσλόχισον ὦδ' ἦξεν χεῖρα;
 αἰβ χολῶ βαρυνθῆς τῶν ἄχιλλείων ὅπλων·
 οἰδ τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἔπεμπι πῆγβάσιν;
 αἰβ δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ·
 οἰδ ἦ καὶ τὸ βούλου μ' ὥς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν;
 αἰβ καὶν ἐξέπραξεν, ἧ κατημέλησ' ἐγὼ·
 οἰδ ποίαισι τόλμαις ταῖςδε, καὶ φρενῶν θράσος;
 αἰβ νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμάται μένος·
 οἰδ ἦ καὶ παρέσι, καὶ πὶ τέρμ' ἀφίκετο;
 αἰβ καὶ δὴ πὶ διααῖς ἦν στρατηγίῃσιν ὑπάλαι·
 οἰδ καὶ πῶς ἐπέχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;
 αἰβ ἐγὼ σφ' ἀπέρχω, δυσφόρους ἐπ' ὀμμασι
 γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνιήσου χαρᾶς·
 καὶ πρὸς τε ποίμνας ἐκτρέπω, σὺ μ' μικτά τέ,
 λείας, ἄδασα βουκόλων φρουρήματα·

ἐνθ' εἰς

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙΑΣ
ΜΑΣΤΙΓΟΦΟ
ΡΟΣ.

Εἰ μὲν ὦ πάϊ Λάρτιου δέδορ

πάσε

πείραν τιν' ἰχθῶν ἄρπάσαι

θηρώμενον,

καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σεναυτικαῖς ὄρω

Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἑχάτιν ἔχῃ,

πάλαι κνηγετοῦντα, καὶ μετρούμενον

ἰχνη τὰ κῆνον νεοχάραχθ', ὅπως ἴδῃς

ἥτ' ἐνδον, ἥτ' οὐκ ἐνδον· οὐδ' ἐσ' ἐκφέρει

κυνὸς λακαίνης ὡς τις ἄρινος, βάσις·

ἐνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνῃ, κάρα

σάξων ἰδρῶτι, καὶ χέρας ξιφοκτόνους·

καὶ σ' οὐδ' ἐν εἴσω τῆςδε παπῆνιν πύλης

ἔτ' ἔρχον ἐσιν, ἐννέπην δ' ὅτου χάριν

απουδὴν ἔθου τήνδ', ὡς παρ' ἑδύας μάθῃς·

ὦ φθέγμ' Αἰθάνας φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,

ὡς σὺ μαθὲς σου καὶ ἀποπῆς ἦς, ὅμως

φώνῃ μ' ἀκούω, καὶ ξυναρπάξω φρενὶ,

χαλκὸς ὁ μὲν κώδωνος ὡς τυρσινικῆς·

καὶ νῦν ἐπέγνως σὺ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δνομένῃ

βάσιν κυκλοῦντ' Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ·

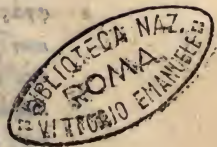
κῆνον γὰρ, ὅδ' ἐν ἄλλον ἰχθύνω πάλαι·

νυκτὸς γὰρ ἡ μᾶς τῆςδε, πρᾶγος ἄσκοπον

ἔχῃ περάνας, ἥ περ ἔργασαι τάδε·

ἴσμεν γὰρ οὐδ' ἐν τρανέες, ἀλλ' ἀλώμεθα·

καὶ γὰρ θελοντὴς τῷ δ' ὑπεξύγην πόνη·

οἱ μὲν γὰρ φασιν ὅτι ὑπὸ Παρίδου τρωθεῖς, ἦλθεν ἕς τὰς
ταύτας αἰμορροῶν. οἱ δὲ, ὅτι χρησμός ἐδόθη τρωσὶ πηλὸν
κατ' αὐτῷ βαλῆν, σιδήρῳ γὰρ ἔκ' ἦν τρωτὸς, καὶ οὕτω τε
λαυτῶ. οἱ δὲ, ὅτι αὐτόχρη αὐτοῦ γέγονεν, ὧν ἐστὶ καὶ Σοφο
κλῆς. Περὶ δὲ τῆς πλουραῖς ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν ἔχει,
ἰσορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα ὅπερ ἐκάλυψεν
ἡ λεοντή, ἄτρωτον ἦν. τὸ δὲ μὴ καλυφθῆν, τρωτὸν ἔμνε,

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ,

Αθηνᾶ.

Τέκμηνα.

Οδυσεύς.

Αγγελος.

Αἴας.

Τᾶνρος.

Χορὸς Σαλαμινί

Μενέλαος.

ων χερσόντων.

Αἰαμίμων.

Προλογίζεσθαι ἡ Αθηνᾶ.

σης ὅτι Αἴας τὰυτὰ ἔδρασε, Τέκμηνα δὲ παρὰ τοῦ χο-
ρῷ ὅτι ἑλληνικὰ τὰ σφαγέοντα ποίμνια, ἀπολοφύρονται·
καὶ μάλιστα ὁ χορός· ὅθεν δὴ ὁ Αἴας προελθὼν, ἔμφρων
γενόμενος, ἐαυτὸν ἀπολοφύρεται· καὶ τὸ τῆς Τέκμηνα
ῥῆται παύσασθαι τῆς ὀργῆς· ὅδ' ὑποκρινόμενος πεπαῦ-
σαι, ἕξοσι καθαரசίων ἐνεκε, καὶ ἐαυτὸν διαχρήσται· ἥσιν
δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τῆς δράματος λόγοι τινὲς Τάνκρος πρὸς
Μεγίλαον, οὐκ ἔωντα θάπην τὸ σῶμα· τὸ δὲ πέρας,
βάψας αὐτὸν Τάνκρος, ἀπολοφύρεται· Παρίσησι δὲ ὁ
λόγος τῆς τραγωδίας, ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ φιλονηκίας οἱ ἄν-
θρωποι ἠκούειν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὥς περὶ ὁ Αἴας
πρὸς δοκήσας ἐγκρατὴς ἦναι τῶν ὅπλων, καὶ ἀποτυχῶν, ἔ-
γνω ἐαυτὸν ἀνελθῆναι· αἱ δὲ τοιαῦται γίνονται, οὐκ εἰσὶν ἐπωφε-
λῆς, ὅδ' ἐπὶ τοῖς δοκοῦσιν ἐν νικηκέναι· ὅρα γὰρ καὶ παρ' Ὀμή-
ρῳ τὰ περὶ τῆς ἡπῆς τῆς Αἴαντος πάνυ διὰ βραχέων, καὶ
περιπαθῶς,

» Οἷον δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο,

» Νόσφιν ἀφρῆς ἡκὴς κεχολωμένη ἦνεκα ταυχέων·

» ἔτα αὐτῷ ἄμμε τῆς ἐγκρατικότητος, ὧς δὴ μὴ ὀφελοντι

» καὶ τοῖσ' ἐπ' αἰέθλω· οὐκ ἐλυσί τε λησεν ἄρα αὐτῷ ἡνί-
κη, τοιούτου ἀνδρὸς διὰ τὴν ἡπῆαν ἀποθανόντος·

Ἡ σκηνὴ τῆς δράματος ἐν τῷ ναυσάθμῳ, πρὸς τῇ σκηνῇ
τῆς Αἴαντος· δαιμονίως δὲ ἡσφίρης προλογίζεσσαν τὴν
Ἀθηνᾶν· ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προΐοντα, ἡπῆαν περὶ
τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥς περὶ ἐξελέγχοντα ἐαυτόν· ὅδ' ἐ-
μὴν ἕτερός τις ἡπίσατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ, καὶ νυ-
κτὸς τῆς Αἴαντος δράσαντος· θεῶν δὲ ἦν τὸ τοῖσ' ἐτον διασα-
φῆν· καὶ Ἀθηνᾶς προσκηδομένης τῆς Ὀδυσσεύς, ἐφεξῆς,
» Καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος ἥς ὁδὸν κενηγία·
Περὶ δὲ τῆς θανάτου τῆς Αἴαντος, διαφόρως ἰσορήκασιν·

ΥΓΡΟΘΕΣΙΣ ΑΙΑΝΤΟΣ ΜΑ
ΣΤΙΓΟΦΟΡΟΥ.

Τὸ δρᾶμα τῆς τραγικῆς ἐστὶ πραγματίας, ὥς περ οἱ
 Ἀντινορίδαι, καὶ αἰχμαλωτίδες, καὶ Ελένης ἄρπαγή, καὶ
 Μέμνων· πεπληκότος γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τῷ Ἀχιλλέως, ἐ-
 δόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεύς ἐπ' αὐτῷ πλέον τι ἀριστέην
 περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδὴν· καὶ κρινομένων περὶ
 τῶν ὅπλων, κρατῇ Ὀδυσσεύς· ὅθεν ὁ Αἴας τῆς κρίσεως
 μὴ τυχὼν, παρακινεῖνται, καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην.
 ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων, δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας
 διαχρήσασθαι· καὶ τὰ μὲν, ἀνῆλε τῶν τετραπόδων· τὰ
 δὲ, δῆσας, ἀπάγῃ ἐπὶ τὴν σκηνὴν· ἐν οἷς ἐστὶ καὶ κρίος τις
 ἕξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσεύς· ὃν δῆσας, ἐμασιγῶσιν·
 ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκηται ὁ μασιγοφόρος, ἢ πρὸς
 ἀντιδιαβολὴν τοῦ Λοκροῦ· Δικαίαρχος δὲ, Αἴαντος
 θάνατον ἐπιγράφει· ἐν δὲ ταύτῃ διδασκαλίᾳ, φιλῶς Αἴ-
 ας ἀναγέγραπται.

Ταῦτα μὲν ὅν πράττει ὁ Αἴας, καταλαμβάνει δὲ Ἀθη-
 νᾶ Ὀδυσσεύς ἐπὶ τῆς σκηνῆς διοπλύνοντα τίποτε ἄρα πρά-
 ττει ὁ Αἴας· καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖ-
 ται ἥς τὸ ἐμφανὲς τὸν Αἴαντα εἶτι ἐμμανῆ ὄντα, καὶ ἐ-
 πικομπάξοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνηρημένων· καὶ ὁ μὲν,
 ῥιζέρεται ἐπὶ τὸ μασιγῶν τὸν Ὀδυσσεύς· παραγίνεται
 δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, ῥηδὼς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι
 ποίμνια ἐσφάγησαν ἑλληνικά, ἀγνοῶν δὲ τὸν δρᾶσαντα·
 ἕξοσι δὲ καὶ Τειεμνήα τῷ Αἴαντος αἰχμαλωτος παλλα-
 κὴς, ῥηδὼς μὲν τὸν σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἐστίν,
 ἀγνοῦσα δὲ τίνας ᾔεν τὰ ποίμνια, ἐκότερος ὅν παρ' ἐκότε-
 ρου μαθόντες τὸ ἀγνούμενον, χορὸς μὲν παρὰ Τειεμνήσ

Επιγράμματα εἰς Σοφοκλέα.

Σιμωνίδου.

Εσβέδης γηραιὲ σοφόνκλειε, ἄνθος αἰσιδῶν,
οἶνωπὸν βάκχῃ βότρυν ἐρεπόμενος.
ἤρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο σοφονκλῆος, ἤρέμα κιαὲ
ἐρπύξοις χλοερὺς ἐκπροχέων πλοκάμυς.
καὶ πέταλον πάντι θάλλοι ῥόδον, ἥ τε φιλοῦρ ῥῶξ
ἄμπελος, ὕγρα πέριξ κλήματα χναμένη.
εἵνεκεν σὺ μαθήης πινυτόφρονος· ἦν ὁ μελίχρεος
ἥσκησεν, μυσῶν ἄμμιγχι καὶ χερσίτων.

Ερυκίου.

αἶέ τοι λιπαρῶ ἐπὶ σήματι δῖε σοφόνκλειε,
σκηνίτης μαλακὺς κιαὸς ἄλοιτο πόδας.
αἶέ τοι βύπαισι περιστᾷτο μελίαις
τύμβος ὑμηπείῳ λειβόμενος μέλιτι.
ὥς ἄν τοι ῥῆ καὶ ἀένναος ἀτθίδι δέλτῳ
κηρὸς ὑπὸ σεφάνοις δ' αἶν' ἔχοις πλοκάμυς.

Διοσκορίδου.

τύμβος ὅδ' ἐς ὧ' νθρῳπε σοφονκλῆος· ὃν παρὰ μυσῶν
ἶρην παρθενίνην ἱερὸς ὦν ἔλαχεν.
ὅς με τὸν ἐκ φλοιῶντος ἔτι τρίβολον πατέοντα
πρίνινον, ἐς χρύσειον χῆμα μεθιρμόσατο·
καὶ λεπὴν ἐνέδυσεν ἀλουργίδα· τῷ ἤ θανόντος
αὐθετον ὀρχησὴν τῇδ' ἀνέπαυσα πόδα.
ὄλβιος ὥς ἀγαθὴν ἔλαχε σάοιν· ἡ δ' ἐνὶ χερσὶ
κύριμος ἐκ πόης ἦδε διδασκαλίας.
ῥτε σὸν ἀντιγόνην ῥπῆν φίλον· ἐκ ἂν ἁμάρτοις·
εἴτε καὶ ἡλέκτραν ἀμφοτέραι ἢ ἄκρον.

5 EDENTIB. nobis his brumæ frigorib. in he-
 micyclo ad ignem cum Neacademcis nostris.
 fortēq; esset unā Marcus Musurus noster. post multa,
 uariāq; uicissim (ut solet) dicta inter nos. in tui incidi-
 mus mentionem. Tum Marcus, ut est studiosiss. tui. ac
 perq̃ gratus discipulus. (nam quantum bonis literis,
 morib. q; profecit (profecit autem plurimum) id omne
 tibi acceptum refert.) cum, longo sermone de te honori-
 fice multa narrasset. te proximis Iulio, et Augusto men-
 sib. et Mediolani, et Ticini uidisse addidit. deq; rena-
 scentib. græcis literis plurimum tibi se cum fuisse ser-
 monem. necnon, ob communem studiosorum omnium
 utilitatem, nostra hac provincia gaudere te mirum in
 modum. maximēq; laudare labores nostros. Quam
 obrem cum septem tragædias Sophoclis nuper im-
 primendas parua cura ssem. eas sub tuo nomine
 uolui ex Neacademeia nostra prodire in publicum, ti-
 biq; muneri mittere. εἰς μὴν μότυρον συγᾶμι amoris er-
 ga te mei. τὰ δὲ ἃς αὐτὰς ἀρισκόμενα χόλια ἔπω μὲν ἐν-
 τῶν· τυπώθησεται ἡ θεὸς σώζοντος ὅσον ἐκ ἡδῆ· πρὸς ἡ,
 κ, ὅσα ἐς ἀνάμνησιν μέτρων ἦκει. Atq; utinam id ante
 habuissē. q̃ ipsæ tragædiæ excusæ forent. nam, et si
 res est q̃ laboriosiss. tamen singulos quosq; uersus in
 choris præsertim, si qui perperam digesti sunt. cu-
 rassē in suum locum restituendos. Quod q̃a non li-
 cuit id sibi quisq; curato si placuerit. Tu uero mi La-
 scaris, sis uelim meus. quando ego sum tuus. VALE.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΠΤΑ
ΜΕΤΕΞΗΓΗΣΕΩΝ.

SOPHOCLES TRAGÆDIAE SEPTEM
CVM COMMENTARIIS.

Τὰ τῶν τραγωδιῶν ὀνόματα.

Tragædiarum nomina.

ἄιας μαστοφόρος.

ἠλέκτρα.

οἰδίπυς τύραννος.

ἄντιγόνη.

οἰδίπυς ἐπὶ κολωνῷ.

τραχίνια.

φιλοκτήτης.

Ajax flagellifer.

Electra.

Oedipus tyrannus.

Antigone.

Oedipus colonæus.

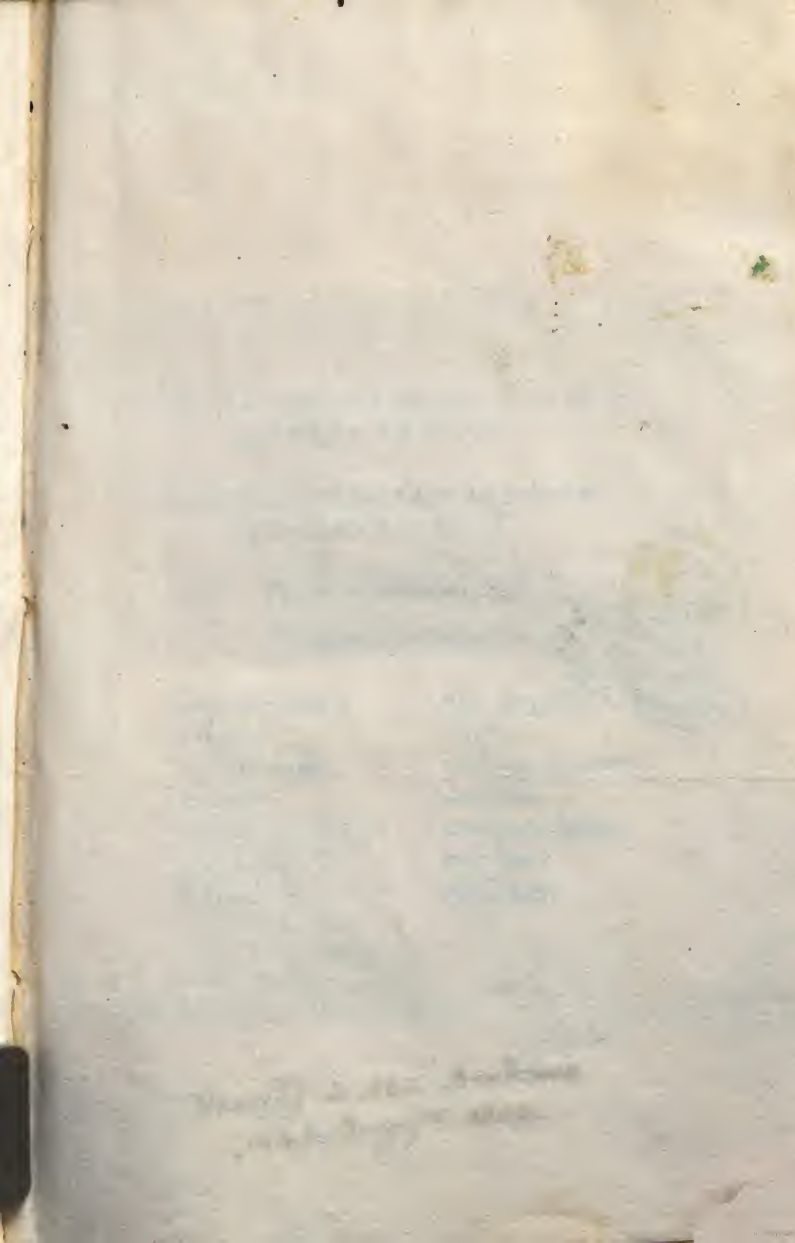
Trachiniae.

Philoctetes.

Venetij in Atdi Academia
Mdye Augusto 1502

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
NEW YORK

5-7. B. 13-

